

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

13. juni 2018

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 12. til 15. september 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 304 af 14.9.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 13. september 2016

2018/C 204/01	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om samhørighedspolitik og forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering (RIS3) (2015/2278(INI))	2
2018/C 204/02	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om europæisk territorialt samarbejde — bedste praksis og innovative foranstaltninger (2015/2280(INI))	11
2018/C 204/03	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om undersøgelsen af emissionsmålinger i bilindustrien (2016/2090(INI))	21
2018/C 204/04	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om »Mod en ny udformning af energimarkedet« (2015/2322(INI))	23
2018/C 204/05	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om en EU-strategi for opvarmning og køling (2016/2058(INI))	35
2018/C 204/06	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om gennemførelse af det tematiske mål »styrkelse af SMV'ers konkurrenceevne« (artikel 9, stk. 3) i forordningen om fælles bestemmelser (2015/2282(INI))	49

2018/C 204/07	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om en EU-strategi for Alperegionen (2015/2324(INI))	57
2018/C 204/08	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om EU's trustfond for Afrika: Konsekvenserne for udvikling og humanitær bistand (2015/2341(INI))	68
2018/C 204/09	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om skabelse af arbejdsmarkedsvilkår, som er mere fordelagtige for at skabe balance mellem arbejds- og privatliv (2016/2017(INI))	76

Onsdag den 14. september 2016

2018/C 204/10	Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2016 om forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af den aftale, der er indgået af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskeriorganisationer i EU (Europêche) den 21. maj 2012, som ændret den 8. maj 2013, vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren (2016/2794(RSP))	93
2018/C 204/11	Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2016 om den seneste udvikling i Polen og dens indvirkning på de grundlæggende rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2016/2774(RSP))	95
2018/C 204/12	Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2016 om EU's forbindelser med Tunesien i den nuværende regionale sammenhæng (2015/2273(INI))	100
2018/C 204/13	Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2016 om social dumping i Den Europæiske Union (2015/2255(INI))	111

Torsdag den 15. september 2016

2018/C 204/14	Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om Filippinerne (2016/2880(RSP))	123
2018/C 204/15	Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om Somalia (2016/2881(RSP))	127
2018/C 204/16	Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om Zimbabwe (2016/2882(RSP))	132
2018/C 204/17	Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om EU's strategiske mål for det 17. møde i konferencen mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) i Johannesburg (Sydafrika) fra 24. september til 5. oktober 2016 (2016/2664(RSP))	136
2018/C 204/18	Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om anvendelse af direktivet om posttjenester (2016/2010(INI))	145
2018/C 204/19	Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om adgang til finansiering for SMV'er og øget diversificering af SMV-finansieringen i en kapitalmarkedsunion (2016/2032(INI))	153
2018/C 204/20	Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om hvordan man bedst udnytter jobskabelsespotentialer i små og mellemstore virksomheder (SMV'er) (2015/2320(INI))	165

2018/C 204/21	Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om anvendelsen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (»direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet«) (2015/2116(INI))	179
2018/C 204/22	Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om aktiviteterne i samt indvirkningen af og merværdien ved Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen mellem 2007 og 2014 (2015/2284(INI))	195

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 13. september 2016

2018/C 204/23	Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om anmodning om ophævelse af István Ujhelyis immunitet (2015/2237(IMM))	205
2018/C 204/24	Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om anmodning om beskyttelse af Rosario Crocettas privilegier og immuniteter (2016/2015(IMM))	207
2018/C 204/25	Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om anmodning om ophævelse af Sotirios Zarianopoulos' immunitet (2016/2083(IMM))	209

Torsdag den 15. september 2016

2018/C 204/26	Europa-Parlamentets afgørelse af 15. september 2016 om vedtagelse af ændringer til et kommissionsforslag (fortolkning af forretningsordenens artikel 61, stk. 2) (2016/2218(REG))	211
---------------	---	-----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 13. september 2016

2018/C 204/27	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kina i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens toldtarif i tilslutning til landets tiltrædelse af Den Europæiske Union (15561/2015 — C8-0158/2016 — 2015/0298(NLE))	212
2018/C 204/28	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Østlige Republik Uruguay i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens liste i tilslutning til dens tiltrædelse af Den Europæiske Union (06870/2016 — C8-0235/2016 — 2016/0058(NLE))	213
2018/C 204/29	Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om den foreslåede udnævnelse af Lazaros Stavrou Lazarou til medlem af Revisionsretten (C8-0190/2016 — 2016/0807(NLE))	214

2018/C 204/30	Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om den foreslåede udnævnelse af João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredo til medlem af Revisionsretten (C8-0260/2016 — 2016/0809(NLE))	215
2018/C 204/31	Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om den foreslåede udnævnelse af Leo Brincat til medlem af Revisionsretten (C8-0185/2016 — 2016/0806(NLE))	216
2018/C 204/32	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, vedrørende vedtagelsen af visse foranstaltninger (08536/1/2016 — C8-0226/2016 — 2013/0279(COD))	217
2018/C 204/33	P8_TA(2016)0332 Statistikker over priserne på naturgas og elektricitet ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske statistikker over priserne på naturgas og elektricitet og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/92/EF om en fællesskabsprocedure med hensyn til gennemsigtigheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien (COM(2015)0496 — C8-0357/2015 — 2015/0239(COD)) P8_TC1-COD(2015)0239 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. september 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2016/... om europæiske statistikker over priserne på naturgas og elektricitet og om ophævelse af direktiv 2008/92/EF	218
Onsdag den 14. september 2016		
2018/C 204/34	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. september 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Republikken Kroatiens deltagelse som kontraherende part i medfør af landets tiltrædelse af Den Europæiske Union (14381/2013 — C8-0120/2016 — 2013/0321(NLE))	219
2018/C 204/35	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. september 2016 om udkast til Rådets afgørelse om det sociale trepartstopmøde om vækst og beskæftigelse og om ophævelse af afgørelse 2003/174/EF (05820/2014 — C8-0164/2016 — 2013/0361(APP))	220
2018/C 204/36	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. september 2016 om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, om ændring af direktiv 2009/100/EF og om ophævelse af direktiv 2006/87/EF (07532/2/2016 — C8-0227/2016 — 2013/0302(COD))	221
2018/C 204/37	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. september 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og SADC-ØPA-landene på den anden side (10107/2016 — C8-0243/2016 — 2016/0005(NLE))	222

2018/C 204/38	Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2016 om Kommissionens delegerede forordning af 30. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) vedrørende reguleringsmæssige tekniske standarder for præsentation, indhold, gennemgang og revision af dokumenter med central information og betingelser for opfyldelse af kravet for stillen til rådighed af sådanne dokumenter (C(2016)03999 — 2016/2816(DEA))	223
Torsdag den 15. september 2016		
2018/C 204/39	Europa-Parlamentets afgørelse af 15. september 2016 om godkendelse af udnævnelsen af Julian King til medlem af Kommissionen (C8-0339/2016 — 2016/0812(NLE))	225
2018/C 204/40	P8_TA(2016)0352 Rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. september 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (COM(2015)0668 — C8-0405/2015 — 2015/0306(COD)) P8_TC1-COD(2015)0306 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. september 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om indførelse af et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold og om ophævelse af Rådets henstilling af 30. november 1994	226
2018/C 204/41	Europa-Parlamentets ændringer af 15. september 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel (COM(2015)0583 — C8-0375/2015 — 2015/0268(COD)) [Ændring 1, medmindre andet er angivet]	227
2018/C 204/42	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. september 2016 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse (COM(2016)0171 — C8-0133/2016 — 2016/0089(NLE))	296
2018/C 204/43	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. september 2016 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2016)0071 — C8-0098/2016 — 2016/0043(NLE))	308

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 12. til 15. september 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 304 af 14.9.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 13. september 2016

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0320

Samhørighedspolitik og forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering (RIS3)

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om samhørighedspolitik og forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering (RIS3) (2015/2278(INI))

(2018/C 204/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig artikel 4, 162 og 174-178,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ (herefter »forordningen om fælles bestemmelser«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1302/2013 af 17. december 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), for så vidt angår klarhed, forenkling og forbedring af oprettelsen af sådanne grupper og af deres funktion ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259.

⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 303.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 af 17. december 2013 om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2014 om »Intelligent specialisering: topkvalitet gennem netværksdannelse for en velgennemtænkt samhørighedspolitik« ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om »Investering i job og vækst: fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen« ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens folder af 22. februar 2016 med titlen »En investeringsplan for Europa« om en ny vejledning om muligheder for at kombinere de europæiske struktur- og investeringsfonde med EFSI;
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. juni 2014 med titlen »Forskning og innovation som kilde til fornyet vækst« (COM(2014)0339),
- der henviser til Kommissionens sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed med titlen »Investering i job og vækst« af 23. juli 2014,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2014 med titlen »En investeringsplan for Europa« (COM(2014)0903),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. december 2015 med titlen »Investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde« (COM(2015)0639),
- der henviser til Kommissionens guide fra 2014 med titlen »Enabling synergies between European Structural and Investment Funds, Horizon 2020 and other research, innovation and competitiveness-related Union programmes«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 med titlen »Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020« (COM(2010)0553),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. september 2013 med titlen »Måling af innovationsresultater i Europa: på vej mod en ny indikator« (COM(2013)0624),
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 4. maj 2012 med titlen »Aktiv aldring: Innovation — Intelligent sundhed — Bedre liv« ⁽⁵⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 30. maj 2013 med titlen »Bygge bro over innovationskløften« ⁽⁶⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 7. oktober 2014 med titlen »Støtteforanstaltninger til økosystemer for opstart af højteknologiske virksomheder« ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens vejledende dokument fra 2014 med retningslinjer for politiske beslutningstagere og gennemførelsesorganer med titlen »Enabling synergies between European Structural and Investment Funds, Horizon 2020 and other research, innovation and competitiveness-related Union programmes« (SWD(2014)0205),

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 281.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0002.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0308.

⁽⁵⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 46.

⁽⁶⁾ EUT C 218 af 30.7.2013, s. 12.

⁽⁷⁾ EUT C 415 af 20.11.2014, s. 5.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til pilotprojektet »Samhørighedspolitik og synergier med forsknings- og udviklingsmidler: Vejen til topkvalitet«,
  - der henviser til Europa-Parlamentets forberedende foranstaltning i den græske region Østmakedonien og Thrakien,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A8-0159/2016),
- A. der henviser til, at EU i en tid med økonomisk, finansiel og social krise må øge sine bestræbelser på at skabe intelligent og bæredygtig økonomisk vækst;
- B. der henviser til, at styrkelse af forskning, teknologisk udvikling og innovation er et af målene for investeringsprioriteterne under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for perioden 2014-2020; der henviser til, at støtten til innovation varierer kraftigt i EU og internt i medlemsstaterne, navnlig med hensyn til udnyttelsen af viden og teknologi til at fremme innovation;
- C. der henviser til, at medlemsstaterne for programmeringsperioden 2014–2020 for første gang er pålagt at udvikle nationale og/eller regionale intelligente specialiseringsstrategier ved at inddrage nationale og regionale forvaltningsmyndigheder og interessehavere såsom højere læreanstalter, erhvervsliv og arbejdsmarkedets parter i en iværksætterorienteret opdagelsesproces;
- D. der henviser til, at intelligent specialisering kombinerer og samler forskellige politikker herunder vedrørende iværksætterånd, uddannelse og innovation således, at regionen kan identificere og udvælge prioritetsområder for deres udvikling og hertil knyttede investeringer ved at fokusere på deres styrker og komparative fordele;
- E. der henviser til, at RIS3 vil kunne hjælpe med at gøre EU's økonomi mere konkurrencedygtig, udvikle europæisk merværdi inden for innovation, skabe flere og bedre, kvalitetssikrede arbejdspladser og indarbejde en bred vifte af nye erfaringer; der henviser til, at de bør bidrage til udbredelsen af god praksis og udvikle en ny iværksætterånd kombineret med et velfungerende digitalt indre marked og intelligent specialisering, som kan føre til nye færdigheder, viden, innovation og beskæftigelse med henblik på bedre at kunne udnytte forskningsresultater og drage fordel af alle former for innovation;
- F. der henviser til, at udarbejdelsen af en RIS3-strategi indebærer en procedure til udvikling af en forvaltningsmekanisme for multi-interessehavere, der identificerer de stedbaserede områder med størst strategisk potentiale, fastsættelse af strategiske prioriteringer og udformning af effektive støttetjenester for virksomheder med henblik på at maksimere regionens videnbaserede udviklingspotentiale;
- G. der henviser til, at RIS3 bidrager til effektiv brug af EU's fonde, berører alle EU's medlemsstater og regioner og åbner op for alle regionernes potentiale, således at EU bistår i at bekæmpe sin innovationskløft både internt og eksternt med det formål at blive mere konkurrencedygtigt på globalt niveau;
- H. der henviser til, at rettidig og vellykket udvikling af RIS3 i medlemsstaterne i væsentlig grad afhænger af deres øgede administrative kapacitet til programmering, budgetplanlægning, implementering og evaluering inden for politikrammerne med det formål at udvide den private sektors investeringer i forskning, udvikling og innovation; der henviser til, at denne udvikling skal tage hensyn til, at de indledende vurderinger af intelligente specialiseringsstrategier tegner et blandet billede, navnlig hvad angår valg af prioriteringer, der ofte anses for alt for generelle eller utilstrækkeligt forbundet til de regionale økonomiske og innovationsmæssige strukturer, hvilket betyder at intelligente specialiseringsstrategier skal forbedres i denne henseende;
- I. der henviser til, at RIS3-plattformen bidrager til bottom-up- og peer-to-peer-udvekslinger og overførsler af viden mellem de deltagende regioner; der henviser til, at det er nødvendigt at opprioritere denne proces for så vidt angår fremtidig udformning og gennemførelse af initiativer om intelligent specialisering;

Tirsdag den 13. september 2016

RIS3's centrale rolle for samhørighedspolitikens bidrag til Europa 2020-målene

1. understreger, at strategier for intelligent specialisering støtter tematisk koncentration og strategisk programmering af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og fører til øget resultatorientering på stedet, og at de dermed bidrager til indfrielse af Europa 2020-målene; fremhæver, at hensigten med disse strategier er at skabe videnbaseret og bæredygtig vækst, afbalanceret udvikling og kvalitetssikrede jobs i alle regioner, ikke blot i veludviklede områder, men også i regioner, der befinder sig i en overgangsfase, samt i mindre udviklede regioner, landdistrikter og ømråder;
2. anmoder om, at de nye forudgående konditionalitetsbestemmelser for tildeling af ESI-fondsmidler overholdes fuldt ud for at få strategierne for intelligent specialisering til at fungere;
3. opfordrer alle involverede aktører til at udvikle RIS3 på grundlag af analyser af hver regions eksisterende muligheder, styrker og kompetencer, og til at fokusere på iværksætterorienteret opdagelse med det formål at afdække fremspirende niches for intelligent specialisering, undgå fremtvungen og kunstig overspecialisering samt fremme et stærkere partnerskab mellem den offentlige og den private sektor og samtidig undgå mulige interessekonflikter mellem disse to sektorer;
4. tilslutter sig en bred definition af innovation som værende omformningen af en ide til et nyt eller forbedret produkt eller tjenesteydelse på markedet, til en ny eller forbedret operativ proces anvendt inden for industri eller handel eller til en ny tilgang til en social tjenesteydelse;
5. anmoder regionerne om at udarbejde ordninger for innovative støttetjenester beregnet på at supplere eller erstatte eksisterende støttetjenester med det formål at tillade en given region at opnå sit fulde konkurrencemæssige potentiale, hjælpe virksomhederne med at absorbere ny viden og teknologi med henblik på at forblive konkurrencedygtige og at sikre, at forsknings- og innovationsressourcerne når op på en kritisk masse;
6. anmoder Kommissionen om at tilpasse den generelle gruppefritagelsesordning, således at kvalitetsstempelbetingelserne kan tilbydes af ESI-fondene;
7. anmoder de nationale myndigheder om at investere i regional intelligens og massedataanalyse, således at de bliver i stand til både at demonstrere deres unikke komparative fordele og til at forstå de tendenser, der er tilknyttet de regionale virksomheder i den globale værdikæde;
8. er af den opfattelse, at S3-plattformen, der er opstillet af Kommissionens GD REGIO og er beliggende i det fælles forskningscenter i Sevilla, spiller en central rolle i at rådgive regionerne om deres innovationsstrategier, bistå tilbagestående regioner og forbedre flerniveaustyring og synergier mellem regionerne ved at yde information, metodologi, ekspertise og rådgivning til nationale og regionale politiske beslutningstagere; understreger, at denne platform bør gøre en løbende indsats for at opdatere sin database under hensyntagen til regionernes og byernes lokale behov, særpræg og prioriteringer;
9. er af den opfattelse, at S3-plattformen i Sevilla i særlig grad bør være opmærksom på tilbagestående regioner og ikke mindst bør hjælpe dem med at udforme og indpasse deres strategier;
10. mener, at mindre regioner har større problemer med udviklings- og gennemførelsesstrategier, og opfordrer til udarbejdelse af forslag om at højne støtten til sådanne regioner med henblik på at udvide gennemførelsen af S3-strategierne og udvekslingen af bedste praksis;
11. glæder sig over Kommissionens seneste fokus på tilbagestående regioner i form af et nyligt pilotprojekt vedrørende Europa-Parlamentets forberedende foranstaltning i den græske region Østmakedonien og Thrakien, der er blevet udvidet til at omfatte regioner fra otte medlemsstater indtil udgangen af 2017;
12. glæder sig over videreførelsen af RIM Plus-plattformen oprettet af Kommissionens GD Vækst, skabelsen af Europæisk Observatorium for Forskning og Innovation oprettet af GD RTD og de forskellige politik-relaterede videnscentre under GD JRC (EC), der fremskaffer omfattende data, indikatorer og retningslinjer til nationale og regionale S3-interessehavere;

Tirsdag den 13. september 2016

13. ser frem til fremtidige detaljer vedrørende Det Europæiske Innovationsråd, der har til formål at skabe en »kvikskranke« for innovatører og dermed skabe bro mellem resultater inden for videnskab og behovene blandt erhvervsliv og myndigheder i Europa;

14. minder om, at offentlige midler fortsat er en betydelig drivkraft bag innovation; opfordrer de berørte myndigheder til at udvise varsomhed for så vidt angår at øge fokus på finansielle instrumenter, eftersom innovation ikke kun skal være fokuseret på tilskud, men også bør være i stand til at indkredse alternative finansieringsmuligheder såsom lån og sikkerhed og til at opnå en balance mellem tilskud og alternative finansieringsmuligheder (offentlig og privat finansiering);

Forvaltning på flere niveauer og dens kapacitet

15. beklager, at nogle medlemsstater har valgt at satse på nationale RIS3-strategier uden at give lokale og regionale myndigheder mulighed for at udvikle deres egne synspunkter, hvilket undergraver den bottom-up-baserede iværksætterorienterede udforskningsproces, som RIS3 skulle fremme; understreger betydningen af en regional tilgang, idet implementeringen af RIS3 kun kan lykkes, hvis den er baseret på lokale og regionale aktiver; opfordrer de berørte medlemsstater til at genoverveje at erstatte den nationale RIS3 med regionale versioner med henblik på ikke at gå glip af vækstmulighederne, og opfordrer til en bedre koordination mellem nationale og regionale S3-strategier i hensigtsmæssigt omfang med det formål om nødvendigt at tilpasse dem til fremtidige behov og krav vedrørende bæredygtig udvikling, navnlig i fødevarer- og energisektorerne; beklager, at partnerskabsprincippet fastsat i artikel 5 i forordning om fælles bestemmelser ikke altid er blevet efterlevet; opfordrer medlemsstaterne til at respektere partnerskabsprincippet på alle stadier af forberedelse og implementering af partnerskabsaftalen om operationelle programmer;

16. er af den opfattelse, at kvaliteten af samarbejdet mellem stat og de relevante aktører i regionen vil have afgørende indflydelse på RIS3-strategien og i bemærkelsesværdig grad vil reducere risikoen for, at der træffes forkerte prioriteringsvalg; fremhæver i denne forbindelse betydningen af at holde samråd med erhvervsliv, navnlig SMV'er, eftersom en »innovationsvision« kun kan lykkes, hvis virksomhederne har det hensigtsmæssige potentiale til at omsætte det til praksis;

17. fremhæver betydningen af bedre samordning mellem alle styringsniveauer med henblik på at fostre en bottom-up-vision af de regionale strategier, herunder alle myndigheder og interessehavere beskæftiget med intelligent specialisering såvel som eksperter, civilsamfund og slutbrugere med henblik på at nedbryde »silomentaliteten«; gør opmærksom på, at det skaber hindringer for implementeringen af investeringer i forskning og innovation, når den relevante nationale lovgivning ikke tilpasses;

18. gør opmærksom på den begrænsede rolle som civilsamfundet har spillet i RIS3-strategierne, og opfordrer til udvidelse af dets deltagelse gennem platforme og samarbejdspartnerskaber, eftersom dette bidrager til at skabe bedre strategier, udvide samarbejdet med samfundet og føre til bedre styring;

19. fremhæver betydningen af nøje samordning gennem hele gennemførelsesfasen mellem de operationelle programmer og RIS3;

20. opfordrer til tættere dialog og samarbejde mellem EU-institutionerne (EP og Rådet) såvel som på udøvende niveau (Kommissionen og de nationale gennemførelsesmyndigheder) med henblik på at opnå favorable rammer for innovation og forskning og en styrkelse af RIS3-implementeringen i forbindelse med den kommende gennemgang af FFR 2014;

21. opfordrer Kommissionen og de andre berørte organer til at yde yderligere assistance til de medlemsstater, der har behov for det i implementeringen af RIS3-strategien;

22. opfordrer til fortsat indsats for at udvirke en mentalitetsændring og til fremme af innovative politiktilgange, der kan fremme regionsintern, tværregional, regionsekstern, grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde, herunder gennem makroregioner, i form af eksisterende værkstøjer såsom Interreg, med det formål at fortsætte med at give impuls til den europæiske merværdi i strategierne;

23. minder om betydningen af at understrege social innovation, eftersom dette kan bidrage til etableringen af nye forretningsmodeller og -kulturer, hvormed der skabes et passende miljø til gennemførelsen af kredsløbsøkonomien;

Tirsdag den 13. september 2016

24. opfordrer Kommissionen til at fremkomme med en integreret meddelelse om merværdien ved RIS3-strategierne og implementeringen af disse i de operationelle programmer, der skal følges op af forslag om yderligere skridt i den 7. samhörighedsrapport;
25. beklager manglen på tværregionalt samarbejde med basis i temaet intelligent specialisering; bemærker, at de fælles strategiske rammer giver mulighed for at bruge op til 15 % af midlerne under forordningen om fælles bestemmelser (Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhörighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond) til et sådant samarbejde uden for egen region; fremhæver, at artikel 16.3 i rapporten »Investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde« viser, at disse muligheder hidtil ikke er blevet tilstrækkeligt udnyttet; opfordrer medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at gøre øget brug af de bestående muligheder;
26. opfordrer til udvikling af fleksibilitets- og koordinationsmekanismer, der kan forbinde RIS3-plattformen med implementeringen af Horisont 2020 og andre programmer; tilskynder regionen til at indgå i arbejde med former for transnationalt samarbejde såsom fortrop-initiativet, kvalitetsstemplet, platformen for udveksling af viden, S3-plattformen, »vejen til topkvalitet« og de regionale innovationsordninger for samlokaliseringssentrene under Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT); opfordrer til skridt til at lette udviklingen af strategiske klyngepartnerskaber i den hensigt at fremme investeringer, udvide samordningen, skabe synergier og fremme udveksling af synspunkter med henblik på at undgå dobbeltarbejde og ineffektiv spild af offentlige ressourcer;
27. tilskynder medlemsstats- og EU-institutioner at fortsætte med at føre tilsyn med »innovationskløften«, ikke blot blandt EU-medlemsstater og på tværs af NUTS 2-regioner, men også og i øget grad inden for medlemsstaterne;
28. mener, at procedurerne bør forenkles og flaskehalse i den administrative proces for strategierne bør nedbringes;
29. opfordrer de relevante myndigheder på alle niveauer til at forenkle procedurerne og reducere flaskehalsene i den administrative proces for strategierne; tilskynder til investering i menneskelig kapital, herunder tværregionale EU-partnerskaber, i den hensigt at højne den administrative kapacitet og på vellykket vis at kunne forvalte, implementere og føre tilsyn med RIS3-processen og samtidig undgå at skabe nye administrationstrin; tilskynder myndighederne til at opprioritere forskning og innovation i regioner, der har det rette potentiale, men hvor investeringerne på området er sparsomme;
30. opfordrer indtrængende regioner og medlemsstater til i højere grad at anvende de midler, som er til rådighed til teknisk assistance, til at sikre effektiv og hensigtsmæssig gennemførelse af RIS3;
31. minder om, at intelligente specialiseringsstrategier også bør fungere som et virkningsfuldt instrument til at imødegå sociale, miljø-, klima- og energimæssige udfordringer og til at fremme videnaftværgning og teknologisk diversificering;

Bedre synergier for vækst og jobskabelse

32. kritiserer manglen på synergi mellem ESI-fondene og andre EU-finansieringsinstrumenter, som hindrer koordinering, sammenhæng og integrering i EU-finansiering såvel som mindsker deres resultater og virkning; opfordrer til øget opmærksomhed om forskning i opnåelse og forbedret strategisk tilgang til synergier og til at tage hensyn til kombination, komplementaritet og potentialet ved finansieringsinstrumenterne på en sådan måde, at det sikrer fuld udnyttelse af EU-garantierne til finansiering af investeringsplatforme;
33. fremhæver behovet for at fortsætte og udbyde de tre- og firstrengede spiraltilgange til intelligent specialisering på regionalt niveau herunder med inddragelse af den offentlige administration, virksomheder, universiteter og borgerne; understreger, at de to sidstnævnte kategorier af deltagere (dvs. højere læreanstalter/forskningsinstitutioner og borgersammenslutninger) bør styrkes for så vidt angår ny EU-programmering og typer af finansiering;
34. opfordrer til øget støtte til SMV'er og nystartede virksomheder, eftersom det store flertal af disse udgøre førerfeltet inden for banebrydende innovation såvel som i betydelig grad bidrager til at indkredse lokalt talent inden for en række områder og til beskæftigelse af unge;

Tirsdag den 13. september 2016

35. tilskynder til fortsatte forsøg på at udfinde pålidelige indikatorer til overvågning af resultatopnåelsen inden for innovation på alle offentlige styringsniveauer gennem bedre mobilisering og samordning af ressourcerne inden for Eurostat og andre relevante generaldirektorater under Kommissionen, også under hensyntagen til OECD's og ESPON's resultatopnåelser samt andre aktører inden for områder som nationale statistiske kontorer;

36. understreger, at samordnet og supplerende brug af ESI-fonde sammen med Horisont 2020 og EFSI-fondene i overensstemmelse med retningslinjerne om komplementaritet mellem EFSI og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, der blev offentliggjort af Kommissionen i februar 2016 giver fremragende muligheder for at højne innovationen på regionalt, nationalt og europæisk plan ved at forbedre tiltrækningskraften ved investeringer i forskning og innovation med det formål at tiltrække privat kapital som supplement til offentlige midler; opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at gøre størst mulig brug af mulighederne for at kombinere disse instrumenter;

37. opfordrer til tiltag til at indhente de fornødne oplysninger til at udvirke synergier mellem de forskellige politikker og instrumenter, der er til rådighed i RIS3, såsom samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020, platformen for intelligent specialisering, observatoriet for europæiske klynger, det europæiske innovationspartnerskab, Det Europæiske Strategiforum, de centrale støtteteknologier og forskningsinfrastrukturene;

38. tilskynder regionerne til, når de implementerer deres RIS3, at styrke den åbne innovationsmentalitet og økosystemsamarbejdet om grundlaget for den firstrengede spiralmodel;

39. understreger betydningen af at skræddersy uddannelse og forskning til markedets reelle behov i et forsøg på at sikre, at ny innovation imødekommer efterspørgslen og fører til økonomisk vækst;

Intelligente byer som katalysatorer for RIS3

40. gentager, at EU's byområder spiller en central rolle i EU's økonomiske og sociale udvikling ved at fungere som knudepunkter for forskellige aktører og sektorer og kombinere de udfordringer og muligheder, som intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst byder på, og ved at gå foran i den integrerede og stedbaserede politiktilgang; fremhæver byområdernes betydning som katalysatorer for menneskelige ressourcer, infrastruktur og investeringspotentiale for udviklingen af innovationsklynger;

41. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til RIS3 og andre innovationsprogrammer med særlig hensyntagen til de integrerede territoriale investeringer i udarbejdelsen af den europæiske bydagsorden med det formål at skabe synergier og stærke forbindelser for en effektiv brug af ressourcer;

42. understreger betydningen af at befordre innovativ, tværsektoriel, trestrengsspiral- og grænseoverskridende samarbejde tilknyttet de europæiske udfordringer med henblik på at gøre regioner og byer mere intelligente, grønnere og mere behagelige steder af bo og arbejde;

43. understreger behovet for yderligere udvikling og udvidelse gennem hele EU af begrebet »intelligente og forbundne byer«; glæder sig over det nederlandske EU-formandskabs intention om at skabe en bottom up-tilgang, som giver byer mulighed for i samarbejde med regionale myndigheder at udvikle EU's bydagsorden og udvikle sig fra intelligente til fremragende byer; støtter i denne forbindelse forberedelsen af »Amsterdampagten« med dens fokus på bæredygtig vækst og jobskabelse, på at fremme forbindelser mellem alle parter, borgere og sociale organisationer og på at fremme bæredygtig og socialt inklusiv vækst;

44. henleder opmærksomheden på fremme af forskelligt by-til-by-samarbejde og vidensudvekslingsordninger inden for intelligent specialisering og innovation såsom ordningen »Open and Agile Smart Cities«, der støttes af Kommissionen;

45. støtter initiativet på vegne af Kommissionen og Rådet til fordel for EU's bydagsorden i forbindelse med Amsterdampagten; opfordrer Kommissionen til at fostre sammenhæng mellem by- og regionalpolitik; anmoder Kommissionen om at fremkomme med forslag til afstemning af initiativer og metodologier for »intelligente byer« og RIS3 i dens 7. samhørighedsrapport;

Tirsdag den 13. september 2016

Overvågning og evaluering

46. bemærker, at skønt de fleste regioner har gennemført en RIS3, er der et betragteligt antal af dem, som stadig bør arbejde på at opfylde forhåndsbetingelserne, og at de største udfordringer er overvågningsmekanismen, budgetrammen og foranstaltningerne til stimulering af privatsektor-investeringer i forskning og innovation;

47. minder lokale og regionale beslutningstagere om betydningen af deres tilsagn om at anvende RIS3 som et instrument til økonomisk omformning inden for deres egen region og dermed også til at influere EU's politik;

48. glæder sig over disse regionale strategiers fokus på energi, sundhed, informations- og kommunikationsteknologi, avancerede materialer, fødevarer, tjenesteydelser, turisme, bæredygtig innovation, transport, den biobaserede økonomi, produktionssystemer og kulturelle og kreative industrier såvel som anden specialisering og navnlig konkurrencedygtige sektorer i en given region; beklager imidlertid, at mange af strategierne ikke er sammensat af noget større antal enkeltelementer, og opfordrer til en raffinering af prioriteringsprocessen, således at risikoen for, at alle strategier fokuseres på ét emne, undgås; opfordrer til udvikling af strategier ikke blot inden for højteknologi, men tillige inden for lavteknologi og social innovation og tilskynder alle interessehavere til at stræbe efter krydsninger mellem sektorer, idet sådanne krydsninger kan fostre innovation;

49. er af den opfattelse, at fremme af nationale observatorier for intelligente specialiseringsstrategier kan bidrage til at opbygge et stærkere indikatorsystem for tilsyn med RIS3, navnlig hvad angår metodologi og oplæring;

50. bemærker, at nogle RIS3-strategier er ringe dokumenterede for så vidt angår at kunne påvise den pågældende regions unikke, konkurrencemæssige fordel, mens andre ikke indeholder beviser for interessehavernes kapacitet til at støtte foretagender inden for innovation eller forskernes ditto til at levere anvendt forskning eller finde kommercielle udnyttelsesmuligheder for deres resultater; bemærker desuden, at nogle regioner har vidtfavnende strategier og forsimplede tilsynsindikatorer; opfordrer derfor indtrængende til en forøgelse af myndighedernes kapacitet til at indsamle og vurdere de modtagne, relevante oplysninger såvel som til en indsats for at højne den samordnede indsats fra regioner og centrale myndigheders side på at indkredse og standardisere eksisterende databaser og gøre dem tilgængelige for interessehavere;

51. opfordrer EU og medlemsstaterne til at anvende de eksisterende instrumenter såsom fællesskabets innovationsundersøgelse til at udføre periodiske (årlige og midtvejsbaserede) tilsyn — af både kvantitativ og kvalitativ art — med implementeringen af strategierne og til at inddrage alle interessehavere, herunder civilsamfundet, i processen; bemærker, at både regioner og medlemsstater har de samme problemer med hensyn til evaluering af tilsyn, og opfordrer regionerne til at forelægge regelmæssige rapporter om indfrielse af deres mål for at være bedre i stand til at analysere effekterne af RIS3 og sikre gennemsigtighed og offentlig aktindsigt i oplysninger om tilsynet; er dog klar over, at det vil tage mange år, før strategiernes resultater indfinder sig, og at tilsynet i begyndelse skal være tilpasset rimelige forventninger;

52. tilskynder regionen og medlemsstaterne til at være proaktive for så vidt angår rettidig implementering af deres handlingsplaner i betragtning af måldatoen december 2016 for efterlevelse af den forudgående konditionalitet; anmoder dem om at udforme og gennemføre deres overvågningsmekanisme i en fortløbende revision af RIS3, som fokuserer på specificering af investeringsnicher, hvor de regionale innovationsaktører kan opnå eller fastholde en konkurrencemæssig fordel;

53. er af den opfattelse, at fælles deltagelse i tilsyn og evaluering af relevante instrumenter under RIS3 såvel som en afpasning af tilsyn og evaluering for rapportering af forskellige instrumenter, kan være af betydelig gavn på dette område; opfordrer derfor alle interessehavere og beslutningstagere til at skabe synergier og udvikle ordninger til indsamling og syntetisering af data fra politikker og instrumenter, der indgår i specifikke RIS3-strategier;

54. minder om, at en god »papirstrategi« ikke giver de forventede resultater uden iværksættelse af støttetjenester til virksomhederne;

Tirsdag den 13. september 2016

De vigtigste erfaringer med RIS3 og dens fremtid

55. beklager, at behovet for at hjælpe virksomheder med at udnytte alle former for innovation ofte anerkendes i RIS3, men at de i praksis kun støtter innovation, der er baseret på teknologisk viden; foreslår i denne forbindelse, at RIS3 også overvejer innovation på andre områder såsom tjenesteydelser og den kreative sektor, og minder om betydningen af alle former for innovationssystemer og institutioner uagtet deres størrelse såvel som af deres tilknytning til lokale og regional klynger;

56. påpeger, at RIS3 skal være velgennemførte, hvis de skal kunne slå bro over innovationskløften og sætte gang i beskæftigelse og vækst i Europa; understreger, at det med henblik herpå er af afgørende betydning at fremme bottom up-strategier og at styrke kontrollen med hensyn til RIS3's potentiale på alle forvaltningsniveauer; mener, at medlemsstaterne i denne henseende bør inddrage deres nationale statistiske departementer i at bistå regionerne med at udvikle evaluerings- og overvågningsmekanismer;

57. mener, at den deltagerbaserede tilgang indeholdt i strategierne skal inkluderes i alle processerne, herunder overvågning og evalueringsforløb, da dette vil højne rækkevidden af samarbejdet om at indfri RIS3-målene;

58. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at ihukomme, at dette instrument skal være levedygtigt, operationelt og effektivt for at kunne undgå at bebyrde støttemodtagerne med bureaukrati;

59. opfordrer Kommissionen til at arbejde for at opnå en gennemgang af strategierne i 2017 med henblik på at højne deres effektivitet og virkning og for at fremskaffe information om deres bidrag til både fremtidig samhørighed-, forsknings- og innovationspolitikker efter 2020 under hensyntagen til den indhentede erfaring fra de første år af implementeringen; opfordrer Kommissionen til at iværksætte en offentlig høring og til at organisere en konference for hele Europa forud for den 7. samhørighedsrapport med Parlamentet, Regionsudvalget og andre interessehavere;

60. anerkender, at intelligente specialiseringsstrategier kan være virkningsfulde instrumenter til at tackle energiudfordringer, ressourceeffektivitet og energisikkerhed;

61. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at støtte S3-plattformens rolle, at bistå med at højne mangfoldigheden af delelementer i strategierne og til at fastholde fokus på betydningen af gearing af private investeringer;

62. anmoder GD Regio og S3-plattformen om at forberede og sikre vid udbredelse af et kort politisk oplæg om erfaringerne med RIS3, som fokuserer på de følgende områder: 1) en SWOT-analyse af erfaringerne, 2) regionernes erfaringer og de vigtigste faldgruber, der er iagttaget for hvert af de seks trin, der er beskrevet i RIS3-vejledningen, 3) anbefalinger og standardiserede modeller for en vedvarende forbedring af RIS3 med henblik på en bedre udformning af strategierne efter 2020, og 4) de menneskelige kapaciteter, som er nødvendige for en vellykket udformning og implementering af en RIS3-strategi; finder, at regionale netværk, der beskæftiger sig med forskning og innovation bør tilskyndes til og støttes i initiativer til fremme af succeser og indhøstede erfaringer med henblik på at inkorporere de relevante tankegange i regionerne på alle niveauer;

o

o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0321

Europæisk territorielt samarbejde — bedste praksis og innovative foranstaltninger**Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om europæisk territorielt samarbejde — bedste praksis og innovative foranstaltninger (2015/2280(INI))**

(2018/C 204/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, især afsnit XVIII,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (herefter »forordningen om fælles bestemmelser«) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1302/2013 af 17. december 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) , for så vidt angår klarhed, forenkling og forbedring af oprettelsen af sådanne grupper og af deres funktion ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽⁹⁾,

---

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 303.

⁽⁵⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 95.

⁽⁶⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 11.

⁽⁷⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 27.

⁽⁸⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til »EU's territoriale dagsorden 2020 — Hen imod et inklusivt, intelligent og bæredygtigt Europa bestående af forskelligartede regioner«, vedtaget på det uformelle ministermøde for ministre med ansvar for fysisk planlægning og territorial udvikling den 19. maj 2011 i Gödöllő, Ungarn,
- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2014 om medlemsstaternes evne til at sikre en effektiv og rettidig start på den nye programperiode for samhørighedspolitikken ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. november 2014 om forsinkelser i opstarten af samhørighedspolitikken 2014-2020 ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2014 med titlen »En investeringsplan for Europa« (COM(2014)0903),
- der henviser til den sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed (COM(2014)0473),
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om »Investering i job og vækst: fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen« ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til sin beslutning af 28. oktober 2015 om samhørighedspolitikken og midtvejsrevisionen af Europa 2020-strategien ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2015 med titlen »Hen imod forenkling og resultatorienteret tilgang i samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020« ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om merværdien af makroregionale strategier (COM(2013)0468) og til de relevante rådskonklusioner af 22. oktober 2013,
- der henviser til studiet fra sit Generaldirektorat for Interne Politikker (Temaafdeling B — Struktur- og Samhørigheds-politik) fra januar 2015 med titlen »New Role of Macro-Regions in European Territorial Cooperation«,
- der henviser til studiet fra sit Generaldirektorat for Interne Politikker (Temaafdeling B — Struktur- og Samhørigheds-politik) fra juli 2015 med titlen »European Grouping of Territorial Cooperation as an instrument for promotion and improvement of territorial cooperation in Europe«,
- der henviser til Kommissionens folder af 22. februar 2016 med titlen »Investeringsplan for Europa: Ny vejledning om muligheder for at kombinere de europæiske struktur- og investeringsfonde med Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)«,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse fra maj 2015 med titlen »Finansielle instrumenter til territorial udvikling«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. december 2015 med titlen »Investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde« (COM(2015)0639),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0015.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0068.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0308.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0384.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0419.

⁽⁶⁾ EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til Regionsudvalgets erklæring af 2. september 2015 med titlen »25 år med Interreg: ny fremdrift i det grænseoverskridende samarbejde«,
  - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse fra december 2015 med titlen »Territorial vision 2050, hvilken fremtid?«,
  - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 17. december 2015 med titlen »Styrkelse af det grænseoverskridende samarbejde: Er der behov for bedre lovgivningsmæssige rammer?«,
  - der henviser til baggrundsdokumentet fra det luxembourgske formandskab for Rådet »Looking back on 25 years of Interreg and preparing the future of territorial cooperation«,
  - der henviser til Rådets konklusioner om »25 år med Interreg: bidraget til samhørighedspolitikken«,
  - der henviser til initiativet fra det luxembourgske formandskab om specifikke juridiske bestemmelser for grænseregionerne med henblik på at imødekomme disse områders behov og udfordringer, der har titlen »A tool for the attribution and application of specific provisions for the improvement of cross-border cooperation«⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens offentlige høring over hele EU om de tilbageværende hindringer for grænseoverskridende samarbejde, der blev iværksat den 21. september 2015 i anledning af den europæiske samarbejdsdag⁽²⁾,
  - der henviser til resultaterne af den første Eurobarometerundersøgelse nogensinde, som Kommissionen foretog i 2015 for at indkredse og kortlægge holdningerne blandt borgere, der bor i grænseområderne, med henblik på at opnå mere målrettede EU-interventioner⁽³⁾,
  - der henviser til OECD's rapport fra 2013 med titlen »Regions and Innovation: collaborating across borders« (Regioner og innovation: samarbejde på tværs af grænserne),
  - der henviser til Regionsudvalgets rapport med titlen »EGTS-overvågningsrapport 2014 — Gennemførelse af Europa 2020-strategien«⁽⁴⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A8-0202/2016),
- A. der henviser til, at omkring 38 % af Europas befolkning bor i grænseområder, og at EU står over for en større økonomisk, finansiel og social krise, der navnlig rammer kvinder på alle fronter; der henviser til, at EU må inddrage ligestilling mellem kønnene som et hovedelement i alle former for politik og praksis vedrørende europæisk territorialt samarbejde;
- B. der henviser til, at det overordnede mål for det europæiske territoriale samarbejde er at mindske de nationale grænsers indflydelse med henblik på at reducere uligheden mellem regionerne ved at fjerne de resterende hindringer for investering og samarbejde på tværs af grænserne, styrke samhørigheden og fremme en harmonisk økonomisk, social, kulturel og territorial udvikling i EU som helhed;
- C. der henviser til, at europæisk territorialt samarbejde er en integrerende del af samhørighedspolitikken, fordi det styrker EU's territoriale samhørighed;

⁽¹⁾ http://www.dat.public.lu/eu-presidency/Events/Informal-Ministerial-Meetings-on-Territorial-Cohesion-and-Urban-Policy-_26-27-November-2015_-Luxembourg-City_/Material/IMM-Territorial-_LU-Presidency_-_Input-Paper-Action-3.pdf

⁽²⁾ Kommissionens pressemeddelelse IP/15/5686.

⁽³⁾ Flash Eurobarometer 422 — Cross-border cooperation in the EU.

⁽⁴⁾ http://cor.europa.eu/en/documentation/studies/Documents/EGTC_MonitoringReport_2014.pdf

Tirsdag den 13. september 2016

- D. der henviser til, at medlemsstaterne har mulighed for at gøre brug af det europæiske territoriale samarbejde til at imødegå de udfordringer, der følger af migrationskrisen;
- E. der henviser til, at der stadig kun er få europæiske borgere, der udnytter det fulde potentiale i EU's indre marked og den frie bevægelighed;
- F. der henviser til, at der i overensstemmelse med principperne om delt forvaltning, flerniveaustyring og partnerskab er blevet udviklet programmer for europæisk territorialt samarbejde gennem en kollektiv proces med deltagelse af en bred vifte af europæiske, nationale, regionale og lokale aktører for at tackle fælles udfordringer på tværs af grænserne og fremme udvekslingen af god praksis;
- G. der henviser til, at der er behov for fælles overvejelser om strukturen i det europæiske territoriale samarbejde efter 2020;

Europæisk merværdi af det europæiske territoriale samarbejde, bedste praksis og bidrag til målene i Europa 2020-strategien

1. bemærker, at det europæiske territoriale samarbejde er blevet et af de to lige vigtige mål for samhørighedspolitikken 2014-2020, med sin egen forordning; understreger imidlertid, at budgettet for det europæiske territoriale samarbejde på 10,1 mia. EUR kun udgør 2,8 % af budgettet for samhørighedspolitikken, hvilket ikke står i forhold til de store udfordringer, som det europæiske territoriale samarbejde står over for, og det afspejler heller ikke den store europæiske merværdi, som det europæiske territoriale samarbejde skaber; minder i denne forbindelse om Parlamentets skuffelse over resultatet af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020 med hensyn til nedskæringen i bevillingerne til det europæiske territoriale samarbejde; mener, at et større budget til det europæiske territoriale samarbejde i den næste programmeringsperiode vil forøge samhørighedspolitikken merværdi; opfordrer til større respekt for artikel 174 i TEUF om territorial samhørighed, navnlig med hensyn til landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces, regioner, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske handicaps af permanent art, såsom regionerne i den yderste periferi, de nordligste meget tyndt befolkede områder samt ø-områder, grænseområder og bjergområder; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at være særlig opmærksom på de geografisk og demografisk dårligst stillede områder, når samhørighedspolitikken gennemføres;
2. bemærker, at det europæiske territoriale samarbejde i overensstemmelse med Europa 2020-målene er blevet ændret med henblik på at opnå en større virkning ved at fokusere på tematisk koncentration og resultatorientering, uden at det går ud over hensynet til de territoriale aspekter og mulighederne for at videreføre de regionale prioriteringer; mener, at der er må gives yderligere opmærksomhed til de særlige karakteristika ved det europæiske territoriale samarbejde; opfordrer derfor til en bedre evaluering af programmerne for det europæiske territoriale samarbejde med henblik på at demonstrere deres virkning og merværdi;
3. anerkender, at det grænseoverskridende samarbejde er et vigtigt redskab til udvikling af grænseregioner, der betragtes som sande laboratorier for europæiske integration; understreger, at det grænseoverskridende samarbejde i perioderne 2000-2006 og 2007-2013 var præget af, at man klart orienterede sig mod mere strategisk fokuserede prioriteter og opnåede bedste praksis inden for bedre konnektivitet og tilgængelighed, videns- og innovationsoverførsel, styrkelse af den regionale identitet, håndtering af miljøudfordringer, styrkelse af den institutionelle kapacitet, sundhedspleje, uddannelse, beskæftigelse og arbejdskraftsmobilitet samt beskyttelse af civilbefolkningen, etablering af nye og konsolidering af bestående partnerskaber;
4. anerkender, at det tværnationale samarbejde har hjulpet med hensyn til at fremme forskning, innovation og vidensøkonomien, tilpasning til klimaforandringer og fremme af bæredygtig transport og mobilitet ved hjælp af tværnationale tilgange og har bidraget til at forbedre den institutionelle kapacitet; understreger, at en integreret territorial fremgangsmåde og internationalt samarbejde er af særlig betydning for beskyttelsen af miljøet, navnlig for så vidt angår vand, biodiversitet og energi;
5. anerkender, at det mellemregionale samarbejde har gjort det muligt for byer og regioner at samarbejde om en række spørgsmål og temaer, bl.a. gennem udveksling af erfaring og god praksis, og at dette har forbedret effektiviteten i mange regionale og lokale politikker; mener, at der bør gøres noget ved de betydelige udviklingsforskelle mellem landdistrikter og byområder samt problemerne i storbyområder;

Tirsdag den 13. september 2016

6. mener, at effektivt grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde gør et geografisk område mere attraktivt for erhvervsdrivende selskaber, idet de kan anvende lokalt, regionalt og grænseoverskridende potentiale samt menneskelige ressourcer så effektivt som muligt med henblik på bedre at imødekomme de erhvervsdrivende selskabers behov og forventninger, men også for at undgå udflytning af virksomheder til tredjelande, affolkning af EU-regioner og øget arbejdsløshed;

7. er overbevist om, at det europæiske territoriale samarbejde giver en betydelig europæisk merværdi, idet det bidrager til at støtte fred, stabilitet og regional integration, bl.a. inden for rammerne af udvidelses- og naboskabspolitikken samt på verdensplan gennem formidling af bedste praksis; mener, at grænseoverskridende samarbejde kan give merværdi til håndteringen af migrationskrisen;

8. påpeger, at ca. 41 % af EFRU's budget for europæisk territorielt samarbejde for 2014-2020⁽¹⁾ vil blive investeret i foranstaltninger til miljøforbedring, mens 27 % vil blive investeret i styrkelse af intelligent vækst, herunder forskning og innovation, og 13 % vil gå til fremme af inklusiv vækst gennem aktiviteter i forbindelse med beskæftigelse, uddannelse og erhvervsuddannelse, medens 33 programmer vil tage sigte på at forbedre de generelle forbindelser på tværs af grænserne; bemærker endvidere, at der vil blive afsat 790 mio. EUR til forbedring af den institutionelle kapacitet ved hjælp af etablering eller styrkelse af samarbejdsstrukturer og effektivisering af den offentlige service;

9. understreger, at begrebet resultatorientering kræver, at Interreg-programmer sikrer et højt niveau af samarbejde på projektniveau og indfører en ny form for evaluering, idet det tager hensyn til det enkelte programs specifikke natur og bidrager til at nedbringe de administrative byrder for modtagere og forvaltningsmyndigheder; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne til at arbejde sammen og udveksle oplysninger og god praksis med henblik på at foretage vurderinger af og udstede retningslinjer for, hvordan resultatorienteringen kan tilpasses til det europæiske territoriale samarbejdes særlige karakteristika; anerkender, at den fulde merværdi ved programmerne under det europæiske territoriale samarbejde ikke kun kan evalueres med kvantitative indikatorer, og opfordrer Kommissionen til at indføre mere kvalitative indikatorer med henblik på bedre at afspejle de resultater, der opnås ved territorielt samarbejde;

10. noterer sig med bekymring den sene vedtagelse af Interreg-programmerne og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at mobilisere deres kræfter til en effektiv og vellykket gennemførelse af programmerne og til at fjerne hindringer for det grænseoverskridende samarbejde med henblik på at undgå de kritiske spørgsmål, som der allerede blev gjort opmærksom på i programmeringsperioden 2007-2013; opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at fremskynde gennemførelsen af programmerne for europæisk territorielt samarbejde;

11. beklager manglen på pålidelige grænseoverskridende data og dokumentation for effektiviteten af grænseoverskridende samarbejde med hensyn til rapportering om resultatrammen; opfordrer derfor Kommissionen, Eurostat og forvaltningsmyndighederne til at samarbejde om at fastsætte fælles evalueringskriterier og til i fællesskab at koordinere en fælles database og fastlægge metoder til tilvejebringelse, brug og udveksling af pålidelige data på tværs af grænserne; noterer sig de eksisterende udfordringer for gennemførelsen af integrerede territoriale fremgangsmåder, der skyldes den højt forskellige grad af befojelser, som medlemsstaternes regionale og lokale myndigheder har;

12. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne til at oprette passende strukturerede overvågningssystemer og evalueringsplaner for bedre at kunne evaluere de opnåede resultater med hensyn til Europa 2020-målene og territorial integration;

Bidrag til territorial samhørighed

13. understreger, at det europæiske territoriale samarbejde yder et betydeligt bidrag til styrkelse af EU's målsætning om territorial samhørighed ved at integrere forskellige sektorpolitikker på et territorielt grundlag; glæder sig over undersøgelsen »ET2050: Territorial Scenarios and Visions for Europe«, der er udarbejdet af Det Europæiske Observationsnetværk for Territorial Udvikling og Samhørighed (ESPON) og kan fungere som referenceramme for yderligere drøftelser om forberedelse af samhørighedspolitikken efter 2020;

⁽¹⁾ Bilag I (Europæisk territorielt samarbejde/Interreg) til Kommissionens meddelelse »Investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde«.

Tirsdag den 13. september 2016

14. minder om betydningen af integrerede territoriale investeringer (ITI) og lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD), der ikke anvendes i tilstrækkeligt omfang i Interreg-programmerne for 2014-2020, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre større brug heraf, idet det understreges, at dette vil kræve større deltagelse af regionale og lokale organer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå oplysnings- og undervisningsprogrammer for støttemodtagerne;

15. mener, at de nye instrumenter for territorial udvikling såsom ITI og CLLD kan give sig udslag i investeringer i infrastruktur på det sociale område, i sundhedsvæsenet og på uddannelsesområdet, sanering af struktursvage byområder, jobskabelse og andre foranstaltninger, der har til formål at mindske migranternes isolation og støtte deres inklusion;

16. anbefaler, at der fokuseres særligt på projekter, der har til formål at tilpasse kommuner og regioner til den nye demografiske situation og modvirke de skævheder, der følger heraf, ved hjælp af: 1) tilpasning af de sociale og mobilitetsmæssige infrastruktur til de demografiske forandringer og migrationsstrømmene; 2) skabelse af specifikke varer og tjenesteydelser til en aldrende befolkning; 3) støtte til jobmuligheder for ældre mennesker, kvinder og migranter, som bidrager til social inklusion; 4) styrkede digitale forbindelser og oprettelse af platforme, der fremmer deltagelse af borgerne i de mere isolerede regioner og giver dem mulighed for interaktion med de forskellige administrative, sociale og politiske tjenester hos myndighederne på alle niveauer (lokalt, regionalt, nationalt og europæisk);

17. fremhæver det europæiske territoriale samarbejdes rolle i ø-regioner, regioner i den yderste periferi og tyndt befolkede regioner samt bjergområder og landdistrikter som et vigtigt redskab til at styrke deres regionale samarbejde og integration; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være særligt opmærksom på anvendelsen af fondene i disse regioner, herunder regioner, der grænser op til tredjelande, med henblik på at forbedre gennemførelsen af grænseoverskridende projekter, som finansieres af det europæiske territoriale samarbejde

18. påpeger det europæiske territoriale samarbejdes og de makroregionale strategiers komplementære karakter, når der er tale om at imødegå fælles udfordringer i større funktionelle områder, samt den positive rolle, som de makroregionale strategier kan spille med hensyn til at bidrage til at imødegå de fælles udfordringer, som makroregionerne står over for;

19. mener, at man bør tilstræbe bedre koordinering, synergi og komplementaritet mellem de grænseoverskridende og tværnationale dele med henblik på at forbedre samarbejdet og integrationen i bredere strategiske områder; opfordrer til en bedre koordinering mellem forvaltningsmyndighederne og de makroregionale strategiers aktører; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvide samarbejdet samt til at styrke forbindelserne og sammenhængen mellem programmerne for det europæiske territoriale samarbejde og nationale og regionale programmer på udviklingsstadiet med henblik på at øge komplementariteten og undgå overlappning;

20. noterer sig, at nogle regioner står over for alvorlige migrationsudfordringer og tilskynder til at anvende Interreg-programmer og den omgående gennemførelse af dem med henblik på bl.a. at leve op til udfordringerne med at håndtere flygtningekrisen og fremme udvekslingen af god praksis mellem lokale og regionale myndigheder i grænseområder, herunder tredjelande, navnlig ved hjælp af makroregionale strategier;

Støtte til forskning og innovation

21. fremhæver resultaterne på forsknings og innovationsområdet, såsom fælles forskningsprojekter, samarbejde mellem forskningsinstitutioner og virksomheder, oprettelse af internationale grænseuniversiteter, grænseoverskridende forskningscentre og uddannelsesinstitutioner, oprettelse af grænseoverskridende klynger og virksomhedsnetværk, grænseoverskridende virksomhedsvæksthuse og rådgivningstjenester for SMV'er, højteknologisk branding for at tiltrække udenlandske investorer osv.; bemærker den vigtige rolle, som Interreg-programmerne spiller med hensyn til at styrke konkurrenceevnen og innovationspotentialet i regionerne ved at fremme synergien mellem intelligente specialiseringsstrategier, samarbejde mellem klynger og udvikling af innovative netværk; opfordrer Kommissionen til at forelægge en samlet oversigt over det territoriale samarbejde i forbindelse med EFRU og ESF på grundlag af den fælles strategiske ramme (bilag I til forordningen om fælles bestemmelser (forordning (EU) nr. 1303/2013));

Tirsdag den 13. september 2016

22. er klar over, at investeringer med henblik på at styrke intelligent vækst, herunder forskning og innovation, udgør 27 % af EFRU-bevillingen til programmer for grænseoverskridende samarbejde for perioden 2014-2020 ⁽¹⁾; bemærker også, at 35 % af budgettet for de tværnationalt programmer går til at støtte intelligent vækst ved at styrke forskning og innovation;

23. understreger behovet for at skabe grænseoverskridende innovationspolitiske tilgange såsom fælles forsknings- og mobilitetsprogrammer, fælles forskningsinfrastruktur, partnerskaber og samarbejdsnetværk; henleder opmærksomheden på den kendsgerning, at medlemsstaternes forskelligartede lovgivning udgør en hæmsko for de fælles bestræbelser på at øge forskningen og innovationen på tværs af grænserne;

24. opfordrer indtrængende til, at synergierne og komplementariteten mellem programmer og fonde, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI), Horisont 2020, Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) osv. og andre EU-fonde skal tage sigte på at maksimere mængden, kvaliteten og virkningerne af investeringerne i forskning og innovation; henstiller, at lokale og regionale myndigheder til fulde udnytter mulighederne for at kombinere disse fonde med henblik på at støtte SMV'er og forsknings- og innovationsprojekter, herunder i givet fald grænseoverskridende projekter; opfordrer SMV'erne til fuldt ud at udnytte de muligheder, som disse fonde giver for at bidrage til gennemførelsen af programmerne for det europæiske territoriale samarbejde;

25. opfordrer indtrængende til vedtagelse af grænseoverskridende innovationsstrategier, samtidig med at der skabes komplementaritet med de allerede eksisterende strategier for intelligent specialisering samt med andre eksisterende programmer og strategier; tilskynder til, at man vurderer potentialet for grænseoverskridende synergier og mobiliserer forskellige finansieringskilder;

26. mener, at de finansielle instrumenter skal være en integrerende del af programmerne for europæisk territorielt samarbejde ved hjælp af supplerende tilskud med henblik på at støtte SMV'ers adgang til finansiering, forskning og innovation; mener, at øget anvendelse af finansielle instrumenter kan tiltrække flere investeringer til Interreg-projekter, således at der skabes nye jobs og mulighed for at opnå bedre resultater; minder om den grundlæggende betydning af teknisk støtte og passende uddannelsesinitiativer for at høste det fulde udbytte af anvendelsen af finansielle instrumenter, selv i mindre udviklede regioner;

Styring og politisk koordinering

27. minder om, at den sjette samhörighedsrapport ikke vier det europæiske territoriale samarbejde tilstrækkelig opmærksomhed, i betragtning af at det har været et fyldgyldigt mål for samhörighedspolitikken siden programmeringsperioden 2007-2013; minder om det potentiale, som de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS) frembyder ikke blot som et instrument til at støtte og fremme det europæiske territoriale samarbejde og forvalte grænseoverskridende projekter, men også som drivkraft for en samlet integreret territorial udvikling og en fleksibel platform for flerniveaustyring;

28. glæder sig over den forenkede EGTS-forordning (forordning (EU) nr. 1302/2013) og anmoder medlemsstaterne om at intensivere deres bestræbelser på at lette oprettelsen af EGTS'er; påpeger imidlertid, at denne forordning ikke er tilstrækkelig til at fjerne alle de eksisterende retlige hindringer for grænseoverskridende samarbejde; glæder sig derfor over initiativet fra det luxembourgiske formandskab, som foreslog en særlig retsakt for grænseregionerne, der giver medlemsstaterne mulighed for at indgå aftaler om specifikke retlige bestemmelser; glæder sig over Kommissionens initiativ til inden udgangen af 2016 at foretage en analyse af hindringerne for grænseoverskridende samarbejde, der skal behandle løsninger og eksempler på god praksis; anmoder Kommissionen om at medtage en undersøgelse af grænseregioners behov i denne analyse; afventer med interesse resultaterne af Kommissionens EU-dækkende høring om de tilbageværende hindringer for det grænseoverskridende samarbejde, som blev iværksat den 21. september 2015; anmoder Kommissionen om i sin analyse at tage hensyn til Parlamentets henstillinger og resultatet af den offentlige høring;

29. mener, at Interreg-programmerne skal respektere de aftalte programprioriteringer og den aftalte interventionslogik og samtidig, som supplement til anden passende finansiering, støtte løsninger på migrations- og asylområdet og fremme effektive integrationspolitikker; opfordrer til at drage fordel af Kommissionens åbenhed til hurtigt at undersøge og godkende ændringer af de operationelle programmer for 2014-2020, når de berørte medlemsstaterne anmoder om det, og kun med det formål at overvinde flygtningekrisen;

⁽¹⁾ Bilag I (Europæisk territorielt samarbejde/Interreg) til Kommissionens meddelelse »Investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde«.

Tirsdag den 13. september 2016

30. overvejer en bredere anvendelse af finansielle instrumenter som fleksible mekanismer, der skal anvendes sideløbende med tilskud; påpeger, at finansielle instrumenter i væsentlig grad kan øge finansieringens virkning, hvis de anvendes på effektiv måde; understreger i denne forbindelse, at der er behov for klare, konsekvente og målrettede regler for de finansielle instrumenter for at bidrage til at forenkle forberedelses- og gennemførelsesprocessen for fondsforvaltere og modtagere; henleder opmærksomheden på muligheden for at nyde godt af specifik ekspertise og knowhow ved hjælp af EIB's finansieringstekniske instrumenter og instrumenter for teknisk bistand;
31. understreger, at man i programmeringsperioden 2007-2013 ikke i tilstrækkelig grad vurderede mulighederne for komplementaritet mellem Interreg-programmerne og andre EU-finansierede programmer; opfordrer til oprettelse af passende koordineringsmekanismer, der sikrer effektiv koordinering, komplementaritet og synergi mellem ESI-fondene og andre fællesskabsfinansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter såsom Horisont 2020 samt med EFSI og EIB;
32. tilskynder til, at man i forvaltningsmyndighedernes evalueringsplaner medtager løbende evalueringer, der fokuserer på specifik vurdering af effektiviteten af synergier mellem programmer;
33. understreger den stadig voksende betydning af grænseoverskridende arbejdsmarkeder med stor dynamik, for så vidt angår skabelse af velstand og beskæftigelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at gøre brug af de muligheder, som Interreg-programmerne giver for at lette arbejdskraftens mobilitet på tværs af grænserne, herunder via fremme af princippet om lige muligheder, om nødvendigt ved at justere de administrative og overenskomstbaserede rammebestemmelser samt ved at styrke dialogen mellem alle styringsniveauer;
34. finder det af afgørende betydning at øge synergier og komplementaritet mellem programmerne for europæisk territorielt samarbejde og Eures-tjenester, fordi de spiller en særlig vigtig rolle i grænseregioner med et betydeligt niveau af pendling på tværs af grænserne; opfordrer medlemsstaterne og regionerne til fuldt ud at udnytte de muligheder, som Eures-tjenesterne giver for beskæftigelse og jobmobilitet over hele EU;
35. er overbevist om, at princippet om flerniveaustyring, partnerskabsprincippet og den faktiske gennemførelse af den europæiske adfærdskodeks er af særlig betydning for udviklingen af Interreg-programmer;

Forenkling

36. understreger, at selv om der findes særskilte regler for europæisk territorielt samarbejde, bør gennemførelsen af de territoriale samarbejdsprogrammer forenkles yderligere, og opfordrer højniveaugruppen vedrørende forenkling til at overveje foranstaltninger til forenkling og reduktion af den administrative byrde for støttemodtagere, før behandling af lovforslaget om europæisk territorielt samarbejde og planlægningen af Interreg-programmerne for perioden efter 2020;
37. opfordrer Kommissionen til at foreslå specifikke foranstaltninger til at forenkle reglerne om rapportering, revision og statsstøtte og til at harmonisere procedurerne; opfordrer indtrængende til, at der udarbejdes standardkrav for alle Interreg-programmer for hver enkelt programdel;
38. opfordrer medlemsstaterne til at forenkle deres nationale bestemmelser og til at undgå overregulering; opfordrer indtrængende til gennemførelse af e-samhørighed og strømlining af de administrative procedurer;
39. understreger, at ordningerne til at involvere civilsamfund og private interessenter skal gøres bredere og enklere, idet der altid tages hensyn til behovet for gennemsigtighed og ansvarlighed; henviser til, at etableringen af offentligt-private partnerskaber kan give en række potentielle fordele, men indebærer en risiko for interessekonflikt, som bør behandles på passende måde ved hjælp af både »hard law«- og »soft law«-instrumenter; opfordrer Kommissionen til at give rettidig, konsekvent og klar vejledning om anvendelsen af de finansielle instrumenter i programmerne for europæisk territorielt samarbejde;
40. understreger, at alle forenklinger af vækst- og beskæftigelsesprogrammer også skal gælde for Interreg-programmer;

Tirsdag den 13. september 2016

41. understreger betydningen af at indføre mekanismer til at føre tilsyn med støttemodtagere inden for rammerne af forenklingsforanstaltningerne;
42. mener, at der bør lægges vægt på at forene kræfterne på stedet og fremme den gensidige tillid mellem de forskellige aktører på tværs af grænserne, samt at finansielle instrumenter kan bidrage til disse bestræbelser på værdifuld måde;

Fremtidige henstillinger

43. mener, at det europæiske territoriale samarbejde har bevist sin effektivitet, og at dets potentiale bør udvikles yderligere; fremhæver dets potentiale uden for regionalpolitikken, på områder som det indre marked, den digitale dagsorden, beskæftigelse, mobilitet, energi, forskning, uddannelse, kultur, sundhed og miljø, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at bevare det europæiske territoriale samarbejde som et vigtigt instrument ved at give det en klarere rolle inden for samhørighedspolitikken efter 2020 og øge dets budget væsentligt;
44. mener, at det europæiske territoriale samarbejdes grundlæggende samarbejdsfilosofi og nuværende struktur bør opretholdes, herunder overholdelse af princippet om den ledende støttemodtager, sammen med dets fokus på det grænseoverskridende element; opfordrer Kommissionen til med udgangspunkt i sin 25-årige erfaring med europæisk territorielt samarbejde at analysere den mulige udvikling af et sæt harmoniserede kriterier, på grundlag af ikke blot befolkningsstørrelse, men også på grundlag af socioøkonomiske og territoriale karakteristika;
45. understreger betydningen af grænseoverskridende samarbejde ved EU's ydre grænser i forbindelse med instrumentet for førtiltrædelsesbistand og det europæiske naboskabsinstrument; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at god praksis, der giver mulighed for at reducere de administrative byrder for støttemodtagere under Interreg-programmer, også kan finde anvendelse på programmer, der gennemføres ved EU's ydre grænser;
46. minder om det potentiale for græsrodssamarbejde mellem borgerne, som den såkaldte »fond for mindre projekter« giver, i forbindelse med midler til små projekter og mikroprojekter til fremme af civilsamfundets inddragelse, hvor der især fokuseres på mindre grænseoverskridende samarbejdsprojekter mellem naboegrænseområder; opfordrer til, at der ansøges til finansiering af sådanne projekter, i betragtning af at dette vil kræve en yderligere indsats med hensyn til forenkling og fleksibilitet;
47. tilskynder til fælles fastlæggelse af strategier for grænseregioner med henblik på at fremme en integreret og bæredygtig territorial udvikling, herunder gennemførelse og udbredelse af integrerede tilgange og harmonisering af administrative procedurer og retlige bestemmelser på tværs af grænserne; bemærker betydningen af at fremme en afbalanceret territorial udvikling inden for regionerne;
48. mener, at der bør lægges større vægt på at fremme det grænseoverskridende samarbejde mellem bjergrige grænseområder, med prioritering af landdistrikter;
49. understreger, at det kulturelle samarbejde bør være et af målene for det europæiske territoriale samarbejde; mener derfor, at der i højere grad bør tilskyndes til samarbejde på kultur- og uddannelsesområdet mellem grænseområder, der er fælles om samme kulturelle og sproglige arv;
50. opfordrer regionale og lokale organer til at spille en større og mere fremtrædende rolle med hensyn til at foreslå, forvalte og evaluere europæisk territorielt samarbejde, navnlig for så vidt angår grænseoverskridende samarbejde, under hensyntagen til, at nogle regioner allerede har sådanne beføjelser;
51. opfordrer Kommissionen til at overveje de finansielle instrumenters rolle som supplement til tilskud; finder det væsentligt at arbejde tættere sammen med EIB om at støtte SMV'er og mobilisere både Kommissionens og EIB's finansielle og tekniske ekspertise som katalysator for investeringer; opfordrer Kommissionen og EIB til at skabe større sammenhæng mellem de finansielle instrumenter og målene for det territoriale samarbejde;
52. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne til at overveje forslaget fra det luxembourgske formandskab om oprettelse af et nyt retligt instrument for samhørighedspolitikken efter 2020, på grundlag af resultaterne af de efterfølgende evalueringer, gennemførelsen af programmerne for 2014-2020 og en passende konsekvensanalyse;

Tirsdag den 13. september 2016

53. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i 2016 at iværksætte en struktureret debat mellem alle berørte parter på EU-plan om fremtiden for det europæiske territoriale samarbejde efter 2020 med henblik på at forberede samhørighedspolitikken efter 2020; understreger, at debatten først og fremmest bør dække spørgsmål vedrørende strukturen i det europæiske territoriale samarbejde efter 2020 og fordelingsproceduren for programbudgetterne, og at der også bør arbejdes på nye mekanismer til at sikre en bredere anvendelse af begrebet resultatorientering; opfordrer Kommissionen til at arbejde sammen med Regionsudvalget og relevante interesserede parter i civilsamfundet og på regionalt niveau;

54. opfordrer, til at der udvikles en territorial vision for EU på grundlag af grønbogen om territorial samhørighed (COM(2008)0616), og noterer sig, at den kommende hvidbog om territorial samhørighed også kan få betydning for den næste programmeringsperiode efter 2020;

Større offentlig bevidsthed og synlighed

55. beklager den ringe offentlige bevidsthed om og utilstrækkelige synlighed af programmerne for europæisk territorielt samarbejde og opfordrer til en mere effektiv formidling af målene med dem, de muligheder, de giver, og ad hvilke kanaler projekter kan iværksættes, samt senere af resultaterne af afsluttede projekter; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne til at etablere mekanismer og brede institutionaliserede platforme for samarbejde for at sikre bedre synlighed og bevidstgørelse; opfordrer Kommissionen til at kortlægge og på et bredt grundlag formidle de resultater, der hidtil er opnået med programmerne for europæisk territorielt samarbejde og de dermed forbundne projekter;

56. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme den rolle, som EGTS kan spille som et redskab for større effektivitet med hensyn til at opfylde lokale behov i grænseregioner;

57. anerkender den store betydning, som aktører på stedet og støtten til projektforberedelse har, og tilskynder forvaltningsmyndighederne til at styrke allerede eksisterende instrumenter til fremme af det territoriale samarbejde såsom regionale kontaktpunkter;

58. bemærker, at et godt samarbejde mellem Kommissionen, EIB og de lokale og regionale myndigheder er væsentligt for en vellykket anvendelse af de finansielle instrumenter til territorial udvikling og for samhørighedspolitikken som helhed; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at intensivere udvekslingen af erfaringer og viden mellem på den ene side Kommissionen og EIB og på den anden lokale og regionale myndigheder;

59. anerkender betydningen af (områdespecifik) animering, informationsformidling, bevidstgørelse på lokalt niveau og projektstøtte og opfordrer derfor forvaltningsmyndighederne til at styrke nyttige redskaber såsom territoriale kontaktpunkter;

60. opfordrer til bedre koordinering mellem Kommissionen, forvaltningsmyndighederne og alle interessenter med henblik på at tilvejebringe en kritisk analyse af projekters tematiske resultater, der både fremhæver succeshistorier og mangler og kommer med anbefalinger for tiden efter 2020, samtidig med at der sikres gennemsigtighed og borgernærhed;

o

o o

61. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0322

Undersøgelse af emissionsmålinger i bilindustrien

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om undersøgelsen af emissionsmålinger i bilindustrien (2016/2090(INI))

(2018/C 204/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
  - der henviser til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF af 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse ⁽¹⁾,
  - der henviser til Europa-Parlamentets afgørelse (EU) 2016/34 af 17. december 2015 om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg om emissionsmålinger i bilindustrien og fastsættelse af dets sagsområde, medlemstal og funktionsperiode ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 198,
  - der henviser til undersøgelsesudvalgets interimbetænkning om undersøgelsen af emissionsmålinger i bilindustrien (A8-0246/2016),
- A. der henviser til, at artikel 226 i TEUF giver retsgrundlaget for, at Europa-Parlamentet kan nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, der skal undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, uden at nationale domstoles eller EU-Domstolens jurisdiktion derved berøres, og at dette udgør et vigtigt element i Parlamentets tilsynsbeføjelser;
- B. der henviser til, at Parlamentet på grundlag af et forslag fra Formandskonferencen den 17. december 2015 vedtog at nedsætte et undersøgelsesudvalg, der skulle undersøge de påståede fejl i anvendelsen af EU-retten i forbindelse med emissionsmålinger i bilindustrien, og at udvalget ville fremsætte de henstillinger, som det fandt hensigtsmæssige i denne forbindelse;
- C. der henviser til, at undersøgelsesudvalget går frem efter en arbejdsplan, der omfatter følgende:
- et program med høringer af indbudte vidner og eksperter med henblik på at samle relevante mundtlige oplysninger
  - anmodninger om skriftlige oplysninger fra vidner og eksperter, der indbydes til høringerne
  - anmodninger om dokumentation for at samle skriftlige oplysninger fra Kommissionen, medlemsstaternes myndigheder og andre relevante aktører
  - to tjenesterejser for at samle oplysninger på stedet
  - bestilling af briefing og undersøgelser over ekspertbudgettet
  - en formel skriftlig udtalelse fra Parlamentets juridiske tjeneste, hvad angår indbydelse af gæster, der kan være involveret i retssager og skal vidne;
- D. der henviser til, at undersøgelsesudvalget har udsendt adskillige spørgeskemaer til medlemsstaterne, EU-institutionerne og andre organer og på sit website offentligt har opfordret til indsendelse af oplysninger;

⁽¹⁾ EFT L 113 af 19.5.1995, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 10 af 15.1.2016, s. 13.

Tirsdag den 13. september 2016

- E. der henviser til, at resultaterne af de igangværende undersøgelser vil kunne føje merværdi til Unionens rammer for typegodkendelse;
- F. der henviser til, at Parlamentet i sin afgørelse af 17. december 2015 anmodede undersøgelsesudvalget om at afgive en interimbetænkning inden seks måneder efter påbegyndelsen af dets arbejde;
- G. der henviser til, at et undersøgelsesudvalg i sagens natur er forhindret i at fremsætte endelige konklusioner udledt af sine undersøgelser, før det anser mandatet for at være opfyldt; der henviser til, at det derfor vil være utidigt af underudvalget at fremsætte bemærkninger om de forskellige aspekter af mandatet i denne interimbetænkning,
- H. der henviser til, at de mundtlige og skriftlige oplysninger, som undersøgelsesudvalget har modtaget og behandlet til dags dato, bekræfter behovet for yderligere undersøgelser af samtlige punkter i mandatet;
1. opfordrer undersøgelsesudvalget til at fortsætte sit arbejde og til i fuld udstrækning at fuldføre det mandat, som Parlamentet gav det i sin afgørelse af 17. december 2015, og støtter alt arbejde og alle initiativer, som kan bidrage til fuldførelsen af mandatet;
  2. opfordrer Formandskonferencen og Præsidiets til at støtte alle foranstaltninger, der er nødvendige for at sætte Undersøgelsesudvalget i stand til at opfylde sit mandat, især hvad angår godkendelse af høringer og ekstraordinære møder, godtgørelse af eksperter og vidners udgifter, tjenesterejser og andre tekniske hjælpemidler, der er behørigt begrundede;
  3. opfordrer Kommissionen til at sikre omgående støtte og fuldstændig gennemsigtighed i bistanden til undersøgelsesudvalget under fuld iagttagelse af princippet om loyalt samarbejde ved at yde al den tekniske og politiske støtte, der er mulig, navnlig gennem hurtigere forelæggelse af den påkrævede dokumentation; forventer, at de relevante nuværende kommissærer og generaldirektorer samt de, der har haft ansvaret under de sidste embedsperioder, samarbejder fuldt ud; opfordrer medlemsstaterne under fuld hensyntagen til princippet om loyalt samarbejde til at stille den nødvendige tekniske og politiske støtte til rådighed for undersøgelsesudvalget, navnlig ved at give Kommissionen mulighed for at forelægge den dokumentation, som der anmodes om, hurtigere, og — hvis forelæggelsen af dokumentation kræver medlemsstaternes samtykke — ved at fremskynde deres interne procedurer for at give dette samtykke;
  4. opfordrer medlemsstaternes regeringer, parlamenter og kompetente myndigheder til at bistå undersøgelsesudvalget i dets opgaver under fuld overholdelse af princippet om loyalt samarbejde, som er fastlagt i EU-retten;
  5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0333

Mod en ny udformning af energimarkedet**Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om »Mod en ny udformning af energimarkedet« (2015/2322(INI))**

(2018/C 204/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 194,
- der henviser til Paris-aftalen fra december 2015 indgået på den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP 21),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. december 2011 med titlen »Energikøreplanen 2050« (COM(2011)0885),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. november 2013 med titlen »Det indre marked for elektricitets realisering og den mest effektive offentlige intervention« (C(2013)7243) og til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Generation Adequacy in the internal electricity market — guidance on public interventions« (SWD(2013) 0438),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. april 2014 med titlen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020« ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2014 med titlen »Kommissionens arbejdsprogram 2015. En ny start« (COM(2014)0910),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2015 med titlen »En ny aftale for energiforbrugere« (COM(2015)0339),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen »Energiunionspakken — En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik« (COM(2015)0080),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen »Opfyldelse af elsammenkoblingsmålet på 10 % — Europas elnet gøres klar til 2020« (COM(2015)0082),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2015 med titlen »Lancering af den offentlige høring om en ny udformning af energimarkedet« (COM(2015)0340),
- der henviser til Rådets konklusioner af 23.-24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. marts 2015 om energiunionen,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. november 2015 om forvaltningssystemet for energiunionen,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af et agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1.⁽²⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 256/2014 af 26. februar 2014 om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Den Europæiske Union, om erstatning af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 617/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 736/96 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EF af 18. januar 2006 om foranstaltninger til fremme af elforsyningsikkerhed og infrastrukturinvesteringer ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF ⁽⁶⁾,
- der henviser til den tredje energipakke,
- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2008 om vejen til et europæisk charter for energiforbrugernes rettigheder ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2013 om energikøreplanen 2050, en fremtid med energi ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2014 om lokale og regionale konsekvenser af udviklingen af intelligente net ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. oktober 2015 om »På vej til en ny international klimaaftale i Paris« ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39.

⁽³⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT L 84 af 20.3.2014, s. 61.

⁽⁵⁾ EUT L 33 af 4.2.2006, s. 22.

⁽⁶⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64.

⁽⁷⁾ EUT C 286 E af 27.11.2009, s. 24.

⁽⁸⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 62.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0065.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0359.

⁽¹¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 10. september 2013 om et fungerende indre energimarked ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 15. december 2015 om »Mod en europæisk energiunion« ⁽³⁾;
  - der henviser til sin beslutning af 15. december 2015 om opfyldelse af elsammenkoblingsmålet på 10 % — Europas elnet gøres klar til 2020 ⁽⁴⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0214/2016),
- A. der henviser til, at Kommissionens planer for elmarkedet skal føre til en reel ændring af markedet, bidrage til effektivitet, forsyningsikkerhed og udvikling af vedvarende energi og sammenkoblinger samt sikre gennemførelsen af det indre energimarked;
- B. der henviser til, at integration af energimarkerne, kombineret med integration af alle markedsaktører, herunder forbrugerne, vil bidrage til opnåelsen af traktatens mål om sikker, økonomisk overkommelig, effektiv og bæredygtig energi;
- C. der henviser til, at fremtidens energisystem bliver nødt til at være mere fleksibelt og således kræver investeringer i alle fire fleksibilitetsløsninger — fleksibel produktion, netudvikling, fleksibel efterspørgsel og oplagring — for at kunne opfylde klima- og energimålene;
- D. der henviser til, at over halvdelen af al elektricitet i EU produceres, uden at der frembringes drivhusgasser;
- E. der henviser til, at integration af elmarkederne skal være i overensstemmelse med artikel 194 i TEUF, ifølge hvilken den europæiske energipolitik skal sikre energimarkedets funktion og energiforsyningsikkerhed samt fremme energieffektivitet og energibesparelser, udvikling af vedvarende energi og sammenkobling af energinet; der henviser til, at fastlæggelse af medlemsstaternes energimix og af betingelserne for udnyttelsen af deres energiressourcer fortsat henhører under medlemsstaternes kompetence;
- F. der henviser til, at positive erfaringer fra multilateralt samarbejde bruges som modeller for et stærkere regionalt markedsansvar (f.eks. regionale initiativer til samordning på sikkerhedsområdet såsom Coreso og sikkerhedssamarbejde mellem transmissionssystemoperatører, Det Pentalaterale Energiforum, Gruppen på Højt Plan vedrørende Sammenkobling i Sydvesteuropa, planen for sammenkobling af det baltiske energimarked (BEMIP), de fælles multinationale nordiske reserve- og balancemarkeder samt markedsammenkobling i Central- og Østeuropa); der henviser til, at udformningen af disse omfatter regler til at sikre, at ressourcer tildeles i tilstrækkelig tid forinden for således at sende investeringssignaler med hensyn til anlæg, der forurener mindre;
- G. der henviser til, at en række medlemsstater forudser utilstrækkelig produktionskapacitet, hvilket udgør en risiko for strømafbrydelser i nær fremtid, medmindre der indføres de nødvendige backupmekanismer;
- H. der henviser til, at nationale kapacitetsmarkeder vanskeliggør integration af elmarkederne og er i modstrid med målsætningerne for den fælles energipolitik, og at de kun bør anvendes som en sidste udvej, efter at alle andre muligheder er overvejet, herunder øget sammenkobling med nabolande, foranstaltninger på efterspørgselsiden og andre former for regional markedsintegration;

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 93 af 9.3.2016, s. 8.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0444.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0445.

Tirsdag den 13. september 2016

- I. der henviser til, at Europa er fast besluttet på at gennemføre energiomstillingen med succes og navnlig at fremme integrationen af vedvarende energikilder, hvilket indebærer, at der opstår nye behov for fleksibilitet og gennemførelse af markedsordninger, der er rettet mod forsyningssikkerhed;
- J. der henviser til, at målet om energisikkerhed, der er fastlagt i traktaterne, vil være afgørende for konsolideringen af energiunionen, og til, at instrumenter, der er egnede til at garantere denne sikkerhed, derfor skal bevares og/eller gennemføres;
- K. der henviser til, at det for at sikre størst mulig effektivitet i de offentlige investeringer ved at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at skabe et sikkert, bæredygtigt og konkurrencedygtigt energimarked er af afgørende betydning at kombinere Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer med andre specifikke kilder til finansiering af energi, f.eks. Connecting Europa-faciliteten;
- L. der henviser til, at øget samarbejde på regionalt plan er en nødvendighed og bør fungere som katalysator for at opnå større integration af markeder på europæisk plan;
- M. der henviser til, at energifgifter, høj beskatning, vilkårlig prisregulering, høj markedsconcentration, administrative byrder, subsidier, manglende grænseoverskridende samarbejde og sammenkoblinger i nogle regioner og manglende udnyttelse af efterspørgselsstyring er til hinder for et velfungerende indre marked for elektricitet og dermed forsinket fuld integration af vedvarende energikilder på markedet;
- N. der henviser til, at alle markedsdeltagere bør bidrage til balanceringen i systemet for at sikre den størst mulige sikkerhed i elforsyningen til rimelige priser for samfundet og erhvervslivet;
- O. der henviser til, at en forøgelse på mellemlang sigt af sammenkoblingsgraden mellem visse medlemsstater — til 15 % afhængigt af en cost-benefit-analyse — der på en målrettet måde gør noget ved eksisterende flaskehalse, vil kunne forbedre forsyningssikkerheden og gøre ende på energienklaver; understreger, at åben adgang og tilgængelige sammenkoblinger ud over det kvantitative mål også er uomgængelige, hvis de tilbageværende hindringer for et velfungerende europæisk marked for elektricitet skal fjernes;
- P. der henviser til, at den voksende andel af forskellige vedvarende energikilder i energimikset kræver stabil backup fra fleksible og bæredygtige energikilder samt fleksible teknologier, f.eks. inden for lagring og efterspørgselsreaktion;
- Q. der henviser til, at lagring af energi er et vigtigt redskab til at gøre energimarkedet mere fleksibelt og effektivt, men at der fortsat ikke er nogen reguleringsmekanisme på plads, der kan gøre det muligt at udnytte et effektivt lagringssystem;
- R. der henviser til, at Det Internationale Energiagentur (IEA) for nylig kom med meningsfulde henstillinger i sin undersøgelse »Re-Powering Markets«⁽¹⁾;
- S. der henviser til, at det europæiske energimarked, hvis det udformes fornuftigt og gennemføres korrekt, har potentiale til at styrke europæisk energisikkerhed og -uafhængighed betydeligt, navnlig i forhold til store leverandører, som EU er afhængig af;
- T. der henviser til, at EU's tilbageværende energienklaver skal fjernes så hurtigt som muligt, hvis der skal skabes et ægte energimarked;
1. glæder sig over Kommissionens ovennævnte meddelelse af 15. juli 2015 omhandlende en ny udformning af energimarkedet og støtter det synspunkt, at elmarkedet i dets nye udformning tillige med gennemførelse af eksisterende lovgivning bør styrke det regionale samarbejde om alle aspekter af energiforsyning og -efterspørgsel og bør fokuseres på forbedrede, mere decentraliserede og mere fleksible markeder for at sikre et velreguleret markedsbaseret system, der kan opfylde alle EU's klima- og energimål for 2030;

⁽¹⁾ <http://www.iea.org/publications/freepublications/publication/REPOWERINGMARKETS.pdf>

Tirsdag den 13. september 2016

2. mener, at de innovative elementer, der har gjort en ny udformning af energimarkedet nødvendig, er:
  - øget tilstedeværelse af vedvarende energi med markedsreguleret indtjening
  - større integration af nationale markeder gennem udvikling af sammenkoblinger
  - udvikling af intelligente net og nye decentraliserede produktionsteknikker, hvilket giver forbrugerne mulighed for at spille en mere aktiv rolle som både forbrugere og producenter og fremmer en bedre efterspørgselsstyring;
3. glæder sig over, at den nye strategi for energiunionen er beregnet til at gøre EU førende inden for vedvarende energi, og bemærker, at opnåelse af dette mål vil kræve et grundlæggende skifte i Europas elektricitetssystem;
4. glæder sig over, at den nye strategi for energiunionen skaber nye fordele for energiforbrugerne, tilbyder dem en meget større vifte af muligheder for at deltage i energimarkeder og sikrer en bedre forbrugerbeskyttelse;
5. efterlyser en tilpasning af den eksisterende lovgivning for de europæiske markeder med henblik på at bane vejen for en stigende andel af vedvarende energikilder og lukke de eksisterende grænseoverskridende huller i lovgivningen; understreger, at en ny udformning af elektricitetsmarkedet som en del af et stadig mere decentraliseret energisystem skal være baseret på markedsprincipper, hvilket vil stimulere investeringer, sikre, at SMV'er har adgang til energimarkedet, og frigøre en bæredygtig og effektiv elektricitetsforsyning gennem et stabilt, integreret og intelligent energisystem; er af den opfattelse, at denne lovgivning bør fremme og belønne fleksible lagringsløsninger, teknologier på området efterspørgselsreaktion, fleksibel produktion, øget sammenkobling og yderligere markedsintegration, hvilket vil bidrage til at fremme en stigende andel af vedvarende energikilder og integrere dem på markedet; understreger, at forsyningsikkerhed og dekarbonisering vil kræve en kombination af likvide kortfristede (day-ahead- og intraday-) markeder og langsigtede prissignaler;
6. anser fuldstændig gennemførelse af den tredje energipakke i alle medlemsstater for at være et af de vigtigste skridt hen imod et europæisk energimarked; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at sikre gennemførelse af den eksisterende lovgivning;
7. opfordrer til, at man ved den nye udformning af elmarkedet anlægger en holistisk fremtidsorienteret tilgang ved at anerkende den stadig større betydning af de såkaldte producent-forbrugere i den decentraliserede produktion af elektricitet ved hjælp af vedvarende energikilder; opfordrer Kommissionen til hvad det angår at stå for en deltagerbaseret proces med det formål at nå frem til en fælles, praktisk anvendelig udlægning af definitionen på producent-forbruger på EU-plan; anmoder Kommissionen om i det reviderede direktiv om vedvarende energi at medtage et nyt kapitel om producent-forbrugere for at imødegå de væsentligste hindringer for og fremme investering i egen produktion og eget forbrug af vedvarende energi;
8. mener, at den bedste måde at bevæge sig fremad mod et integreret elmarked for hele EU er på et strategisk plan at fastlægge det nødvendige integrationsniveau, som bør opnås, genoprette tilliden blandt markedsdeltagerne og navnlig sikre korrekt gennemførelse af eksisterende lovgivning;
9. opfordrer medlemsstaterne til at involvere sig mere proaktivt i udformningen af et fleksibelt og decentraliseret europæisk indre marked for elektricitet for at styrke koordineringen mellem de nationale omstillingsstrategier og undgå at undergrave målene i artikel 114 og 194 i TEUF med permanente kapacitetsmarkeder og -mekanismer;
10. mener, at det er muligt at få et styrket indre europæisk marked for elektricitet, og det baseret på kraftigere prissignaler på engrosmarkedet ved hjælp af priser, der afspejler reel knaphed og reelt overskud på udbudssiden, herunder toppriser, hvilket sammen med andre foranstaltninger har betydning som signaler til investering i ny kapacitet og fleksible tjenesteydelser; minder om, at omstillingen til fastsættelse af priser på grundlag af knaphed kræver bedre mobilisering af efterspørgselsreaktioner og lagring tillige med effektiv markedsovervågning og -kontrol for at imødegå risikoen for misbrug

Tirsdag den 13. september 2016

af markedsmagt, navnlig for at beskytte sårbare forbrugere; mener, at forbrugerengagement er et af de vigtigste mål i bestræbelserne på at opnå energieffektivitet, og at der bør finde en regelmæssig evaluering sted af, om de priser, som afspejler reel knaphed i udbuddet, rent faktisk fører til tilstrækkelige investeringer i elproduktionskapacitet;

11. understreger, at det indre energimarked også påvirkes af import fra tredjelande, hvis rets- og lovgivningssystemer er grundlæggende anderledes, herunder med hensyn til krav til nuklear sikkerhed og miljø- og klimamæssige forhold; opfordrer Kommissionen til at tage højde for dette under arbejdet med en ny udformning af energimarkedet for at sikre lige vilkår for elproducenter i og uden for EU-lande og for at give de europæiske forbrugere sikker, bæredygtig og økonomisk overkommelig energi;

12. mener, at investeringer på energiområdet kræver en stabil og forudsigelig langsigtet lovgivning, og at EU er nødt til at tage den udfordring op, som består i at indgyde tillid til resultatet af de nye regler;

13. kræver passende overgangsperioder, med detaljerede cost-benefit-analyser, for alle forslag, der er under drøftelse;

14. understreger betydningen af en fælles analyse af systemets tilstrækkelighed på regionalt plan, som varetages af Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) og det europæiske net af elektricitetstransmissionssystemoperatører (ENTSO-E), og opfordrer transmissionssystemoperatører (TSO'er) på nabomarkeder til at udarbejde en fælles metode, der godkendes af Kommissionen, til det formål; fremhæver det enorme potentiale, der ligger i et styrket regionalt samarbejde;

15. understreger betydningen af koordineret langsigtet planlægning for en effektiv udvikling af transmissionsinfrastruktur og elmarkeder i Europa; fremhæver i denne forbindelse behovet for bedre regionalt samarbejde og gør opmærksom på det vellykkede resultat af eksisterende regionale markedstilgange såsom Nord Pool;

16. påpeger, at medlemsstaterne har ret til selv at fastlægge betingelserne for udnyttelsen af deres energiresourcer i deres nationale energimix under overholdelse af traktatens bestemmelser, ifølge hvilke en europæisk energipolitik dels skal sikre energimarkedets funktion og energiforsyningsikkerhed, dels skal fremme energieffektivitet, energibesparelser og udvikling af vedvarende energiformer samt sammenkobling af energinet; fremhæver, at regionalt samarbejde vil åbne mulighed for omkostningsbesparelser og fordele for det europæiske energisystem, og at det bør baseres på en standardiseret, gennemsigtig, regionalt baseret metode til vurdering af deres langsigtede behov med hensyn til tilstrækkelighed og til opnåelse af enighed om, hvad der skal gøres i tilfælde af en elektricitetskriser, navnlig hvis en sådan kriser har grænseoverskridende virkninger; opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå en revideret lovgivning til dette formål; opfordrer også Kommissionen til at lade dette afspejle i sit lovforslag;

17. minder om, at de medlemsstater, der vælger at bruge nuklear energi, bør gøre det i overensstemmelse med EU's sikkerhedsstandarder, regler for det indre energimarked og statsstøtteregler;

18. gør opmærksom på, at besparelser baseret på energieffektivitet, efterspørgselsreaktionsevne, energilagringsskapacitet og udvidelse af nettet, især ved hjælp af intelligente net, effektiv udnyttelse af sammenkoblinger og yderligere udvidelse og udvikling af nationale net er bydende nødvendige for, at det indre marked for elektricitet kan fuldendes med en voksende andel af vedvarende energi, og minder om princippet om »energieffektivitet først«, ifølge hvilket man først skal overveje investeringer på efterspørgselssiden, før man overvejer investeringer i netværk og forsyning; finder det beklageligt, at der i sammenkoblingerne både internt i og imellem nogle medlemsstater stadigvæk er store huller, hvilket fører til flaskehalse i nettet og har en betydelig negativ indvirkning på driftssikkerheden og den grænseoverskridende handel med energi; beklager praksissen med at begrænse transmissionskapacitet for at skabe balance i den nationale produktion og som et middel til at håndtere interne flaskehalse; kræver, at elsammenkoblingmålene bliver differentieret fra region til region, så de

Tirsdag den 13. september 2016

afspejler de reelle markedsstrømme, at de underkastes en relevant cost-benefit-analyse, og at de og orienteres efter ENTSO-E's tiårige netudviklingsplan, så længe minimummålene for EU opfyldes; mener, at det med dette for øje også er meget vigtigt at modvirke ukoordinerede loop flows, navnlig i Central- og Østeuropa; understreger, at tilgængelig grænseoverskridende kapacitet, når først den er anlagt, er lige så vigtig på grund af medlemsstaternes stadigt større kapacitetsindskrænkninger;

19. gør opmærksom på, at der bør udvikles nye tilgange med henblik på at løse problemerne med flaskehalse og opnå et intelligent distributionsnet, der giver mulighed for problemfri integration og levering af tjenesteydelser fra decentrale producenter, producent-forbrugere og forbrugere;

20. gentager sin støtte til EU's regionale mål for interoperabilitet; erkender dog, at suboptimal anvendelse af eksisterende infrastruktur er en trussel mod opnåelsen af disse mål; påpeger, at optimal anvendelse af eksisterende infrastruktur er afgørende for et europæisk energimarked, og anmoder derfor Kommissionen om at gøre noget ved dette i et eventuelt kommende lovgivningsforslag;

21. opfordrer til optimeret gennemførelse og håndhævelse af lovgivningen for det indre marked for elektricitet og til, at Kommissionen og ACER gør mere ved problemer på engrosmarkederne, hvor nuværende praksis ikke er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 714/2009; opfordrer ACER til at øge det reguleringsmæssige tilsyn med begrænsning af eksisterende sammenkoblingskapacitet;

22. påpeger, at en målrettet og ambitiøs opgradering af nettet og fjernelse af strukturelle flaskehalse på nettet er vigtige forudsætninger for, at det indre marked for energi bliver virkeliggjort, og følgelig at konkurrencen bliver skærpet; er af den opfattelse, at der bør gennemføres en drøftelse af konfiguration af priszoner med deltagelse af alle relevante aktører og under hensyntagen til ACER's beføjelser såvel som ENTSO-E's revision af budzoner; understreger, at en opdeling af budzoner som en sidste udvej kan være en meningsfuld og markedsøkonomisk tilgang med sigte på at synliggøre faktisk knaphed på elektricitet i visse regioner; er af den opfattelse, at man i tæt integrerede elektricitetsnet bør træffe beslutning om opdelingen i priszoner sammen med alle berørte nabolande for at forhindre såvel ineffektiv udnyttelse af nettene som reduktion af den grænseoverskridende kapacitet, som ikke er forenelig med det indre marked;

23. erkender, at flere medlemsstater på grund af den lave energipris på engrosmarkederne og dens indvirkning på investeringer såvel som på grund af behovet for at udvikle en mekanisme for tilpasning af produktionskapaciteten til den fleksibilitet, der er nødvendig for at reagere på efterspørgselsiden, har været nødt til at udvikle kapacitetsmekanismer, fordi der ikke har været en europæisk tilgang og på grund af specifikke forhold på deres eget forbrugsmarked;

24. er skeptisk over for rent nationale og ikkemarkedsbaserede kapacitetsmekanismer og markeder, som er uforenelige med princippet om et indre marked for energi, og som fører til markedsforvridninger, indirekte støtte til modne teknologier og høje omkostninger for slutforbrugere; understreger derfor, at enhver kapacitetsmekanisme i EU skal udformes ud fra et perspektiv om grænseoverskridende samarbejde og efter gennemførelse af dybdegående undersøgelser om nødvendigheden af en sådan mekanisme, og at den skal overholde EU's bestemmelser om konkurrence og statsstøtte; mener, at bedre integration af national energiproduktion i EU's energisystem og styrkelse af sammenkoblinger vil kunne mindske behovet for og omkostningerne ved kapacitetsmekanismer;

25. opfordrer til, at grænseoverskridende kapacitetsmekanismer kun godkendes, når de opfylder bl.a. følgende kriterier:

a. behovet for dem er bekræftet af en detaljeret analyse af regional tilstrækkelighed for så vidt angår produktions- og forsyningssituationen, herunder sammenkoblinger, lagring, efterspørgselsreaktion og grænseoverskridende produktionsressourcer, på grundlag af en homogen, standardiseret og gennemsigtig EU-dækkende metode, hvormed forhold, der udgør en klar risiko for den uafbrudte forsyning, identificeres

b. der er ingen alternativ foranstaltning, som er billigere og mindre forstyrrende for markedet, f.eks. fuld regional markedsintegration uden begrænsning af grænseoverskridende transaktioner, kombineret med målrettede netreserver/strategiske reserver

Tirsdag den 13. september 2016

- c. deres udformning er markedsbaseret og er på en sådan måde, at de ikke er diskriminerende for så vidt angår brug af teknologier til elektricitetslagring, en samlet efterspørgselsreaktion, stabile kilder til vedvarende energi og deltagelse fra virksomheder i andre medlemsstater, og således, at der ikke finder grænseoverskridende krydssubsidiering eller forskelsbehandling sted mod virksomheder eller andre kunder, og det er sikret, at der kun betales for kapacitet, som er strengt nødvendig for forsynings sikkerheden
- d. til deres udformning hører regler til sikring af, at kapacitet tildeles i tilstrækkelig god tid til, at der gives passende investeringssignaler med hensyn til mindre forurenende anlæg
- e. de omfatter også regler for bæredygtighed og luftkvalitet med det formål at fjerne de mest forurenende teknologier (man kunne overveje en emissionsresultatstandard i denne sammenhæng);
26. understreger, at ud over den nye udformning af energimarkedet er også den kommende revision af hhv. direktivet om vedvarende energi og direktivet om energieffektivitet af central betydning for frigørelsen af de muligheder, som ligger i energilagring;
27. mener, at udvikling af nye og eksisterende løsninger til lagring af elektricitet vil være en uundgåelig del af energiomstillingen, og at regler for udformningen af et nyt marked bør bidrage til indførelsen af en understøttende ramme for den række af teknologier, der er involveret heri;
28. mener, at energilagring har flere fordele, ikke mindst fordi den muliggør efterspørgselsreaktion, bidrager til balancering af elnettet og er et middel til lagring af overskydende produktion af vedvarende energi; opfordrer til en revision af den eksisterende lovgivning for at fremme installation af energilagringssystemer og andre fleksible muligheder, der giver mulighed for at føde en større andel periodiske vedvarende energikilder — uanset om de er centraliserede eller distribuerede — ind i energisystemet, og det med lavere marginalomkostninger; understreger behovet for at oprette en separat aktivklasse til elektricitets- eller energilagringssystemer i den eksisterende lovgivning på grund af energilagringssystemernes dobbelthed (produktion og efterspørgsel);
29. opfordrer derfor til en ny udformning af markedet for at der bliver gjort noget ved tekniske hindringer og diskriminerende praksisser inden for netregler for energilagring og for at sikre, at gebyrer og afgifter pålægges retfærdigt, således at dobbelte udgifter til tilføring og udtagning af energi undgås, og man får et marked, der belønner fleksible kilder, der reagerer hurtigt; mener, at hvis og når der er flere lagringsmuligheder og til mere overkommelige priser, vil rationalet for kapacitetsmarkeder hurtigt forsvinde;
30. understreger behovet for at fremme indførelse af energilagringssystemer og skabe lige vilkår, hvor energilagring kan konkurrere med andre fleksibilitetsmuligheder, på grundlag af en teknologineutral udformning af energimarkedet;
31. opfordrer derfor til en teknologineutral udformning af energimarkedet for at give forskellige energilagringssystemer baseret på forskellige vedvarende energikilder, f.eks. lithium-ion-batterier, varmepumper eller hydrogenbrændstofceller, en chance for at supplere kapaciteten til produktion af vedvarende energi; opfordrer ligeledes til at oprette klart definerede mekanismer med henblik på at udnytte overskydende produktion og indskrænkninger;
32. opfordrer Kommissionen til at præcisere lagringens placering i de forskellige trin af elektricitetskæden og give transmissions- og distributionsoperatører mulighed for at investere i, anvende og udnytte energilagringstjenester med henblik på netbalancering og andre supplerende tjenester;
33. bemærker den stadig større vifte af energi- og hjælpeydelser, som kan tilvejebringes ved energilagring i fremtiden; efterlyser derfor såvel en definition på elektricitetslagring, der dækker dennes dobbelthed (optagelse og frigørelse af elektricitet), som fjernelse af lovgivningsmæssige hindringer for elektricitetslagring;

Tirsdag den 13. september 2016

34. opfordrer til en revision af den eksisterende lovgivning for at fremme brug af energilagringssystemer og andre fleksible muligheder med det formål at føde en større andel periodiske vedvarende energikilder — uanset om det er på et centraliseret eller decentraliseret grundlag — ind i energisystemet, og det med lavere marginalomkostninger;
35. opfordrer til, at der indarbejdes en definition af en anordning til energioplagering i elektricitetssystemer i lovgivningen;
36. opfordrer til, at der oprettes en særlig kategori for ellagringsystemer i lovgivningen sammen med produktion, netdrift og forbrug;
37. understreger, at sammenkobling af gasnettene og koordinering af nationale nødforanstaltninger er nogle af de områder, som medlemsstaterne kan samarbejde om i tilfælde af alvorlige forstyrrelser i gasforsyningen;
38. bemærker, at konkurrence på tværs af grænserne kan sikre forbrugerne fordele i og med, at der er flere energileverandører til stede på et decentraliseret marked, hvilket fører til, at der opstår nye, innovative energiselskaber;
39. kræver yderligere udvikling af »energy-only-markedet«, hvor omkostninger og udbytter deles retfærdigt af alle energibrugere og -producenter, og som er baseret på en konsekvent gennemførelse af den eksisterende lovgivning, målrettet opgradering af transmissions- og distributionsinfrastrukturen, bedre regionalt samarbejde, bedre sammenkobling, energieffektivitet, efterspørgselsreaktionsordninger og lagring, hvilket kan sende de rette langsigtede signaler om at vedligeholde elektricitetssystemet på sikker vis og udvikle vedvarende energikilder, og hvor der samtidig tages hensyn til de særlige karakteristika ved elmarkederne i regioner, der er isolerede fra det nationale elektricitetssystem, og hvorved energidiversificeringen fremmes, og der tilskyndes til mere konkurrence med henblik på at øge forsyningssikkerheden;
40. understreger, at energieffektivitet er et centralt element i strategien for energiunionen, eftersom den er et effektivt middel til at nedbringe emissioner, give forbrugerne besparelser og mindske EU's afhængighed af import af fossile energikilder;
41. anerkender, at energifleksibilitet og -kapacitet er vigtige i dag og bør evalueres korrekt som en del af en fremtidssikker markedsudformning, eftersom de supplerer hinanden;
42. fremhæver, at et europæisk elmarked skal være markedsdrevet; understreger i denne forbindelse, at dynamisk prisdannelse har en signal- og styringsfunktion og uden tvivl er en vigtig faktor for effektivitet og derfor for sikringen af et velfungerende elmarked;
43. påpeger, at elpriser, der varierer over tid, kan udløse fleksibilitet på efterspørgselsiden, som kan bidrage til at skabe balance mellem udbud og efterspørgsel og udjævne variable produktionsmønstre for vedvarende energi; understreger i denne henseende betydningen af, at elpriserne afspejler de faktiske elektricitetsomkostninger;
44. konstaterer, at en forventning om fremtidige voldsomme prisstigninger kan skabe incitament for producenter og investorer til at investere i fleksible løsninger såsom energilagring, energieffektivitet, efterspørgselsstyring, produktionskapacitet til vedvarende energi, højeffektive moderne gaskraftværker og pumpekraftværk; opfordrer indtrængende til, at der udvises tilbageholdenhed med hensyn til at gribe ind på engrosmarkedet, selv ved voldsomme prisstigninger; opfordrer til, at der i enhver planlagt udfasning af regulerede forbrugerpriser, som er lavere end produktionsomkostningerne, tages højde for behovene hos sårbare forbrugere, som risikerer energifattigdom;
45. understreger, at det er vigtigt at integrere vedvarende energi fuldstændigt i elmarkedet; opfordrer til, at der gøres en indsats for at tilskynde til og maksimere deltagelse i balancerings tjenester, og mener, at det vil bidrage betydeligt til opfyldelsen af dette mål at forkorte lukketiderne, ensrette handelsperioderne med perioden for opgørelse af ubalancer og give mulighed for at indsende samlede bud fra produktionsvirksomheder i forskellige medlemsstater;

Tirsdag den 13. september 2016

46. opfordrer til, at integrationen af det indre marked og balancerings- og reservetjenester færdiggøres ved at fremme likviditet og grænseoverskridende handel i alle markedets tidsrammer; opfordrer indtrængende til fremskyndelse af indsatsen for at nå de ambitiøse mål i målmodellen vedrørende intraday- og balanceringsmarkeder, begyndende med harmonisering af lukketider og balancering af energiprodukter;

47. opfordrer Kommissionen til at fremlægge forslag, der giver mulighed for instrumenter, der kan mindske indtægtsrisikoen over 20 til 30 år, så investeringer i ny kulstoffattig produktion rent faktisk drives af markedet, f.eks. fælles investeringer med kontraktmæssig risikodeling mellem store forbrugere og elproducenter, eller et marked for langsigtede kontrakter baseret på prisfastsættelse på grundlag af gennemsnitsomkostninger;

48. opfordrer til, at strømforsynings- og systemtjenesteydelseskontrakter tildeles efter frie markedsprincipper; mener, at et sådant offentligt udbud, uanset om det er nationalt eller tværnationalt, skal være teknologineutralt og muliggøre, at også energilagingsoperatører kan deltage;

49. støtter en fortsat stigende andel af vedvarende energi i EU; understreger betydningen af stabile og omkostnings-effektive støtteordninger for langsigtede investeringer i vedvarende energi, der kan omstilles og tilpasses på kort sigt og er skræddersyet til nationale behov og omstændigheder samt giver mulighed for gradvis udfasning af støtte til modne vedvarende teknologier; konstaterer med tilfredshed, at en række vedvarende energiteknologier hurtigt er ved at blive konkurrencedygtige i forhold til konventionelle produktionsformer; bemærker, at man bør drage omsorg for at sikre, at støtteordninger udformes godt, og at eventuelle indvirkninger på energiintensive sektorer med risiko for kulstoflækage begrænses til et minimum;

50. fremhæver betydningen af digitale teknologier for det at sende prissignaler, på grundlag af hvilke efterspørgselsreaktioner fungerer som en kilde til fleksibilitet; opfordrer derfor til at føre en ambitiøs strategi med hensyn til digitalisering i energisektoren fra indførelse af intelligente net og intelligente målere til udvikling af mobile applikationer, onlineplatforme og dataknudepunkter;

51. påpeger, at medlemsstaterne i henhold til 2020-rammen skal opfylde konkrete, kvantitative mål for den vedvarende energis andel af det endelige energiforbrug uafhængigt af situationen på markedet, og fremhæver derfor, at det er vigtigt at fremme vedvarende energi ved hjælp af politikker med fokus på konkurrence og omkostningseffektivitet, samtidig med at det anerkendes, at der er mange forskellige vedvarende teknologier, som befinder sig på forskellige udviklingstrin og har forskellige egenskaber og derfor ikke kan underkastes en standardtilgang; minder om den vigtige rolle, som EU's emissionshandelssystem spiller i denne sammenhæng, og anser fremme af investeringer for at være mere forenelig med markedet end faste indfødningsstariffer og generel fortrinsbehandling;

52. fastholder, at støtteordninger i betragtning af de vedvarende energiformers tiltagende tekniske modning og deres store udbredelse skal være afpasset efter markedsforhold, f.eks. præmier for indfødnings, for at omkostningerne for energiforbrugene holdes inden for rimelighedens grænser;

53. advarer mod at blande energiforsyningsmæssige mål og klimapolitiske mål sammen; kræver konsekvent styrkelse af emissionshandelsordningen og ændring af markedet med henblik på større fleksibilitet, således at CO₂- og brændstofpriserne fremover i højere grad kan støtte udbredelsen af vedvarende energikilder;

54. erindrer om, at det i retningslinjerne for statsstøtte fra 2014 kræves, at store producenter af energi fra vedvarende energikilder fra og med 2016 skal påtage sig et ansvar for balancering, der defineres som en forpligtelse hos producenter til at kompensere for kortvarige afvigelser fra deres tidligere leveringsforpligtelser i tilfælde, hvor der er et likvidt intraday-marked; betonere, at der i tilfælde af afvigelser fra den køreplan, som operatøren har indberettet, bør opkræves en passende kompenserende energipris; minder om de eksisterende bestemmelser i direktivet om vedvarende energi, ifølge hvilke vedvarende energikilder gives forrang for så vidt angår adgang og lastfordeling; foreslår, at disse bestemmelser evalueres og revideres, når elektricitetsmarkedet er blevet gennemført i dets ny udformning, hvilket sikrer mere ens vilkår og tager større hensyn til de karakteristiske træk ved produktionen af vedvarende energi;

Tirsdag den 13. september 2016

55. kræver, under hensyntagen til nærhedsprincippet, at medlemsstaterne i forbindelse med en yderligere udbygning af den vedvarende energi koordinerer deres indsats, startende på regionalt plan, for at øge energimarkedet økonomiske effektivitet, således at de fælles EU-mål kan blive opfyldt og nettes stabilitet styrket; er af den opfattelse, at en medlemsstat ikke bør træffe ensidige beslutninger, som har en væsentlig indvirkning på nabostaterne, uden bredere drøftelser og samarbejde på regionalt plan eller EU-plan; erindrer om, at vedvarende energikilder for det meste har en stærk lokal dimension; opfordrer Kommissionen til at arbejde hen imod en konvergent europæisk lovgivning for fremme af vedvarende energi;
56. anbefaler, at medlemsstaterne overvejer at vedtage lovgivning, der tilskynder slutbrugerne til at gå over til egenproduktion og lokal energilagring;
57. er af den overbevisning, at samtlige sikre og bæredygtige energikilder, som bidrager til målet om gradvis dekarbonisering i tråd med den nylige globale COP21-aftale, fortsat vil spille en rolle i produktionen af elektricitet;
58. understreger betydningen af koordinering på EU-plan af fastlæggelsen af koncessionsordninger for anvendelse af vandkraft og åbning af sektoren for konkurrence med henblik på at undgå markedsforvridninger og fremme en effektiv udnyttelse af ressourcerne;
59. bemærker, at en omlægning af elmarkedet vil opfylde en række forventninger hos forbrugerne, idet det vil give dem reelle fordele takket være brug af ny teknologi, navnlig for så vidt angår vedvarende energi med lave CO₂-udledninger, hvilket vil føre til indbyrdes afhængighed blandt EU-medlemsstaterne med hensyn til energisikkerhed;
60. understreger, at konventionel produktion til dækning af grundbelastningen forbliver afgørende for at opretholde forsyningsikkerheden i mangel af et fuldt ud sammenkoblet elnet med tilstrækkelige lagringsmuligheder;
61. fremhæver, at det lokale og regionale ansvar for energiunionen hos distributionssystemoperatørerne (DSO) skal inddrages mere i overvejelserne, da energilandskabet bliver mere og mere decentraliseret, da 90 % af de vedvarende energikilder er forbundet til distributionsnettet, og da DSO'erne er lokalt forankrede; erindrer om, hvor vigtigt det er, at alle medlemsstater opfylder kravene i den tredje energipakke om adskillelse af transmissions- og distributionssystemerne, navnlig i lyset af den stadig større rolle, som operatører af distributionsnet spiller med hensyn til dataadgang og dataforvaltning; fremhæver, at TSO/DSO-grænsefladen skal inddrages mere i overvejelserne; mener, at gennemførelse af velegnede forretningsmodeller, dedikerede infrastrukturer og harmoniseret støtte vil kunne fremkalde en effektiv kickstart af efterspørgselsreaktionen i de enkelte medlemsstater og på tværs af grænserne;
62. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at etablere de juridiske og administrative mekanismer, der er nødvendige for at fremme inddragelsen af lokale samfund i elektricitetsproduktionen ved at gøre dem til deltagere i projekter med anlæg til produktion af vedvarende energi i lille skala;
63. understreger, at vedvarende energi i de fleste tilfælde indføres på distributionsnetniveau, tæt på forbrugsniveauet, og kræver derfor, at DSO'erne skal spille en større rolle som facilitatorer, at de skal inddrages tættere i udformningen af den europæiske lovgivning og i de relevante organer, når der udarbejdes retningslinjer om spørgsmål af betydning for dem, f. eks. vedrørende efterspørgselsstyring, fleksibilitet og lagring, og at TSO'er og DSO'er skal arbejde tættere sammen på EU-plan;
64. efterlyser foranstaltninger, der giver incitament til de nødvendige investeringer i intelligent netteknologi og distributionssystemer, med henblik på bedre at integrere de stadig større mængder vedvarende energi og at være bedre forberedt på digitalisering; mener i denne sammenhæng, at DSO'erne skal tillægges en større rolle med hensyn til indsamling og deling af data, og at databeskyttelse skal være garanteret under alle omstændigheder, idet der tænkes på erfaringerne fra lande, hvor systemer med intelligente målere er implementeret fuldt ud;
65. understreger vigtigheden af at anlægge en regional tilgang til etableringen af den manglende elinfrastruktur, som er afgørende for at sikre bæredygtig elforsyning, med det formål at fjerne flaskehalsene i (el)nettet og fuldstændiggøre det indre energimarked;

Tirsdag den 13. september 2016

66. betragter DSO'er som neutrale markedsformidlere, der modtager data fra forskellige kilder, data, som de så kan stille til rådighed på en ikkeforskelsbehandlende måde for dertil berettigede tredjeaktører med forbrugerens samtykke, hvorved det sikres, at forbrugerne bevarer kontrollen over deres data; mener, at DSO'er fremmer udviklingen af markedet og spiller en stadig vigtigere rolle som aktive systemforvaltere, formidlere af teknologi, dataforvaltere og innovatorer; mener, at der er behov for klare regler til at sikre, at DSO'er agerer som neutrale markedsfacilitatorer; påpeger, at DSO'er i lighed med andre markedsaktører desuden kan hjælpe de lokale myndigheder ved at forsyne dem med data og således muliggøre energiomstilling inden for deres område;
67. betoner nødvendigheden af at fremskynde udstedelsen af tilladelser til energiinfrastrukturprojekter fremskyndes;
68. er af den opfattelse, at det er hensigtsmæssigt at styrke samarbejdet internt i og mellem regionerne og lade ACER koordinere det og ENTSO-E indgå i samarbejdet, navnlig med hensyn til evalueringen af de grænseoverskridende effekter, men uden at medlemsstaterne afgiver deres ansvar for forsyningssikkerheden; understreger, at grænseoverskridende samarbejde og sammenkoblinger er af central betydning for sikringen af forsyningssikkerheden;
69. glæder sig over det arbejde, der udføres af ACER, og kræver, at agenturet får tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til at varetage deres nuværende og fremtidige opgaver og pligter og til at kunne foretage pålidelig strategisk planlægning af deres aktiviteter på mellemlang sigt;
70. bemærker, at effektiv, uvildig og løbende overvågning af de europæiske energimarkeder er et vigtigt redskab til at sikre et reelt indre energimarked kendetegnet ved fri konkurrence, gode prissignaler og forsyningssikkerhed; understreger, hvor vigtigt ACER er i denne henseende, og ser frem til Kommissionens udtalelse om nye og øgede beføjelser til ACER i grænseoverskridende spørgsmål;
71. opfordrer til, at ACER støtter og koordinerer bestræbelserne for at opnå et øget regionalt samarbejde om systemikkerhed og -tilstrækkelighed; er af den opfattelse, at overdragelsen af beføjelser på området forsyningssikkerhed til overnationale organer kun bør finde sted, hvis det medfører klare fordele for hele elektricitetssystemet og ledsages af tilstrækkeligt ansvar;
72. opfordrer til, at ACER tillægges beslutningsbeføjelser på området samordning af øget regionalt samarbejde vedrørende grænseoverskridende og interregionale anliggender, navnlig i forbindelse med de regionale initiativer til samordning på sikkerhedsområdet, og til, at denne samordning tager hensyn til særlige nationale forhold, bliver omkostningsbaseret og anvender markeds-kriterier, og at der udvikles hensigtsmæssige redskaber til effektiv overvågning af energimarkedet med henblik på at skabe energiunionen, uden at det er nødvendigt at etablere en ny kæmpemæssig myndighed;
73. bemærker, at Kommissionens forslag om en ny udformning af energimarkedet er begrænset til elsektoren; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at revidere udformningen af markedet for naturgas med det formål at tage udfordringerne i gassektoren op (f.eks. den svingende efterspørgsel efter gas i EU, strandede aktiver, prisfastsættelsessystemer, yderligere markedsintegration samt ACER's og ENTSO-G's roller);
74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.
-

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0334

EU-strategi for opvarmning og køling**Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om en EU-strategi for opvarmning og køling (2016/2058(INI))**

(2018/C 204/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194,
- der henviser til Parisaftalen, som blev indgået i december 2015 på den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP 21),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. december 2011 »Energikøreplanen 2050« (COM(2011)0885),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En EU-strategi for opvarmning og køling« (COM(2016)0051),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 »En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik« (COM(2015)0080),
- der henviser til Rådets konklusioner af 23.-24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken,
- der henviser til den tredje energipakke,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050« (COM(2011)0112),
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2014 om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0094.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0266.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til sin beslutning af 15. december 2015 om »Mod en europæisk energionion«⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0232/2016),
- A. der henviser til, at næsten 50 % af EU's endelige energieftefterspørgsel anvendes til opvarmning og køling, hvoraf 80 % bruges i bygninger; der henviser til, at sektoren for opvarmning og køling bør afspejle Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer (COP 21); der henviser til, at en sektor for opvarmning og køling, som er forenelig med EU's energi- og klimamål, senest i 2050 skal være baseret på 100 % vedvarende energikilder, hvilket kun kan opnås ved, at vi mindsker vores energiforbrug og i fuld udstrækning baserer os på princippet om »energieffektivitet først/førende brændstof«;
- B. der henviser til, at for hver forøgelse af energibesparelserne med 1 % reduceres gasimporten med 2,6 %⁽²⁾;
- C. der henviser til, at der skal gøres mere for både at mindske behovet for opvarmning af bygninger og flytte dækningen af det resterende behov væk fra afbrænding af importerede, fossile brændsler i enkeltstående anlæg og over til bæredygtig opvarmning og køling i tråd med EU 2050-målene;
- D. der henviser til, at bygninger tegner sig for en meget stor andel af det endelige energiforbrug, og til, at øget energieffektivitet i bygninger og programmer for efterspørgselsreaktion kan spille en afgørende rolle med hensyn til at afbalancere energibehovet og tage toppen af spidsbelastningsperioderne, hvilket kan føre til mindre overkapacitet og en nedbringelse af produktions-, drifts- og transportomkostningerne;
- E. der henviser til, at andelen af vedvarende energikilder er steget langsomt (og udgjorde 18 % af den primære energiforsyning i 2012), men at der stadig er et enormt potentiale på alle niveauer, og at andelen af vedvarende energikilder og af genvundet varme i opvarmning og køling i medlemsstaterne bør øges yderligere;
- F. der henviser til, at EU's marked for opvarmning og køling er opsplittet som følge af dets lokale karakter og de forskellige teknologier og økonomiske aktører, der er involveret; der henviser til, at den lokale og regionale dimension er afgørende for fastlæggelsen af de rigtige politikker for opvarmning og køling, ved planlægning og implementering af opvarmnings- og kølingsinfrastruktur og i forbindelse med rådgivning af forbrugerne med henblik på at fjerne hindringer og gøre opvarmning og køling mere effektiv og bæredygtig;
- G. der henviser til, at biomasse udgør 89 % af EU's samlede forbrug af varme fra vedvarende energikilder og 15 % af EU's samlede varmemeforbrug og har et stort potentiale til at tilvejebringe andre vigtige og omkostningseffektive løsninger på den voksende varmeefterspørgsel;
- H. der henviser til, at opvarmning og køling er et godt eksempel på behovet for en helhedsorienteret, integreret og systembaseret tilgang til energiløsninger, som omfatter horisontale tilgange til udformningen af energisystemet og til økonomien som helhed;
- I. der henviser til, at andelen af primær energi fra fossile brændsler i opvarmning og køling fortsat ligger meget højt på 75 % og udgør en alvorlig hindring for dekarbonisering og derved fremskynder klimaændringer og forårsager betydelig skade på miljøet; der henviser til, at sektoren for opvarmning og køling bør bidrage fuldt ud til EU's klima- og energimål, og til, at støtte til anvendelsen af fossile brændsler i denne sektor gradvis bør udfases i tråd med Det Europæiske Råds konklusioner af 22. maj 2013 og i overensstemmelse med de lokale forhold;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0444.

⁽²⁾ Europa-Kommissionens meddelelse fra 2014 »Energieffektivitet og dens bidrag til energiforsyningsikkerheden og den klima- og energipolitiske ramme for 2030« (COM(2014)0520).

Tirsdag den 13. september 2016

- J. der henviser til, at det anslås, at mængden af varme genereret ved industrielle processer og andre fremstillingsprocesser, som udledes i atmosfæren eller vandmiljøet (i stedet for at blive udnyttet produktivt), er tilstrækkelig til at dække hele EU's opvarmningsbehov i boliger og tertiære bygninger;
- K. der henviser til, at bygningssektoren tegner sig for omkring 13 % af alle CO₂-emissioner i EU;
- L. der henviser til, at brugen af progressive, effektive opvarmnings- eller kølingssystemer i bygninger på homogen vis skal gå hånd i hånd med en gennemgribende proces med termisk isolering, således at forbrugernes energibehov og -omkostninger reduceres, og man bidrager til at afhjælpe energifattigdom og skabe kvalificerede lokale jobs;
- M. der henviser til, at foranstaltninger til udvikling af en omfattende og integreret strategi for opvarmning og køling inden for energiunionen, hvis de gennemføres korrekt, indebærer betydelige muligheder for både virksomheder og forbrugere i EU i form af en nedbringelse af de samlede energiomkostninger for industrien, så konkurrenceevnen øges, og forbrugerne får omkostningsbesparelser;
- N. der henviser til, at EU's lovgivningsmæssige rammer tjener til at fremhæve de overordnede mål, men at reelle fremskridt med hensyn til at omlægge opvarmningen og kølingen som led i en bredere modernisering af energisystemet er afgørende;
- O. der henviser til, at målet om at optimere de vedvarende energikilders, og navnlig elektricitetsens, rolle i det samlede energinet gennem en bedre integration med opvarmnings- og kølingsudstyr og transport, bidrager til at dekarbonisere energisystemet, mindske afhængigheden af importeret energi, sænke husstandenes energiomkostninger og øge konkurrenceevnen for EU's erhvervsliv;
- P. der henviser til, at den mest effektive metode til at opnå resultater med henblik på disse fælles mål er at bemyndige og støtte lokale og regionale myndigheder i sammen med alle relevante interessenter at anlægge en fuldt integreret, systembaseret tilgang til byplanlægning, infrastrukturudvikling, opførelse og renovering af boliger samt ny industriel udvikling for at maksimere potentielle synergier, effektivitetsgevinster og andre fælles fordele;
- Q. der henviser til, at energieffektiviteten i bygninger også afhænger af, at der anvendes hensigtsmæssige energisystemer; der henviser til, at principperne om »energieffektivitet først« og »energieffektivitet som det førende brændstof« bør overholdes i sektoren for opvarmning og køling;
- R. der henviser til, at ambitiøse mål for en gennemgribende renovering af den eksisterende bygningsmasse ville skabe millioner af jobs i EU, navnlig hos SMV'er, øge energieffektiviteten og spille en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at energiforbruget til opvarmning og køling minimeres;
- S. der henviser til, at der skal tages højde for arkitektur, byplanlægning, tætheden af behovet for varmestrømme samt forskelligheden af de europæiske klimazoner og bygningstyper ved planlægningen af energieffektive offentlige bygninger og boliger med lave emissioner;
- T. der henviser til det enorme uudnyttede potentiale for anvendelse af spildvarme og fjernvarmesystemer i betragtning af, at overskudsvarmen i Europa overstiger det samlede varmebehov i alle bygninger i Europa, og at 50 % af det samlede varmebehov i EU kan dækkes af fjernvarme;
- U. der henviser til, at en betragtelig andel af Europas befolkning bor i områder, navnlig byer, hvor der forekommer overskridelser af luftkvalitetsstandarderne;

Tirsdag den 13. september 2016

- V. der henviser til, at opvarmning og køling forventes at blive ved at være de væsentligste årsager til energibehov i EU, og til, at naturgas og LPG i vid udstrækning anvendes til at dække dette behov, og at anvendelsen heraf ville kunne optimeres ved hjælp af højeffektiv energilagring; der henviser til, at fortsat afhængighed af fossile brændsler er i modstrid med EU's klima- og energimæssige forpligtelser og dekarboniseringsmål;
- W. der henviser til, at der på nuværende tidspunkt er store forskelle mellem de forskellige klimazoner i Europa på det årlige forbrug af energi, der anvendes til opvarmning, med et gennemsnit på 60-90 kWh/m² i de sydeuropæiske lande og 175-235 kWh/m² i Central- og Nordeuropa;
- X. der henviser til, at udbredelsen af effektive løsninger til opvarmning og køling indebærer et betydeligt potentiale til at stimulere udviklingen af Europas industri- og servicesektorer, især i sektoren for vedvarende energi, og skabelsen af større merværdi i afsidesliggende og landlige regioner;
- Y. der henviser til, at energi er blevet et socialt gode, og at adgangen hertil skal sikres; der imidlertid henviser til, at ikke alle borgere kan få adgang til energi, idet der i Europa er over 25 millioner mennesker, der har meget svært ved det;
- Z. der henviser til, at energieffektivitetspolitikkerne bør fokusere på de mest omkostningseffektive metoder til at forbedre bygningers ydeevne ved at mindske varmebehovet og/eller tilslutte bygningerne til højeffektive alternativer;
- AA. der henviser til, at det lave bevidsthedsniveau blandt forbrugerne med hensyn til opvarmningssystemernes ringe effektivitet er en af de faktorer, som belaster energiregningen mest;
- AB. der henviser til, at huse, der har en god termisk isolering, er til gavn for både miljøet og for brugeren, der nyder godt af lavere energiregninger;
- AC. der henviser til, at 72 % af opvarmningen og kølingen i enfamiliehuse forbruges i landdistrikter og mellemliggende områder;
- AD. der henviser til, at naturbaserede løsninger, såsom godt udformet gadebeplantning, grønne tage og mure, der giver isolering og skygge til bygninger, ligeledes reducerer energibehovet, idet de begrænser behovet for opvarmning og køling;
- AE. der henviser til, at 85 % af energiforbruget i bygninger bruges til rumopvarmning og varmtvandsproduktion, og at 45 % af opvarmningen og kølingen i EU anvendes i boligsektoren;
- AF. der henviser til, at industrien sammen med de lokale myndigheder har en vigtig rolle at spille i forbindelse med bedre udnyttelse af spildvarme og -køling;
- AG. der henviser til, at europæerne i gennemsnit bruger 6 % af deres forbrugsudgifter på opvarmning og køling, og at 11 % ikke har råd til at opvarme deres bolig tilstrækkeligt om vinteren;
- AH. der henviser til, at der stadig er behov for at analysere sektoren for køling grundigere og tage mere højde for den i Kommissionens strategi og i medlemsstaternes politikker;
- AI. der henviser til, at det er vigtigt at fremme undersøgelser, der vedrører energibesparelser i historiske bygninger, for, hvor det er muligt, at forbedre den energimæssige ydeevne og samtidigt sikre, at kulturarven beskyttes og bevares;
1. ser med tilfredshed på Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for opvarmning og køling som et vigtigt første skridt i retning af at tilvejebringe en helhedsorienteret tilgang til en omlægning af opvarmningen og kølingen i EU og udpege prioriterede indsatsområder; tilslutter sig fuldt ud Kommissionens ambition om at blive opmærksom på og udnytte synergiene mellem elektricitets- og opvarmningssektoren med henblik på at opnå en effektiv sektor, som øger

Tirsdag den 13. september 2016

energisikkerheden og fremmer en omkostningseffektiv opfyldelse af EU's klima- og energimål; opfordrer Kommissionen til at tage sektoren for opvarmning og køling med i betragtning ved udformningen af det europæiske energimarked;

2. påpeger nødvendigheden af at medtage specifikke foranstaltninger inden for opvarmning og køling, når direktivet om energieffektivitet (2012/27/EU), direktivet om vedvarende energi (2009/28/EF) og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne (2010/31/EU) revideres;

3. mener, at strategien for opvarmning og køling skal tage højde for begge disse behov i lige stor grad og tage hensyn til, at Europa har forskellige klimazoner og dermed forskellige behov for så vidt angår energiforbrug;

4. understreger, at strategien bør prioritere bæredygtige og omkostningseffektive løsninger, som gør det muligt for medlemsstaterne at nå EU's klima- og energipolitiske mål; bemærker, at medlemsstaternes sektorer for opvarmning og køling er meget forskelligartede som følge af deres forskellige energimiks, klimaforhold, bygningsmassens effektivitetsgrader og den industrielle tæthed, og understreger derfor, at der skal sikres fleksibilitet med hensyn til valget af hensigtsmæssige strategiske løsninger;

5. opfordrer til, at der udarbejdes særlige bæredygtige strategier for opvarmning og køling på nationalt plan, hvori der rettes særlig opmærksomhed mod kraftvarmeproduktion, fjernvarme og fjernkøling — helst baseret på vedvarende energikilder som anført i artikel 14 i energieffektivitetsdirektivet;

6. bemærker, at høj energieffektivitet, højtstående termisk isolering og udnyttelse af vedvarende energikilder og genvundet varme er grundlæggende prioriteter i EU's strategi for opvarmning og afkøling; mener derfor, at princippet om »energieffektivitet først« bør overholdes, da energieffektivitet giver en af de største og hurtigste grader af økonomisk udbytte, man kan få, og er et centralt element i strategien for at opnå en vellykket omstilling til en sikker, modstandsdygtig og intelligent opvarmnings- og kølingssektor;

7. bemærker, at et mere decentralt og fleksibelt energisystem, hvor kraftvarmekilder placeres tættere på forbrugsstedet, kan fremme decentral energiproduktion og således give forbrugere og lokalsamfund mulighed for at blive mere involveret på energimarkedet og for at styre deres eget energiforbrug og samtidig give dem mulighed for at blive aktive deltagere på efterspørgselssiden; er af den opfattelse, at jo kortere den kæde er, gennem hvilken primær energi omdannes til andre energiformer med henblik på at genere brugbar opvarmning, jo højere er energieffektiviteten i det samlede energisystem; anerkender endvidere, at en sådan tilgang mindsker transmissions- og distributionstabene, gør energiinfrastrukturen mere modstandsdygtig og samtidig skaber lokale forretningsmuligheder for små og mellemstore virksomheder;

8. fremhæver komplementariteterne mellem på den ene side lovgivningen om miljøvenligt design og energimærkning, og på den anden side energieffektivitetsdirektivet og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne med hensyn til at mindske energiforbruget til opvarmning og køling; mener, at husholdningsmaskiner (vaskemaskiner, opvaskemaskiner etc.) bør være så effektive som muligt og udformes således, at de kan anvende varmtvandsforsyningen på det sted, hvor de installeres; mener derfor, at politikkerne om miljøvenligt design og miljømærkning regelmæssigt bør gennemgås og forbedres med henblik på at opnå yderligere energibesparelser og forbedre konkurrenceevnen gennem mere innovative produkter og mindskede energiomkostninger;

9. minder om, at opvarmning og køling tegner sig for størstedelen af EU's energibehov; fremhæver, at det i overgangen til en lavemissionsøkonomi og en sikker energiforsyning til sektoren for opvarmning og køling er vigtigt at respektere princippet om teknologineutralitet både for så vidt angår de vedvarende energikilder, der for øjeblikket er til rådighed, og med hensyn til markedsbaserede og statslige incitamenter;

10. fremhæver behovet for gunstige rammer for lejere og beboere i flerfamiliehuse, så de også kan nyde godt af at producere og forbruge deres egen energi til opvarmning og køling baseret på vedvarende kilder samt af energieffektivitetsforanstaltninger og på den måde tackle problemerne med modstridende incitamenter og undertiden hæmmende regler for lejere;

Tirsdag den 13. september 2016

11. fremhæver de vedvarende energiteknologiers afgørende rolle, herunder anvendelsen af bæredygtig biomasse, aerotermisk energi, geotermisk energi og solenergi samt af solceller kombineret med elektriske batterier til opvarmning af vand og produktion af opvarmning og køling i bygninger, sammen med faciliteter til termisk lagring, der kan anvendes til daglig eller sæsonbetonet afbalancering; opfordrer medlemsstaterne til at tilvejebringe incitament til fremme og udbredelse af sådanne teknologier; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre de eksisterende direktiver om hhv. energieffektivitet og bygningers energimæssige ydeevne, herunder kravene om »næsten energineutrale bygninger« og de langsigtede renoveringsstrategier, idet der tages højde for behovet for at mobilisere tilstrækkelige investeringer til moderniseringen af deres bygningsmasse; anmoder Kommissionen om at fremlægge en EU-dækkende vision om en næsten energineutral bygningsmasse inden 2050;

12. mener, at problemerne omkring energiforsyningsikkerhed i EU i vid udstrækning vedrører varmforsyningsikkerhed; mener derfor, at diversificering af kilder til opvarmning er af allerstørste betydning, og opfordrer Kommissionen til at undersøge nye måder, hvorpå den yderligere kan understøtte og fremskynde en øget udbredelse af teknologier baseret på varme fra vedvarende energikilder;

13. mener, at anvendelse af kortlægning af ressourcer til opvarmningsformål, passende arkitektoniske løsninger, bedste praksis inden for facility management og byplanlægningsprincipper, herunder netløsninger på byniveau såsom fjernvarme og køling, ved planlægningen af hele beboelsesområder og erhvervsområder bør udgøre grundlaget for energieffektivt byggeri med lave emissioner i Europas forskellige klimazoner; understreger, at en korrekt isoleret bygning har en høj varmelagringskapacitet, som kan give store besparelser på opvarmning og køling;

14. understreger, at energibehovet i bygningssektoren står for omkring 40 % af energiforbruget i EU og en tredjedel af naturgasforbruget og kan nedbringes med op til tre fjerdedele, hvis renoveringen af bygninger fremskyndes; fremhæver, at 85 % af dette energiforbrug anvendes til opvarmning og husstandenes varme brugsvand, og at modernisering af gamle og ineffektive varmesystemer, bedre udnyttelse af el fra vedvarende energikilder, bedre udnyttelse af »spildvarme« gennem yderst effektive fjernvarmesystemer samt en grundig renovering af bygninger med forbedret termisk isolering derfor stadig er nøglen til at tilvejebringe en mere sikker og bæredygtig tilgang til varmforsyning; henstiller, at man til stadighed øger standarderne for bygningers energieffektivitet, idet der tages højde for og tilskyndes til teknisk innovation, navnlig med hensyn til at sikre isolering med høj homogenitet; henstiller desuden, at der fortsat ydes støtte til opførelse af næsten energineutrale bygninger;

15. tilskynder medlemsstaterne til at udarbejde langsigtede strategier for opvarmning og køling baseret på en integreret tilgang, harmoniseret kortlægning og den vurdering, der foretages i overensstemmelse med artikel 14 i energieffektivitetsdirektivet; understreger, at strategien bør udpege prioriterede interventionsområder og åbne mulighed for optimeret energiplanlægning i byerne; opfordrer Kommissionen til at bistå medlemsstaterne i denne forbindelse ved at uddybe de overordnede retningslinjer for nationale strategier for opvarmning og køling;

16. henleder opmærksomheden på den økonomiske virkning af at renovere og isolere bygninger, som ofte kan betyde op mod 50 % lavere opvarmnings- og kølingsomkostninger, og opfordrer Kommissionen til at yde passende samfinansiering til initiativer, der sigter mod renovering af offentlige boliger og lejlighedsblokke med lave energieffektivitetsniveauer;

17. glæder sig over Kommissionens intention om at udvikle en værktøjskasse af foranstaltninger til fremme af renoveringen af lejlighedskomplekser; mener, at der også bør udvikles en harmoniseret og omfattende værktøjskasse for energiplanlægning i byerne med henblik på at fremme kortlægning af lokalt potentiale med hensyn til opvarmning og køling, optimeret og integreret bygningsrenovering og udvikling af infrastruktur til opvarmning og køling;

18. gentager betydningen af, at der udvikles EU-ordninger, som giver incitament til energieffektiv renovering af offentlige bygninger, boliger og socialt boligbyggeri og til opførelse af miljøvenligt nyt byggeri, der går videre end de lovpligtige minimumskrav;

Tirsdag den 13. september 2016

19. påpeger den lokale karakter af og det lokale potentiale for opvarmning og køling; opfordrer lokale og regionale myndigheder til at fremme en yderligere termomodernisering gennem renovering af eksisterende offentlige bygninger, erhvervsjendomme og boliger med lav energimæssig ydeevne; fremhæver betydningen af bevægelser som »Borgmesteraftalen«, der giver mulighed for udveksling af viden og bedste praksis;
20. understreger behovet for at kortlægge potentialet ved lokal opvarmning og køling over hele Europa, således at byerne bedre kan indkredse lokalt tilgængelige ressourcer og derved bidrage til EU's uafhængighed på energiområdet, fremme vækst og konkurrencedygtighed gennem skabelsen af lokale arbejdspladser, der ikke kan outsources, og levere ren og prismæssigt overkommelig energi til forbrugerne;
21. opfordrer de lokale myndigheder til at vurdere det eksisterende opvarmnings- og kølingspotentiale og de fremtidige opvarmnings- og kølingsbehov i deres områder og samtidig tage potentialet for lokalt tilgængelige vedvarende energikilder, termisk energi fra kraftvarmeproduktion og fjernvarmevolumen med i betragtning;
22. mener, at der bør oprettes et attraktivt finansieringssystem for husstande, der er beliggende uden for områder med centralvarme- og -kølesystemer for at fremme nye teknologier til opvarmning af husstande ved hjælp af vedvarende energikilder;
23. opfordrer lokale myndigheder til at tage hånd om de særlige problemer med landejendomme, som typisk er ældre, mindre energieffektive, mere usunde at bo i, og som typisk giver en ringere termisk komfort;
24. mener, at jo kortere den kæde er, i hvilken primær energi omdannes til andre former for energi for at generere brugbar varme, jo højere er energieffektiviteten, og opfordrer, idet der gøres opmærksom på den brede vifte af klimatiske og andre forhold i Unionen, Kommissionen til at fremme teknologineutrale instrumenter, som gør det muligt for hvert enkelt lokalsamfund at udvikle omkostningseffektive løsninger til reduktion af kulstofintensiteten i sektoren for opvarmning og køling;
25. bemærker, at selv om EU's lovgivningsmæssige rammer har til formål at fremhæve generelle målsætninger, er reelle fremskridt med hensyn til at revolutionere opvarmning og køling som led i en mere overordnet modernisering af energisystemerne af væsentlig betydning;
26. fremhæver, at EU's politiske redskaber og kapaciteter endnu ikke er tilstrækkeligt udviklede til at være en drivkraft bag omstillingen af sektoren for opvarmning og køling, optimere udnyttelsen af potentialer og udbrede løsninger til nedbringelse af efterspørgslen og dekarbonisering i det nødvendige omfang og tempo;
27. fremhæver betydningen af fjernenerginet, som tilvejebringer et alternativ til mere forurenende systemer til individuel opvarmning, i betragtning af at de udgør et særligt effektivt og omkostningseffektivt middel til levering af bæredygtig opvarmning og køling, integrering af vedvarende energikilder, genvundet varme og kulde og lagring af overskydende elektricitet i tider med lavt forbrug, som derved giver fleksibilitet til nettet; fremhæver, at det er nødvendigt at integrere en større andel af vedvarende energikilder under hensyntagen til, at over 20 % af fjernvarmen og -kølingen allerede produceres ved hjælp af vedvarende energi, i overensstemmelse med artikel 14 i energieffektivitetsdirektivet, som kræver grundige vurderinger af potentialet for effektiv fjernvarme og -køling; efterlyser en modernisering og udvidelse af de eksisterende fjernvarmesystemer med henblik på at skifte til højeffektive alternativer og vedvarende energikilder; tilskynder medlemsstaterne til at indføre skattemæssige og finansielle mekanismer for at fremme udvikling og anvendelse af fjernvarme og -køling samt til at gøre noget ved lovgivningsmæssige barrierer;
28. opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at vurdere medlemsstaternes vidtspændende vurderinger af potentialet for kraftvarmeproduktion og fjernvarme i henhold til artikel 14 i direktivet om energieffektivitet, således at disse planer afspejler det reelle økonomiske potentiale i disse løsninger og tilvejebringer et solidt grundlag for politikker, der er i overensstemmelse med EU's målsætninger;
29. understreger, at det i tæt bebyggede byområder er absolut nødvendigt gradvis at erstatte brugen af ineffektive og ikkebæredygtige individuelle varme/kølingssystemer eller fjernvarme/kølingssystemer med effektive fjernvarme/kølingssystemer eller at modernisere dem med de nyeste opvarmnings-/kølingsteknologier med henblik på at gå over til højeffektive lokale kraftvarmesystemer og vedvarende alternativer;

Tirsdag den 13. september 2016

30. opfordrer Kommissionen til i sine initiativer i forbindelse med hhv. direktivet om vedvarende energi og markedsudvikling at foreslå foranstaltninger, der bidrager til et mere effektivt og fleksibelt energisystem ved yderligere at integrere elektricitets-, opvarmnings- og kølingssystemer;
31. anmoder Kommissionen om at etablere en europæisk ramme, der fremmer og yder retssikkerhed i forbindelse med selvproduktion, særligt ved at tilskynde og støtte kooperativer i lokalområder, som benytter vedvarende energikilder;
32. opfordrer til, at der udvikles en indikator for energibehovet til opvarmning og køling af bygninger på nationalt plan;
33. efterlyser en strategisk tilgang til reduktion af CO₂-emissionerne i forbindelse med industriens behov for opvarmning og køling ved at forbedre processernes effektivitet, erstatte fossile brændstoffer med bæredygtige kilder og ved at integrere industrierne i det omkringliggende termiske energimiljø;
34. fremhæver det enorme potentiale i at samle energi- og ressourcestrømme for at nedbringe det primære forbrug af energi, navnlig i de industrielle miljøer, hvor der i henhold til kaskadesystemet er overskydende varme eller kulde fra én proces, der kan genanvendes i en anden med lavere efterspørgsel efter ekstreme temperaturer, og om muligt til opvarmning og køling af bygninger via fjernvarmesystemer;
35. bemærker, at forældede varme anlæg med lav energieffektivitet hurtigst muligt bør udskiftes med de bedste alternativer, der findes, som er fuldt ud i overensstemmelse med EU's energi- og klimamål, som f.eks. mere miljøvenlige kraftvarmeanlæg, der udnytter mere bæredygtige brændstoffer i overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne for biomasse;
36. bemærker, at opvarmning og køling er en meget lokal sektor, fordi tilgængelighed og infrastruktur såvel som behovet for opvarmning i bund og grund afhænger af lokale forhold;
37. er enig med Kommissionen i, at kraftvarmeværkernes økonomiske potentiale ikke er udnyttet, som anført i strategien for opvarmning og køling, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at fremme højeffektiv kraftvarmeproduktion og fjernvarme i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse (COM(2015)0572) om status over energiunionen;
38. er af den opfattelse, at der er behov for en systemniveautilgang til køling, bl.a. for bebyggede omgivelser og andre aktiviteter såsom køling under transport;
39. giver udtryk for den holdning, at anvendelsen af vekselvarmesystemer til opvarmning og køling ved brug af effektive varmepumper i Europas tempererede klimazoner under visse omstændigheder kan blive meget betydelig på grund af deres fleksibilitet; fremhæver, at hybride opvarmningssystemer, der genererer varme fra mindst to energikilder, kan muliggøre en voksende rolle for opvarmning baseret på vedvarende energi, navnlig i eksisterende bygninger, hvor de kan indføres, uden at det skaber behov for større renoveringer; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til for så vidt angår varmepumper at tilvejebringe beregningsmetoder, der er tilstrækkeligt tilpassede, samt til at fremme udveksling af bedste praksis med hensyn til støttemekanismer for at støtte effektive, bæredygtige lavemissionsløsninger til forskellige termiske behov;
40. tilskynder Kommissionen til nøje at overvåge overholdelsen af EU-lovgivningen om fluorholdige drivhusgasser for at reducere emissionerne af disse drivhusgasser i atmosfæren; anmoder Kommissionen om at sikre, at brugen af alternative kølemidler er sikker, omkostningseffektiv og i overensstemmelse med andre EU-mål inden for miljø, klimaændringer og energieffektivitet;
41. er af den opfattelse, at medlemsstaterne bør undersøge muligheden for at anvende varme fra geotermisk vand, fra energi, der genanvendes direkte fra industrielle processer, samt fra andre varmekilder med lavere temperatur, f.eks. den varme, der befinder sig i dybhavsminer, til opvarmning (køling), som ved hjælp af enorme varmepumper vil kunne opvarme hele byer gennem eksisterende og nye fjernvarmeanlæg, og ikke bare individuelle bygninger, hvis en passende fjernvarmeinfrastruktur er tilgængelig eller udvikles;

Tirsdag den 13. september 2016

42. understreger betydningen af teknologier, der både kan reducere behovet for termisk energi og drivhusgasemissionerne, som f.eks. brugen af geotermisk energi med lav entalpi, opvarmnings-/kølingsanlæg baseret på vedvarende energi, små kombinerede kraftvarmeanlæg, der brænder naturgas og/eller biomethan eller en kombination af disse;
43. giver udtryk for den opfattelse, at anlæg til lagring af varme, der anvender elektrisk modstand i ikke-spidsbelastningsperioder (f.eks. ved at lagre energi i form af varme) og derved forbedrer kvaliteten af elforsyningen ved at fremme integreringen af vekslende vedvarende energikilder, kan spille en meget vigtig rolle i opvarmningen og bidrage til at afbalancere nettet og den lavere energiproduktion, importen og priserne;
44. er af den opfattelse, at spildvarme og -køling, der opstår gennem industrielle processer og kraftvarmeproduktion ved produktion af elektricitet i konventionelle kraftværker, fra velisolerede boliger, der anvender genindvindingsmetoder, og fra mikroproduktion bør spille en meget større rolle i opvarmning og køling end tidligere; understreger, at udnyttelsen af industriel spildvarme og -køling bør anerkendes og tilskyndes via forskning, da den udgør en fantastisk mulighed for investeringer og innovation; understreger, at industrier og omkringliggende boliger og servicebygninger bør opfordres til at samarbejde og dele deres energiproduktion og -behov;
45. understreger, at offentlige midler eller offentligt ejerskab af fjernvarmeinfrastruktur ikke bør bidrage til en dyr fastlåst infrastruktur med store emissioner; opfordrer nationale, regionale og lokale myndigheder til at kontrollere offentlig økonomisk støtte til fjernvarmeinfrastruktur i lyset af EU's mål om at reducere drivhusgasudledningerne med 80-95 % frem til 2050 i forhold til niveauerne 1990 og en velordnet omstilling af energiøkonomien;
46. mener, at integrering af produktion, forbrug og genanvendelse af spildkulde skaber miljømæssige og økonomiske fordele og mindsker den primære energifterspørgsel efter kulde;
47. understreger, at omdannelse af affald til energi fortsat vil spille en betydelig rolle i forbindelse med opvarmning, eftersom alternativet ofte er deponering på losseplads og anvendelse af fossile brændstoffer, og minder om, at der er behov for at øge genanvendelsen;
48. opfordrer medlemsstaterne til at benytte retlige og økonomiske midler til at fremskynde den gradvise udfasning af forældede ovne til fast brændsel med et energieffektivitetsniveau på under 80 % og til, hvor det er muligt, at erstatte dem med effektive, bæredygtige opvarmningsanlæg på lokalt plan (såsom fjernvarmeanlæg) eller på mikroplan (såsom geotermiske anlæg og solenergianlæg);
49. påpeger, at indførelsen af intelligente varmesystemer kan hjælpe forbrugerne til bedre at kunne forstå deres energiforbrug og bidrage til at forny ineffektive opvarmningssystemer og fremme energibesparelser;
50. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at 75 % af den eksisterende europæiske bygningsmasse er energimæssigt ineffektiv, og at det skønnes, at 90 % af disse bygninger stadig vil være i brug i 2050; fremhæver derfor det presserende behov for navnlig at rette fokus mod disse bygninger med henblik på en omfattende renovering;
51. opfordrer Kommissionen til som led i programmet »Affald til energi« at udarbejde en plan for fremme og udnyttelse af det potentielle bidrag fra bæredygtig anvendelse af organisk affald til opvarmning og køling i forbindelse med fjernvarme og kølingssystemer;
52. understreger, at biogas udgør en vigtig bæredygtig kilde til opvarmnings- og kølingssystemer, og at det derfor er nødvendigt at fastsætte et klart mål for organisk genanvendelse med henblik på at skabe et incitament til investeringer i indsamling og behandling af bioaffald;
53. opfordrer medlemsstaterne til at udfase anvendelsen i byområder af forældede ovne til opvarmningsformål, der skaber emissioner i lav højde — idet de frigiver naturlige pyrolysegasser fra ufuldstændig forbrænding, NO_x-gasser, sod, partikler og flyveaske i atmosfæren, som spredes via konvektion — og til ved hjælp af incitamentter at fremme brugen af bæredygtige — herunder vedvarende — alternativer;

Tirsdag den 13. september 2016

54. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at udfase energiineffektive ovne og kedler, som anvender fyringsolie og -kul, og som på nuværende tidspunkt opvarmer over halvdelen af bygningsmassen i landområder; er af den opfattelse, at energiforsyning bør stamme fra vedvarende energikilder med lavere emissioner;

55. understreger, at udviklingen af fjernvarmesystemer baseret på vedvarende energikilder forhindrer udbredelsen af mere forurenende individuelle opvarmningssystemer, der øger luftforureningen i boligområder og er meget vanskeligere at kontrollere end udbredte fjernvarmesystemer; understreger imidlertid, at de infrastruktur-mæssige og klimatiske forhold i Unionen er forskellige, og at disse systemer ofte kræver en modernisering, for at deres effektivitet kan forbedres; efterlyser derfor en analyse af behovet for at støtte fjernvarmeinfrastruktur og af beskatningspraksis for så vidt angår vedvarende energikilder og fjernvarme;

56. er af den opfattelse, at medlemsstaterne hurtigst muligt bør tage skridt til at udfase lavtemperaturovne, som anvendes til forbrænding af faste fossile brændsler og organisk affald, der under forbrændingsprocessen frigiver en række skadelige stoffer i atmosfæren; er af den opfattelse, at medlemsstaterne, hvor det er muligt, bør tilskynde til udfasning af gamle og ineffektive pejse til afbrænding af træ i tæt bebyggede byer og fremme udskiftningen af disse med moderne, effektive, miljøvenlige og sunde alternativer og samtidig iværksætte initiativer for at øge bevidstheden om de potentielle sundhedsmæssige risici ved og bedste praksis med hensyn til afbrænding af træ;

57. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lukke det lovgivningsmæssige hul, der stammer fra direktivet om miljøvenligt design og direktivet om mellemstore fyringsanlæg, som fører til emissionslækager for anlæg under 1 MW, der falder uden for direktivernes anvendelsesområde;

58. er af den opfattelse, at det stigende behov for køling kræver yderligere overvejelser af denne problemstilling, herunder en integreret tilgang til hele kølingskæden — lige fra behovet for industriel køling fra høje temperaturer til køling beregnet til husholdninger og kølingskravene i fødevarerindustrien;

59. bemærker, at disponible kvalitetsdata er en forudsætning for, at forbrugerne og myndighederne kan foretage rationelle valg med hensyn til energieffektivitet og opvarmningsløsninger; fremhæver vigtigheden af at udbrede de muligheder, der ligger i digitalisering, til opvarmnings- og kølingssektoren; opfordrer Kommissionen til at udvikle en definition af og en metode til beregning af køling baseret på vedvarende energi;

60. mener, at vandeffektive varmevekslere kan spille en afgørende rolle for køling i industrielle processer ved at overføre varme til naturlige vandområder i nærheden af de steder, hvor produkterne lagres, og hvor temperaturen ikke overstiger 6 °C året rundt (fri køling);

61. er af den opfattelse, at højtydende stationære brændselsceller i meget nær fremtid kan blive et miljøvenligt alternativ til kul som fast brændsel;

62. mener, at el til gas repræsenterer et stort potentiale i fremtiden som metode til lagring og overførsel af vedvarende energi samt til anvendelse til central og lokal varmeproduktion; bemærker, at anvendelse af el til gas, navnlig i byområder, er en effektiv metode til at anvende vedvarende energi til varmeproduktion, takket være muligheden for at udnytte den eksisterende infrastruktur; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til i overensstemmelse hermed at fremme forsknings- og pilotprojekter inden for el til gas;

63. mener, at den Europæiske Unions strategi om innovativ opvarmning og køling kræver indgående forskning, som kan tilvejebringe et grundlag for at skabe industrier, der producerer miljøvenligt udstyr til dette formål;

Tirsdag den 13. september 2016

64. fremhæver fordelene ved forskning og teknologisk innovation for den europæiske industri, idet det styrker dens konkurrencemæssige fordele og kommercielle overlevelsessevne og bidrager til EU's energi- og klimamål; fremhæver i denne forbindelse behovet for øget forskning, udvikling og innovation inden for energieffektivitet og teknologier til opvarmning og køling baseret på vedvarende energikilder med henblik på at nedbringe omkostningerne, styrke ydeevnen og øge udbredelsen og integrationen heraf i energisystemet; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med sektorens interessenter om at fastholde de ajourførte teknologiske køreplaner vedrørende opvarmning og køling baseret på vedvarende energikilder for at koordinere, spore og udpege huller i den teknologiske udvikling heraf;

65. er af den opfattelse, at EU i betragtning af det akutte behov for at opnå hurtige og effektive resultater i termomoderniseringsprocessen i EU's termiske sektor, bør fokusere på forskning med henblik på at øge udbredelsen af de på nuværende tidspunkt bedste tilgængelige teknologier;

66. er af den opfattelse, at forskningen under Horisont 2020-rammeprogrammet bør omfatte udvikling af bæredygtige løsninger inden for opvarmning og køling, teknologier til at udnytte spildvarme og -kulde, nye materialer med maksimal varmeledningsevne (varmevekslere), minimal varmeledningsevne — dvs. maksimal varmemodstand (termisk isolering) og maksimale varmeakkumuleringsrater (varmelagre);

67. er af den opfattelse, at der gøres fremskridt under Horisont 2020-rammeprogrammet med forskning i og udvikling af bæredygtige og effektive opvarmnings- og kølingsystemer og -materialer, såsom løsninger i mindre målestok inden for produktion og lagring af vedvarende energi, fjernvarme- og -kølingsystemer, kraftvarmeværk og isoleringsmaterialer samt innovative materialer som strukturelle vinduesruder, der i stort omfang lukker kortbølgestråling (sollys) ind udefra og kun frigiver et minimum af den langbølgede termiske stråling, der ellers ville slippe ud;

68. fremhæver betydningen af omfattende videnskabelig forskning i udviklingen af innovative teknologiske løsninger, som er skabt til at tilvejebringe apparater og fuldstændige opvarmnings- og kølingsystemer, der er energieffektive og baseret på vedvarende energi;

69. opfordrer til en gennemgang af den eksisterende lovgivning, der fokuserer på beskyttelse af teknologineutralitet og omkostningseffektivitet, så det sikres, at den ikke fremmer eller miskrediterer en teknologi i forhold til en anden — der bør f.eks. tages højde for vedvarende energi, som fremstilles på stedet, bl.a. ved hjælp af solcellepaneler på boliger, eller i nærheden af en bygning, når bygningens energimæssige ydeevne beregnes, uanset energikilden;

70. fremhæver i denne forbindelse vigtigheden af at kombinere de mest avancerede teknologier med intelligent energiforvaltning — f.eks. ved hjælp af automatisering i hjemmet og intelligente varmekontrolsystemer — navnlig i en tæt forbundet verden, hvor udstyret nemt kan tilpasses vejrforhold og elprissignaler og bidrage til stabilisering af nettet ved at ændre efterspørgslen; opfordrer Kommissionen til at integrere intelligente teknologier i de relevante initiativer under energiunionen på en bedre måde for at sikre reel indbyrdes forbindelighed mellem intelligente apparater, tilsluttede boliger og intelligente bygninger med intelligente net; er af den opfattelse, at sådanne løsninger bør fremmes i forbindelse med renoveringen af den eksisterende bygningsmasse, da de hjælper forbrugerne til bedre at kunne forstå mønstret i deres energiforbrug og tilpasse driften af deres opvarmningsanlæg i overensstemmelse hermed;

71. understreger, at bygningssektoren har et stort potentiale til at mindske energibehovet og CO₂-emissionerne; understreger, at der er behov for en yderligere indsats for at fremme bygningsrenoveringsfrekvensen; bemærker, at der er behov for attraktive økonomiske incitamenter, adgang til yderst kompetente eksperter på forskellige niveauer samt udveksling og fremme af bedste praksis for at opnå dette;

72. opfordrer Kommissionen til at indkredse og fjerne de resterende hindringer for energieffektivitetsforanstaltninger, navnlig husstandenes private renoveringer, og til at udvikle et egentligt marked for energieffektivitet med henblik på at fremme overførsel af bedste praksis og sikre tilgængeligheden af produkter og løsninger i hele EU med sigte på at etablere et ægte indre marked for energieffektivitetsprodukter og -tjenester; fremhæver potentialet til at skabe arbejdspladser og økonomisk vækst, ikke blot i forbindelse med den første indførelse af sådanne nye produkter og tjenesteydelser, men også i forbindelse med den løbende vedligeholdelse og daglige drift af et integreret energisystem, der omfatter både opvarmning og køling;

Tirsdag den 13. september 2016

73. mener, at industrien har behov for klare signaler fra de politiske beslutningstagere for at kunne foretage de nødvendige investeringer med henblik på at nå EU's energimål; fremhæver behovet for ambitiøse og bindende mål og en lovgivningsmæssig ramme, der fremmer innovation, uden at det medfører en unødvendig administrativ byrde, for bedst muligt at fremme omkostningseffektive og miljømæssigt bæredygtige løsninger på opvarmning og køling;

74. mener, at investeringer i energieffektivitet i bygninger bør gå hånd i hånd med investeringer i opvarmning og køling baseret på vedvarende energikilder; mener, at de synergier, der eksisterer mellem energieffektivitet i bygninger og opvarmning og køling baseret på vedvarende energikilder, udgør en vigtig mulighed for at bevæge sig i retning af en lavemissionsøkonomi; glæder sig over indsatsen på nationalt plan for at øge antallet af næsten energineutrale bygninger;

75. anbefaler, at der designes individuelle energireoveringssystemer til arkitektoniske seværdigheder med et dobbelt fokus på investeringer i bygningens skal kombineret med optimering af bygningens styrings- og automatiseringssystemer og levering af effektiv opvarmning og køling på en sådan måde, at man ikke bringer de pågældende bygningers unikke arkitektoniske stil i fare;

76. bemærker, at der i forbindelse med den arkitektoniske udformning af intelligente bygninger bør anlægges en holistisk tilgang for at sikre termisk komfort (køling) gennem bygningernes form og masse, tilpasning af pladsen og justering af parametre som mængden af dagslys og ventilation samt genvindingsintensitet, samtidig med at driftsomkostningerne holdes nede;

77. understreger betydningen af standardiserede termiske energirevisioner og af omkostningseffektiviteten ved at afhjælpe problemer med industriel isolering for at spare energi og nedbringe emissioner; påpeger, at de industrielle energiomkostninger kan reduceres yderligere gennem investeringer i eksisterende og afprøvede bæredygtige teknologier;

78. understreger at de europæiske struktur- og investeringsfonde er et vigtigt redskab til modernisering af energisystemet; er af den opfattelse, at de begrænsninger, der hidtil har været på EFRU-finansiering til prioritering af omstillingen til lavemissionsøkonomi, ikke har været effektive; mener, at den andel af budgettet, der er øremærket til denne prioritering, bør øges i programmeringsperioden efter 2020;

79. understreger, at det er vigtigt at sikre adgang til finansielle midler, både på kort og lang sigt, til investering i projekter af alle størrelser, der vedrører modernisering af opvarmnings- og kølingssektoren, herunder til fjernvarme og -køling, opgradering af relevant netinfrastruktur, modernisering af varmesystemer, herunder et skift til vedvarende energikilder, og en acceleration i raten af bygningsrenoveringer; opfordrer i denne henseende Kommissionen til at udvikle en solid, innovativ og langsigtet finansiel mekanisme; fremhæver den rolle, som Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) og andre relevante EU-fonde som dem, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) råder over, eller dem under EU's emissionshandelssystem (ETS) kan spille med hensyn til finansiering og teknisk bistand, idet de kan sikre, at projekterne er attraktive for investorerne, ved at tilbyde stabile reguleringsvilkår, navnlig ved at minimere bureaukratiet og indbefatte en hurtig ansøgnings- og godkendelsesprocedure; opfordrer Kommissionen til at styrke de nuværende bestemmelser om opvarmning og køling i programmeringsperioden efter 2020 for alle relevante EU-fonde og til at fjerne alle barrierer, der forhindrer lokale myndigheder i at bevilge brugbare ressourcer til renovering af offentlige bygninger; støtter initiativet »intelligent finansiering til intelligente bygninger«, som fremmer større udbredelse af energieffektivitetsforanstaltninger i kombination med vedvarende energikilder i bygningssektoren; mener, at modernisering og termisk isolering af bygninger generelt bør gives prioritet i forhold til andre tiltag, når det gælder adgangen til finansiering, i lyset af deres enorme jobskabelspotentiale;

80. gentager, at det er nødvendigt at bruge strukturfondene til en bredere vifte af bygnings- og byggesystemforbedringer, især i form af lån på favorable vilkår til private bygningsejere, hvilket ville fremme en meget stærkere fremdrift med hensyn til at foretage stærkt tiltrængte forbedringer af eksisterende bygninger, især i de mindre udviklede dele af EU;

Tirsdag den 13. september 2016

81. understreger, at Kommissionen for at fremme forbedringer i opvarmnings- og kølingssektoren bør benytte forhåndsbetingelserne i artikel 19 i forordning (EU) nr. 1303/2013 fuldt ud og sikre, at eksisterende EU-lovgivning med relevante foranstaltninger inden for opvarmning og køling gennemføres korrekt;

82. mener, at retningslinjerne for statsstøtte til effektive teknologier — der er absolut nødvendige for dekarboniseringssporet i sektoren for opvarmning og køling, navnlig som lokalsamfundsbaseerede løsninger — bør tage hensyn til behovet for tilstrækkelig offentlig støtte;

83. er af den opfattelse, at initiativer som den europæiske facilitet for bistand på lokalt plan på energiområdet (Elena), intelligente byer og lokalsamfund og den nye, integrerede borgmesteraftale om klima og energi kan støtte lokale og regionale aktører med hensyn til renoveringen af energisystemerne i bygninger;

84. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's budget anvendes i overensstemmelse med dekarboniserings- og energieffektivitetsmålene;

85. opfordrer medlemsstaterne til at træffe målrettede foranstaltninger og tilvejebringe stærke incitamentter til forbedringer af energieffektivitet og en bredere anvendelse af vedvarende energi i lavindkomst- og sårbare husstande (VE-støtte); opfordrer Kommissionen til at tildele en meget større andel af EU's midler til energieffektivitet og VE-programmer til sårbare, energifattige husstande og give medlemsstaterne vejledning i specifikke foranstaltninger mod energifattigdom;

86. mener, at borgerne bør informeres bedre om energiforbruget i deres respektive husstande og de mulige energibesparelser og fordele ved opgraderinger af deres varmesystemer baseret på vedvarende energi, herunder muligheden for at producere og forbruge egenproduceret opvarmning og køling baseret på vedvarende energi;

87. er af den opfattelse, at medlemsstaterne — blandt andet via oplysningskampagner, centrale kontaktpunkter, fælles indkøbsordninger (hjælpe forbrugerne med at samles i grupper med henblik på at foretage indkøb til reducerede priser) og samling af individuelle projekter i klynger (bringe flere små projekter sammen i en større klynge, således at de kan finde investeringer til bedre priser) — skal sikre, at forbrugerne har fuldt kendskab og adgang til de teknologiske og økonomiske fordele ved mere bæredygtige opvarmnings- og kølingssystemer og energieffektivitetsforbedringer, så de får mulighed for at træffe de bedst mulige valg, alt efter deres individuelle forhold, og nyde godt af de økonomiske, sundhedsmæssige og livskvalitetsmæssige forbedringer, der er tilgængelige; bemærker, at der kan være behov for særlig opmærksomhed på og unikke løsninger for fjerntliggende og isolerede husstande; fremhæver det potentiale, der ligger i »producentforbrugere« med hensyn til at etablere energisystemer til opvarmning og køling baseret på vedvarende energi; fremhæver betydningen af løbende uddannelse, certificering af og tilsyn med installatører og arkitekter, idet de er det første kontaktpunkt for private forbrugere;

88. anser løbende undervisning af eksperter, der vurderer bygningernes termiske tilstand og effektiviteten af den måde, hvorpå de opvarmes (køles), for at være afgørende; mener, at det er ved at blive nødvendigt med optimalt beliggende servicegrupper, der er tilgængelige for slutbrugere;

89. understreger betydningen af, at forbrugerne får frihed til at vælge mellem et udvalg af højeffektive opvarmnings-teknologier baseret på vedvarende energi, der bedst muligt opfylder deres personlige opvarmningsbehov;

90. understreger, at det derfor er nødvendigt, at forbrugerne ved hjælp af oplysning og incitamentter sættes i stand til at fremskynde moderniseringen af deres gamle og ineffektive varmesystemer med henblik på at tilvejebringe store energieffektivitetsgevinster, som det allerede er muligt at opnå med de eksisterende teknologier, herunder varmesystemer baseret på vedvarende energi; påpeger forbrugernes manglende kendskab til, at de opvarmningssystemer, de har installeret, ofte har en ringe ydeevne; opfordrer Kommissionen til at komme med forslag, der skal bidrage til at øge kendskabet til og øge moderniseringsraten af eksisterende opvarmnings- og kølingssystemer som led i den forestående revision af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, og til at overveje at indføre et energimærkningssystem for installerede opvarmningssystemer;

Tirsdag den 13. september 2016

91. fremhæver den aktive rolle, som forbrugerne kan spille på vejen frem mod et bæredygtigt europæisk opvarmnings- og kølingssystem; er af den opfattelse, at et effektivt resultat af den nye forordning om energimærkning, hvor skalaerne for de nye mærker er fremtidsorienterede og gør det muligt at fremhæve forskellene mellem de forskellige produkters energieffektivitet, kan gøre det nemmere for forbrugerne at gå i gang med deres valg med hensyn til energibesparelser og mindske deres regninger;
  92. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremlægge særlige strategier til håndtering af det stadigt voksende problem med energifattigdom med henblik på at hjælpe alle forbrugere, navnlig de mest sårbare, med at forbedre deres boliger og opvarmnings- og kølingsforhold, enten på individuel eller fælles basis, uanset om de ejer boligen eller bor til leje;
  93. fremhæver behovet for at opnå et højt niveau af energiuafhængighed gennem prioritering af lokale ressourcer;
  94. opfordrer til, at spildvarme fra eksisterende industrikoncerner anvendes til boligopvarmning;
  95. er af den opfattelse, at nøglen til bekæmpelse af energifattigdom er at sænke de samlede opvarmningsomkostninger for de enkelte husstande ved at sikre, at der sker en betydelig forøgelse af energieffektiviteten i de tre primære faser af energianvendelsen: under omdannelsen fra primær energi til anvendelig energi, under den videre transport af denne energi og især under anvendelsen hos slutbrugeren; opfordrer medlemsstaterne til at træffe energieffektivitetsforanstaltninger og gøre omstillingen til opvarmning og køling baseret på vedvarende energi til en reel prioritet;
  96. finder det vigtigt at sikre, at en del af finansieringen til energieffektivitet øremærkes til forbedringer i energifattige husstande eller hos dem, der bor i de mest ugunstigt stillede områder, ved f.eks. at hjælpe dem med at investere i mere energieffektivt opvarmnings- og kølingsudstyr;
  97. mener, at medlemsstaterne under direktivet om energimæssig ydeevne bør fastlægge nationale planer for reovering af bygninger med henblik på at gøre bygningerne energieffektive, ikke mindst ved at tilbyde incitamenter til reovering af privatejede bygninger, og at disse planer desuden bør indeholde særlige foranstaltninger rettet mod de mest sårbare grupper for at bidrage til bekæmpelsen af energifattigdom;
  98. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet at udvikle uddannelse for fagfolk, der udfører energieffektivitetsvurdering og -planlægning, samt til at hjælpe privatpersoner, navnlig de mest sårbare grupper, med at gennemføre denne type aktiviteter;
  99. understreger, at en stor andel af de europæiske bygninger i dag lider under energispild på grund af den ringe kvalitet af deres isolering og deres gamle og ineffektive varmesystemer, samtidig med at næsten 11 % af EU's befolkning er ramt af energifattigdom;
  100. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale myndigheder til i lyset af risikoen for eventuelle kommende gasforsyningskriser fuldt ud at integrere produktionen af biogas fra husdyrgødning i gennemførelsen af den cirkulære økonomi;
  101. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.
-

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0335

Styrkelse af SMV'ers konkurrenceevne

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om gennemførelse af det tematiske mål »styrkelse af SMV'ers konkurrenceevne« (artikel 9, stk. 3) i forordningen om fælles bestemmelser (2015/2282(INI))

(2018/C 204/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 9, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser (forordning (EU) nr. 1303/2013) om det tematiske mål »styrkelse af SMV'ers konkurrenceevne«,
- der henviser til artikel 37 i forordningen om fælles bestemmelser (forordning (EU) nr. 1303/2013) om støtte til finansielle instrumenter fra ESI-fondene,
- der henviser til sin holdning af 15. april 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Unionens deltagelse i et forsknings- og udviklingsprogram, der gennemføres af flere medlemsstater til fordel for forskningsintensive små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2013 om bedre adgang til finansiering for SMV'er ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2015 om grønne vækstmuligheder for SMV'er ⁽³⁾,
- der henviser til Cosme-programmet for små og mellemstore virksomheder,
- der henviser til Eurobarometerundersøgelsen om SMV'er, ressourceeffektivitet og grønne markeder (Flash Eurobarometer 381) og Eurobarometerundersøgelsen om den offentlige støttes rolle for kommerialisering af innovation (Flash Eurobarometer 394),
- der henviser til sin beslutning af 4. december 2008 om vejen frem mod bedre forhold for SMV'er i Europa — Small Business Act ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008 med titlen »Tænk småt først« — En »Small Business Act« for Europa" (COM(2008)0394),
- der henviser til det europæiske charter for små virksomheder, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Feira den 19.-20. juni 2000,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2011 om praktiske aspekter af revisionen af EU-instrumenterne til støtte for finansieringen af SMV'er i den næste programmeringsperiode ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0364.

⁽²⁾ EUT C 24 af 22.1.2016, s. 2.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0198.

⁽⁴⁾ EUT C 21 E af 28.1.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 188 E af 28.6.2012, s. 7.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 om små og mellemstore virksomheder (SMV'er): konkurrenceevne og forretningsmuligheder ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2014 om intelligent specialisering: sammenkobling af avancerede enheder som grundlag for en sund samhørighedspolitik ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om »investering i job og vækst: fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen« ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. juni 2014 med titlen »Forskning og innovation som kilde til fornyet vækst« (COM(2014)0339),
- der henviser til Kommissionens sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed af 23. juli 2014 med titlen »Investering i job og vækst«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2014 med titlen »En investeringsplan for Europa« (COM(2014)0903),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2011 med titlen »Industripolitik: En styrket konkurrenceevne« (COM(2011)0642),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2011 med titlen »Små virksomheder i en stor verden — et nyt partnerskab for SMV'ernes udnyttelse af de globale muligheder« (COM(2011)0702),
- der henviser til Kommissionens rapport af 23. november 2011 med titlen »Mindskelse af de reguleringsmæssige byrder for SMV'er — Tilpasning af EU's regulering til mikrovirksomheders behov« (COM(2011)0803),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. februar 2011 med titlen »Status vedrørende »Small Business Act« for Europa« (COM(2011)0078),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 med titlen »Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020« (COM(2010)0553),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. december 2015 med titlen »Investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde« (COM(2015)0639),
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 30. maj 2013 med titlen »Bygge bro over innovationskløften« ⁽⁵⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 7. oktober 2014 med titlen »Støtteforanstaltninger til økosystemer for opstart af højteknologiske virksomheder« ⁽⁶⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A8-0162/2016),

⁽¹⁾ EUT C 68 E af 7.3.2014, s. 40.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0002.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0308.

⁽⁴⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽⁵⁾ EUT C 218 af 30.7.2013, s. 12.

⁽⁶⁾ EUT C 415 af 20.11.2014, s. 5.

Tirsdag den 13. september 2016

- A. der henviser til, at samhørighedspolitikken er det vigtigste instrument for investeringer i vækst og arbejdspladser i EU med et budget på over 350 mia. EUR indtil 2020; der henviser til, at de konkrete resultater af investeringer i samhørighedspolitik kan hjælpe med til at forme den aktuelle og fremtidige vækst i medlemsstaternes regioner;
- B. der henviser til, at omfanget af fattigdom og social udstødelse ligesom langtidsløsheden, ungdomsarbejdsløsheden og de sociale uligheder er taget til som følge af den økonomiske og finansielle krise, og at SMV'er derfor kan spille en relevant og vigtig rolle i Europas genopretning;
- C. der henviser til, at de 23 millioner små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i EU, som udgør 99 % af samtlige virksomheder, yder et afgørende bidrag til økonomisk vækst, social samhørighed, innovation og jobskabelse af høj kvalitet, idet de skaber over 100 millioner arbejdspladser, som genererer to ud af tre arbejdspladser i den private sektor og opretholder en beskæftigelsesvækstrate, der er på det dobbelte af de større virksomheders; der henviser til, at kun 13 % af de europæiske SMV'er er involveret i kommercielle aktiviteter og investeringer på de globale markeder;
- D. der henviser til, at Europas SMV'er er meget forskellige og omfatter et stort antal lokalt baserede mikrovirksomheder, som ofte operer inden for traditionelle sektorer, samt et voksende antal nyetablerede og hurtigtvoksende innovative virksomheder samt socialøkonomiske virksomheder med fokus på specifikke mål og grupper; der henviser til, at disse virksomhedsmodeller har forskellige problemer og som følge heraf forskellige behov; der henviser til, at en forenkling af europæisk, national og regional lovgivning er afgørende for at lette adgangen til kredit for SMV'er;
- E. der henviser til, at SMV'er i høj grad kan tilpasse sig til forandringer og er udmærket i stand til at holde trit med teknologiske fremskridt;
- F. der henviser til, at mikrokreditter, der hovedsagelig er rettet mod mikroiværksættere og dårligt stillede personer, som ønsker at indlede selvstændig erhvervsvirksomhed, er afgørende for at overvinde hindringer for adgang til de traditionelle banktjenesteydelser og Jasmine (fælles aktion til støtte af mikrofinansieringsinstitutioner i Europa) og aksen for mikrofinansiering og socialt iværksætteri i EaSI kan yde effektiv støtte til forbedret adgang til finansiering, herunder for socialøkonomiske virksomheder;
- G. der henviser til, at samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2007-2013 støttede SMV'erne med 70 mia. EUR, hvorved der blev skabt 263 000 arbejdspladser i SMV'er, og hjalp SMV'er med at modernisere gennem øget brug af IKT, adgang til færdigheder, innovation eller modernisering af arbejdsmetoder;
- H. der henviser til, at samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2014-2020 giver yderligere støtte til SMV'er ved at fordoble støtten for perioden 2007-2013 til 140 mia. EUR;
- I. der henviser til, at det tematiske mål »styrkelse af SMV'ers konkurrenceevne« (TM3) er et af de tematiske mål, der har den højeste andel af samlet finansiering (13,9 %) og er af afgørende vigtighed for at indfri samhørighedspolitikens og Europa 2020-strategiens mål;
- J. der henviser til, at SMV'er, som er berettiget til ESI-midler, i og med at de opererer i et konkurrencepræget miljø og konfronteres med en lang række begrænsninger, herunder likviditetsproblemer, er særlig hårdt ramt af kompleksiteten og den manglende stabilitet i de tilhørende regler og det bureaukrati, der følger med, navnlig den omstændighed, at de administrative omkostninger slet ikke står mål med de midler, der tildeles, den tid, det tager at behandle ansøgninger om finansiering, og behovet for at lægge midler ud;
- K. der henviser til, at indførelsen af tematisk koncentration i programmeringen af samhørighedspolitikken for 2014-2020 var et effektivt værktøj til udformningen af operationelle programmer med et forbedret fokus på investeringsprioriteter med henblik på at skaffe tilstrækkelige ressourcer til at opnå reelle indvirkninger;

Tirsdag den 13. september 2016

- L. der henviser til, at partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer, der er omhandlet i artiklerne 14, 16 og 29 i forordningen om fælles bestemmelser, er strategiske værktøjer til at styre investeringer i medlemsstater og regioner;
- M. der henviser til, at SMV'er vil sikre, at industriproduktionen udgør en andel på mindst 20 % af medlemsstaternes BNP i 2020;
- N. der henviser til, at kun en lille del af de europæiske SMV'er på nuværende tidspunkt er i stand til at kortlægge og udnytte de muligheder, som international handel, handelsaftaler og de globale værdikæder tilbyder, og at kun 13 % af de europæiske SMV'er har været aktive på internationalt plan uden for EU i løbet af de seneste tre år;
- O. der henviser til, at SMV'ers internationalisering bør bygge på virksomhedernes sociale ansvar, respekt for menneskerettighederne og arbejdstagernes rettigheder og den størst mulige beskyttelse af miljøet for at sikre fair konkurrence og en stigning i antallet af arbejdspladser af høj kvalitet;
1. bemærker, at operationelle programmer ved hjælp af tematisk koncentration er blevet bedre målrettet mod et begrænset antal strategiske mål, navnlig hvad angår styrkelse af vækst og potentiale for skabelse af arbejdspladser af høj kvalitet for SMV'er, herunder mikrovirksomheder; mener, at SMV'erne er drivkraften bag den europæiske økonomi og nøglen til succes for samhørighedspolitikken, men at de ofte står over for mangeartede udfordringer på grund af deres størrelse; anbefaler derfor at fremme støtten fra ESI-fondene til SMV'er yderligere;
  2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til merværdien af SMV-projekter for udvikling og innovation af traditionelle sektorer, eftersom dette ikke blot vil stimulere jobskabelsen, men også opretholde lokale og regionale forretningsmæssige særkender, samtidig med at bæredygtighedsprincipperne overholdes; understreger behovet for også at tage hensyn til baggrunden for sådanne sektorer og ikke at ødelægge den hårfine balance mellem traditionelle, videnbaserede produktionsteknikker og innovation; påpeger, at SMV'er spiller en vigtig rolle i servicesektoren, som er under stor forandring som følge af digitalisering, og mener derfor, at de manglende færdigheder med hensyn til IKT-færdigheder bør løses ved at lægge mere vægt på relevant erhvervsfaglig og almen uddannelse;
  3. fremhæver, at der er et generelt behov for mekanismer, der kan bidrage til at forenkle erhvervmiljøet og fremskynde processen med oprettelse af nye virksomheder med Refit for at støtte SMV'ernes konkurrenceevne og udnyttelse af ESI-fondene; understreger også behovet for opfyldelse af forhåndsbetingelser;
  4. anmoder Kommissionen om at tage principperne fra pakken om cirkulær økonomi med ind i overvejelserne ved gennemførelsen af TM3 for at fremme en mere bæredygtig økonomisk vækst og generere flere arbejdspladser af høj kvalitet i SMV'er, med særlig fokus på fremme af grønt arbejde; mener i denne forbindelse, at det er vigtigt at fortsætte bestræbelserne på at fremme SMV'ernes grønne konkurrenceevne ved at forbedre adgangen til finansiering, give flere oplysninger, forenkle lovgivningen, reducere de administrative byrder, fremme e-kohæsion og styrke en grøn virksomhedskultur; påpeger endvidere, at en grønnere værdikæde, der omfatter genfremstilling, reparation, vedligeholdelse, genbrug og økodesign, kan give betydelige forretningsmuligheder for mange SMV'er, forudsat at den økonomiske adfærd ændres, og at de lovgivningsmæssige, institutionelle og tekniske hindringer fjernes eller mindskes;
  5. påpeger, at de problemer, som SMV'er oplever, til dels skyldes den kendsgerning, at de sparepolitikker, der er blevet gennemført af medlemsstaterne, har svækket efterspørgsel;
  6. tilskynder medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at overveje anvendelsen af de finansielle instrumentmuligheder; understreger behovet for at sikre gennemsigtighed, ansvarlighed og kontrol med sådanne finansielle instrumenter og med SMV-initiativprogrammet med henblik på finansielt at støtte SMV'er; gør opmærksom på, at finansielle instrumenter altid bør anvendes i overensstemmelse med målene for samhørighedspolitikken, og at der bør gives passende teknisk og administrativ støtte;

Tirsdag den 13. september 2016

7. opfordrer til forenklede og mindre reguleret adgang til kredit, under hensyntagen til mikrovirksomhedernes og de nystartede virksomheders særlige karakteristika og de regioner, hvor de opererer; beklager, at investorer og banker ofte er tilbageholdende med at finansiere virksomheder i opstartsfasen og de tidlige ekspansionsfaser, og at mange SMV'er, især små nyetablerede virksomheder, har haft vanskeligt ved at få adgang til ekstern finansiering; anmoder derfor Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale myndigheder om at rette særlig opmærksomhed mod at forbedre adgangen til finansiering for mikrovirksomheder og nyetablerede virksomheder, der ønsker at udbygge deres aktiviteter; påpeger, at det er nødvendigt at udligne rentesatserne for finansiering af SMV'er med renterne for større virksomheder;

8. mener, at de europæiske små virksomheder har tendens til at trække på finansieringskilder som banker, og at de ikke er helt klar over eksistensen af supplerende finansieringskilder, eller deres finansielle muligheder; bemærker, at Kommissionen under hensyntagen til markedernes opsplitning har foreslået en række initiativer, såsom kapitalmarkedsunionen, som har til formål at diversificere finansieringskilderne, lette den frie bevægelighed for kapital og forbedre adgangen til finansiering, navnlig for SMV'ernes vedkommende;

9. bemærker manglen på beviser for de resultater, der er opnået ved hjælp af finansielle instrumenter, og den løse forbindelse mellem disse finansielle instrumenter og EU's overordnede mål og prioriteter; opfordrer Kommissionen til yderligere at forbedre ydelsen af tilskud i stedet for primært at fremme anvendelsen af finansielle instrumenter;

10. bemærker, at en række hindringer i programmeringsperioden 2007-2013, såsom virkningerne af den økonomiske krise, den komplekse forvaltning af strukturfondene og de administrative byrder såvel som den begrænsede adgang til finansiering for SMV'er og kompleksiteten af gennemførelsen af støtteordninger, førte til en utilstrækkelig udnyttelse af disse midler fra SMV'ers side; advarer om, at de underliggende årsager til den ringe udnyttelsesgrad skal løses for at undgå gentagelser af de samme problemer i programmeringsperioden 2014-2020, og at overdrevent bureaukrati forhindrede nogle SMV'er i at ansøge om de disponible midler; beklager den alt for generelle og ufuldstændige karakter af de eksisterende undersøgelser om effektiviteten og den reelle virkning af ESI-fondene for SMV'er og opfordrer Kommissionen til hurtigt at udarbejde en vurdering af dette spørgsmål i samarbejde med medlemsstaterne og forelægge den for Parlamentet; understreger, at mangelfuld administrativ kapacitet kan hæmme en vellykket og rettidig gennemførelse af TM3;

11. noterer sig, at Kommissionen i stigende grad er opmærksom på god forvaltning og offentlige tjenester af høj kvalitet; minder om, at det er vigtigt for SMV'er, at der er en gennemsigtig, konsekvent og innovativ struktur omkring offentlige udbud; opfordrer derfor indtrængende til, at forhindringer, som SMV'er støder på, når de afgiver tilbud, så vidt muligt fjernes, samtidig med at unødvendige administrative byrder undgås, det undgås af skabe yderligere krav på nationalt plan, og de eksisterende lovgivningsmæssige rammers bestemmelser gennemføres med henblik på at løse tvister om offentlige indkøb så hurtigt som muligt; glæder sig over direktiv 2014/24/EU og det fælles europæiske udbudsdokument (ESPD), der i betydelig grad bør mindske den administrative byrde for virksomhederne, navnlig SMV'erne; understreger behovet for at fortsætte med en konsekvent gennemførelse af foranstaltningerne til bekæmpelse af fejl og bedrageri uden at øge den administrative byrde og til at forenkle de administrative procedurer med henblik på at forebygge fejl; opfordrer de ordregivende myndigheder, der ønsker at samle kontrakter, til at sørge for ikke at udelukke SMV'er fra processen alene med omfanget af den endelige entreprise, fordi større kontrakter kan betyde mere omstændelige kriterier;

12. gentager sin opfordring til at styrke åbenhed og inddragelse af alle relevante regionale og lokale myndigheder, civilsamfundsaktører, iværksættere og andre berørte parter, navnlig i processen med at fastlægge kravene i indkaldelser af projektforslag for bedre at målrette dem til de endelige modtageres behov; understreger derfor behovet for en reel gennemførelse og overholdelse af partnerskabsprincippet også under udarbejdelses-, forberedelses- og gennemførelsesfasen af partnerskabsaftaler og operationelle programmer, som beskrevet i forordningen om fælles bestemmelser og adfærdskodeksen for partnerskab; bemærker med bekymring, at mange SMV-organisationer i medlemsstaterne ikke rigtigt er involveret og ofte kun informeres, uden at blive behørigt konsulteret; tilskynder organisationer, der repræsenterer fremtidsorienterede, bæredygtige og økoinnovative sektorer inden for økonomien til at involvere sig i partnerskabet, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke dem ved at gøre brug af teknisk bistand og kapacitetsopbygning;

Tirsdag den 13. september 2016

13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre forbedret koordinering af og konsekvens mellem alle EU's investeringspolitikker målrettet mod SMV'er; bemærker, at fremme af synergi mellem ESI-fondene og andre politikker og finansielle instrumenter målrettet mod SMV'er vil maksimere virkningen af investeringerne; bifalder planen om at lette adgangen til ESI-fondene gennem indførelsen af et »kvalitetsstempel« for projekter, der er blevet vurderet som »fremragende«, men som ikke er finansieret gennem Horisont 2020; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i partnerskab med relevante sociale og økonomiske interessenter at oprette enten en kvikskranke på regionalt plan og dermed fremme de allerede eksisterende skranke, eller en samlet platform for de forskellige EU-finansieringsinstrumenter for SMV'er såvel som til administrativ støtte til forberedelsen og gennemførelsen af projekter;

14. fremhæver den rolle, som integrerede territoriale investeringer (ITI) og lokaludvikling styret af lokalsamfundet, makroregionale strategier og europæiske territorielt samarbejde generelt kan spille for en vellykket virkeliggørelse af TM3-målen, eftersom nogle projekter kan omfatte grænseoverskridende områder herunder flere regioner og lande, og er i stand til at skabe lokalt baseret innovativ praksis;

15. bemærker, at de summer, der afsættes til støtte for SMV'er, ifølge den første evaluering, som Kommissionen har offentliggjort, er vokset betragteligt set i forhold til de tidligere programmeringsperioder; understreger, at ESI-fondene, og navnlig de operationelle programmer, der skal støtte forskning og udvikling kunne hjælpe SMV'erne med at øge deres kapacitet til at indsende patentansøgninger til Den Europæiske Patentmyndighed ved at sørge for brugbare og brugervenlige finansieringsordninger;

16. beklager forsinkelserne i gennemførelsen af samhørighedspolitikken i indeværende programmeringsperiode; peger på, at SMV'erne har akut brug for finansiering, og at selve gennemførelsen — skønt alle operationelle programmer nu er godkendt — endnu befinder sig på et meget tidligt stadium; bemærker, at forsinkelser skaber huller i gennemførelsen af samhørighedspolitikken, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde foranstaltninger for hurtigere at få afskaffet sådanne forsinkelser;

17. opfordrer indtrængende Kommissionen til at overvåge og tilskynde til fremskyndelse af gennemførelsen af samhørighedspolitikken, navnlig oprettelsen af projekter med potentiale for bæredygtig vækst og skabelse af kvalitetsjob, også med fokus på projekter, der er iværksat i landdistrikterne, med henblik på at skabe nye tjenesteydelser og undgå affolkning af landdistrikterne; opfordrer Kommissionen til ved fastsættelsen af udvælgelseskriterier at overveje merværdien i økonomisk og social forstand og for så vidt angår de miljømæssige konsekvenser af projekter;

18. understreger Parlamentets rolle med hensyn til overvågning af den resultatorienterede gennemførelse af samhørighedspolitikken; opfordrer Kommissionen til på det tidligst mulige tidspunkt at identificere og mindske hindringer for effektiv anvendelse af midler til SMV'er og nyetablerede virksomheder med henblik på at identificere mulige synergier mellem ESI-fonde og mellem ESI-fonde og andre SMV-relevante fonde, og fremsætte specifikke anbefalinger om foranstaltninger og retningslinjer, som sigter mod yderligere forenkling, overvågning og vurdering af anvendelsen af sådanne finansielle instrumenter; bemærker, at der er større problemer i denne sektor, især i regionerne i den yderste periferi og i de områder, hvor den dårlige kvalitet af central infrastruktur fører til lave beløb i private investeringer;

19. understreger, at der er behov for en struktureret dialog mellem Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond med henblik på at forbedre og lette SMV'ers adgang til diversificerede finansieringskilder;

20. understreger, at de væsentligste hindringer for, at SMV'er kan få bred adgang til ESI-fondene omfatter administrative byrde, en lang række støtteordninger, reglers og procedurers kompleksitet, forsinkelser i indførelsen af gennemførelsesretsakter og risikoen for overregulering; anmoder derfor højniveaugruppen om forenkling om at fremkomme med konkrete forslag til — også under hensyntagen til strategien om bedre regulering — at reducere den administrative byrde og forenkle procedurerne i forvaltningen af ESI-fondene for SMV'er med særlig vægt på kravene til revision, fleksibilitet i forvaltningen, risikovurdering og foreløbig vurdering, kontrolsystem og sammenhæng med konkurrenceregler og andre EU-politikker; anmoder om, at disse forenklingsforanstaltninger efterlever bestemmelserne i »Small Business Act« (SBA) om »engangsprincippet« og »tænk småt først-princippet«, og udformes og iværksættes på forskellige niveauer i samarbejde med repræsentanter for forskellige kategorier af SMV'er; opfordrer højniveaugruppen til at forelægge resultaterne af sine aktiviteter for Parlamentets Regionaludviklingsudvalg på løbende basis og opfordrer Kommissionen til at høre repræsentanterne for medlemsstaterne om de spørgsmål, der behandles af højniveaugruppen;

Tirsdag den 13. september 2016

21. opfordrer Kommissionen til at fastsætte betingelser for statsstøtte på nationalt og regionalt plan, som ikke forskelsbehandler SMV'er, og som bør være i overensstemmelse med samhørighedspolitikens støtte til virksomheder, og til at gøre fuld brug af støtteordninger på grundlag af den generelle gruppefritagelsesforordning for at mindske den administrative byrde for forvaltninger og støttemodtagere samt øge udnyttelsen af ESI-fonde og samtidig afklare forbindelsen mellem reglerne om ESI-fonde for SMV'er og reglerne om statsstøtte;
22. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at udveksle oplysninger, viden og bedste praksis på området samt sikre passende afrapportering og motivere dem til at støtte projekter med et højt jobskabespotentiale;
23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til straks at finde en varig løsning på efterslæbet i udbetalingen af midler vedrørende regionalpolitik, og at anvende direktivet om forsinket betaling (2011/7/EU) rigtigt, med henblik på at sikre, at SMV'er, som projektpartnere, ikke afskrækkes fra at tage del i støtteprogrammer og projekter i indeværende programmeringsperiode på grund af forsinkede betalinger; påpeger endvidere, at en mere omfattende overholdelse af dette direktiv, hvilket bl.a. kræver, at offentlige myndigheder foretager betalinger for indkøbte, varer og tjenesteydelser inden 30 dage, vil bidrage til at skabe betingelser for stabilitet og vækst for SMV'er;
24. understreger, at intelligente specialiseringsstrategier — selv om de ikke formelt er krævet som forhåndsbetingelser i TM3 — er et afgørende instrument til at garantere innovation og adaptabilitet i tematiske mål og understreger samtidig, at disse strategier ikke kun skal være rettet mod videnskabeligt baseret og teknologibaseret innovation, men også mod ikke-videnskabeligt baseret innovation; anmoder Kommissionen om at underrette Parlamentet om resultaterne af strategierne for intelligent specialisering, som er målrettet SMV'er, på nationalt og/eller regionalt niveau; fremhæver sammenhængen mellem hver enkelt regions strategier for intelligent specialisering med den tilhørende territoriale økonomi og udfordringen med gennemførelse af intelligent specialisering i ikke-bymæssige områder, der måske ikke har tilstrækkelige støtteinfrastruktur; glæder sig over forhåndsbetingelserne vedrørende SBA i TM3 og opfordrer medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger og fremskynde opnåelsen af de mål, der er fastsat i SBA; støtter den europæiske iværksætterregionspris, der tager sigte på at identificere og belønne EU-regioner med særlige, fremtidsorienterede iværksætterstrategier, der anvender de ti principper i SBA;
25. anmoder forvaltningsmyndighederne om at tage hensyn til de enkelte områders særlige forhold og specifikke kompetencer med fokus på dem, der lider under underudvikling, affolkning og høj arbejdsløshed, med henblik på at fremme såvel traditionelle som innovative økonomiske sektorer; opfordrer Kommissionen til at udarbejde særlige programmer, som omfatter alle relevante elementer af bæredygtighed samt intelligent og inklusiv vækst for SMV'er; minder om, at der eksisterer en kønsskævhed, hvilket der også peges på i SBA'en, og udtrykker sin bekymring over den vedvarende lave deltagelse fra kvinders side, når det gælder opstart og drift af virksomhed; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde til gennemførelse af specifikke strategier til støtte for unge og kvindelige iværksættere i forbindelse med grøn vækst som en måde at forene økonomisk vækst og øget beskæftigelse, social inklusion og professionalisme med miljømæssig bæredygtighed;
26. anmoder Kommissionen om inden for rammerne af de eksisterende budgetter at etablere en participatorisk platform for udbredelse af resultater af SMV-projekter, herunder eksempler på god praksis også under EFRU i programperioderne 2000-2006 og 2007-2013;
27. bemærker, at det i vejledningen »smart guide to innovation services«, udarbejdet af Kommissionen, understreges, at det er vigtigt at have offentlige støttestrategier, der er udarbejdet i samråd med de sociale og økonomiske aktører på regionalt plan, i forhold til at give SMV'er et gunstigt klima og hjælpe dem til at bevare en konkurrencedygtig position i de globale værdikæder;
28. understreger de udfordringer og muligheder, som SMV'er står over for i forhold til at tilpasse sig til og efterleve de nylige beslutninger truffet på COP21-konferencen;

Tirsdag den 13. september 2016

29. mener, at passende støtte og incitamenter til SMV-tiltag kan skabe innovative muligheder for integration af flygtninge og migranter;
  30. understreger, at SMV'er den største kilde til beskæftigelse i EU, at oprettelsen af virksomheder bør lettes gennem fremme af iværksætterkvalifikationer og indførelse af iværksætteri i skolernes læseplaner som påpeget i SBA, og at det er afgørende med passende uddannelse og erhvervsstøtte, navnlig i mikrokreditordninger, for at forberede de unge på den grønne økonomi;
  31. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne at fremme oprettelsen af et økosystem, der består af universiteter, forskningscentre, sociale og økonomiske aktører og offentlige institutioner til at fremme iværksætterkvalifikationer, og tilskynder forvaltningsmyndighederne til at afsætte de disponible midler til teknisk bistand, herunder til innovativ brug af IKT i SMV'er; bemærker også i denne forbindelse, at den tekniske bistand til tematisk mål nr. 11, skal gavne alle de partnere, der omtales i artikel 5 i forordningen om fælles bestemmelser om partnerskab; opfordrer derfor til, at de regionale SMV-organisationer får adgang til bestemmelserne i TM11, og til at der sikres kapacitetsopbyggende foranstaltninger;
  32. fremhæver, at kun ca. 25 % af de EU-baserede SMV'er gennemfører eksportaktiviteter i EU, og at internationaliseringen af SMV'er er en proces, som kræver støtte også på lokalt plan; opfordrer derfor Kommissionen til at gøre større brug af ESI-fondene til at hjælpe SMV'er med at udnytte de tilgængelige muligheder og imødegå de udfordringer, der er forbundet med international handel, og samtidig støtte dem i at klare tilpasningsomkostninger og de negative virkninger af øget international konkurrence;
  33. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelsen af samhørighedspolitikken for perioden efter 2020 at øge støtten til styrkelse af SMV'ers konkurrenceevne;
  34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0336

EU-strategi for Alperregionen

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om en EU-strategi for Alperregionen (2015/2324(INI))
(2018/C 204/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 192, artikel 265, stk. 5, og artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. juli 2015 om en EU-strategi for Alperregionen (COM(2015)0366) og den ledsagende handlingsplan og det understøttende analysedokument (SWD(2015)0147),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006⁽¹⁾ (herefter »forordningen om fælles bestemmelser«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1302/2013 af 17. december 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), for så vidt angår klarhed, forenkling og forbedring af oprettelsen af sådanne grupper og af deres funktion⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. og 20. december 2013 om EU-strategien for Alperregionen,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 8. oktober 2015 om Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for Alpeområdet⁽⁴⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 3. december 2014 om en makroregional EU-strategi for Alperregionen⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. juli 2012 om udvikling af EU's makroregionale strategier: nuværende praksis og fremtidsperspektiver, især i Middelhavsområdet⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2013 om en makroregional strategi for Alperne⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 303.

⁽⁴⁾ EUT C 32 af 28.1.2016, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT C 19 af 21.1.2015, s. 32.

⁽⁶⁾ EUT C 349 E af 29.11.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 55 af 12.2.2016, s. 117.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til Kommissionens rapport af 20. maj 2014 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om forvaltningen af makroregionale strategier (COM(2014)0284),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2011 med titlen »Regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020« (COM(2011)0017),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet,
- der henviser til Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen),
- der henviser til konferencen i Brdo (Slovenien) den 25.-26. januar 2016, hvor EU-strategien for Alperregionen blev lanceret,
- der henviser til interessentkonferencen om EU-strategien for Alperregionen, der blev afholdt i Innsbruck den 17. september 2014,
- der henviser til interessentkonferencen om en EU-strategi for Alperregionen, der blev afholdt i Milano den 1. og 2. december 2014,
- der henviser til Rådets afgørelse 96/191/EF af 26. februar 1996 om indgåelse af konventionen om beskyttelse af Alperne (Alpe-konventionen),
- der henviser til Kommissionens sammenfattende rapport om den offentlige høring om EU-strategien for Alperregionen,
- der henviser til tilkendegivelsen af aktørernes synspunkter, der er indeholdt i den politiske resolution til gennemførelse af en EU-strategi for Alperregionen, der vedtoges i Grenoble den 18. oktober 2013,
- der henviser til en undersøgelse med titlen »New Role of Macro-Regions in European Territorial Cooperation«, der blev offentliggjort i januar 2015 af Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker (Temaafdeling B: Struktur- og Samhørighedspolitik),
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 1. april 2009 med titlen »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag« (COM(2009)0147),
- der henviser til Kommissionens resultattavle for innovation for 2015,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital« (COM(2013)0249).
- der henviser til Kommissionens vejledende dokument fra 2014 med titlen »Enabling synergies between European Structural and Investment Funds, Horizon 2020 and other research, innovation and competitiveness-related Union programmes«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank af 26. november 2014 med titlen »En investeringsplan for Europa« (COM(2014)0903).
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Transport- og Turismeudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0226/2016),
- A. der henviser til, at det er nødvendigt at styrke økonomisk, social og territorial samhørighed rundt om i EU for at fremme en generelt harmonisk udvikling;
- B. der henviser til, at makroregionale strategier er det almindelige grundlæggende redskab til virkeliggørelse af målet om økonomisk, social og territorial samhørighed; der henviser til, at disse strategier støttes under princippet om de tre nej'er, dvs. ingen ny lovgivning, ingen ny finansiering og ingen nye institutioner;
- C. der henviser til, at den makroregionale strategi for Alperne vil kunne bidrage til at vende den økonomiske nedgang gennem investeringer i forskning, innovation og erhvervsstøtte under hensyntagen til regionens særegne karaktertræk og værdier;
- D. der henviser til, at formålet med makroregionale strategier bør være at sikre en bedre virkeliggørelse af mål, som flere regioner deler, gennem en frivillig og koordineret tilgang, uden at det medfører yderligere regulering;
- E. der henviser til, at klimaændringerne sker hurtigere i Alperne end gennemsnitligt globalt set, og at de fører til flere naturkatastrofer såsom jordskred og oversvømmelser;
- F. der henviser til, at den makroregionale strategi tilstræber at afdække ressourcer og udnytte regionens fælles udviklingspotentiale;
- G. der henviser til, at makroregionale strategier er en model for flerniveaustyring, hvor inddragelsen af aktører, der repræsenterer lokale, regionale og nationale niveauer, er afgørende for strategiernes succes; der henviser til, at gensidigt samarbejde mellem forskellige makroregioner bør tilskyndes for at forbedre deres politiske overensstemmelse med europæiske mål;
- H. der henviser til, at makroregionale strategier kan bidrage til udviklingen af grænseoverskridende strategier og internationale projekter med henblik på skabelse af samarbejdsnetværk, der kan gavne regionen som helhed;
- I. der henviser til, at regionale identiteter og kulturarv, navnlig de folkelige kulturer og skikke i Alperregionen, fortjener særlig beskyttelse;
- J. der henviser til, at den stærke bottom-up-strategi, der er blevet fulgt af regionerne i Alpeområdet, har ført til udvikling af EU-strategien for Alperregionen, der sigter på at tage effektivt fat på de udfordringer, der er fælles for hele Alperregionen;
- K. der henviser til, at Alperregionen spiller en vigtig rolle for de pågældende medlemsstaters økonomiske udvikling og rummer tilbud om mange økosystemtjenester for de relevante byområder og bynære områder;
- L. der henviser til, at makrostrategien for Alperregionen vil berøre 80 millioner mennesker fordelt på 48 regioner i syv lande, hvoraf fem er EU-medlemsstater (Østrig, Frankrig, Tyskland, Italien og Slovenien) og to står uden for EU (Liechtenstein og Schweiz);
- M. der henviser til, at EU-strategien for Alperregionen skal forene miljømæssig bæredygtighed og økonomisk udvikling i et naturligt miljø, som også er et vigtigt turistmål;
- N. der henviser til, at affolkning er det vigtigste problem i nogle Alpeområder, og at de fleste indbyggere i Alperregionen ikke kan leve af Alpeturisme alene og derfor er nødt til at videreudvikle landbrug, skovbrug og andre miljøvenlige sektorer og tjenester;

Tirsdag den 13. september 2016

- O. der henviser til, at der er betydelige forskelle mellem de regioner, der er omfattet af strategien, og at det derfor er nødvendigt med koordinering af politikker og sektorer mellem de forskellige regioner (horisontalt) og inden for de enkelte regioner (vertikalt);
- P. der henviser til, at Alperregionen besidder enestående geografiske og naturmæssig særtræk og udgør en indbyrdes forbundet makroregion og transitregion, som har betydeligt udviklingspotentiale; der imidlertid henviser til, at der er behov for specifikke svar på udfordringerne fra miljømæssige, demografiske, transport-, turisme- og energirelaterede problemstillinger samt sæsonafhængigheden og aktivitetsspredningen, og til, at en koordineret territorialplanlægning vil kunne give bedre resultater og merværdi for den territoriale samhørighed mellem alpeområderne og de områder, der støder op hertil;
- Q. der henviser til, at Alperregionen er Europas »vandtårn«, og at Alperne leverer tilstrækkeligt vand til om sommeren at dække 90 % af forbruget af vand i områderne neden for bjergene; der henviser til, at vand er en vigtig ressource for produktionen af vandkraft, overrisling af landbrugsland, bæredygtig forvaltning af skove, bevarelse af biologisk mangfoldighed og landskab og forsyning med drikkevand; der henviser til, at der er vigtigt at bevare vandets kvalitet og en lav vandstand i floderne i Alperne og at finde en rimelig balance mellem de lokale befolkningers interesser og miljøets behov;
- R. der henviser til, at Alperregionen er gennemskåret af grænser, og at en mindskelse af disse barrierer er en forudsætning for samarbejdet i området, for den frie bevægelighed for mennesker, tjenester, varer og kapital og dermed for den økonomiske, sociale og miljømæssige interaktion; der henviser til, at Alpestrategien også er en mulighed for at styrke det grænseoverskridende samarbejde, skabe bånd og netværk, der kan forbinde mennesker og økonomiske aktiviteter, og dermed kan nedbryde grænserne og de barrierer, de skaber;
- S. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om EU-strategien for Alperregionen peger på både nødvendigheden af at reducere indvirkningen fra transport på tværs af Alperne for at bevare Alpernes miljøarv, og til betydningen af at gennemføre en strategi, der skaber et sundere og bedre beskyttet miljø for lokalbefolkningen at leve i;
- T. der henviser til, at den frie bevægelighed for mennesker er en grundlæggende rettighed og en forudsætning — navnlig i grænseområder — for at nå målene om økonomisk, social, territorial og miljømæssig samhørighed, en stærk og holdbar konkurrenceevne og lige adgang til beskæftigelse;
- U. der henviser til, at EU-strategien for Alperregionen omfatter de egentlige bjergområder samt de Alpenære områder, herunder storbyområder, som er forbundet gennem tætte interaktioner og funktionelle forbindelser, hvilket alt sammen påvirker den økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling;
- V. der henviser til, at denne region med velbevarede økosystemer og med sit tjenesteudbud kan danne grundlag for mange økonomiske aktiviteter, især landbrug, skovbrug, turisme og energi — under hensyntagen til regionens kultur- og naturarv;
- W. der henviser til, at EU-strategien for Alperregionen som den første makroregionale strategi for et bjergområde kan blive en model og en inspirationskilde for andre bjergområder i EU;
- X. der henviser til, at EU's tidligere makroregionale strategier har bevist, at et samarbejde af denne type kan blive en succes, og har bibragt erfaringer, der er værdifulde ved udformningen af nye makroregionale strategier;

Generelle betragtninger og styring

1. påskønner Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for Alperregionen og den ledsagende handlingsplan; anser den for et skridt fremad i udviklingen af regionen på linje med Europa 2020-strategiens målsætning om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst; understreger, at strategien og handlingsplanen kan spille en betydelig rolle i bestræbelserne for at stande affolkningen i regionen, navnlig afvandringen af unge mennesker;

Tirsdag den 13. september 2016

2. fremhæver de værdifulde erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af Alpekonventionen, som afbalancerer de økonomiske, sociale og miljømæssige interesser; opfordrer de deltagende lande til at respektere de indgåede aftaler og fastholde et højt forpligtelsesniveau over for bæredygtig udvikling og beskyttelse af Alperne;
3. påskønner, at de europæiske struktur- og investeringsfonde tilbyder potentielt betydelige midler og et bredt udsnit af værktøjer og løsninger for strategien; efterlyser mere synergi til fremme af koordinering og komplementaritet mellem ESI-fondene og andre fonde og instrumenter, der er relevante for strategiens søjler, navnlig Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten, Life-programmet, Cosme-programmet for SMV'er, Interreg-Alperregionsprogrammet og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), med henblik på hvilket Kommissionen bør undersøge den mulige merværdi ved specifikke udbud med fokus på de særlige udfordringer i Alperregionen;
4. opfordrer Kommissionen og de nationale, regionale og lokale organer, der er ansvarlige for udarbejdelse, forvaltning og gennemførelse af programmer under ESI-fondene, til at understrege betydningen af makroregionale projekter og aktioner; forventer en stærkere fælles indsats gennem koordineringen af de EU-politikker, -programmer og -strategier, som er relevante i Alperne, og opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan de pågældende programmer kan anvendes i praksis, for at undgå overlapning og opnå mere komplementaritet og merværdi; opfordrer desuden Kommissionen til at sikre let adgang til de relevante dokumenter både for de europæiske borgere og medlemsstaternes institutioner for at sikre fuld gennemsigtighed omkring de procedurer, der skal følges;
5. gentager betydningen af princippet om de tre nej'er, da makroregioner er rammer, som bygger på merværdien ved samarbejdsinitiativer og synergier mellem forskellige EU-finansieringsinstrumenter;
6. opfordrer medlemsstaternes kompetente myndigheder og de deltagende regioner til så vidt muligt at tilpasse deres nationale og regionale politikker og finansieringsordninger til EU-strategien for Alperregionens aktioner og mål og til at tilpasse deres vedtagne operationelle programmer for at sikre, at fremtidige projekter under EU-strategien for Alperregionen gennemføres hurtigt, og at forvaltningsmyndighederne tager det fornødne hensyn til prioriteterne i EU-strategien for Alperregionen, når de gennemfører de operationelle programmer (f.eks. gennem målrettede udbud, bonuspoint og budgetrømmærkninger); opfordrer til at styrke den makroregionale tilgang forud for reformen af samhørighedspolitikken for perioden efter 2020 og understreger betydningen af integrerede makroregionale projekter og foranstaltninger;
7. opfordrer EIB til i samarbejde med Kommissionen at undersøge muligheden for at oprette en investeringsplatform for Alperregionen, som vil kunne bane vej for mobilisering af midler fra offentlige og private kilder; opfordrer til, at der skabes en projektpipeline for regionen, der kan tiltrække investorer; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen, EIB og deltagerlandene til fuldt ud at udnytte mulighederne under EFSI med henblik på at finansiere projekter i regionen, der kan skabe en bæredygtig udvikling og økonomisk vækst og stimulere beskæftigelsen på makroregionalt plan;
8. understreger behovet for oplysningskampagner om EU-strategien for Alperregionen og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at strategien har en tilstrækkelig høj profil, og at dens mål og resultater bliver kommunikeret behørigt på alle niveauer, herunder grænseoverskridende og internationalt; opfordrer til fremme af koordinering og udveksling af bedste praksis i gennemførelsen af EU's makroregionale strategier, navnlig inden for forvaltning af natur- og kulturarv, med det formål at skabe bæredygtige turismemuligheder;
9. opfordrer til, at der på makroregionalt plan oprettes en understøttende implementeringsstruktur for de ledende organer for EU-strategien for Alperregionen i samarbejde og efter aftale med Kommissionen, medlemsstater og regioner; påskønner desuden, at Parlamentet er repræsenteret i dens ledende organer, og mener, at Parlamentet bør inddrages i overvågningen af strategiens implementering;

Tirsdag den 13. september 2016

10. opfordrer til, at Kommissionen får en aktiv rolle i gennemførelsesfasen for EU-strategien for Alperne; mener, at Kommissionen — inden for rammerne af delt forvaltning og under hensyntagen til nærheds- og proportionalitetsprincipperne — bør indgå på lige fod med medlemsstaterne og regionerne i alle faser af planlægningen og gennemførelsen af projekter under strategien, ikke mindst for at sikre, at lokale og regionale aktører fra offentlige myndigheder, arbejdsmarkedsparter og civilsamfundsorganisationer, der repræsenterer makroregionen, faktisk kommer til at deltage samt for at sørge for den behørig samordning med andre EU-støttede strategier og finansieringsordninger;

11. opfordrer til, at gennemførelsen af EU-strategien for Alperregionen skal evalueres af Kommissionen, og til, at der anvendes objektive og målbare indikatorer;

12. støtter strategisk planlægning mellem både by- og landdistrikter i Alperregionen med henblik på at fremme netværksarbejde og fælles målsætninger inden for en kohærent, koordineret og integreret politikramme (f.eks. vedrørende vedvarende energi, velfærd, logistik og innovation inden for erhvervsliv og i sociale sammenhænge); opfordrer til, at bedste praksis f.eks. om bæredygtig turisme samles og deles mellem regionerne samt med andre makroregionale strategier;

13. fremhæver med henblik på beslutningsprocedurerne, at de lokale og regionale myndigheder i partnerskab med det lokale og regionale civilsamfund bør have en ledende rolle i de politiske forvaltningsorganer og i de operationelle, tekniske og gennemførelsesmæssige organer for strategien, i fuld respekt for nærhedsprincippet og princippet om flerniveaustyring;

14. mener, at der bør kanaliseres investeringer hen imod lige og effektiv adgang til sundhedspleje, førstehjælpsfaciliteter og nødhjælp for hele befolkningen i regionen, navnlig i landdistrikter, for at undgå affolkning;

15. opfordrer Kommissionen til hvert andet år at forelægge Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af EU-strategien for Alperregionen, der er baseret på objektive kriterier og målbare indikatorer, med det formål at vurdere, hvordan strategien fungerer, samt merværdien ved den i henseende til vækst og beskæftigelse, mindske af forskelle og bæredygtig udvikling;

16. opfordrer de deltagende lande til at fortsætte deres indsats for at diversificere deres energiforsyningskilder under hensyntagen til miljøet; understreger behovet for bæredygtighed, konkurrenceevne og modernisering i forbindelse med den eksisterende vandkraftinfrastruktur, som blev udviklet på et tidligt stadium, og for, samtidig at tage højde for den indvirkning, som vandkraftinfrastruktur kan have på miljøet og geologiske forhold, og for at fremme små (mini-, mikro- og piko-) anlæg; understreger, at integreret forvaltning og beskyttelse af vandressourcerne er en af nøglerne til bæredygtig udvikling i Alperne, og at lokalbefolkningen derfor bør have mulighed for at tage stilling til fordel for vandkraft og for at udnytte den merværdi, som den genererer; opfordrer de deltagende lande til at bidrage til velfungerende netværk i makroregionen for at sikre forsyningsikkerhed og til at oprette strukturer til udveksling af bedste praksis vedrørende grænseoverskridende samarbejde;

17. understreger behovet for yderligere at styrke den sociale dimension med henblik på at sikre, at der udvikles en vækstmodel, som kan sikre bæredygtig vækst, social inklusion og social beskyttelse for alle, navnlig i grænseområderne; understreger i denne forbindelse betydningen af at opstille prioriteter og træffe foranstaltninger mod enhver form for forskelsbehandling;

18. minder om, at princippet om universel adgang til offentlige ydelser skal garanteres i alle EU's territorier, navnlig med hensyn til uddannelse, sundhedspleje, sociale tjenester og mobilitet og med særlig opmærksomhed rettet mod handicappedes behov; understreger, at det er nødvendigt, at de deltagende lande fremmer alternative og innovative løsninger for Alperregionen for leveringen af offentlige tjenester, herunder skræddersyede løsninger, der er tilpasset lokale og regionale behov; opfordrer i denne forbindelse alle de deltagende lande til at udarbejde tilskyndelsesforanstaltninger til udvikling af offentlig-private partnerskaber; minder imidlertid om principperne om, at alle skal have adgang til prismæssigt overkommelige og kvalitetsbetonede offentlige tjenester;

Tirsdag den 13. september 2016

19. er bekymret over forringelsen af økosystemerne og risikoen for naturkatastrofer i visse dele af Alperregionen; understreger, at det er nødvendigt med risikostyring i forbindelse med naturkatastrofer og strategier for tilpasning til klimaforandringerne; understreger behovet for at udvikle og gennemføre fælles beredskabsplaner som svar på grænseoverskridende forurening; opfordrer til, at der oprettes fælles hurtige indsatshold i turistområder, hvor der er risiko for naturkatastrofer såsom jordskred og oversvømmelser; påpeger i denne forbindelse behovet for at gøre EU's civilbeskyttelsesmekanisme mere kendt;

Beskæftigelse, økonomisk vækst og innovation

20. anerkender, at Alperregionerne har en miljøarv med deres vidtstrakte naturlige landskaber, der bør beskyttes, samt en enestående mangfoldighed af økosystemer, som rækker fra højland til sletteland og helt til Middelhavets kyster, og som giver mulighed for et økonomisk område og en biosfære, der bygger på sameksistens mellem natur og mennesker; fremhæver derfor behovet for et aktivt, synergibaseret samarbejde mellem landbrugsaktiviteter og andre økonomiske aktiviteter i beskyttede områder (Natura 2000-lokaliteter, nationalparker osv.) med henblik på at udvikle integrerede turismeprodukter samt betydningen af at bevare og beskytte de enestående levesteder i bjergregionerne;

21. fremhæver de muligheder, som strategien indebærer for udviklingen af arbejdsmarkedet i Alperregionen, hvor pendling over grænserne foregår i betydeligt omfang; mener, at forbedring af arbejdsstyrkens kvalifikationer og jobskabelse i den grønne økonomi burde indgå i investeringsprioriteterne for Alpestrategien; understreger imidlertid, at SMV'er — meget ofte er familievirksomheder, f.eks. små landbrugsbedrifter og små forarbejdningsvirksomheder — inden for landbrug, turisme, handel, håndværk og fremstillingsvirksomhed indtager en central plads i en økonomisk aktivitet, der udfoldes på en integreret og bæredygtig måde i Alperregionen, og at de således udgør ryggraden i et levende, kulturelt og naturligt miljø i Alperne samt en vigtig kilde til beskæftigelse; understreger behovet for yderligere diversificering af de økonomiske aktiviteter og beskæftigelsesmulighederne i Alperregionen;

22. fremhæver nødvendigheden af at prioritere investeringer i digitale infrastrukturer og betydningen af at sikre en hurtig og effektiv adgang til højhastighedsinternettet og dermed til digitale og online tjenester såsom e-handel og brug af digitale markedskanaler og telearbejde samt andre muligheder for mennesker, der leve i afsides egne langt fra større bycentre; fremhæver desuden, at alternativer til fysiske rejser bør fremmes så vidt muligt;

23. mener, at innovation og brugen af nye teknologier inden for centrale økonomiske områder støttet af intelligente specialiseringsstrategier og finansieret af eksisterende EU-finansieringskilder (f.eks. EFRU, ESF, Cosme, Horisont 2020 og Erasmus+) vil kunne bidrage til at skabe kvalitetsjobs i strategiske sektorer såsom biovidenskab, bioøkonomi, energi, organiske produkter, nye materialer og e-tjenester; minder om betydningen af at sikre kraftig støtte til SMV'er, hvilket vil kunne bidrage til at vende den nuværende tendens til affolkning i visse områder og territorier i Alperregionen;

24. opfordrer de kompetente myndigheder i Alpelemmedsstaten og — regioner til sammen med Kommissionen at overveje, om det under den næste programmeringsperiode er muligt at gennemføre et fælles program (på grundlag af artikel 185 i TEUF) til fremme af integrationen af forsknings- og innovationsaktiviteter i Alpeområdet i tilknytning til konsekvente europæiske værdikæder, der er indarbejdet i intelligente specialiseringsstrategier;

25. tilskynder til klyngedannelse og samarbejde mellem offentlige og private virksomheder, universiteter, forskningsinstitutter og andre relevante aktører med det formål at fremme innovation og høste gavn af synergier mellem bjergene og de egne, der støder op til Alperne; mener, at de tiltag, der planlægges, bør bygge på de nationale og regionale forsknings- og innovationsstrategier for intelligent regional specialisering med det sigte at opnå mere udbytterige og virksomme investeringer;

Tirsdag den 13. september 2016

26. anerkender, hvor vigtigt det er for EU-strategien for Alperregionens succes, at der udvikles projekter for foreninger, institutioner, mikrovirksomheder og SMV'er, der arbejder inden for kulturelle og kreative sektorer, på grund af den betydning, de har for investering, vækst, innovation og beskæftigelse, og også på grund af den centrale rolle, de spiller for bevarelse og fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed;

27. understreger, at en makroregional strategi for Alperne ikke kun bør rumme muligheder for at beskytte, bevare og om nødvendigt tilpasse de traditionelle økonomiske aktiviteter såsom landbrug, skovbrug og håndværksbaserede økonomiske aktiviteter, men også bør fremme innovation og udvikling af nye initiativer på området, f.eks. gennem Unionens InnovFin-instrument; påpeger behovet for at give små og mellemstore virksomheder lettere adgang til støtte og finansiering, ikke mindst i betragtning af deres betydning for jobskabelse;

28. understreger, at samarbejde mellem regionerne, først og fremmest grænseoverskridende samarbejde, er afgørende for videreudviklingen af turismen i hele regionen; opfordrer til, at der formuleres turismestrategier baseret på den eksisterende natur- og kulturarv, bæredygtighed og innovation; understreger den sociale, kulturelle og økonomiske dimension af de forskellige alpine traditioner og skikke, som bør fremmes og opretholdes i deres mangfoldighed;

29. bemærker, at forvaltning og genudsættelse af rovfugle og rovdyr i Alperregionerne foregår på nationalt og lokalt plan, selv om disse arter ikke kender til administrative grænser, og at migration naturligt er et grænseoverskridende fænomen; opfordrer imidlertid for at undgå konflikter i forbindelse med genudsættelse medlemsstaterne til at forbedre koordineringen mellem forskellige myndigheder i forbindelse med udveksling af information, og mener, at udbredelsen af bedste praksis bør styrkes for at forbedre forvaltningen og beskyttelsen af disse arter som led i Alpestrategien og i tilknytning til Alpekonventionens platform for større rovdyr og vilde hovdyr;

30. støtter diversificering af turismeudbuddet via udvikling af nye turisttilbud, der er tilpasset de regionale forhold, og som udnytter regionale ressourcer, f.eks. temaparker og -ruter, fødevarer- og vinturisme, kultur-, sundheds- og uddannelsesturisme samt sportsturisme, med henblik på at forlænge turismesæsonen og lette presset på infrastrukturen og opnå helårlig beskæftigelse afstemt efter turismecyklussen, samt desuden turisme på landet med henblik på at tiltrække gæster til hoteller uden for de mest besøgte områder og skabe interesse for aktiviteter på landet og i naturen samt styrke turistdestinationernes konkurrenceevne og bæredygtighed; støtter fremme af nye turismeaktiviteter, som er bedre afpasset efter klimaforandringer og miljøbeskyttelse; understreger endvidere behovet for at støtte og styrke koordineringen af bjergredningstjenester;

31. støtter foranstaltninger til at hjælpe med at lette presset på transportinfrastrukturen i form af spredning af skoleferier og dermed forbundne ferieperioder, intelligente anlæg til betaling af vejafgifter samt tilskyndelsesforanstaltninger fra turismeudbydere side i perioder med mest rejsetrafik og på spidsbelastningstidspunkter;

32. minder om betydningen af at fremme udviklingen af bløde og bæredygtige turismeaktiviteter i hele Alperregionen, herunder i byer beliggende ved søer og kurbyer; opfordrer desuden medlemsstaterne til at udnytte cykling i kombination med togrejser og intermodale transporttjenester; peger på grundlag af bedste praksis på turismeplatforme, der er skabt som led EU-finansierede projekter;

33. bemærker, at samme person ofte må udføre forskellige aktiviteter i løbet af årets cyklus og sommetider også på tværs af grænser; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og regionale og lokale myndigheder til at tilskynde til samarbejde mellem organer, der udbyder erhvervsuddannelser på grundniveau og videregående niveau; understreger, at det ville være nyttigt med et Erasmus+-program beregnet på tværnationale praktikophold;

Tirsdag den 13. september 2016

Mobilitet og konnektivitet

34. understreger betydningen af at forbedre transport- og energikonnektiviteten mellem de deltagende lande, herunder lokale, regionale og grænseoverskridende transportforbindelser og intermodale forbindelser med baglandet (herunder store sammenvoksede byområder), bl.a. for at sætte skub i regionens udvikling, styrke indbyggernes livskvalitet og tiltrække nye indbyggere; samtidig bør det undersøges, om eksisterende netværk kan renoveres og/eller udvides med det overordnede mål at sikre TEN-T-netværkene en bedre gennemførelse; understreger betydningen af en »intelligent« infrastruktur; mener, at nyopførte infrastrukturer bør udvikles til egentlige »teknologiske korridorer«, hvori alle de enkelte infrastrukturer, dvs. elektriske ledninger, telefonkabler, bredbånds- og ultrabredbåndskabler, gasrørledninger, lysledernet, vandrørledninger osv.;

35. opfordrer til en holistisk tilgang til fremtidig udformning og gennemførelse af den alpine transport og miljøpolitik; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af at prioritere overgang til andre transportformer for at opnå et skifte fra vej til jernbane, navnlig for gods, og opfordrer Kommissionen til at støtte denne udvikling; opfordrer i denne forbindelse til at anvende indtægter fra vejtransport til at styrke gennemførelsen og udviklingen af en effektiv og miljøvenlig jernbanetransport for passagerer og gods og til at nedbringe støj- og miljøforureningen og bemærker de potentialet for projekter inden for trafikstyring, teknologisk innovation, interoperabilitet osv.; opfordrer desuden til en udvidelse af den eksisterende infrastruktur, herunder kvalitative intermodale og interoperable systemer, i Alperregionen; understreger betydningen af at sikre konnektivitet og tilgængelighed for alle indbyggere i regionen;

36. understreger betydningen af at forbinde transportruter med andre dele af Europa og af sammenkoblinger med TEN-T-korridorerne, samtidig med at eksisterende infrastruktur skal udnyttes bedst muligt; minder om, at bjergområder stadig udgør en hindring for tilnærmelse mellem EU-borgere, og at EU har forpligtet sig til at øge finansieringen til grænseoverskridende transportinfrastruktur; opfordrer derfor de deltagende lande til også at fokusere deres indsats på at gennemføre og planlægge supplerende projekter, som er bæredygtige og inklusive, og som knytter an til og udvikler det nuværende TEN-T-net;

37. gør opmærksom på, at der mangler effektive og ikke-forurenende forbindelser i bjergområderne og mellem bjergområder og bjergnære områder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme rene, CO₂-fattige og bedre forbindelser, navnlig for jernbanenetværk, på regionalt og lokalt plan for at styrke samhørigheden og livskvaliteten i disse områder; tilskynder til og er fortalere for bosætning i Alperregionen;

38. opfordrer de lande, der deltager i den makroregionale strategi, til at være opmærksomme på grænsearbejdernes særlige situation og til at indgå aftaler om grænsearbejdere i den alpine makroregion;

39. støtter udviklingen af innovative former for lokal behovsstyret transport, herunder intelligent transportinformation, trafikstyring og -telematik og multimodalitet, bl.a. med tanke på potentialet i, at flere regioner går sammen om aktiviteter på dette område;

40. understreger, at der mangler effektive digitale forbindelser i bjergområderne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme bedre forbindelser på regionalt og lokalt plan med henblik på at styrke livskvaliteten og fremme udviklingen af nye aktiviteter og skabelsen af beskæftigelsesmuligheder i disse områder samt på at tilskynde til genbosættelse;

41. understreger betydningen af offentlige investeringer i bjergområder, eftersom markedet ikke har formået at sikre digital konnektivitet i disse områder; understreger betydningen af en komplet og universel dækning med bredbåndsinternet, bl.a. i bjergregioner, for at kunne sikre fjernliggende beboelser og økonomiske områder levedygtighed på lang sigt; opfordrer Kommissionen til at foreslå konkrete løsninger på dette problem;

Tirsdag den 13. september 2016

Miljø, biodiversitet, klimaforandringer og energi

42. understreger betydningen af at beskytte og styrke biodiversiteten i Alperregionen; opfordrer til en fælles indsats til indførelse af innovative foranstaltninger til bevarelse og opretholdelse af den og opfordrer samtidig til, at der udarbejdes en indgående undersøgelse af de store rovdyrs rolle, og til, at der eventuelt indføres tilpasningsforanstaltninger, samt til, at der sikres fuld overensstemmelse med EU-rettens bestemmelser om beskyttelse af miljø og biodiversitet, jordbund og vand; understreger vigtigheden af at sikre, at der træffes alle mulige foranstaltninger for at undgå overlappning med allerede eksisterende lovgivningsinitiativer;

43. påpeger, at den alpine makroregion rummer store muligheder i henseende til innovative løsninger, som vil kunne gøre den til et enestående testlaboratorium for cirkulær økonomi; agter at indgive et pilotprojekt i forbindelse med 2017-budgetproceduren med henblik på at udforske potentialet i dette område for udvikling af særlige strategier i tilknytning til cirkulær økonomi, f.eks. på områderne produktion, forbrug og affaldsforvaltning;

44. fremhæver betydningen af at fremme egenproduktion af energi, forbedre energieffektivitet og støtte udviklingen af de mest effektive vedvarende energikilder i regionen, fra vand til sol, vind og jordvarme, og også af at fremme udviklingen af vedvarende energiformer, der er særlige for Alperne; bemærker den indvirkning på luftkvaliteten, der hidrører fra brugen af forskellige typer brændsel til opvarmning; støtter den bæredygtige anvendelse af træ fra skovene, som sikrer, at det eksisterende skovareal ikke mindskes, hvilket er vigtigt for balancen i økosystemet i bjergene og beskyttelsen mod laviner, jordskred og oversvømmelser;

45. understreger det presserende behov for at udvikle nye strategier til at bekæmpe luftforureningen, som vækker bekymringer for folkesundheden, og klimaforandringerne navnlig i de mest industrialiserede og tættest befolkede områder i makroregionen samt behovet for at identificere de eksisterende kilder til forurening og overvåge forureningskilderne nøje; opfordrer derfor medlemsstaterne til at indføre bæredygtige transportpolitikker i overensstemmelse med de målsætninger, der blev opstillet på COP21 i Paris, og til at støtte forebyggelse og vedligeholdelse af økosystemtjenester i hele den alpine makroregion;

46. understreger betydningen af energitransportinfrastruktur og støtter intelligente distributions-, -lagrings- og -transmissionssystemer for energi samt investeringer i energiinfrastruktur til både produktion og transport af elektricitet og gas på linje med TEN-E-nettet og til gennemførelse af de konkrete projekter, som er nævnt i listen over projekter af interesse for energifællesskabet; understreger betydningen af at udnytte lokale, navnlig vedvarende energikilder for at begrænse afhængigheden af import; opfordrer til at fremme decentraliseret/egenproduceret energiproduktion og til at forbedre energieffektiviteten i alle sektorer;

47. opfordrer de deltagende lande til i fællesskab at implementere fysisk planlægning og integreret territorialforvaltning under inddragelse af mange forskellige interessenter (nationale, regionale og lokale myndigheder, forskningsmiljøet, NGO'er osv.) fra regionen;

48. opfordrer til yderligere styrkelse af det samarbejde og den indsats, der er gjort inden for rammerne af World Glacier Monitoring Service, i forbindelse med de seneste beslutninger, der blev truffet på COP21-konferencen i Paris, og den strategi, der skal følges derefter;

49. er bekymret for over den alvorlige trussel, som klimaforandringerne og de stigende temperaturer udgør for de arter, der lever højt oppe, og over gletschernes bortsmeltning, som har stor indvirkning på grundvandsressourcerne; efterlyser en omfattende tværnational plan til bekæmpelse af gletschernes bortsmeltning og af klimaforandringerne i Alperne;

50. opfordrer de deltagende lande til at fortsætte deres indsats med at sprede deres energiforsyningskilder og udvikle de til rådighed værende vedvarende kilder såsom sol- og vindenergi inden for rammerne af en blandet energiproduktion; understreger vandkraftværkers bæredygtighed og konkurrencedygtighed; opfordrer de deltagende lande til at bidrage til oprettelsen af velfungerende infrastrukturnet for elektricitet i makroregionen;

Tirsdag den 13. september 2016

51. understreger, at spredning af energiforsyningskilderne ikke blot vil forbedre energisikkerheden i makroregionen, men også vil give mere konkurrence, hvilket vil kunne gavne regionens økonomiske udvikling betydeligt;

o

o o

52. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt regeringerne og de nationale og regionale parlamenter i de lande, der deltager i EU-strategien for Alperregionen (Frankrig, Italien, Schweiz, Liechtenstein, Østrig, Tyskland og Slovenien).

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0337

EU's trustfond for Afrika: Konsekvenserne for udvikling og humanitær bistand

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om EU's trustfond for Afrika: Konsekvenserne for udvikling og humanitær bistand (2015/2341(INI))

(2018/C 204/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 41, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
  - der henviser til artikel 208 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
  - der henviser til EU's Nødtrustfond for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika (EU's trustfond for Afrika), som blev oprettet på topmødet i Valletta, der blev afholdt den 11. og 12. november 2015,
  - der henviser til den fælles handlingsplan, som blev vedtaget på topmødet i Valletta,
  - der henviser til partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, til de efterfølgende ændringer og til bilag IC (den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020), svarende til den 11. Europæiske Udviklingsfond (EUF),
  - der henviser til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020, som udgør EU's budget, og til udgiftsområde 4 (»Et globalt Europa«),
  - der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget på FN-topmødet om bæredygtig udvikling, der blev afholdt i New York i 2015,
  - der henviser til det fælles arbejdsdokument fra tjenestegrenene om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser 2016-2020 (SWD(2015)0182) samt til Rådets konklusioner af 26. oktober 2015, hvori den dertil hørende handlingsplan om ligestilling for 2016-2020 godkendes,
  - der henviser til Beijinghandlingsplanen (1995) og handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) (1994) samt til resultaterne af de efterfølgende revisionskonferencer,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A8-0221/2016),
- A. der henviser til, at det vigtigste formål med EU's trustfond for Afrika, som blev undertegnet af Kommissionens formand og med 25 EU-medlemsstater samt Norge og Schweiz og lanceret på Vallettatopmødet om migration den 12. november 2015 af de europæiske og afrikanske partnere, er at hjælpe med at fremme stabilitet i regionerne og bidrage til bedre migrationsforvaltning; der henviser til, at EU's trustfond mere specifikt sigter mod at håndtere de grundlæggende årsager til destabilisering, tvangsfordrivelse og irregulær migration ved at fremme økonomiske muligheder, lige muligheder, sikkerhed og udvikling;

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

Tirsdag den 13. september 2016

- B. der henviser til, at den europæiske konsensus om udvikling fortsat er den dogmatiske ramme for EU's udviklingspolitik, og at den europæiske konsensus om humanitær bistand på ny bekræfter de grundlæggende principper for humanitær bistand; der henviser til, at fred anerkendes som værende en afgørende forudsætning for udvikling i den nye 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, og til, at der er blevet formuleret et nyt mål for bæredygtig udvikling, SDG 16, om fred og retfærdighed; der henviser til, at EU og dets partnere på det humanitære område skal være i stand til at sikre bistand og beskyttelse på grundlag af behov og på respekt for principperne om neutralitet, upartiskhed, medmenneskelighed og uafhængighed i den humanitære indsats som fastsat i folkeretten, og navnlig i den humanitære folkeret;
- C. der henviser til, at Afrika stadig har meget høje befolkningstilvækstrater og kun et langsomt fald i fertilitetsraterne — en situation som i nær fremtid vil føre til en drastisk stigning i antallet af unge i den arbejdsdygtige alder, hvilket indebærer store potentielle sociale og økonomiske fordele; der henviser til, at det er afgørende for at fremme stabilitet, bæredygtig økonomisk vækst, social samhørighed og udvikling i regionen, at de unge udstyres med den uddannelse og de færdigheder, de har brug for for at kunne udnytte deres potentiale, og at der skabes beskæftigelsesmuligheder;
- D. der henviser til, at EU's trustfond er tænkt som et udviklingsredskab, der samler ressourcer fra forskellige donorer for at muliggøre en hurtig, fleksibel, komplementær, gennemsigtig og kollektiv reaktion fra EU's side på de forskellige dimensioner af en nødsituation;
- E. der henviser til, at 1,5 mia. mennesker lever i skrøbelige og konfliktramte regioner, og at skrøbelige stater og områder uden en regeringsmagt bliver stadig mere udbredte, således at mange mennesker må leve med fattigdom, lovløshed, udbredt korrupsion og vold; der henviser til, at EU's trustfond er udtænkt med henblik på at hjælpe 23 lande i tre afrikanske regioner (Afrikas Horn, Sahel og Tchad Sø-Bassinet samt Nordafrika), der omfatter nogle af de mest skrøbelige afrikanske lande, er berørt af migration som oprindelses-, transit- eller bestemmelseslande (hvis ikke alle tre) og vil få størst fordel af denne form for økonomisk bistand fra EU; der henviser til, at de støtteberettigede landes afrikanske naboer også vil kunne drage fordel, fra sag til sag, af de projekter under EU's trustfond, der har en regional dimension med henblik på at håndtere regionale migrationsstrømme og dermed relaterede grænseoverskridende udfordringer;
- F. der henviser til, at EU's trustfond sigter mod at håndtere de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse i oprindelses-, transit- og bestemmelseslandene via fem prioriterede områder, nemlig: 1) udviklingsmæssige fordele ved migration, 2) lovlig migration og mobilitet, 3) beskyttelse og asyl, 4) forebyggelse og bekæmpelse af irregulær migration og 5) tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration;
- G. der henviser til, at EU's bidrag beløber sig til 1,8 mia. EUR, samtidig med at Kommissionen også kan trække på supplerende midler fra EU's medlemsstater og andre donorer for et tilsvarende beløb; der henviser til, at EU's trustfond tjener som et supplement til den eksisterende EU-bistand til de omfattede regioner med et beløb på over 10 mia. EUR frem til 2020, med det formål at støtte inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst;
- H. der henviser til, at der blev oprettet to EU-trustfonde i 2014, nemlig Békou-trustfonden, som fokuserer på stabilisering og genopbygning i Den Centralafrikanske Republik, og som har vist positive resultater, og Madad-trustfonden, som tager sig af indsatsen i forbindelse med krisen i Syrien;
- I. der henviser til, at det i rapporten fra FN's Befolkningsfond (UNFPA) »ICPD Beyond 2014 Global Report«, der blev offentliggjort den 12. februar 2014, understreges, at beskyttelsen af kvinder og teenagere, der er udsat for vold, bør stå højt på den internationale udviklingsdagsorden;
- J. der henviser til, at trustfonde er en del af en ad hoc-reaktion — og dermed blotlægger den ressourcemangel og begrænsede fleksibilitet, der kendetegner EU's finansielle ramme — men er af afgørende betydning for at sikre en hurtig og sammenhængende indsats over for humanitære kriser, herunder langvarige kriser;

Tirsdag den 13. september 2016

K. der henviser til, at EU vil videreføre bestræbelserne på effektivt at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 og de efterfølgende FN-resolutioner om kvinder, fred og sikkerhed;

Finansiel tildeling og budgetmæssige aspekter

1. minder om, at den finansielle tildeling er karakteriseret af tre hovedfaser: løfte, forpligtelse og foranstaltning/betaling; påpeger imidlertid, at det er nødvendigt at tage ved lære af tidligere EU-trustfonde; beklager, at medlemsstaternes bidrag indtil videre har været for lave, kun beløber sig til en lille brøkdel af Unionens bidrag og dermed er langt fra at nå op på det officielle tilsagn, idet de kun udgjorde 81,71 mio. EUR i april 2016 (eller 4,5 % af de forventede 1,8 mia. EUR); insisterer på, at løfter og tilsagn skal omsættes til handling; minder Rådet og Kommissionen om, at effektiv bistand er kendetegnet ved rettidig og forudsigelig finansiering, og opfordrer til, at udbetalingen af disse midler fremskyndes;

2. glæder sig over intentionen om at udbetale midler hurtigere og mere fleksibelt i nødsituationer og om at samle forskellige finansieringskilder, så det bliver muligt at reagere på migrations- og flygtningekrisens mange forskellige dimensioner; kritiserer, at Kommissionen har omdirigeret bevillinger, der er afsat til målene og principperne i basisretsakterne, for at kanalisere dem gennem EU's trustfond, da dette er en overtrædelse af de finansielle regler og desuden kan være til hinder for, at Unionens langsigtede politikker kan lykkes; kræver derfor, at der afsættes nye bevillinger, der kan anvendes hvor som helst, det er muligt, og at der sikres fuld gennemsigtighed med hensyn til midlernes oprindelse og endemål;

3. bemærker, at EU-trustfonde — når det handler om eksterne foranstaltninger — primært er udformet med henblik på at muliggøre en hurtig indsats over for en specifik nødsituation eller en krise i kølvandet på en nødsituation ved at fungere som løftestang for EU-medlemsstaternes og andre donorerers bidrag og samtidig øge synligheden af EU's indsats på globalt plan; understreger imidlertid, at medlemsstaterne ikke bør ignorere deres forpligtelse til at nå målet om 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNI) til offentlig udviklingsbistand (ODA); opfordrer derfor medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser, både hvad angår målet om 0,7 % til ODA og deres bidrag til EU's trustfond for Afrika;

4. understreger den omskiftelighed, der kendetegner frivillige bidrag, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at leve op til deres tilsagn og hurtigt og reelt at indbetale et bidrag, der modsvarer Unionens, således at EU's trustfond bliver i stand til at udvikle sit fulde potentiale, i stedet for kun at betale det minimumsbeløb, der er nødvendigt for at opnå stemmeret i strategirådet;

5. beklager dybt, at trustfondene giver anledning til en forbigåelse af budgetmyndigheden og dermed undergraver budgettets enhed; noterer sig, at oprettelsen af dette ad hoc-instrument er en erkendelse af, at den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020 er underdimensioneret; påpeger, at medlemsstaternes bidrag udgør 85 % af Unionens budget; mener, at oprettelsen af EU's trustfond reelt svarer til, at man reviderer lofterne for den nuværende FFR ved at forhøje medlemsstaternes bidrag; understreger derfor, at oprettelsen af finansieringsinstrumenter uden for EU-budgettet skal forblive en undtagelse; beklager dybt, at Parlamentet ikke er repræsenteret i strategirådet til trods for de betydelige midler, der kommer fra Unionens budget; kræver, at budgetmyndigheden indbydes til at deltage i strategirådet;

6. konstaterer, at EU's finansielle tildeling til EU's trustfond for Afrika i øjeblikket hovedsagelig stammer fra den 11. EUF; understreger, at EU's trustfond blev oprettet, fordi EU-budgettet og FFR mangler de nødvendige ressourcer og den nødvendige fleksibilitet til at håndtere de forskellige dimensioner af disse kriser hurtigt og på en sammenhængende måde; opfordrer EU til at enes om at finde en mere holistisk løsning på finansieringen af nødhjælp inden for rammerne af dette års revision af FFR'en for 2014-2020 og revisionen af de eksterne finansieringsinstrumenter i 2016 med henblik på at øge effektiviteten og reaktiviteten af den humanitære bistand og den udviklingsbistand, der er til rådighed i EU-budgettet;

7. opfordrer navnlig til en passende revision af loftet, som giver mulighed for medtagelse af krisemekanismerne i FFR'en med henblik på at genskabe budgettets enhed; mener, at en revision af FFR'en vil give større budgetmæssig, demokratisk og retlig sikkerhed; understreger endvidere, at det er nødvendigt at gennemgå de finansielle regler for at lette forvaltningen af

Tirsdag den 13. september 2016

EU's budgetmidler og, som led i en integreret tilgang, at opnå større synergier mellem EU-budgettet, EUF og bilateralt samarbejde med henblik på at øge virkningen af udviklingsfinansieringen og bane vejen for, at EUF opføres på budgettet, samtidig med at man fastholder det ressourceniveau, der er planlagt fra og med 2021; opfordrer indtrængende Kommissionen til omgående at tage skridt til at forbedre inddragelsen af budgetmyndigheden og til at sikre en bedre tilpasning af trustfonde og andre mekanismer til budgetnormen, navnlig ved at lade dem optræde i EU's budget;

8. bemærker, at Parlamentet som den ene af budgetmyndighedens to parter har udvist ansvarlighed ved at godkende udbetalingen af krisemidler; beklager imidlertid dybt, at udbredelsen af nødinstrumenter fører til, at man går væk fra fællesskabsmetoden; forsikrer om, at Parlamentet agter at værne om de grundlæggende principper for Unionens budget, navnlig budgettets enhed og den fælles beslutningstagning; mener, at det, der virkelig er uomgængeligt, er at genoverveje Unionens evne til at reagere på store kriser, navnlig hvad angår deres budgetmæssige konsekvenser; gør sin accept af fremtidige forslag om kriseinstrumenter betinget af, at disse konsekvenser medtages i midtvejs gennemgangen af FFR'en, som efter planen skal finde sted inden udgangen af 2016;

9. bemærker, at der er hentet yderligere midler fra andre finansielle instrumenter under EU-budgettet, som f.eks. instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) med 125 mio. EUR, instrumentet for humanitær bistand med 50 mio. EUR og det europæiske naboskabsinstrument (ENI) med 200 mio. EUR;

10. bemærker, at ud af det samlede EU-bidrag på 1,8 mia. EUR, er kun 1 mia. EUR fra EUF's reserve supplerende midler; er bekymret for, at finansieringen af EU's trustfond muligvis sker på bekostning af andre udviklingsmål; minder om, at EU's trustfond skulle være et supplement til de allerede eksisterende instrumenter, og opfordrer Kommissionen til at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med anvendelsen af og beløbene på de nuværende budgetposter, der bidrager til EU's trustfond;

11. understreger på det kraftigste, at midler fra EUF og ODA-kilder skal bruges på økonomisk, menneskelig og social udvikling i værtslandet med særligt fokus på de udviklingsmæssige problemer, der er indkredset i afgørelsen om trustfonden; understreger, at udvikling ikke er mulig uden sikkerhed; fordømmer enhver brug af EUF- og ODA-midler til migrationsforvaltning og kontrol af andre foranstaltninger uden udviklingsmål;

Finansiering til de mindst udviklede lande

12. minder om, at anvendelsen af EUF til finansiering af EU's trustfond for Afrika muligvis vil få indvirkning på de bistandsmodtagerlande i Afrika, som ikke er omfattet af trustfonden, og navnlig de mindst udviklede lande (LDC-landene);

13. beklager dybt, at de allerede lave niveauer af udviklingsbistand til LDC-landene faldt for andet år i træk på trods af ODA'ens fortsatte betydning for dem, og at andelen af bistand til disse lande er på sit laveste niveau i ti år; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at bistanden ikke flyttes væk fra de fattigste lande for at dække omkostningerne ved de aktuelle kriser;

Civilsamfundets, NGO'ernes, de lokale myndigheders og de internationale organisationers rolle

14. mener, at EU's trustfond for Afrika bør bidrage til udvikling i lande, der er transit- og oprindelseslande for migranter, til styrkelse og forbedring af lokale offentlige tjenesteydelser (sociale tjenester, sundhed, uddannelse, ernæring, kultur) samt til politisk deltagelse og regeringsførelse, navnlig gennem projekter, der tager udgangspunkt i lokalsamfundene; mener, at fonden bør bidrage til udvikling af beskæftigelsen i lokale sektorer, samtidig med at menneskerettighederne og miljøet beskyttes; mener i denne forbindelse, at lokale forvaltningsmyndigheder skal tages med på råd som fuldgældige partnere, så længe der er fuldstændig garanti for effektivitet og god forvaltning, i overensstemmelse med principperne om bistandseffektivitet, og at de desuden bør være de væsentligste aktører med ansvar for leveringen af offentlige tjenesteydelser på lokalt plan; mener, at civilsamfund, ikke-statslige organisationer (NGO'er), internationale organisationer og diasporasamfund bør spille en komplementær og afgørende rolle i håndteringen af de grundlæggende årsager til migration og forbedringen af lokale tjenesteydelser;

Tirsdag den 13. september 2016

15. minder om, at regionale og lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og NGO'er er naturlige partnere i en effektiv udviklingspolitik, og at en løbende dialog med nationale myndigheder og lokalsamfund er afgørende for fastlæggelsen af fælles strategier og prioriteter og for at muliggøre en evidensbaseret tilgang til implementeringen af fonden, navnlig i stater, hvor der ikke er tilstrækkelige garantier for god regeringsførelse og gennemsigtighed; kræver, at nærhedsprincippet og princippet om ejerskab også respekteres på dette indsatsområde; understreger, at lokale forvaltningsorganer, lokale civilsamfund, NGO'er og internationale organisationer bør være stærkt involveret i planlægnings-, implementerings- og evalueringsfaserne af EU's trustfond; opfordrer Kommissionen til at klarlægge og formalisere høringsprocedurerne med disse interessenter med henblik på at sikre, at de rent faktisk deltager i de drøftelser, der finder sted i de operationelle udvalg, med klare og gennemsigtige udvælgelseskriterier;

16. understreger, at det er vigtigt at sikre en bedre finansieringsbalance mellem modtagerlandenes regeringer og især de pålidelige civilsamfundsaktører, som ofte er mere opmærksomme på samfundsmæssige mangler, der giver behov for støtte;

17. minder om, at en menneske- og lokalsamfundsorienteret tilgang til modstandsdygtighed er vigtig, og er af den faste overbevisning, at EU's trustfond ikke blot bør fokusere på økonomisk udvikling, men også på græsrodsprojekter, der specifikt sigter mod at forbedre kvaliteten af og den lige adgang for alle til grundlæggende tjenesteydelser samt på uddannelse med henblik på at udvikle lokale kompetencer og for at imødekomme udsatte befolkningsgruppers, herunder mindretals, behov;

Gennemsigtighed og klarhed med henblik på bedre opfyldelse af målene

18. erkender den aktuelle flygtningekrisens kompleksitet og flerdimensionelle karakter; advarer imidlertid imod den alvorlige risiko for at anvende EU's udviklingsbistand forkert, navnlig i konfliktramte lande, hvor sikkerheds-, migrations- og udviklingsproblematikker er tæt forbundet med hinanden; understreger, at de projekter, der er omfattet af EU's trustfond, som er skabt ved hjælp af midler, der i princippet fortrinsvis er afsat til udviklingsformål, skal have udviklingsrelaterede mål; understreger, at projekter, der har til formål at styrke sikkerhedskapaciteten i bestemte lande, skal udformes på en sådan måde, at deres endemål er fokuseret på fattigdomsbekæmpelse såvel som på modtagerlandenes stabilitet;

19. minder Kommissionen og de myndigheder, der er direkte ansvarlige for forvaltningen af trustfonden, om, at de midler, der stammer fra EUF eller anden udviklingsfinansiering, udelukkende må anvendes til foranstaltninger, der er direkte knyttet til udviklingsbistand; anmoder Kommissionen om at give udtrykkelige garantier for så vidt angår denne anvendelse og til at sørge for regelmæssig og omfattende rapportering om anvendelsen af disse midler;

20. understreger, at EU-budgettet ikke kan anvendes til direkte at finansiere operationer på militær- eller forsvarsområdet (artikel 41, stk. 2, i TEU), men at fredsbevarende operationer med udviklingsmål ikke udtrykkeligt er udelukket; henviser desuden til, at artikel 209 og 212 i TEUF ikke udtrykkeligt udelukker finansiering af kapacitetsopbygning i sikkerhedssektoren;

21. opfordrer Kommissionen, strategirådet og det operationelle udvalg til primært at fokusere på kapacitetsopbygning, stabilitet og fred, styrkelse af lokalbefolkningens modstandsdygtighed, velfærd og handlekraft, fremme, beskyttelse og virkeliggørelse af menneskerettighederne samt skabelse af jobmuligheder og erhvervsuddannelse, navnlig for kvinder og unge;

22. understreger på det kraftigste, at hovedformålet med EU's udviklingspolitik, som fastsat i artikel 208 i TEUF, skal være at nedbringe og udrydde fattigdommen; beklager i denne henseende dybt, at denne finansieringsmekanisme — selv om EU-bidraget til trustfonden hovedsagelig kommer fra ODA-midler — ikke udelukkende vil være fokuseret på udviklingsorienterede mål; understreger, at der på en klar, gennemsigtig og kommunikerbar måde må skelnes inden for EU's trustfond mellem finansieringsrammerne for udviklingsaktiviteter på den ene side og finansieringsrammerne for aktiviteter vedrørende migrationsforvaltning og grænsekontrol og alle øvrige aktiviteter på den anden side; understreger, at udvanding af den officielle udviklingsbistand, således at færre midler anvendes til bekæmpelse af ekstrem fattigdom, vil undergrave de betydelige fremskridt, der er gjort inden for den internationale udvikling, og true de nyligt vedtagne mål for bæredygtig udvikling (SDG);

Tirsdag den 13. september 2016

EU's politikkoherens og forpligtelser med hensyn til menneskerettighederne

23. opfordrer EU til at være mere konsekvent i sine handlinger inden for det internationale udviklingsamarbejde af to årsager: EU og medlemsstaterne bør på den ene side handle i overensstemmelse med deres forpligtelser og på den anden side udvise en overordnet kohærens i deres udviklingspolitikker og -instrumenter for den afrikanske region, navnlig for så vidt angår ånden i Cotonou-aftalen mellem AVS-landene og EU, der lægger vægt på fælles styring; mener med hensyn til sidstnævnte perspektiv, at EU's trustfond bør afspejle princippet om politikkoherens for så vidt angår bæredygtig udvikling og komplementaritet mellem alle udviklingsaktører og bør undgå ethvert modsætningsforhold mellem udviklingsmål og sikkerhed, humanitære politikker og migrationspolitikker; håber, at pakken om bedre regulering og dens retningslinjer vil bidrage til at fremme politikkoherens for så vidt angår bæredygtig udvikling, ved at der tages højde for udvikling og menneskerettigheder i alle dens konsekvensvurderinger;

24. minder om, at de regler og kriterier, der styrer udviklingsbistand til projekter finansieret af EU's trustfond, skal opstilles på grundlag af fælles værdier og interesser, navnlig respekt for og fremme af menneskerettighederne; understreger i denne forbindelse, at EU's politik vedrørende samarbejde om sikkerhed, migrationsforvaltning og menneskehandel/-smugling bør omfatte særlige bestemmelser med sigte på at sikre respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet, med særligt fokus på kvinders rettigheder, LGBTI-personers rettigheder, seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, børns rettigheder samt rettigheder for mindretal og andre særligt udsatte grupper; påpeger, at EU skal fremme bestræbelser på at bekæmpe forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro, køn, race eller etnisk oprindelse, handicap og seksuel orientering;

25. påpeger, at trustfonde skal bidrage til opfyldelsen af de langsigtede mål om at sikre fred og styrke regeringsførelsen i modtagerlandene; understreger, at det er nødvendigt grundigt og systematisk at evaluere virkningen af de foranstaltninger, der finansieres af EU's trustfond for Afrika, i forbindelse med levering af humanitær bistand; understreger, at EU's trustfond ikke bør undergrave EU's langsigtede udviklingsamarbejde; understreger, at det er nødvendigt at sikre og beskytte komplementariteten og ejerskabet i både langsigtede og kortsigtede projekter og bringe dem i overensstemmelse med EU's eksisterende regionale strategier og landestrategier for Sahel, Guineabugten, Afrikas Horn og Nordafrika; understreger, at der er behov for en omfattende lande- og sektoranalyse, for at midlerne bliver anvendt ordentligt og for at udvikle tætte partnerskaber med en bred vifte af civilsamfundsaktører; glæder sig over den forskningskomponent, der er integreret i EU's trustfond, som en potentiel mulighed for at skabe udviklingsmuligheder og synergier mellem EU og de berørte lande;

Mål og opfølgning

26. opfordrer Kommissionen til systematisk at overvåge, hvordan midlerne fra EU's trustfond anvendes, og hvordan de bliver tildelt, og til at styrke Parlamentets kontrollbeføjelser over EU's trustfond; opfordrer navnlig Rådet og Kommissionen til regelmæssigt at orientere Parlamentet om, hvilke konkrete foranstaltninger både EU og de afrikanske stater træffer, når de anvender disse midler, samt om hvilke resultater der opnås;

27. er bekymret over den manglende koordinering mellem alle de aktører, der er involveret i forvaltningen af EU's trustfond (og navnlig mellem Kommissionens Generaldirektorat for Internationalt Samarbejde og Udvikling (GD DEVCO) og dens Generaldirektorat for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan (ECHO)) samt over manglen på klare retningslinjer for, hvordan finansieringen sikres; beklager dybt den manglende klarhed og gennemsigtighed med hensyn til støttekriterierne og omfanget af de midler, der er til rådighed for civilsamfundet under EU's trustfond; minder om, at der er behov for bedre kommunikation mellem Kommissionen, medlemsstaterne og Parlamentet med hensyn til programmeringen og gennemførelsen af foranstaltningerne under EU's trustfond i det hele taget af hensyn til den fremtidige planlægning af eventuelle yderligere trustfonde; minder om, at Kommissionen skal være særligt omhyggelig med at sikre sig, at dens foranstaltninger er i overensstemmelse med og samordnet med de regionale udviklingsprogrammer for at undgå dobbeltarbejde og sikre, at det primære fokus er på udvikling, og ikke på grænsekontrol og sikkerhed til skade for migranter; opfordrer Kommissionen til, af samme grund og for at maksimere virkningen og effektiviteten af den globale bistand, at opretholde en stærk dialog med FN inden for rammerne af EU's trustfond; opfordrer ligeledes Kommissionen til at forstærke sin indsats med henblik på en mere systematisk konsekvensvurdering af dens politikker og finansiering, herunder EU's trustfond, navnlig hvad angår deres indvirkning på bæredygtig udvikling, menneskerettigheder og ligestilling, og til at integrere resultaterne af disse vurderinger i sine politikker og sin programmering;

Tirsdag den 13. september 2016

28. fremhæver den hidtil manglende inddragelse af Parlamentet i forbindelse med oprettelsen af EU's trustfond og fastholder, at det er nødvendigt at sikre Parlamentets kontrol med, hvordan fonden implementeres, gennem en detaljeret og regelmæssig rapportering fra Kommissionens side;

29. mener, at der i betragtning af den ekstraordinære fleksibilitet og hurtighed, som kendetegner en trustfond, bør rapporteres til Parlamentet regelmæssigt og mindst hver sjette måned; understreger kraftigt behovet for en gennemsnitlig resultatovervågning, evaluering og ansvarlighed;

30. mener, at gennemsnitlighed, kommunikation og synlighed i forbindelse med projekter, der udvikles inden for rammerne af EU's trustfond, er af største betydning for at viderefremme resultaterne og inddrage og sensibilisere private europæiske aktører, lokale og regionale myndigheder, NGO'er og civilsamfund med henblik på at skabe betingelserne for en bredere inddragelse og gøre det lettere for medlemsstaterne at deltage;

31. fremhæver behovet for en grundig overvågning af gennemførelsen af bestemmelserne om oprettelse af »hotspots«, omfordeling, omplacering i oprindelseslandene samt medlemsstaternes finansielle forpligtelser, idet der navnlig sættes fokus på menneskerettighederne;

32. minder om, at EU's migrationspolitikker primært bør fokusere på at håndtere de grundlæggende årsager til migration; understreger, at EU's migrationspolitikker bør bidrage til at skabe fred og stabilitet og fremme økonomisk udvikling i overensstemmelse med mål 3, 4, 5, delmål 7 til mål 10 og mål 16 i målene for bæredygtig udvikling i Dagsorden 2030 ved at arbejde tættere sammen med tredjelande for at forbedre samarbejdet om incitamenter til migranter, også højtuddannede migranter, så de kan vende tilbage og blive reintegreret i deres oprindelseslande, frivillig tilbagevenden og tilbagetagelse på en måde, der forbedrer deres muligheder;

33. understreger, at ustabilitet og fysisk usikkerhed er vigtige årsager til tvangsfordrivelse, og støtter derfor en konfliktsensitiv tilgang til implementeringen af fonden, som prioriterer konfliktforebyggelse, statsopbygning, god regeringsførelse og fremme af retsstaten; mener, at EU's trustfond er en fantastisk mulighed for EU, som sætter det i stand til at styrke sit samarbejde og sin politiske dialog med sine afrikanske partnere, navnlig om den effektive gennemførelse af tilbagesendelses- og tilbagetagelsesaftaler, og til at opbygge fælles strategier for styring af migrationsstrømme; påpeger behovet for deling af ansvaret mellem EU og dets afrikanske partnere i overensstemmelse med konklusionerne fra Valletatopmødet i november 2015; mener imidlertid, at udviklingsbistand ikke bør anvendes til at dæmme op for strømmene af migranter og asylsøgere, og at de projekter, som hører under EU's trustfond, ikke bør tjene som et påskud for at forhindre afrejse eller forstærke grænserne mellem lande, alt imens man ignorerer de faktorer, der driver folk væk fra deres hjem; udtrykker alvorlig bekymring for den indvirkning, EU's trustfond kan få på menneskerettighederne, hvis inddæmningen af migrationsstrømme involverer samarbejde med lande, der begår systematiske og/eller alvorlige krænkelser af de grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at sikre, at fonden tjener sine mål, direkte hjælper personer i nød og ikke finansierer regeringer, der er ansvarlige for krænkelser af menneskerettighederne; kræver, at respekten for migranternes menneskerettigheder øges i EU-finansierede projekter;

34. understreger, at det er vigtigt at forstå årsagerne til og konsekvenserne af international migration ud fra et kønsperspektiv, herunder den involverede beslutningsproces og de mekanismer, der fører til migration; minder om, at kvinder og piger som flygtninge og migranter er særligt udsatte, når de befinder sig i situationer, hvor deres sikkerhed ikke kan garanteres, og hvor de kan blive udsat for seksuel vold eller udnyttelse; understreger, at EU's trustfond er nødt til at bidrage til beskyttelse af, støtte og/eller bistand til udsatte migranter, flygtninge og ofre for menneskehandel, og at der bør rettes særlig opmærksomhed mod kvinder og børn;

35. bemærker, at EU's trustfond for Afrika blev skabt efter topmødet i Valletta mellem afrikanske og europæiske stats- og regeringschefer om migrationsspørgsmål; opfordrer Kommissionen til at give Parlamentet et overblik over de konkrete foranstaltninger, der fulgte efter dette topmøde, navnlig på områderne udvikling, bekæmpelse af smuglere og undertegnelse af tilbagesendelses-, tilbagetagelses- og reintegrationsaftaler; opfordrer Rådet til at give Kommissionen de nødvendige mandater til at indgå sådanne aftaler med de lande, der er omfattet af EU's trustfond;

Tirsdag den 13. september 2016

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og formanden for Det Panafrikanske Parlament.

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0338

Skabelse af arbejdsmarkedsvilkår, som er mere fordelagtige for at skabe balance mellem arbejds- og privatliv

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2016 om skabelse af arbejdsmarkedsvilkår, som er mere fordelagtige for at skabe balance mellem arbejds- og privatliv (2016/2017(INI))

(2018/C 204/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3, stk. 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 6, litra a), 8, 10, 153, stk. 1 og 2, og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 7, 9, 23, 24 og 33 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske socialpakt af 3. maj 1996, særlig afsnit I og afsnit II, artikel 2, 4, 16, og 27, om ligestilling og ligebehandling af arbejdstagere med familieforpligtelser
- der henviser til Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer ⁽¹⁾ (direktivet om barselsorlov),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktivet om barselsorlov (COM(2008)0637),
- der henviser til sin holdning, der blev vedtaget ved førstebehandling den 20. oktober 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om ændring af Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, og om indførelse af foranstaltninger, der kan forbedre arbejdstagernes muligheder for at forene arbejde og familieliv ⁽²⁾, hvori der bl.a. opfordres til en fædreorlov på to uger,
- der henviser til Rådets direktiv 2010/18/EU af 8. marts 2010 om iværksættelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFS, og om ophævelse af direktiv 96/34/EF ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2013/62/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2010/18/EU om iværksættelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFS som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 163.

⁽³⁾ EUT L 68 af 18.3.2010, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT L 353 af 28.12.2013, s. 7.

⁽⁵⁾ EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2016 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse 2016 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2015 om barselsorlov ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2013 om afskaffelse af kønsstereotyper i EU ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2015 om fremskridt for ligestillingen mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union i 2013 ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd efter 2015 ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2015 om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. februar 2016 om en ny strategi for kvinders rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder i Europa efter 2015 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2016 om gennemførelsen af Rådets direktiv 2010/18/EU af 8. marts 2010 om iværksættelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af BUSINESSSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFS, og om ophævelse af direktiv 96/34/EF ⁽¹²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 15. juni 2011 om førskolepædagogik: Hvordan vi giver alle vores børn den bedste begyndelse i fremtidens verden ⁽¹³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. juni 2015 om ligestilling mellem kvinder og mænd: Udligning af den kønsbestemte forskel i pension,
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt for perioden 2011-2020, som blev vedtaget ved konklusioner fra Rådet for Den Europæiske Union den 7. marts 2011 ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Barcelona den 15. og 16. marts 2002,

⁽¹⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 14 af 20.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0059.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0207.

⁽⁶⁾ EUT C 93 af 9.3.2016, s. 110.

⁽⁷⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 18.

⁽⁸⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 2.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0218.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0351.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0042.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0226.

⁽¹³⁾ EUT C 175 af 15.6.2011, s. 8.

⁽¹⁴⁾ Den 3073. samling i Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerpolitik, Bruxelles, den 7. marts 2011.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til formandskabstrioens erklæring om ligestilling af 7. december 2015 fremsat af Nederlandene, Slovakiet og Malta,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst” (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens initiativ »Roadmap: Nyt afsæt for at klare udfordringerne i forbindelse med balancen mellem arbejds- og familieliv for erhvervsaktive familier« (fra december 2015) samt til den offentlige høring og interessenthøringen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om Kommissionens arbejdsprogram 2016: Tiden er ikke til »Business as usual« (COM(2015)0610),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om igangsættelse af en offentlig høring om den europæiske søjle for sociale rettigheder” (COM(2016)0127),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020” (COM(2013)0083) og dens henstilling 2013/112/EU af 20. februar 2013 om »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte»,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv: Større støtte med henblik på at forene arbejds-, privat og familieliv (COM(2008)0635),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. februar 2011 om førskoleundervisning og børnepasningsordninger: at give alle vores børn den bedste start i verden af i morgen (COM(2011)0066),
- der henviser til Kommissionens rapport af 29. maj 2013 med titlen »Barcelonamålene: Udvikling af pasningsmuligheder for små børn i Europa med henblik på bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2013)0322),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument »The Strategic engagement for gender equality 2016-2019«, navnlig kapitel 3.1. om forøgelse af erhvervsfrekvensen blandt kvinder og samme økonomiske uafhængighed for begge køn;
- der henviser til Kommissionens rapport fra 2015 om ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union (SWD(2016)0054), navnlig kapitlet om økonomisk uafhængighed på lige fod,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument med titlen »Employment and Social Developments in Europe 2015« af 21. januar 2016, særlig kapitel III.2 om social beskyttelse,
- der henviser til en undersøgelse fra Det Europæiske Institut for Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkår (Eurofound) med titlen: »Working time and work-life balance in a life course perspective« (2013), »Caring for children and dependants: Effect on careers of young workers« (2013), and »Working and caring: Reconciliation measures in times of demographic change« (2015) og til den sjette EU-undersøgelse af arbejdsvilkår (EWCS) (2016),
- der henviser til en undersøgelse fra Det Europæiske Institut for Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkår (Eurofound) med titlen: »Working time development in the 21st century« fra 2015,
- der henviser til undersøgelsen fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene med titlen »Promoting parental and paternity leave among fathers«,
- der henviser til rapport af 8. juli 2014 fra det europæiske netværk af nationale ligestillingsorganer, Equinet, med titlen »Equality bodies promoting a better work-life balance for all«,

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til kønsligestillingsindekset 2015 fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder og instituttets rapport fra 2015 med titlen »Reconciliation of work, family and private life in the European Union«, Policy review»,
  - der henviser til undersøgelsen foretaget af Europa-Parlamentets Forskningsstjeneste i maj 2015 med titlen »Gender equality in employment and occupation — Directive 2006/54/EC, European Implementation Assessment«,
  - der henviser til undersøgelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Unionens Interne Politikker med titlen »Maternity, Paternity and Parental Leave: Data Related to Duration and Compensation Rates in the European Union«,
  - der henviser til undersøgelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Unionens Interne Politikker med titlen »Costs and benefits of maternity and paternity leave«,
  - der henviser til undersøgelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Unionens Interne Politikker med titlen »Discrimination Generated by the Intersection of Gender and Disability«,
  - der henviser til undersøgelsen fra marts 2016 fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Unionens Interne Politikker om forskelle mellem mænds og kvinders arbejde, pleje- og pasningsopgaver og fritid,
  - der henviser til Eurocarers' strategi »Enabling Carers to Care« fra 2014;
  - der henviser til den europæiske pakt for mental sundhed og trivsel fra 2008 og dens prioritering »mental sundhed på arbejdspladsen«,
  - der henviser til ILO-konvention nr. 156 om familiemæssige forpligtelser (1981) og ILO's henstilling nr. 165 om arbejdstagere med familiemæssige forpligtelser (1981),
  - der henviser til ILO's konvention om deltidarbejde fra 1994, ILO's konvention om hjemmearbejde fra 1996, ILO's konvention om moderskabsbeskyttelse fra 2000 og ILO's konvention om husarbejdere fra 2011,
  - der henviser til rapport fra ILO med titlen »Maternity and paternity at work: law and practice across the world« (2014),
  - der henviser til konklusionerne af 24. marts 2016 fra FN's kommission for kvinders status, 60. møde, særlig (e)-(g),
  - der henviser til det fælles arbejdsdokument fra ILO og UNICEF af 8. juli 2013 med titlen »Supporting workers with family responsibilities: connecting child development and the decent work agenda«,
  - der henviser til OECD's indeks for balance mellem arbejdsliv og privatliv for 2015,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til den fælles behandling i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, jf. forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0253/2016),
- A. der henviser til, at fødselstallet i EU ifølge de seneste data fra Eurostat er faldet i de seneste årtier, og at EU står over for demografiske problemer uden fortilfælde ⁽¹⁾, som det er nødvendigt, at medlemsstaterne gør noget ved; der henviser til, at en familievenlig politik er vigtig for at udvirke en positiv demografisk udviklingstendens, da usikkerhed i ansættelsen og vanskelige arbejdsvilkår kan have negative konsekvenser for familieplanlægningen;

⁽¹⁾ Eurostat 2015 Demography Report.

Tirsdag den 13. september 2016

- B. der henviser til, at der i 2014 blev født 5,1 millioner børn i EU-28, hvilket svarer til en summarisk fødselsrate på 10,1; der henviser til, at denne rate til sammenligning var 10,6 i 2000, 12,8 i 1985 og 16,4 i 1970; der henviser til, at EU står over for en alvorlig demografisk udfordring som følge af de konstant faldende fødselsrater i de fleste medlemsstater, hvilket gradvist forvandler Unionen til et gerontokratisk samfund og direkte truer den samfundsmæssige og økonomiske vækst og udvikling
- C. der henviser til, at den traditionelle opfattelse af kvinders og mænds roller og af kernefamilien yderligere er under pres som følge af stigningen i antallet af eneforsørgerfamilier, familier på grundlag af partnerskaber mellem personer af samme køn, teenagemødre osv. i EU; der henviser til, at en manglende erkendelse af denne mangfoldighed medfører yderligere forskelsbehandling og har negative konsekvenser for mennesker i EU og deres familier;
- D. der henviser til, at ligestilling mellem mænd og kvinder er et grundlæggende princip i Den Europæiske Union, og at artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forbyder enhver forskelsbehandling på grund af køn og stiller krav om, at ligestilling mellem mænd og kvinder skal sikres på alle områder, herunder også når det handler om at skabe balance mellem arbejds- og privatliv;
- E. der henviser til, at den køreplan, som Kommissionen har fremlagt, er en begyndelse; der henviser til, at denne chance skal udnyttes til at bane vej for en omstrukturering af balancen mellem arbejd- og privatliv for kvinder og mænd i Europa og i dermed i væsentlig grad bidrage til opnåelsen af mere ligestilling;
- F. der henviser til, at en velgennemtænkt og velgennemført politik til sikring af balancen mellem arbejds- og privatliv bør betragtes som en væsentlig forbedring af arbejdsmiljøet, der skaber gode arbejdsvilkår og sikrer arbejdstagernes velbefindende; der henviser til, at en god balance mellem arbejds- og privatliv fremmer den økonomiske vækst, konkurrenceevnen, den samlede erhvervsfrekvens og ligestillingen, mindsker risikoen for fattigdom, styrker solidariteten mellem generationerne, løser problemer med et grånende samfund og har en positiv indflydelse på fødselsraten i EU; der henviser til, at politikken til virkeliggørelse af disse mål skal være moderne, fokusere på at forbedre kvindernes adgang til arbejdsmarkedet og en lige fordeling af husholdnings- og pasningsopgaver mellem mænd og kvinder og bygge på udformningen af en sammenhængende politisk ramme, som er underbygget af kollektive forhandlinger og kollektive overenskomster, som gør det muligt at skabe bedre balance mellem pleje- og pasningsopgaver og arbejds- og privatliv;
- G. der henviser til, at forening af arbejds- og privatliv også afhænger af arbejdstidsordningen på arbejdspladsen; der henviser til, at der er blevet rejst tvivl om, hvorvidt lange arbejdstider er til gavn for økonomien i form af øget produktivitet; der henviser til, at en betydelig andel af arbejdstagere i EU har atypiske arbejdstider, herunder arbejde i weekenden og på helligdage, skifteholdsarbejde og natarbejde, og til, at næsten halvdelen af arbejdstagerne arbejdede i deres fritid i 2015; der henviser til, at arbejdstidsordninger regelmæssigt ændrer sig for 31 % af medarbejderne, ofte med kort varsel⁽¹⁾; der henviser til, at dette giver anledning til overvejelser omkring sikkerhed og sundhed, da det kan medføre en øget risiko for ulykker på arbejdspladsen og dårligere sundhed på lang sigt og gøre det vanskeligt for arbejdstagere at forene deres arbejde med deres forpligtelser over for børn og andre omsorgskrævende personer; der henviser til, at visse sektorer er hårdere ramt end andre, f.eks. detailsektoren, hvor de fleste af de ansatte er kvinder;
- H. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne bør iværksætte specifikke foranstaltninger både i den offentlige og private sektor for at fremme mere fleksible og effektive arbejdspræstationsmodeller, som vil gøre det muligt for arbejdstagerne at opnå en bedre balance mellem arbejds- og privatliv;

⁽¹⁾ Eurofound (2015): Første resultater: Den europæiske undersøgelse af arbejdsvilkårene.

Tirsdag den 13. september 2016

- I. der henviser til, at mændenes erhvervsfrekvens var på 75,9 % i 2015 i EU-28 sammenlignet med 64,3 % for kvinder ⁽¹⁾ på trods af, at kvinder har et bedre uddannelsesniveau; der henviser til, at antallet af kvinder i arbejdsstyrken er endnu lavere, når erhvervsfrekvensen omregnes til fuldtidsækvivalenter, eftersom deltidsbeskæftigelse er meget udbredt blandt kvinder i visse medlemsstater; der henviser til, at mænd i 2013 ugentligt brugte 47 timer på lønnet arbejde, mens kvinder brugte 34 timer; der henviser til, at en sammenlægning af lønnet arbejde og ulønnet arbejde i hjemmet viser, at unge kvinder i gennemsnit arbejder 64 timer om ugen, mens unge mænd arbejder 53 timer ⁽²⁾; der henviser til, at tab i BNP pr. indbygger, som skyldes de kønsbestemte forskelle på arbejdsmarkedet, er blevet anslået til op mod 10 % i Europa;
- J. der henviser til, at Europa 2020-strategien i forhold til EU's nuværende beskæftigelsespolitik, samfundsøkonomiske politik og ligestillingspolitik og de tidligere fastsatte mål langt fra er opfyldt; der henviser til, at det i realiteten ikke er muligt at virkeliggøre mål, der fastsættes på EU-plan, uden en proaktiv politik, der er udformet og gennemføres for at hjælpe kvinder med at komme ind på arbejdsmarkedet, især en politik, der fremmer en bedre balance mellem arbejde og privatliv;
- K. der henviser til, at de europæiske arbejdsmarkeder er kønsopdelte ⁽³⁾; der ligeledes henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse af 8. marts 2016 om den europæiske søjle for sociale rettigheder (COM(2016)0127, bilag I) fremfører, at »Kvinder [fortsat] er (...) underrepræsenteret på arbejdsmarkedet, overrepræsenteret inden for deltidsarbejde og i lavtlønssektorer og har en lavere timeløn, også når de udfører tilsvarende arbejde, selv om deres uddannelsesniveau er højere end mændenes«;
- L. der henviser til, at fattigdommen og de voksende uligheder er blevet forværret med de makroøkonomiske politikker, som EU har gennemført, og de økonomiske stramninger, der er indført som reaktion på den økonomiske krise;
- M. der henviser til, at kampen for at forene familie- og arbejdsliv er særlig vanskelig for enlige forældre, hvoraf de fleste er kvinder; der henviser til, at ikke mindre end 34 % af de enlige mødre i 28 af EU's medlemsstater risikerer at blive fattige, og børn fra disse familier løber en uforholdsmæssig større risiko for, at fattigdommen går i arv fra generation til generation;
- N. der henviser til, at de negative konsekvenser af feminiseringen af fattigdom har størst indvirkning på børn af enlige mødre, som har store vanskeligheder med at forene rollen som eneforsørger med deres forældreansvar;
- O. der henviser til, at ligestilling på arbejdsmarkedet ikke alene gavner kvinder, men økonomien og samfundet som helhed, da det er en afgørende økonomisk middel til at fremme en bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst og mindske uligheder i beskæftigelsen og til at forbedre effektiviteten og smidigheden på arbejdsmarkedet; der henviser til, at kvinders indtræden eller genindtræden på arbejdsmarkedet medfører en større familieindtægt, et større forbrug, større socialsikringsbidrag og et større skatteprovenu; der henviser til, at kvinder stadig oplever forskelsbehandling på arbejdspladsen i forbindelse med evaluering og sikkerhed i ansættelsen og nægtes arbejdsmarkedsrettigheder, navnlig i forbindelse med graviditet og fødsel;
- P. der henviser til, at lønforskellen mellem kvinder og mænd ligger på 16,3 %, og til, at atypiske og usikre ansættelsesvilkår også i højere grad berører kvinder end mænd;
- Q. der henviser til, at uligheder på arbejdsmarkedet har livslange konsekvenser og indvirker på kvinders rettigheder, f.eks. pensionsrettigheder, hvilket den kønsbestemte pensionsforskel i EU på 39 % vidner om, idet den udgør mere end det dobbelte af de kønsbestemte lønforskelle på 16 %;

⁽¹⁾ <http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>

⁽²⁾ Eurofound (2013): Pasning af børn og andre afhængige: Konsekvenserne for unge arbejdstageres karriere.

⁽³⁾ Eurofound (2015): Første resultater: Den europæiske undersøgelse af arbejdsvilkårene.

Tirsdag den 13. september 2016

- R. der henviser til, at det blandt de forskellige beskæftigelses kategorier er de kvindelige selvstændige erhvervsdrivende, som har sværest ved at skabe balance mellem arbejds- og privatliv; der henviser til, at kvinder, der ønsker at etablere egen virksomhed, meget ofte har vanskeligt ved at få adgang til kredit, idet traditionelle finansielle formidlere er tilbageholdende med at yde lån, da de anser kvindelige iværksættere for at være mere udsatte for risici og mindre tilbøjelige til at få deres virksomheder til at vokse;
- S. der henviser til, at de udbredte stereotyper i samfundet tillægger kvinder en underordnet rolle; der henviser til, at disse stereotyper begynder at udvikle sig i barndommen og kommer til udtryk i valget af almen og faglig uddannelse og fortsætter på arbejdsmarkedet; der henviser til, at kvinder stadig alt for ofte begrænses til »kvindevenlige« arbejdsopgaver og ofte er dårligt lønnet; der henviser til, at denne opdeling på arbejdsmarkedet fastholder stereotyper, som påtvinger kvinderne langt den største del af pleje- og pasningsopgaverne, hvilket medfører, at kvinder bruger to til ti gange mere tid på ulønnet pleje og pasning end mænd⁽¹⁾; der henviser til, at kønsstereotyper og kønsbaseret forskelsbehandling har negative konsekvenser for kvindernes personlige, sociale og økonomiske uafhængighed og muligheder og fører til en høj koncentration af kvinder, som er i deltidsbeskæftigelse, som afbryder deres erhvervsaktivitet af pleje- og pasningshensyn, og som navnlig for enlige mødres vedkommende løber en større risiko for fattigdom og social udgrænsning, hvilket har konsekvenser for kvindernes autonomi;
- T. der henviser til, at forskellige former for familieorlov stadig ofte giver anledning til forskelsbehandling og stigmatisering af både mænd og kvinder på trods af de eksisterende politiske rammebestemmelser og love på i EU og på nationalt plan, der især berører kvinder, da de i første række tager sig af pasnings- og plejeopgaver og benytter sig af familieorlov;
- U. der henviser til, at forskellene i mænds og kvinders udnyttelse af mulighederne for forældreorlov er udtryk for kønsbaseret forskelsbehandling; der henviser til, at mændenes udnyttelsesgrad af forældreorlov stadig er lav i medlemsstaterne, idet kun 10 % af fædre tager mindst én dags orlov, og til, at 97 % af kvindernes bruger den forældreorlov, som begge forældre har ret til; der henviser til, at det af statistiske data fremgår, at ubetalt eller dårligt betalt forældreorlov fører til en lav udnyttelsesgrad; der henviser til, at ordentligt betalt forældreorlov, når den slet ikke eller kun delvist kan overdrages, udnyttes mere ligeligt af begge forældre og er med til at reducere forskelsbehandlingen af kvinder på arbejdsmarkedet; der henviser til, at kun få medlemsstater tilskynder fædre til at tage den største del af forældreorloven, hvilket fører til, at mænd afskæres fra at få mulighed for at deltage på lige fod i pasningen af og nærværet med deres børn;
- V. der henviser til, at det er afgørende at indføre foranstaltninger til at fremme fædres adgang til orlov, især fordi fædre, der tager familieorlov, udvikler et bedre forhold til deres børn og med større sandsynlighed vil deltage aktivt i fremtidige børnepasningsopgaver;
- W. der henviser til, at undersøgelser fra Eurofound har påvist de aspekter, som påvirker fædres udnyttelse af forældreorlov, nemlig: godtgørelsesniveau, fleksibilitet af orlovsordningen, informationsformidling, adgang til og smidighed af børnepasningsfaciliteter og frygt for udelukkelse fra arbejdsmarkedet som følge af orlov;
- X. der henviser til, at udbuddet af og adgang til overkommelig og hensigtsmæssige førskoleundervisning af høj kvalitet, pleje af andre omsorgskrævende personer og et højt socialt serviceniveau er en af de vigtigste faktorer, som er bestemmende for kvindernes erhvervsfrekvens; der henviser til, at der er mangel på tilstrækkelige faciliteter, som tilbyder overkommelig børnepasningsmuligheder af høj kvalitet på alle indkomstniveauer; der henviser til, at den

⁽¹⁾ Data fra Eurostat for 2010, Kommissionens rapport fra 2015 om ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union (SWD(2016)0054).

Tirsdag den 13. september 2016

dårlige kvalitet af børnepasningen har gjort det vanskeligt for 27 % af EU-borgerne at få adgang til disse tjenester ⁽¹⁾; der henviser til, at tilbuddet om børnepasningsmuligheder af høj kvalitet forudsætter investeringer i uddannelse af pædagoger ⁽²⁾; der henviser til, at kun 11 medlemsstater har opfyldt det første Barcelonamål (børnepasningsmuligheder for mindst 90 % af børn mellem 3 år og den skolepligtige alder), og at kun 10 medlemsstater har opfyldt det andet mål (for mindst 33 % af børn under tre år) ⁽³⁾;

- Y. der henviser til, at førskolepædagogik og børns erfaringer i alderen 0-3 år har en afgørende indvirkning på deres kognitive udvikling, eftersom de udvikler afgørende kompetencer i de første fem år;
- Z. der henviser til, at en politik for forening af arbejds- og privatliv også bør give forældre mulighed for at opfylde deres forpligtelser over for deres børn, og sikre både mødre og fædre de finansielle midler og den nødvendige tid og støtte;
- AA. der henviser til, at Europa er der verdensdel, der har det største antal af ældre borgere og en aldringsproces, der vil fortsætte i de næste årtier; der henviser til, at mange medlemsstater mangler tilstrækkelige faciliteter inden for langtidspleje til at håndtere de øgede plejebehov og stagningen eller faldet i indikatoren »sunde leveår«; der henviser til, at de fleste job, der skabes inden for formel hjemmepleje til ældre pårørende, er kendetegnet af lave lønninger og beskedne kvalifikationskrav ⁽⁴⁾;
- AB. der henviser til, at 80 % af plejebehovene opfyldes af uformelle plejere i EU; der henviser til, at ca. 3,3 millioner europæere i alderen 15-34 år har været nødt til at opgive et fuldtidsarbejde, fordi de mangler plejefaciliteter til forsørgelsesberettigede børn eller ældre pårørende;
- AC. der henviser til, at IKT og nye teknologier har ændret arbejds- og beskæftigelsesmiljøer, organisationskulturer og strukturer på tværs af sektorer; der henviser til, at udformningen af de forskellige politikker skal holde trit med den teknologiske udvikling for at sikre, at de sociale standarder og ligestillingen skrider frem og ikke tilbage under disse nye omstændigheder;
- AD. der henviser til, at en kombination af plej opgaver og lønnet arbejde har væsentlige konsekvenser for kontinuiteten af navnlig kvindernes beskæftigelse og erhvervsfrekvens, idet de på et eller andet tidspunkt i livet muligvis kan komme til at stå i en situation, hvor de har omsorgsforpligtelser oven for børnebørn og/eller ældre forældre ⁽⁵⁾;
- AE. der henviser til, at visse retssystemer i EU opretholder ikke-individualisering af skatte- og sociale sikringsordninger, og til, at kvinder kun opnår afledte rettigheder gennem deres forhold til mænd, herunder adgang til sundhedsforsikring og opnåelse af pensionsrettigheder; der henviser til, at medlemsstater, som tvinger hustruen/moderen ind i et afhængighedsforhold, direkte diskriminerer mod kvinder og nægter den deres fulde borgerrettigheder gennem det selektive udbud af offentlige ydelser;
- AF. der henviser til, at det er nødvendigt med en målrettet arbejdsmarkedspolitik og politik til forening af arbejds- og privatliv for at tage hensyn til de tværsektorielle hindringer, som udsatte kvinder står over for med hensyn til balance mellem arbejds- og privatliv og sikkerhed i ansættelsen som f.eks. kvinder med handicap, unge kvinder, kvindelige migranter og flygtninge, kvinder med etnisk minoritetsbaggrund og LGBTI-kvinder;

⁽¹⁾ Eurofound's europæiske undersøgelse af livskvalitet 2012.

⁽²⁾ Eurofound (2015) Førskolepædagogik: Arbejdsvilkår, uddannelse og kvaliteten af ydelser — en systematisk gennemgang.

⁽³⁾ Kommissionens rapport af 29. maj 2013 med titlen »Barcelonamålene: Udvikling af pasningsmuligheder for små børn i Europa med henblik på bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2013)0322).

⁽⁴⁾ Eurofound (2013) Pasning af børn og andre afhængige: Konsekvenserne for unge arbejdstageres karriere.

⁽⁵⁾ Rapport fra Eurofound med titlen »Sustainable work over the life course: Concept paper (2015)».

Tirsdag den 13. september 2016

- AG. der henviser til, at frihed uden diskrimination til personlig udvikling og uddannelse som led i livslang læring har en positiv indvirkning på arbejdstageres trivsel og deres bidrag til økonomien, da de er bedre kvalificeret og har en øget produktivitet ⁽¹⁾;
- AH. der henviser til, at gennemførelsen af en politik for forening af arbejds- og privatliv ikke i sig selv vil være til fordel for arbejdstagerne, medmindre den ledsages af en politik til forbedring af levevilkårene sammen med en politik til udvikling og fremme af bl.a. kulturelle, rekreative og sportslige aktiviteter;

Generelle principper

1. understreger, at forening af arbejds-, privat- og familieliv er et meget bredt begreb, der omfatter alle overordnede politikker af både lovgivningsmæssig og ikke-lovgivningsmæssig art, som tilsigter at fremme en hensigtsmæssigt og forholdsmæssig balance mellem de forskellige aspekter af folks liv; der henviser til, at opnåelsen af en reel balance mellem arbejds- og privatliv, forudsætter en stærk, tværgående, strukturel og omfattende politik, herunder foranstaltninger til at forene arbejde, pleje- og familietid og tid til fritid og personlig udvikling; understreger, at der først og fremmest er behov for et kulturelt skred i samfundet, så der gøres op med kønsstereotyper, og så arbejde og pleje- og pasningsopgaver fordeles ligeligt mellem mænd og kvinder;
2. understreger, at forening af arbejds-, privat- og familieliv skal garanteres som en grundlæggende ret for alle mennesker i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og at de forskellige foranstaltninger skal træffes til fordel for alle og ikke blot for unge mødre, fædre eller plejere; opfordrer til indførelse af rammebestemmelser til sikring af denne ret som et grundlæggende mål for samfundssystemet, og opfordrer EU og medlemsstaterne til både i den offentlige og den private sektor at fremme velfærdsmodeller på arbejdspladsen, som respekterer retten til balance mellem arbejds- og privatliv; mener, at denne ret skal indarbejdes i alle EU-aktiviteter, som direkte eller indirekte har indflydelse på denne sag;
3. påpeger, at EU står over for demografiske ændringer uden fortilfælde — en stigende forventet levealder, lavere fødselstal, ændrede familiestrukturer med nye former for personlige forhold og samliv, højere fødselsalder og migration, hvilket skaber nye problemer for EU; er bekymret over, at den økonomiske krise og finanskrisen har haft en negativ indflydelse på de offentlige bevillinger, som er nødvendige for at skabe balance mellem arbejds- og privatliv og for at sikre tilbud om og adgangen til overkommelige almene serviceydelser; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre en politik og indføre støtteforanstaltninger, som skal fremme den demografiske fornyelse, bevare de sociale sikringsordninger og bidrage til udviklingen af befolkningen og samfundet som helhed;
4. understreger, at det faldende fødselstal i Europa er blevet forværret af krisen, idet arbejdsløshed, usikkerhed i ansættelsen, usikkerhed med hensyn til fremtiden sammen med forskelsbehandling på arbejdsmarkedet afholder unge mennesker og navnlig unge kvinder i de liberale erhverv, fra at få børn for at kunne forblive på arbejdsmarkedet, hvor konkurrencen bliver stadig hårdere; opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at fremme et familievenligt arbejdsmiljø, planer for forening af arbejds- og familieliv, programmer for at komme i arbejde igen, kommunikationskanaler mellem arbejdstagere og arbejdspladser og støtteordninger for virksomheder og selvstændige navnlig for at sikre, at arbejdstagere ikke straffes økonomisk for at få børn, og at legitime karrierefremgang ikke strider mod familieplanlægning; understreger, at der kun kan indføres barselsorlov for mødre og fædre samt forældreorlov, som er til fordel for både samfundet og økonomien, hvis der vedtages andre ledsageforanstaltninger, herunder tilbud om overkommelig dagpleje af høj kvalitet,
5. glæder sig over Kommissionens tilgang til en politik, der fremmer balance mellem arbejds- og privatliv, da en sådan er af afgørende betydning for løsningen af de samfundsøkonomiske problemer; opfordrer arbejdsmarkedets parter i EU til at fremlægge en aftale om en omfattende pakke af lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende forening af arbejds-, privat- og familieliv; opfordrer Kommissionen til som led i sit arbejdsprogram for 2017 under overholdelse af nærhedsprincippet at fremlægge et forslag til en sådan pakke inden for rammerne af den bebudede europæiske søjle for sociale rettigheder, hvis det ikke skulle lykkes for arbejdsmarkedets parter at nå frem til en aftale; understreger, at lovforslaget bør have ligestilling mellem mænd og kvinder som retsgrundlag; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med de interesserede parter på social- og arbejdsmarkedsområdet at arbejde i retning af en søjle med sociale og arbejdsmarkedsretlige rettigheder, der skal føre til virkelige samfundsinvesteringer, som primært skal bestå i investeringer i mennesker;

⁽¹⁾ Cedefop undersøgelsesdokument: Uddannelsesorlov. Politikker og praksis i Europa, 2010.

Tirsdag den 13. september 2016

6. glæder sig over, at Kommissionen har indledt en offentlig høring om den europæiske søjle for sociale rettigheder for at indsamle synspunkter om og feedback på en række væsentlige principper med henblik på at støtte velfungerende og retfærdige arbejdsmarkeder og velfærdssystemer inden for euroområdet;
7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at føre en politik og gennemføre foranstaltninger, der anerkender den stigende mangfoldighed i familieforhold, herunder civile partnerskaber og forældre- og bedsteforældreordninger, samt i samfundet som helhed, navnlig med henblik på at sikre, at børn ikke diskrimineres på grund af deres forældres civilstand eller familiens sammensætning; opfordrer medlemsstaterne til gensidigt at anerkende juridiske dokumenter for at sikre fri bevægelighed uden forskelsbehandling;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og vedtage en særlig politik og særlige foranstaltninger til støtte for de mest forfordelte, som for øjeblikket er udelukket fra de gældende love og bestemmelser, som f.eks. enlige mødre, samlevende par, par af samme køn, indvandrere, selvstændige eller såkaldte »medhjælpende ægtefæller« og familier, hvor et eller flere medlemmer har et handicap;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at lovgivningen og andre tiltag til fremme af balance mellem arbejds- og privatliv tager hensyn til FN's handicapkonvention og de afsluttende bemærkninger til EU fra FN's Handicapkonventionsudvalg fra 2015;
10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der i første række lægges vægt på børnenes velfærd og bedste interesser i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af og kontrollen med politikken til forening af arbejds- og privatliv; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i fuld udstrækning at gennemføre henstillingen om investering i børn ⁽¹⁾ og til at følge udviklingen nøje; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og gennemføre initiativer som f.eks. en børnegaranti, der skal placere børnene i centrum for den førte fattigdomsbekæmpelsespolitik, så alle børn får adgang til gratis sundhedsydelser, gratis uddannelse, dagpleje, ordentlige boligforhold og tilstrækkelig ernæring som led i en europæisk plan for bekæmpelse af fattigdom blandt børn;
11. mener, at fattigdom blandt børn hænger sammen med forældres fattigdom, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at gennemføre henstillingen om børnefattigdom og børns velfærd og til at bruge dens rammer for indikatorbaseret overvågning;
12. understreger betydningen af at indarbejde en livscyklustilgang til politikken til fremme af balance mellem arbejds- og privatliv og til virksomhedernes strategier med henblik på at sikre, at alle får støtte på forskellige tidspunkter i deres liv og kan deltage aktivt på arbejdsmarkedet med fulde arbejdsmarkedsrettigheder og i samfundet som helhed;
13. understreger, at en bedre balance mellem arbejds- og privatliv og en styrkelse af ligestillingen er af afgørende betydning for at tilskynde kvinder til at komme ud på arbejdsmarkedet, navnlig kvindelige plejere og enlige mødre, og opnå målet med en styrkelse af kvindernes stilling; understreger, at nøglen til en styrkelse af kvindernes stilling er en omlægning og tilpasning af arbejdsmarkedet og velfærdsordningerne, som tager hensyn til kvindernes livscyklus;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle mentalitetsændrende politikker og investere i bevidstgørelseskampagner for at fjerne kønsstereotyper og til at fremme en mere ligelig fordeling af omsorgs- og husarbejde og bl.a. fokusere på mænds ret til og behov for at påtage sig omsorgsforpligtelser uden at blive stigmatiseret og straffet; mener, at navnlig erhvervslivet skal støttes i bestræbelserne på at fremme en bedre balance mellem arbejds- og privatliv og bekæmpe forskelsbehandling;

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 2013/112/EU.

Tirsdag den 13. september 2016

15. opfordrer medlemsstaterne til at øge beskyttelsen mod forskelsbehandling og ulovlig afskedigelse i forbindelse med balancen mellem arbejds- og privatliv, som navnlig rammer kvindelige arbejdstagere, og til at sikre domstols- og klageadgang bl.a. ved om nødvendigt at øge udbuddet af oplysninger om arbejdstagernes rettigheder og retshjælp; opfordrer i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsætte forslag til politikker til forbedring af håndhævelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på arbejdspladsen, herunder højnelse af bevidstheden om lovfæstede rettigheder vedrørende ligebehandling gennem oplysningskampagner, omvendt bevisbyrde⁽¹⁾ og bemyndigelse af nationale ligestillingsorganer til på eget initiativ formelt at efterforske ligestillingssager og hjælpe potentielle ofre for forskelsbehandling,

16. understreger, at manglen på sammenlignelige, fuldstændige, pålidelige og regelmæssigt ajourførte oplysninger om ligestilling gør det vanskeligere at bevise eksistensen af forskelsbehandling, navnlig indirekte forskelsbehandling; opfordrer medlemsstaterne til at indsamle oplysninger på en systematisk måde med inddragelse af de nationale ligestillingsorganer og de nationale domstole, bl.a. for at kunne analysere og kontrollere disse i forbindelse med udarbejdelsen af de landespecifikke rapporter; opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til yderligere at fremme indsamlingen af sådanne oplysninger ved at rette en henstilling til medlemsstaterne og ved at give Eurostat til opgave at gennemføre høringer med henblik på generelt at opdele oplysninger om de forskellige årsager til forskelsbehandling i de europæiske samfundsundersøgelser; opfordrer Kommissionen til at fortsætte samarbejdet med Det Europæiske Ligestillingsinstitut for at forbedre mængden og kvaliteten af kønsopdelte oplysninger på en systematisk måde;

17. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at evaluere de fremskridt, der er gjort på kritiske områder, som er identificeret i Beijinghandlingsplanen, og som EIGE allerede har udviklet indikatorer for, under hensyntagen til resultaterne af disse evalueringer i dens vurdering af ligestillingen i EU;

18. henviser til de nationale ligestillingsorganers rolle i gennemførelsen af direktiv 2000/78/EF om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, hvor de bidrager til bevidstgørelseskampagner, dataindsamling, kontakter til arbejdsmarkedets parter og andre interesserede parter, griber ind over for manglende indberetning og letter klageadgangen; opfordrer medlemsstaterne til at styrke ligestillingsorganernes, herunder Equinets, rolle, beføjelser og uafhængighed, bl.a. ved at afsætte tilstrækkelige bevillinger; opfordrer navnlig til en styrkelse af de organisationer, der er omhandlet i direktiv 2006/54/EF om ligebehandling, og som sikrer domstols- og klageadgang;

19. anser det for nødvendigt at sikre, at medarbejdere i nationale, regionale og lokale myndigheder, retshåndhævende instanser og arbejdstilsynet uddannes behørigt i ikke-diskriminatorisk ret inden for lovgivning og retspraksis; mener, at en sådan uddannelse ligeledes er af afgørende betydning for dommere, anklagere, advokater og politiet;

20. opfordrer medlemsstaterne til sammen med Kommissionen at sikre, at de sociale rettigheder, som opnås i medfør af den offentlige politik, er lige for både mænd og kvinder, så alle kan udnytte disse rettigheder og skabe bedre balance mellem arbejds- og privatliv;

Samme indtjeningsmuligheder og samme omsorgsopgaver for mænd og kvinder

21. understreger behovet for at tackle kønsbestemte uligheder i forbindelse med lønnet og ulønnet arbejde og for at fremme en ligelig deling af ansvar, omkostninger, børnepasningsopgave og pasning af andre omsorgskrævende familiemedlemmer ikke blot mellem kvinder og mænd men også i samfundet som helhed ved at sikre alle adgang til universelle tjenester; understreger i den forbindelse behovet for konkrete forslag til forbedring af balancen mellem arbejds- og privatliv;

22. beklager de vedvarende kønsbestemte lønforskelle, som udgør en overtrædelse af det grundlæggende princip om lige løn for lige arbejde for mandlige og kvindelige arbejdstagere, der er nedfældet i artikel 157 i TEUF og som navnlig rammer kvinder, som får børn og skal opdrage dem; opfordrer EU og medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og ligestillingsorganisationerne at udarbejde og gennemføre en politik, som skal fjerne de kønsbestemte lønforskelle; opfordrer medlemsstaterne til regelmæssigt at foretage en kortlægning af lønsituationen som et supplement til denne indsats;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2015 om anvendelsen af direktiv 2006/54/EF (P8_TA(2015)0351).

Tirsdag den 13. september 2016

23. opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 16. juni 2016 om ligestilling at styrke sin strategiske ligestillingsindsats og til at indarbejde et kønselement i Europa 2020-strategien for at sikre, at ligestillingsarbejdet ikke nedprioriteres; opfordrer derfor Kommissionen til at vedtage en ligestillingsstrategi for perioden efter 2015 i overensstemmelse med henstillingerne i den europæiske ligestillingspakt for perioden 2011-2020;

24. opfordrer medlemsstaterne til at indføre en proaktive politik og foretage de nødvendige investeringer, som er rettet mod og udformet til at støtte kvinder og mænd, der starter på, vender tilbage til, forbliver eller bliver forfremmet på arbejdsmarkedet efter perioder med familie- eller plejeorlov, med at finde stabil beskæftigelse af høj kvalitet i overensstemmelse med artikel 27 i den europæiske socialpakt; understreger navnlig nødvendigheden af at sikre tilbagevenden til den samme stilling eller en tilsvarende eller lignende stilling, beskyttelse mod afskedigelse og mindre gunstig behandling som følge af graviditet og ansøgning om eller udnyttelse af familieorlov og beskyttelse i en periode efter deres tilbagevenden, så de kan tilpasse sig deres job igen;

25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inddrage arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet i ligestillingspolitikken; understreger betydningen af tilstrækkelige bevillinger til en sådan politik, af kollektive overenskomster og kollektive forhandlinger i bekæmpelsen af forskelsbehandling og fremme af ligestilling på arbejdspladsen, samt af forskning og udveksling af bedste praksis;

26. mener, at fremme af kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og deres økonomiske uafhængighed er afgørende for at opfylde Europa 2020-målet om en samlet erhvervsfrekvens på 75 %, og at det vil øge bruttonationalproduktet; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke politikken og øge investeringerne til støtte for ansættelsen af kvinder i jobs af høj kvalitet, navnlig inden for sektorer og i stillinger, hvor kvinderne er underrepræsenteret som f.eks. videnskab, teknologi, ingeniørvæsen og matematik (STEM) og den grønne økonomi, og ledende stillinger inden for alle sektorer,

Familie- og omsorgsrelaterede former for orlov

27. konstaterer, at Kommissionen har trukket revisionen af direktivet om barselorlov tilbage og opfordrer den til i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og efter høring af civilsamfundet at fremsætte et ambitiøst forslag med høje standarder med henblik på at sikre en bedre balance mellem arbejds- og familieliv opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at kvinder modtager betaling og er dækket af de sociale sikringsordninger under barselorlov for at understøtte familien og bekæmpe uligheder, for at styrke kvindernes samfundsmæssige og økonomiske uafhængighed og for at undgå, at de bliver straffet økonomisk for at få børn; understreger, at barselorlov skal ledsages af effektive foranstaltninger til beskyttelse af gravides og nye, ammende og enlige mødres rettigheder, som anbefalet af Den Internationale Arbejdsorganisation og Verdenssundhedsorganisationen;

28. opfordrer til en bedre samordning af de forskellige orlovsformer i EU og i medlemsstaterne i samarbejde med arbejdsmarkedets parter; påpeger, at bedre adgang til forskellige former for orlov giver folk mulighed for orlov, som svarer til de forskellige livsstadier, øger erhvervsfrekvensen, den samlede effektivitet og jobtilfredsheden; bemærker, at arbejdsmarkedets parter kunne spille en rolle i de situationer, hvor der ikke findes bestemmelser om orlov, eller hvor de gældende bestemmelser anses for at være utilstrækkelige, ved at fastsætte nye bestemmelser eller opdatere de gældende bestemmelser for barsels-, fædre- og forældreorlov;

29. opfordrer medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelig kompensation og social sikring under enhver form for familie- eller omsorgsrelateret orlov for at sikre, at navnlig lavtlønnede arbejdstagere kan drage nytte af orlovsbestemmelserne på lige fod med andre;

Tirsdag den 13. september 2016

30. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en rapport om gennemførelsen af direktivet om forældreorlov og opfordrer Kommissionen og arbejdsmarkedets parter til at overveje at skabe mulighed for en forlængelse af minimumsperioden for forældreorlov med tilstrækkelig kompensation og social sikring fra fire til mindst seks måneder og at forhøje den alder, barnet må have, for at der kan tages forældreorlov, understreger, at forældre skal have fleksibilitet til at tage orloven i mindre dele eller samlet; opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter at genoverveje deres system for økonomisk kompensation for forældreorlov med henblik på at nå frem til et passende kompensationsniveau, der virker fremmende og endvidere kan tilskynde mænd til at tage forældreorlov længere end den minimumsperiode, der er fastsat i direktivet; gentager, at forældreorlov skal deles ligeligt mellem forældrene, og at en betydelig del af forældreorloven ikke må kunne overføres⁽¹⁾; understreger, at begge forældre skal behandles på samme måde for så vidt angår rettigheder til indkomst og varighed af orlov;

31. henviser til den øgede sårbarhed hos erhvervsaktive forældre med børn med handicap; opfordrer Kommissionen til at forbedre og styrke bestemmelserne i direktiv 2010/18/EU vedrørende betingelserne og de nærmere regler for forældreorlov til personer, der har børn med et handicap eller en alvorlig eller langvarig invaliderende sygdom; opfordrer medlemsstaterne til i den forbindelse at forlænge mulighederne for forældreorlov for disse forældre ud over den lovbestemte alder, som er fastsat for barnet i direktivet, og til at indrømme dem yderligere barsels-, fædre- (hvor det findes) og forældreorlov;

32. mener, at det for at sikre en kønsafbalanceret forening af arbejds- og privatliv og for at virkeliggøre Europa 2020-målet om mænds og kvinders erhvervsfrekvens er af afgørende betydning for at fremme individualiseringen af retten til orlovsordninger og at styrke fædrenes rolle i børnenes opdragelse ved at tage orlov;

33. opfordrer Kommissionen til at tage et velgennemtænkt og sammenhængende initiativ, som skal sætte forældre med børn og mennesker med omsorgskrævende pårørende i stand til at opnå en bedre balance mellem arbejds- og privatliv, og som skal omfatte:

- 1) et direktiv om fædreorlov med mindst to ugers obligatorisk fuldt betalt orlov;
- 2) et direktiv om plejeorlov, som supplerer ydelsen af professionel pleje, gør det muligt for arbejdstagere at pleje omsorgskrævende personer og giver den person, der står for plejen, tilstrækkelig aflønning og social beskyttelse; opfordrer til medarbejderfokuseret fleksibilitet og tilstrækkelige incitamenter for mænd til at tage plejeorlov;
- 3) minimumsstandarder i alle medlemsstater til at opfylde adoptanters og adopterede børns særlige behov og at etablerede de samme rettigheder, som gælder for biologiske forældre;

mens det anerkendes, at visse medlemsstater allerede har truffet proaktive foranstaltninger om fædreorlov og plejeorlov;

34. opfordrer medlemsstaterne til at indføre »plejekreditter« for både kvinder og mænd som perioder, der på lige fod berettiger til optjening af pensionsrettigheder, for at beskytte dem, der tager en pause fra arbejdsmarkedet for at yde uformel og ubetalt pleje til en omsorgskrævende pårørende eller et familiemedlem, og til at anerkende værdien af det arbejde, som disse plejepersoner yder til samfundet; opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis på dette område

Pasning og pleje af omsorgskrævende pårørende

35. opfordrer medlemsstaterne til effektivt at gennemføre Barcelonamålene inden 2020 og tilslutte sig kvalitetsrammen fra 2014 for førskoleundervisning og børnepasning;

36. minder om, at investeringer i sociale ydelser herunder infrastrukturer, har væsentlige beskæftigelsesmæssige virkninger og indebærer betydelige yderligere indtægter for det offentlige i form af beskatning og sociale forsikringsbidrag; opfordrer medlemsstaterne til at investere i førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet og i plejetilbud til ældre og

---

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 12. maj 2016 om gennemførelsen af Rådets direktiv 2010/18/EU (P8_TA(2016)0226).

Tirsdag den 13. september 2016

omsorgskrævende personer; opfordrer dem til at sikre tilbud om og adgang for alle til sådanne tjenester til en overkommelig pris ved f.eks. at øge de offentlige bevillinger til pasnings- og plejeordninger, herunder ordninger med bistand til at forblive i hjemmet, og ved at udnytte EU-støtten bedre; opfordrer til, at revisionen af den flerårige finansielle ramme anvendes til at øge investeringerne i sociale ydelser og den sociale infrastruktur, navnlig via ESF, ERDF og EFSI; opfordrer medlemsstaterne til at overveje at give gratis adgang til plejeydelser for familier, der lever i fattigdom og er ofre for social udgrænsning; bemærker ligeledes de uforholdsmæssige konsekvenser af manglen på investeringer i offentlige pasnings- og plejestrukturer og -tjenester for enlige forsørgere, hvoraf langt størstedelen er kvinder;

37. understreger nødvendigheden af at anerkende det arbejde, som udføres af personer, der helliger deres tid og færdigheder til at pleje ældre og omsorgskrævende personer;

38. fremhæver, at pasning af børn med handicap udgør et særligt problem for erhvervsaktive forældre, hvilket bør anerkendes af samfundet, så de får støtte både fra det offentlige og gennem kollektive forhandlinger; opfordrer medlemsstaterne til i forbindelse med børnepasning i førskolealderen ikke blot at lægge vægt på udbudet, men også på kvaliteten af pasningen, navnlig til børn fra socialt dårlige kår og børn med handicap;

39. opfordrer medlemsstaterne til at støtte skattepolitikken som en effektiv løftestang, der styrker balancen mellem arbejdsliv og privatliv, og til at fremme beskæftigelsen blandt kvinder;

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre mål for pleje af ældre, personer med handicap og andre omsorgskrævende pårørende i lighed med Barcelona-målene med kontrolredskaber, som kan måle kvalitet, udbud og overkommelige priser; opfordrer Eurostat, Eurofound og EIGE (for kønsindekset) til at indsamle de relevante oplysninger og gennemføre undersøgelser for at understøtte dette arbejde;

41. opfordrer medlemsstaterne til at styrke netværket af specialiserede tjenester til pleje af ældre og til især at opbygge hjemmeplejernetværk; understreger i den forbindelse ligeledes, at det er nødvendigt, at politikken for ældreplejen skræddersys til individuelle behov, og at der om muligt lægges vægt på en ældre persons foretrukne pasnings- eller plejested;

42. opfordrer Kommissionen til at fastsætte kvalitative EU-standarder for alle pasnings- og plejetjenester, herunder for udbud, adgang og rimelige priser, hvilket ville hjælpe medlemsstaterne med at højne standarden af plejen; minder om de allerede eksisterende rammer såsom den europæiske ramme for kvalitetssikring af langtidspleje, som der bør hentes inspiration fra; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde en politik som skal gøre det muligt og gennemførligt at afinstitutionalisere langtidspleje og erstatte det med pleje i lokalsamfundet;

43. påpeger, at investeringer i arbejdsstyrken er et vigtigt element til at opnå tjenester af høj kvalitet ⁽¹⁾; opfordrer derfor medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at fremme anstændige arbejdsvilkår og beskæftigelse af høj kvalitet for plejepersonalet, herunder en anstændig løn, anerkendelse af dets status og udvikling af erhvervsrettede uddannelsesforløb af høj kvalitet til plejepersonale;

Beskæftigelse af god kvalitet

44. påpeger det høje niveau af fattige arbejdstagere i hele Europa, hvor visse mennesker bliver nødt til at arbejde mere og længere og endog kombinere flere job for at opnå en indkomst, som de kan leve af; opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at udvikle en lønpolitisk ramme med effektive redskaber til at bekæmpe løndiskriminering og sikre en tilstrækkelig løn for alle arbejdstagere f.eks. gennem indførelse af en mindsteløn på nationalt plan, som sikrer et værdigt liv i overensstemmelse med national praksis; opfordrer medlemsstaterne til at støtte kollektive overenskomstforhandlinger som en vigtig faktor i udviklingen af lønpolitikken;

⁽¹⁾ Eurofound (2015) Førskolepædagogik: Arbejdsvilkår, uddannelse og kvaliteten af ydelser — en systematisk gennemgang).

Tirsdag den 13. september 2016

45. påpeger, at balancen mellem arbejds- og privatliv skal baseres på arbejdstagernes rettigheder og sikkerhed på arbejdsmarkedet og på retten til at tage fri, uden at den begrænses af krav om øget mobilitet og fleksibilitet; understreger, at øget fleksibilitet kan resultere i, at den forskelsbehandling, som kvinder i øjeblikket udsættes for på arbejdsmarkedet, tiltager — i form af lavere lønninger, ikke-standardiserede ansættelsesforhold og et uforholdsmæssigt stort ansvar for ubetalte huslige gøremål — hvis der ikke inden anlægges en klar strategi for integration af kønsaspektet;

46. opfordrer Eurofound til at videreudvikle sine aktiviteter i relation til overvågning af kvaliteten af arbejdspladser gennem undersøgelsen af arbejdsvilkårene i EU baseret på dets begreb om jobkvalitet, der omfatter: indtjening, fremtidsudsigter, arbejdstidskvalitet, anvendelse af færdigheder og skøn, det sociale miljø, fysiske risici, arbejdsintensitet; opfordrer endvidere Eurofound til at udvikle sin forskning i forskellige politikker, kollektive overenskomster og praksis i virksomhederne, som fremme arbejdspladserne kvalitet⁽¹⁾; opfordrer Eurofound til fortsat at holde øje med situationen omkring arbejdstidsordninger og udarbejde analyser af forskellige former for politikker og kollektive overenskomster på dette område, herunder en vurdering af, hvordan der forhandles om dem, og hvordan de medvirker til en bedre balance mellem arbejds- og privatliv; opfordrer Eurofound til at udvikle forskning om, hvordan husstande med to arbejdstagere sammen håndterer deres arbejdstidsordninger, og hvordan man bedst kan støtte dem;

47. påpeger, at balancen mellem arbejds- og privatliv på den ene side skal baseres på arbejdstagernes rettigheder og sikkerhed i ansættelsen og på retten til at tage fri, uden at den begrænses af krav om øget mobilitet og fleksibilitet; påpeger på den anden side, at der er forskelle i den enkelte arbejdstagers personlige og familiemæssige situation, og mener derfor, at arbejdstagerne skal have mulighed for at gøre brug af fleksible arbejdsforhold, så de kan tilpasses til de særlige omstændigheder i de forskellige faser i livsforløbet; mener, at en sådan arbejdstagerfokuseret fleksibilitet kan fremme en højere erhvervsfrekvens blandt kvinder; understreger at arbejdstagere og arbejdsgivere har et fælles ansvar for at udforme og aftale de mest hensigtsmæssige ordninger; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en oversigt over situationen i medlemsstaterne med hensyn til retten til at anmode om fleksible arbejdsforhold;

48. støtter »intelligent arbejde« som en tilgang til tilrettelæggelse af arbejdet gennem en kombination af fleksibilitet, autonomi og samarbejde, som ikke nødvendigvis kræver, at arbejdstagerne er til stede på arbejdspladsen eller på et på forhånd bestemt sted, og som sætter dem i stand til at forvalte deres egen arbejdstid, men som ikke desto mindre er i overensstemmelse med de maksimale daglige og ugentlige arbejdstider, der er fastlagt ved lov og i kollektive overenskomster; understreger det potentiale, der ligger i »intelligent arbejde« til at skabe en bedre balance mellem arbejds- og privatliv, navnlig for forældre, der vender tilbage til eller træder ind på arbejdsmarkedet efter barsels- eller forældreorlov; afviser imidlertid et skifte fra en kultur, hvor man skal være til stede, til en kultur, hvor man konstant skal stå til rådighed; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til i forbindelse med udvikling af intelligent arbejdspladspolitik at sikre, at disse ikke udgør en ekstra byrde for arbejdstageren, men at de i stedet fremmer en sund balance mellem arbejds- og privatliv og øger arbejdstagernes trivsel; understreger nødvendigheden af fokusere på at opnå resultater med hensyn til ansættelsesvilkår, som forhindrer, at disse nye former for arbejde misbruges; opfordrer medlemsstaterne til at fremme teknologiens potentiale såsom digitale data, højhastighedsinternet, lyd- og videoteknologi, f.eks. til intelligente (tele) arbejdsordninger;

49. fremhæver, at alternative forretningsmodeller såsom kooperativer og gensidige selskaber har et enormt potentiale til at fremme kønsligestilling og en sund balance mellem arbejds- og privatliv, navnlig i det fremspirende digitale »intelligente arbejdsmiljø«, som følge af højere grad af medvirken fra arbejdstagernes side i beslutningstagningen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge kooperativers og alternative forretningsmodellers indvirkning på kønsligestilling og balancen mellem arbejds- og privatliv, navnlig i teknologisektorer, og til at fastlægge en politik, der fremmer og spreder bedste praksis-modeller;

50. er bekymret over det øgede omfang af ufrivilligt deltidsarbejde, navnlig blandt kvinder med omsorgsforpligtelser, som øger deres risiko for fattigdom, selv om de er i beskæftigelse; understreger, at det skal sikres, at en arbejdstager, som vælger deltidsarbejde, bibeholder kvaliteten af ansættelsesforholdet og ikke udsættes for forskelsbehandling i forhold til fuldtidsansatte i overensstemmelse med direktivet om deltidsarbejde⁽²⁾, og opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med

⁽¹⁾ Eurofound's rapport om tendenser inden for jobkvalitet i Europa (2012) og Eurofound's rapport om konvergens og divergens af jobkvalitet i Europa 1995-2010 (2015).

⁽²⁾ Rådets direktiv 97/81/EF.

Tirsdag den 13. september 2016

anvendelsen af dette direktiv; anmoder medlemsstaterne om at sikre, at deltidsansatte, arbejdstagere, der rammes af manglende kontinuitet i ansættelsen, og arbejdstagere med afbrydelser i karrieren eller med perioder med færre erlagte timer har ret til adgang til en anstændig pensionsordning uden nogen form for forskelsbehandling;

51. er bekymret over misbrug af ansættelsestrakter uden fast timetal i visse medlemsstater og anvendelsen af kontrakter med urimelige arbejdsvilkår, ufrivillige deltidskontrakter, uregelmæssige, uforudsigelige og overdrevne arbejdstider og praktikantophold af ringe værdi, som gør det umuligt at skabe en sund balance mellem arbejds- og privatliv på længere sigt; opfordrer derfor medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til hurtigt at gøre noget ved situationen omkring usikkerhed i ansættelsen, som navnlig unge mennesker og kvinder oplever;

52. påpeger, at overdrevent lange og uregelmæssige arbejdstider og utilstrækkelige hvileperioder sammen med uforholdsmæssigt store resultatkrav, er vigtige faktorer bag det tiltagende stressniveau, det dårlige fysiske og psykiske helbred samt det stigende antal arbejdsulykker og erhvervs sygdomme; påpeger, at fleksible og forudsigelige arbejdstider har en gavnlig indvirkning på balancen mellem arbejds- og privatliv⁽¹⁾; opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at garantere arbejdstiden og sikre ugentlige hvileperioder gennem håndhævelse af alle gældende lovbestemmelser; minder Kommissionen om dens pligt til at kontrollere gennemførelsen af arbejdstidsdirektivet og til at indlede traktatovertrædelsesprocedurer mod medlemsstater, som ikke gennemfører det;;

53. opfordrer endvidere Kommissionen, medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og interesserede parter til at fokusere på en innovativ udformning af arbejdspladsen og til at skabe balance mellem både kvinders og mænds behov for balance mellem arbejds- og privatliv og virksomhedernes produktivitet/rentabilitet; noterer sig, at der er ført omfattende bevis gennem bedste praksis i et stort antal store virksomheder og SMV-netværk i Europa på den positive sammenhæng mellem at øge beskæftigelsesfrekvensen blandt kvinder, at skabe balance mellem arbejds- og privatliv og at øge virksomhedernes konkurrenceevne, for så vidt angår reduktion i antallet af fraværsdage, produktionsgab, omsætning, evne til at tiltrække talenter, loyalitet, allokering af ressourcer til udvikling af velfærdsordninger, højnelse af levestandarden og frigørelse af tid;

54. fremhæver, at kvinder og LGBTI-personer står over for specifikke kønsbaserede hindringer og kilder til stress på arbejdspladsen, herunder chikane, udgrænsning, forskelsbehandling eller kønsstereotyper, som alle har en negativ indvirkning på deres trivsel på arbejdspladsen og udgør en trussel mod deres mentale sundhed og deres evne til at gøre fremskridt i deres karriere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger til at tackle disse ugunstige forhold ved at sikre en korrekt gennemførelse af relevant lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling samt kønssensitive programmer for livslang læring og arbejde med fagforeninger og civilsamfundsorganisationer;

55. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle og styrke nationale arbejdstilsynsorganer ved at give dem de økonomiske forudsætninger og finansielle og menneskelige ressourcer, således at de har en effektiv tilstedeværelse og derved sættes i stand til at bekæmpe usikkerhed i ansættelsen og ikkereguleret beskæftigelse samt forskelsbehandling på arbejdsmarkedet og løndiskrimination, navnlig med hensyn til ligestilling mellem mænd og kvinder;

56. opfordrer medlemsstaterne til i fuld udstrækning at gennemføre direktiv 2006/54/EF og Kommissionen til at ændre direktivet og til blandt virksomhederne at fremme gennemførelsen af ligestillingsplaner, herunder tiltag om afskaffelse af kønsopdeling, udviklingen af lønsystemer og foranstaltninger til understøttelse af kvinders karriere; understreger den vigtige rolle, som ligestillingsorganer spiller med hensyn til at hjælpe ofre for forskelsbehandling, sætte ind over for kønsstereotyper; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage love, som garanterer princippet om ligestilling og ligebehandling af mænd og kvinder på arbejdspladsen;

⁽¹⁾ Eurofound's undersøgelse af arbejdsvilkårene i EU.

Tirsdag den 13. september 2016

57. gentager sin opfordring til Rådet om hurtigt at vedtage forslaget til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering;

58. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at garantere social sikkerhed, social sikring og aflønning i tilfælde af sygeorlov, således at det er muligt at skabe en reel balance mellem arbejds- og privatliv;

Livskvalitet

59. påpeger, at »livskvalitet« er et bredere begreb end »levevilkår« og henviser til den overordnede trivsel hos personer i et samfund, idet en række dimensioner af den menneskelige eksistens anses or at være afgørende for et velafbalanceret menneskeliv ⁽¹⁾;

60. understreger, at uligheder med hensyn til fritid og en ulige fordeling af ansvar mellem kvinder og mænd kan have konsekvenser for kvindernes personlige udvikling, indlæring af nye færdigheder og sprog samt deltagelse i det sociale, politiske, kulturelle og samfundsmæssige liv og navnlig for kvinders økonomiske situation;

61. understreger, at enhver form for forskelsbehandling af kvinder, herunder kønsmæssig opdeling, løn- og pensionsforskelle, kønsstereotyper og et højt stressniveau som følge af kampen for at forene arbejds- og privatlivet, er afspejlet i kvinders høje grad af fysisk inaktivitet og har en enorm indflydelse på deres fysiske og mentale sundhed ⁽²⁾; understreger vigtigheden af at bekæmpe stereotyper ved at fremme og forsvare ligestilling mellem kønnene på alle stadier i uddannelsessystemet, fra grundskolen og opefter; opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at gennemføre og støtte oplysnings- og informationskampagner og programmer, der fremmer ligestilling mellem kønnene og bekæmper stereotyper;

62. understreger betydningen af livslang læring for arbejdstagerne personlige udvikling, bl.a. for at holde trit med stadigt skiftende arbejdsvilkår; tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme livslang læring; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at udvikle og iværksætte en politik for orlov til almen og faglig uddannelse, erhvervsuddannelse under ansættelsen og livslang læring, herunder også i andre medlemsstater end deres egen; opfordrer dem at tilbyde uddannelse på og uden for arbejdspladsen, herunder betalt uddannelsesorlov, til alle arbejdstagere, navnlig dårligt stillede arbejdstagere og med særlig vægt på kvindelige arbejdstagere i sektorer, hvor kvinder strukturelt er underrepræsenteret;

63. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe sociale og økonomiske uligheder; opfordrer medlemsstaterne til at fremme tiltag, som tilsigter af indføre forsvarlige minimumsindkomstordninger i overensstemmelse med national praksis og hævde for at sætte folk i stand til at leve et værdigt liv, medvirke i fuld udstrækning i samfundslivet og leve uafhængigt igennem hele livet;

o

o o

64. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Eurofound's tredje undersøgelse af livskvalitet.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Unionens Interne Politikker, undersøgelse fra marts 2016 med titlen »Differences in Men's and Women's Work, Care and Leisure Time«.

Onsdag den 14. september 2016

P8_TA(2016)0343

Aftale vedrørende gennemførelsen af konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren

Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2016 om forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af den aftale, der er indgået af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskeriorganisationer i EU (Europêche) den 21. maj 2012, som ændret den 8. maj 2013, vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren (2016/2794(RSP))

(2018/C 204/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af den aftale, der er indgået af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskeriorganisationer i EU (Europêche) den 21. maj 2012, som ændret den 8. maj 2013, vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren (COM(2016)0235),
- der henviser til den aftale, der er indgået af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskeriorganisationer i EU (Europêche) den 21. maj 2012, som ændret den 8. maj 2013, vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren,
- der henviser til artikel 155 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 101, stk. 3,
- A. der henviser til, at artikel 155, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde åbner mulighed for, at dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på EU-plan, hvis parterne finder det ønskeligt, kan føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler;
- B. der henviser til, at iværksættelsen af aftaler, der indgås på EU-plan, i henhold til traktatens artikel 155, stk. 2, kan finde sted efter fælles anmodning fra de underskrivende parter, ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen;
- C. der henviser til, at arbejdstagere i fiskerisektoren kræver særlig beskyttelse, blandt andet i betragtning af de særlige karakteristika ved arbejdet om bord på fiskerfartøjer, det store antal ulykker både med og uden dødelig udgang såvel som risikoen for og forekomsten af arbejdsrelaterede sygdomme i denne sektor i sammenligning med andre sektorer i et farligt arbejdsmiljø, den uklare sondring mellem arbejdstimer, hvile og fritid og følgerne af udmattelse for sundhed og sikkerhed, som til dels hidrører fra utilstrækkelig hvile, og forekomsten af uformelle og atypiske arbejdsforhold og løntilskud, herunder ordninger med delebesætninger;
- D. der henviser til, at ILO-konvention 188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren sammen med henstilling 199 dækker væsentlige spørgsmål i forhold til at sikre anstændige arbejds- og levevilkår om bord, herunder fiskerfartøjers ejeres og skipperes ansvar for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed (artikel 8), definitionen af en mindstealder for adgang til beskæftigelse og beskyttelsen af unge arbejdstagere (artikel 9), obligatoriske helbredsundersøgelser og attester (artikel 10-12), hvileperioder (artikel 13 og 14), besætningslister (artikel 15), overenskomster om pligter og arbejdsvilkår (artikel 16-20), ret til hjemsendelse (artikel 21), rekruttering og formidling (artikel 22), regelmæssig udbetaling til fiskere og overførsler til familiemedlemmer (artikel 23 og 24), normer for kost og logi (artikel 25-28), definitionen af arbejdssikkerhed og sundhedsnormer og muligheden for sygdomsbehandling om bord (artikel 29-33), social sikring (artikel 34-37), beskyttelse i tilfælde af arbejdsrelaterede sygdomme, kvæstelser og dødsfald (artikel 38-39), overholdelse og håndhævelse (artikel 40-44);

Onsdag den 14. september 2016

- E. der henviser til, at kun otte lande har ratificeret ILO-konvention 188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren; der henviser til, at det på trods af Rådets afgørelse om at bemyndige EU-medlemsstaterne til at ratificere ILO-konvention 188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren, hidtil kun er to af dem, nemlig Frankrig og Estland, der har gjort dette; der henviser til, at EU og dets medlemsstater bør spille en ledende rolle i bestræbelserne på at fremme anstændige lønninger og arbejdsforhold i fiskeriet;
- F. der henviser til, at denne aftale finder anvendelse på alle fiskere, der er beskæftiget om bord på et fiskerfartøj, der er registreret i eller fører en EU-medlemsstats flag, og som deltager i kommercielle fiskeriaktiviteter; der henviser til, at EU ved at indarbejde aftalen mellem arbejdsmarkedets parter om ILO's konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren i EU-lovgivningen vil være bedre rustet til at fremme aftalens gennemførelse i partnerlandene i hele verden, og at det derfor vil bidrage til fair og ensartede vilkår for den globale fiskerisektor, herunder til bekæmpelsen af de værste former for udnyttelse af fiskere, såsom tvangsarbejde, menneskehandel og børnearbejde;
1. noterer sig Kommissionens forslag om Rådets direktiv om gennemførelse af den aftale, der er indgået af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskeriorganisationer i EU (Europêche) den 21. maj 2012, som ændret den 8. maj 2013, vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren; beklager dog den forsinkede fremlæggelse af arbejdsmarkedsparternes aftale, som blev afsluttet i 2013, for Rådet; understreger betydningen af den sociale dialog, også på europæisk plan;
2. glæder sig over, at aftalen som indgået af arbejdsmarkedets parter og Kommissionens forslag kun fastsætter minimumsforskrifter, således at medlemsstaterne og/eller arbejdsmarkedets parter kan vedtage foranstaltninger, der er mere gunstige for arbejdstagerne på det pågældende område; bemærker, at denne aftale også finder anvendelse på selvstændige fiskere, der arbejder sammen med fiskere på det samme fiskerfartøj; understreger behovet for at udvikle disse bestemmelser vedrørende løn, social beskyttelse og social sikring for at sikre en passende og anstændig indkomst for arbejdstagerne og deres familier, herunder i tilfælde af skade, ulykke eller død; fremhæver betydningen af at skabe mekanismer for gennemførelse af aftalen, herunder udvikling af passende kontrol- og håndhævelsesforanstaltninger;
3. henstiller, at Rådets direktiv omgående vedtages i overensstemmelse med anmodningen fra arbejdsmarkedets parter;
4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og arbejdsmarkedets parter.
-

Onsdag den 14. september 2016

P8_TA(2016)0344

Den seneste udvikling i Polen og indvirkningen heraf på de i EU's charter om grundlæggende rettigheder forankrede grundlæggende rettigheder**Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2016 om den seneste udvikling i Polen og dens indvirkning på de grundlæggende rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2016/2774(RSP))**

(2018/C 204/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaterne, særlig artikel 2, 3, 4 og 6, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Republikken Polens forfatning,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) og den hermed forbundne retspraksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2014 »En ny EU-retlig ramme for at styrke retsstatsprincippet« (COM(2014)0158),
- der henviser til sin debat den 19. januar 2016 om situationen i Polen,
- der henviser til sin beslutning af 13. april 2016 om situationen i Polen ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens vedtagelse den 1. juni 2016 af en udtalelse om retsstatsprincippet i Polen,
- der henviser til Kommissionens henstilling af 27. juli 2016 om retsstatsprincippet i Polen,
- der henviser til udtalelse af 6. juni 2016 fra Europarådets eksperter om tre forslag til retsakter vedrørende polske public service-medier,
- der henviser til Venedigkommissionens udtalelse af 11. marts 2016 om ændringerne af loven af 25. juni 2015 om Polens forfatningsdomstol,
- der henviser til Venedigkommissionens udtalelse af 13. juni 2016 om loven af 15. januar 2016 om ændring af politiloven og visse andre love,
- der henviser til rapport af 15. juni 2016 fra Europarådets menneskerettighedskommissær efter dennes besøg i Polen den 9.-12. februar 2016,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal, at dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd, og at den polske befolkning godkendte disse værdier ved folkeafstemningen i 2003;
- B. der henviser til, at artikel 6, stk. 3, i TEU bekræfter, at de grundlæggende rettigheder, som er garanteret ved EMRK og som følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, udgør generelle principper i EU-retten;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0123.

Onsdag den 14. september 2016

- C. der henviser til, at EU baserer sit virke på en formodning om og gensidig tillid til, at medlemsstaterne overholder de demokratiske spilleregler, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, som er nedfældet i EMRK og chartret om grundlæggende rettigheder;
- D. der henviser til, at den polske forfatnings artikel 9 fastslår, at Republikken Polen skal overholde de folkeretlige bestemmelser, som er bindende for den;
- E. der henviser til, at retsstatsprincippet er en af de fælles værdier, som EU bygger på, og at Kommissionen sammen med Parlamentet og Rådet i henhold til traktaterne er ansvarlig for at sikre, at retsstatsprincippet overholdes som en grundlæggende værdi i EU, og at EU's lovgivning, værdier og principper respekteres;
- F. der henviser til, at princippet om domstolenes uafhængighed er nedfældet i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og i artikel 6 i EMRK og ligeledes er et afgørende element i det demokratiske princip om magtens tredeling, som også er afspejlet i artikel 10 i den polske forfatning;
- G. der henviser til, at magtens tredeling og domstolenes uafhængighed er kerneprincipper i det demokratiske system og ikke må undermineres;
- H. der henviser til, at de seneste begivenheder i Polen, navnlig kontroversen omkring forfatningsdomstolens sammensætning og funktionsmåde og den manglende offentliggørelse af domme afsagt af forfatningsdomstolen, har givet anledning til betænkeligheder vedrørende garantierne for retsstatsprincippets overholdelse;
- I. der henviser til, at Venedigkommissionen i sin udtalelse om ændringerne af loven om forfatningsdomstolen opfordrede polske statslige organer til at offentliggøre samt fuldt ud respektere og efterleve domstolens afgørelser, samtidig med at den understregede, at disse ændringer i alvorlig grad vil undergrave domstolens arbejde og gøre den ineffektiv som vogter af forfatningen;
- J. der henviser til, at lammelsen af forfatningsdomstolen har foranlediget Kommissionen til at indlede en dialog med den polske regering inden for EU-retsstatsrammen for at sikre fuld respekt for retsstatsprincippet; der henviser til, at Kommissionen efter en intens dialog med de polske myndigheder og i lyset af den polske regerings manglende fremskridt i løsningen af den forfatningsmæssige krise har fundet det nødvendigt at formalisere sin vurdering af situationen i en udtalelse;
- K. der henviser til, at de problemer, som truer retsstatsprincippet i Polen, til trods for de yderligere drøftelser, der har været afholdt med de polske myndigheder, ikke har fundet nogen tilfredsstillende løsning, og at der efter Kommissionens opfattelse er tale om en systemisk trussel mod retsstatsprincippet i Polen; der henviser til, at den derfor har afgivet konkrete henstillinger til de polske myndigheder med henblik på en hurtig løsning af de påpegede problemer;
- L. der henviser til, at EU-rammen for retsstatsforhold har til formål at sætte ind over for systemiske trusler mod retsstatsprincippet i enhver EU-medlemsstat, navnlig i situationer, som ikke kan håndteres effektivt med traktatbrudsprocedurer, og hvor de garantier for beskyttelse af retsstatsprincippet, som findes på nationalt plan, ikke længere synes i stand til at imødegå disse trusler effektivt;
- M. der henviser til, at EU lægger stor vægt på respekten for mediefriheden og -pluralismen samt retten til information og ytringsfriheden, som er nedfældet i artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder og i artikel 10 i EMRK, og som også fremgår af artikel 14 den polske forfatning;
- N. der henviser til, at såvel de allerede vedtagne som de nyligt foreslåede ændringer af den polske medielovgivning, navnlig med hensyn til offentlige mediers styring, redaktionelle uafhængighed og institutionelle selvstændighed, har givet anledning til bekymring for respekten for ytringsfriheden, mediefriheden samt mediepluralismen;
- O. der henviser til, at Europarådets eksperter efter at have været i dialog med de polske myndigheder om pakken med tre lovforslag vedrørende public service-medier konkluderede, at forbedringer er påkrævede, især på områderne styring, indhold og journalisters offentlige opgaver og beskyttelse;

Onsdag den 14. september 2016

- P. der henviser til, at retten til frihed og sikkerhed, retten til respekt for privatlivet og beskyttelse af personoplysninger er nedfældet i artiklerne 6, 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i artikel 5 og 8 i EMRK samt i artikel 31 og 47 i den polske forfatning;
- Q. der henviser til, at Venedigkommissionen i sin udtalelse om ændringerne af politiloven og visse andre retsakter konkluderede, at de retssikkerhedsgarantier og materielle betingelser, der er fastsat i politiloven for så vidt angår brugen af hemmelig overvågning, ikke er tilstrækkelige til at forhindre overdreven brug heraf eller uberettiget krænkelse af personers privatliv og databeskyttelse; der i denne forbindelse minder om, at både EU-Domstolen og Menneskerettighedsdomstolen har understreget behovet for at indføre effektive kontrolmekanismer, helst domstolskontrol, for at garantere tilsynet med sådanne aktiviteter;
- R. der henviser til, at den nye antiterrorlov giver anledning til lignende betænkeligheder, navnlig med hensyn til dens forenelighed med artikel 5, 8, 10 og 11 i EMRK og med den polske forfatning;
- S. der henviser til Kommissionens vurdering om, at så længe forfatningsdomstolen er forhindret i fuldt ud at udføre en effektiv forfatningsmæssig prøvelse, vil der ikke være nogen effektiv kontrol med, om retsakter såsom de særligt følsomme nye retsakter, der for nylig er vedtaget af Sejm, overholder forfatningen, herunder dens bestemmelser om grundlæggende rettigheder;
- T. der henviser til, at Venedigkommissionen er sammensat af uafhængige eksperter i forfatningsret udpeget af alle medlemmer af Europarådet, inklusive Polen, og at dens udtalelse er den mest autoritative fortolkning af de forpligtelser, der påhviler Europarådets medlemsstater på områderne retsstat og demokrati; der henviser til, at den nuværende polske regering direkte har udbedt sig en udtalelse fra Venedigkommissionen;
- U. der henviser til, at principperne om retten til en retfærdig rettergang, uskyldsformodningen og retten til forsvar er nedfældet i artikel 47 og 48 i chartret om grundlæggende rettigheder, artikel 6 i EMRK og artikel 41, 42 og 45 i den polske forfatning;
- V. der henviser til, at Europarådets kommissær for menneskerettigheder i sin rapport fra sit besøg i Polen konkluderede, at de nyligt vedtagne ændringer af strafferetsplejeloven og loven om retsforfølgning kan udgøre en trussel mod beskyttelsen af retten til en retfærdig rettergang i straffesager, uskyldsformodningen og retten til forsvar, navnlig i tilfælde hvor der ikke er tilstrækkelige mekanismer til forebyggelse af magtmisbrug, samt mod princippet om magtens tredeling;
- W. der henviser til, at kvinders seksuelle og reproduktive sundhed i henhold til chartret om grundlæggende rettigheder, EMRK og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis er knyttet til en række menneskerettigheder, herunder retten til liv og værdighed, frihed for umenneskelig og nedværdigende behandling, retten til adgang til sundhedsydelse, retten til privatlivets fred, retten til uddannelse og forbuddet mod forskelsbehandling, hvilket også er afspejlet i den polske forfatning;
- X. der henviser til, at et effektivt, upartisk, professionelt og politisk neutralt embedsværk er et grundlæggende element i en demokratisk regeringsførelse, men at den nye tjenestemandsløvs synes at undergrave dette princip og være i strid med artikel 153 i den polske forfatning;
- Y. der henviser til, at Polens forfatningsdomstol har erklæret, at en række bestemmelser i loven vedtaget den 22. juli 2016 fortsat er forfatningsstridige;
- Z. der henviser til, at den polske miljøminister har godkendt en plan om at øge tømmerproduktionen i Białowieża-skoven; der henviser til, at det nationale råd for naturbeskyttelse gjorde indsigelse mod planen, hvorefter regeringen udskiftede 32 af dets 39 medlemmer; der henviser til, at Kommissionen den 16. juni 2016 indledte en traktatbrudsprocedure vedrørende Białowieża-skoven;

Onsdag den 14. september 2016

1. understreger den afgørende betydning af at sikre, at de fælles europæiske værdier, der er nedfældet i artikel 2 i TEU og i den polske forfatning, overholdes fuldt ud, og at de grundlæggende rettigheder i chartret om grundlæggende rettigheder er garanteret;
2. bekræfter den holdning, det gav udtryk for i sin beslutning af 13. april 2016 om situationen i Polen, navnlig for så vidt angår lammelsen af forfatningsdomstolen, der er til fare for demokratiet, de grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet i Polen;
3. udtrykker sin beklagelse og bekymring over, at der stadig ikke er fundet en kompromisløsning, og at Venedigkommissionens henstillinger af 11. marts 2016 ikke er blevet efterkommet; beklager også den polske regerings nægtelse af at offentliggøre alle forfatningsdomstolens domme, herunder dommene af 9. marts 2016 og 11. august 2016;
4. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen er besluttet på at føre en konstruktiv og produktiv dialog med den polske regering med henblik på at finde hurtige og konkrete løsninger på de ovenfor beskrevne systemiske trusler mod retsstatsprincippet; understreger, at en sådan dialog skal foregå på upartisk, evidensbaseret og samarbejdsorienteret vis, samtidig med at den respekterer EU's og dets medlemsstaters traktatfæstede beføjelser samt nærhedsprincippet;
5. noterer sig, at Kommissionen har vedtaget en udtalelse og efterfølgende en henstilling inden for EU-retsstatsrammen på grundlag af en vurdering af situationen i Polen; forventer, at Kommissionen vil give Parlamentet adgang til denne udtalelse i overensstemmelse med bilag II til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen;
6. opfordrer de polske myndigheder til at samarbejde med Kommissionen i henhold til det traktatfæstede princip om loyalt samarbejde og opfordrer den indtrængende til at bruge den frist på tre måneder, som Kommissionen har givet, til at inddrage alle de partier, der er repræsenteret i det polske Sejm, i udformningen af et kompromis, som kan løse den nuværende konstitutionelle krise under fuld hensyntagen til Venedigkommissionens udtalelse og Europa-Kommissionens henstilling;
7. opfordrer Kommissionen til som traktaternes vogter — og som et næste skridt — at overvåge de polske myndigheders opfølgning på henstillingerne, samtidig med at den fortsat tilbyder Polen fuld støtte at finde passende løsninger til styrkelse af retsstatsprincippet;
8. er i lyset af manglen på en fuldt ud funktionsdygtig forfatningsdomstol foruroliget over den hastige lovgivningsmæssige udvikling, der på det seneste har fundet sted på andre områder uden behørig konsultation, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at foretage en vurdering af den vedtagne lovgivnings forenelighed med den primære og sekundære EU-lovgivning og med de værdier, som EU bygger på, under hensyntagen til henstillingerne fra henholdsvis Venedigkommissionen af 11. juni 2016 og Europarådets menneskerettighedskommissær af 15. juni 2016 samt til Kommissionens henstilling om retsstatsprincippet af 27. juli 2016, navnlig med hensyn til:
  - loven om offentlige medier set i lyset af behovet for en lovramme for public service-medier, der sikrer, at de leverer uafhængigt, upartisk og korrekt indhold, som afspejler mangfoldigheden i det polske samfund, samt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante retspraksis og gældende EU-ret på radio-tv- og medieområdet;
  - loven om ændring af politiloven og visse andre retsakter, set i lyset af dens uforholdsmæssigt vidtgående indgreb i retten til privatlivets fred og uforeneligheden af generelle masseovervågningsaktiviteter og massebehandling af borgeres personoplysninger med EU's og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis;

Onsdag den 14. september 2016

- loven om ændring af strafferetsplejeloven og loven om anklagemyndigheden set i lyset af nødvendigheden af, at den gældende EU-ret vedrørende proceduremæssige rettigheder samt den grundlæggende ret til en retfærdig rettergang respekteres;
  - loven om ændring af tjenestemandsløven, set i lyset af den alvorlige risiko for politisering af den polske administration og for undergravning af embedsværkets upartiskhed;
  - loven om terrorbekæmpelse, set i lyset af den alvorlige trussel mod retten til privatlivets fred og retten til ytringsfrihed, som en udvidelse af den interne sikkerhedstjenestes beføjelser uden passende retslige garantier vil indebære;
  - andre spørgsmål, der giver anledning til bekymring, fordi de kan være i strid med EU-retten, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis og de grundlæggende menneskerettigheder, herunder kvinders rettigheder;
9. opfordrer Kommissionen til på gennemsigtig vis at holde Parlamentet regelmæssigt og nøje underrettet om de fremskridt, der gøres, og de foranstaltninger, der træffes;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Europarådet og Republikken Polens præsident.
-

Onsdag den 14. september 2016

P8_TA(2016)0345

EU's forbindelser med Tunesien i den nuværende regionale sammenhæng

Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2016 om EU's forbindelser med Tunesien i den nuværende regionale sammenhæng (2015/2273(INI))

(2018/C 204/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til den endelige rapport fra EU's valgobservationsmission til parlaments- og præsidentvalget i Tunesien i 2014,
- der henviser til rapporten fra FN's Højkommissær for Menneskerettigheder »Prisons in Tunisia: International Standards versus Reality« fra marts 2014 og til erklæringerne fra embedsmænd i det tunesiske justitsministerium,
- der henviser til den fælles støtteramme for EU-støtte til Tunesien for perioden 2014-2015, som ved ændring af Kommissionens afgørelse C(2014)5160 blev forlænget frem til udgangen af 2016,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om revision af den europæiske naboskabspolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 18. november 2015 om »Virkeliggørelse af den europæiske naboskabspolitik« (JOIN(2015)0050),
- der henviser til Tunesiens undertegnelse den 1. december 2015 af en associeringsaftale vedrørende forskning og innovation under Horisont 2020-programmet,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2016 om indledning af forhandlinger om en frihandelsaftale mellem EU og Tunesien ⁽²⁾,
- der henviser til sin holdning af 10. marts 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af påtrængende autonome handelsforanstaltninger for Republikken Tunesien ⁽³⁾,
- der henviser til ikrafttrædelsen den 19. april 2016 af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/580 af 13. april 2016 om indførelse af hastende autonome handelsforanstaltninger for Republikken Tunesien ⁽⁴⁾,
- der henviser til henstillingerne fra Associeringsrådet EU-Tunesien af 17. marts 2015 om gennemførelsen af handlingsplanen EU-Tunesien (2013-2017) og til den fælles erklæring fra Associeringsrådet EU-Tunesien af 18. april 2016,
- der henviser til Tunesiens strategiske udviklingsplan 2016-2020,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0249/2016),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0272.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0061.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0086.

⁽⁴⁾ EUT L 102 af 18.4.2016, s. 1.

Onsdag den 14. september 2016

- A. der henviser til, at Tunesien er et af prioritetslandene i EU's europæiske naboskabspolitik;
- B. der henviser til, at den fredelige overgangproces til demokrati i Tunesien er et vellykket eksempel i den arabiske verden, og at dens konsolidering er af afgørende betydning for stabiliteten i hele regionen og, som en direkte konsekvens heraf, for Europas sikkerhed;
- C. der henviser til, at den tunesiske kvartet for national dialog i 2015 blev tildelt Nobels fredspris for sit »afgørende bidrag til opbygningen af et pluralistisk demokrati i Tunesien«;
- D. der henviser til, at Tunesien i øjeblikket står over for en vanskelig socioøkonomisk situation, men også sikkerhedsmæssige udfordringer, der primært hidrører fra situationen i Libyen; der henviser til, at turismen, som udgør et vigtigt element i den tunesiske økonomi, er alvorligt påvirket af disse omstændigheder og af de terrorangreb, som har ramt landet;
- E. der henviser til, at den tunesiske økonomi er stærkt afhængig af udenlandske investeringer, turisme og eksport af produkter til EU, og til, at økonomien kun kan blomstre, hvis demokratiet kan udvikle sig yderligere;
- F. der henviser til, at manglen på jobs og muligheder var en af de primære årsager til de massive folkelige demonstrationer i 2011, og til, at mange af problemerne stadig opleves af folk hver eneste dag i betragtning af den høje ungdomsarbejdsledselsrate;
- G. der henviser til, at det er nødvendigt at udvikle et reelt partnerskab, igennem hvilket der tages hensyn til befolkningernes interesser på begge sider af Middelhavet, og som er udformet til navnlig at gøre noget ved Tunesiens sociale og regionale uligheder;
- H. der henviser til, at EU med Ben Ali-regimets endeligt og konsolideringen af den demokratiske proces kan forbedre sin politiske dialog med Tunesien ved i højere grad at tage hensyn til denne vigtige partners interesser og prioriteter som et middel til at nå målet om stabilitet;
- I. der henviser til, at EU og dets medlemsstater fortsat skal engagere sig i at samarbejde med Tunesiens befolkning og dens regering om at fremme fælles interesser, bl.a. inden for handel, investeringer, turisme, kultur og sikkerhed;
- J. der henviser til, at der er etableret en trepartsdialog inden for rammerne af organiseringen af underudvalg mellem myndigheder, civilsamfundsaktører og EU-repræsentanter i Tunesien;
- K. der henviser til, at presse- og trykkefriheden er afgørende elementer i et åbent, frit og demokratisk samfund;
- L. der henviser til, at Tunesien spillede en vigtig rolle med hensyn til at fremme indgåelsen af en aftale mellem de stridende parter i Libyen;
- M. der henviser til, at ustabiliteten i Libyen og de afledte virkninger heraf udgør en alvorlig trussel mod stabiliteten i Tunesien og i hele regionen; der henviser til, at Tunesien i øjeblikket er vært for et stort antal fordrevne libyere, der er flygtet fra ustabilitet og vold i Libyen, og til, at dette lægger pres på den interne situation og infrastrukturen;
- N. der henviser til, at Tunesien er blevet ramt af flere terrorangreb i de seneste år; der henviser til, at Tunesien er en afgørende partner for EU i bekæmpelsen af terrorisme;
- O. der henviser til, at et alarmerende højt antal tunesiske unge rekrutteres af IS/Da'esh, og til, at håbløshed og økonomisk stagnation bidrager til, at unge i stigende grad bliver sårbare over for ekstremistiske organisationers tiltrækningskraft;
1. gentager sin støtte til det tunesiske folk og den politiske overgangsproces, der begyndte i 2011; fremhæver de udfordringer og trusler, landet står over for, mens det konsoliderer sin demokratiske proces, gennemfører de reformer, der er nødvendige for at opnå social og økonomisk velstand og garantere landets sikkerhed; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at mobilisere betydelige tekniske og økonomiske ressourcer og koordinere dem bedre med henblik på at tilvejebringe konkret støtte til Tunesien; understreger, at uden foranstaltninger med henblik på at styrke Tunesiens absorptionskapacitet og stabilitet, demokrati, god regeringsførelse, korruptionsbekæmpelse, økonomisk udvikling og beskæftigelse i regionen vil enhver udsigt til reformer blive bragt i fare; opfordrer derfor til et reelt vidtgående og bredt partnerskab mellem EU og Tunesien;

Onsdag den 14. september 2016

2. opfordrer deltagerne i Deauvillepartnerskabet til at leve op til deres tilsagn om bidrag; mener, at situationen i Tunesien berettiger iværksættelsen af en reel »Marshallplan« med tilstrækkelige midler til at støtte konsolideringen af overgangen til demokrati og fremme investeringer og udvikling i alle sektorer af økonomien og samfundet i landet, navnlig jobskabelse og opretholdelse af kvalitetsprægede offentlige tjenester, der er tilgængelige for alle; opfordrer desuden til en konsolidering af bestræbelserne på at støtte civilsamfundet; giver udtryk for bekymring over de aktuelle socioøkonomiske og budgetmæssige vanskeligheder, som er uløseligt forbundet med overgangsperiodens manglende stabilitet og den bydende nødvendighed af, at Tunesien gennemfører passende reformer med sigte på at sætte skub i beskæftigelsen og udvikle bæredygtig og inklusiv vækst; anser det som følge heraf for afgørende, at budgetmyndighederne når til enighed om en markant styrkelse af de midler i det europæiske naboskabsinstrument (ENI), der er øremærket til Tunesien;
3. bekræfter, at Tunesiens historiske overgang til demokrati, trods den alvorlige sociale og økonomiske situation, nødvendiggør et langt mere ambitiøst partnerskab mellem EU og Tunesien, der går ud over de konventionelle foranstaltninger;
4. roser det gode samarbejde mellem Tunesien og dets nabostater, der f.eks. illustreres ved undertegnelsen af en præferencehandelsaftale og nedsættelsen af lokale grænseoverskridende udvalg med Algeriet, som tager sigte på at fremme lokal udvikling, ved den indbyrdes forbindelse mellem Tunesiens og Libyens økonomier og ved det tunesiske folks solidaritet med fordrevne libyere; glæder sig i denne forbindelse over de fremskridt, der er gjort i forsoningsprocessen i Libyen;
5. understreger vigtigheden af respekt for menneskerettighederne i forbindelse med gennemførelsen af den reviderede europæiske naboskabspolitik; opfordrer til, at der udvikles overvågningsmekanismer vedrørende respekten for de grundlæggende frihedsrettigheder, ligestilling mellem kønnene og andre menneskerettighedsspørgsmål med fuld inddragelse af civilsamfundet;
6. understreger, at genoptagelsen af den politiske integrationsproces inden for rammerne af Den Arabiske Maghrebunion kunne være en særligt passende lejlighed til at sikre sikkerheden og styrke samarbejdet i hele regionen;

I – Politiske reformer og institutioner

7. udtrykker sin støtte til demokratiseringsprocessen og påpeger behovet for sociale og økonomiske reformer i Tunesien; understreger, at det er nødvendigt at støtte Forsamlingen af Folkets Repræsentanter (People's Representatives Assembly, PRA) i betragtning af udfordringen med at øge stabiliteten i en ustabil regional kontekst og samtidig udvikle demokratiet i dybden; udtrykker bekymring over PRA's mangel på økonomiske midler, som hæmmer dets rolle som lovgiver og forsinker udarbejdelsen af den stærkt fornødne nye lovgivning og reformprocessen; støtter PRA i dets bestræbelser på at forbedre sin kapacitet, herunder ved at ansætte personale; går ind for, at PRA's behov vurderes; anmoder om, at Parlamentets tjenestegrene øger de kapacitetsopbyggende støtteaktiviteter, som PRA tilbydes; anbefaler, at Parlamentet organiserer et politisk møde på højeste politiske plan, f.eks. en »tunesisk uge«, i sine lokaler med henblik på at fremme det parlamentariske samarbejde;
8. glæder sig over nedsættelsen af et blandet parlamentarisk udvalg EU-Tunesien, som vil spille en afgørende rolle ved at give medlemmer af Europa-Parlamentet og tuneserne mulighed for at mødes regelmæssigt og udvikle en struktureret politisk dialog om demokrati, menneskerettigheder, retsstatsforhold og andre emner af fælles interesse; understreger, at det blandede parlamentariske udvalg EU-Tunesien som led i åbningen af handelsaftaler har en vigtig rolle at spille ved reelt at overvåge de igangværende forhandlinger; opfordrer til, at der iværksættes særlige initiativer til støtte for PRA sammen med andre af Europa-Parlamentets udvalg, f.eks. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (med henblik på støtte i forbindelse med retlige og indre anliggender, migrationslovgivning og foranstaltninger vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde i strafferetlige sager, herunder terrorisme);
9. glæder sig over trepartsdialogen i Tunesien; opfordrer til, at den fortsættes og udvides til alle aspekter af de bilaterale forbindelser mellem EU og Tunesien, og opfordrer navnlig til, at civilsamfundet inddrages i gennemførelsen af evalueringen af den europæiske naboskabspolitik og forhandlingsprocessen om EU-Tunesien-prioriteterne;

Onsdag den 14. september 2016

10. bemærker, at reformen af den offentlige forvaltning er en af de vigtigste krævende reformer, som Tunesien er nødt til at gennemføre; bifalder, at den tunesiske regering overvejer nye metoder til at hastebehandle vigtige prioriterede politikker; mener, at sammenkoblingen mellem europæiske og tunesiske forvaltninger udgør et positivt bidrag til reformen af den offentlige forvaltning; støtter brugen af IT-baserede løsninger til etablering og udvikling af en e-stat og en e-forvaltning;

11. glæder sig over, at Tunesien overholder internationale standarder for foreningsfrihed, hvilket har givet landet en ledende rolle i den arabiske verden med hensyn til at styrke et uafhængigt civilsamfund; opfordrer til en styrkelse af den tekniske og kapacitetsopbyggende støtte til civilsamfundsorganisationer, politiske partier og fagforeninger, som har en afgørende rolle at spille i Tunesien og har vist sig at være af afgørende betydning for overgangen til demokrati og for udviklingen generelt, for regeringens ansvarlighed og for overvågningen af, at menneskerettighederne, herunder beskyttelsen af kvinder og børn, respekteres, for ligestillingen mellem kønnene og for beskyttelsen af alle ofre for forfølgelse og diskrimination; glæder sig over konkrete EU-finansierede programmer på dette område, som f.eks. projektet til støtte for civilsamfundet (PASC) og den aftale, der er undertegnet mellem Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og den tunesiske kvartet med henblik på at styrke forbindelserne mellem det tunesiske og det europæiske civilsamfund; opfordrer til dialog og samarbejde mellem civilsamfundet og offentlige myndigheder om fastlæggelse af lokale udviklingsprioriteter, herunder lokale investeringer; opfordrer til, at folkeoplysning og demokratisk engagement fremmes;

12. fremhæver betydningen af, at der udvikles en medborgerskabskultur, og opfordrer til, at der skabes et gunstigt miljø med de fornødne strukturer til at inddrage civilsamfundsorganisationer i beslutningsprocessen;

13. anser det for nødvendigt, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten yder den fornødne støtte til lokalvalget (som forventes afholdt i oktober 2016) samt en EU- og EP-overvågningsmission og valgbistand, hvis den tunesiske regering anmoder om det, hvilket allerede var tilfældet ved parlaments- og præsidentvalget i 2014; opfordrer i denne forbindelse til øget støtte til kommunerne inden for rammerne af Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM) samt ved at fremme udviklingen af venskabsprojekter i samarbejde med medlemsstaterne;

14. opfordrer til, at kønsbalancerede politikker støttes, bl.a. gennem en reform af loven om personlig status med sigte på at afskaffe love, der diskriminerer kvinder, som f.eks. dem der vedrører arve- og ægteskabsrettigheder, samt til en øget deltagelse af kvinder i det offentlige liv og i den private sektor som fastsat i artikel 46 i den tunesiske forfatning; tilskynder endvidere til, at der udvikles mentorprogrammer for nye kvindelige ledere, som giver mulighed for at støtte deres adgang til beslutningstagende stillinger; henstiller, at Tunesiens generelle erklæring om konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder ophæves;

15. opfordrer til, at unge inddrages i det politiske liv, navnlig hvad angår fremme af unges deltagelse i lokalvalg; bifalder i denne henseende EU-finansierede projekter vedrørende bevidstgørelse af unge/folkeoplysning; glæder sig over lovbestemmelserne om unges repræsentation ved lokale og regionale valg; betragter kommunalvalget i 2016 som en mulighed for at tilskynde unge mennesker til igen at deltage aktivt i den politiske overgangsproces;

16. ser med tilfredshed på loven om retsopgør efter regimeskiftet; minder om, at det tunesiske folk har store forhåbninger til overgangsprocessen; beklager den stærke polarisering i Sandheds- og Værdighedskommissionen; bemærker, at national forsoning og vækst ikke bør være modstridende prioriteter;

17. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til fortsat at støtte Tunesien i reformen af retsvæsenet og retsstaten for så vidt angår værdierne i den tunesiske forfatning, bl.a. gennem teknisk og økonomisk støtte til den igangværende oprettelse af det øverste retsråd og forfatningsdomstolen; bifalder EU-programmet om reform af retsvæsenet (PARJ1), som blev vedtaget i 2011, og PARJ2-programmet, som blev vedtaget i 2014 og kun blev finansieret med 15 mio. EUR;

Onsdag den 14. september 2016

18. opfordrer regeringen til hurtigt at træffe foranstaltninger for at forhindre brugen af tortur; opfordrer Tunesien til at afskaffe dødsstraffen; udtrykker bekymring over de gentagne sager om tortur udøvet af tunesiske myndigheder mod mindreårige, der mistænkes for at ville tilslutte sig terrororganisationer;

19. opfordrer Tunesien til hurtigst muligt at reformere sin lov om undtagelsestilstand fra 1978, som i øjeblikket håndhæves uden om forfatningens grundlæggende bestemmelser;

20. udtrykker bekymring over overbelægningen, fødevaremanglen og de sanitære forhold i Tunesiens fængsler og indvirkningerne heraf på de indsatte grundlæggende rettigheder; glæder sig over det tunesisk-europæiske projekt om reform af de tunesiske fængsler, der sigter mod at styrke ordningen med alternative straffe i stedet for fængselsstraf for mindre alvorlige forbrydelser;

21. opfordrer til en reform af straffeloven, og navnlig til ophævelse af artikel 230, der straffer homoseksualitet med fængsel i tre år og er i modstrid med de forfatningsmæssige principper om ikkeforskelsbehandling og beskyttelse af privatlivets fred; ser med tilfredshed på den nye lov, der erstatter og ændrer lov 1992-52 om narkotika, som prioriterer forebyggelse i stedet for afskrækning og indfører alternative straffe, der fremmer rehabilitering og reintegration af stofmisbrugere, som et passende skridt i retning af at bringe den tunesiske lovgivning i overensstemmelse med internationale standarder;

22. opfordrer til en stærkere decentraliseringsproces og til styrkelse af regionerne ved hjælp af flere lokale selvstyrende enheder; støtter partnerskaber med EU-medlemsstater, der tilskynder til decentraliserede tilgange (f.eks. uddannelse og kapacitetsopbygning på dette område) såvel som decentraliserede samarbejdsprojekter under ledelse af medlemsstaternes myndigheder, som bidrager til udviklingen af regional og lokal forvaltning i Tunesien, samt partnerskaber og udveksling af bedste praksis med byer og lokalsamfund i EU; opfordrer til øget EU-støtte til civilsamfundet i regionerne, som bygger på vellykkede eksisterende initiativer;

23. er bekymret over, at der kun er gjort ringe fremskridt med at give strafferetsplejeloven og straffeloven et grundigt eftersyn med henblik på at værne om ytringsfriheden; er bekymret over, at adskillige borgere, herunder journalister og bloggere, er blevet retsforfulgt og fængslet for påstået ærekrænkelse, for at have fornærmet statslige embedsmænd i rapsange eller for at skade den offentlige moral, fordi de har ytret deres meninger; glæder sig over, at Tunesien har tilsluttet sig Freedom Online Coalition, og opfordrer landet til at deltage mere aktivt;

24. gentager, at presse- og mediefrihed, ytringsfrihed online, også for bloggere, og offline samt forsamlingsfrihed er afgørende elementer og uundværlige søjler i demokratiet og i et åbent og pluralistisk samfund; opfordrer til, at standarder for bedste praksis i mediesektoren virkelig afspejler undersøgende og differentieret journalistik; anerkender de gunstige virkninger af ucensureret adgang til internettet og digitale og sociale medier; glæder sig over Tunesiens levende og åbne onlinemedielandskab, men opfordrer de tunesiske myndigheder til at investere yderligere i grundlæggende teknologisk infrastruktur og til at fremme digital konnektivitet og digitale færdigheder, navnlig i de fattigste dele af landet; glæder sig over vedtagelsen af den nye informationslov i marts 2016 med henblik på effektivt at beskytte retten til informationsfrihed i Tunesien, herunder whistleblowers rettigheder; glæder sig over, at Den Høje Myndighed for Audiovisuel Kommunikation (HAICA) og dens efterfølger, Myndigheden for Audiovisuel Kommunikation (ACA), vil nyde godt af EU-støtte inden for rammerne af det igangværende 10 mio. EUR-program for støtte af mediereformer;

25. opfordrer Europarådets Parlamentariske Forsamling til at give Tunesien status af »partner for demokrati« som et vigtigt skridt i retning af at konsolidere det parlamentariske demokrati og retsstaten i Tunesien;

II – Økonomisk og social udvikling

26. ser med tilfredshed på Kommissionens forslag om en makrofinansiel bistand på 500 mio. EUR og Rådets og Parlamentets vedtagelse heraf;

Onsdag den 14. september 2016

27. bemærker, at der er indledt forhandlinger om en ambitiøs frihandelsaftale (DCFTA) mellem EU og Tunesien; minder om, at EU er nødt til at føre disse forhandlinger parallelt med skræddersyet teknisk og økonomisk bistand; understreger, at denne aftale, skønt den tilstræber at forbedre markedsadgangen og investeringsklimaet, har mere end blot en handelsmæssig dimension og skal bidrage til at udbrede europæiske standarder til Tunesien inden for miljø, forbrugerbeskyttelse og arbejdstagerrettigheder, fremme landets stabilitet, konsolidere dets demokratiske system og sætte fornyet skub i dets økonomi; opfordrer Kommissionen til at anlægge en progressiv tilgang under forhandlingerne og sikre, at denne aftale bliver til fordel for begge parter, og samtidig tage behørigt hensyn til de betydelige økonomiske forskelle mellem dem; minder om sine henstillinger til Kommissionen og den tunesiske regering om at iværksætte en klar og detaljeret proces for indragelse af det tunesiske og europæiske civilsamfund hele vejen igennem DCFTA-forhandlingerne; kræver, at høringsprocessen bliver åben og gennemsigtig og i højere grad tager hensyn til de tunesiske civilsamfunds mangfoldighed, idet der tages udgangspunkt i bedste praksis fra lignende forhandlinger;

28. bemærker vedtagelsen af hastende autonome handelsforanstaltninger for Tunesien som et konkret skridt til støtte for den tunesiske økonomi og som et incitament til reformer; opfordrer til en forøgelse af EU's bistand til Tunesien gennem ENI og til koordinering af den internationale bistand til Tunesien, således at landet får mulighed for at drage fuld nytte af EU-støtten og fremme jobskabelsen, navnlig for nyuddannede unge; tilskynder til partnerskaber med andre interesserede globale og regionale donorlande og -organisationer, og især til foranstaltninger, som mindsker de regionale forskelle og fremmer uddannelse og investeringer i landbrug under hensyntagen til det lokale landbrugs særegenheder, IT, den sociale økonomi, produktionssektoren og SMV'er, hvilket vil styrke beskæftigelsen; bemærker, at turismesektoren er blevet hårdt ramt af terrorangrebene, og opfordrer — i betragtning af de foranstaltninger, de tunesiske myndigheder siden da har gennemført — de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til hurtigst muligt at revurdere sikkerhedssituationen, således at den tunesiske turismesektor kan komme på fode igen;

29. opfordrer EU til at inddrage civilsamfundet, lokale myndigheder og andre vigtige aktører i processen med at fastlægge finansieringsprioriteter i forbindelse med midtvejsevalueringen af ENI;

30. fremhæver behovet for at gøre noget ved arbejdsløsheden, navnlig for unge universitetsuddannede, for at iværksætte gennemgribende reformer med henblik på at fremme vækst, kvalitetspræget uddannelse og beskæftigelse (f.eks. ved at lempe valutarestriktioner, fremme adgangen til mikrokreditter, reformere arbejdsmarkedslovgivningen, udvikle uddannelsesordninger, der er tilpasset arbejdsmarkedets behov, og forenkle administrative processer) samt for at diversificere den tunesiske økonomi; opfordrer alle parter til at opretholde en god samarbejdsånd for at fokusere på reformer med henblik på en inklusiv økonomisk udvikling for alle områder i landet, herunder de mindst udviklede og forarmede regioner inde i landet, som har behov for en langsigtet udviklingsplan; opfordrer de tunesiske myndigheder til at tage godt imod initiativer, hvor borgere udviser engagement med hensyn til at forbedre den politiske dialog eller teknologiske innovationer; understreger, at der er behov for international støtte til disse borgerinitiativer;

31. glæder sig over den tunesiske strategiske udviklingsplan for 2016-2020 og opfordrer til, at den gennemføres hurtigt gennem vedtagelse af lovgivningsmæssige rammer, der sigter mod at lette absorptionen af støtte fra EU og fra alle internationale finansielle institutioner; glæder sig over vedtagelsen af den nye investeringslov, som bør skabe reguleringsmæssig stabilitet og fremme investeringer og skattereformer; opfordrer til en modernisering af den offentlige forvaltning, som bør fungere på en effektiv og gennemsigtig måde, hvilket i høj grad ville fremme gennemførelsen af projekter og en bedre anvendelse af midlerne;

32. støtter den tunesiske regerings bestræbelser på at modernisere og liberalisere økonomien for at imødekomme nye hjemlige, regionale og globale krav og mener, at en stærk og mangfoldig tunesisk økonomi vil skabe jobs, muligheder og velstand og gøre det muligt for landet at opfylde dets mere overordnede politiske og sociale ambitioner;

33. minder om landbrugssektorens strategiske betydning i Tunesien og bifalder i denne forbindelse de foranstaltninger, der er planlagt i det tunesiske budget for 2016, herunder eftergivelsen af gæld for landbrugere og iværksættelsen af en national høring om landbrugssektoren; finder det afgørende, at denne nationale høring inddrager civilsamfundet og det bredest mulige antal aktører, herunder små landbrugere fra den sydlige del af landet samt unge landbrugere; mener, at

Onsdag den 14. september 2016

landbrugssektoren har behov for en gennemgribende reform og en række presserende praktiske foranstaltninger såsom kapacitetsudvikling på afsaltningsanlæg for at afhjælpe problemet med vandmangel og andre problemer, der opstår som følge af klimaforandringer; opfordrer de tunesiske myndigheder til at forbyde brugen af alle pesticider, der allerede er forbudt i EU;

34. opfordrer EU til at optrappe sin indsats mod ørkenspredning i Tunesien; bemærker, at tuneserne oplever en alvorlig vandmangel; opfordrer Tunesien til at fremme bæredygtigt landbrug og bæredygtige spisevaner; anbefaler en jordreform for at tilskynde farmerne til at bevare skove og floder; minder om, at en bæredygtig udvikling af Tunesiens kystturisme kræver en kraftig reduktion af hoteltætheden med henblik på at rationalisere investeringerne og forvalte de kystnære områder;

35. ser med tilfredshed på APIA's (Agence de promotion des investissements agricoles) iværksættelse af projektet om ungdomsmobilitet, fødevarerikkerhed og nedbringelse af fattigdommen i landdistrikterne med henblik på at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed ved at tilbyde alternativer i landdistrikterne; opfordrer medlemsstaterne til at støtte EU's foranstaltninger ved i partnerskab med tunesiske myndigheder, civilsamfundsorganisationer og den private sektor at deltage i sektorrelaterede eller tematiske projekter, der kunne have en direkte og gavnlig indvirkning på det tunesiske samfund;

36. bifalder programmer udviklet af sekretariatet for Middelhavsunionen, såsom Med4jobs, med henblik på at forbedre beskæftigelsesegnetheden for unge i Middelhavsområdet; opfordrer medlemsstaterne i Middelhavsunionen til at pålægge dens sekretariat at fokusere på Tunesiens økonomiske og sociale udvikling for at støtte konsolideringen af landets overgangsproces;

37. opfordrer til en mere markant bekæmpelse af korruption, navnlig set i lyset af den voksende sorte økonomi, med henblik på at opnå en mere effektiv og gennemsigtig beslutningsproces og skabe et bedre investerings- og erhvervs-klima; ser med tilfredshed på oprettelsen af Det Tunesiske Antikorruptionsagentur, men beklager dets begrænsede budget; opfordrer indtrængende de tunesiske myndigheder til at styrke dets kapacitet og effektivitet og stille al den fornødne økonomiske og logistiske støtte til rådighed for at sikre, at den offentlige forvaltning fungerer ordentligt, og at offentlige udbud foregår i overensstemmelse med reglerne; opfordrer de tunesiske myndigheder til at sikre, at de skridt, de tager mod korruption, er meget synlige;

38. opfordrer til, at man fremskynder oprettelsen af Det Nationale Råd for Social Dialog, som blev besluttet i 2013;

39. udtrykker bekymring over Tunesiens manglende inddrivelse af aktiver, som navnlig skyldes de langvarige og besværlige processer i forbindelse med konfiskering og tilbagelevering af aktiver; opfordrer til, at der ydes specifik teknisk kapacitetsstøtte til Tunesien med henblik på at foretage undersøgelser og indsamle de oplysninger og beviser, der er nødvendige for at forberede sager om inddrivelse af aktiver;

40. opfordrer medlemsstaterne til at udvise støtte og politisk vilje til at fremskynde inddrivelsen af indefrosne tunesiske aktiver; glæder sig over Rådets afgørelse af 28. januar 2016 om at forlænge indefrysningen af aktiver for 48 personer med ét år;

41. opfordrer til, at man fremmer hurtigere og sikrere pengeoverførsler og promoverer investeringspotentialet, navnlig inden for lokal og regional udvikling, blandt tunesere og nordafrikanere, der allerede er bosiddende i EU;

42. udtrykker bekymring med hensyn til holdbarheden af den tunesiske gæld og opfordrer til en gennemgang af mulige måder, hvorpå den kan gøres mere holdbar, navnlig i lyset af landets økonomiske situation; opfordrer til, at den tunesiske gæld konverteres til investeringsprojekter, navnlig til opbygning af strategisk infrastruktur og mindskelse af regionale uligheder, og hilser initiativer i den retning velkommen; tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at øge antallet af denne type projekter; opfordrer medlemsstaterne til at undersøge, hvordan man kan sikre en præferentiel omlægning af Tunesiens gæld og en diversificering af gældskomponenterne;

43. ser med tilfredshed på EU-projekter inden for jobskabelse og erhvervsuddannelse, som f.eks. IRADA; henstiller, at der anvendes midler fra den europæiske naboskabspolitik (ENP) til at støtte SMV'er yderligere; påpeger, at SMV'er er afgørende for Tunesiens vækst og derfor bør nyde godt af EU-støtte; tilskynder til udvikling af iværksætterprogrammer, der specifikt er rettet mod kvinder og unge, med henblik på at udvikle kurser i virksomhedsledelse og adgang til økonomisk

Onsdag den 14. september 2016

støtte for at forstærke SMV-sektoren; henstiller, at Tunesien træffer de behørigte foranstaltninger, således at det hurtigst muligt kan drage fuld nytte af EU's Cosme-program (for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder); tilskynder til private udlån til SMV'er, bl.a. ved at forbedre kreditgarantisektorens kapacitet og ved at reformere den underkapitaliserede banksektor; glæder sig over det nylige venskabsprogram for den tunesiske centralbank, som har til formål at støtte moderniseringen af banksektoren;

44. anbefaler, at EU's ekspertise med hensyn til regionale fonde og mindskelse af regionale uligheder benyttes til at tage hånd om den regionale udvikling i Tunesien og til at mindske uligheder; opfordrer til, at internationale partnere og finansieringsinstitutioner støttes med henblik på at forbedre og udbygge den nationale infrastruktur (f.eks. motorveje, jernbaner, havne, lufthavne og telekommunikationsnetværk), således at knudepunkter i landdistrikterne og inde i landet integreres bedre;

45. tilskynder til, at det europæiske naboskabsinstrument (ENI) integreres med paneuropæiske initiativer såsom energiunionen; tilskynder samtidig til et øget nordafrikansk regionalt samarbejde på specifikke områder såsom skovrejsning og vandforvaltning samt en større socioøkonomisk integration med øget handel i hele Nordafrika; påpeger, at Middelhavsunionen støtter udviklingen af specifikke projekter i regionen og i den forbindelse bør involveres i projekter ledet af EU i Tunesien;

46. opfordrer til, at EU-samarbejdet fokuserer mere på den grønne økonomi og bæredygtig udvikling, samt til, at anvendelsen af vedvarende energi øges og vand- og affaldsforvaltningen forbedres, navnlig i betragtning af Tunesiens store potentiale i sektoren for vedvarende energi; ser med tilfredshed på projekter som rensningen af søen Bizerte, som er godkendt af Middelhavsunionen, plantetagene i Ghar el Melh og anvendelsen af organisk affald til konsum i Beja;

47. bifalder integreringen af elektricitetsmarkederne i Europa og Middelhavsområdet som et vigtigt element i energisamarbejdet med de sydlige nabolande; mener, at Elmed-projektet vil muliggøre tovejshandel med elektricitet mellem det nordlige og sydlige Middelhavsområde, hvilket vil skabe fordele for alle parter i form af en sikker, stabil og prismæssigt overkommelig elforsyning;

III – Sikkerhed og forsvar

48. er dybt bekymret over de umiddelbare afsmittende virkninger på sikkerhedssituationen i Tunesien, som bl.a. skyldes den manglende stabilitet i Libyen; noterer sig opførelsen af en mur langs en del af grænsen til Libyen; udtrykker bekymring over det store antal tunesiske udenlandske krigere, der slutter sig til Da'esh og andre terroristgrupper; understreger, at bekæmpelsen af våbensmugling er en vigtig del af terrorbekæmpelsen; understreger, at det er nødvendigt at reformere landets efterretningstjenester under overholdelse af retsstatsprincippet og menneskerettighedskonventionerne;

49. er bekymret over terrorangrebet i grænsebyen Ben Guerdane umiddelbart efter bombeangrebet i Sabratha, som viser, at grænsen mellem Tunesien og Libyen stadig er let gennembrængelig; udtrykker bekymring over situationen i Libyen og opfordrer alle parter i Libyen til at gå i konstruktiv dialog med den nationale samlingsregering; understreger, at EU er parat til at yde sikkerhedsstøtte på den nationale samlingsregerings anmodning, og at det er nødvendigt at genoprette den sikkerhedsmæssige koordination mellem Tunesien og Libyen; foreslår, at der i partnerskab med de tunesiske myndigheder foretages en vurdering af muligheden for at oprette en EU-grænsebistandsmission i Tunesien;

50. erkender, at fattigdom og social udstødelse er blandt de vigtigste årsager til radikaliserings; opfordrer til en mere effektiv social inklusion af unge mennesker, som giver dem mulighed for at finde fast beskæftigelse og forhindrer dem i at blive mål for rekruttering som krigere for terrororganisationer; henstiller, at man benytter den ekspertise, der er indhøstet på initiativ af internationale organisationer såsom Hedayah, til at udvikle lokale og regionale strategier med henblik på at modvirke voldelig ekstremisme; opfordrer til bevidstgørelseskampagner om disse eksisterende netværk eller lignende initiativer i Tunesien;

Onsdag den 14. september 2016

51. opfordrer den tunesiske regering til at fastlægge en strategi for håndtering af hjemvendte udenlandske krigere, f.eks. ved at sammenkoble straffe- og sikkerhedsforanstaltninger med afradikaliserings- og rehabiliteringsprogrammer for at give dem mulighed for at blive reintegreret i samfundet og derved mindske fremtidige risici; opfordrer til en mere sammenhængende strategi for at forhindre radikalisering i fængsler og tilbageholdelsescentre; opfordrer til, at der sættes fokus på bedre uddannelse og på at modvirke radikalisering af unge mennesker;

52. erkender, at terrorisme er en fælles udfordring, som kræver et fælles modsvar, og at samarbejdet mellem EU og Tunesien inden for sikkerhed og terrorbekæmpelse er blevet optrappet på det seneste, navnlig med iværksættelsen af et ambitiøst program til støtte for reform af sikkerhedssektoren;

53. støtter den FN-ledede proces for fred og politisk forsoning i Libyen som et afgørende middel til at stabilisere hele regionen og styrke Tunesiens sikkerhed og reformproces;

54. ser med tilfredshed på den proces for koordinering af sikkerhedsbistanden, som Tunesien har igangsat, og hvori EU spiller en aktiv rolle; understreger, at EU bør støtte Tunesien i opbygningen af statslige strukturer til håndtering af sikkerhedsanliggender; glæder sig over de resultater, som G7+3 har nået inden for det sikkerhedsmæssige samarbejde; opfordrer til en hurtig gennemførelse af de programmer, der allerede findes, og til en styrkelse af sikkerhedsbistanden til Tunesien med fokus på grænsesikkerhed, beskyttelse af turismeinfrastruktur og bekæmpelse af den fælles terrortrussel; tilskynder imidlertid de tunesiske myndigheder til ikke at overreagere på sådanne trusler med henblik på at beskytte de demokratiske frihedsrettigheder og de grundlæggende rettigheder; opfordrer til, at de kompetente tunesiske myndigheder gives fuld opbakning, til at der oprettes en post som national sikkerhedsrådgiver, og til, at medlemsstaterne udveksler bedste praksis på sikkerhedsområdet med Tunesien med fokus på uddannelse af sikkerhedspersonnel og respekt for menneskerettighederne; kræver en systematisk menneskerettighedsvurdering af EU's støtte til Tunesien på sikkerhedsområdet;

55. giver udtryk for sin dybeste bekymring over lov 22/2015 om terrorbekæmpelse, som blev vedtaget af den tunesiske Forsamling af Folkets Repræsentanter i juli 2015 og indfører dødsstraf som mulig straf for en række »terror«-forbrydelser; udtrykker bekymring over en række bestemmelser i terrorbekæmpelsesloven; understreger, at denne lov i alvorlig grad kan krænke de borgerlige frihedsrettigheder og undergrave respekten for menneskerettighederne i Tunesien; opfordrer de tunesiske myndigheder til fortsat at overholde moratoriet for dødsstraf; minder om, at dødsstraffen allerede findes i den tunesiske lovgivning for forbrydelser som drab og voldtægt, selv om der ikke har været nogen henrettelser siden 1991; understreger, at selv om Tunesien er et af de lande, der er mest sårbare over for terrortruslen, er stater forpligtet til at respektere menneskerettighederne fuldt ud, når de bekæmper terrorisme; understreger, at ENP er stærkt forbundet med respekten for menneskerettighederne og folkeretten, og minder om EU's stærke modstand mod dødsstraf;

56. glæder sig over, at der nu er indført bestemmelser i lov 22/2015 om terrorbekæmpelse om retlig beskyttelse af journalisters kilder og om kriminalisering af uautoriseret statslig overvågning;

57. ser med tilfredshed på lanceringen i november 2015 af EU-programmet for støtte til reform af sikkerhedssektoren i Tunesien — med særligt fokus på omstrukturering af sikkerhedstjenesterne, grænsekontrollen og efterretnings-tjenesterne — og begge parters tilsagn i Associeringsrådet EU-Tunesien den 18. april 2016 om at gennemføre programmet hurtigt og effektivt;

58. opfordrer til fremme af en målsætningslogik, snarere end kun at støtte via politikinstrumenter, inden for en klar strategisk vision, der fokuserer på forebyggelse, støtte til PRA's udarbejdelse af lovgivning samt oprettelse af en anklagemyndighed for terrorbekæmpelse;

59. glæder sig over den forbedrede politiske dialog mellem EU og Tunesien om terrorbekæmpelse; fremhæver vigtigheden af at beskytte menneskerettighederne i forbindelse med terrorbekæmpelsesforanstaltninger;

Onsdag den 14. september 2016

60. opfordrer til øget samarbejde med EU-agenturer såsom Europol, idet det bemærkes, at Tunesien ikke er med på listen over tredjelande, som Europol vil indgå aftaler med; opfordrer Rådet til at overveje at optage Tunesien på denne liste over tredjelande; anmoder om, at der gennemføres en konsekvensanalyse af dette samarbejde, som fremlægges på et fælles møde mellem Udenrigsudvalget (AFET) og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE), inden aftalen godkendes; glæder sig over, at Eurojust har oprettet et kontaktpunkt for Tunesien, og over anmodningen fra Eurojust om at intensivere sit samarbejde og udpege endnu et kontaktpunkt med særligt ansvar for terrorisme; anmoder den tunesiske regering om at sørge for en passende opfølgning på disse forslag snarest muligt;

IV – Mobilitet, forskning, uddannelse og kultur

61. glæder sig over mobilitetspartnerskabet mellem EU og Tunesien, der blev undertegnet i marts 2014, og opfordrer til en hurtig gennemførelse heraf; opfordrer til en ny visumpolitik over for Tunesien og til indgåelse af en tilbagetagelsesaftale; bemærker, at selv om mobilitetspartnerskaber beror på nationale beføjelser, indgår de i EU's forslag inden for rammerne af ENP; henstiller, at medlemsstaterne udviser solidaritet med Tunesien ved at lette udstedelsen af visa til iværksættere, lærere, studerende, forskere, kunstnere osv.;

62. tilskynder EU til at undertegne mobilitetspartnerskaber med partnerlande i dets sydlige naboskabsområde for at lempe visumprocedurerne i forbindelse med tilbagetagelsesaftaler; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at udvikle mulighederne for cirkulær migration, hvilket vil åbne sikre og lovlige ruter for migranter; fordømmer menneskehandel, hvis ofre oftest er kvinder, og understreger betydningen af at styrke samarbejdet med partnerlandene for at bekæmpe den; bemærker, at udstedelsen af langtidsvisa til flere indrejser i stedet for korttidsvisa er den bedste måde at reducere irregulær migration, herunder gennem smugling og menneskehandel; henstiller, at Tunesien ændrer loven fra 2004 om kriminalisering af personer, der har forladt dets territorium uden tilladelse, i overensstemmelse med folkeretten;

63. opfordrer de tunesiske myndigheder til at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne om at tackle organiserede former for ulovlig immigration;

64. understreger, at missioner som EUNAVFOR MED er en positiv og effektiv måde at tackle menneskehandel på; opfordrer EU til fortsat at optrappe operationer af denne art og til at inddrage partnerlande som Tunesien;

65. glæder sig over partnerskabet mellem EU og Tunesien inden for forskning og innovation og Tunesiens deltagelse i rammeprogrammet Horisont 2020; fremhæver, at en konsekvent politik for videnskabelig forskning og teknologisk udvikling ville være et incitament til F&U-investeringer, overførsel af forskning og innovation til den private sektor og oprettelse af nye virksomheder; understreger, at Tunesien bør gøres til en fuldgyldig deltager i Erasmus+-programmet med henblik på yderligere at udvikle udvekslingen af universitetsstuderende; er bekymret over de stigende vanskeligheder, som tunesiske studerende, der ønsker at studere i Europa, støder på; efterlyser en »politik om positiv forskelsbehandling«, som skal gennemføres for især unge studerende fra mindre udviklede regioner, med incitamenter der kan gøre det muligt for dem at deltage i disse programmer; opfordrer Tunesien til at omlægge og prioritere partnerskaber med henblik på udvikling af kompetencer i fremmedsprog, ingeniørvidenskab, vedvarende energi, naturvidenskab og datalogi, som har de højeste beskæftigelsesrater;

66. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til udvikling af partnerskaber mellem skoler, universiteter og forskningscentre og til at styrke fælles projekter for livslang læring, navnlig inden for sprog, nye teknologier, fremme af kvinders uddannelse og iværksætteri;

67. opfordrer til et styrket partnerskab inden for de kreative, kulturelle, sportslige, lokalsamfundsrelaterede og audiovisuelle sektorer gennem styrkelse af netværk og initiativer til øget interkulturel dialog, fremhævelse af den fælles historiske og arkæologiske arv fra romertiden, mobilitet for aktører samt fremme og rundsendelse af kulturelt og audiovisuelt indhold, bl.a. gennem festivaler og udstillinger; tilskynder Tunesien til at deltage i programmet Et Kreativt Europa;

Onsdag den 14. september 2016

68. anbefaler, at EU-institutionerne, og navnlig EU-delegationen i Tunis, benytter arabisk, når de offentliggør udbudsbekendtgørelser og indkaldelser af interessetilkendegivelser samt når de kommunikerer med offentligheden; understreger vigtigheden af, at den tunesiske regering oplyser sine borgere om, hvad den foretager sig;

69. mener, at det er nødvendigt at benytte arabisk for at sikre, at civilsamfundet inddrages i forbindelserne mellem EU og Tunesien, navnlig i forbindelse med forhandlingerne om frihandelsaftalen;

o

o o

70. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Tunesiske Republiks regering samt formanden for Forsamlingen af Folkets Repræsentanter (People's Representatives Assembly, PRA).

Onsdag den 14. september 2016

P8_TA(2016)0346

Social dumping i EU**Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2016 om social dumping i Den Europæiske Union (2015/2255(INI))**

(2018/C 204/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 56, 153, stk. 5, og 154 i TEUF,
- der henviser til arbejdskraftens grundlæggende frie bevægelighed (artikel 45 i TEUF) og den frie bevægelighed for tjenesteydelser (artikel 56 i TEUF),
- der henviser til artikel 151 og 153 i TEUF og artikel 9 i TEUF, der sikrer passende social beskyttelse,
- der henviser til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen») ⁽²⁾,
- der henviser til den igangværende gennemførelse af direktiv 2014/67/EU,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.⁽²⁾ EUT L 159 af 28.5.2014, s. 11.⁽³⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.⁽⁶⁾ EUT L 300 af 14.11.2009, s. 72.⁽⁷⁾ EUT L 300 af 14.11.2009, s. 51.

Onsdag den 14. september 2016

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) ⁽⁴⁾,
- der henviser til forslag til Rådets direktiv om bestemmelser vedrørende bemanning af fartøjer i fast passager- og færgefart mellem medlemsstaterne (COM(1998)0251),
- der henviser til Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 om gennemførelse af den aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som er indgået mellem European Community Shipowners' Association (ECSA) og Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) ⁽⁵⁾ som ændret ved Rådets direktiv 2009/13/EF af 16. februar 2009 om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006 ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2014 om et effektivt arbejdstilsyn som middel til at forbedre arbejdsvilkårene i Europa ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2016/344 af 9. marts 2016 om en europæisk platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med imødegåelse af sort arbejde ⁽⁸⁾,
- der henviser til de grundlæggende arbejdsstandarder, som er fastlagt af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), og ILO's konventioner og anbefalinger angående arbejdsforvaltning og arbejdstilsyn, der udgør en international reference, når det drejer sig om at sikre gennemførelse af de retlige bestemmelser om arbejdsvilkår og beskyttelse af arbejdstagere,
- der henviser til Eurofound's rapport med titlen »Posted workers in the European Union (2010)« ⁽⁹⁾ og de nationale rapporter,
- der henviser til Eurofound's »European Industrial Relations Dictionary« ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. maj 2015 med titlen »Bedre regulering for bedre resultater — En EU-dagsorden« (COM(2015)0215),
- der henviser til Parlamentets undersøgelse fra 2015 med titlen »EU Social and Labour Rights and EU Internal Market Law«,
- der henviser til Kommissionens undersøgelse fra 2015 med titlen »Study on wage setting systems and minimum rates of pay applicable to posted workers in accordance with Directive 96/71/EC in a selected number of Member States and sectors«,

⁽¹⁾ EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 80 af 23.3.2002, s. 35.

⁽³⁾ EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 33.

⁽⁶⁾ EUT L 124 af 20.5.2009, s. 30.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0012.

⁽⁸⁾ EUT L 65 af 11.3.2016, s. 12.

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2010/working-conditions-industrial-relations/posted-workers-in-the-european-union>

⁽¹⁰⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary>

Onsdag den 14. september 2016

- der henviser til undersøgelsen »Atypical Employment in the Aviation Sector«, som er foretaget af Universitetet i Gent i 2015 og finansieret af Kommissionen,
  - der henviser til den tale om Unionens tilstand, som blev holdt den 9. september 2015 af Kommissionens formand i Europa-Parlamentet,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Transport- og Turismeudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0255/2016),
- A. der henviser til, at sort arbejde og proformaselvstændighed kan føre til konkurrenceforvridning, hvilket resulterer i langsigtet skade på socialsikringssystemer, et stigende antal usikre ansættelsesformer og en forringelse af arbejdstagernes beskyttelsesniveau og jobkvalitet generelt, og bør derfor bekæmpes; der henviser til, at den stigende tendens til outsourcing og underentrepriser kan skabe muligheder for at misbruge eller omgå den eksisterende arbejdsret og sociallovgivning; der henviser til, at det er afgørende at få bugt med denne misbrug for at opretholde den frie bevægelighed på det indre marked og solidaritet i Unionen;
- B. der henviser til, at den frie bevægelighed for arbejdstagere som fastlagt i artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser er grundlæggende principper for det indre marked;
- C. der henviser til, at chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder, som alle medlemsstater har underskrevet, bestemmer, at der skal sikres ligestilling mellem mænd og kvinder på alle områder; der henviser til, at den største udfordring for EU i forbindelse med social dumping er at øge erhvervsfrekvensen blandt kvinder, forbedre kvindernes situation på arbejdsmarkedet og forbedre ligestillingen;
- D. der henviser til, at et af EU-politikkerne vigtigste principper er social samhørighed, hvilket betyder en konstant og vedvarende tilnærmelse af lønninger og garanteret social beskyttelse for alle arbejdstagere, uanset om de er lokale eller vandrende; der henviser til, at der fortsat er væsentlige forskelle i arbejdsvilkårene og lønningerne i Unionen, og der henviser til, at opadgående social konvergens er afgørende for velstand og øget intern efterspørgsel i hele Unionen; der henviser til, at lønforskelle er blandt hovedårsagerne til, at arbejdstagere forlader deres hjemlande;
- E. der henviser til, at artikel 9 i TEUF fastsætter fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed som grundlæggende principper for Unionen; der henviser til, at der som følge af krisen og den høje arbejdsløshedsprocent i størstedelen af medlemsstaterne er voksende uligheder;
- F. der henviser til, at der stadig findes lønforskelle mellem mænd og kvinder, og til, at udviklingen på dette område forløber yderst langsomt på trods af den gældende EU-lovgivning og henstillinger om blød lovgivning fra EU; der henviser til, at situationen forværres af social dumping, som sammen med lønforskellene mellem mænd og kvinder fører til pensionsforskelle mellem mænd og kvinder, der udsætter ældre kvinder for en større risiko for fattigdom end de ældre mænd;
- G. der henviser til, at menneskesmugling og navnlig smugling af kvinder, ikke blot fra tredjelande til EU, men også mellem EU-medlemsstater, ofte er forbundet med forfalskede ansættelseskontrakter;
- H. der henviser til, at det voksende omfang af social dumping som følge af ansættelsesforhold indebærer ekstraterritoriale elementer;

Onsdag den 14. september 2016

- I. der henviser til, at der i transportsektoren er en høj grad af indbyrdes sammenhæng mellem sikkerhed, passagerernes sikkerhed og passende arbejdsvilkår;
- J. der henviser til, at det i hvidbogen om transport fra 2011 blev bekræftet, at oprettelsen af et indre europæisk transportområde er det endelige mål;
- K. der henviser til, at Kommissionen har meddelt, at den i løbet af 2016 agter at foreslå nye initiativer vedrørende vejtransport, herunder de sociale aspekter;
- L. der henviser til, at vejtransportsektoren er afgørende for samfundet og økonomien i EU og udgør næsten tre fjerdedele (72 %) af den samlede indenlandske godstransport; der henviser til, at den transporterer flere passagerer end over- og underjordiske jernbaner og sporvogne tilsammen og beskæftiger mere end 2,2 % af EU's samlede erhvervsaktive befolkning (fem millioner mennesker);
- M. der henviser til, at gode arbejdsforhold, som beskytter den fysiske og mentale sundhed, er en grundlæggende arbejdstagerrettighed ⁽¹⁾ og har en positiv værdi i sig selv;
- N. der henviser til, at Jean-Claude Juncker, formand for Kommissionen, den 15. juli 2014 i sin tale om Unionens tilstand for 2015 understregede behovet for et mere rimeligt og ægte paneuropæisk arbejdsmarked, der kan opnås ved at fremme og værne om »borgernes frie bevægelighed som en grundlæggende rettighed i EU og samtidig undgå tilfælde af misbrug og mindske risikoen for social dumping«;
- O. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstol i sin dom i Laval-sagen, C-341/05, af 18. december 2007 ⁽²⁾ gjorde opmærksom på retten til at iværksætte kollektive kampskridt mod eventuel social dumping og understregede, at sådanne kampskridt skal være forholdsmæssige for ikke at begrænse EU's grundlæggende frihedsrettigheder, f.eks. den frie udveksling af tjenesteydelser;
- P. der henviser til, at den europæiske socialpagt bør anerkendes som udtryk for konsensus blandt medlemsstaterne på området grundlæggende sociale rettigheder;
- Q. der henviser til, at stigningen i misbrugspraksisser og det stigende antal af tilfælde af social dumping svækker støtten til princippet om det indre marked og virksomhedernes konkurrenceevne, navnlig SMV'ers konkurrenceevne, undergraver europæiske arbejdstageres rettigheder og tilliden til den europæiske integration og gør en reel social konvergens absolut nødvendig; der henviser til, at landbrugs-, bygge-, anlægs-, catering- og fødevarer-, transport, sundheds-, pleje- og hushjælpstjenester er de vigtigste berørte sektorer;
- R. der henviser til, at princippet om ligebehandling af arbejdstagere inden for Den Europæiske Union og den afgørende sociale konvergens på det indre marked er vigtige; der henviser til, at artikel 45 i TEUF fastsætter, at fri bevægelighed forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår;
- S. der henviser til, at dumping, hvad enten den er social, skattemæssig eller miljømæssig, strider imod de europæiske værdier, eftersom den bringer beskyttelsen af EU-borgernes rettigheder i fare ⁽³⁾;
- T. der henviser til, at de fleste medlemsstater endnu ikke har gennemført direktiv 2014/67/EU, selv om fristen var den 18. juni 2016; der henviser til, at det er vigtigt at vurdere konsekvenserne af gennemførelsen af dette direktiv, når det er blevet gennemført i alle medlemsstaterne, for at fastslå dets reelle indvirkning på bekæmpelsen af de forskellige typer af svig, der konstateres i forbindelse med udstationering af arbejdstagere og beskyttelsen af udstationerede arbejdstagere;

⁽¹⁾ Artikel 31, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder: »Enhver arbejdstager har ret til sunde, sikre og værdige arbejdsforhold.«.

⁽²⁾ EU:C:2007:809.

⁽³⁾ Se vedtagne tekster, P8_TA(2015)0252.

Onsdag den 14. september 2016

- U. der henviser til, at udstationerede arbejdstagere udgør ca. 0,7 % af EU's samlede arbejdsstyrke ⁽¹⁾;
- V. der henviser til, at antallet af udstationerede arbejdstagere i Unionen anslås til 1,92 millioner, primært inden for anlægssektoren (43,7 % af alle udstationerede arbejdstagere) samt tjenesteydelses-, transport-, kommunikations- og landbrugssektorerne;
- W. der henviser til, at den frie bevægelighed for personer er afgørende for det europæiske projekt og er også en forudsætning for at nå målene om økonomisk, social og territorial samhørighed med henblik på at opnå et solidt og bæredygtigt niveau af konkurrencedygtighed i alle medlemsstaterne;
- X. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstol i sin dom i sag C-396/13 har understreget, at direktiv 96/71/EF på den ene side har til formål at sikre en loyal konkurrence mellem indenlandske virksomheder og virksomheder, der leverer grænseoverskridende tjenesteydelser, og på den anden side at sikre, at en kerne af obligatoriske regler om minimumsbeskyttelse i værtsmedlemsstaten finder anvendelse på udstationerede arbejdstagere;
- Y. der henviser til, at udstationering af arbejdstagere bør lette deling af kompetencer og erhvervs erfaring og ikke være en årsag til social dumping;
- Z. der henviser til, at europæiske arbejdsgiversammenslutninger og fagforeninger kan spille en vigtig rolle for bekæmpelsen af social dumping;
- AA. der henviser til, at der er blevet givet tilsagn om ikke at øge den økonomiske byrde for virksomheder, særlig SMV'er;
- AB. der henviser til, at fastsættelsen af lønninger henhører under medlemsstaternes kompetence;
- AC. der henviser til, at Domstolen i sin dom i sag C-396/13 har understreget, at værtsmedlemsstaten er kompetent til at fastsætte niveauet for mindstelønnen og metoden til beregning heraf og til at vurdere de anvendte kriterier;
- AD. der henviser til, at formanden for Kommissionen har erklæret, at »det samme arbejde på samme sted bør aflønnes på samme måde« ⁽²⁾; der henviser til, at det er nødvendigt med en juridisk præcisering af denne erklæring og dens anvendelse;

I. Styrkelse af kontrol og koordinering mellem medlemsstaterne og foretaget af disse

1. mener, at der ikke findes en juridisk anerkendt og almen definition af social dumping, men at begrebet dækker en bred vifte af forsætlig misbrug og omgåelse af eksisterende EU-lovgivning og national lovgivning (herunder love og universelt gældende kollektive overenskomster), der giver mulighed for udviklingen af illoyal konkurrence ved ulovligt at mindske arbejdskraft- og driftsomkostninger og fører til krænkelse af arbejdstagerrettighederne og udnyttelse af arbejdstagere; mener, at konsekvenserne af disse praksisser og situationer kan have en indvirkning med hensyn til tre primære dimensioner:

- det økonomiske aspekt: visse økonomiske aktørers brug af ulovlige praksisser såsom sort arbejde eller misbrugspraksisser, f.eks. proformaselvstændighed, kan føre til alvorlige markedsforvriddninger, som er skadelige for virksomheder, der er i god tro, navnlig SMV'er
- det sociale aspekt: social dumping kan føre til en situation med forskelsbehandling og ulige behandling af arbejdstagere i EU og fratage dem den reelle udøvelse af deres sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder, herunder med hensyn til løn og social beskyttelse
- det finansielle og budgetmæssige aspekt: manglende betaling af socialsikringsbidrag og afgifter som følge af social dumping udgør en trussel mod den finansielle bæredygtighed af medlemsstaternes socialsikringsystemer og offentlige finanser;

⁽¹⁾ Jf. Pacolet, Jozef, og De Wispelaere, Frederic, »Posting of workers: Report on A1 portable documents issued in 2012 and 2013«, s. 15. Ifølge Eurostat's oplysninger udgjorde EU's samlede arbejdsstyrke i 2013 243 millioner personer (Labour force Survey Overview 2013, Eurostat (http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Archive:Labour_force_survey_overview_2013)).

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/priorities/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines_en.pdf

Onsdag den 14. september 2016

2. mener, at det er afgørende at sikre lige konkurrencevilkår og loyal konkurrence i hele EU og udrydde social dumping; understreger, at arbejdstilsyn og/eller arbejdsmarkedets parter spiller en central rolle i forbindelse med håndhævelsen af arbejdstageres ret til at fastlægge anstændige lønninger i overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivning og praksis og i forbindelse med høring og vejledning af arbejdsgivere; påpeger, at 28 medlemsstater har ratificeret ILO-konvention nr. 81 om arbejdstilsyn, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle konventionens bestemmelser bliver gennemført; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne ved opbygningen af effektive arbejdstilsyn og til at udarbejde en henstilling baseret på ILO-konvention nr. 81 om arbejdstilsyn med henblik på at sikre overholdelse af arbejdsstandarder og beskyttelse af arbejdstagerne, bl.a. bestemmelser om arbejdstid, sikkerhed og sundhed; minder om den vigtige rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller med hensyn til at sikre, at den eksisterende lovgivning overholdes;

3. opfordrer medlemsstaterne til at øge effektiviteten og sikre et passende antal medarbejdere og ressourcer i deres kontrolorganer (herunder social- og/eller arbejdstilsyn, agenturer og forbindelseskontorer), herunder også hvad angår tolkning og oversættelse, bl.a. gennem udveksling af bedste praksis; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at opfylde benchmarket om én arbejdsinspektør pr. 10 000 arbejdstagere som anbefalet af ILO og til at sikre, at de er tilstrækkeligt udstyret til at håndhæve EU-lovgivningen vedrørende den frie bevægelighed for arbejdstagere og tjenesteydelser;

4. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre samarbejdet på tværs af grænserne mellem arbejdstilsyn og den elektroniske udveksling af oplysninger og data med henblik på at forbedre effektiviteten af kontroller, der skal bekæmpe og forebygge socialt bedrageri, proformaselvstændighed og sort arbejde, samtidig med at betydningen af databeskyttelse anerkendes, og for at sikre obligatorisk samarbejde og gensidig bistand mellem medlemsstaterne imellem; tilskynder medlemsstaterne til at etablere videreuddannelsesprogrammer på EU-plan for inspektører, til at identificere nye teknikker, der anvendes til at omgå reglerne, og til at indlede et grænseoverskridende samarbejde; anerkender Kommissionens arbejde med at finansiere programmerne om gensidig læring for arbejdsinspektører i medlemsstaterne; understreger betydningen af at sikre, at nationale arbejdstilsyn og/eller arbejdsmarkedets parter har adgang til alle faktiske arbejdssteder og tilhørende boliger, der stilles til rådighed af arbejdsgiveren, når dette er tilladt ifølge national lovgivning og med behørig respekt for privatlivets fred, eftersom dette er en betingelse for, at de kan udføre deres arbejde og kan kontrollere, om der foregår social dumping; henstiller til Kommissionen at overveje at ændre »Eurodetachment«-projekterne til en permanent platform for udveksling, fælles uddannelse og samarbejde for arbejdsinspektører (og tjenestemænd fra forbindelseskontorerne for udstationerede arbejdstagere), der er ansvarlige for kontrol og overvågning — en platform, der kan integreres i eller samarbejde med den europæiske platform til bekæmpelse af sort arbejde;

5. tilskynder medlemsstaterne til, hvor det er muligt, at oprette bilaterale ad hoc-taskforcer og, hvor det er nødvendigt, en multilateral taskforce, der inkluderer de nationale kompetente myndigheder og arbejdsinspektører, til, under forbehold af alle de berørte medlemsstaters godkendelse, at foretage grænseoverskridende kontroller på stedet i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor kontrollen finder sted, i tilfælde af formodet social dumping, arbejde på ulovlige betingelser eller svig, og til at identificere »skuffelskaber«, svigagtige rekrutteringsbureauer og misbrug af reglerne, der fører til udnyttelse af arbejdstagere; påpeger, at disse taskforcer kan arbejde sammen med den europæiske platform til bekæmpelse af sort arbejde og med Udvalget af Arbejdstilsynschefer for at begrænse den økonomiske byrde, og at de kan skabe et netværk af nationale sociale tilsynstjenester, der kan fremme udvekslingen af oplysninger; betragter et effektivt samarbejde mellem de nationale myndigheder og arbejdsmarkedets parter som et væsentligt led i bestræbelserne på at sætte en stopper for social dumping og sikre en loyal konkurrence på det indre marked;

6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en mere effektiv gennemførelse af eksisterende lovgivning og til at styrke samarbejdet mellem de enheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for arbejdstilsyn, navnlig om arbejdstilsyn på tværs af grænserne; glæder sig over lanceringen af den europæiske platform til bekæmpelse af sort arbejde og de mål, som den har fastlagt om at styrke samarbejdet om forebyggelse af og afskrækkelse fra sort arbejde; håber, at denne platform vil bidrage til at afsløre og bekæmpe tilfælde af krænkelse af national arbejdsret og EU-arbejdsret og EU-bestemmelserne om den frie bevægelighed for arbejdstagere, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser;

Onsdag den 14. september 2016

7. understreger, at det er nødvendigt at supplere indsatsen mod overtrædelserne af de sociale rettigheder med bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse for at sikre fair konkurrence og lige vilkår for virksomhederne;

8. bemærker, at manglende eller uregelmæssige erklæringer hører til blandt de mest udbredte former for omgåelse af reglerne om udstationering; anbefaler, at det i tilfælde af udstationering bør være obligatorisk i alle medlemsstaterne at indsende en erklæring, senest når leveringen af tjenesteydelser indledes, og at sådanne erklæringer bør indføres i et europæisk register, hvilket vil gøre dem lettere at konsultere, fremme samordningen mellem medlemsstaterne og begrænse de aktuelle juridiske usikkerheder, der hænger sammen med forskellene i procedurer og dokumenter fra det ene land til det andet;

9. understreger, at de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten i samarbejde med de kompetente myndigheder i udsenderstaten bør kunne kontrollere pålideligheden af A1-attesten i tilfælde af alvorlige tvivl om, hvorvidt udstationeringen er reel; opfordrer den administrative ad hoc-arbejdsgruppe om A1-attesten til at styrke indsatsen ved at forbedre pålideligheden af A1-attesterne og til at overveje muligheden for at lette tilsyn ved at samle A1-attesterne i ét digitalt system; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle de krævede foranstaltninger for at sikre, at det europæiske system til elektronisk udveksling af socialsikringsdata (EESSI) er fuldt operationelt, anvendes af alle medlemsstaterne og skræddersys til SMV'ers behov; understreger, at forbedret adgang til information for arbejdstagere, arbejdsgivere og arbejdsinspektører, f.eks. gennem et fælles nationalt websted, er et af de centrale redskaber i kampen mod overtrædelse af reglerne;

10. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere og gennemføre ILO-konvention nr. 189 om husarbejdere; opfordrer medlemsstaterne til at indføre lovgivningsrammer, der muliggør lovlig beskæftigelse af hushjælpere og plejepersonale med henblik på at sikre retssikkerheden for arbejdsgivere og rimelige vilkår for beskæftigelse samt anstændige arbejdsbetingelser for arbejdstagere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere vilkårene og betingelserne for beskæftigelse af husarbejdere og, om nødvendigt, til at fremsætte henstillinger til forbedringer i overensstemmelse med de gældende traktater (navnlig artikel 153, stk. 1, i TEUF), herunder passende uddannelse og information om denne arbejdstagerkategoris rettigheder og forpligtelser;

11. konstaterer, at kvinder er hårdest ramt af social dumping inden for bestemte sektorer, navnlig husligt arbejde og plejesektoren (især hjemmepleje); opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at foretage en evaluering af de omstændigheder, hvor kvinder oplever social og lønmæssig dumping eller udfører sort arbejde, og af den gældende EU-lovgivning om disse forhold;

12. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre det transnationale og lokale samarbejde mellem offentlige institutioner, fagforeninger og NGO'er for at løse de ofte meget komplicerede problemer, som migrantarbejdstagere står over for, og til at tage hensyn til arbejdsvilkår såvel som alle andre elementer, der er forbundet med livskvalitet, herunder den generelle sundhed, social inklusion og indkvartering;

13. fremhæver betydningen af bestemmelserne i direktiv 2014/67/EU om grænseoverskridende fuldbyrdelse af økonomiske administrative sanktioner og/eller bøder, der vil bidrage til at hindre overtrædelser af lovgivningen; er af den opfattelse, at de kompetente myndigheder bør kunne pålægge effektive, forholdsmæssige og behørigt sanktioner, bl.a. mulighed for at afbryde leveringen af tjenesteydelser i tilfælde af alvorlige overtrædelser af lovgivningen om udstationering eller af gældende kollektive overenskomster; mener, at størrelsen af sådanne bøder bør virke afskrækkende, og at tilvejebringelsen af oplysningerne til SMV'er om den gældende lovgivning om udstationering bør forbedres;

14. opfordrer medlemsstaterne til i betydelig grad at forbedre informationsudvekslingen vedrørende udstationerede arbejdstageres socialsikring med henblik på at forbedre håndhævelsen af den eksisterende lovgivning; erindrer om sin opfordring til Kommissionen til at undersøge fordelene ved at indføre og, såfremt det synes hensigtsmæssigt, at gøre et europæisk socialsikringskort, der er sikret mod forfalskning, eller et andet elektronisk dokument på tværs af EU tilgængeligt, hvorpå alle nødvendige oplysninger til kontrol af personens socialsikringsstatus på grundlag af ansættelsesforhold kan gemmes⁽¹⁾ samt de oplysninger, der er forbundet med arbejdstageres udstationeringer, under streng overholdelse af

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om et effektivt arbejdstilsyn som middel til at forbedre arbejdsvilkårene i Europa (Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0012).

Onsdag den 14. september 2016

databeskyttelsesreglerne, navnlig i forbindelse med behandling af følsomme personoplysninger; understreger dog, at denne bestemmelse ikke må begrænse eller på nogen måde undergrave værtslandets myndigheders og arbejdsmarkedets parter ret til i overensstemmelse med national lovgivning og praksis at gennemgå og foretage kontroller og efterprøvninger af et sådan korts dataindhold;

15. opfordrer til udarbejdelse af en EU-liste over virksomheder, herunder skuffeselskaber, der har gjort sig skyldige i alvorlige overtrædelser af EU's arbejdsmarkeds- og sociallovgivning — efter de har modtaget en forudgående advarsel — som kun kan konsulteres af de relevante tilsynsmyndigheder; opfordrer til, at disse virksomheder nægtes adgang til offentlige kontrakter, offentlige tilskud og EU-midler i et tidsrum, der er fastsat ved lov;

16. opfordrer EU og medlemsstaterne til at samarbejde på tværs af grænserne om håndhævelsesoplysninger, til at give tilsynsmyndighederne bedre adgang til data, som er registreret i medlemsstaternes nationale elektroniske registre og i det europæiske register over vejtransportvirksomheder (ERRU), og til at udvide listen over overtrædelser, der fører til transportvirksomhedens ikke-opfyldelse af vandelskravet, ved også at opføre manglende overholdelse af al relevant EU-lovgivning herpå; understreger, at ansvaret for overtrædelser af bestemmelserne bør ligge hos dem, der giver ordre til de ansatte;

II. Håndtering af huller i lovgivningen for at håndhæve den nationale og EU's arbejds- og sociallovgivning og håndtering af princippet om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling

17. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at fjerne mangler, der er blevet påpeget i de gældende bestemmelser, med henblik på effektivt at bekæmpe social dumping, socialt bedrageri og skattesvig;

18. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge gennemførelsen af direktiv 2014/67/EU og effektiviteten af platformen til bekæmpelse af sort arbejde i forbindelse med bekæmpelsen af skuffeselskaber ved at udbrede princippet om, at hvert selskab skal have ét enkelt hjemsted og sikre, at hver udbyder af tjenesteydelser ved fri udveksling af tjenesteydelser med udstationerede arbejdstagere bør udøve »reel virksomhed« i etableringsmedlemsstaten og således være en reel virksomhed; minder om vigtigheden af, at virksomhederne udøver »reel virksomhed« i deres oprindelsesmedlemsstat som begrundelse for at udstationere arbejdstagere; erindrer om, at Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender forkastede forslaget til direktiv om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, fordi nogle af de foreslåede bestemmelser kunne fremme oprettelsen af enheder, hvis sociale og økonomiske aktiviteter er fiktive, udgør en overtrædelse af deres overenskomstmæssige og retlige forpligtelser og er skyld i tab af skatteindtægter på milliarder af euro; opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden for at foreslå et gennemslagsligt og tilgængeligt virksomhedsregister over samtlige virksomheder i EU og den obligatoriske anvendelse af EESSI;

19. opfordrer Kommissionen til at lancere en ny rapport om medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at foretage de nødvendige forbedringer af deres nationale skatteforvaltninger og -systemer med henblik på at imødegå skattesvig, som det blev foreslået i Kommissionens meddelelse med titlen »En handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse« (COM(2012)0722);

20. bemærker, at direktiv 96/71/EF kun henviser til artikel 64 og 74 i TEUF vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsfriheden, mens et af hovedformålene med direktivet er at beskytte arbejdstagere; henleder desuden opmærksomheden på vigtigheden af artikel 151 og 153 i TEUF, der fastsætter mål for EU og dets medlemsstater om fremme af beskæftigelsen, forbedring af leve- og arbejdsvilkårene, en passende social beskyttelse, fremme af dialogen på arbejdsmarkedet og bekæmpelse af udstødelse;

21. erkender risiciene forbundet med lange kæder af underleverandører; minder om, at medlemsstaterne i samråd med de relevante arbejdsmarkedsparter kan indføre ordninger med »solidarisk hæftelse« på nationalt plan, der gælder for både lokale og udenlandske virksomheder med henblik på at gøre det muligt for lokale og udenlandske arbejdstagere at gøre deres rettigheder gældende; minder om, at denne mulighed blev bekræftet i direktiv 2014/67/EU; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge anvendelsen af den pligt, som dette direktiv pålægger medlemsstaterne, til at vedtage foranstaltninger, der sikrer, at udstationerede arbejdstagere i bygge- og anlægssektoren i underleverandørkæder kan holde den kontrahent, som deres arbejdsgiver er direkte underkontrahent for, ansvarlig for respekten for deres arbejdstagerrettigheder;

Onsdag den 14. september 2016

22. bemærker problemerne med direktiv 96/71/EF og dets gennemførelse; fremhæver betydningen af at løse disse problemer for at sikre rimelige arbejdsvilkår, respekt for arbejdstageres rettigheder og lige konkurrencevilkår for udstationerede og lokale virksomheder i værtslandet, hvilket er særlig vigtigt for SMV'er; opfordrer til en rettidig gennemførelse af direktiv 2014/67/EU; bemærker Kommissionens forslag om at ændre direktiv 96/71/EF ved at medtage en begrænsning af udstationeringsperioder, indføre bestemmelser om aflønning og fastlægge vilkår og betingelser for beskæftigelse for at sikre respekt for princippet om ligebehandling og forbuddet mod enhver forskelsbehandling på baggrund af nationalitet, som har været fastlagt i EU-retten siden oprettelsestraktaterne; fastholder, at reglerne om udstationering bør være tydelige, forholdsmæssige og berettigede; understreger nødvendigheden af at overholde værtslandets kollektive overenskomster og arbejdsmarkedsrelationer;

Mobile arbejdstagere: bekæmpelse af social dumping i transportsektoren

23. opfordrer til en øget overvågning af gennemførelsen af reglerne for arbejdstid og hvileperioder i transportsektoren; opfordrer til en forbedring af overvågningsudstyret og rettidig indførelse af intelligente fartskrivere til erhvervmæssig brug med henblik på at sikre en korrekt, effektiv og ikke-diskriminerende gennemførelse af eksisterende lovgivning i medlemsstaterne uden at skabe unødvendige administrative byrder; opfordrer Kommissionen til at overveje at oprette en »elektronisk og integreret operatørfil« for alle virksomheder, der anvender fællesskabstilladelsen, for derigennem at indsamle alle relevante data om transportselskabet, køretøjet og chaufføren under vejkontroller;

24. opfordrer til en intensivering af kontroller i forbindelse med overholdelsen af arbejds-, standby-, køre- og hviletid inden for alle relevante sektorer, f.eks. anlægs-, catering-, sundheds- og transportsektorerne, og til indførelse af sanktioner for alvorlig brud herpå;

25. opfordrer Kommissionen til at overveje at oprette et europæisk vejtransportagentur for at sikre en korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen og fremme standardisering og samarbejdet mellem samtlige medlemsstater på vejtransportområdet;

26. opfordrer Kommissionen til at koordinere og styrke samarbejdet om vejtransportlovgivningen mellem de nationale myndigheder, herunder gennem udveksling af oplysninger, og om andre indsatser med henblik på at støtte gennemførelsen af lovgivning og etablering af lige vilkår for virksomhederne; bemærker, at håndhævelse af lovgivningen på dette område primært er medlemsstaternes ansvar; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at samarbejde tættere med Euro Contrôle Route og det europæiske færdselspolitinet (TISPOL) for at forbedre gennemførelsen af EU-lovgivningen om vejtransport ved at sikre en ensartet og passende gennemførelse;

27. opfordrer Kommissionen til at anvende artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 593/2008 (Rom I) som fortolket af Domstolens afgørelse i sagen om Koelzsch (sag C-29/10, Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. marts 2011) på en kollektiv måde på chaufførerne inden for vejtransportsektoren;

28. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at udveksle synspunkter med henblik på at præcisere de relevante bestemmelser, således at der kan sondres mellem ansatte og selvstændige, og derved bekæmpe »proformaselvstændighed« og anmoder Kommissionen om at foreslå specifikke henstillinger baseret på indikatorer for, at der er tale om et ansættelsesforhold i overensstemmelse med ILO's henstilling nr. 198 om ansættelsesforhold, samtidig med at man ikke diskriminerer ægte selvstændige arbejdstagere med et lille antal kunder; understreger behovet for at overvåge den beskæftigelsesmæssige status for arbejdstagere såsom luftfartspiloter og lokomotivførere og deres ansættelsesforhold hos de virksomheder, hvor de arbejder; understreger, at problemet med proformaselvstændighed har betydelige konsekvenser med hensyn til den arbejdsretlige beskyttelse af arbejdstagere og sikkerheden og kan få konsekvenser for den fri konkurrence;

29. afviser enhver yderligere liberalisering af cabotagekørsel, indtil gennemførelsen af den nuværende retlige ramme er blevet styrket; opfordrer Kommissionen til at foreslå bedre regler for at sikre bedre gennemførelse og lette overvågningen; opfordrer Kommissionen til at revidere direktivet om kombineret transport (92/106/EØF)⁽¹⁾ med henblik på at eliminere urimelige praksisser og opfordrer til yderligere foranstaltninger til at sikre overholdelse af sociallovgivningen inden for kombineret transport;

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne (EFT L 368 af 17.12.1992, s. 38).

Onsdag den 14. september 2016

30. opfordrer de medlemsstater, der har et afgiftssystem, til at gøre de indsamlede vejdata tilgængelige for tilsynsmyndighederne med henblik på evaluering, således at cabotagekørsel kan kontrolleres mere effektivt;

31. henstiller, at det i forbindelse med overtagelse eller overførsel af en virksomheds aktiver klart angives, hvilke krav der ikke ses bort fra, men overføres til de nye kontrakter, jf. direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾ om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder;

32. opfordrer til en forbedring af forordning (EF) nr. 1008/2008 for at sikre bindende anvendelse af national arbejdsmarkedslovgivning for luftfartsselskaber, der har operationelle baser i EU, og for at forbedre definitionen og forståelsen af begrebet »hovedvirksomhed« samt for i forbindelse med koordineringen af sociale sikringsordninger og arbejdsmarkedslovgivninger også at tilpasse definitionen af »hjemmebase« for besætningsmedlemmer i henhold til forordning (EU) nr. 83/2014⁽²⁾ og forordning (EU) nr. 465/2012⁽³⁾;

33. opfordrer på det kraftigste Kommissionen og medlemsstaterne til i forbindelse med forordningen om et europæisk luftfartssikkerhedsagentur (EASA) og anden relevant lovgivning at støtte direkte beskæftigelse som referencemodel og til at begrænse anvendelsen af atypiske beskæftigelseskontrakter;

34. opfordrer til beskyttelse af flyve- og kabinebesætningsmedlemmernes sociale rettigheder;

35. opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres lovgivning med henblik på at sikre, at alle kontrakter inden for luftfartssektoren tilbyder beskæftigelse af høj kvalitet og gode arbejdsvilkår; mener, at de usikre arbejdsvilkår udgør en øget sikkerhedsrisiko; understreger, at en forbedring af konkurrenceevnen ikke må ske på bekostning af »udsalg« af de sociale garantier og kvaliteten af tjenesterne;

36. fremhæver, at den sociale dimension i den luftfartsstrategi for Europa, som blev offentliggjort af Kommissionen den 7. december 2015, bør styrkes, eftersom beskæftigelse af høj kvalitet og gode arbejdsvilkår hænger direkte sammen med opretholdelse af sikkerheden for såvel passagerer som personale; understreger endvidere, at det er nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne overvåger og sikrer behørig håndhævelse af national sociallovgivning og nationale kollektive overenskomster over for flyselskaber, der opererer fra baser på EU's territorium; minder i denne henseende om forbindelsen mellem sociale og miljømæssige standarder og tjenesternes kvalitet samt sikkerhed; erkender betydningen af, at der opstilles minimumskrav for uddannelse af vedligeholdelsespersonale i den civile luftfartssektor; anmoder Kommissionen om at fremsætte et forslag til revision af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 868/2004 af 21. april 2004 om beskyttelse mod støtte og illoyal priskonkurrence til skade for EF-luftfartsselskaber i forbindelse med levering af luftfartsydelse fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽⁴⁾ og til at analysere årsagerne til den manglende gennemførelse heraf; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at revidere reglerne for grundlæggende erhvervsuddannelse og om udstedelse af licenser til flybesætninger med henblik på at fjerne de mangler, der fører til udnyttelse af piloter, såsom »pay-to-fly«-kontrakter;

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014 af 29. januar 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 965/2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 28 af 31.1.2014, s. 17).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (EUT L 149 af 8.6.2012, s. 4).

⁽⁴⁾ EUT L 162 af 30.4.2004, s. 1.

Onsdag den 14. september 2016

37. opfordrer Kommissionen til undersøge muligheden for et yderligere forslag om gældende arbejdsvilkår i skibsfartssektoren, herunder med hensyn til besætningsmedlemmerne på skibe;

38. mener, at Kommissionen bør sikre fuld gennemførelse af den sociale lovgivning i den maritime sektor, herunder konventionen om søfarendes arbejdsforhold fra 2006; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at se nærmere på foranstaltninger, som tilskynder til ansættelse og fastholdelse af faglærte søfolk i Europa;

Forventede problemer i forbindelse med digitalisering af økonomien

39. erindrer om betydningen af at knytte udviklingen af den digitale økonomi og deleøkonomien sammen med beskyttelse af arbejdstagere i denne nye sektor, hvor mere fleksible arbejdsforhold kan medføre ansættelsesformer med lavere standarder med hensyn til social sikring, arbejdstid, arbejdssted, faglig uddannelse, medarbejderindflydelse og jobbeskyttelse; understreger, at foreningsfriheden og retten til kollektive overenskomstforhandlinger skal gælde i forbindelse med disse nye former for beskæftigelse i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder og national praksis; understreger, at medlemsstaterne skal tilpasse deres lovgivning til den digitale økonomi og deleøkonomien, og opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til hurtigt at evaluere de bestemmelser i EU-lovgivningen, der gælder for denne sektor, og om nødvendigt udarbejde forslag til at regulere den digitale økonomi, deleøkonomien og den kollaborative økonomi med henblik på at sikre loyal konkurrence og beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder;

40. bemærker, at digitaliseringen har en afgørende indflydelse på de europæiske arbejdsmarkeder; fremhæver, at digitaliseringen på den ene side kan skabe nye forretningsmodeller og nye arbejdspladser (især for højtuddannede arbejdstagere, men også for lavtuddannede arbejdstagere), men at den på den anden side også kan føre til usikre ansættelsesformer; understreger, at det er nødvendigt at tage sociale hensyn i forbindelse med strategien for det digitale indre marked, hvis vi skal blive i stand til i fuld udstrækning at udnytte fordelene ved den dertil knyttede beskæftigelse og det dertil knyttede vækspotentiale, samtidig med at der sikres et højt jobbeskyttelsesniveau; opfordrer Kommissionen til at udforme det digitale indre marked på en socialt retfærdig og bæredygtig måde; mener, at de eksisterende sociale sikringsordninger bør tilpasses til arbejdstagernes behov i den digitale økonomi og deleøkonomien for at sikre en hensigtsmæssig social beskyttelse af disse arbejdstagere;

41. minder om, at arbejdstiden inden for visse økonomiske sektorer, som f.eks. landbruget, varierer alt efter sæsonforholdene;

III. Hen imod opadgående social konvergens

42. understreger de grundlæggende rettigheders forrang; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og styrke den dialog mellem arbejdsmarkedets parter, som spiller en afgørende rolle for at opnå arbejdsforhold på et højt niveau; understreger, at arbejdsretten og høje sociale standarder spiller en afgørende rolle i forbindelse med genskabelsen af balance i økonomien, indkomststøtten og tilskyndelsen til investeringer i kapacitet; understreger, at alle EU-lovtekster og politiske EU-dokumenter i denne sammenhæng skal respektere fagforeningsrettighederne og -frihederne, overholde kollektive overenskomster og sikre ligebehandling af arbejdstagere;

43. opfordrer Kommissionen til at træffe konkrete foranstaltninger til at hjælpe kvinder, der er ramt af social dumping, ved i forbindelse med alle generelle politikker og foranstaltninger at koncentrere sig om sikring af ligestilling under hensyntagen til den nuværende opsplitning af arbejdsmarkedet og uligheder i ansættelseskontrakter, som giver sig udslag i de fortsatte betydelige lønforskelle mellem mænd og kvinder;

44. understreger, at ulighederne i Europa uddybes, hvilket underminerer opfyldelsen af Europa 2020-målene vedrørende fattigdom og beskæftigelse;

45. understreger betydningen af at indføre økonomiske, skattemæssige og sociale mekanismer i EU og/eller i euroområdet, hvilket vil forbedre levestandarden for borgerne i EU ved at reducere de økonomiske og sociale skævheder; opfordrer derudover Kommissionen til at tage hensyn til udtalelser vedrørende sociale spørgsmål for at forbedre arbejdstagerbeskyttelsen gennem konvergens;

Onsdag den 14. september 2016

46. minder om Kommissionens tilsagn om at oprette en søjle for sociale rettigheder og understreger behovet for opadgående social konvergens med henblik på at opfylde målsætningerne i artikel 151 i TEUF; understreger, at opstilling af kriterier til sammenligning af de forskellige nationale sociale systemer ikke kan udgøre en sådan søjle, men udelukkende fungere som en foreløbig analytisk ramme; understreger, at vedtagelsen af en søjle for sociale rettigheder ikke bør føre til sænkning af allerede eksisterende arbejdsretlige og sociale standarder;
47. bemærker de forskellige niveauer for arbejdsgiveres og arbejdstageres socialsikringsbidrag i medlemsstaterne; anmoder Kommissionen om at evaluere den økonomiske og sociale indvirkning af disse forskelle i forbindelse med det indre marked;
48. mener, at en løn, som gør det muligt for arbejdstagerne at leve et anstændigt liv, er vigtig for den sociale samhørighed og for at opretholde en produktiv økonomi; opfordrer til overholdelse og fremme af kollektive forhandlinger; anbefaler desuden, at der etableres bundgrænser for lønninger i form af nationale mindstelønninger, hvor det måtte være relevant og med behørig respekt for hver enkelt medlemsstats praksis og efter høring af arbejdsmarkedets parter, således at man gradvis kan opnå mindst 60 % af den respektive nationale gennemsnitsløn, såfremt det er muligt, og derved undgå alt for store lønforskelle, støtte den samlede efterspørgsel og økonomisk genopretning og understøtte opadgående social konvergens;
49. bemærker den potentielle værdi af automatiske stabilisatorer; understreger nødvendigheden af at ledsage disse stabilisatorer med en effektiv beskæftigelsespolitik, hvis hovedformål er at skabe arbejdspladser af høj kvalitet;
50. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at overveje behovet for at træffe foranstaltninger på EU-plan til at adressere de forskellige aspekter af outsourcing, herunder en udvidelse af den solidariske hæftelse i underentreprisekæden;
51. understreger, at alle underleverandører, bl.a. vikarbureauer, som hovedsageligt sender kvinder til andre medlemsstater for at udføre husligt arbejde eller varetage plejeopgaver, skal gøres ansvarlige for ikke-udbetalt løn, socialforsikringsbidrag, ulykkesforsikring og sikring i tilfælde af sygdom eller skade; understreger, at underleverandører skal være i stand til at bistå medarbejdere i tilfælde af dårlig behandling eller misbrug fra kunders side og med hjemsendelse;
52. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at oprette et instrument, der pålægger virksomheder at udvise rettidig omhu, som er ansvarspådragende, både i forhold til deres datterselskaber og underentreprenører, der udøver virksomhed i et tredjeland, for at forebygge menneskerettighedskrænkelser, korruption, alvorlig person- eller miljøskade og overtrædelse af ILO-konventionerne;
53. mener, at direktiv 96/71/EF og reglerne for koordinering af de sociale sikringsordninger skal gælde for ansættelse af udstationerede arbejdstagere fra et tredjeland på grundlag af WTO-aftalen om leveringsform 4 og inden for rammerne af handelsaftaler med henblik på at beskytte mod en gunstigere behandling af virksomheder og arbejdstagere fra tredjelands end virksomheder og arbejdstagere fra medlemsstaterne;
54. anmoder Kommissionen om i videst mulig omfang at tage hensyn til henstillingerne i denne beslutning;
55. understreger behovet for en bedre samordning af de forskellige EU-politikker;
- o
- o   o
56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0349

Filippinerne

Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om Filippinerne (2016/2880(RSP))

(2018/C 204/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Filippinerne, navnlig beslutningen af 8. juni 2016⁽¹⁾ om rammeaftalen om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og Republikken Filippinerne, af 14. juni 2012⁽²⁾ og af 21. januar 2010⁽³⁾,
- der henviser til erklæringen af 3. september 2016 fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om angrebet i Davao,
- der henviser til de diplomatiske forbindelser mellem Filippinerne og EU (dengang Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF)), som blev etableret den 12. maj 1964 med udnævnelsen af Filippinerne's ambassadør til EØF,
- der henviser til Filippinerne's status som stiftende medlem af Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) efter undertegnelsen af Bangkokerkonklaven den 8. august 1967,
- der henviser til udkast til rammeaftale om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side,
- der henviser til den erklæring, som FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, fremsatte den 8. juni 2016 vedrørende den tilsyneladende godkendelse af udenretslige henrettelser,
- der henviser til erklæringen af 3. august 2016 fra den administrerende direktør for FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet (UNODC) om situationen i Filippinerne,
- der henviser til den erklæring om Filippinerne af 4. september 2016, der tilskrives talsmanden for FN's generalsekretær,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds erklæring til pressen af 4. september 2016 om terrorangrebet i Filippinerne,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Filippinerne og EU har langvarige diplomatiske, økonomiske, kulturelle og politiske forbindelser;
- B. der henviser til, at demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og dialog med civilsamfundsorganisationer altid har udgjort en vigtig del af de bilaterale forhandlinger mellem EU og Filippinerne;
- C. der henviser til de enorme udfordringer, der venter den nyligt valgte regering i Filippinerne for så vidt angår bekæmpelsen af ulighed og korruption og med hensyn til at lede fredsprocessen i landet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0263.

⁽²⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 99.

⁽³⁾ EUT C 305 E af 11.11.2010, s. 11.

Torsdag den 15. september 2016

- D. der henviser til, at den ulovlige narkotikahandel i Filippinerne stadig giver anledning til alvorlig bekymring på såvel nationalt som på internationalt plan; der henviser til, at Philippine Drug Enforcement Agency (PDEA), landets ledende myndighed på narkotikaområdet, ifølge den årlige rapport fra det amerikanske udenrigsministerium til kongressen, rapporterede, at 8 629 landsbyer eller barangays (ca. 20 % af landets landsbyer) indberettede narkotikarelaterede forbrydelser, og der henviser til, at Filippinerne anses for at have den højeste udnyttelsesrate for metamfetamin i Østasien;
- E. der henviser til, at et af de centrale elementer i Rodrigo Duterte's præsidentkampagne var et tilsagn om at sætte en stopper for alle niveauer af narkotikarelateret kriminalitet i hele landet; der henviser til, at præsident Duterte under sin valgkamp og i løbet af de første dage i embedet gentagne gange indtrængende opfordrede de retshåndhævende myndigheder og offentligheden til at dræbe personer mistænkt for ulovlig handel med narkotika, som ikke har overgivet sig selv, samt stofmisbrugere;
- F. der henviser til, at præsident Duterte offentligt erklærede, at han ikke ville forfølge de retshåndhævelsespersoner og de borgere, der har dræbt narkotikahandlere, som har modsat sig anholdelse;
- G. der henviser til, at tal fra det filippinske politi viser, at politiet i perioden fra den 1. juli til den 4. september 2016 har dræbt flere end 1 000 formodede narkopushere og stofmisbrugere, og der henviser til, at politiets statistikker desuden tilskriver ukendte bevæbnede mænd drabene på mere end 1 000 påståede narkotikahandlere og stofmisbrugere i de sidste to måneder; der henviser til, at Al Jazeera har oplyst, at mere end 15 000 narkotikarelaterede mistænkte er blevet arresteret, hovedsagelig på grundlag af rygter og påstande, der er fremført af medborgere, og der henviser til, at næsten 700 000 personer »frivilligt« har meldt sig selv til politiet og ladet sig registrere til behandling under Tokhang-programmet med henblik på at undgå at blive et mål for politiet eller selvtægtsudøvere;
- H. der henviser til, at FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, den 8. juni 2016 fordømte rækken af udenretslige henrettelser som værende ulovlige og en krænkelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder;
- I. der henviser til, at FN's særlige rapportør om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser, Agnes Callamard, og FN's særlige rapportør om retten til sundhed, Dainius Pūras, den 18. august 2016 indtrængende opfordrede den filippinske regering til at sætte en stopper for den igangværende bølge af udenretslige henrettelser og drab i forbindelse med en intensiveret kampagne for bekæmpelse af kriminalitet og narkotikamisbrug rettet mod narkotikahandlere og stofmisbrugere;
- J. der henviser til, at det filippinske senat og Menneskerettighedskommissionen har foretaget deres egne uafhængige undersøgelser af dødsfaldene;
- K. der henviser til, at Filippinerne var et af de første lande i Asien til at afskaffe dødsstraffen i 1987; der henviser til, at dødsstraffen — efter at være blevet genindført — for anden gang blev afskaffet under præsident Arroyo i 2006; der henviser til, at præsident Duterte under sin valgkamp opfordrede til endnu engang at genindføre dødsstraffen, navnlig for ulovlig narkotikahandel, og der henviser til, at kongressen nu er i færd med at behandle et lovforslag;
- L. der henviser til, at et andet lovforslag i kongressen har til formål at nedsætte den kriminelle lavalder fra 15 til ni år;
- M. der henviser til, at et bombeangreb, som Abu Sayyaf og tilknyttede grupper tog ansvaret for, den 2. september 2016 dræbte mindst 14 mennesker og sårede yderligere 70 på et marked i byen Davao; der henviser til, at Filippinerne væbnede styrker fortsætter en militær offensiv mod militante medlemmer af den IS-affilerede Abu Sayyaf-gruppe i den sydlige Suluprovins;
- N. der henviser til, at den filippinske regering efter angrebet har erklæret Mindanao for et »nationalt katastrofeområde som følge af den lovløse vold«;

Torsdag den 15. september 2016

- O. der henviser til, at der den 26. august 2016 under den norske regerings auspicer blev undertegnet en ubegrænset våbenhvile mellem den filippinske regering og Filippinernes Nationale Demokratiske Front (NDFP), hvilket udgør et vigtigt gennembrud i den 47 år gamle guerillakrig, der har kostet ca. 40 000 mennesker livet;
- P. der henviser til, at Filippinerne skal varetage formandskabet for ASEAN i 2017, og til, at præsident Duterte har meddelt, at »ASEAN under Filippinernes formandskab vil blive fremhævet som en model for regionalisme og en global aktør, der sætter befolkningens interesser i centrum«;
1. fordømmer på det kraftigste angrebet på et marked i byen Davao den 2. september 2016 og udtrykker sin medfølelse med de pårørende til ofrene; understreger, at de ansvarlige for disse drab bør stilles til regnskab herfor, men opfordrer EU's delegation til nøje at overvåge anvendelsen af »lovløshed«; opfordrer indtrængende alle stater til i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til folkeretten og de relevante FN-resolutioner at samarbejde aktivt med Filippinernes regering og alle andre relevante myndigheder på dette område;
  2. fordømmer på det kraftigste narkotikahandel og narkotikamisbrug i Filippinerne; understreger, at ulovlig narkotika udgør en trussel mod unge mennesker i Filippinerne, og at det er et af de alvorligste samfundsmæssige problemer;
  3. forstår, at millioner af mennesker i Filippinerne er påvirket negativt af det høje niveau af narkotikamisbrug og konsekvenserne heraf; giver imidlertid udtryk for den største bekymring over det ekstraordinært store antal af mennesker, som er blevet dræbt under politiaktioner og af private vagtværn som led i en intensiveret kampagne for bekæmpelse af kriminalitet og narkotikamisbrug, som er rettet mod narkotikahandlere og stofmisbrugere, og opfordrer indtrængende den filippinske regering til at sætte en stopper for den nuværende bølge af udenretslige drab og henrettelser;
  4. glæder sig over, at regeringen agter at begrænse den høje grad af kriminalitet og korruption i landet, men opfordrer regeringen til at vedtage specifikke og omfattende politikker og programmer, som også bør omfatte forebyggelses- og rehabiliteringsforanstaltninger, og til ikke udelukkende at fokusere på voldelig undertrykkelse;
  5. bifalder i høj grad præsident Dutertes initiativ til at puste nyt liv i fredsprocessen med Filippinernes Nationale Demokratiske Front (NDFP) og ser frem til i en meget nær fremtid at kunne se en ende på denne konflikt, i betragtning af at der ifølge forhandlingsplanen vil kunne indgås en endelig aftale om at afslutte den væbnede konflikt inden for ét år;
  6. understreger, at reaktioner på ulovlig narkotikahandel skal ske i fuld overensstemmelse med nationale og internationale forpligtelser;
  7. opfordrer indtrængende myndighederne til at sikre respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i overensstemmelse med de internationale menneskerettighedsstandarder og de internationale instrumenter, der er undertegnet af Filippinerne;
  8. tilskynder myndighederne til omgående at indlede en undersøgelse af det usædvanligt store antal dræbte under politiaktioner;
  9. bemærker, at UNODC er parat til at gå i dialog med Filippinerne med henblik på at retsforfølge narkotikahandlere under iagttagelse af de nødvendige retsgarantier i overensstemmelse med internationale standarder og normer;
  10. anbefaler, at der straks indføres en national mekanisme til forebyggelse af tortur som fastsat i FN's konvention mod tortur og den valgfri protokol hertil;
  11. opfordrer indtrængende den filippinske regering til at fordømme handlinger foretaget af private vagtværn og undersøge deres ansvar for drabene; opfordrer indtrængende de filippinske myndigheder til at foretage en hurtig, grundig, effektiv og upartisk undersøgelse for at finde frem til alle de ansvarlige, bringe dem for en kompetent og upartisk domstol og anvende de strafferetlige sanktioner, der er fastsat i lovgivningen;
  12. opfordrer den filippinske regering til at sikre tilstrækkelig beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, fagforeningsfolk og journalister;

Torsdag den 15. september 2016

13. glæder sig over præsident Dutertes tilsagn om at indføre narkotikarelaterede rehabiliteringsprogrammer og opfordrer EU til at støtte regeringen i dens bestræbelser på at sikre stofmisbrugere den nødvendige hjælp til at frigøre sig fra deres afhængighed samt til at fortsætte sin støtte til reformer af det strafferetlige system i Filippinerne;
  14. henstiller til, at Filippinerne snarest muligt ratificerer den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding, og at den kriminaliserer tvangsforsvindinger og udenretslige henrettelser i sin nationale lovgivning;
  15. opfordrer indtrængende den filippinske kongres til at afstå fra at genindføre dødsstraffen og fra at nedsætte den kriminelle lavalder;
  16. bemærker, at dødsstraf ifølge al empirisk dokumentation ikke reducerer antallet af narkotikarelaterede lovovertrædelser og ville ødelægge én af det filippinske retssystemets store fortjenester;
  17. opfordrer indtrængende EU til at benytte alle de instrumenter, der er til rådighed, til at bistå den filippinske regering i dens bestræbelser på at overholde dens internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet, navnlig gennem rammeaftalen;
  18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer, Filippinernes regering og parlament, ASEAN-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's højkommissær for menneskerettigheder og FN's generalsekretær.
-

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0350

Somalia**Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om Somalia (2016/2881(RSP))**

(2018/C 204/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Somalia,
- der henviser til erklæringerne fra EU-Udenrigstjenestens talsperson om angrebene i Somalia af 27. februar 2016, 2. juni 2016, 26. juni 2016, 26. juli 2016 og 21. august 2016,
- der henviser til Rådets konklusioner om Somalia af 18. juli 2016 og 15. februar 2016,
- der henviser til erklæringen fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- anliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, om afgørelsen vedrørende en valgmodel for Somalia i 2016,
- der henviser New Deal-pagten vedtaget den 16. september 2013 i Bruxelles,
- der henviser til EU's sikkerheds- og udviklingsstrategi for Sahel fra september 2011,
- der henviser til FN's rapport om ytringsfrihed i Somalia, offentliggjort den 4. september 2016,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2297 (2016) af 7. juli 2016,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport om Somalia til FN's Sikkerhedsråd af 8. januar 2016 og 9. maj 2016,
- der henviser til rapporten fra Arbejdsgruppen for Universel Periodisk Bedømmelse (UPR) under FN's Menneskeret- tighedsråd af 13. april 2016,
- der henviser til den fordømmelse, som FN-generalsekretærens særlige repræsentant i Somalia, Michael Keating, har udtrykt af bombeattentatet mod et hotel i Mogadishu den 30. august 2016,
- der henviser til den seneste UPR-vurdering af Somalia over for FN's Menneskerettighedsråd i januar 2016,
- der henviser til, at Den Afrikanske Unions mission i Somalia (AMISOM) den 2. september 2016 appellerede om støtte til at modvirke brugen af improviserede eksplosive anordninger (IED) i Somalia,
- der henviser til, at AMISOM i sin erklæring af 26.7.2016 fordømte terrorangrebene i Mogadishu,
- der henviser til erklæring af 30. august 2016 fra den særlige repræsentant for formanden for Den Afrikanske Unions Kommission (SRCC) for Somalia, ambassadør Francisco Caetano Madeira, hvori denne udtrykte sin påskønnelse af de somaliske sikkerhedsstyrker i forbindelse med angrebet på et hotel i Mogadishu,
- der henviser til Cotonou-partnerskabsaftalen mellem AVS og EU,

Torsdag den 15. september 2016

- der henviser til den meddelelse, som Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd på sit 455. møde den 2. september 2014 udsendte om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og voldelig ekstremisme i Afrika,
  - der henviser til, at Den Afrikanske Kommission for Menneskerettigheder og Befolkningers Rettigheder har mandat til at fremme og beskytte menneskers og folks rettigheder i henhold til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder,
  - der henviser til Den Afrikanske Unions konvention om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, som vedtoges i 1999,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5 og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Somalia efter to årtier med borgerkrig, manglende statslig kontrol samt terrorisme befinder sig i en afgørende overgangsperiode; der henviser til, at Somalia siden 2012, hvor en ny regering med international støtte blev indsat, langsomt har bevæget sig i retning af stabilitet, men at de nye myndigheder stadig står over for en udfordring fra de al Qaeda-tilknyttede al Shabaab-oprørere;
- B. der henviser til, at selv om der har kunnet observeres positive tilsagn og tiltag fra den somaliske regerings side, som f. eks. oprettelsen af en uafhængig national menneskerettighedskommission, forhindrer usikkerhed og politiske stridigheder fortsat konkrete fremskridt med reformen af retsvæsenet og sikkerhedssektoren;
- C. der henviser til, at den somaliske regering i mangel af et funktionsdygtigt civilt retsvæsen bruger militærdomstole til at retsforfølge og dømme civile, hvilket ikke garanterer rettighederne for civile anklagede; der henviser til, at der er givet vide efterforskningsmæssige beføjelser til den nationale efterretnings- og sikkerhedstjeneste (NISA), som på nuværende tidspunkt ikke har noget retshåndhævelsesmandat, hvilket har medført alvorlige krænkelser af retten til en retfærdig rettergang for personer i NISA's varetægt;
- D. der henviser til, at den somaliske befolkning kæmper med og lider under konsekvenserne af vedvarende barbariske overgreb fra krigsherrers og terroristers side; der henviser til, at mindst 10 personer, herunder soldater og civile, den 30. august 2016 blev dræbt uden for præsidentpaladset i Mogadishu; der henviser til, at al Shabaab den 26. juli 2016 i Mogadishu angreb en AU-base og dræbte mindst 13 mennesker, heriblandt FN-personale, og at der i de foregående måneder var rapporteret om en række morterangreb, hvorunder mere end 100 mennesker blev dræbt; der henviser til, at al Shabaab er også aktivt i nabolandet Kenya, hvor det regelmæssigt udfører terrorangreb;
- E. der henviser til, at AMISOM, Den Afrikanske Unions 22 000 mand stærke fredsbevarende styrke, bl.a. har mandat til at mindske truslen fra al Shabaab og andre væbnede oppositionsgrupper, levere sikkerhed for at muliggøre den politiske proces på alle niveauer samt gøre en indsat for stabilisering, forsoning og fredsopbygning i Somalia og muliggøre en gradvis overdragelse af sikkerhedsopgaver fra AMISOM til de somaliske sikkerhedsstyrker, når de sidstnævnte er klar hertil; der henviser til, at AMISOM's mandat er blevet forlænget til den 31. maj 2017, hvilket Parlamentet bifalder;
- F. der henviser til, at Uganda, som er den største bidragsyder af tropper, har meddelt, at det ville trække over 6 000 af sine tropper tilbage fra Somalia ved udgangen af 2017; der henviser til, at Den Afrikanske Union har meddelt, at den planlægger at trække styrken helt ud i slutningen af 2020, og at sikkerhedsopgaverne fra 2018 gradvist vil blive overdraget til Somalias militær;
- G. der henviser til, at AMISOM-styrker ved flere lejligheder er blevet beskyldt for alvorlige menneskerettighedskrænkelser, herunder vilkårlige drab og nogle tilfælde af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug;
- H. der henviser til, at den kommende valgproces i Somalia er en milepæl for det somaliske folk og vil få langvarig indvirkning på sikkerheden, stabiliteten og udviklingen i Somalia og regionen som helhed;

Torsdag den 15. september 2016

- I. der henviser til, at afstemningen om medlemmerne af det føderale somaliske parlaments førstekammer efter planen skal finde sted den 25. september 2016, mens afstemningen om medlemmerne af andetkammeret skal finde sted mellem den 24. september og den 10. oktober 2016; der henviser til, at præsidenten skal vælges af begge kamre den 30. oktober 2016;
- J. der henviser til, at afviklingen af valgprocessen vil være afgørende for afholdelsen af et almindeligt demokratisk valg i 2020, som skal organiseres af den uafhængige nationale valgkommission;
- K. der henviser til, at formanden for det Føderale Team for Implementering af Indirekte Valg (FIET), Omar Mohamed Abdulle, har bekræftet, at valgprocessen i 2016 vil blive afholdt til tiden og være gennemsigtig og troværdig;
- L. der henviser til, at ytringsfriheden, som spiller en central rolle i opbygningen af demokratiske stater, fortsat er meget begrænset; der henviser til, at en nylig FN-rapport om ytringsfriheden i Somalia vidner om de vanskelige forhold, som journalister, menneskerettighedsforkæmpere og politiske ledere fortsat står over for, herunder i form af drab, fortrinsvis begået af al Shabaab, frihedsberøvelse, intimidering og lukning af kritiske medier; der henviser til, at myndighederne kun sjældent efterforsker disse sager eller retsforfølger gerningsmændene;
- M. der henviser til, at der er givet vide efterforskningsmæssige beføjelser til den nationale efterretnings- og sikkerhedstjeneste (NISA), som på nuværende tidspunkt ikke har noget retshåndhævelsesmandat, hvilket medfører alvorlige krænkelse af retten til en retfærdig rettergang for personer i NISA's varetægt;
- N. der henviser til, at der ifølge FN-rapporten kan identificeres 120 tilfælde af vilkårlig tilbageholdelse og fængsling af medarbejdere i perioden mellem januar 2014 og juli 2016; der henviser til, at kun ti af de 48 journalister og medarbejdere, som er blevet anholdt siden januar 2015, er blevet stillet for en domstol;
- O. der henviser til, at Somalia fortsat er et af de lande i verden, som har de største og mest langvarigt fordrevne befolkningsgrupper, med 1,1 million internt fordrevne, heraf skønsmæssigt 400 000 i Mogadishu alene, og næsten 1 million flygtninge i regionen på Afrikas Horn; der henviser til, at tvangsudsættelser og usikkerheden på grund af den igangværende militære offensiv ifølge UNHCR resulterede i næsten 28 000 nye fordrivelser alene i juli måned;
- P. der henviser til, at der er 420 000 somaliske flygtninge i lejre i Kenya, herunder 350 000 i Dadaab-lejren, og at regeringerne i Somalia og Kenya og UNHCR har indgået en aftale om at lette den frivillige repatriering af 10 000 flygtninge til områder i Somalia, der er uden for al Shabaabs kontrol; der henviser til, at Kenyas regering i maj 2016 erklærede, at Dadaab-flygtningelejren i det nordøstlige Kenya vil blive lukket ved årets afslutning;
- Q. der henviser til, at børn fortsat udsættes for drab, vilkårlig frihedsberøvelse og rekruttering til de væbnede styrker, selv om Somalia ratificerede FN's konvention om barnets rettigheder i januar 2015 og tilsluttede sig erklæringen om trygge skoler (Safe Schools Declaration) i november 2015, hvorved det forpligtede sig til at tage konkrete skridt til at beskytte studerende og uddannelsesinstitutioner;
- R. der henviser til, at EU har ydet 286 mio. euro i støtte gennem Den Europæiske Udviklingsfond (2014-2020) med fokus på gennemførelsen af »pagten« og navnlig på stats- og fredsopbygning, fødevarerikkerhed, modstandsdygtighed og uddannelse; der henviser til, at EU ligeledes støtter AMISOM gennem fredsfaciliteten for Afrika;
1. udtrykker sin dybeste medfølelse med ofrene for de seneste terrorangreb i Somalia og med deres familier, og beklager dybt tabet af menneskeliv; fordømmer samtidig gerningsmændene bag disse angreb, der tilskrives al Shabaab-oprørsgruppen;
2. opfordrer til en styrkelse af den nationale sikkerhedsarkitektur og beskyttelse af befolkningen samt til yderligere støtte fra det internationale samfund til AMISOM og Somalias regering i deres bestræbelser på at skabe fred og stabilitet;

Torsdag den 15. september 2016

3. minder om, at varig fred og stabilitet kun kan opnås gennem social inklusion, bæredygtig udvikling og god regeringsførelse på grundlag af de demokratiske principper og retsstatsprincippet, hvor folkenes værdighed og rettigheder respekteres fuldt ud;
4. mener, at der er behov for en omfattende dialog mellem landets samfundsgrupper, herunder de klaner og stammer, som udgør den somaliske nation, for at muliggøre gensidig forståelse og etablere en konsensus om varig og stabil fred;
5. finder det glædeligt, at regeringen og de regionale ledere bakker op om en ny national sikkerhedspolitik, og opfordrer regeringen til at fremskynde gennemførelsen heraf i lyset af, at al Shabaab fortsat udgør en trussel;
6. opfordrer EU og dets internationale partnere til at forblive stærkt engagerede i at samarbejde med Somalia om opbygningen af legitime institutioner og en somaliskejet sikkerhedssektor med henblik på at bekæmpe terrorisme og sikre beskyttelsen af alle mennesker; understreger, at dette er afgørende for Somalias konstruktive udvikling og sikkerheden i regionen;
7. opfordrer Den Afrikanske Union (AU) til at sikre, at alle de lande, der bidrager med tropper, deler information med CCTARC (AMISOM's celle til sporing, analyse og respons vedrørende civile tab) om disse landes rapporter eller undersøgelser vedrørende civile tab, og at denne information også deles med FN, i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2297 (2016), bruges som input til AMISOM's operationelle planer;
8. opfordrer regeringen samt EU, som led i dets aktiviteter på retsstatsområdet i Somalia, til at sikre, at NISA reguleres med effektive kontrolmekanismer, og opbygge den tekniske ekspertise i Somalias kriminalefterforskningsafdeling (CID) til at gennemføre grundige og effektive efterforskninger, der respekterer alle rettigheder;
9. påskønner AU's efterforskning af påstandene om seksuel vold begået af AMISOM-tropper, opfordrer til en fuldstændig gennemførelse af henstillingerne i rapporten og opfordrer, i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2272 (2016), AU og de lande, der bidrager med tropper, til at sikre, at påstandene efterforskes korrekt og grundigt, og at de ansvarlige stilles for en domstol;
10. opfordrer til bedre EU-overvågning og kapacitetsopbygning for at sikre retsforfølgning af overgreb fra AMISOM's side, ikke mindst i betragtning af, at EU tegner sig for størstedelen af dets finansiering;
11. fremhæver de opmuntrende fremskridt, der er gjort hen imod mere inklusive valg og ansvarlig regeringsførelse siden 2012; bifalder den beslutning, som det nationale Leadership Forum har truffet om at fremme oprettelse og registrering af politiske partier i de næste to år frem mod valget i 2020, som skal være baseret på princippet om »én mand, én stemme«, samt forsøget på at genopbygge statsinstitutionerne og vedtagelsen af vigtige nye love om politiske partier og om oprettelsen af en uafhængig national menneskerettighedskommission; hilser det velkomment, at der er truffet beslutninger om at øge kvinders repræsentation; understreger den afgørende betydning af en troværdig, inklusiv, gennemsigtig og troværdig valgproces, der kan sikre den valgte ledelse den nødvendige legitimitet;
12. anerkender det positive bidrag, som FN's støttekontor i Somalia (UNSOS) har gjort for at støtte de fremskridt, som AMISOM og FN's bistandsmission i Somalia (UNSOM) har gjort, ved at stille tropper samt finansielle og materielle ressourcer til rådighed med henblik på at garantere beskyttelsen af civilbefolkningen i Somalia;
13. opfordrer indtrængende den nationale somaliske hær og AMISOM til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at standse ethvert forsøg fra den militante oprørsgruppe al Shabaabs side på at sabotere den kommende valgproces; understreger, at sikring af valgprocessen bør have allerhøjeste prioritet;
14. fordømmer sikkerhedsstyrkernes rekruttering og udnyttelse af børn som soldater og informanter, herunder brugen af tilfangetagne eller deserterede børnesoldater; opfordrer den somaliske regering til at sætte en stopper for denne praksis;

Torsdag den 15. september 2016

15. opfordrer til mere effektive foranstaltninger til at beskytte børn, som er udsat for væbnede konflikter, mod rekruttering og udnyttelse fra væbnede styrkers og gruppers side; opfordrer indtrængende myndighederne til primært at behandle børn, der er mistænkt for at have tilknytning til al Shabaab, som ofre og tage hensyn til barnets tarv med de internationale beskyttelsesstandarder som vejledende principper;
  16. minder om, at der ikke kan være sikkerhed uden udvikling eller udvikling uden sikkerhed; opfordrer til at skabe større sammenhæng mellem sikkerheds- og udviklingstiltag, styrke programmerne til fremme af såvel den økonomiske som den sociale udvikling samt bekæmpe underudvikling og årsagerne til og grundlaget for terrorisme; minder om behovet for at levere basale tjenester og støtte til personer, der har genvundet deres frihed, især for at sikre en holdbar reintegration af tilbagevendte flygtninge i landet; understreger behovet for at fremskynde konsolideringen af den administrative struktur i den somaliske stat og i de institutioner, der yder sådanne tjenester;
  17. opfordrer de somaliske flygtninges værtslande til fortsat at være realistiske omkring sikkerhedssituationen i store dele af Somalia, når de sender flygtninge tilbage til Somalia;
  18. er dybt bekymret over angrebene på humanitære aktører i Somalia; gentager den afgørende betydning af at kunne levere humanitær bistand til personer i nød under iagttagelse af principperne om uafhængighed og neutralitet;
  19. minder om, at ytringsfrihed spiller en central rolle i opbygningen af en demokratisk stat, navnlig i en tid med politisk forandring; opfordrer den somaliske regering til at revidere sin straffelov, den nye medielov og anden lovgivning med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med Somalias internationale forpligtelser vedrørende retten til ytringsfrihed og medierne;
  20. fordømmer på det kraftigste de mange drab og arrestationer og den udbredte intimidering, lukning af kritiske medier, konfiskering af udstyr og blokering af websteder; opfordrer til hurtig handling fra de somaliske myndigheders side for at sikre, at alle krænkelse af retten til ytringsfrihed undersøges til bunds, og at gerningsmændene retsforfølges;
  21. finder det prisværdigt, at UNSOM og Kontoret for FN's højkommissær for menneskerettigheder den 4. september 2016 offentliggjorde rapporten om retten til ytringsfrihed i Somalia, der er den første offentlige FN-menneskerettighedsrapport nogensinde for Somalia; opfordrer FN til i højere grad at rapportere offentligt;
  22. opfordrer indtrængende myndighederne til at vedtage og implementere passende retlige rammer og til at gennemføre de nødvendige juridiske reformer for at imødekomme folks behov for retfærdighed og beskyttelse, da straffrihed ikke kan tolereres;
  23. udtrykker sin bekymring over det stigende antal tvangsudsættelser af fordrevne personer fra offentlig og privat infrastruktur i de største byer i Somalia; minder om, at sådanne udsættelser skal være i overensstemmelse med de relevante nationale og internationale rammer; opfordrer Somalias føderale regering og alle involverede aktører til at finde holdbare konkrete løsninger på problemerne med internt fordrevne; opfordrer den somaliske regering til, med støtte fra sine partnere, at skabe betingelserne for, at flygtninge kan vende frivilligt tilbage i værdighed, når sikkerhedssituationen i landet tillader det;
  24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Afrikanske Union, præsidenten, premierministeren og parlamentet i Somalia, FN's generalsekretær, FN's Sikkerhedsråd, FN's Menneskerettighedsråd og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.
-

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0351

Zimbabwe

Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om Zimbabwe (2016/2882(RSP))

(2018/C 204/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Zimbabwe,
  - der henviser til den lokale EU-erklæring om vold af 12. juli 2016,
  - der henviser til den lokale EU-erklæring om bortførelsen af Itai Dzamara af 9. marts 2016,
  - der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2016/220 af 15. februar 2016 om ændring af afgørelse 2011/101/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe ⁽¹⁾,
  - der henviser til den globale politiske aftale, der blev undertegnet i 2008 af de tre største politiske partier, ZANU PF, MDC-T og MDC,
  - der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder af juni 1981, som Zimbabwe har ratificeret,
  - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra december 1948,
  - der henviser til Zimbabwes forfatning,
  - der henviser til Cotonouaftalen,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Zimbabwes befolkning i mange år har lidt under et autoritært regime ledet af præsident Robert Mugabe, som holder sig ved magten ved hjælp af korrupsion, vold, manipulerede valg og et brutalt sikkerhedsapparat; der henviser til, at Zimbabwes befolkning ikke har oplevet reel frihed i årtier, og at mange, der ikke er fyldt trediv, derfor kun har kendt til fattigdom og voldelig undertrykkelse;
- B. der henviser til, at der igen er stigende uro i det kriseramte Zimbabwe på en baggrund med likviditetsvanskeligheder, udbredt arbejdsløshed, statskorrupsion og myndighedernes forsøg på at undertrykke ytringsfriheden og den politiske opposition; der henviser til, at diverse grupper nu er i færd med at køre sig i stilling med henblik på tiden efter Mugabe;
- C. der henviser til, at Tendai Bitis arbejde med at stabilisere økonomien og øge de offentlige indtægter siden koalitionsregeringens fald i 2013 er blevet tilintetgjort ved en tilbagevenden til systemet med klientelisme, et korrupt regime og frygt; der henviser til, at Zimbabwe nu oplever den værste økonomiske krise siden hyperinflationen i 2008; der henviser til, at regeringen reelt er gået konkurs;
- D. der henviser til, at der siden maj 2016 er tusindvis af demonstranter — gadehandlere, arbejdsløse unge og nu også næringsdrivende — der er gået på gaden i en række byer over hele Zimbabwe for at protestere mod tab af arbejdspladser, massearbejdsløshed og regeringens manglende evne til at opfylde befolkningernes basale økonomiske forventninger, nemlig et arbejdsmarked, der skaber beskæftigelse, ansatte i den offentlige sektor, der får løn til tiden, en pålidelig, stabil valuta og overkommelige priser; der henviser til, at kun hæren bliver regelmæssigt betalt i en valuta, der har værdi;

⁽¹⁾ EUT L 40 af 17.2.2016, s. 11.

Torsdag den 15. september 2016

- E. der henviser til, at protestbevægelsen under ledelse af præsten Evan Mawarire, som bruger hashtagget #ThisFlag, har fået støtte fra kirker og middelklassen, som hidtil havde haft tendens til at undgå politik på gadeplan;
- F. der henviser til, at oppositionsbevægelsen #ThisFlag den 6. juli 2016 opfordrede til en national »udeblivelsesdag« i protest mod regeringens manglende indsats mod korruption, straffrihed og fattigdom; der henviser til, at dette resulterede i en massiv nedlukning af størsteparten af hovedstadens forretninger og virksomheder og førte til hårdhændet undertrykkelse fra myndighedernes side;
- G. der henviser til, at Promise Mkwanzani, lederen af #Tajamuka-bevægelsen, en social bevægelse, der er knyttet til udeblivelsesdagen i juli, som blev arresteret og anklaget for tilskyndelse til vold i det offentlige rum, er blevet løsladt mod kaution; der henviser til, at en anden #Tajamuka-aktivist, Linda Masarira, blev arresteret under protesterne i juli 2016 og har været tilbageholdt lige siden;
- H. der henviser til, at mange demonstrationer nu organiseres gennem de sociale medier, og at Zimbabwes myndigheder har blokeret adgangen til internettet og WhatsApp tekstbeskeder for at hindre protester;
- I. der henviser til, at hundreder af mennesker er blevet arresteret under demonstrationerne; der henviser til, at blodige sammenstød fandt sted den 26. august 2016 i Harare, hvor politiet lod hånt om en retskendelse og tævede tusinder af demonstranter, der var samlet under vartegnet National Election Reform Agenda (Nera) for at protestere mod de udeblevne valgreformforud for landets ivrigt afventede nationale valg i 2018; der henviser til, at mange af de tilbageholdte fortsat er varetægtsfængslet, og at det for manges vedkommende er uvist, nøjagtigt hvor de befinder sig;
- J. der henviser til, at præsident Mugabe har været ved magten siden uafhængigheden i 1980, og at han ønsker genvalg; der henviser til, at adskillige medlemmer af hans regering har fordømt krav om valgreformforud for valget i 2018;
- K. der henviser til, at veteraner fra uafhængighedskampen, der tidligere var Mugabes nære forbundsfæller i regeringspartiet, boycottede dennes tale den 8. august 2016 og fordømte hans diktatoriske tendenser og manglende evne til at løse den alvorlige økonomiske krise, der har plaget landet siden 2000; der henviser til, at præsidenten betragtede denne boykot som et forrædderi og som gengældelse lod tre medlemmer af den nationale sammenslutning af veteraner arrestere;
- L. der henviser til, at politiet den 2. september 2016 påberåbte sig bekendtgørelse 101A med henblik på at forbyde samtlige demonstrationer i det centrale Harare, få timer før 18 politiske partier havde planlagt en stor demonstration i hovedstaden;
- M. der henviser til, at højesteret den 7. september 2016 suspendede dette forbud i syv dage, og at denne afgørelse kom få dage efter præsident Mugabes indgriben i den dømmende magts uafhængighed, idet han angreb Zimbabwes dommere for »uforsvarlige« afgørelser, der tillod demonstrationer imod hans regime;
- N. der henviser til, at Zimbabwes menneskerettighedskommission har udtalt, at fødevarerhjælp, der blev fremskaffet for at hjælpe sultne landsbyboere over hele landet, der var ramt af tørke, blev fordelt ifølge partitilhørsforhold, hvor embedsmænd fra Zanu PF nægtede tilhængere af oppositionen fødevarerhjælp; der henviser til, at Zimbabwes regering erklærede katastrofetilstand i februar 2016, idet det blev anslået, at ca. 4,5 millioner mennesker ville have behov for fødevarerhjælp i januar 2017, og at op til halvdelen af befolkningen i landdistrikterne risikerer hungersnød;
- O. der henviser til, at den 9. marts 2016 var årsdagen for bortførelsen af menneskerettighedsforkæmperen Itai Dzamara; der henviser til, at højesteret har beordret regeringen til at søge efter Dzamara og aflægge rapport om fremskridtene til retten hver anden uge, indtil han er fundet;

Torsdag den 15. september 2016

- P. der henviser til, at Zimbabwe har undertegnet Cotonouaftalen, hvis artikel 96 fastsætter, at respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder er et væsentligt element i AVS-EU-samarbejdet;
- Q. der henviser til, at nogle få af EU's restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe-regimet i februar 2016 blev fornyet indtil den 20. februar 2017; der henviser til, at præsident Mugabe, Grace Mugabe, og Zimbabwe Defence Industries fortsat er omfattet af indefrysning af aktiver og rejseforbud; der henviser til, at en våbenembargo fortsat gælder; der henviser til, at EU tidligere havde ophævet restriktionerne for 78 personer og 8 enheder;
- R. der henviser til, at det nationale vejledende program for Zimbabwe har fået bevilget 234 mio. EUR for perioden 2014-2020 under den 11. Europæiske Udviklingsfond med fokus på tre hovedområder, nemlig sundhed, landbrugsbaseret økonomisk udvikling og god regeringsførelse og institutionsopbygning;
1. udtrykker alvorlig bekymring over stigningen i voldshandlingerne imod demonstranter i Zimbabwe i de seneste måneder; bemærker med bekymring det forbud af en måneds varighed imod demonstrationer, der blev bebudet for nylig; opfordrer regeringen og alle parter i Zimbabwe til at respektere retten til at demonstrere fredeligt for at imødegå reelle bekymringer og opfordrer indtrængende Zimbabwes myndigheder til at undersøge påstande om overdreven magtanvendelse og andre menneskerettighedskrænkelser begået af elementer inden for Zimbabwes politik og at drage dem til ansvar;
  2. er bekymret over stigningen i antallet af vilkårlige anholdelser af menneskerettighedsforkæmpere og personer, der deltager i fredelige og lovlige demonstrationer, og opfordrer til, at retsstatsprincippet respekteres, og at forfatningen opretholdes;
  3. opfordrer Zimbabwes myndigheder til omgående og betingelsesløst at løslade samtlige politiske fanger;
  4. fordømmer de seneste erklæringer fra præsident Robert Mugabe med angreb på retsvæsenet i Zimbabwe, og opfordrer indtrængende myndighederne i Zimbabwe til ikke at gribe ind i domstolenes uafhængighed;
  5. minder om, at Zimbabwe i henhold til den globale politiske aftale er forpligtet til at sikre, at såvel landets lovgivning som dets procedurer og praksisser er i overensstemmelse med de internationale menneskerettighedsprincipper og -love, herunder forsamlings-, forenings- og ytringsfriheden;
  6. henleder opmærksomheden på den særlige situation for mange kvinder i Zimbabwe og behovet for at respektere kvinders rettigheder;
  7. mener, at Rådet og Kommissionen nøje bør undersøge, hvorvidt det vil være passende at genindføre visse restriktive foranstaltninger, idet det bør gøres klart, at disse vil blive ophævet, og at der vil blive stillet en bistandspakke til rådighed, når først Zimbabwe klart er slået ind på kursen mod demokrati, retsstatsprincipper og respekt for menneskerettigheder, og det navnlig præciseres, at denne bistand vil blive ydet for at understøtte en fri og retfærdig valgprocedure og reform af politiet;
  8. slår til lyd for et fredeligt magtskifte baseret på en fri og retfærdig valgprocedure, retsstatsprincipper og respekt for menneskerettigheder med henblik på at udvikle et frit, velstående og pluralistisk demokrati;
  9. fordømmer på det kraftigste hindringen af fødevarnehjælpen med politiske formål for øje; udtrykker bekymring for eventuelle yderligere foranstaltninger, der ville skade landbrugsproduktionen, og opfordrer til, at der tages skridt til at forbedre fødevarsesikkerheden;
  10. giver udtryk for sin fortsatte bekymring over bortførelsen af Itai Dzamara; kræver, at habeas corpus respekteres, og at de ansvarlige for hans bortførelse bliver retsforfulgt;
  11. understreger, at EU skal sikre, at de midler, der er afsat til det nationale vejledende program for Zimbabwe, effektivt sættes ind til fordel for de sektorer, som de er afsat til, og opfordrer Zimbabwes regering til at give Kommissionen uhindret adgang til de EU-finansierede projekter og til at være mere åben over for teknisk bistand til projekter og programmer, der er vedtaget i fællesskab;

Torsdag den 15. september 2016

12. understreger, at det er vigtigt for EU at indlede en politisk dialog med Zimbabwes myndigheder under artikel 8 og artikel 96 i Cotonou-aftalen og derved bekræfte EU's forpligtelse til at støtte lokalbefolkningen;
  13. opfordrer indtrængende Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab (SADC) og Commonwealth til på ny at engagere sig i at hjælpe Zimbabwe tilbage på demokratisk kurs;
  14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, EU-Udenrigstjenesten, Zimbabwes regering og parlament, regeringerne i Southern African Development Community, Den Afrikanske Union, Det Panafrikanske Parlament, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU samt generalsekretæren for Commonwealth.
-

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0356

Centrale mål for det 17. møde mellem parterne i CITES i Johannesburg

Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om EU's strategiske mål for det 17. møde i konferencen mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) i Johannesburg (Sydafrika) fra 24. september til 5. oktober 2016 (2016/2664(RSP))

(2018/C 204/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det alvorlige tab af global biodiversitet, der svarer til den sjette masseudryddelse af dyrearter;
  - der henviser til tropiske skove og skovområders rolle, idet disse områder er verdens største reserve af terrestrisk biodiversitet og et essentiel levested for vilde dyre- og plantearter samt for indfødte;
  - der henviser til det kommende 17. møde i konferencen mellem parterne (CoP17) i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), som vil blive afholdt fra den 24. september til den 5. oktober 2016 i Johannesburg (Sydafrika),
  - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 69/314 om bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter, vedtaget den 30. juli 2015,
  - der henviser til forespørgslerne til Rådet og til Kommissionen om de vigtigste mål for konferencen mellem parterne i CITES i Johannesburg (Sydafrika) fra 24. september til 5. oktober 2016 (O-000088/2016 — B8-0711/2016, O-000089/2016 — B8-0712/2016),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at CITES er den største verdensomspændende bevaringsaftale, der findes, med 181 parter, herunder EU og dets 28 medlemsstater;
- B. der henviser til, at formålet med CITES er at sikre, at international handel med vilde dyr og planter ikke udgør en trussel mod arternes overlevelse i naturen;
- C. der henviser til, at ifølge Den Internationale Naturværnsunion (IUCN)'s rødliste over truede arter er mere end 23 000 arter, som repræsenterer ca. 30 % af de 79 837 arter, der er vurderet af IUCN, truet af udryddelse;
- D. der henviser til, at tropiske regnskove rummer 50 til 80 % af alle landdyre- og landplantearter; der henviser til, at disse miljøer er særligt udsatte i dag, bl.a. på grund af kommercialisering af arter, navnlig udnyttelse af tropisk træ og skovens undergrund; der henviser til, at skovrydning og ulovligt salg af træ har en katastrofal indvirkning på bevaringen af plante- og dyrelivet i skovområder;
- E. der henviser til, at intensivt fiskeri, kommerciel jagt, og ligeledes ubegrænset udnyttelse af mikroorganismer og havbundens ressourcer skader havets biodiversitet;
- F. der henviser til, at mange arter, der er udsat for trofæjagt, oplever en alvorlig nedgang i bestanden; der henviser til, at EU's medlemsstater har deklareret import af knap 117 000 vilde arter som jagttrofæer af vilde dyrearter, der er opført i CITES-bilagene, over en 10-års periode;

Torsdag den 15. september 2016

- G. der henviser til, at ulovlig handel med vilde dyr og planter er blevet en grænseoverskridende international kriminalitet, der har stor negativ indvirkning på biodiversiteten og på lokale befolkningers levevej, eftersom den fratager dem en legal indkomst og skaber usikkerhed og ustabilitet;
- H. der henviser til, at ulovlig handel med vilde dyr er blevet det fjerdestørste sorte marked efter narkotikahandel, menneskehandel og våbenhandel; der henviser til, at internettet har fået altafgørende betydning for faciliteringen af handlen med vilde dyr; der henviser til, at også terroristgrupper benytter sig af ovennævnte handler til selvfinansiering; der henviser til, at forbrydelser i form af handel med vilde dyr ikke straffes strengt nok;
- I. der henviser til, at korruption spiller en central rolle i ulovlig handel med vilde dyr og planter;
- J. der henviser til, at der er dokumentation for, at eksemplarer af dyr, der er indfanget i naturen, hvidvaskes gennem svigagtig brug af CITES-tilladelse og påstand om, at dyrene er opdrættet i fangenskab;
- K. der henviser til, at EU er et vigtigt transit- og destinationsmarked for ulovlig handel med vilde dyr og planter, især for handel med fugle, skildpadder, krybdyr og plantearter ⁽¹⁾, som er opført i CITES-bilagene;
- L. der henviser til, at et stigende antal ulovligt handlede, eksotiske dyrearter holdes som kæledyr i Europa og internationalt; der henviser til, at sådanne undslupne dyr kan føre til en ukontrolleret spredning, der påvirker miljøet, folkesundheden og sikkerheden;
- M. der henviser til, at EU og dets medlemsstater yder betragtelig finansiel og logistisk støtte til CITES og til bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr i mange tredjelande;
- N. der henviser til, at arterne under CITES er opført i bilag i henhold til deres bevaringsstatus og omfanget af den internationale handel, hvor bilag I indeholder arter, der er truede af udryddelse, og for hvilke kommerciel handel er forbudt, mens bilag II indeholder arter, for hvilke handelen må kontrolleres for at undgå anvendelse, som er uforenelig med artens overlevelse;
- O. der henviser til, at arter fra CITES bilag I er stærkt beskyttede, eftersom enhver form for kommerciel handel med arter, der er opført deri, er forbudt, og at en tilladelse til at sælge konfiskerede eksemplarer eller produkter (f.eks. elfenben, tigerprodukter eller horn fra næsehorn) ville underminere formålet med CITES-konventionen;
- P. der henviser til, at bestræbelser på at forbedre gennemsigtigheden i beslutningstagningen er afgørende;
1. hilser EU's tiltrædelse af CITES velkommen; anser denne tiltrædelse for at være et grundlæggende skridt i retning af at sikre, at EU fortsat kan forfølge de bredere målsætninger i dets miljøpolitikker og regulering af den internationale handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter og fremme politikkerne for en bæredygtig udvikling efter FN's 2030-dagsorden;
  2. glæder sig navnlig over den kendsgerning, at EU for første gang deltager som part, og støtter de forslag, der er fremsat af EU og dets medlemsstater, navnlig de foreslåede resolutioner om korruption og jagttrofæer, udstrækningen af CITES-beskyttelsen til et antal arter, der importeres i EU, navnlig som kæledyr, og de foreslåede ændringer til resolution nr. 13.7 (Rev. CoP14) om kontrol af handel med personlige effekter og bohaver;
  3. fremhæver det faktum, at Den Europæiske Unions tiltrædelse af CITES har gjort dens juridiske status i CITES mere gennemsigtig over for tredjeparter til konventionen; mener, at det er et logisk og nødvendigt skridt at sikre, at EU er fuldt ud i stand til at opfylde målsætningerne under miljøpolitikken; minder om, at tiltrædelsen giver Kommissionen mulighed for på vegne af Den Europæiske Union at udtrykke en sammenhængende EU-holdning i CITES-anliggender og spille en væsentlig rolle under forhandlingerne på partskonferencerne;

⁽¹⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/570008/IPOL_STU\(2016\)_570008_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/570008/IPOL_STU(2016)_570008_EN.pdf)

Torsdag den 15. september 2016

4. understreger, at Den Europæiske Union tilsluttede sig CITES i 2015, samt at Unionen deltager i afstemningen med 28 stemmer i anliggender under EU's kompetence ved CITES CoP-mødet; støtter i den henseende ændring af CoP's procedureregler, der afspejler CITES-konventionens ordlyd vedrørende stemmeret for regionale organisationer for økonomisk integration, og som er i overensstemmelse med de gældende regler i andre internationale aftaler gennem mange år, og protesterer imod, at Den Europæiske Unions stemmer beregnes på grundlag af antal medlemsstater, der er korrekt akkrediteret til mødet på det tidspunkt, hvor afstemningen finder sted;
5. bifalder den handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter, som EU for nylig vedtog, som sigter mod at forhindre en sådan handel ved at fjerne de primære årsager, forbedre implementering og håndhævelse af de eksisterende regler og bekæmpe organiseret kriminalitet i tilknytning til vilde dyr mere effektivt; bifalder, at der i handlingsplanen indarbejdes et specifikt kapitel om styrkelse af det globale partnerskab mellem kilde-, forbruger- og transitlande, der arbejder for at bekæmpe handel med vilde dyr; opfordrer på det kraftigste EU og medlemsstaterne til at vedtage og gennemføre en styrket handlingsplan, der skal påvise et stærkt europæisk engagement i at bekæmpe handel med vilde dyr;
6. støtter Kommissionens og medlemsstaternes initiativ om vedtagelse af globale retningslinjer for troføjagt under CITES med henblik på en bedre international styring af bæredygtig oprindelse af jagttrofæer fra de arter, der er opført i bilag I eller II;
7. opfordrer EU og dets medlemsstater til at overholde forsigtighedsprincippet med hensyn til artsbeskyttelse i alle sine afgørelser om arbejdsdokumenter og forslag til opførelse på lister (som anført i CITES resolution 9.24 (rev. CoP16)) — især hvad angår import af jagttrofæer fra CITES-arter — idet der også navnlig tages hensyn til princippet om, at brugeren betaler, princippet om forebyggende indsats og en økosystembaseret tilgang; opfordrer desuden EU og medlemsstaterne til at fremskynde afskaffelse af undtagelser for tilladelser for alle jagttrofæer af arter opført på CITES-liste;
8. kræver, at alle CITES/CoP17-beslutninger skal være baseret på forskning, grundige analyser og rimelige samråd med de påvirkede stater, og at de skal træffes i samarbejde med lokalsamfundene; understreger, at alle bestemmelser vedrørende vilde dyr skal fremme landbrugsbefolkningernes engagement i beskyttelse af naturen ved at knytte deres fordele sammen med biodiversitetsgraden;
9. tilskynder parterne i CITES til at styrke samarbejdet, koordination og synergier mellem konventioner vedrørende biodiversitet på alle relevante niveauer;
10. opfordrer medlemsstaterne til at sikre samarbejde, koordinering og umiddelbar udveksling af oplysninger blandt alle relevante organer, der medvirker ved gennemførelsen af CITES-konventionen, navnlig toldmyndigheder, politi, veterinær- og sundhedsmyndigheder ved grænser og anlæg samt andre relevante organer;
11. opfordrer EU og medlemsstaterne til at fremme og støtte initiativer, der skal øge beskyttelsen mod konsekvenserne af international handel for arter, for hvilke Den Europæiske Union udgør et transitmarked eller vigtigt destinationsmarked;
12. er bekymret over, at grænsen mellem lovlig handel og ulovlig handel er så hårfin med hensyn til markedsføring af arter og deraf afledte produkter, og at størstedelen af vilde dyre- og plantearter med de kumulative virkninger af menneskelige aktiviteter og den globale opvarmning i dag er truet af udryddelse;
13. tilskynder kraftigt EU til at indføre lovgivning, der reducerer ulovlig handel ved at gøre det ulovligt at importere, eksportere, sælge, anskaffe sig eller købe vilde dyr eller planter, der anskaffes, ejes, transporteres eller sælges i strid med lovgivningen i oprindelses- eller transitlandet.

Torsdag den 15. september 2016

14. lægger især vægt på kraftigt at tilskynde samtlige medlemsstater til at: forbyde eksport af ubearbejdet elfenben, som Tyskland, Sverige, Det Forenede Kongerige og visse amerikanske stater allerede gør, øge deres opsyn, hvad angår markedsføringscertifikater på deres område, effektivisere bekæmpelsen af svig, især ved grænserne, iværksætte destruktion af illegalt elfenben, samt at øge straffene for handel med fredede arter (navnlig elefanter, næsehorn, tigere, primater og forskellige tropiske træsorter);

15. tilskynder EU og dets medlemsstater og de øvrige parter i CITES til i henhold til konventionens artikel III, IV og V at fremme og støtte initiativer til at fremme dyrenes vilkår ved handel med levende dyr af arter opført på CITES-listerne; initiativerne omfatter mekanismer til at sikre, at dyrene »klargøres og transporteres, så risikoen for skader, beskadigelse af dyrenes sundhed og mishandling minimeres«, at destinationerne er »egnede til opbevaring og pleje af dyrene«, samt at konfiskation af levende dyr sker under behørig hensyntagen til dyrenes trivsel;

16. er bekymret over den effekt, som kommerciel udnyttelse af udryddelse eller opkøb af produkter med forventning om, at den pågældende dyreart snart vil være udryddet, kan have på beskyttelsen af truede dyrearter; opfordrer CITES-parterne og CITES-sekretariatet til yderligere at undersøge, om nye finansielle produkter og teknologier såsom bitcoin spiller en formidlende rolle;

17. anerkender, at CITES-observatører spiller en vigtig rolle med hensyn til at levere ekspertviden om arter og handel og med hensyn til at yde støtte til parternes kapacitetsopbygning;

Gennemsigtighed for beslutningstagende organer

18. mener, at gennemsigtighed i beslutningsprocessen i de internationale miljøinstitutioner er nøglen til, at de kan fungere effektivt; bifalder alle frivillige og procedurmæssige bestræbelser på at øge gennemsigtigheden i CITES' forvaltning; modsætter sig kraftigt brugen af hemmelige afstemninger som generel praksis i CITES;

19. bifalder den afgørelse, der er truffet på COP16 om at inkludere et krav for medlemmer af dyre- og planteudvalgene om at fremlægge erklæringer om samtlige interessekonflikter; anerkender dog, at kravet udelukkende er baseret på medlemmernes selvevaluering; beklager, at der hidtil ikke er blevet fremsat erklæringer om potentielle finansielle interessekonflikter fra medlemmer af disse udvalg;

20. opfordrer indtrængende CITES-sekretariatet til at undersøge potentialet for et uafhængigt undersøgelsesudvalg eller en udvidelse af det stående udvalgs mandat til at inkludere et uafhængigt undersøgelsespanel med henblik på at skabe en tilsynsgaranti i forbindelse med bestemmelser om interessekonflikter;

21. anser gennemsigtighed for at være tvingende nødvendig for enhver finansieringsproces og en forudsætning for god forvaltning og støtter derfor den resolution om »projektet med sponsorerede delegerede«⁽¹⁾, som EU har foreslået;

Rapportering

22. mener, at sporbarhed er væsentlig for lovlig og bæredygtig handel, hvad enten den er kommerciel eller ikke-kommerciel, og at den er fundamental for EU's engagement i bekæmpelsen af korrupsion, den ulovlige handel med naturen og krybskytteri, der udgør verdens fjerdestørste kriminelle marked; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af, at alle parter gennemfører systemet med udstedelse af elektroniske tilladelser, der bør være gennemsigtige og fælles for samtlige parter; anerkender dog de tekniske vanskeligheder, som nogle af parterne har i den forbindelse og opfordrer til, at der ydes kapacitetsopbyggende støtte for at fremme implementering af systemet til udstedelse af elektroniske tilladelser hos alle parter;

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/cop17/Res%20sponsored%20delegate%20project.pdf>

Torsdag den 15. september 2016

23. glæder sig over den afgørelse, der blev truffet på COP16, om regelmæssig rapportering om illegal handel fra CITES-parterne; mener, at det nye format for en årlig rapport om illegal handel, der fremgår af CITES-meddelelse nr. 2016/007, er et væsentligt skridt mod et større kendskab til handel med vilde dyr, og opfordrer alle CITES-parter til regelmæssigt at udarbejde præcise rapporter om ulovlig handel i det anbefalede format;

24. bifalder initiativer fra den private sektor såsom dem, der er taget af Den Internationale Luftfartssammenslutning om e-fragt for og gennem luftfragtforsyningskæden; anser udbredelsen af sådanne sporbarhedsinitiativer, især for transportsektoren, for at være et vigtigt redskab i forbindelse med indsamling af efterretninger;

25. understreger vigtigheden af processen med udstedelse af tilladelser for effektiv dataindsamling, og at forvaltningsmyndighederne således spiller en central rolle; gentager, at de tilladelsesudstedende myndigheder skal være uafhængige i overensstemmelse med artikel VI i CITES;

Handel med vilde dyr og planter og korruption

26. henleder opmærksomheden på korruptionssager, hvor overlagt svindel med udstedelse af tilladelser er konstateret hos aktører ved den udstedende myndighed; opfordrer CITES-sekretariatet og det stående udvalg til at behandle den type sager som højt prioriterede hastesager;

27. understreger, at korruption kan spores på et hvilket som helst stadium af handelskæden for handel med vilde dyr og planter, idet den påvirker oprindelses-, transit- og destinationslande og undergraver CITES-konventionens effektivitet, korrekte gennemførelse og ultimative succes; mener derfor, at stærke og effektive antikorrupsionsforanstaltninger er væsentlige i kampen imod handel med vilde dyr og planter;

28. påpeger, at der er grund til alvorlig bekymring over den tilsigtede misbrug af kildekoder for den ulovlige handel med eksemplarer af arter, der er indfanget i naturen, i form af svigagtig brug af koder for CITES-arter, der er opdrættet i fangenskab; opfordrer COP17 til at vedtage et solidt system for registrering, overvågning og certificering af handel med dyr, der er opdrættet i fangenskab, både oprindelseslandene og i EU, for at forhindre dette misbrug;

29. opfordrer indtrængende parterne i CITES til at udvikle yderligere vejledning og støtte udviklingen af flere teknikker og metoder til at skelne mellem arter, der stammer fra produktionsfaciliteter, hvor de er opdrættet i fangenskab, og arter fra naturen;

30. fordømmer, at organiserede kriminelle bander og netværker udøver en høj grad af illegale aktiviteter under overtrædelse af konventionen, som ofte bruger korruption for at fremme handelen med vilde dyr og planter og sabotere bestræbelser på at håndhæve lovene;

31. opfordrer indtrængende de parter, der endnu ikke har undertegnet FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og FN's konvention imod korruption, til ufortøvet at gøre dette;

32. glæder sig over det internationale engagement under FN's Generalforsamlings resolution 69/314 (juli 2015), blandt andet hvad angår kampen imod korruption (artikel 10) ⁽¹⁾;

33. støtter EU's og medlemsstaternes initiativer, der slår til lyd for en større indsats i den globale kamp imod korruption under CITES; opfordrer indtrængende parterne i CITES til at støtte EU's forslag til en resolution imod korruptionsfremmende aktiviteter, der udøves i modstrid med konventionen;

⁽¹⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/314

Torsdag den 15. september 2016

Håndhævelse

34. opfordrer til, at CITES i fuldt omfang gør brug af sanktioner imod parter, der ikke overholder de centrale aspekter af konventionen, og navnlig til, at EU og dets medlemsstater gør brug af de mekanismer, der er til rådighed, for at tilskynde parterne til at overholde CITES-konventionen og andre internationale aftaler, der tager sigte på at beskytte de vilde dyr og planter og biodiversiteten;

35. understreger betydningen af et fælles internationalt samarbejde mellem alle aktører i håndhævelseskæden med henblik på at styrke håndhævelseskapaciteterne på lokalt, regionalt, nationalt og internationalt plan; glæder sig over deres bidrag og opfordrer til endnu mere engagement; understreger betydningen af oprettelsen af særlige anklagemyndigheder og af særlige politienheder for større effektivitet i bekæmpelsen af den ulovlige handel med vilde dyr; påpeger betydningen af fælles internationale håndhævels tiltag under ICCWC⁽¹⁾ og roser i denne forbindelse den vellykkede COBRA III-aktion⁽²⁾; glæder sig over EU's støtte til ICCWC;

36. anerkender den voksende, ulovlige handel med vilde dyr og produkter af vilde dyr via internettet, og opfordrer CITES-parterne til at samarbejde med enheder inden for retshåndhævelse og bekæmpelse af cyberkriminalitet samt International Consortium on Combating Wildlife Crime (det internationale konsortium til bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter) med henblik på at finde frem til god praksis og effektive nationale tiltag til bekæmpelse af ulovlig internethandel;

37. opfordrer parterne til at vedtage og gennemføre klare og effektive politikker med henblik på at hæmme forbruget af produkter fremstillet af udryddelsestruede, vilde arter, øge forbrugernes bevidsthed om konsekvenserne af deres forbrug for vilde arter, og informere om farerne forbundet med netværker af ulovlig handel;

38. opfordrer parterne til at støtte udviklingen af bæredygtige levevilkår for lokalsamfund, der befinder sig tæt på de pågældende vilde arter, og inddrage disse lokalsamfund i bekæmpelsen af krybskytteri og i fremme af information om konsekvenserne af handel med udryddelsestruede dyre- og plantearter;

39. opfordrer til fortsat internationalt engagement med henblik på at fremme langsigtet kapacitetsopbygning for at forbedre udvekslingen af oplysninger og efterretning og for at koordinere de statslige myndigheders håndhævelsesbestræbelser;

40. anmoder parterne om at garantere effektiv retsforfølgning af personer, som begår overtrædelser vedrørende vilde arter, og sikre, at pågældende personer straffes med sanktioner, som står i et passende forhold til alvoren af sådanne overtrædelser;

Finansiering

41. påpeger behovet for at øge de midler, der stilles til rådighed for bevarelse af vilde dyr og planter og kapacitetsopbygningsprogrammer;

42. understreger nødvendigheden af at afsætte tilstrækkelige ressourcer til CITES-sekretariatet, især i betragtning af dets øgede ansvar og yderligere arbejdsbyrde; understreger endvidere nødvendigheden af rettidig indbetaling af de økonomiske bidrag, som CITES-parterne har givet tilsagn om;

43. opfordrer parterne til at overveje at øge det centrale budget for CITES for at tage højde for inflation og sikre, at CITES-konventionen kan fungere korrekt;

44. tilskynder til, at finansiering gennem offentlig-private partnerskaber til kapacitetsopbygningsprogrammer udvides til andre områder inden for rammerne af CITES-konventionen, såvel som til direkte finansiering for at støtte gennemførelsen af konventionen;

⁽¹⁾ International Consortium for Combating Wildlife Trafficking, som omfatter INTERPOL, CITES-sekretariatet, Verdenstoldorganisationen, FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Organiseret Kriminalitet og Verdensbanken.

⁽²⁾ Joint International Police and Customs Operation — fælles international politi- og toldaktion gennemført i maj 2015.

Torsdag den 15. september 2016

45. glæder sig over den EU-finansiering, der ydes til CITES-konventionen gennem Den Europæiske Udviklingsfond, og tilskynder EU til fortsat at yde og sikre målrettet finansiel støtte og på længere sigt stadig at yde særlig og målrettet finansiel bistand;

Ændringer af CITES-bilagene

46. udtrykker sin kraftige støtte til forslagene om opførelse på lister, som er indgivet af EU og dets medlemsstater;

47. opfordrer kraftigt alle CITES-parter og alle deltagere i COP17 til at overholde de kriterier, der er fastlagt i konventionen, hvad angår optagelse af dyrearter i bilagene, samt til at benytte et forsigtighedsprincip med henblik på at sikre en effektiv og høj beskyttelse af truede arter; bemærker, at CITES' troværdighed afhænger af evnen til at ændre listerne som følge af negative såvel som positive udviklingstendenser, og anbefaler derfor muligheden for kun at nedliste arter, når det er passende, i overensstemmelse med etablerede videnskabelige kriterier, der dokumenterer, at CITES-listerne fungerer som tilsigtet;

Den afrikanske elefant og handel med elfenben

48. bemærker, at med en fordobling af illegale drab og en tredobling af den beslaglagte mængde elfenben over de seneste ti år er krisen for den afrikanske elefant (*loxodonta africana*) som følge af krybskytteri til elfenbenshandel stadig overhængende og fører til en nedgang i elefantbestandene i hele Afrika, og den er samtidig en trussel mod levegrundlaget for millioner af mennesker, da den illegale handel med elfenben skader den økonomiske udvikling, danner grundlag for den organiserede kriminalitet, fremmer korruption, giver næring til konflikter og truer den regionale og nationale sikkerhed ved at skaffe finansiering til militsgrupper; opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at støtte forslag, der kan øge beskyttelsen af den afrikanske elefant og reducere den illegale handel med elfenben;

49. Bifalder forslaget fra Benin, Burkina Faso, Den Centralafrikanske Republik, Tchad, Kenya, Liberia, Niger, Nigeria, Senegal, Sri Lanka og Uganda, og støttet af African Elephant Coalition, om at optegne alle afrikanske elefantbestande på liste i bilag I, hvilket ville forenkle forbuddet mod den internationale handel med elfenben og sende et klart budskab til verden om den globale vilje til at standse udryddelsen af elefanter i Afrika;

50. opfordrer EU og alle parterne til at fastholde det nuværende moratorium og derfor modsætte sig forslagene fra Namibia og Zimbabwe vedrørende handel med elfenben, der har til formål at ophæve handelsrestriktionerne ifølge kommentarerne til bilag II med liste over elefantbestandene i de nævnte lande;

51. bemærker, at CITES' bestræbelser på at bekæmpe krybskytteri og illegal handel ved at tillade lovligt salg af elfenben er mislykkedes, og at handlen med elfenben det til trods er steget markant; opfordrer til en yderligere indsats fra de berørte parter, der deltager i National Ivory Action Plan-processen: støtter tiltag til forvaltning og destruktion af lagre af elfenben;

52. gentager opfordringen i sin beslutning af 15. januar 2014 om kriminalitet i forbindelse med vilde dyr ⁽¹⁾, hvor alle 28 medlemsstater opfordres til at indføre et moratorium på alle former for kommerciel import, eksport og indenlandsk salg og køb af stødtænder, uforarbejdet elfenben og forarbejdede elfenbensprodukter, indtil bestandene af vilde elefanter ikke længere er truede af krybskytteri; bemærker, at Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Det Forenede Kongerige, Østrig, Sverige, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Danmark allerede har besluttet ikke at give eksporttilladelser til uforarbejdet elfenben fra før konventionens indgåelse; opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at forbyde eksport og import af elfenben og alle former for kommercielt salg og køb af elfenben inden for EU;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0031.

Torsdag den 15. september 2016

Det hvide næsehorn

53. beklager forslaget fremstillet af Swaziland om at legalisere handelen med horn fra bestanden af hvide næsehorn (*ceratotherium simum simum*), hvilket ville fremme hvidvaskning af horn fra krybskytteri i den legale handel og dermed underminere de igangværende bestræbelser på at reducere efterspørgslen og forbud mod handelen på forbrugermarkederne, og som endvidere kan give fornyet næring til krybskytteri af bestandene af næsehorn i Afrika og Asien; opfordrer EU og alle parterne til at modsætte sig forslaget, og opfordrer dermed Swaziland til at trække forslaget tilbage;

Den afrikanske løve

54. bemærker, at selvom bestandene af den afrikanske løve (*panthera leo*) har vist en dramatisk, afledt nedgang på 43 % over 21 år og på det seneste er blevet udryddet i 12 afrikanske stater, er den internationale handel med løveprodukter steget markant; opfordrer EU og alle parter til at støtte det forslag, der er fremsat af Niger, Tchad, Elfenbenskysten, Gabon, Guinea, Mali, Mauretanien, Nigeria, Rwanda og Togo om at overføre alle afrikanske løvebestande til bilag I i CITES;

Skældyr

55. bemærker, at skældyr er det mest illegalt handlede pattedyr i verden, på grund af både kødet og skællene, der bruges i traditionel medicin, og at alle otte skældyrarter (*manis crassicaudata*, *m. tetradactyla*, *m. tricuspis*, *m. gigantea*, *m. temminckii*, *m. javanica*, *m. pentadactyla*, *m. culionensis*) dermed er udryddelsestruede; støtter derfor de forskellige forslag om at overføre alle asiatiske og afrikanske skældyrarter til CITES bilag I;

Tigere og andre store kattedyr i Asien

56. opfordrer EU og alle parterne til at støtte vedtagelsen af de beslutninger, der er fremsat af det stående udvalg under CITES, og som fastlægger strenge vilkår for opdræt af tigere og handel med tigere og tigerprodukter fra dyr opdrættet i fangenskab, samt Indiens forslag til parterne om at dele billeder af beslagede tigere og produkter for at hjælpe de håndhævende myndigheder med at identificere de enkelte tigere ved hjælp af deres unikke sribemønstre; opfordrer EU til at overveje at yde bistand til gennemførelse af beslutningerne, og opfordrer til lukning af tigerfarme og til, at der sættes en stopper for handelen med, tigerdele og tigerprodukter fra dyr opdrættet i fangenskab på CITES COP17;

Arter, der handles som kæledyr

57. bemærker, at markedet for eksotiske kæledyr vokser internationalt og inden for EU, og at der er fremsat et stort antal forslag om at udarbejde lister over krybdyr, padder, fugle, fisk og pattedyr, der er truede af den internationale handel til kæledyrsmarkederne; opfordrer alle parterne til at støtte disse forslag for at sikre en bedre beskyttelse af de truede dyrearter mod udnyttelse til handel med kæledyr;

58. opfordrer EU-medlemsstaterne til at oprette en positivliste over eksotiske dyr, der kan holdes som kæledyr;

Agartræ og palisander

59. anerkender, at ulovlig skovfældning er en af de mest skadelige former for kriminalitet for vilde dyr og planter, da det ikke kun truer enkelte arter men hele habitatområder, og at efterspørgslen på palisander (*dalbergia spp.*) til de asiatiske markeder er i fortsat stigning; opfordrer EU og alle parterne til at støtte forslag fremsat af Argentina, Brasilien, Guatemala og Kenya vedrørende optagelse af arten *dalbergia* i CITES bilag II med undtagelse af arter medtaget i bilag I, da dette vil være et afgørende bidrag til indsatsen for at standse den ulovlige handel med palisander;

Torsdag den 15. september 2016

60. bemærker, at de nuværende undtagelser fra CITES-kravene kan indebære en tilladelse til eksport af gummipulver af agartræ (*aquilaria* spp. og *gyrinops* spp.) som ekstraheret pulver og andre produkter, der pakkes til detailsalg før eksport og dermed undtages for importregulering; opfordrer derfor EU og alle parterne til at støtte USA's forslag om at ændre kommentarerne med henblik på at undgå smuthuller i reglerne, der muliggør handel med den meget værdifulde, aromatiske træsort;

Andre arter

61. opfordrer EU og samtlige parter til at

- støtte forslaget fremsat af Peru om ændring af kommentarerne til bilag II vedrørende vikunjaen (*vicugna vicugna*) for dermed at styrke mærkningskravene ved international handel med denne art,
- støtte medtagelse af nautiler (*nautilidae* spp.) i bilag II efter forslag fremsat af Fiji, Indien, Palau og USA, da den internationale handel med nautilarter som smykker og dekoration er en alvorlig trussel mod de biologisk sårbare arter, og
- modsætte sig Canadas forslag om at flytte vandrefalken (*falco peregrinus*) fra bilag I til bilag II, da dette kan forværre den allerede omfangsrige illegale handel med disse arter;

62. minder om, at banggai kardinalfisken (*Pterapogon kauderni*) er på IUCN's liste over udryddelsestruede arter, og at en meget stor del af denne art allerede er gået tabt, herunder adskillige hele populationer, på grund af den fortsat høje efterspørgsel efter akvariumshandel, idet hoveddestinationerne er Den Europæiske Union og USA; opfordrer derfor Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at optage banggai kardinalfisken i bilag I og ikke bilag II

63. bemærker, at den internationale handel med rå eller behandlede koraller har bredt sig, og markedsefterspørgslen efter værdifulde koraller er steget, hvilket truer værdifulde korallers bæredygtighed; opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og alle parterne til at støtte vedtagelsen af den amerikanske betænkning om værdifulde koraller i den internationale handel;

o

o o

64. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, parterne i CITES og CITES' sekretariat.

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0357

Anvendelse af direktivet om posttjenester**Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om anvendelse af direktivet om posttjenester (2016/2010(INI))**

(2018/C 204/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser i Unionen,
- der henviser til artikel 101 og 102 i TEUF om konkurrencereglerne for virksomheder,
- der henviser til artikel 14 i TEUF,
- der henviser til protokol (nr. 26) i TEUF om tjenesteydelser af almen interesse,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2002/39/EF og 2008/6/EF (i det følgende benævnt direktivet om posttjenester),
- der henviser til Kommissionens afgørelse af 10. august 2010 om oprettelse af Gruppen af Europæiske Forvaltningsmyndigheder for Posttjenester ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 17. november 2015 om anvendelsen af direktivet om posttjenester (COM(2015)0568) og det dertil hørende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2015)0207),

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.⁽²⁾ EUT C 217 af 11.8.2010, s. 7.⁽³⁾ EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63.⁽⁴⁾ EUT L 165 af 18.6.2013, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64.⁽⁶⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Torsdag den 15. september 2016

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015 med titlen »En strategi for et digitalt indre marked i EU« (COM(2015)0192),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2013 med titlen »En køreplan for gennemførelse af det indre marked for pakkelevering — Opbygge tillid til leveringstjenester og tilskynde til onlinesalg« (COM(2013)0886),
  - der henviser til Kommissionens grønbog af 29. november 2012 med titlen »Et integreret pakkeleveringsmarked for mere e-handel inden for EU« (COM(2012)0698),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. januar 2012 med titlen »En sammenhængende ramme til styrkelse af tilliden til det digitale indre marked for e-handel og onlinetjenester« (COM(2011)0942),
  - der henviser til Kommissionens hvidbog af 28. marts 2011 om en køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem (COM(2011)0144),
  - der henviser til sin beslutning af 4. februar 2014 om et integreret pakkeleveringsmarked for mere e-handel inden for EU ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 med titlen »På vej mod en akt for det digitale indre marked« ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0254/2016),
- A. der henviser til, at postmarkedet fortsat er et område inden for økonomien med stærke vækstudsigter og stigende konkurrence, selv om brevposttjenesten mellem 2012 og 2013 i gennemsnit faldt med 4,85 % i EU ifølge Kommissionens database for poststatistik, hvilket er i overensstemmelse med faldet i mængden af brevpost i løbet af de seneste ti år, som i høj grad skyldes anvendelsen af elektroniske kommunikationsmidler som erstatning;
- B. der henviser til, at gennemførelsen af direktivet om posttjenester har bidraget til at åbne nationale markeder for konkurrence på brevomdelingsmarkeder, men udviklingen har været langsom og førte ikke til fuldførelsen af det indre marked for posttjenester, som er den sektor i de fleste medlemsstater, der fortsat domineres af forsyningspligtudbydere;
- C. der henviser til, at brugen af IKT løbende har sat skub i sektoren for posttjenester ved at skabe muligheder for innovation og gøre det muligt for markedet at vokse;
- D. der henviser til, at nye konkurrenter primært har fokuseret på store erhvervskunder og tætbefolkede områder;
- E. der henviser til, at pakkeleveringsmarkedet er en yderst konkurrencepræget, innovativ og hurtigt voksende sektor med en vækst målt i volumen på 33 % mellem 2008 og 2011, og at e-handel er en drivende faktor for markedsvækst;
- F. der henviser til, at den udbredte brug af fjernstyrede luftfartssystemer (droner) muliggør nye, hurtige, miljøvenlige og effektive måder for pakkelevering, navnlig i tyndt befolkede, isolerede og fjernliggende områder;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0067.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0009.

Torsdag den 15. september 2016

G. der henviser til, at det af oplysninger fra forbrugere og mindre virksomheder fremgår, at problemer med pakkeleverancer, navnlig de høje priser, forhindrer dem i at sælge til og købe mere i andre medlemsstater.

I. Forsyningspligt: styrkelse af de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed

1. bemærker, at de minimumsstandarder, som er forbundet med forsyningspligt (postforsendelser på op til 2 kg og postpakker på op til 10-20 kg, rekommanderede forsendelser og forsendelser med angiven værdi samt andre tjenester af almen økonomisk interesse såsom aviser og tidsskrifter), og som reguleres i EU ved især at sikre et væsentligt minimumsudbud af tjenester overalt i EU, uden at medlemsstaterne forhindres i at anvende højere standarder, generelt opfylder kundernes behov, men at visse detaljerede krav, som ikke er omfattet af regulering af EU-plan, med rette fastsættes af de nationale tilsynsmyndigheder, der har fået overdraget denne opgave;

2. noterer sig, at de nationale tilsynsmyndigheders primære opgave er at opfylde det overordnede mål i direktivet om posttjenester for at sikre en bæredygtig levering af forsyningspligten; opfordrer medlemsstaterne til at støtte de nationale tilsynsmyndigheders rolle og uafhængighed gennem høje faglige kvalifikationskrav for medarbejdere, med lige og ikke-diskriminerende adgang til garanteret efteruddannelse, faste tjenesteperioder og retlig beskyttelse mod ubegrundet afskedigelse og, i tilfælde af afskedigelse, gennem en udtømmende liste af årsager, der berettiger en sådan afskedigelse (f.eks. en alvorlig overtrædelse af loven), således at de nationale tilsynsmyndigheder kan opfylde deres forpligtelser i henhold til direktivet om posttjenester på neutral, gennemsigtig og rettidig vis;

3. mener, at enhver udvidelse af de nationale tilsynsmyndigheders rolle inden for rammerne af den nye forordning på pakkemarkedet bør tackle selektivitet i leveringssektoren og fastlægge minimumsstandarder for alle operatører for at sikre fair og lige konkurrencevilkår.

4. mener, at forpligtelsen til uafhængighed kun kan opfyldes, hvis de nationale tilsynsmyndigheders regulerende funktioner adskilles strukturelt og funktionelt fra de aktiviteter, der er knyttet til ejerskab af eller kontrol med en postvirksomhed; mener, at ledende embedsmænd i de nationale tilsynsmyndigheder ikke bør gives tilladelse til at arbejde for en offentlig postvirksomhed eller andre interesserede parter i mindst seks måneder, efter at de har forladt den nationale tilsynsmyndighed, med henblik på at forhindre interessekonflikter; mener, at medlemsstaterne til dette formål bør indføre lovbestemmelser, der muliggør pålæggelse af sanktioner for misligholdelse af førnævnte forpligtelse;

5. anmoder Kommissionen om at lette og styrke samarbejdet og koordineringen mellem de nationale tilsynsmyndigheder med henblik på at sikre større effektivitet og interoperabilitet inden for grænseoverskridende levering og overvåge de nationale tilsynsmyndigheders reguleringsaktiviteter — herunder leveringen af forsyningspligtstjenester — for at sikre en ensartet tilgang til anvendelsen af EU-retten og harmoniseringen af postmarkedet inden for EU;

6. minder om, at direktivet om posttjenester giver medlemsstaterne den fleksibilitet, der er nødvendig for at håndtere særlige lokale forhold og for at sikre en bæredygtig forsyningspligt på lang sigt, samtidig med at det opfylder brugernes behov og tilpasses ændringerne af de tekniske, økonomiske og sociale omstændigheder;

7. noterer sig, at Kommissionen har bekræftet, at der i direktivet om posttjenester ikke stilles krav om nogen særlig ejerskabsstruktur for forsyningspligtudbydere; mener, at forsyningspligtudbydere ikke bør forhindres i at investere i og sikre innovation inden for leveringen af effektive posttjenester af høj kvalitet;

II. Opretholdelse af forsyningspligten og muliggørelse af fair konkurrence med hensyn til adgang, serviceniveau og brugerbehov

8. mener, at tendensen bevæger sig i retning af en mere snæver opfattelse af forsyningspligten; tilskynder til, at forbrugernes valgmuligheder fremmes for at definere leveringen af breve inden for rammerne af forsyningspligten; understreger derfor betydningen af at sikre en universel tjeneste af høj kvalitet til overkommelige priser, herunder mindst fem ugentlige udbringninger og fem ugentlige indsamlinger, for alle borgere; noterer sig, at visse medlemsstater tillader en

Torsdag den 15. september 2016

vis grad af fleksibilitet med henblik på at sikre forsyningspligtens bæredygtighed på lang sigt og i betragtning af deres særlige nationale karakteristik og geografiske forhold; minder om, at direktivet tillader en vis fleksibilitet, men at denne ikke bør overskrides af nationale reguleringer;

9. minder om, at forsyningspligten skal tilpasses de tekniske, økonomiske og sociale omstændigheder samt brugernes behov, og direktivet om posttjenester giver medlemsstaterne den fleksibilitet, der er nødvendig for at tage hånd om særlige lokale forhold og for at sikre forsyningspligtens bæredygtighed på lang sigt;

10. mener, at den geografiske dækning og adgangen til universelle pakkeleveringstjenester kan og skal forbedres, navnlig for borgere med handicap og nedsat mobilitet og forbrugere i fjerntliggende områder; understreger, at det er vigtigt at sikre tilgængelige posttjenester uden barrierer og overensstemmelse mellem direktivet om posttjenester og loven om tilgængelighed;

11. noterer sig, at faldet i brevmængder i mange medlemsstater gør det mere og mere vanskeligt at varetage forsyningspligten; erkender, at mange udpegede forsyningspligtudbydere anvender indtægter fra kommercielle aktiviteter, der ikke er omfattet af forsyningspligten, såsom finansielle tjenester eller pakkelevering til at finansiere forsyningspligten;

12. noterer sig, at der findes en række tilfælde af illoyal konkurrence i postsektoren, og opfordrer den ansvarlige myndighed til at pålægge sanktioner for ethvert tilfælde af misbrug;

13. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at overvåge leveringen af posttjenester som en offentlig tjeneste med henblik på at sikre, at kompensation for offentlige tjenester gennemføres på en forholdsmæssig, gennemsigtig og retfærdig måde;

14. understreger, hvor vigtigt det er, at priser, der hører under forsyningspligten, er overkommelige, og at tjenesterne er tilgængelige for samtlige brugere; minder om, at de nationale tilsynsmyndigheder klart skal præcisere begrebet »overkommelige priser« for en brevforsendelse, og at medlemsstaterne kan bibeholde eller indføre gratis posttjenester for blinde eller svagtseende;

15. opfordrer medlemsstaterne til at opretholde territorial og social samhørighed og de dertil knyttede kvalitetskrav og bemærker, at medlemsstaterne allerede kan tilpasse visse elementer i ydelserne for at imødekomme lokal efterspørgsel ved at udnytte den fleksibilitet, der er indbygget i direktiv 97/67/EF; anerkender, at postnetværk og tjenester er af stor vigtighed for EU-borgerne; opfordrer medlemsstaterne til kun at anvende statsstøtteværktøjer i ekstraordinære tilfælde, i overensstemmelse med EU's konkurrencepolitik, og på en gennemsigtig, ikke-diskriminerende og passende måde og til at sikre, at kunderne fortsat har adgang til posttjenester ved at sikre, hvor det er hensigtsmæssigt, et minimumsantal af tjenester på samme indleveringssted; opfordrer Kommissionen til at sikre, at kompensationsfonde er forholdsmæssige, og at offentlige udbudsprocedurer er gennemsigtige og retfærdige;

16. anmoder medlemsstaterne om at sikre, at markedsåbningen fortsat bliver til gavn for alle brugerne, især for brugerne og de små og mellemstore virksomheder, ved nøje at holde øje med markedsudviklingen; opfordrer til, at der foretages yderligere forbedringer af hastigheden, udbuddet og pålideligheden af tjenester;

17. opfordrer Kommissionen til at forbedre den nuværende definition af forsyningspligten for at fastsætte et garanteret minimumsserviceniveau for kunder, for at gøre forsyningspligten egnet til skiftende markeder, for at tage højde for markedsændringer i forskellige medlemsstater og for at fremme økonomisk vækst og social samhørighed; fastholder dog, at operatører bør have en vis grad af fleksibilitet til at tilrettelægge forsyningspligten i betragtning af, at hvert marked har sine egne specifikke begrænsninger; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre licensprocedurer i henhold til det nuværende direktiv og yderligere harmonisere licens- og/eller indberetningsprocedurer med henblik på at mindske uberettigede hindringer for adgang til det indre marked uden at skabe unødvendige administrative byrder;

Torsdag den 15. september 2016

18. understreger, at indførelsen af lettilgængelige og prismæssigt overkommelige forligsprocedurer har et interessant potentiale med hensyn til at finde en nem og kortsigtet løsning for både operatører og forbrugere i tilfælde af tvister; opfordrer Kommissionen til at indføre lovgivning om postbrugeres rettigheder;
19. opfordrer indtrængende Kommissionen til i udarbejdelsen af lovforslag at tage hensyn til digitaliseringen og de muligheder, den fører med sig, medlemsstaternes særlige karakteristika og de overordnede tendenser på post- og pakkemarkedet;
20. minder om, at momsfrigivelse for posttjenester skal anvendes på en sådan måde, at det minimerer konkurrencefordrejninger mellem tidligere monopoler og nytilkomne på markedet og samtidig sikrer forsyningspligtens bæredygtighed på lang sigt, således at alle operatører fortsat kan levere posttjenester i hele Europa; noterer sig, at det er en betydelig forhindring for konkurrenceudviklingen på markedet, at det kun er den etablerede tjenesteudbydere, der garanteres momsfrigivelse for tjenester ud over forsyningspligten, når andre tjenesteudbydere er momspligtige;
21. opfordrer Kommissionen til at sikre lige konkurrencevilkår blandt udbydere, både for traditionel post og det hurtigt voksende område for pakkelevering og mellem etablerede tjenesteudbydere og nytilkomne; foreslår, at Kommissionen bør være berettiget til at vurdere, hvorvidt udbudsprocedurer medfører en urimelig byrde;
22. opfordrer medlemsstaterne til at overveje, om tidligere etablerede operatører hverken må drage fordel af statsstøtte eller stilles mindre fordelagtigt på grund af deres offentlige tjenesteforpligtelse eller nedarvede omkostninger over for nytilkomne;
23. mener, at konkurrence og markedet er drivkræfter for innovation og udviklingen af værdiforøgende tjenester, og anmoder Kommissionen om at støtte, ved at tage hensyn til proportionalitetsprincippet og den økonomiske begrundelse, innovation i sektoren for at fremme værdiforøgende tjenester såsom »track-and-trace«, afhentnings-/afleveringssteder, fleksible leveringstider, passende tilbagesendelsesmuligheder og adgang til nemme klageprocedurer; anerkender det arbejde, der allerede er udført, og de investeringer, der allerede er foretaget af postvirksomhederne på dette område;
24. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge medlemsstaternes støtte til forsyningspligten og andre nedarvede omkostninger for udbydere af posttjenester i henhold til det primære regelsæt for statsstøttekontrol af tjenester af almen økonomisk interesse (rammebestemmelserne om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fra 2012);
25. mener, at servicekvaliteten bør bedømmes på baggrund af de standarder, der er fastsat i direktivet, og afspejler forbrugernes behov, for at øge interoperabiliteten og forbedre servicekvaliteten;
26. noterer sig, at de europæiske postvirksomheder har investeret i opgraderingen af deres sammenkobling af nettene og indført innovative, brugervenlige tjenester til forbrugere og små og mellemstore e-detailhandlere, der benytter e-handel på tværs af grænserne; mener, at disse investeringer bør beskyttes med fair adgangsbetingelser;
27. gentager sin støtte til forummet for brugere af posttjenester, som blev oprettet af Kommissionen i 2011, og som har til formål at lette drøftelser mellem brugere, operatører, fagforeninger og andre aktører om spørgsmål vedrørende bl.a. slutbrugeres tilfredshed, krav til erhvervsbrugere, og hvordan e-handelsforsendelser kan forbedres; er af den opfattelse, at forummet er meget nyttigt og bør mødes regelmæssigt for at finde mulige løsninger til at forbedre post- og pakkeleveringstjenester;

III. Den grænseoverskridende dimension og e-handel

28. anmoder medlemsstaterne om at sikre interoperabiliteten mellem og opgraderingen af postnetværk og, hvor der findes flere forsyningspligtudbydere, forebygge hindringer for transport af postforsendelser og give små og mellemstore virksomheder adgang til de økonomisk tillokkende tjenester inden for grænseoverskridende leveringer ved at øge gennemsigtigheden af de tariffer, der anvendes af postvirksomhederne;

Torsdag den 15. september 2016

29. mener, at pakkelevering er en særdeles konkurrencedygtig, innovativ og hurtigt voksende sektor; bemærker, at prisoverkommelige og pålidelige pakkeleveringstjenester er vigtige for at virkeliggøre det digitale indre marked; minder om, at åbningen af denne sektor for konkurrence har sat skub i udviklingen af værdiforøgende tjenesteydelser såsom »track-and-trace«, afhentnings-/afleveringssteder, fleksible leveringstider og tilbagesendelsesmuligheder; mener derfor, at enhver ny regulering af dette marked skal være forholdsmæssig og underbygget af solid økonomisk dokumentation;

30. bemærker i denne forbindelse, at alle fordelene ved nye teknologier, herunder droner, bør tages i betragtning, eftersom de kan lette leveringstjenester, navnlig i tyndt befolkede, isolerede eller fjerntliggende områder, samtidig med at sikkerhedsaspekter og miljømæssig bæredygtighed tages i betragtning;

31. mener, at dynamikken på det stærkt konkurrenceprægede, innovative og hurtigt voksende pakkemarked ikke bør hæmmes af ubegrundet regulering og unødvendigt bureaukrati;

32. opfordrer Kommissionen til at udvikle markedstilsyn for pakkelevering, hvor det er nødvendigt, i en resultatorienteret retning, til at fremme, uden at underminere de nationale tilsynsmyndigheders kompetence, den prismæssige overkommelighed af grænseoverskridende tariffer, og til at indkredse illoyale konkurrencebegrænsende og monopolistiske praksisser; opfordrer til, at gennemsigtigheden i tariffer og tjenesternes tilgængelighed øges, navnlig for detailkunder og små og mellemstore virksomheder;

33. glæder sig over Kommissionens forslag om gennemsigtig og ikke-diskriminerende grænseoverskridende adgang til alle netværkselementer, tilknyttede faciliteter, relevante tjenester og informationssystemer for postnetværk til tredjeparter; mener, at effektiv brug af infrastruktur kunne medføre økonomiske gevinster for forsyningspligtudbydere og øge konkurrencen inden for grænseoverskridende levering;

34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle flere data om pakkeleveringsmarkedet for bedre at kunne vurdere udviklingen af denne økonomiske sektor og dens strukturelle udvikling;

35. understreger vigtigheden af at forbedre kvaliteten af tjenesteydelserne og beskyttelsen af forbrugernes rettigheder for at genoprette et passende niveau af forbrugertillid; mener, at øget gennemsigtighed for så vidt angår priser, leveringsmuligheder, betingelser og kvalitet/ydelse (hurtighed, geografisk dækning, forsinkelser og håndtering af beskadigede eller bortkomne pakker) samt tillidsmærkeordninger kunne afhjælpe den manglende tillid;

36. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at forbedre gennemsigtigheden for så vidt angår offentlige prisvilkår og service (leveringsmuligheder, endelig levering, pålidelighed), især når det drejer sig om e-handel; anmoder om, at der gennemføres kontrol af gennemsigtigheden, hvis priserne ikke kontrolleres af konkurrenterne eller er urimeligt høje; understreger vigtigheden af at mindske kløften mellem indenlandske og grænseoverskridende priser og støtter foranstaltninger, der øger forbrugernes bevidsthed og mulighed for at sammenligne indenlandske og grænseoverskridende prisstrukturer; opfordrer de nationale tilsynsmyndigheder til at vurdere, hvorvidt priserne på visse grænseoverskridende ruter, med særlig vægt på overdrevne forskelle, er overkommelige;

37. opfordrer Kommissionen til at fremme strategien for e-handel og grænseoverskridende pakkelevering; foreslår at lette interoperabiliteten i hele forsyningskæden og udvikle bedste praksis, der er offentligt tilgængelig, for e-detailhandlere;

38. fremhæver, at klageprocedurer og tvistbilæggelsesordninger skal være enkle og effektive og finde anvendelse på tværs af grænserne; fremhæver, at direktivet om alternativ tvistbilæggelse (ATB-direktivet) og onlineplatformen, som blev oprettet ved forordning (EU) nr. 524/2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet, kan være til gavn for forbrugere og virksomheder i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner; er bekymret over, at kun 24 medlemsstater indtil videre — selv om gennemførelsesfristen var fastsat til juli 2015 — har gennemført ATB-direktivet, og

Torsdag den 15. september 2016

at millioner af EU-borgere følgelig fratages denne vigtige klagemekanisme; mener, at den europæiske småkravsprocedure kunne være en nyttig mulighed for forbrugere og virksomheder i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner; opfordrer til, at der overvejes flere mekanismer, som sikrer passende klagemuligheder for brugere af posttjenester, hvis det er nødvendigt;

39. tilskynder medlemsstaterne til at støtte omkostningsreduktioner ved at forbedre pakkeleverings- og -indsamlingsprocessers interoperabilitet og udvikle europæiske standarder for integrerede sporingssystemer; anerkender de fremskridt, som industrien har gjort med hensyn til at servicere forbrugere og SMV'er på tværs af grænserne ved at øge interoperabilitet og track-and-trace-systemer; opfordrer til, at der indføres åbne værktøjer og indikatorer for kvaliteten på tjenester, således at forbrugerne kan sammenligne tilbud fra forskellige tjenesteudbydere; glæder sig over fremgangen, som bekræfter den markedstilgang, som Parlamentet støtter og har anmodet om; opfordrer til, at der oprettes platforme for samarbejde og informationsudveksling mellem leveringsvirksomheder for at skabe et bredere udbud af leveringsmuligheder og tilbagesendelsesmuligheder for forbrugerne;

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge afviklingen af grænseoverskridende pakkelevering i henhold til de forskellige regler i enten internationale handelsaftaler (f.eks. reglerne i Verdenspostforeningens (UPU) og Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) eller EU-retten (f.eks. EU-toldkodeksen), især forsyningspligten, der kan misbruges og skabe markedsforvriddning; opfordrer Den Europæiske Union til at ansøge om medlemskab af Verdenspostforeningen med henblik på at opnå en fuldt integreret europæisk postsektor;

41. støtter princippet om at udarbejde statistikker om pakkeleveringsmarkedet for at få et tydeligere billede af førende markedsaktører, konkurrencemønstre og markedstendenser;

IV. Den sociale dimension: fremme af beskæftigelsen

42. opfordrer medlemsstaterne til at garantere alle arbejdstagere i sektoren for posttjenester anstændige arbejdsvilkår, herunder det krævede niveau af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, uanset størrelsen og typen af den virksomhed, der ansætter dem, arbejdsstedet eller den underliggende ansættelseskontrakt; understreger betydningen af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, navnlig i forbindelse med den demografiske udvikling og arbejdstagernes høje mobilitet i postsektoren; glæder sig over samarbejdet mellem Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (EU-OSHA) og de sektorspecifikke arbejdsmarkedsparter inden for rammerne af kampagnen »Healthy Workplaces Manage Stress«;

43. bemærker, at sektoren for posttjenester som følge af teknologiske fremskridt og digitaliseringen i de seneste år har forandret sig betydeligt, og at modernisering og diversificering af posttjenesterne har stor indvirkning på arbejdsvilkårene og beskæftigelsen;

44. konstaterer, at liberaliseringen af postsektoren i nogle medlemsstater har medført store forskelle i arbejds- og lønvilkårene mellem forsyningspligtudbydere og konkurrerende postvirksomheder, der leverer specifikke posttjenester; mener, at øget konkurrence ikke bør føre til ulovlig social praksis eller forværre arbejdsvilkårene;

45. bemærker, at hvis postvirksomhederne har muligheden for at udvikle og udvide deres produktion innovativt, navnlig i afsidesliggende områder, bør dette også medføre, at beskæftigelsen fremmes;

46. bemærker, at antallet af deltidsansatte, vikariansatte og selvstændige i sektoren er steget, og at udviklingen generelt går i retning af mere fleksible ansættelseskontrakter, der under nogle betingelser kan føre til usikre ansættelsesforhold uden tilstrækkelig sikring af arbejdstagernes vilkår; glæder sig over udviklingen af nye arbejdstidsmodeller, der for eksempel sikrer, at arbejdstagerne kan opnå en bedre balance mellem familie- og arbejdsliv, gennemføre videreuddannelse eller har mulighed for at arbejde på deltid; bemærker, at nye, fleksible ansættelseskontrakter ikke må medføre potentielle risici for arbejdstagerne, f.eks. i form af overbelastning eller løn, der ikke er i overensstemmelse med arbejdsindsatsen; understreger

Torsdag den 15. september 2016

derfor, at der er behov for fleksibilitet på arbejdsmarkedet på den ene side og økonomisk og social sikkerhed på arbejdsmarkedet på den anden side; understreger, at reduktion af omkostningerne til arbejdskraft ved en forringelse af arbejdsvilkårene og de beskæftigelsesmæssige standarder ikke bør betragtes som fleksibilitet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overvåge aktiviteterne for at modvirke proformaselvstændighed inden for postsektoren; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til mere generelt at forhindre, at ansættelseskontraktens fleksibilitet har negativ virkning for arbejdstagerne;

47. glæder sig over den vigtige rolle, som fagforeninger har spillet i mange medlemsstater, hvor de i samarbejde med forsyningspligtudbydere har forsøgt at håndtere ændringerne i sektoren for posttjenester på en socialt ansvarlig måde; understreger vigtigheden af stærke og uafhængige arbejdsmarkedsparter i postsektoren, en institutionaliseret arbejdsmarkeddialog og inddragelse af arbejdstagerne i virksomhedsanliggender;

48. understreger vigtigheden af at overvåge overholdelsen af de obligatoriske køre-hvile-tidsbestemmelser samt arbejdstider i postsektoren; mener, at overvågningen skal ske ved hjælp af digitalt kontroludstyr, der installeres i køretøjerne; minder om, at forordning (EU) nr. 165/2014 om takografer inden for vejtransport ikke gælder for køretøjer på under 3,5 tons; opfordrer derfor til, at kontrollen af køre-hviletider optrappes; minder om, at alle en medarbejders aktiviteter i forbindelse med arbejdsrelaterede opgaver betragtes som arbejdstid; understreger ligeledes vigtigheden af at overvåge overholdelsen af EU-lovgivningen og den nationale lovgivning om beskyttelse af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, herunder forholdene i køretøjer, for alle personer, der medvirker ved udførelse af posttjenester, uanset om deres beskæftigelsesstatus er selvstændig, underleverandør, vikar eller kontraktansat;

49. finder det nødvendigt at sikre en balance mellem fri konkurrence, forbrugernes behov, den forsyningspligtige virksomheds bæredygtighed og finansiering samt bevarelse af arbejdspladser;

50. ser med bekymring på forsøgene på at tilsidesætte de gældende regler vedrørende mindsteløn ved at øge arbejdsbyrden i et omfang, der ikke kan overkommes inden for den lønnede arbejdstid;

51. glæder sig over arbejdet i Udvalget for den Sociale Dialog inden for sektoren for posttjenester og henviser til projektet »Managing demographic challenges and finding sustainable solutions by the social partners in the postal sector«, der er iværksat af europæiske arbejdsmarkedsparter;

52. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle flere data om beskæftigelsestilstand og -vilkår i postsektoren for bedre at kunne vurdere den faktiske situation efter den fulde åbning af markedet og at reagere effektivt på udviklingen og eventuelle problemer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte en tæt overvågning af nye metoder til automatiseret postomdeling og deres indvirkning på arbejdsvilkårene og beskæftigelsen og til om nødvendigt at vurdere behovet for modernisering af social- og beskæftigelseslovgivningen for at være på forkant med kommende ændringer i postsektoren; opfordrer arbejdsmarkedets parter til ligeledes at ajourføre de kollektive aftaler, hvor det måtte være nødvendigt, for at sikre høje standarder for ansættelses- og arbejdsvilkår;

o

o o

53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0358

Adgang til finansiering for SMV'er og større diversitet i SMV-finansiering i en kapitalmarkedsunion**Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om adgang til finansiering for SMV'er og øget diversificering af SMV-finansieringen i en kapitalmarkedsunion (2016/2032(INI))**

(2018/C 204/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2013 om bedre adgang til finansiering for SMV'er ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. november 2014 om revision af Kommissionens retningslinjer for konsekvensanalyse og SMV-testens rolle ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. april 2016 om Den Europæiske Investeringsbank — Årsberetning 2014 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2016 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2014 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om etablering af en kapitalmarkedsunion ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2015 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om status og udfordringer for EU's regulering af finansielle tjenesteydelser: Virkninger og vejen frem mod en mere effektiv EU-ramme for finansiell regulering og en kapitalmarkedsunion ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. september 2015 om familieforetagender i Europa ⁽⁹⁾,
- der henviser til forhandlingen af 13. april 2016 på grundlag af forespørgsel til mundtlig besvarelse fra hhv. PPE-, S&D, ECR-, ALDE- og GUE/NGL-grupperne om revision af støttefaktoren for SMV'er ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT C 24 af 22.1.2016, s. 2.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0069.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0200.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0063.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0268.⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0408.⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0004.⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0006.⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0290.⁽¹⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=CRE&reference=20160413&secondRef=ITEM-024&language=DA&ring=O-2016-000060>

Torsdag den 15. september 2016

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. december 2011 om »En handlingsplan om bedre adgang til finansiering for SMV'er« (COM(2011)0870),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. september 2015 om »Handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion« (COM(2015)0468),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2015 om »Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne« (COM(2015)0550),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om »EU-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer« ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner ⁽²⁾,
- der henviser til Den Europæiske Centralbanks »Survey on the Access to Finance of Enterprises in the euro area — April to September 2015« fra december 2015,
- der henviser til det andet høringsdokument fra Baselkomitéen for Banktilsyn vedrørende »Revisions to the Standardised Approach for credit risk« fra december 2015,
- der henviser til Kommissionens rapport af 18. juni 2015 om evaluering af forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (COM(2015)0301),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene »Crowdfunding in the EU Capital Markets Union« (SWD(2016)0154),
- der henviser til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽³⁾,
- der henviser til Den Europæiske Centralbanks månedsbulletin fra juli 2014 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. januar 2016 om »Pakke af foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse: næste skridt i retning af en effektiv og mere gennemsigtig beskatning i EU« (COM(2016)0023),
- der henviser til Kommissionens forslag af 30. november 2015 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel (COM(2015)0583),
- der henviser til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds rapport om SMV'er og støttefaktoren for SMV'er ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. juli 2015 om at »Arbejde sammen for at skabe beskæftigelse og vækst: Nationale erhvervsfremmende bankers rolle i forbindelse med investeringsplanen for Europa« (COM(2015)0361),
- der henviser til Kommissionens »Rapport om varslingsmekanismen 2016« af 26. november 2015 (COM(2015)0691),

⁽¹⁾ EUT C 19 af 22.1.2014, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽⁴⁾ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/art2_mb201407_pp79-97en.pdf.

⁽⁵⁾ EBA/OP/2016/04 af 23.3.2016.

Torsdag den 15. september 2016

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget, Regionaludviklingsudvalget og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0222/2016),
- A. der henviser til, at mikroselskaber, små og mellemstore selskaber og midcapselskaber spiller en vigtig rolle for beskæftigelsen og væksten i den europæiske økonomi, idet SMV'erne tegnede sig for 67 % af den samlede beskæftigelse, 71,4 % af stigningen i beskæftigelsen og 58 % af merværdien i den ikkefinansielle sektor i EU i 2014 ⁽¹⁾;
- B. der henviser til, at der for nærværende i EU-lovgivningen ikke findes en enkelt klar definition af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) udover inddelingen i kategorierne »små virksomheder« og »mellemstore virksomheder« i regnskabsdirektivet;
- C. der henviser til, at europæiske SMV'er er meget forskellige og omfatter et enormt antal mikrovirksomheder, som ofte operer i traditionelle sektorer, samt et stigende antal nystartede og hurtigt voksende innovative virksomheder; der henviser til, at disse virksomhedsmodeller har forskellige problemer og som følge heraf forskellige behov;
- D. der henviser til, at størstedelen af de europæiske SMV'er hovedsageligt opererer på nationalt plan; der henviser til, at forholdsvis få SMV'er driver grænseoverskridende virksomhed i EU, og at de SMV'er, der eksporterer til lande uden for EU, udgør et ganske lille mindretal;
- E. der henviser til, at 77 % af den udestående SMV-finansiering i Europa ydes af banker ⁽²⁾;
- F. der henviser til, at finansieringen af SMV'er bør være så bredt funderet som muligt for at sikre SMV'er optimal adgang til finansiering i hver eneste fase af virksomhedens udvikling; der henviser til, at dette omfatter passende lovgivningsmæssige rammer for alle finansieringskanaler såsom bankfinansiering, kapitalmarkedsfinansiering, gældsbeviser, leasing, crowdfunding, venturekapital, peer-to-peer-långivning osv.;
- G. der henviser til, at institutionelle investorer såsom forsikringselskaber yder et vigtigt bidrag til finansiering af SMV'er gennem overførsel og omdannelse af risici;
- H. der henviser til, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i sin rapport fra marts 2016 om SMV'er og støttefaktoren for SMV'er fandt, at der ikke var dokumentation for, at støttefaktoren for SMV'er har bragt nogen yderligere stimulus til at yde lån til SMV'er sammenlignet med store virksomheder; der dog henviser til, at den anerkender, at det kan være for tidligt at drage faste konklusioner på grund af nogle begrænsninger i dens vurdering, især begrænsninger med hensyn til de til rådighed værende data, den forholdsvist nylige indførelse af støttefaktoren for SMV'er, det, at generelle forhold kan have hæmmet identificeringen af virkningerne af støttefaktoren for SMV'er, samt brugen af store virksomheder som kontrolgruppe; der henviser til, at EBA i stedet for fandt, at bedre kapitaliserede banker generelt låner mere ud til SMV'er, og at mindre og yngre virksomheder har større sandsynlighed for at opleve stramme kreditvilkår end store og ældre virksomheder; der henviser til, at den også bemærker, at støttefaktoren for SMV'er blev indført af lovgiveren som en beskyttelsesforanstaltning for ikke at bringe udlån til SMV'er i fare;
- I. der henviser til, at finansieringen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder på trods af visse nylige forbedringer har været hårdere ramt af krisen end finansieringen af store virksomheder, og der ligeledes henviser til, at SMV'er i euroområdet har oplevet et stadig til en vis grad oplever stramninger i bankernes krav til sikkerhedsstillelse ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Kommissionens årsrapport om europæiske SMV'er 2014/2015.

⁽²⁾ ECB's »Survey on the Access to Finance of Enterprises in the euro area — April to September 2015«.

⁽³⁾ ECB's »Survey on the Access to Finance of Enterprises in the euro area — April to September 2015«.

Torsdag den 15. september 2016

- J. der henviser til, at det siden den første runde undersøgelser af virksomheders adgang til finansiering har været det at »finde kunder«, som har været den overvejende bekymring for SMV'er i euroområdet, hvorimod »adgang til finansiering« var lavere placeret som årsag til bekymring; der henviser til, at den seneste undersøgelse, som blev offentliggjort i december 2015, viste, at SMV'ernes muligheder for at få ekstern finansiering er endog meget forskellige fra land til land i euroområdet; der henviser til, at adgang til finansiering fortsat var et større problem for SMV'er end for store virksomheder;
- K. der henviser til, at nationale/regionale erhvervsfremmende banker spiller en vigtig rolle som katalysatorer af langsigtet finansiering; der henviser til, at de har øget deres aktiviteter med det formål at danne modvægt til den nødvendige nedgearingsproces i den kommercielle banksektor; der henviser til, at de også spiller en vigtig rolle med hensyn til gennemførelse af EU's finansielle instrumenter på områder, der ligger uden for anvendelsesområdet for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer;
- L. der henviser til, at en forbedring af SMV'ers adgang til finansiering ikke må føre til en forringelse af finansielle standarder og bestemmelser;
- M. der henviser til, at WIR Bank i Schweiz udgør et system med en komplementær valuta, der betjener SMV'er, hovedsageligt i hotelbranchen, byggebranchen, fremstillingsindustrien og detailsektoren samt inden for liberale erhverv; der henviser til, at WIR har en afregningsmekanisme, hvorved virksomheder kan købe fra hinanden uden at bruge schweizerfranc; der henviser til, at WIR dog ofte anvendes i kombination med schweizerfranc i transaktioner med de to valutaer; der henviser til, at handel i WIR tegner sig for 1-2 % af det schweiziske BNP; der henviser til, at WIR har vist sig at være konjunkturudjævnende i forhold til BNP og i endnu højere grad med hensyn til antallet af arbejdsløse;
- N. der henviser til, at direktivet om forsinket betaling fra 2011 i april 2015 efter sigende kun var gennemført korrekt af 21 ud af 28 medlemsstater, på trods af at tidsfristen for dette var over to år tidligere;
- O. der henviser til, at Kommissionen i sin »Rapport om varslingsmekanismen 2016« advarede om, på den ene side at »Væksten hviler i stigende grad på indenlandske kilder til efterspørgsel, navnlig en markant stigning i investeringsaktiviteten« og på den anden side, at »selv om forbruget er steget for nylig, er den indenlandske efterspørgsel stadig svag, delvist som følge af det betydelige nedgearingspres i flere medlemsstater«;
- P. der henviser til, at det ifølge Rådets direktiv 2004/113/EF er forbudt at kønsdiskriminere for så vidt angår adgang til varer og tjenesteydelser, herunder finansielle tjenesteydelser; der henviser til, at adgang til finansiering har vist sig at være en af de største barrierer, som kvindelige iværksættere oplever; der henviser til, at kvindelige iværksættere ofte starter med mindre kapital, låner færre penge og bruger lån fra familien i stedet for fremmedkapital- eller egenkapitalfinansiering;

Forskelligartede finansieringsbehov i en forskelligartet SMV-sektor

1. anerkender mangfoldigheden hos SMV'er, herunder mikrovirksomheder, og midcapselskaber i medlemsstaterne, som afspejles i deres forretningsmodeller, størrelse, geografiske placering, socioøkonomiske miljø, udviklingsstadier, finansielle struktur, selskabsformer og forskellige niveauer med hensyn til iværksætteruddannelse;
2. anerkender de udfordringer, som SMV'er står over for på grund af, at SMV'ernes finansieringsvilkår og behov varierer fra medlemsstat til medlemsstat, navnlig med hensyn til den disponible finansierings størrelse og omkostninger, som påvirkes af faktorer, der er specifikke for SMV'er og de lande og regioner, som de befinder sig i, herunder økonomisk volatilitet, langsom vækst og større finansiell skrøbelighed; noterer sig også, at SMV'er har andre udfordringer såsom adgang til kunder; understreger, at kapitalmarkederne er fragmenterede og reguleres forskelligt på tværs af EU, og at noget af den opnåede integration er gået tabt som følge af krisen;
3. understreger, at behovet for, at der er forskellige og forbedrede offentlige og private finansieringsmuligheder for SMV'er, ikke ophører efter opstartsfasen, men fortsætter i hele deres livscyklus, og påpeger, at det er nødvendigt med en langsigtet strategisk tilgang for at sikre finansieringen af virksomhederne; understreger, at det også er vigtigt at have adgang til finansiering i forbindelse med virksomhedsoverdragelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte SMV'er i denne proces, også i de første år efter opstarten; bemærker, at der er brug for en mangfoldig og skræddersyet tilgang, for så vidt angår lovgivning og initiativer, der skal understøttes; påpeger, at der ikke findes én finansieringsmodel,

Torsdag den 15. september 2016

der passer til alle, og opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingen af en bred vifte af skræddersyede programmer, instrumenter og initiativer med det formål at støtte virksomheder i deres opstarts-, vækst-, og overdragelsesfaser og i den forbindelse tage hensyn til deres størrelse, omsætning og finansieringsbehov; noterer sig, at virksomheder, der ejes af kvinder, oftere end virksomheder, der ejes af mænd, opererer i servicefagene og på anden vis er baseret på immaterielle ressourcer; bemærker, at den lave andel af kvinder, der driver SMV'er, til dels skyldes, at de har sværere ved at få adgang til finansiering; beklager, at den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress, hvis formål er at fremme lige muligheder for kvinder og mænd, havde ydet mikrolån til hhv. mænd og kvinder i størrelsesforholdet 60:40 i 2013; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at dens programmer, der har til formål at fremme SMV'ers adgang til finansiering, ikke diskriminerer kvindelige iværksættere;

4. opfordrer Kommissionen til at evaluere diskrimination, således som den opleves af SMV'er, der drives af andre sårbare samfundsgrupper;

5. mener, at en diversificeret, velreguleret og stabil sektor for finansielle tjenesteydelser, som tilbyder en bred vifte af omkostningseffektive, skræddersyede finansieringsmuligheder, vil være bedst til at dække de faktiske finansieringsbehov hos SMV'er og i realøkonomien og dermed muliggøre en bæredygtig udvikling på lang sigt; understreger i denne forbindelse betydningen af traditionelle bankmodeller, herunder små regionale banker, sparekasser og offentlige institutioner; gør hvad det angår opmærksom på behovet for at sikre, at der i lige så høj grad fokuseres på adgang til finansiering for mikrovirksomheder og eneindehavere;

6. tilskynder SMV'er til at betragte hele EU som deres hjemmemarked og udnytte det indre markeds muligheder til at få dækket deres finansieringsbehov; hilser Kommissionens initiativer til støtte for SMV'er og nyetablerede virksomheder i et forbedret indre marked velkomne, og opfordrer Kommissionen til fortsat at udarbejde forslag, der er skræddersyede til at dække SMV'ernes behov; mener, at Startup Europe-initiativet bør hjælpe små innovative virksomheder ved at støtte dem, indtil de er i drift; understreger i den forbindelse betydningen af konvergens mellem regler og procedurer i hele EU og af gennemførelsen af »Small Business Act«; anmoder Kommissionen om at følge op på »Small Business Act«, hvilket vil kunne hjælpe virksomhederne yderligere med at overvinde både fysiske og lovgivningsmæssige barrierer; anerkender i den forbindelse, at innovation er en afgørende drivkraft bag bæredygtig vækst og beskæftigelse i EU, og at der bør rettes særlig opmærksomhed mod innovative SMV'er; fremhæver potentialet i EU's samhørighedspolitik og EU's regionalfond som kilde til finansiering af SMV'er; henstiller til Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre samordning, sammenhæng og synergi mellem EU's forskellige instrumenter og programmer til støtte for SMV'er såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme en holistisk tilgang til udbredelse af information om alle EU's finansieringsmuligheder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at gøre betydelige fremskridt hen mod yderligere forenkling for at gøre finansiering mere attraktiv for SMV'erne;

7. minder om, at et mere harmoniseret juridisk og erhvervsrelateret miljø, der understøtter rettidige betalinger i forbindelse med kommercielle transaktioner, er afgørende for adgangen til finansiering; fremhæver i den forbindelse de økonomiske problemer, som SMV'ere oplever, og den usikkerhed, som mange leverandører oplever, som følge af forsinkede betalinger fra større virksomheder, offentlige institutioner og myndigheder; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med revisionen af direktivet om forsinket betaling at overveje indførelse af specifikke foranstaltninger, der har til formål at lette betalinger for SMV'er; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre sin rapport om gennemførelsen af direktivet om forsinket betaling, der forventedes den 16. marts 2016, og, hvis det er relevant, at formulere nye forslag med henblik på at minimere risikoen i forbindelse med grænseoverskridende betalinger og generelt risikoen for afbrydelser af pengestrømmen;

8. bifalder Kommissionens initiativ til at genoptage arbejdet med gennemførelsen af et ægte europæisk marked for finansielle tjenesteydelser i detailledet med offentliggørelsen af grønbogen om finansielle tjenesteydelser i detailledet (2015); anmoder Kommissionen om at være særlig opmærksom på SMV'ernes særlige karakteristika og sikre, at grænseoverskridende aktiviteter inden for finansielle tjenesteydelser i detailledet fører til, at SMV'er får bedre adgang til finansiering;

9. bemærker, at især nyetablerede virksomheder og mikrovirksomheder finder det vanskeligt at opnå passende finansiering og at finde frem til og opfylde lovmæssige finansielle krav, især i udviklingsfasen; gør opmærksom på den manglende harmonisering af national lovgivning om etablering af SMV'er; tilskynder medlemsstaterne til at fortsætte deres

Torsdag den 15. september 2016

bestræbelser på at mindske de administrative hindringer og indføre kvikskranker som knudepunkter for alle de lovmæssige krav til iværksættere; tilskynder i denne sammenhæng medlemsstaterne, EIB og nationale erhvervsfremmende banker til at tilvejebringe information om finansieringsmuligheder og lånegarantiordninger;

10. påskønner Kommissionens initiativ til at kortlægge uberettigede barrierer og hindringer for finanssektorens med henblik på at skaffe finansiering til realøkonomien, navnlig SMV'er, og også mikrovirksomheder; fremhæver, at det at få et velfungerende europæisk kapitalmarked er et af de vigtigste initiativer for finanssektoren; understreger betydningen af at forenkle eller ændre bestemmelser, der har haft utilsigtede konsekvenser for SMV'er eller har hæmmet deres udvikling; understreger, at dette ikke må føre til en unødvendig sænkelse af finansielle lovgivningsstandarder, og at det stadigvæk skal være muligt at forenkle lovgivningen; understreger endvidere, at nye forslag fra Kommissionen ikke må føre til mere kompleks lovgivning, der kan påvirke investeringer negativt; mener, at man i en europæisk tilgang til finansiell regulering og kapitalmarkedsunionen bør tage behørigt hensyn til den internationale udvikling for at undgå unødvendige uoverensstemmelser og overlapninger i lovgivningen og bevare Europa som et attraktivt sted for internationale investorer; understreger, at den europæiske økonomi skal være attraktiv for store udenlandske direkte investeringer (UDI), herunder greenfield-UDI, og stimulere ikke blot kapitalmarkederne, men også sektoren for privat egenkapital såvel som risikokapital og investeringer i den europæiske industri; mener endvidere, at Kommissionen og medlemsstaterne bør vedtage en strategisk plan til støtte for finansiering af SMV'er med henblik på internationalisering af dem;

11. gentager, at reviderede regler for offentlige udbud og koncessionskontrakter ikke må hæmme SMV'ernes og mikrovirksomhedernes adgang til udbudsmarkedet;

12. opfordrer Kommissionen og Rådet til at rette større opmærksomhed mod SMV'ernes bekymringer på efterspørgselssiden med sigte på at lade dem afspejle på en mere hensigtsmæssig måde i henstillingen om den økonomiske politik for euroområdet, i de landespecifikke henstillinger og den efterfølgende evaluering af medlemsstaternes overholdelse af henstillingerne;

Banklån til SMV'er

13. konstaterer, at banklån traditionelt er den vigtigste eksterne finansieringskilde for SMV'er i EU, da bankfinansiering tegner sig for over tre fjerdedele af SMV-finansieringen, sammenlignet med under halvdelen i USA, hvilket gør SMV'er særligt sårbare over for stramminger i bankernes udlån; bemærker, at den finansielle krise har bidraget til fragmentering af bankernes finansierings- og udlånsbetingelser; beklager dybt de eksisterende, omend stadig mindre, forskelle mellem kreditbetingelser for SMV'er i forskellige euroområdet, hvilket også afspejler forskelle i opfattelsen af risici og i de økonomiske omstændigheder; gør opmærksom på, at bankunionen har bidraget til bekæmpelsen af denne fragmentering; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre direktiv 2004/113/EF til fulde og til at samarbejde med den finansielle sektor om deres forpligtelse til at sikre fuld og lige adgang til banklån for SMV'er; understreger den vigtige og veludviklede funktion, som banker med specifikt kendskab til regionale og lokale forhold har med hensyn til at tilvejebringe finansiering til SMV'er i kraft af deres langvarige forbindelser med disse virksomheder; understreger, at hvor der findes veludviklede lokale banker, har disse vist sig at være effektive med hensyn til at yde lån til SMV'er og undgå tab; understreger derfor, at det er vigtigt at udvikle lokale banker;

14. understreger, at selv om der gøres store fremskridt inden for digitalisering, og der dermed opstår nye kilder til finansiering, er tilstedeværelsen i lokalområdet af traditionelle kreditinstitutter, navnlig på øer og øgrupper samt i landdistrikter, afsidesliggende områder og randområder, fortsat afgørende for SMV'ernes adgang til finansiering;

15. tilskynder til, at bankerne anser hele EU som deres hjemmemarked og udnytter det indre markeds potentiale til at yde finansiering til SMV'er, herunder dem, der ikke er hjemmehørende i den medlemsstat, hvor den pågældende bank har sit hjemsted;

16. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at indføre »finansiering til gengæld for udlån«-programmer, hvormed der stilles ECB-midler til rådighed for bankerne med det ene formål, at der ydes lån til SMV'er; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at udvikle nye initiativer med det formål at tiltrække investeringer;

Torsdag den 15. september 2016

17. fremhæver den vigtige rolle, som de nationale og regionale erhvervsfremmende banker spiller med hensyn til finansiering af SMV-sektoren; minder om deres centrale rolle i EFSI's SMV-vindue og den rolle, de spiller med hensyn til medlemsstaternes involvering i EFSI-projekter; mener, at EFSI er en vigtig finansieringskilde for SMV'er; mener, at EIB/EIF bør intensivere deres bestræbelser på at forsyne SMV'er med ekspertise med sigte på at få adgang til finansiering og værktøjer, som letter kontakten med investorer såsom bl.a. European Angels Fund (den europæiske englefond); opfordrer Kommissionen til at vurdere de nationale/regionale erhvervsfremmende bankers rolle som katalysatorer for langfristet finansiering af SMV'er og navnlig til at identificere og udbrede bedste praksis og tilskynde medlemsstaterne til på dette grundlag at oprette nationale/regionale erhvervsfremmende banker, hvor de ikke findes på nuværende tidspunkt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme inklusiv vækst og sikre bedre samordning og sammenhæng mellem alle EU's investeringspolitikker rettet mod SMV'er, herunder EFSI, EU's regionale fonde og Den Europæiske Investeringsfond (EIF);

18. gentager, at det også er vigtigt at styrke både bankernes kapacitet til og deres evne til at låne ud til SMV'er; påpeger, at finansiering alene via kapitalmarkederne ikke vil kunne sikre SMV'erne tilstrækkelig finansiering og passende finansieringsløsninger, herunder adgang til kapital; bemærker, at en diversificering af kreditkilderne vil føre til øget stabilitet i finanssektoren;

19. fremhæver, at en sund, stabil og modstandsdygtig banksektor og en sund, stabil og modstandsdygtig kapitalmarkedsunion er en forudsætning for at styrke SMV'ers adgang til finansiering; bemærker, at kapitalkravsforordningen (CRR) og kapitalkravsdirektivet (CRD IV) og navnlig det højere kapitalniveau og kapitalens højere kvalitet er en direkte reaktion på krisen og udgør kernen i den fornyede stabilitet i den finansielle sektor; hilser velkommen, at Kommissionen anser udlån til SMV'er som et af sine prioriterede områder ved revisionen af CRR; noterer sig, at Kommissionen udforsker mulighederne for, at alle medlemsstater kan drage fordel af, at lokale låneforeninger opererer uden for anvendelsesområdet for EU's kapitalkravsregler for banker; understreger behovet for en forsigtig lovgivning for låneforeninger, som sikrer både finansiell stabilitet og muligheder for, at de kan yde kredit til konkurrencedygtige priser;

20. gør opmærksom på de mange lovregulerede krav til banker og deres mulige negative indvirkning på udlånet til SMV'er, men minder dog samtidig om, at kravene blev indført som reaktion på den finansielle krise; understreger nødvendigheden af at undgå dobbelte rapporteringskrav og flere rapporteringskanaler og mere generelt at undgå unødvendige administrative byrder for kreditinstitutter, navnlig mindre banker; opfordrer Kommissionen til med bistand fra EBA og den fælles tilsynsmekanisme at vurdere indvirkningen af de lovregulerede krav til banker på udlånet til SMV'er;

21. bemærker, at udlånet til SMV'er ikke var årsag til den finansielle krise; minder om de to lovgivende institutioners beslutning om at indføre støttefaktoren for SMV'er i CRR/CRD IV-lovgivningen, og at den blev udformet med det formål at holde kapitalkravene til udlån til SMV'er på niveauet svarende til niveauet i Basel II i stedet for Basel III; understreger den betydning, som støttefaktoren for SMV'er har for at opretholde og øge bankernes långivning til SMV'er; noterer sig EBA's rapport fra marts 2016 om støttefaktoren for SMV'er; er bekymret over de mulige negative konsekvenser af en afskaffelse af faktoren; glæder sig over, at Kommissionen agter at beholde støttefaktoren, foretage yderligere evaluering af den og undersøge, om tærsklen bør forhøjes for at øge SMV'ers adgang til banklån yderligere; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at omkalibrere støttefaktoren, herunder størrelse og tærskelværdier, og at undersøge muligheder for samspil med andre lovgivningsmæssige krav samt eksterne elementer såsom geografisk placering og samfundsøkonomiske forhold med henblik på at øge dens effekt; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at gøre faktoren permanent; opfordrer Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) til at støtte op om støttefaktoren for SMV'er og til at overveje at mindske kapitalkravene vedrørende eksponeringer mod SMV'er;

22. understreger, at forsigtig risikovurdering og evaluering af kvalitative oplysninger er en af bankernes store styrker, navnlig i forbindelse med komplekse udlån til SMV'er; er af den opfattelse, at viden og bevidsthed inden for banksektoren om SMV'ers særlige karakteristika bør øges yderligere; understreger den fortrolige karakter af de kreditoplysninger, som bankerne får adgang til ved vurderingen af SMV'ers kreditværdighed;

Torsdag den 15. september 2016

23. glæder sig over, at der er forskellige initiativer i gang til forbedring af tilgængeligheden af standardiserede og gennemsigtige kreditoplysninger om SMV'er, som har potentiale til at øge investorernes tillid; understreger ikke desto mindre behovet for at anvende proportionalitetsprincippet, når der anmodes om sådanne kreditoplysninger;

24. understreger, at proportionalitet er et ledende princip, som EU-institutionerne, de europæiske tilsynsmyndigheder og den fælles tilsynsmekanisme er bundet af, når de udvikler og gennemfører regler, standarder, retningslinjer og tilsynspraksisser; opfordrer Kommissionen til efter aftale med de to lovgivende institutioner at give de europæiske tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Centralbank/den fælles tilsynsmekanisme yderligere vejledning om, hvordan proportionalitetsprincippet bør anvendes, og til at opfordre indtrængende til, at det overholdes, og det uden at de nuværende lovmæssige standarder bliver sænket og samtidig med, at det er muligt at forenkle lovgivningen;

25. fremhæver fordelene ved garantier fra tredjeparter i låneaftaler for iværksættere; kræver, at der tages større hensyn til sådanne tredjepartsgarantier i forbindelse med vurdering af kreditvurderinger samt forsigtighedsregler og tilsynspraksis;

26. minder om, at kreditinstitutter på anmodning skal give SMV'er en begrundelse for deres kreditvurderingsafgørelser; tilskynder Kommissionen til at foretage en vurdering af gennemførelsen af denne bestemmelse og til at styrke bestemmelserne i artikel 431, stk. 4, i kapitalkravsforordningen samt tilskynde til, at der gives feedback til SMV'er; bemærker, at Kommissionen fører drøftelser med relevante aktører med henblik på at forbedre kvaliteten og sammenhængen i sådan feedback; bemærker, at denne feedback kan være udgangspunkt for at finde kilder til information og rådgivning om finansiering, som ikke ydes af banker;

27. bemærker, at kreditvurderinger er vigtige og til tider et afgørende element for investeringsbeslutninger; henleder opmærksomheden på, at der i nogle medlemsstater eksisterer interne kreditvurderingssystemer, der forvaltes af de nationale centralbanker til vurdering af, hvorvidt sikkerhedsstillelse kan accepteres som en sådan, og som gør det muligt for at SMV'er at få en vurdering af deres kreditværdighed; opfordrer Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker til at foretage yderligere undersøgelser af, hvorvidt og hvordan disse systemer kan anvendes for at hjælpe SMV'er til at få adgang til kapitalmarkederne;

28. opfordrer Kommissionen og EBA til at give mere vejledning om gennemførelsen af de nuværende regler for henstand; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en konsekvensanalyse af den gældende ordning for henstand med misligholdte lån og minder om, at misligholdte lån i bankernes årsregnskaber er til hinder for tildelingen af nye lån, især til SMV'er; understreger, at indførelse af en bagatelgrænse for mindre overtrædelser vil bidrage til at forhindre en unødigt uberegtiget forringelse af SMV'ers kreditværdighed; gør opmærksom på den igangværende høring af Baselkomitéen for Banktilsyn om definitioner på misligholdte eksponeringer og henstand;

29. bemærker, at grænsen for bankernes opkøb af statsobligationer eller en forøgelse af vægtningen af disse obligationer vil kunne øge kreditomkostningerne og det konkurrencemæssige spænd i EU, medmindre det gøres på bestemte betingelser;

30. noterer sig de foranstaltninger, som ECB vedtog den 10. marts 2016, og især det nye sæt af fire målrettede langtidfristede operationer (TLTRO II), som vil give bankerne incitament til at yde lån til realøkonomien; understreger, at pengepolitik alene ikke vil være tilstrækkelig til at fremme vækst og investeringer, og at det er nødvendigt, at den ledsages af en passende finanspolitik og passende strukturelle reformer;

31. understreger betydningen af offentlige institutter som alternativ til private banker som finansieringskilde for SMV'er;

32. opfordrer Kommissionen til at tage proportionalitet i betragtning i forbindelse med førtidig indfrielse af lån i hele EU, for eksempel overveje en øvre grænse for SMV'ernes omkostninger og større gennemsigthed i kontrakter for SMV'er;

Ikke-bankbaserede finansieringskilder for SMV'er

33. opfordrer medlemsstaterne til at fremme en risikotagnings- og kapitalmarkedskultur; gentager, at en forbedring af SMV'ernes kendskab til finansielle forhold ikke kun er afgørende for at øge bankernes udlån, men også for at udvide anvendelsen og accepten af kapitalmarkedsløsninger samt tilskynde kvinder og unge til at starte og udvide deres egne forretninger baseret på en bedre forståelse af omkostninger, fordele og hermed forbundne risici; understreger betydningen af klare finansielle oplysningskrav; tilskynder medlemsstaterne til at medtage de grundlæggende principper inden for finansielle forhold og forretningsetik i læseplanerne på uddannelser på niveauet før universitetet såvel som på

Torsdag den 15. september 2016

universiteterne og dermed fremme, at unge mennesker involverer sig i SMV'ers aktiviteter; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at forbedre SMV'ers viden om finansielle forhold såvel som deres adgang til færdigheder og viden på dette område og til at sikre udveksling af bedste praksis; påpeger dog, at SMV'erne også selv har et ansvar i denne henseende;

34. fremhæver fordelene ved leasing for SMV'er, idet leasing frigør kapital i en virksomhed til yderligere investeringer i bæredygtig vækst;

35. bemærker, at kapitalmarkedsunionen udgør en mulighed for både at lukke huller i den nuværende lovgivning og harmonisere den grænseoverskridende lovgivning; påpeger, at hvis banklån ikke opfylder SMV'ernes finansielle og forretningsmæssige behov, dannes der et kapitalmæssigt vakuum; påpeger, at den igangværende udvikling af kapitalmarkedsunionen og bankunionen skal ledsages af en løbende indsats for at tilnærme processer og procedurer i EU til hinanden og evaluere den eksisterende finansielle lovgivning, navnlig med hensyn til dens indvirkning på SMV'er og den generelle makrofinansielle og makroøkonomiske stabilitet; understreger, at en sådan evaluering bør udføres under hensyntagen til henstillinger om de indførte foranstaltningers anvendelighed i praksis; opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe et hensigtsmæssigt, skræddersyet lovgrundlag for udstedere af finansiering til SMV'er, som ikke viser sig at være besværlige for dem og derudover får investorernes tillid; mener, at alle markedsdeltagere med samme relevante karakteristika i en omfattende og veludformet kapitalmarkedsunion bør have ét fælles sæt regler, lige adgang til et sæt finansielle instrumenter eller tjenesteydelser og bør behandles lige, når de er aktive på markedet; bifalder Kommissionens handlingsplan for kapitalmarkedsunionen, der skal sikre SMV'er bedre adgang til en bredere vifte af finansieringsmuligheder; understreger, at bankbaserede og kapitalbaserede finansieringsmodeller skal supplere hinanden;

36. minder om de betydelige omkostninger, som adgang til kapitalmarkeder såsom låne- og egenkapitalmarkeder er forbundet med for SMV'er; understreger behovet for en proportionel regulering med mindre komplicerede og byrdefulde informations- og børsnoteringskrav for SMV'er for at undgå dobbeltarbejde og for at mindske omkostningerne ved deres adgang til kapitalmarkederne, men uden at bringe investorbeskyttelse og den systemiske finansielle stabilitet i fare; gør opmærksom på indførelsen af en ordning med mindstekrav til oplysninger for SMV'er i Kommissionens forslag om en ny prospektforordning, som drøftes for øjeblikket; bemærker, at den forordning ikke må skabe uoverstigelige hindringer i forbindelse med, at en virksomhed bevæger sig fra f.eks. én størrelseskategori til en anden eller fra at være børsnoteret til ikkebørsnoteret og omvendt; er derfor af den opfattelse, at en trinvis tilgang med gradvis forøgelse af de lovgivningsmæssige krav er at foretrække; henviser i denne forbindelse til SMV-vækstmarkederne, som der er skabt forudsætning for i MiFID II, og opfordrer indtrængende til hurtig gennemførelse af dette instrument;

37. understreger betydningen af gennemsigtighed, standardisering og offentlig tilgængelighed hvad angår SMV'ers finansielle oplysninger for banker, investorer, tilsynsorganer og andre aktører for at sætte disse i stand til at vurdere risikoprofilen og træffe informerede beslutninger og for at mindske finansieringsomkostningerne; mener, at oprettelsen af en europæisk database indeholdende oplysninger om forretningsstrategier og finansielle behov hos SMV'er, hvor de frivilligt kunne indgive deres data og ajourføre dem, kunne tjene dette formål; opfordrer Kommissionen til at overveje indførelse af et enkelt SMV-identifikationsnummer; henleder desuden opmærksomheden på det potentiale, som ligger i strukturer, der knytter banker og andre aktører end banker sammen med henblik på at yde støtte til SMV'er; hilser Kommissionens SMV-informationsstrategi velkommen, især udpegningen af de mest relevante støtte- og rådgivningsenheder for SMV'er, der søger alternativ finansiering, i hver enkelt medlemsstat, og fremme af eksempler på bedste praksis på EU-plan samt undersøgelsen af mulighederne for at støtte fælleseuropæiske informationssystemer, hvor SMV'er og alternative finansieringskilder matches med hinanden;

38. minder om, at regnskabsstandarder spiller en afgørende rolle, for så vidt som de danner grundlaget for, hvordan oplysninger skal formidles til tilsynsførende og investorer, og for så vidt som den administrative byrde, som lægges på virksomhedernes skuldre, afhænger af den regnskabsstandard, der finder anvendelse; noterer sig de igangværende drøftelser om det formålstjenlige i at udforme en specifik, fælles regnskabsstandard for SMV'er og ser frem til, at man gør sig yderligere overvejelser om dette spørgsmål;

39. understreger det potentiale, som den nye, innovative finansielle teknologi (fintech) rummer med hensyn til at matche SMV'er bedre med potentielle investorer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde til udvikling af fintechinitiativer og til at undersøge de potentielle risici ved og behovet for et passende, harmoniseret EU-lovgrundlag, uden at innovationen bliver kvalt;

Torsdag den 15. september 2016

40. fremhæver behovet for at fremme innovation gennem udlånsplatforme; tilskynder bankerne til at betragte anvendelse af sådanne innovative teknologier som en mulighed; understreger, at alternative finansieringskilder navnlig kan være en løsning for nystartede virksomheder, kvindelige iværksættere og innovative SMV'er; opfordrer Kommissionen til at undersøge behovet for og potentialet i et harmoniseret EU-lovgrundlag for alternative finansieringskilder med henblik på at øge tilgængeligheden til denne type finansiering for SMV'er overalt i EU; minder om, at for at systemet kan blive effektivt, skal både SMV og långiver være fuldt bevidste om de potentielle risici/muligheder, der er forbundet med finansieringsordningen; bemærker, at de eksisterende love og regler for crowdfunding varierer betydeligt medlemsstaterne imellem og synes ikke at have fremmet grænseoverskridende aktiviteter; hilser Kommissionens evaluering af de eksisterende rammer for crowdfunding velkommen; støtter den tilgang, der benyttes med fortsat markedsovervågning og overvågning af den lovgivningsmæssige udvikling, tilskyndelse til tættere indbyrdes afstemning af lovgivningsmæssige tilgange, udveksling af bedste praksis og fremme af grænseoverskridende investeringer; minder samtidig om, at crowdfunding og peer-to-peer-långivning ikke bør overreguleres, da det vil hæmme udviklingen af disse; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til etablering af nye platforme for privat egenkapitalfinansiering såsom mezzaninfinansiering og forretningsengle; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til såkaldt safe lending, sikker långivning, hvor privatpersoner yder lån til virksomheder gennem peer-to-peer-udlån eller detailobligationer; understreger behovet for at sikre, at disse nye former for finansiering er fuldt ud i overensstemmelse med relevant skattelovgivning og finansiel lovgivning, så de ikke bliver et redskab til skatteunddragelse eller finansiel uigennemsigtighed; understreger behovet for at revidere den gældende lovgivning i denne henseende;

41. noterer sig Kommissionens forslag til lovgivning om simpel, transparent og standardiseret (STS) securitisering og kalibrering af tilsynskravene for banker; noterer sig, at der kan være både risici og fordele forbundet med SMV-securitisering; noterer sig disse forslags mulige virkning på bankernes långivning til og investering i SMV'er; påpeger behovet for gennemsigtighed med hensyn til de underliggende risici og behovet for at bidrage til det finansielle systems stabilitet;

42. bemærker, at heterogeniteten i national insolvenslovgivning og den dermed forbundne retsikkerhed udgør en af forhindringerne for grænseoverskridende investeringer i SMV'er og nystartede virksomheder; mener, at forenklede og harmoniserede regler på området ville støtte nystartede virksomheder, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder og forbedre EU's erhvervmiljø; glæder sig derfor over Kommissionens beslutning om at tage dette spørgsmål op i et lovforslag, som anført i dens handlingsplan for en kapitalmarkedsunion, og ser frem til dette kommende forslag; mener, at Kommissionen bør overveje forskellige muligheder for gennemførelsen af en EU-solvenslovgivning og udarbejde henstillinger til medlemsstaterne, således at de kan vedtage eller gennemføre lovgivning med det formål at sikre effektive og gennemsigtige insolvensordninger og en rettidig omstruktureringsproces og at fjerne administrative og lovgivningsmæssige byrder, der pålægges SMV'er, således som det er anført i de landespecifikke henstillinger;

43. understreger potentialet i finansiering med venture- og risikokapital, navnlig for ikke-børsnoterede nye virksomheder og innovative SMV'er; bemærker, at disse markeder er underudviklede i EU; bifalder Kommissionens initiativ til at revidere EuVECA- og EuSEF-lovgivningen; påpeger endvidere, at der er et presserende behov for, at Kommissionen gør noget ved fragmenteringen langs de nationale grænser i hele den europæiske investeringsfondssektor;

44. understreger den indvirkning, som udformningen af selskabs- og indkomstkattens struktur samt eventuelle skattelettelser har på SMV'ers interne finansieringsevne; henleder opmærksomheden på, at der i mange medlemsstater er stor forskel på beskatningen af SMV'er og visse multinationale foretagender, hvilket påvirker SMV'ernes konkurrenceevne negativt og forringer effektiviteten af finansiering af SMV'er fra forskellige kilder betydeligt; påpeger, at på grund af unfair skattepraksisser hos nogle multinationale selskaber oplever SMV'er at blive beskattet med op til 30 % mere, end de ville være blevet, hvis der var fair skattepraksisser, hvilket følgelig påvirker deres interne finansieringsevne; bifalder i den sammenhæng Kommissionens pakke om bekæmpelse af skatteundgåelse med henblik på at opnå en enklere, mere effektiv og mere retfærdig beskatning i EU; understreger, at medlemsstaterne bør stræbe efter at have et fair, effektivt og

Torsdag den 15. september 2016

gennemsigtigt skattesystem, der tiltrækker finansiering og investeringer, for dermed at skabe bedre muligheder for, at SMV'er startes op og vokser; fremhæver behovet for at indføre finansielle undtagelser for SMV'er, primært i deres indledende fase, for at gøre det muligt for dem at have tilstrækkelige finansielle midler til de efterfølgende perioder i deres livscyklus; understreger behovet for en skattepolitik, som mindsker det samlede skattetryk og sænker skatterne på arbejde og virksomheder; understreger vigtigheden af at gøre noget ved den skattemæssige skævvridning mellem gæld og egenkapital;

45. påpeger, at direkte statsstøtte, som ikke forvrænger fordelene ved konkurrence, nogle gange kan være nødvendig for at tilvejebringe de midler, der er behov for til nystartede virksomheder, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, især hvor de socioøkonomiske forhold gør, at der ikke er adgang til andre finansieringskilder; understreger betydningen af gennemsigtighed, hvad angår offentlige ordninger og statsstøtte, som støtter investering i SMV'er, samt fremkomsten af nye finansierings- og investeringsinstitutter;

46. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at undersøge og basere sig på erfaringerne fra den schweiziske WIR Bank, som blev grundlagt i 1934 og er baseret på en forening til gensidig kreditafrigning SMV'er imellem, eftersom WIR fungerer glimrende som en makroøkonomisk stabiliseringsfaktor i tider med kreditstramninger eller likviditetskriser;

47. opfordrer Kommissionen til at aflægge en årsberetning til Europa-Parlamentet, hvori den skitserer status for gennemførelsesinitiativer og indvirkningen heraf på forbedring af adgangen til finansiering for SMV'er i Europa; opfordrer Kommissionen til at medtage sin egen vurdering af den strategiske retning og anbefalede ændringer, hvor det er relevant;

48. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en revision af eksisterende instrumenter såsom strukturfondene og andre relevante programmer med henblik på at fastslå, hvor egnet deres økonomiske støtte til SMV'er er ud fra en betragtning af målsætningerne og, hvor det er relevant, hvorvidt de har en afbødende effekt med hensyn til krisens indvirkning på SMV'er;

49. erkender den stigende betydning, som mikrovirksomheder og SMV'er har i de kulturelle og kreative sektorer, for investeringer, vækst, innovation og beskæftigelse såvel som deres centrale rolle med hensyn til at bevare og fremme den kulturelle og sproglige mangfoldighed;

50. understreger, at offentliggørelsen af resultaterne af Kommissionens »Survey on access to finance for cultural and creative sectors« i oktober 2013 viste, at kulturelle og kreative virksomheder har enorme vanskeligheder med at få adgang til kredit, og at der er et anslået udækket finansielt behov på mellem 8 og 13,3 mia. EUR;

51. understreger, at tal fra Eurostat viser, at 2,9 % af EU's arbejdsstyrke, dvs. 6,3 millioner mennesker, var beskæftiget inden for de kulturelle og kreative sektorer i 2014, hvilket er sammenligneligt med den andel af arbejdsstyrken, som er beskæftiget i bank- og forsikringssektoren; understreger endvidere, at de kulturelle og kreative sektorer tegner sig for næsten 4,5 % af den europæiske økonomi, idet næsten 1,4 millioner små og mellemstore virksomheder producerer og distribuerer kulturelt og kreativt indhold i Europa, og at beskæftigelsen i de kulturelle og kreative sektorer har været konstant stigende siden 2008, hvilket gør dem til nogle af de hurtigst voksende sektorer i den europæiske økonomi, hvor de skaber omkring 4,2 % af EU's samlede BNP;

52. anerkender, at kultur og innovation er afgørende faktorer, når det drejer sig om at hjælpe regionerne med at tiltrække investeringer; fremhæver, at arbejdspladserne i de kulturelle og kreative sektorer sandsynligvis ikke vil blive udflyttet, eftersom de er knyttet til specifikke kulturelle og historiske kompetencer, hvilket også bidrager til at beskytte en bred vifte af traditionel kunst og traditionelt håndværk; fremhæver, at det er vigtigt at støtte SMV'er, som driver virksomhed på mindretalssprog eller mindre udbredte sprog, hvilket beskytter og fremmer den kulturelle og sproglige mangfoldighed i Europa, og at det også er vigtigt at støtte de unges opstartsprojekter, der engagerer sig i kulturbeskyttelse og kulturarv;

53. understreger, at yderligere fremme af og investeringer i kulturelle og kreative sektorer vil bidrage til at skabe nye job og bekæmpe ungdomsarbejdsløshed i betragtning af det store antal unge, der tager en uddannelse inden for dette område; understreger, at de kulturelle og kreative sektorer ifølge en nylig undersøgelse beskæftiger flere 15-29-årige end nogen anden økonomisk sektor (19,1 % af den samlede beskæftigelse i de kulturelle og kreative sektorer i forhold til 18,6 %

Torsdag den 15. september 2016

i resten af økonomien)⁽¹⁾; opfordrer medlemsstaterne til at styrke udviklingen af kulturelle og kreative kompetencer og til at oprette netværk til udvikling af forretningsfærdigheder mellem uddannelsessystemer, kreative virksomheder og kultur- og kunstinstitutioner for at fremme en tværfaglig tilgang; tilskynder EU og medlemsstaterne til at udbygge løsninger, hvor man fremmer talenter og udvikling af færdigheder inden for de kulturelle og kreative sektorer, f.eks. ved at tilvejebringe innovative og fleksible tilskud til støtte af kreativitet og innovation samt talentudvikling;

54. peger på, at en undersøgelse gennemført af Kommissionen i 2013 viser, at hindringerne for adgang til finansiering i de kulturelle og kreative sektorer har helt særlige karakteristika, idet disse sektorer har sværere ved at tiltrække kapital og investeringer på grund af en begrænset database, mangel på let tilgængelig information om finansieringskilder, mangel på forretningsfærdigheder, afhængighed af offentlige investeringsordninger og mangel på tilstrækkelige oplysninger som følge af problemer i forbindelse med vurderingen af risici og værdiansættelsen af immaterielle aktiver såsom immaterielle rettigheder;

55. understreger derfor, at det med henblik på at forbedre adgangen til finansiering i de kulturelle og kreative sektorer er nødvendigt at udvikle sektorspecifikke løsninger for adgangen til finansiering, f.eks. at udvikle ekspertise inden for evaluering af de specifikke risici forbundet med manglende materiel sikkerhedsstillelse, afhængighed af immaterielle aktiver og usikkerhed om markedets efterspørgsel i tider med digitale ændringer; bemærker, at denne ekspertise er nødvendig såvel i mikrovirksomheder og SMV'er som i finansieringsinstitutionerne; understreger, at immaterielle rettigheder kan accepteres som sikkerhedsstillelse; understreger, at det er vigtigt at have et harmoniseret lovgrundlag med bestemmelser om skat og immateriel ejendom i EU, som kan bidrage til at tiltrække investeringer i og finansiering af SMV'er i den kulturelle og kreative sektor;

56. glæder sig, på trods af den store forsinkelse, over iværksættelsen af garantifaciliteten under programmet Et Kreativt Europa, da den er et af de vigtigste midler til at imødekomme det presserende behov for at få adgang til lånefinansiering i forbindelse med innovative og bæredygtige projekter i de kulturelle og kreative sektorer, der indbefatter mikrovirksomheder, SMV'er, mindre nonprofitorganisationer og NGO'er, og også er et af de vigtigste midler til at sikre den nødvendige fair aflønning af indholdsskabere; glæder sig over initiativet til en ordning med integreret uddannelse, som garantifaciliteten har tilbudt banker og finansielle formidlere; henstiller kraftigt til, at de nødvendige foranstaltninger træffes i 2016 som fastlagt i Kommissionens oprindelige forslag; minder om, at finansieringskløften forventes at overstige 1 mia. EUR om året ifølge Kommissionens forudgående vurdering, og at denne kløft er det beløb, som de mistede investeringer udgør, idet virksomheder med sunde forretningsstrategier og gode risikoprofiler enten får afslag på et lån eller beslutter ikke at ansøge om et lån overhovedet, fordi de ikke har tilstrækkelige aktiver som sikkerhed;

57. glæder sig over den nye rapport, der er offentliggjort af en gruppe bestående af eksperter fra medlemsstaterne, og som er udarbejdet ved hjælp af den åbne koordinationsmetode, vedrørende adgang til finansiering for de kreative og kulturelle sektorer, og understreger, at anbefalingerne heri skal gennemføres af Kommissionen med henblik på at skabe mere effektive og innovative instrumenter og også for at lette adgangen til finansiering;

o

o o

58. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Cultural Times — The first global map of cultural and creative industries, december 2015.

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0359

Hvordan udnytter man bedst jobskabelsespotentialer i SMV'er?**Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om hvordan man bedst udnytter jobskabelsespotentialer i små og mellemstore virksomheder (SMV'er) (2015/2320(INI))**

(2018/C 204/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og navnlig artikel 173 og 49,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til »Small Business Act« (COM(2008)0394),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om målrettet EU-regulering (COM(2013)0685),
- der henviser til Kommissionens 2020-handlingsplan for iværksætterkultur,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En handlingsplan om bedre adgang til finansiering for SMV'er« (COM(2011)0870),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »et opsving med høj beskæftigelse« (COM(2012)0173),
- der henviser til investeringsplanen for Europa,
- der henviser til sin beslutning af 14. juni 2012 om et opsving med høj beskæftigelse⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2013 om bedre adgang til finansiering for SMV'er⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. april 2014 med titlen »Hvordan kan EU bidrage til at skabe et erhvervsvenligt miljø for etablerede og nystartede virksomheder med henblik på at fremme beskæftigelsen?«⁽³⁾,
- der henviser til direktivet om forsinkede betalinger (direktiv 2011/7/EU),
- der henviser til EU-programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI),
- der henviser til EU's program for forskning og innovation, Horisont 2020,
- der henviser til EU's program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme),
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2014 om TOP 10-høringsprocessen og om mindske af byrden ved EU-regulering for SMV'er⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 81.

⁽²⁾ EUT C 24 af 22.1.2016, s. 2.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0394.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0459.

Torsdag den 15. september 2016

- der henviser til Kommissionens rapport »Mindskelse af de reguleringsmæssige byrder for SMV'er — Tilpasning af EU's regulering til mikrovirksomheders behov« (COM(2011)0803),
- der henviser til Kommissionens årsberetning om SMV'er, »Annual report on European SMEs 2013/2014 — A Partial and Fragile Recovery«,
- der henviser til Eurofound's rapport fra januar 2013 med titlen »Born global: Potentialet for jobskabelse i nye internationale virksomheder«,
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2013 med titlen »Public policy and support for restructuring in SMEs«,
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2016 med titlen »ERM annual report 2015: Job creation in SMEs«,
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2012 med titlen »Public measures to support self-employment and job creation in one-person and micro enterprises«,
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2011 med titlen »SMEs in the crisis: Employment, industrial relations and local partnership«,
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2011 med titlen »Employee representation at establishment level in Europe«,
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2014 med titlen »Social dialogue in micro and small companies«,
- der henviser til Kommissionens undersøgelse fra 2015 om virksomheders adgang til finansiering (SAFE),
- der henviser til Kommissionens årsberetning om europæiske SMV'er 2014/2015 »Annual Report on European SMEs 2014/2015 — SMEs start hiring again«,
- der henviser til sin beslutning af 10. september 2015 om skabelse af et konkurrencedygtigt EU-arbejdsmarked for det århundrede: at matche færdigheder og kvalifikationer med efterspørgsel og jobmuligheder som en måde at komme ud af krisen på ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juli 2015 om grønt beskæftigelsesinitiativ: Udnyttelse af jobskabelsespotentialet i den grønne økonomi ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 om små og mellemstore virksomheder (SMV'er): konkurrenceevne og forretningsmuligheder ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder,
- der henviser til Eurobarometerundersøgelsen fra 2015 om internationalisering af små og mellemstore virksomheder,
- der henviser til OECD-undersøgelsen fra 2015 med titlen: »Financing SMEs and Entrepreneurs 2015 — An OECD Scoreboard«,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0321.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0264.

⁽³⁾ EUT C 68 E af 7.3.2014, s. 40.

Torsdag den 15. september 2016

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Budgetudvalget og Regionaludviklingsudvalget (A8-0248/2016),
- A. der henviser til, at SMV'er (22,3 millioner ⁽¹⁾) var aktive i EU-28 i 2014) skaber flere job end andre virksomheder i den private sektor, idet de tegner sig for omkring to tredjedele af den samlede beskæftigelse i den private sektor i EU, og der henviser til, at iværksættere og SMV'er udgør et vigtigt bidrag til den samfundsøkonomiske vækst og udvikling i EU; der henviser til, at støtte til SMV'erne bidrager til at bekæmpe arbejdsløsheden og ungdomsarbejdsløsheden i EU, der er på henholdsvis 8,9 % og 19,4 % ⁽²⁾; der henviser til, at antallet af arbejdsløse stadig historisk højt — ca. 23 millioner i 2015;
- B. der henviser til, at SMV'erne i 2014 bidrog med en høj andel til væksten i beskæftigelsen, op til 71 % i den ikke-finansielle erhvervsøkonomi;
- C. der henviser til, at jobskabelsen i SMV'er påvirkes af en række interne og eksterne faktorer, og sidstnævnte omfatter blandt andet håndterbar konkurrence (herunder fra multinationale selskaber og skyggeøkonomien), overkommelige administrative byrder og samlede produktionsomkostninger samt adgang til finansiering og faglært arbejdskraft;
- D. der henviser til, at nyere undersøgelser foretaget af Eurofound viser, at SMV'er, der skaber nye job, overvejende er unge, innovative og arbejder internationalt, ligger i byområder og drives af faglærte ejere, der har ambitiøse vækst- og investeringsstrategier;
- E. der henviser til, at SMV'er spiller en vigtig rolle for at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, idet de desuden bidrager til en mere intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst; der henviser til SMV-sektorens betydning i regionerne og navnlig i landdistrikterne;
- F. der henviser til, at på trods af, at 90 % af den globale vækst finder sted uden for EU, har kun 13 % af SMV'erne haft internationale aktiviteter uden for EU;
- G. der henviser til SMV'ernes forskellige kendetegn rundt omkring i EU, dvs. omfang og indvirkning på nationaløkonomien; der henviser til, at der er historiske grunde til disse forskelle;
- H. der henviser til, at manglen på faglært arbejdskraft og ulighederne i EU samt den faglærte arbejdskrafts bevægelse først og fremmest fra de nye medlemsstater fra EU-udvidelserne i 2004 samt de kriserammede lande i euroområdet til andre medlemsstater har skabt yderområder med mangel på faglært arbejdskraft på grund af hjerneflugt;
- I. der henviser til, at der trods reglerne på det indre marked fortsat er betydelige forskelle i EU med hensyn til de lovgivningsrammer, SMV'erne er underlagt, navnlig med hensyn til den fremtidige lovgivnings forudsigelighed og reglernes generelle juridiske kvalitet;
- J. der henviser til, at repræsentanterne for SMV'erne udpeger høje arbejdsomkostninger som en af de vigtigste begrænsende faktorer for jobskabelsen og forventer en nedbringelse af disse omkostninger, idet de højeste arbejdsomkostninger forekommer i overregulerede og bureaukratiserede systemer;
- K. der henviser til, at SMV'erne finder det mere vanskeligt end større virksomheder at opfylde lovmæssige standarder på grund af deres mere beskedne struktur;

⁽¹⁾ Årsrapport om europæiske SMV'er 2014/2015 (http://ec.europa.eu/growth/smes/business-friendly-environment/performance-review/index_en.htm).

⁽²⁾ Data fra februar 2016 (<http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/7225076/3-04042016-BP-EN.pdf/e04dadf1-8c8b-4d9b-af51-bfc2d5ab8c4a>).

Torsdag den 15. september 2016

- L. der henviser til, at medarbejderrepræsentation og arbejdsmarkedsdialog ikke er så udbredt i SMV'er som i større virksomheder, og at fagforeningerne i nogle lande har udpeget det som prioritetsområde at forsøge at øge medarbejderrepræsentationen i SMV'er, f.eks. ved at opfordre til oprettelse af samarbejdsudvalg i SMV'er ⁽¹⁾;
- M. der henviser til, at den sociale og solidariske økonomi giver beskæftigelse til over 14 millioner mennesker, hvilket svarer til omkring 6,5 % af EU's arbejdstagere; der henviser til, at der er to millioner virksomheder i den sociale og solidariske økonomi i EU, hvilket svarer til 10 % af alle Unionens virksomheder; der henviser til, at sociale virksomheder har vist sig at være modstandsdygtige under den økonomiske krise;
- N. der henviser til, at SMV'erne bedre modstår økonomiske kriser med hensyn til tab af job, navnlig kooperative industri- og servicevirksomheder har udvist større modstandsdygtighed gennem den økonomiske krise, der startede i 2008, end andre virksomheder i de samme sektorer;
- O. der henviser til, at virksomhedsoverdragelser til medarbejderne i form af kooperative virksomheder er dokumenteret som vellykkede på baggrund af de høje overlevelsesprocenter ⁽²⁾;
- P. der henviser til, at alt for mange job ikke kan besættes på grund af den lave arbejdskraftmobilitet, og fordi visse uddannelsessystemer ikke passer til virkeligheden på arbejdsmarkedet;
- Q. der henviser til, at den grønne sektor var en af de primære jobskabende sektorer under recessionen, og at SMV'er med en langsigtet plan for at operere i den grønne økonomi skaber job, der er mere modstandsdygtige over for de aktuelle eksterne påvirkninger fra den globaliserede økonomi ⁽³⁾;
- R. der henviser til, at data vedrørende aftalesystemer og arbejdets tilrettelæggelse i SMV'erne generelt er vanskelige at finde;
- S. der henviser til, at arbejdsvilkårene i mange lande, herunder arbejdstider, ifølge Eurofound i mange lande ofte er mere fleksible og uformelt aftalt i SMV'er end i større virksomheder; der henviser til, at den økonomiske krise i den indledende fase synes at have medført en øget intern fleksibilitet, da organisationerne skulle tilpasse sig skiftende eksterne vilkår og krav;
- T. der henviser til, at ECB mener, at statsgældskrisen bevirkede en stigning i bankernes finansieringsomkostninger i kriselandene i euroområdet, og at de øgede omkostninger blev videreført til SMV'erne i form af højere udlånsrenter eller mindre lån;
- U. der henviser til, at EU-budgettet bør anvendes til at fremme skabelsen af varig og kvalificeret beskæftigelse af høj kvalitet og SMV'ers potentiale til at skabe anstændige og varige job;
- V. der henviser til, at adgang til finansiering er en af de vigtigste hindringer for SMV'ers etablering og vækst, navnlig for så vidt angår socialøkonomiske virksomheder, som følge af manglen på en tilstrækkeligt diversificeret række egenkapitalinstrumenter og risikovillig kapital i hele Unionen, som er nødvendige i løbet af en virksomheds vækstperiode;
- W. der henviser til, at nogle samfund af historiske årsager opfatter iværksættere negativt, hvilket i nogle tilfælde også afspejles i regeringernes diskriminerende behandling af SMV-sektoren, eksempelvis sammenlignet med det fordelagtige miljø, de samme lande skaber for udenlandske investeringer, navnlig multinationale selskaber;
- X. der henviser til, at den ulige konkurrence mellem multinationale selskaber og SMV'er også skyldes den praksis, at overskud overføres til lande, der betragtes som skattely;

⁽¹⁾ Eurofound's rapport fra 2011 med titlen »Employee representation at establishment level in Europe«.

⁽²⁾ Publikation fra CECOP fra 2013 med titlen »Business Transfers to Employees under the Form of a Cooperative in Europe«.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0264.

Torsdag den 15. september 2016

- Y. der henviser til, at Kommissionens undersøgelser ikke giver en detaljeret vurdering af den potentielle effekt, som den fremtidige TTIP-aftale kan få på SMV'erne i de forskellige medlemsstater;

Jobskabelsespotentiale og en kvalificeret arbejdsstyrke

1. minder om, at SMV'erne udgør knap 99 % af de europæiske virksomheder og dermed er rygraden i EU's økonomi;
2. mener, at medlemsstaterne og Kommissionen for at sikre bedre betingelser for skabelse af kvalitetsjob i SMV-sektoren skal tage fat på følgende problemer, som findes i varierende omfang i de forskellige medlemsstater og regioner: manglende kvalifikationer, utilstrækkelig estimering af fremtidige kvalifikationsbehov, forkerte kvalifikationer, hjerneflugt, unødvendige regelbyrder og reguleringsmæssig usikkerhed på alle områder, utilstrækkelig dialog mellem aktørerne på arbejdsmarkedet, begrænset adgang til finansiering og offentlige indkøb, ringe innovationskapacitet og adgang til nye teknologier, utilstrækkelig støtte til SMV'er i offentlige investeringspolitikker, skyggeøkonomien og svig samt de multinationale selskabers privilegerede stilling;
3. mener, at løsning af de ovennævnte strukturelle problemer blandt andet ville medføre mere fair konkurrence og en udvidelse af det sociale bidrag og skattegrundlaget til et større antal økonomiske aktører, hvilket ville gøre det muligt for medlemsstaterne at finansiere politikker, som fremmer jobskabelsen, især i SMV'er, og desuden sikre fair konkurrence blandt medlemsstaterne og mere lige markedsvilkår;
4. understreger behovet for lovgivningsmæssige rammer, der fremmer investeringer og samtidig skaber bæredygtig vækst og kvalitetsjob;
5. erkender, at blandt andet arbejdsomkostningerne som led i at drive virksomhed har en indvirkning på SMV'ernes jobskabelsespotentiale og kan påvirke deres konkurrenceevne; understreger med henblik herpå, at skattebyrden bør flyttes fra arbejdskraften til andre skattekilder, som er mindre skadelige for beskæftigelsen og væksten, og at der samtidig skal sikres tilstrækkelig social beskyttelse;
6. understreger dog, at der altid skal sikres en høj standard for arbejdstagerbeskyttelse, og at mindskelse af arbejdsomkostningerne ved at reducere beskyttelsen af arbejdstagerne ikke bør være et middel til at nedbringe arbejdsløsheden; advarer endvidere om, at en indskrænkning af arbejdstagernes rettigheder og lønninger kan medføre større tab af kvalifikationer og bringer jobsikkerheden i fare, hvorved SMV'er vil blive udsat for mangel på kvalificeret arbejdskraft, samtidig med at der skabes en usikker jobsituation i Europa; mener, at øget arbejdsmarkedsfleksibilitet ikke bør føre til en forringelse af arbejdstagernes beskyttelse, da dette ikke øger SMV'ernes jobskabelsespotentiale;
7. mener, at den unødvendige akademisering af specifikke erhverv ikke er bidrager til at løse problemet med mangel på kvalifikationer i SMV'er, mener, at erhvervsuddannelse, især vekseluddannelsessystemer, der drives i samarbejde med SMV'er, bør have mere offentlig støtte; understreger, at erhvervmæssig vekseluddannelse er et vigtigt instrument til nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden og opfordrer til støtte til SMV'er, der varetager faguddannelse af unge og dermed yder et vigtigt bidrag til inkludering af de unge på arbejdsmarkedet og i samfundet; påpeger, at et vekseluddannelsessystem, der benyttes i én medlemsstat, ikke blindt kan kopieres i en anden medlemsstat;
8. anmoder medlemsstaterne om at fremme udviklingen af en stærk iværksætterkultur ved at indføre relaterede færdigheder inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse;
9. mener, at lærlingeordninger inden for SMV'er bør fremmes af medlemsstaterne, herunder gennem skattemæssige og finansielle incitamenter og gennem kvalitetsrammer, der indebærer passende sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse; minder om, at SMV'erne stiller specifikke krav til færdigheder; understreger i denne forbindelse, at der også skal tilskyndes til vekseluddannelsesprogrammer og en kombination af uddannelse og praktikmuligheder, eftersom de spiller en afgørende økonomisk og social rolle som instrumenter til at fremme lige muligheder for alle borgere;

Torsdag den 15. september 2016

10. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle former for samarbejde, der involverer alle regeringsniveauer, virksomheder (herunder virksomheder, der er forbundet med samfundsøkonomien), fagforeninger, undervisningsinstitutioner og andre aktører med henblik på at tilpasse deres uddannelses- og undervisningssystemer og på den måde håndtere problemet med forskellen på færdigheder/kvalifikationer og behovet på jobmarkedet, navnlig for SMV'er; opfordrer til fremme af mere uformel uddannelse, herunder oplæring på arbejdspladsen og vidensdeling blandt medarbejderne;

11. understreger den afgørende rolle, som virksomhederne, herunder SMV'er og mikrovirksomheder, spiller med hensyn til at samarbejde med de politiske beslutningstagere og arbejdsmarkedets parter om at transformere uddannelsessystemerne og erhvervsuddannelserne i Europa, både med hensyn til undervisningsmetoder og udarbejdelse af pensum og læreplaner, for at fokusere stærkere på at udvikle de arbejdsfærdigheder, der kræves i det 21. århundrede, herunder navnlig digitale færdigheder, kritisk tænkning, problemløsning og teamsamarbejde; understreger i den sammenhæng vigtigheden af praktiske erfaringer fra det virkelige liv;

12. fremhæver betydningen af at lukke den kompetencekløft, som SMV'erne står overfor; mener, at Kommissionen er nødt til lægge vægt på at lette adgangen til relevant erhvervsfaglig og almen uddannelse, hvilket kan bidrage til at lukke kompetencekløften for så vidt angår IT-færdigheder, som er af afgørende betydning for innovative SMV'er;

13. mener, at medlemsstaterne for at afpasse udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft skal gennemføre reformer af uddannelsessystemerne, der tager højde for det ændrede sociale miljø og betydningen af undervisning i og indlæring af et eller flere sprog og teknologiske innovationer;

14. opfordrer medlemsstaterne til at tilbyde passende uddannelse og sikre undervisernes løbende faglige udvikling for at understøtte brugen af moderne undervisningsmetoder og udvikling af kvalifikationer og kompetencer tilpasset til det 21. århundrede;

15. opfordrer til, at der iværksættes yderligere tiltag til integration af generationen over 50 på arbejdsmarkedet, i erhvervslivet, uddannelse eller erhvervsuddannelse med det formål at forebygge langtidsledighed og risikoen for social eksklusion for denne type arbejdstagere og deres familier;

16. mener, at SMV'erne spiller en vigtig rolle for skabelsen af grønne job; tilskynder til yderligere investeringer i SMV'ernes potentiale til at vende miljømæssige udfordringer til forretningsmuligheder;

17. anerkender selvstændig beskæftigelse og mikrovirksomheders stigende betydning og afgørende vigtighed for at fremme innovation og iværksætterkultur; er dog bekymret over det voksende fænomen med fiktiv selvstændig beskæftigelse i EU, som ikke bør betragtes som positivt i den forstand, at det bidrager til »det voksende antal mikrovirksomheder«, men derimod skaber usikkerhed i ansættelsesforholdene, medfører ugunstige arbejdsvilkår og en reduceret eller manglende social beskyttelse og undergraver iværksætterkulturens image, idet det bringer mange mennesker i sårbare situationer, og derigennem skaber nye sociale problemer, der skal løses;

18. understreger, at den reguleringsmæssige administrative byrde er uforholdsmæssigt større for selvstændigt beskæftigede og mikrovirksomheder sammenlignet med større virksomheder; mener i den forbindelse, at tiltag rettet mod "fiktiv selvstændig beskæftigelse" skal målrettes nøje og ikke må påføre den enkelte nogen unødvendige administrative byrder;

19. er bekymret over de usikre arbejdsvilkår for et højt antal selvstændigt beskæftigede og deres stigende fattigdomsgrad; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme samarbejdsnetværk for mikrovirksomheder og små virksomheder i form af kooperativer (f.eks. kooperativer af individuelle producenter, freelancere, SMV'er samt aktivitets- og beskæftigelseskooperativer), da sådanne netværk i høj grad styrker deltageres bæredygtighed og beskæftigelsespotentiale;

Torsdag den 15. september 2016

20. bemærker investeringsplanen for Europa, der er udformet til at skabe nye job og sætte skub i innovationen og konkurrenceevnen, og håber, at Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter som en transparent pipeline for rentable projekter i EU vil hjælpe med at orientere investorer i retning af de eksisterende muligheder, hvilket vil gavne finansieringen af SMV'er og udviklingen inden for virksomhedsopstart som en vigtig og bæredygtig metode til at reducere arbejdsløsheden og fremme langtidsbeskæftigelse af høj kvalitet; opfordrer derfor til, at der indføres forskellige kategorier med en passende inddeling i Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter for at give SMV'er og nystartede virksomheder mulighed for at udnytte portalen i fuldt omfang;

21. minder om, at EU har forpligtet sig til at styrke sit industrielle grundlag ved at fastsætte et mål om, at industriproduktionen skal udgøre mindst 20 % af Europas BNP senest i 2020, og at det bør øges til 30 % i 2030; mener, at dette er en væsentlig forudsætning for en effektiv forbedring af beskæftigelsessituationen i Europa;

22. understreger betydningen af fremsynet lovgivning og procesfacilitering i forbindelse med den hastige udvikling inden for den vidensintensive og stærkt innovative SMV-sektor, herunder socialøkonomiske virksomheder og kooperative iværksætterinitiativer, som fremhæver dennes rolle for intelligent specialisering under hensyntagen til EU's dagsorden for byerne og med tanke på Amsterdampagten og på netværksfunktioner og paraplystrukturer, såsom det europæiske innovationspartnerskab;

23. noterer sig, at SMV'er i medlemsstater, som ikke har offentlige investeringsbanker, kan være ringere stillet i forhold til SMV'er i lande med fungerende offentligt ejede investeringsbanker, idet en vurdering af almene hensyn ikke er en prioritet for private bankinstitutter;

24. opfordrer medlemsstaterne til at håndhæve lovgivningen om lige adgang for SMV'er til offentlige indkøb;

25. opfordrer medlemsstaterne til at fremme oprettelse og udvikling af kooperative virksomheder, da erfaringen viser, at de gennem krisen har vist sig at være mere modstandsdygtige og i mindre omfang ramt af jobtab end virksomheder generelt, ligesom de i højere grad skaber job, der ikke udflyttes; opfordrer EIB og Kommissionen til at holde Parlamentet orienteret om de konkrete foranstaltninger, der er truffet hidtil for at forbedre adgangen til finansiering for kooperative virksomheder;

26. mener, at EU's og medlemslandenes politikker ikke udelukkende bør fokusere på nystartede SMV'er og skabelse af nye job i SMV'er, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at støtte virksomhedsoverdragelser som middel til at bevare eksisterende job i lukningstruede SMV'er; opfordrer til fremme af virksomhedsoverdragelser til medarbejderne i form af et kooperativ som en vellykket type virksomhedsoverdragelse;

27. opfordrer Kommissionen til bedre at engagere medlemsstaterne og lokale og regionale myndigheder, videregående uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner, civilsamfundsorganisationer, virksomheder, fagforeninger og finansielle institutioner med henblik på at fremme og fuldt ud at gøre brug af EU's finansieringskilder (f.eks. EFSI, ESF, EFRU, Cosme, Horisont 2020 og Erasmus+) og således hjælpe med at overvinde vanskelighederne med at få adgang til oplysninger, rådgivning og finansiering, som er nogle af de betydeligste barrierer for SMV'ers vækst og deres jobskabelspotentiale; understreger derudover vigtigheden af grænseoverskridende programmer til fremme af SMV'er inden for rammerne af det europæiske forskningsinitiativ EUREKA med henblik på at lette samarbejdet mellem SMV'er og forskningsinstitutioner; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en bedre koordinering af de forskellige finansieringsinstrumenter til SMV'er;

28. understreger i den forbindelse, at uddannelse i og oplysning om disse muligheder hidtil har været forsvindende lille i forhold til de reelle behov og de talrige muligheder, som disse fonde kan byde på;

Torsdag den 15. september 2016

29. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med nationale kontaktpunkter med henblik på at udvikle selvbevidste og effektive markedsføringskampagner, der udelukkende er udarbejdet til SMV'er, på »Fast Track to Innovation«-instrumentet, der er en del af Horisont 2020-programmet;

30. opfordrer SMV'er (herunder mikrovirksomheder) og lokale og regionale myndigheder til at gøre fuld brug af de eksisterende muligheder for at kombinere de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) med EFSI, idet der erindres om, at der er tale to instrumenter, der supplerer hinanden; anbefaler kombinationen af ESI-fonde og EFSI i forbindelse med tematiske eller tværnationale investeringsplatforme og opfordrer Kommissionen og EIB-Gruppen til at intensivere deres bestræbelser på at etablere disse platforme med henblik på at fremme EIB-Gruppens produkter og forbedre SMV'ernes adgang til finansiering;

31. understreger behovet for at øge investeringerne i forskning, innovation, kvalificeret uddannelse og udvikling med henblik på at stimulere europæiske SMV'ers kvalitative vækst og jobskabespotentialer; understreger, at der er øremærket en investering på 75 mia. EUR til støtte af SMV'er fra det særlige SMV-vindue under EFSI; glæder sig over, at SMV-finansieringen inden for rammerne af EFSI hidtil er blevet gennemført med succes til de godkendte projekter;

32. anmoder Kommissionen om under revisionen af den flerårige finansielle ramme 2014-2020 at finde et middel til fuldt ud at udligne nedskæringerne af EFSI's budget i Horisont 2020-programmets bevilling i betragtning af fondens betydning for økonomisk udvikling og jobskabelse, navnlig for SMV'er;

33. glæder sig over det skridt, der er taget, med hensyn til at anvende finansielle instrumenter til støtte for SMV'er, men mener, at tilskudsfinansiering bør bibeholdes, hvor den spiller en kritisk og nødvendig rolle for at fremme innovation, udvikling og forskning, som er af afgørende betydning for jobskabelsen og for Europas fremtidige økonomiske fremgang;

34. opfordrer indtrængende såvel medlemsstaterne som Kommissionen til inden for rammerne af en holistisk tilgang til SMV-støtte at sikre betydelige fremskridt i retning af en yderligere forenkling af EU-finansieringen senest i 2017 for så vidt angår ansøgningsprocedurer, forvaltning og overvågning/kontrol af projekter, navnlig ved at indføre en ensartet elektronisk offentlig indkøbsprocedure for hele EU, fuldstændig e-kohæsion, én enkelt revision baseret på risikoprincippet, reduktion af data- og oplysningskrav og fjernelse af overregulering gennem en omfattende optimering af lovgivningen; understreger imidlertid, at det er nødvendigt at sikre en passende balance mellem forenkling på den ene side og påvisning og forebyggelse af uregelmæssigheder, herunder svig, på den anden side; anmoder Kommissionen om at forelægge forslag til lovgivningsmæssige ændringer af forordningerne om samhörighedspolitikken i forbindelse med midtvejs gennemgangen/-revisionen med henblik på at lette adgangen til finansiering for SMV'er og især for nystartede virksomheder, der ønsker at udvikle sig; minder om, at anvendelse af europæiske e-indkøb samt gennemsigtighed og nedskæring af de administrative udgifter ifølge Kommissionens beregninger ville kunne medføre besparelser på op til 50 mia. EUR om året;

35. opfordrer Kommissionen til, inden den indleder en udtømmende drøftelse med Parlamentet om den fremtidige finansielle ramme og samhörighedspolitikken for perioden efter 2020, at foretage relevante kvantitative undersøgelser af støttepolitikken og -instrumenternes indvirkning på SMV'erne, hvilket vil muliggøre et forberedende arbejde ved hjælp af en opfølgning af resultaterne og en evaluering af deres effektivitet i forhold til effektiviteten af andre foranstaltninger, der ikke tager sigte på virksomheder under en bestemt størrelse;

36. understreger vigtigheden af SMV'ernes adgang til EU-støttefinansiering og elektroniske offentlige tjenester i mindre byer og landområder, så man derigennem styrker deres beskæftigelsespotentialer og bidrager til den økonomiske udvikling af områder, der er i risiko for at blive affolket;

37. opfordrer SMV'erne til at udligne kønsforskelle på arbejdsmarkedet med hensyn til blandt andet beskæftigelse og løn ved at tilbyde eller støtte børnepasningsordninger, plejeorlov, fleksible arbejdstider for omsorgspersoner samt lige løn for lige arbejde mellem kvindelige og mandlige arbejdstagere;

Torsdag den 15. september 2016

38. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der tilbydes lokale børnepasningsordninger for at lette forældrenes adgang til arbejdsmarkedet;
39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme IKT og uddannelse inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik for at udstyre både den nuværende og den fremtidige arbejdsstyrke med de relevante digitale færdigheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte programmer, f.eks. åbne online-kurser, der sikrer arbejdsløse unge digitale færdigheder, og opfordrer til det samme for generationen over 50/aktive seniorer;
40. understreger behovet for målrettede incitamenter for nystartede virksomheder, SMV'er og mikrovirksomheder for at fremme etablering og drift af sådanne virksomheder og behovet for at gøre det nemmere at ansætte kvalificeret arbejdskraft og videreuddanne medarbejdere;
41. mener, at mobiliteten inden for lærlinge- og erhvervsuddannelse i EU bør styrkes yderligere;
42. tilskynder medlemsstaterne, de regionale regeringer, uddannelsesinstitutioner og arbejdsmarkedets parter til at skabe muligheder for, at unge kan erhverve iværksætterkvalifikationer samt i højere grad anerkende og validere ikke-formel uddannelse og ikke-formelle kvalifikationer; understreger endvidere betydningen af erhvervsmentorordninger for unge iværksættere for at forbedre virksomhedernes overlevelsesprocent og bæredygtighed;
43. er af den faste overbevisning, at mesteruddannelserne skal bevares;
44. glæder sig over programmet »Erasmus for unge iværksættere«, der hjælper unge iværksættere med den viden og de nyttige kvalifikationer, der er nødvendige for at starte og/eller drive en virksomhed med succes; mener, at sådanne programmer bør fremmes yderligere af medlemsstaterne og Kommissionen for at gøre dem bedre kendt blandt målgrupperne og hjælpe flere unge til at udvikle deres virksomheder op opnå succes;
45. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage gunstige lovgivningsmæssige rammer, der fremmer og støtter ansættelse af unge kandidater i SMV'er eller opfordrer dem til at starte deres egen virksomhed, herunder gennem bedre adgang til oplysninger og skræddersyet rådgivning, ved at lette adgangen til kredit og finansieringsordninger samt ved at oprette kvikskranker; mener, at sådanne rammer også skal omfatte fremme af praktikordninger for studerende, så de kan få deres første praktiske erhvervs erfaring i en SMV, samtidig med at der skal sikres tilstrækkelig social beskyttelse;
46. bemærker, at der bør iværksettes tiltag til at sikre en bedre anerkendelse af kvalifikationer og uddannelsesbeviser i Europa, herunder diplomer og onlinecertifikater, f.eks. som tilbydes via masselæringskurser online (MOOC), samt validering af ikke-formel læring med henblik på at give faglærte mulighed for at bidrage med deres viden og kvalifikationer overalt i Europa;
47. støtter Kommissionens lovforslag om insolvente virksomheder, herunder tidlig omstrukturering og en ny chance for at afhjælpe frygten for at fejle og sikre, at iværksættere får en ny chance;
48. understreger, at der er lang tradition i Europa for at have fokus på virksomhedernes sociale ansvar, og at socialt ansvarlige virksomheder stadig i dag fremhæves som forbilledlige eksempler; understreger, at SMV'erne kan spille en vigtig rolle med hensyn til at sikre en miljømæssigt, socialt og økonomisk bæredygtig vækst;

Gunstige og stabile lovgivningsmæssige rammer

49. opfordrer medlemsstaterne til at undgå overregulering, som hæmmer virksomhedernes konkurrenceevne og jobskabelsespotentiale; mener, at fjernelse af de reguleringsmæssige og administrative byrder samtidig med, at man udvikler en forsvarlig og bæredygtig lovgivning, bl.a. gennem systematisk anvendelse af SMV-testen og effektiv gennemførelse i medlemsstaterne, er den rigtige metode til at sænke SMV'ernes omkostninger og øge deres jobskabelsespotentiale; understreger, at dette ikke må skade beskyttelsen af arbejdstagerne;

Torsdag den 15. september 2016

50. er af den opfattelse, at et gunstigt og stabilt reguleringsmæssigt miljø, herunder reglernes reelle klarhed, er væsentlige forudsætninger for bæredygtig skabelse af kvalitetsjob i SMV'er; mener, at denne lovgivningsmæssige sikkerhed blandt andet skal omfatte kontraktret og finanspolitisk og social regulering, beskyttelse af arbejdstagerne samt skatteafgørelser og retssikkerhed og proceduremæssig effektivitet; mener, at stabiliteten i de lovgivningsmæssige rammer bedst opnås gennem en løbende inddragelse af arbejdsmarkedets parter i beslutningsprocesserne;

51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage i betragtning, at hvis SMV'erne belastes uforholdsmæssigt hårdt af administrative krav, bør tiltag for at minimere byrden og hindringerne systematisk overvejes, samtidig med at det sikres, at arbejdstagerne tilbydes passende sundheds- og sikkerhedsforhold; understreger i denne forbindelse, at der er brug for skræddersyede løsninger for specifikke hindringer under hensyntagen til, at SMV'er er meget forskellige;

52. understreger betydningen af SMV-venlig, effektiv, fleksibel og omstillingsparat offentlig administration i medlemsstaterne for at fremme iværksætterværdier, lette SMV'ernes vækst og gøre dem i stand til at realisere deres fulde potentiale til at skabe job af høj kvalitet;

53. opfordrer Kommissionen til at lette effektiv udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne hvad angår deres forskellige reguleringsmæssige miljø for SMV'er; glæder sig i denne forbindelse over netværket af SMV-repræsentanter, hvis rolle er at forbedre høringsprocessen med nationale SMV'er og samarbejdet mellem EU's medlemsstater; tilskynder til samarbejde mellem SMV'er og lokale myndigheder samt uddannelsessektoren, som kan være gavnlig for skabelsen af virksomhedsklynger og virksomhedsvæksthuse og derved øge deres jobskabespotentialer; opfordrer SMV'erne til at blive medlemmer af repræsentative organisationer for at få en stærkere stemme på nationalt og europæisk plan på samme måde som hovedparten af de multinationale selskaber; opfordrer endvidere SMV'ernes sammenslutninger til at støtte SMV'erne bedre og indtage en større rolle som en pålidelig arbejdsmarkedspart;

54. opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres bestemmelser for SMV'er og fuldt ud anvende princippet om »tænk småt først« for at fjerne de uberettigede hindringer, som SMV'er møder, og opnå reguleringsmæssig og skattemæssig sikkerhed, som er en forudsætning for jobstabilitet og -kvalitet;

55. understreger betydningen af at opfylde forhåndsbetingelsen vedrørende Small Business Act med henblik på at forbedre miljøet og de administrative procedurer for virksomhedsudvikling og iværksættervirksomhed samt indførelsen af finansieringsmuligheder for SMV'er;

56. mener, at den fysiologiske ulighed mellem SMV'er og multinationale selskaber skal afhjælpes for at give SMV'er mulighed for at anvende yderligere økonomiske ressourcer og sammen med offentlige investeringer at skabe kvalitetsjob;

57. opfordrer medlemsstaterne til at skabe skatteincitamenter til vækst og udvikling af sektorerne for business angels, innovationsfonde og tidlige markedsaktører;

58. henleder opmærksomheden på regionale forskelle og ubalancer i SMV'ers adgang til finansiering fra nationale erhvervsfremmende banker, EU-finansierede programmer og andre private og offentlige finansieringsinstitutioner; opfordrer til etablering af lige vilkår for alle SMV'er — med særligt fokus på underudviklede, fattige og fjernt beliggende eller isolerede regioner og lande med alvorlige affolkningsproblemer og/eller problemer med befolkningsspredning, og lande, der har været underlagt finansielle og økonomiske begrænsninger — med hensyn til at få adgang til finansiering fra EU-støttede finansielle instrumenter via formidlere;

59. mener, at SMV'erne kun gennem lettere adgang til finansiering via korrektionsfaktoren for SMV'er kan sikres en stabil finansiel situation, der fremmer vækst og dermed bevarer beskæftigelsen;

Torsdag den 15. september 2016

60. understreger, at mikrokreditter, der hovedsagelig er rettet mod mikroiværksættere og dårligt stillede personer, som ønsker at indlede selvstændig erhvervsvirksomhed, er en måde til at overvinde hindringer for adgangen til de traditionelle banktjenesteydelser; ville glæde sig over initiativer til intelligent forenkling, der kan forbedre effektiviteten af vurderingen af projekter, der har behov for mikrokreditter; vil desuden glæde sig over foranstaltninger vedrørende regnskabspligt, der tager sigte på finansielle mellemmand, og som ikke overbelaster eller forhøjer omkostningerne i urimelig grad;

61. henleder opmærksomheden på, at forsinkede betalinger kan bevirke risiko for insolvens og konkurs for SMV'er; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke håndhævelsen af direktivet om forsinkede betalinger; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at overveje passende finansielle mekanismer såsom bankgarantier;

62. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en europæisk rammeforordning til fremme af oprettelsen af tværeurøpæisk crowdfunding og crowdfunderingsmarkeder;

63. opfordrer Kommissionen til at fremme securitisering af lån til mikrovirksomheder og SMV'er for at øge deres kreditmuligheder;

64. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre de lovgivningsmæssige rammer for sociale virksomheder;

65. erkender, at det er vigtigt at tage hensyn til mikrovirksomheders og små virksomheders situation, særlige behov og vanskeligheder med overholdelse i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen på virksomhedsniveau; understreger, at oplysning, udveksling af god praksis, høringer, brugervenlig vejledning og onlineplatforme er yderst vigtige for at hjælpe SMV'er og mikrovirksomheder med at sikre en mere effektiv overholdelse af de lovpligtige arbejdsmiljøregler; opfordrer Kommissionen, EU-OSHA og medlemsstaterne til fortsat at udvikle praktiske redskaber og vejledninger, som kan støtte, lette og forbedre SMV'ernes og mikrovirksomhedernes overholdelse af arbejdsmiljøreglerne;

66. glæder sig over indførelsen af EU-OSHA's webbaserede interaktive risikoanalyseredskaber (OiRA) samt andre e-redskaber i medlemsstaterne, der letter gennemførelsen af risikovurderinger og har til formål at fremme efterlevelse og en forebyggelseskultur, navnlig i mikrovirksomheder og små virksomheder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udnytte den europæiske bistand til sundheds- og sikkerhedsforanstaltninger på arbejdspladsen generelt og udvikling af e-redskaber i særdeleshed med henblik på at støtte SMV'er;

67. opfordrer Kommissionen til ved gennemgangen af den strategiske ramme fortsat at tage hensyn til den særlige karakter af og situation for SMV'er og mikrovirksomheder med henblik på at hjælpe disse virksomheder med at opfylde de mål, der er fastsat for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;

68. opfordrer Kommissionen til om nødvendigt og inden for rammerne af det europæiske semesters landespecifikke henstillinger at anlægge en differentieret tilgang til forbedring af miljøet for SMV'er, idet der tages hensyn til de landespecifikke omstændigheder og EU-regionernes specifikke strukturelle forskelle, med henblik på at skabe en større økonomisk, social og territorial samhørighed; opfordrer endvidere Kommissionen til at fokusere på SMV'er, særlig på mikrovirksomheder;

69. bemærker, at det tematiske mål 3 — »Styrkelse af SMV'ers konkurrenceevne« — har ført til, at medlemsstaterne fokuserer på at styrke vækst- og jobskabespotentialet for SMV'er i de operationelle programmer; understreger, at hverken fremtidige uforudsete kriser eller større initiativer på EU-plan bør medføre et fald i forpligtelser eller betalinger i forbindelse med det tematiske mål 3 og relevante instrumenter under udgiftsområde 1b i Den Europæiske Unions almindelige budget; anerkender, at SMV'er står svagt med hensyn til egenkapital og understreger derfor, at forsinkelser i betalingerne af fakturaer under samhørighedspolitikken bør minimeres med henblik på at begrænse risikoen for insolvens; opfordrer således indtrængende Kommissionen til at forbedre betalingshastigheden til SMV'er yderligere;

Torsdag den 15. september 2016

70. påpeger, at såvel »Årsrapport om europæiske SMV'er 2014/2015« og »Den årlige vækstundersøgelse 2016« afslører regionale forskelle i vilkårene for små og mellemstore virksomheder samt andre forskelle, som medlemsstaterne bør tackle på effektiv vis inden udgangen af programmeringsperioden sammen med bestræbelser på at fremme internationaliseringen af SMV'erne ved at fjerne ikke-toldmæssige hindringer;

71. opfordrer medlemsstater med begrænset decentralisering af EU's finansiering til at forrykke balancen med hensyn til den administrative kapacitet til teknisk bistand og til lokale og regionale støttestrukturer, herunder forbedret adgang til finansiering og informationsløsninger for SMV'er (herunder mikrovirksomheder), hen imod lokale myndigheder, eftersom dette vil bibringe mere regionalt afbalancerede resultater og udnyttelsesgrader, navnlig i mindre udviklede regioner;

72. understreger nødvendigheden af, at der side om side med virksomhedsvæksthuse skabes virksomhedsudviklere, således at virksomhedsopstart gøres til et vigtigt instrument til skabelse af vedvarende arbejdspladser, og for at fastholde potentialet inde i virksomhederne ved at modvirke »salg af gode idéer« af rent profitmæssige årsager;

73. fremhæver behovet for at lette adgangen til EU's indre marked ved at fjerne de administrative hindringer, der stadig findes, og ved at bekæmpe illoyal konkurrence, markedsforvriddinger, fiktiv selvstændig beskæftigelse og postkasseselskaber; opfordrer medlemsstaterne til at sikre lige adgang til deres nationale markeder for SMV'er, navnlig ved levering af grænseoverskridende tjenesteydelser; glæder sig i denne forbindelse over det stærke fokus på SMV'er i strategien for det indre marked 2015 og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at følge de positive initiativer op med konkrete tiltag, der er håndgribelige for SMV'er;

74. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage gunstige lovgivningsrammer for etablering af virksomheder som en af måderne af bekæmpe skyggeøkonomien på, der især hæmmer SMV'er, og til at udnytte den nyetablerede platform til bekæmpelse af sort arbejde i fuld udstrækning; anerkender, at økonomisk recession og foranstaltninger i mange medlemsstater har bidraget til vækst i skyggeøkonomien;

75. er af den faste overbevisning, at integrationen af flygtninge på arbejdsmarkedet vil være umulig uden en aktiv, massiv støtte fra mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i EU;

76. understreger, at omfattende sprogundervisning af flygtninge er af overordentlig stor betydning, at denne bør påbegyndes hurtigst muligt, og at erhvervsorienterede sprogkunderskaber er afgørende for integrationen i virksomhederne;

77. understreger, at der er behov for yderligere tiltag og incitamenter for at fremme og lette etableringen af SMV'er, herunder sociale virksomheder og mikrovirksomheder, for personer fra sårbare grupper og at bekæmpe forskelsbehandling i denne forbindelse; understreger, at livslang opbygning af kvalifikationer og rådgivning er vigtige redskaber til at sikre lige muligheder; er af den opfattelse, at de relevante myndigheder i medlemsstaterne skal give SMV'er støtte og rådgivning i forbindelse med integrationen af sårbare grupper på arbejdsmarkedet;

78. opfordrer til, at mikrovirksomheder og SMV'er under ingen omstændigheder må forpligtes til at udlevere ikke-finansielle oplysninger om deres frivillige sociale aktiviteter; understreger, at dette kan føre til urimeligt høje bureaukratiske omkostninger og ville bringe virksomhedernes sociale engagement i fare i stedet for at fremme det;

79. understreger, at det i sin beslutning af 6. februar 2013 ⁽¹⁾ om virksomhedernes sociale ansvar (VSA) slog klart fast, at velgørenhed i et frit samfund aldrig kan gøres til en pligt i forbindelse med VSA; er af den faste overbevisning, at hvis VSA blev gjort til en pligt, ville det føre til, at mennesker ville blive mindre villige til at yde velgørenhed;

80. understreger, at vikarbranchen er særlig vigtig for SMV'erne og bør betragtes differentieret;

⁽¹⁾ EUT C 24 af 22.1.2016, s. 33.

Torsdag den 15. september 2016

Lige konkurrencevilkår

81. bemærker, at EU's konkurrencepolitik i visse tilfælde kunne medføre fordele, som i størst grad gavner de store markedsaktører, der kendetegnes af større stordriftsfordele end SMV'er; understreger i denne forbindelse, at EU's konkurrenceregler skal garantere lige konkurrencevilkår for små, mellemstore og store virksomheder for at overvinde SMV'ernes manglende stordriftsfordele og dermed muliggøre deres internationalisering og styrke deres jobskabelsespotentiale, særlig i forbindelse med nye internationale handelsaftaler;
82. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at offentlige institutioners levering af tjenesteydelser generelt bør begrænses til de offentlige myndigheders retmæssige område, således at deres skattemæssige særstatus ikke medfører konkurrenceforvriddning for SMV'erne;
83. påpeger, at SMV'erne i Europa er kendetegnet ved mange forskellige forretningsmodeller og juridiske former, og at de alle, herunder aktørerne i den sociale økonomi, bør sikres lige markedsvilkår;
84. mener, at SMV'ers ulige adgang til markeder, oplysninger, rådgivning, offentlig service, kvalifikationer og finansiering i EU foruden at være skadelig for deres muligheder for at skabe beskæftigelse skyldes en række strukturelle forskelle, hvad angår virksomhedernes størrelse og resultater; mener derfor, at disse forskelle bør tages i betragtning ved evaluering af EU's konkurrencepolitik og det indre markeds funktion;
85. mener, at SMV'ernes omdømme som attraktive arbejdspladser baseret på gode arbejds- og ansættelsesvilkår udgør en vigtig konkurrencefordel ved rekruttering af kvalificerede medarbejdere;
86. mener, at regulering tjener den almene interesse og sigter mod at opfylde flere mål, bl.a. etablering af et konkurrenceorienteret og retfærdigt marked, beskyttelse af arbejdstagerne, beskyttelse af sundhed og sikkerhed, fremme af innovation samt miljøbeskyttelse; understreger det presserende behov for en klar og effektiv lovgivningsmæssig ramme, som ikke medfører unødige bureaukratiske byrder for SMV'erne, når de anvender den;
87. bemærker, at multinationale selskaber i regioner, hvor den økonomiske udvikling er koncentreret om at tiltrække udenlandske direkte investeringer, i nogle tilfælde får fortrinsbehandling i lovgivningsmæssig henseende; mener, at fortrinsbehandling af multinationale virksomheder bør undersøges med henblik på at mindske deres potentielle negative indvirkning på SMV'er, således at der sikres lige vilkår for dem, deres kapacitet til at skabe beskæftigelse styrkes; anerkender ligeledes, at mange SMV'er etableres for at støtte de multinationale virksomheder og deres medarbejdere ved at levere produkter og tjenesteydelser som en del af leverancekedens; understreger behovet for en tæt overvågning af overholdelsen af arbejdstagernes rettigheder i denne sammenhæng og glæder sig over OECD's initiativ til at øge gennemsigtigheden i det internationale skattesystem og opfordrer til hurtig gennemførelse af BEPS-tiltagene;
88. opfordrer medlemsstaterne til at indføre principper om, at indkomst skal beskattes der, hvor den genereres, og andre tiltag, der kan forhindre, at multinationale selskaber overfører deres overskud, således at medlemsstaterne sikrer lige vilkår for SMV'erne og dermed også forbedrer deres jobskabelsespotentiale;
89. bemærker, at forbedrede reguleringsmæssige rammer og effektiv håndhævelse af lovgivningen kan bidrage til at løse problemerne med skyggeøkonomi og skatteunddragelse;
90. mener, at handelsaftaler med tredjelande bør tage hensyn til EU's regioners særlige strukturelle forskelle i SMV-sektoren overalt i Unionen og vurdere deres indvirkning på de fremtidige beskæftigelsesperspektiver og på SMV-ansattes arbejdstagerrettigheder og lønninger;
91. opfordrer Kommissionen til at foretage en konsekvensanalyse hvad angår virkningen af den foreslåede TTIP-aftale og tildelingen af markedsøkonomistatus til Kina på antallet og kvaliteten af job i SMV-sektoren i samtlige medlemsstater; understreger, at en sådan konsekvensanalyse bør omfatte en detaljeret analyse af de typer af SMV'er og sektorer, der kan blive påvirket;
92. bemærker de muligheder, som det digitale indre marked giver; understreger dog nødvendigheden af en evaluering af potentialet i samt fordele og udfordringer for SMV'er med hensyn til deres vækst og jobskabelsespotentiale i de forskellige medlemsstater samt konsekvenserne heraf for arbejdstagerne og de sociale sikringssystemer; anbefaler, at Kommissionen skaber de vilkår, der er nødvendige for, at SMV'erne kan tilpasse sig og gradvist bevæge sig ind på det indre marked for digitalt indhold;

Torsdag den 15. september 2016

93. mener, at en øget digitalisering i den offentlige sektor (e-forvaltning) og øget adgang til bredbåndsforbindelse i afsidesliggende områder vil reducere SMV'ernes etablerings- og driftsomkostninger og derved øge deres jobskabelsespotentialer yderligere;

94. opfordrer SMV'erne til at fremme fjernarbejde og smartworking, som er effektive redskaber til at nedbringe virksomhedernes materielle omkostninger og til samtidig at gøre det muligt for arbejdstagerne at opnå en bedre balance mellem arbejds- og familieliv;

95. glæder sig over, at der findes informationsportaler, der specielt henvender sig til SMV'er, såsom »Access to Finance«-portalen på Dit Europa, og opfordrer Kommissionen til yderligere at forbedre deres funktionalitet og tilgængelighed og videreudvikle dem til mere interaktive instrumenter; fremhæver især vigtigheden af en effektiv levering af den nye fælles digitale portal, der nævnes i strategien for det indre marked, som internetindgang til alle informationer og tjenester med tilknytning til det indre marked;

o

o o

96. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0360

Anvendelse af direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet**Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om anvendelsen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (»direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet«) (2015/2116(INI))**

(2018/C 204/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 2 og 5, og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 6, 8, 10, 19 og 153,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 20, 21, 23 og 26,
- der henviser til den europæiske socialpakt, der blev vedtaget af Rådet, og de deri fastlagte sociale og beskæftigelsesmæssige rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til de afsluttende bemærkninger vedrørende Den Europæiske Unions indledende rapport (oktober 2015) fra FN's komité for rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til den foreløbige rapport fra Hans Bielefeldt, FN's særlige rapportør om religions- og trosfrihed, indsendt i medfør af generalforsamlingsresolution 68/170 om religions- og trosfrihed,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til ligestillingsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾),
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (»direktivet«) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets EU-retningslinjer af 24. juni 2013 vedrørende fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed,
- der henviser til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser for så vidt angår tilgængelighedskrav til produkter og tjenesteydelser (COM(2015)0615),
- der henviser til Kommissionens fælles beretning om anvendelsen af Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (direktivet om racelighed) og af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (direktivet om beskæftigelseslighed) (COM(2014)0002),

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.⁽³⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Torsdag den 15. september 2016

- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Den europæiske handicapstrategi 2010-2020: et nyt tilsagn om et Europa uden barrierer« (COM(2010)0636),
- der henviser til forslaget til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (COM(2008)0426),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle — en rammestrategi« (COM(2005)0224),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale fra 2016 om bedre lovgivning mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen,
- der henviser til sin beslutning af 10. september 2015 om skabelse af et konkurrencedygtigt EU-arbejdsmarked for det 21. århundrede: at matche færdigheder og kvalifikationer med efterspørgsel og jobmuligheder som en måde at komme ud af krisen ⁽¹⁾ på,
- der henviser til sin beslutning af 10. september 2015 om socialt iværksættereri og social innovation til bekæmpelse af arbejdsløshed ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. september 2015 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2013-2014 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. september 2015: »På vej mod en integreret tilgang til kulturarv i Europa« ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin holdning af 8. juli 2015 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2015 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse 2015 ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2013 om krisens konsekvenser for sårbare gruppers adgang til pleje ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om mobilitet og integrering af personer med handicap og den europæiske handicapstrategi for 2010-2020 ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. november 2010 om den demografiske udfordring og solidaritet mellem generationerne ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2010 om fremme af unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2008 om fremskridt på områderne ligebehandling og ikke-diskriminering i EU (gennemførelse af direktiv 2000/43/EF og 2000/78/EF) ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0321.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0320.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0286.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0293.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0261.

⁽⁶⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 83.

⁽⁷⁾ EUT C 75 af 26.2.2016, s. 130.

⁽⁸⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 9.

⁽⁹⁾ EUT C 74 E af 13.3.2012, s. 19.

⁽¹⁰⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 29.

⁽¹¹⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 23.

⁽¹²⁾ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 23.

Torsdag den 15. september 2016

- der henviser til undersøgelsen fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste om gennemførelsen af direktiv 2000/78/EF med hensyn til ikke-forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro,
- der henviser til den indgående analyse fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste med titlen »Direktivet om beskæftigelseslighed — evaluering af dets gennemførelse«,
- der henviser til Europa-Parlamentets undersøgelse med titlen »Reasonable Accommodation and Sheltered Workshops for People with Disabilities: Costs and Returns of Investments«,
- der henviser til Europa-Parlamentets undersøgelse med titlen »Differential Treatment of Workers under 25 with a View to their Access to the Labour Market«,
- der henviser til særberetningen fra Den Europæiske Revisionsret med titlen »EU's ungdomsgaranti: De første trin er taget, men der venter gennemførelsesrisici forude«,
- der henviser til udtalelsen fra EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder om lighedssituationen i EU 10 år efter den første gennemførelse af direktiverne om lighed,
- der henviser til den sammenlignende lovanalyse fra EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder om beskyttelse mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering, kønsidentitet og køns karakteristika i EU,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og til udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0225/2016),
  - A. der i henhold til TEU henviser til, at Unionen bygger på værdierne om respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, og at den skal bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling;
  - B. der henviser til, at TEUF fastlægger, at Unionen ved udformningen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tilstræber at bekæmpe enhver form for forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering;
  - C. der henviser til, at alle 28 medlemsstater har gennemført direktivet om beskæftigelseslighed, og at de har opnået værdifulde erfaringer på trods af forskelle med hensyn til dets gennemførelse;
  - D. der henviser til, at direktiverne om ligebehandling forbyder både direkte og indirekte forskelsbehandling samt chikane og opfordring til forskelsbehandling;
  - E. der henviser til, at Kommissionen i sin anden gennemførelsesberetning (COM(2014)0002) nævnte, at lovgivning ikke er tilstrækkelig til at opnå fuld ligestilling, og at viden om eksisterende beskyttelse skal øges sammen med brug af EU-midler og styrkelse af nationale ligestillingsorganer;
  - F. der henviser til, at ikke-forskelsbehandling inden for erhvervs- og beskæftigelsesområdet kun kan være effektiv, hvis forskelsbehandling bekæmpes inden for alle livets områder sammen med andre hindringer, som ved at begrænse frihed og lighed forhindrer en persons fulde udvikling og forhindrer en effektiv deltagelse af alle arbejdstagere i det politiske, sociale og økonomiske liv i deres medlemsstater;
  - G. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) understregede i Römer-sagen ⁽¹⁾, at direktivet om beskæftigelseslighed ikke i sig selv fastsætter princippet om ligebehandling på beskæftigelses- og arbejdsmarkedsområdet, men at det indeholder generelle rammebestemmelser om bekæmpelse af forskelsbehandling, der skyldes flere årsager;

⁽¹⁾ Dom af 10.5.2011, Römer, C-147/08, ECR, EU:C:2011:286.

Torsdag den 15. september 2016

- H. der henviser til, at selv om bevidstheden om forskelsbehandling er øget, er mange ofre for forskelsbehandling stadig ikke bevidste om deres rettigheder eller tør ikke retsforfølge diskriminerende praksis af forskellige årsager, såsom manglende tillid til myndighederne i medlemsstaten eller komplekse og langvarige retlige procedurer;
- I. der henviser til, at det fremgår af det bevismateriale, der er indsamlet af EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), at racisme, fremmedhad, homofobi og transfobi og relaterede former for intolerance er udbredte på trods af de forholdsregler, der er truffet af regeringer og civilsamfund i EU; der henviser til, at det sociale og politiske klima bliver mere og mere tolerant over for ekstremistiske, racistiske og fremmedfjendske dagsordener, som udnytter frygt for arbejdsløshed, flygtningekrisen, fremmedgørelse på grund af migrationsstrømme, og sikkerhed over for terrorisme og andre geopolitiske udfordringer, der underminerer EU's centrale værdier;
- J. der henviser til, at FRA's LGBT-undersøgelse⁽¹⁾ samt FRA-rapporten »Being Trans in Europe«⁽²⁾ fremhæver den vedvarende forskelsbehandling af LGBT-personer med hensyn til deres adgang til og inden for arbejdsmarkedet;
- K. der henviser til, at direktivet om beskæftigelseslighed kun fastsætter mindstekrav, men at medlemsstater kan give mere beskyttelse og vedtage positive foranstaltninger på området i deres nationale lovgivning; der henviser til, at lovgivning alene ikke er nok til at sikre fuld ligestilling og skal kombineres med passende politiske tiltag;
- L. der henviser til, at kvinder, især gravide kvinder og ammende mødre, er hårdest ramt af arbejdsløshed og udsættes for negativ forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse;
- M. der henviser til, at direktivet om beskæftigelseslighed kun omfatter religions- og trosfrihed, handicap, alder og seksuel orientering, men at medlemsstater også i henhold til direktivet om racelighed er forpligtede til at bekæmpe forskelsbehandling baseret på race og etnisk tilhørsforhold på beskæftigelsesområdet; der henviser til, at religion nogle gange bruges synonymt med race med hensyn til forskelsbehandling på beskæftigelsesområdet baseret på en persons faktiske eller opfattede tilknytning til en bestemt religion;
- N. der henviser til, at beskæftigelsesandelen for personer med handicap i medlemsstaterne er langt under 50 %, sammenlignet med over 70 % for den generelle befolkning, og arbejdsløshedsandelen for personer med handicap (18,3 %) er næsten det dobbelte af den generelle befolkning (9,9 %); der henviser til, at EU-gennemsnittene skjuler store forskelle på landeniveau;
- O. der henviser til, at kvinder oftest er dem, der har hovedansvaret for pasning af børn, ældre og andre afhængige personer, familie og husholdningen, og at dette ansvar er større, hvis de har børn med handicap; der henviser til, at dette har en direkte indvirkning på kvinders adgang til beskæftigelse og deres faglige udvikling og kan indvirke negativt på deres ansættelsesvilkår, for eksempel i mange tilfælde, hvor kvinder er ufrivilligt deltidsansat eller tvinges til usikre ansættelsesforhold, og at alle disse faktorer skaber løn- og pensionsforskelle;
- P. der henviser til, at familier med enlige forsørgere, især enlige mødre, findes meget hyppigere blandt arbejdende fattige, og at alle vedtagne foranstaltninger bør fokusere på enlige forældre;
- Q. der henviser til, at en bred vifte af færdigheder og kompetencer, der er erhvervet af kvinder ved udførelsen af familiemæssigt ansvar, er med til at udbygge deres personlige og faglige udvikling; der henviser til, at disse beføjelser derfor bør anerkendes af samfundet og arbejdsgiverne;
- R. der henviser til, at Den Europæiske Union befinder sig i en dyb økonomisk, finansiel og social krise, der især har konsekvenser for kvinders situation på arbejdsmarkedet såvel som for deres personlige liv, eftersom der er langt større sandsynlighed for, at kvinder befinder sig i usikre ansættelsesforhold, mister deres arbejde og ikke har nogen social sikring;

⁽¹⁾ <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/eu-lgbt-survey-european-union-lesbian-gay-bisexual-and-transgender-survey-main>

⁽²⁾ <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/being-trans-eu-comparative-analysis-eu-lgbt-survey-data>

Torsdag den 15. september 2016

- S. der henviser til, at manglende lovgivning om reel, effektiv balance mellem arbejdsliv og privatliv fører til forskelsbehandling af arbejdende forældre;
- T. der henviser til, at Parlamentet allerede har vedtaget politiske foranstaltninger, såsom direktivet om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger, og at sådanne foranstaltninger har potentiale til at bidrage til at øget ligestilling for kvinder inden for beskæftigelsesområdet og forbedre kvinders adgang til ledende stillinger; der henviser til, at lovgivningen skal anses for at være et afgørende redskab i forbindelse med at opnå ligestilling, men skal kombineres med normative procedurer og kampagner med henblik på at gennemføre ligestilling mellem mænd og kvinder, ikke kun i lovgivningen, men også i offentligheden;
- U. der henviser til, at flere former for direkte og indirekte forskelsbehandling stadig rammer kvinder på arbejdsmarkedet på trods af den teoretiske gennemførelse af ligebehandling i medlemsstaterne; der henviser til, at der findes mange forskellige former for indirekte forskelsbehandling, som alle skal være omfattet af standarddefinitionen, hvorefter forskelsbehandling finder sted, når forskellige bestemmelser anvendes på sammenlignelige situationer, eller den samme bestemmelse anvendes på forskellige situationer; der henviser til, at kvinder ikke altid er bevidste om deres rettigheder i henhold til den eksisterende europæiske og nationale lovgivning om ligestilling og forskelsbehandling eller er i tvivl om effektiviteten af at indberette tilfælde af forskelsbehandling; understreger derfor betydningen af information og vejledninger, oplysningskampagner og informationsportaler;
- V. der henviser til, at de sociale uligheder, navnlig for så vidt angår ligebehandling med hensyn til beskæftigelse, kun kan bekæmpes gennem politikker, der kan sikre en bedre fordeling af velstand baseret på en stigning i reallønningerne, foranstaltninger til fremme af arbejdskraft og arbejdstidens længde og beskyttelse af arbejdstagere, navnlig gennem overenskomstforhandlinger og garanteret universel og gratis adgang til offentlige sundhedsydelser og uddannelses-tjenester af høj kvalitet;
- W. der henviser til, at næsten en femtedel af alle unge er arbejdssøgende i EU, og at de samlede finansielle omkostninger for ungdomsarbejdsløshed anslås til 153 mia. EUR om året⁽¹⁾, og at de ekstra sociale omkostninger er meget foruroligende;
- X. der henviser til, at data fra Eurofound's sjette europæiske undersøgelse af arbejdsvilkårene (EWCS)⁽²⁾ bekræfter, at der over de seneste ti år er gjort beskedne fremskridt med hensyn til selvrapporterede tilfælde af forskelsbehandling af arbejdstagere;
- Y. der henviser til, at ifølge data fra Eurofound's sjette EWCS anser 7 % af arbejdstagere sig for at være udsat for forskelsbehandling af mindst én årsag, og bekræfter arbejdstagernes anmeldelser om forskelsbehandling af flere årsager;
- Z. der henviser til, at handicappede kvinders beskæftigelsesfrekvens i EU (44 %) er betydeligt lavere end handicappede mænds beskæftigelsesfrekvens (52 %), og at kvinders beskæftigelsesfrekvens i aldersgruppen 55-65 år i nogle medlemsstater er omkring eller mindre end 30 %, og at forskellen i mænds og kvinders beskæftigelsesfrekvens er størst (14,5 procentpoint) sammenlignet med forskellen for midaldrende (30-54 år — 12,4 procentpoint) og yngre (20-29 år — 8,3 procentpoint) aldersgrupper; mener, at langtidslidighed er særlig udbredt blandt yngre og ældre arbejdstagere, navnlig kvinder, og at anvendelsen og gennemførelsen af direktiv 2006/54/EF er blevet vurderet, og at Parlamentet i sin beslutning af 8. oktober 2015⁽³⁾ giver udtryk for alvorlige betænkeligheder med hensyn til gennemførelsen af direktivets bestemmelser i forhold til den praktiske gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv;

⁽¹⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_DA.pdf

⁽²⁾ http://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1568en.pdf

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0351.

Torsdag den 15. september 2016

AA. der henviser til, at ældre arbejdstagere fortsat ofte udsættes for forskelsbehandling på grund af alder, stereotyper og barrierer; der henviser til, at forskelsbehandling på grund af alder som følge af sine konsekvenser berører alle aldersgrupper, og at et menneskeværdigt samfund har brug for samtlige generationers livserfaring, engagement og ideer for at opnå sine samfundsmæssige og økonomiske formål og skal samtidig være baseret på princippet om solidaritet mellem generationer;

1. glæder sig over, at næsten alle medlemsstater har medtaget det generelle princip om ligebehandling på baggrund af specifikke former af forskelsbehandling i deres forfatninger; beklager imidlertid, at kun få medlemsstater systematisk har sikret, at alle eksisterende lovttekster er i overensstemmelse med princippet om ligebehandling, og endnu færre har gennemført dem systematisk⁽¹⁾, og at forskelsbehandling fortsat er en del af dagligdagen for mange europæere;

2. håber, at alle medlemsstater vil fjerne hindringer af naturbestemt, social og økonomisk karakter, der forhindrer den egentlige gennemførelse af lighedsprincippet og begrænser de europæiske borgeres frihed;

3. beklager, at ideen om, at menneskerettighederne er universelle, udelelige og indbyrdes afhængige, som et retsprincip stadig er mere teori end praksis, eftersom forskellige aspekter af mennesket behandles særskilt i EU's gældende retlige instrumenter;

4. beklager, at der opleves en stigning i omfanget af forskelsbehandling og chikane, herunder på arbejdspladsen og navnlig på grund af køn, nationalitet, social baggrund, handicap og forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet, etnisk oprindelse og religion, og at dette især rammer muslimske kvinder og LGBTI-personer; beklager samtidig den generelt mangelfulde anmeldelse af alle former for forskelsbehandling, især forskelsbehandling på grund af handicap og forskelsbehandling af LGBTI-personer; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at der især rettes fokus mod alle former for forskelsbehandling, når den overvåger gennemførelsen af direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, og understreger behovet for at øge bevidstheden blandt LGBTI-personer om deres rettigheder, f.eks. gennem ligestillingsorganer, fagforeninger og arbejdsgiverforeninger;

5. understreger, at det er vigtigt at nå til enighed så hurtigt som muligt, og opfordrer Rådet til at bryde dødvandet med henblik på at finde frem til en pragmatisk løsning og fremskynde vedtagelsen af det horisontale EU-direktiv om ikke-forskelsbehandling, som blev foreslået af Kommissionen i 2008 og vedtaget af Parlamentet; mener, at det er en forudsætning for at sikre en konsolideret og sammenhængende EU-rammelovgivning, som beskytter mod forskelsbehandling på grund af religion og tro, handicap, alder, seksuel orientering uden for arbejdspladsen; bemærker, at ingen ubegrundede begrænsninger af direktivets anvendelsesområde bør accepteres; mener, at konsolideringen af EU's lovgivningsmæssige ramme om håndtering af hadforbrydelser også er et afgørende element, når man tager i betragtning, at lignende forbrydelser også er udbredte i arbejdsmiljøet;

6. påpeger, at i henhold til EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder er alle former for forskelsbehandling, herunder mangeartede og tværgående former for diskrimination, i vid udstrækning til hinder for udviklingen af menneskelig kapital og udgør en hindring for karriereudvikling; understreger det faktum, at personer med handicap ofte er ofre for disse typer forskelsbehandling;

7. bemærker med bekymring den manglende retspraksis til fortolkning af begrebet »indirekte forskelsbehandling« i nogle medlemsstater, samt de vanskeligheder, som definitionen af begrebet har medført for gennemførelsen af direktivet i visse medlemsstater; foreslår, at Kommissionen bør yde rådgivning til medlemsstaterne om sådanne fortolkningsproblemer;

8. bemærker, at ikke-forskelsbehandling på beskæftigelsesområdet kun kan være effektiv, hvis forskelsbehandling bekæmpes bredt inden for alle livets områder, f.eks. gennem støtte til lokalsamfund, lovgivning og koordineringsredskaber, såsom strategier og rammer, både i medlemsstaterne og på EU-plan, herunder muligheden for at indføre positiv særbehandling;

⁽¹⁾ EPRS, »Direktivet om beskæftigelseslighed — evaluering af dets gennemførelse«.

Torsdag den 15. september 2016

Religion og tro

9. bemærker, at forbud mod forskelsbehandling på grund af religion eller tro er blevet gennemført i alle medlemsstater, selv om direktivet ikke definerer de faktiske betingelser ⁽¹⁾;
10. påpeger intersektionaliteten mellem forskelsbehandling på grund af religion, tro, race og etnisk tilhørsforhold, og mener, at nogle grupper med en religiøs minoritetsbaggrund i særlig grad er udsat for forskelsbehandling på grund af religion på arbejdsmarkedet, hvilket er dokumenteret af national og europæisk forskning, navnlig forskning udført af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder;
11. mener, at beskyttelse mod forskelsbehandling på grund af religion og tro i Den Europæiske Union i øjeblikket er indeholdt i både menneskerettighedslovgivningen og lovgivningen om bekæmpelse af forskelsbehandling, og at disse to gensidigt påvirker hinanden;
12. fremhæver, at ifølge undersøgelser er de mest diskriminerede religiøse grupper med hensyn til beskæftigelse: jøder, sikher og muslimer (og navnlig kvinder); henstiller til, at der vedtages europæiske rammer for nationale strategier til bekæmpelse af antisemitisme og islamofobi;
13. anerkender den store retspraksis, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) har i sager om ikke-diskrimination på grund af religion eller tro, glæder sig over den rolle, som domstolen har spillet gennem sine beslutninger om fortolkningen af direktivet i sin helhed, og ser med interesse frem til EU-Domstolens kommende første afgørelser om dette spørgsmål; udtrykker beklagelse med hensyn til det lave antal sager, der forelægges domstole, hvilket er i modstrid med det høje antal tilfælde af forskelsbehandling, der fremkommer i undersøgelser af viktimisering, men som ikke retsforfølges;
14. mener, at den konsekvente anvendelse af lovgivningen til bekæmpelse af diskrimination bør betragtes som et vigtigt element i strategierne til forebyggelse af radikaliserings; mener, at forskelsbehandling mod religiøse samfundsgrupper, herunder flygtninge og migranter i betragtning af den stigende fremmedhad og islamofobi kan bidrage til religiøs radikaliserings af mennesker, påvirke den vellykkede inklusion af sidstnævnte på arbejdsmarkedet og have en indflydelse på deres adgang til retfærdighed i forbindelse med deres opholdsstatus;
15. mener, at domstole bør fokusere mere på at sikre, at en vurdering af religiøs tro sker i god tro i stedet for at vurdere gyldigheden eller rigtigheden af en religion eller tro;
16. mener, at der er behov for yderligere harmonisering efter afgørelser fra både nationale domstole og den europæiske menneskerettighedskonvention i vurderingen af princippet om statens verdslige karakter i forhold til bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, i direktivet om beskæftigelseslighed med hensyn til etik;
17. mener på grundlag af retspraksis på EU-plan og nationalt plan, at der i EU- og national ret skal fastlægges en forpligtelse til rimelige tilpasninger for alle årsager til forskelsbehandling — derfor også religion og tro — forudsat at dette ikke pålægger arbejdsgivere og tjenesteydere en uforholdsmæssig byrde;
18. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende den grundlæggende ret til samvittighedsfrihed;
19. mener, at det bør overvejes, at direktivet i henhold til retspraksis fra den europæiske menneskerettighedskonvention yder beskyttelse mod forskelsbehandling på grund af en arbejdsgivers religion eller tro;
20. mener, at den generelle undtagelse i artikel 2, stk. 5, er formuleret bredt, og at der er brug for fremskridt med hensyn til dennes anvendelse, som har en særlig stor betydning i forbindelse med flygtninge- og migrationskrisen, og håber, at domstolene vil vurdere dens grænser meget omhyggeligt i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet;

⁽¹⁾ *Ibid.*

Torsdag den 15. september 2016

21. insisterer på, at religionsfrihed er et vigtigt princip, som arbejdsgivere bør respektere; understreger dog, at gennemførelsen af dette princip vedrører nærhedsprincippet;

Handicap

22. understreger, at »diskrimination på grund af handicap« er enhver sondring, udelukkelse eller begrænsning på grund af et handicap, hvis formål eller virkning er at svække eller ophæve anerkendelse, nydelse eller udøvelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på det politiske, økonomiske, sociale, kulturelle, civile eller et hvilket som helst andet område på lige fod med andre; bemærker, at dette omfatter alle former for diskrimination herunder nægtelse af tilpasninger i rimeligt omfang ⁽¹⁾;

23. tilskynder medlemsstaterne til at fortolke EU-lovgivningen på en sådan måde, at den giver et grundlag for en forståelse af handicap i overensstemmelse med FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, kombinere elementer, som sikrer ligebehandling for personer med handicap, og henviser til nægtelse af tilpasninger i rimeligt omfang som en form for diskrimination som fastslået af nævnte FN-konvention; beklager, at nogle medlemsstater stadig har gældende lovgivning, som kræver en tærskel på 50 % uarbejdsdygtighed, og som kun accepterer officiel lægeattest;

24. bemærker, at direktiv 2000/78/EF i sig selv ikke indeholder nogen definition af begrebet handicap; fremhæver, at Domstolen blev opfordret til uafhængigt at definere begrebet handicap i forbindelse med Chacón Navas; minder om, at man i flere sager har anmodet om afklaring af begrebet handicap samt af fortolkningen af den rimelige tilpasning til personer med handicap, som arbejdsgivere skal tilbyde i henhold til direktivets artikel 5 (HK Danmark C-335/11 og C 337/11);

25. beklager, at beskæftigelsesgraden for kvinder med handicap er under 50 %, hvilket understreger den dobbelte diskrimination, de udsættes for, og som vanskeliggør deres fulde deltagelse i samfundet;

26. mener, at en dødelig sygdom, dvs. en sygdom eller fysisk tilstand, der med rimelighed kan forventes at føre til dødsfald inden for 24 måneder eller kortere efter en læges udtalelse af en erklæring, kan betragtes som et handicap, hvis det forhindrer den pågældende person i at udøve sit arbejde;

27. understreger arbejdsgiveres forpligtelse til at yde passende tilpasning til alle arbejdstagere med handicap, hvilket kan omfatte arbejdstagere med en dødelig sygdom;

28. fremhæver, at arten af nogle dødelige sygdomme kan medføre udsving i fysiske, mentale og psykiske funktionsnedsættelser, og at arbejdsgivere derfor er forpligtede til jævnlige gennemgå rimelige tilpasninger for at sikre, at de støtter medarbejderne fuldt ud i deres rolle;

29. understreger vigtigheden af at beskytte handicappede arbejdstagere, herunder dem med en dødelig sygdom mod enhver form for forskelsbehandling på arbejdspladsen; fremhæver især behovet for at beskytte disse arbejdstagere mod uretfærdig afskedigelse;

30. bemærker, at der er dokumentation for, at investeringer i rimelige tilpasninger til personer med handicap er omkostningseffektive og ikke kun giver et afkast med hensyn til social integration, men også med hensyn til øget produktivitet og reduceret fravær ⁽²⁾; beklager, at mange medlemsstater ikke har tilvejebragt passende rimelig tilpasning;

31. understreger betydningen af beskæftigelse for personer med handicap samt for personer med alvorlige, kroniske eller uhelbredelige sygdomme og støtter inkluderende arbejdsmarkedskoncepter, der garanterer sikkerhed og rettigheder for begge grupper;

32. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at beskæftigelsesrelaterede rettigheder og tjenesteydelser, herunder rimelige tilpasninger i henhold til direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet kan overføres og er i overensstemmelse med princippet om fri bevægelighed for personer med handicap;

⁽¹⁾ FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, 13. december 2006, artikel 2.

⁽²⁾ Europa-Parlamentet, Temaafdeling A: Økonomisk og Videnskabelig Politik, »Reasonable Accommodation and Sheltered Workshops for People with Disabilities: Costs and Returns of Investments«.

Torsdag den 15. september 2016

33. glæder sig over, at alle medlemsstater tilbyder støtte, tilskud og skattelettelser til f.eks. arbejdsgivere, som tilbyder rimelige tilpasninger, hvilket dermed giver arbejdsgivere incitament til at justere arbejdspladsen for at tilpasse og åbne arbejdsmarkedet for personer med handicap og sikre, at alle personer nyder godt af og udøver alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på lige fod med andre; anbefaler, at medlemsstater tilbyder, og at Kommissionen støtter videreuddannelse i rimelige tilpasninger til nationale, regionale og lokale myndigheder, således at de bliver i stand til at komme med forslag til rimelige tilpasninger og forslag til, hvordan udstødelsen af bestemte sårbare grupper kan forebygges; opfordrer til dialog med relevante parter, såsom fagforeninger og arbejdsgivere med henblik på at udarbejde retningslinjer for indførelse af praksis om rimelige tilpasninger;

34. fremhæver behovet for at anerkende sociale bestemmelser i offentlige udbudsprocedurer som et muligt værktøj til at opnå sociale politiske mål; er af den opfattelse, at socialt ansvarlige offentlige udbud kan benyttes som værktøjer til at integrere personer med handicap og andre sårbare grupper på arbejdsmarkedet;

35. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage kvalitetsrammer for praktikantophold med henblik på at sikre rimelige tilpasninger og tilgængelighed for personer med handicap;

36. understreger betydningen af en universel designstandard for offentlige rum og arbejdsomgivelser, som tager højde for handicappede personers behov, i overensstemmelse med den generelle bemærkning om tilgængelighed⁽¹⁾ vedtaget af FN's Komité den 11. april 2014, og gør opmærksom på EU's forpligtelser om tilgængelighed for at opnå permanente forbedringer af arbejdsvilkår for alle europæiske arbejdstagere;

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme fleksible arbejdsmodeller, der gør det muligt for handicappede at udføre arbejde i deres eget hjem med alle de fordele, som dette vil medføre med hensyn til livskvalitet og produktivitet;

38. bemærker, at personer med handicap yder et værdifuldt bidrag til samfundet som helhed, og opfordrer medlemsstaterne til at bruge strukturfonde, navnlig Den Europæiske Socialfond, til at tilpasse arbejdspladser, yde den nødvendige assistance til personer med handicap på arbejdsmarkedet og forbedre videreuddannelse og undervisning for at øge deres beskæftigelsesfrekvens på det åbne arbejdsmarked samt bekæmpe arbejdsløshed, fattigdom og den sociale udstødelse af personer med handicap; henviser til artikel 7 og artikel 96, stk. 7, i forordningerne om fælles bestemmelser⁽²⁾, som fremmer lige muligheder, ikke-forskelsbehandling og inklusion af personer med handicap i gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) generelt og i de operationelle programmer i særdeleshed, og understreger, at man i forbindelse med en foregående evaluering bør vurdere relevansen af planlagte foranstaltninger til at fremme lige muligheder mellem mænd og kvinder og forebygge enhver form for diskrimination; mener, at europæisk og national finansiering også kan afsættes til for eksempel SMV'er, der tilskynder arbejdstagere til at deltage i kurser, som gør dem i stand til at forblive i beskæftigelse;

39. opfordrer medlemsstaterne til at revidere arbejdsforsikringsordningerne med henblik på at forebygge forskelsbehandling af personer med handicap;

40. tilskynder medlemsstaterne til at overveje fordelene ved at indføre positive handlingsforanstaltninger, for eksempel ved at kombinere passive arbejdsmarkedspolitikker, såsom skattelettelser og kontante incitament, med aktive arbejdsmarkedspolitikker — dvs. vejledning og rådgivning, videreuddannelse og uddannelse samt arbejdsformidling — for at støtte beskæftigelsen af personer med handicap;

41. tilskynder medlemsstaterne til at udvikle og gennemføre en overordnet ramme for foranstaltninger, der giver adgang til beskæftigelse af høj kvalitet for personer med handicap, herunder muligheden for brug af bøder, der pålægges for manglende overholdelse af lovgivning om ikke-forskelsbehandling for at finansiere inklusion på det åbne arbejdsmarked og andre aktiviteter på området;

⁽¹⁾ Generel bemærkning nr. 2 (2014) om artikel 9: Accessibility <https://documentsddsny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/033/13/PDF/G1403313.pdf?OpenElement>

⁽²⁾ Forordning (EU) nr. 1303/2013.

Torsdag den 15. september 2016

42. opfordrer medlemsstaterne til at yde løbende støtte til arbejdsgivere, der ansætter personer med handicap, for at skabe gunstige betingelser og sikre passende støtte gennem alle faser af arbejdslivet: ansættelse, fastholdelse og karriereudvikling;

43. opfordrer alle involverede aktører til at være særligt opmærksomme på at integrere personer med psykisk udviklingshæmning og psykosociale handicap og til at udvikle en omfattende kampagne for at øge opmærksomheden på FN's konvention om rettigheder for handicappede personer og bekæmpe fordomme mod personer med handicap — navnlig personer med psykosociale handicap, udviklingshæmmede, personer med autismespektrumforstyrrelser samt ældre med handicap på arbejdspladserne; anmoder om, at alt materiale vedrørende bl.a. kapacitetsopbygning, videreuddannelse, oplysning og offentlige erklæringer skal stilles til rådighed i tilgængelige formater;

44. er bekymret over forsinkelsen i midtvejsvurderingen af den europæiske handicapstrategi 2010-2020; anmoder indtrængende Kommissionen om at revidere strategien på grundlag af de afsluttende bemærkninger vedrørende Den Europæiske Unions indledende rapport, der blev vedtaget af FN's komité for rettigheder for personer med handicap den 7. september 2015, og til at inddrage repræsentative organisationer for handicappede i processen;

45. beklager, at Kommissionen endnu ikke har taget fat på aldersbestemte uligheder i forbindelse med gennemførelsen af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD) og handicapstrategien; opfordrer derfor Kommissionen til at øge bevidstheden og tage hånd om rettigheder for personer med handicap og den forskelsbehandling, som de lider under;

Alder

46. understreger ældre arbejdstageres vigtige bidrag til samfundet og til virksomhedernes konkurrenceevne; understreger vigtigheden af at involvere ældre arbejdstagere, så de kan videregive deres viden og erfaring til yngre beskæftigede i forbindelse med aktiv aldring, og beklager den kendsgerning, at alder er en stor årsag til forskelsbehandling inden for beskæftigelse; finder det beklageligt, at ældre stadigvæk ofte udsættes for stereotyper og hindringer på arbejdsmarkedet og opfordrer til retfærdighed mellem generationerne baseret på solidaritet, gensidig respekt, ansvar og villigheden til at tage hånd om hinanden;

47. opfordrer medlemsstaterne til at fremme adgang til beskæftigelse og integration på arbejdsmarkedet for alle arbejdstagere uanset deres alder og til at iværksætte foranstaltninger for at beskytte alle arbejdstagere på arbejdspladsen, hvad angår løn, videreuddannelse, karriereudvikling, sundhed og sikkerhed osv.;

48. bemærker, at en ensidig foryngelse af arbejdsstyrker ikke fører til mere innovation, men er spild af erfaring, viden og kompetencer;

49. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde arbejdsgivere til at ansætte unge mennesker, men samtidig at sikre og respektere ligebehandling, hvad angår løn og social beskyttelse, herunder nødvendig arbejdsrelateret videreuddannelse;

50. bemærker med bekymring, at EU-Domstolen udpeger solidaritet mellem generationer som det mest afgørende legitime mål, der retfærdiggør forskelsbehandling på grundlag af alder⁽¹⁾, fordi de medlemsstater, hvor der er højere beskæftigelsesfrekvenser for ældre arbejdstagere, også er dem, der klarer sig langt bedre med hensyn til at få unge mennesker ind på arbejdsmarkedet;

51. minder om, at EU-lovgivning om politikker for aktiv aldring skal gennemføres effektivt for at bekæmpe og forebygge aldersdiskrimination;

⁽¹⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene »Bilag til den fælles rapport om anvendelsen af direktivet om etnisk ligestilling (2000/43/EF) og direktivet om lighed i beskæftigelse (2000/78/EF)« (SWD(2014)0005).

Torsdag den 15. september 2016

52. bemærker, at takket være gennemførte politikker udgør personer i alderen 55-64 år en stigende andel af de beskæftigede i alle EU's medlemsstater; beklager dog, at beskæftigelsesgraden for denne gruppe er øget for langsomt og forbliver under 50 % i EU-28; understreger derfor, at digitalisering har en betydelig virkning på arbejdsmarkedet, fordi den skaber nye beskæftigelsesmuligheder og mere fleksible arbejdsbetingelser, såsom telearbejde eller fjernarbejde, der kunne fungere som et effektivt værktøj mod udstødelsen af personer over 50 år samt ukvalificerede midaldrende personer; understreger i denne sammenhæng, at den fortsatte forbedring af digitale færdigheder ved at tilbyde arbejdstagere muligheder for uddannelse, efteruddannelse og videreuddannelse gennem hele deres karriere, er et krav for at nyde godt af fordelene ved digitalisering; mener også, at mulighederne for jobskabelse i fremtiden på det digitale marked vil kræve yderligere indsats fra medlemsstaterne for at håndtere uoverensstemmelser med hensyn til færdigheder, navnlig for personer over 50 år;

53. understreger, at der i foranstaltningerne mod forskelsbehandling på grund af alder principielt ikke må skelnes mellem børn og ældre, og at enhver form for uretfærdig forskelsbehandling på grund af alder skal håndteres på rette vis;

54. bemærker, at især ældre arbejdstagere har mere usikre arbejdsforhold, og opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at undersøge det stigende problem med arbejdsløshed blandt personer over 50 år og udvikle effektive redskaber såsom erhvervsuddannelser og faglige uddannelser og incitamenter eller tilskud til arbejdsgivere for at reintegrere ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet og beskytte dem mod uberettiget afskedigelse;

55. understreger nødvendigheden af digital dygtiggørelse af arbejdsstyrken, og understreger, at digitalisering vil bidrage til social inklusion og muliggøre længere tilstedeværelse af ældre personer og arbejdstagere med handicap på arbejdsmarkedet ved at gøre dem i stand til at drage fordel af mulighederne ved kunstig intelligens; mener, at det er vigtigt at styre det digitale markeds indvirkninger på beskæftigelse på en socialt retfærdig og bæredygtig måde; fremhæver, at mange arbejdsgivere ikke ansætter ældre arbejdstagere på grund af stereotyper om manglende eller forældede kvalifikationer; opfordrer derfor til at inddrage livslang læring og voksenuddannelse for arbejdstagere i alle aldersgrupper i overvejelserne om den kommende europæiske strategi om kvalifikationer, som er bebudet af Kommissionen;

56. minder om, at menneskelige ressourcer udgør den vigtigste ressource i EU og medlemsstaterne; er af den opfattelse, at e-kompetencer er afgørende for ældre arbejdstagere over 55 år for at beskytte dem mod udstødelse fra arbejdsmarkedet og gøre det nemmere for dem at finde ny beskæftigelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedsparter at udvikle kvalifikationsstrategier, der sammenknytter uddannelse og arbejde, og i den forbindelse investere i og støtte livslang læring og tilbyde tilgængelige, økonomiske overkommelige og omfattende foranstaltninger til uddannelse såvel som videreuddannelse til udvikling af digitale og bløde færdigheder, herunder tilpasning til det virtuelle miljø (udvidet virkelighed), der gør den aldrende befolkning i stand til bedre at tilpasse sig den voksende efterspørgsel efter e-kompetencer i mange forskellige sektorer; understreger derfor, at ældre arbejdstagere over 55 år, navnlig kvinder, bør have løbende adgang til uddannelse inden for IKT; opfordrer ligeledes medlemsstaterne og Kommissionen til at udforme strategier til formindskelse af den digitale kløft og fremme lige adgang til nye informations- og kommunikationsteknologier;

57. glæder sig over arbejdsprogrammet fra de europæiske arbejdsmarkedsparter for perioden 2015-2017, der fokuserer på aktiv aldring; opfordrer arbejdsmarkedets parter til grundigt at håndtere spørgsmål vedrørende aldersdiskrimination, voksenuddannelse, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen samt balance mellem arbejde og familieliv for at opbygge en europæisk ramme, der støtter alle arbejdstageres beskæftigelsesegnethed og sundhed;

58. understreger, at der er behov for pålidelige statistikker over ældres situation og demografiske forandringer for at udvikle mere målrettede og effektive strategier for aktiv aldring; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at der indsamles omfattende data af høj kvalitet om ældres status i samfundet, deres sundhed, rettigheder og levestandarder;

Torsdag den 15. september 2016

59. påpeger, at fremme af ældrevenlige miljøer er et væsentligt redskab til at støtte ældre arbejdstagere og jobsøgende og fremme inkluderende samfund, der tilbyder lige muligheder for alle; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens fælles forvaltningsprojekt med WHO, der sigter mod at tilpasse WHO's guide til globale ældrevenlige byer til den europæiske kontekst;

60. glæder sig over kampagnen »Sunde arbejdspladser for alle aldre« iværksat af EU-OSHA; understreger vigtigheden af effektiv lovgivning om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen samt incitament til virksomheder til at gennemføre forebyggende forholdsregler; opfordrer til, at kampagnen i høj grad henvender sig til virksomheder i alle størrelser;

61. opfordrer medlemsstaterne til at styrke offentlige pensionsordninger for at sikre pensionister en anstændig indkomst;

62. glæder sig over Kommissionens initiativ om balance mellem arbejde og privatliv; understreger, at balancen mellem arbejde og privatliv også er en udfordring for ældre arbejdstagere, eftersom 18 % af mænd og 22 % af kvinder mellem 55 og 64 år tager sig af familiemedlemmer, der har brug for pleje, og mere end halvdelen af bedsteforældre regelmæssigt tager sig af deres børnebørn; anbefaler, at det kommende initiativ om balancen mellem arbejde og privatliv fuldt inddrager foranstaltninger til at støtte uformelle plejere og bedsteforældre i den erhvervsaktive alder samt unge forældre;

63. opfordrer medlemsstaterne til at fremme gratis offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet, som giver passende og nødvendig pleje og støtte til børn, syge og ældre;

Seksuel orientering

64. bemærker, at nationale domstole og EU-Domstolen kun har hørt et begrænset antal sager om forskelsbehandling på grund af seksuel orientering;

65. minder om, at på trods af at antallet af medlemsstater, som har udvidet forbuddet mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering til alle de områder, der dækkes af direktivet om racelighed, steg fra 10 i 2010 til 13 i 2014, er beskyttelse mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet stadig begrænset ⁽¹⁾;

66. minder om, at omfanget af beskyttelse mod forskelsbehandling af transpersoner, navnlig på områderne beskæftigelse, uddannelse og sundhed, stadig er usikkert i mange medlemsstater; opfordrer til, at der iværksættes foranstaltninger til effektiv gennemførelse af national lovgivning, der gennemfører direktivet om kønsligestilling; påpeger, at sådanne foranstaltninger kunne forbedre retslige definitioner for at sikre, at beskyttelse omfatter alle transpersoner, og ikke kun transpersoner, der gennemgår eller har gennemgået kønsskifte ⁽²⁾;

67. er bekymret over, at viden om rettigheder i forbindelse med forskelsbehandling og viden om eksisterende organer og organisationer, der tilbyder støtte til ofre for forskelsbehandling, er lav med en øget viden blandt LGBTI-personer; mener, at nationale, regionale og lokale myndigheder sammen med alle relevante arbejderorganisationer bør intensivere aktiviteter til bevidstgørelse for både ofre og beskæftigede, samt for andre grupper, væsentligt; påpeger, at nationale LGBTI-organisationer er centrale partnere i disse bestræbelser;

⁽¹⁾ EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (2015), »Protection against discrimination on grounds of sexual orientation, gender identity and sex characteristics in the European Union: Comparative legal analysis«.

⁽²⁾ Ibid.

Torsdag den 15. september 2016

68. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre gensidig anerkendelse af partnerskabsstatus, ægteskabsordninger og forældrerettigheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til den specifikke forskelsbehandling, som interseksuelle personer møder i beskæftigelse og at revidere love og foranstaltninger med henblik på at forebygge forskelsbehandling af interseksuelle personer;

Horisontale aspekter og anbefalinger

69. udtrykker bekymring over manglen på juridisk klarhed og sikkerhed for så vidt angår multidiskrimination, der ofte skyldes forskellige og fragmenterede regler og standarder i medlemsstaterne; noterer sig det vigtige arbejde, som Equinet har gjort med at hjælpe til at udvikle fælles standarder, og mener, at dette arbejde bør gives tilstrækkelig støtte;

70. beklager, at direktiv 2000/78/EF ikke indeholder særlige bestemmelser om multidiskrimination, selv om det i direktivet i det mindste fremgår, at kvinder ofte er ofre herfor; og bemærker endvidere, at kombinationen af to eller flere former for forskelsbehandling kan volde problemer, som skyldes forskelle i det garanterede beskyttelsesniveau for de forskellige former; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at bekæmpe alle former for multidiskrimination for at sikre anvendelse af princippet om ikke-diskrimination og ligebehandling på arbejdsmarkedet og til adgang til beskæftigelse; anbefaler, at nationale, regionale og lokale myndigheder, retshåndhævende myndigheder, herunder arbejdstilsynet, nationale ligestillingsorganer og organisationer i civilsamfundet øger deres overvågning af interseksionaliteten mellem køn og andre årsager til eventuel forskelsbehandling såvel som i praksis;

71. fremhæver, at en mangel på objektiv, sammenlignelig og enkeltstående ligestillingsdata om forskelsbehandling og ulige behandling gør det vanskeligere at bevise, at der forekommer forskelsbehandling, navnlig indirekte forskelsbehandling; påpeger, at artikel 10 i direktiv 2000/78/EF giver mulighed for ændret og omvendt bevisbyrde, såfremt de faktiske omstændigheder giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til indsamle ligestillingsdata, inden for direktivets anvendelsesområde, på en nøjagtig systematisk måde med inddragelse af arbejdsmarkedsparter, nationale ligestillingsorganer og nationale domstole;

72. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle — herunder som led i de nationale indberetninger og den fælles årsrapport om social beskyttelse og social integration — harmoniserede og ensartede statistikker med henblik på at udfylde eventuelle mangler i indsamlingen af data om ligestilling mellem kønnene; opfordrer Kommissionen til at tage initiativer til at fremme en sådan dataindsamling ved hjælp af en henstilling til medlemsstaterne og ved at give Eurostat til opgave at afholde høringer med henblik på at strømline opsplitting af data om alle årsager til forskelsbehandling til indikatorer i den europæiske sociale undersøgelse med henblik på at gribe ind og træffe praktiske foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling med hensyn til ansættelse og arbejdsmarkedet;

73. henstiller medlemsstater til at inkludere valgfrie spørgsmål om beskæftigelse for at afdække eventuel forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder og seksuel orientering, når de indsamler data om beskæftigelsesforhold;

74. understreger, at de bureaukratiske byrder for små og mellemstore virksomheder bør tages i betragtning i lovgivningsprocessen på alle niveauer, og at foreslåede foranstaltninger bør underkastes en proportionalitetskontrol;

75. bemærker de nationale ligestillingsorganers vigtige rolle i gennemførelsen af direktivet for lighed i beskæftigelse ved at bidrage til bevidstgørelse og dataindsamling, samarbejde med arbejdsmarkedets parter og andre interessenter og gøre noget ved underrapportering og påtage sig en ledende rolle med hensyn til at forenkle og lette indgivelsen af klager fra ofre for forskelsbehandling; opfordrer til, at de nationale ligestillingsorganer styrkes, at deres uafhængighed garanteres, at deres aktiviteter udvikles og at deres muligheder forbedres, herunder ved at yde passende finansiering;

Torsdag den 15. september 2016

76. opfordrer medlemsstaterne til at udvise større engagement i gennemførelsen af princippet om ligestilling mellem kvinder og mænd i beskæftigelsespolitikkerne; opfordrer til aktiv brug af kønsbudgettering, herunder gennem fremme af udveksling af bedste praksis ved Kommissionen, og foranstaltninger, der kan fremme beskæftigelsen af kvinder på rimeligt grundlag uden usikre beskæftigelsesforhold, med en sund balance mellem arbejdsliv og privatliv samt livslang læring og foranstaltninger, der mindsker forskelle i løn og pension og generelt forbedrer kvindernes stilling på arbejdsmarkedet;
77. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle kønsneutrale jobklassifikationer og evalueringssystemer som uomgængelige foranstaltninger til fremme af ligebehandling;
78. understreger, at politikker om ligebehandling bør være rettet mod at håndtere spørgsmålet om stereotyper i både mande- og kvindebeskæftigelser og -roller;
79. understreger, at arbejdsmarkedets parter bør spille en afgørende rolle i oplysningen og bevidstgørelsen af både arbejdstagere og arbejdsgivere om håndtering af forskelsbehandling;
80. mener, at der er brug for yderligere fokus på at afbalancere modstridende rettigheder såsom religions- og trosfrihed samt ytringsfrihed i tilfælde af chikane på dette grundlag;
81. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle og styrke nationale arbejdstilsynsorganer ved at tilbyde de forudsætninger og de finansielle og menneskelige ressourcer, som gør det muligt for dem at opretholde en effektiv tilstedeværelse med henblik på at bekæmpe usikre ansættelsesforhold, ikkereguleret beskæftigelse samt forskelsbehandling på arbejdsmarkedet og løndiskrimination, navnlig med hensyn til ligestilling mellem mænd og kvinder;
82. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre det lettere at forene arbejde og privatliv ved hjælp af specifikke tiltag såsom ved nye forslag om barselsorlov for at garantere kvinders ret til at vende tilbage til arbejdet efter fødsel, barselsorlov og forældreorlov og sikre deres ret til effektiv sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse på arbejdspladsen, sikre deres barselsrettigheder og træffe foranstaltninger til at forebygge uberettiget afskedigelse af ansatte under graviditet etc. såvel som at gennemføre direktivet om pasningsorlov og styrke lovgivningen om fædreorlov;
83. bemærker, at adgang til klage og domstolsprøvelse er begrænset i mange sager om forskelsbehandling; fremhæver vigtigheden af adgang til oplysninger for ofre for forskelsbehandling; anser det for at være nødvendigt, at medlemsstaterne tager de relevante skridt for at sikre, at passende, tilgængelig og overkommelig retslig rådgivning og bistand kan fås og gives til ofre på alle trin i den juridiske proces, herunder fortrolig og personlig rådgivning og emotionel, personlig og moralsk støtte fra ligestillingsorganer og relevante formidlere; opfordrer desuden medlemsstaterne til at bekæmpe chikane og vold på arbejdspladsen, der krænker en persons værdighed og/eller skaber et ubehageligt miljø på arbejdspladsen;
84. mener, at klagemekanismerne skal forbedres på nationalt plan ved at styrke de nationale ligestillingsorganer for at øge adgangen til domstolsprøvelse samt udenretlige mekanismer og ved at øge tilliden til de myndigheder, som yder juridisk støtte og rådgivning, samt ved at forenkle de ofte langvarige og komplekse retsprocedurer; tilskynder medlemsstaterne til at etablere platforme, som kan modtage klager og yde gratis retshjælp i retsforfølgning af forskelsbehandling og chikane på arbejdspladsen;
85. opfordrer til, at der i forbindelse med forskelsbehandling og/eller mobning og/eller chikane på arbejdspladsen vedtages regler med henblik på at beskytte informanter og deres personlige oplysninger;
86. minder om, at det i nogle tilfælde stadig er problematisk at forfølge retssager og at sikre passende repræsentation, og opfordrer medlemsstaterne til at finde måder til at hjælpe ofre i denne forbindelse, herunder for eksempel ved at fratage eller reducere deres retsafgifter, bistand fra specialiserede NGO'er og ved at sikre mulighed for adgang til retlig prøvelse og passende repræsentation; understreger vigtigheden af den juridiske status for NGO'er med en legitim interesse i relevante juridiske og/eller administrative procedurer;

Torsdag den 15. september 2016

87. glæder sig over, at sanktioner i medlemsstaternes love om ikke-forskelsbehandling generelt er i overensstemmelse med direktivet for beskæftigelseslighed; påpeger desuden den vigtige rolle, som specialiserede offentlige organer spiller i bekæmpelsen af forskelsbehandling ved løsning af problemer forbundet med sanktioner og klager; er dog bekymret over, at nationale domstole er tilbøjelige til at anvende mildere sanktioner i loven ⁽¹⁾ med hensyn til graden og størrelsen af tildelt kompensation; understreger behovet for, at Kommissionen nøje følger de regler, der finder anvendelse på sanktioner og klageadgang i medlemsstaterne for at sikre, at national ret ikke, således som EU-Domstolen har indberettet, foreskriver rent symbolske sanktioner eller kun udsteder advarsler i tilfælde af forskelsbehandling;

88. udtrykker bekymring over romasamfundets ringe deltagelse i arbejdsmarkedet; fremhæver nødvendigheden af at styrke rollen for de NGO'er, der er specialiseret i denne etniske minoritet, for at øge dens deltagelse i arbejdsmarkedet; påpeger derudover den vigtige rolle, som NGO'er kan spille ved at oplyse romaer om, hvilke rettigheder de har eller hjælpe dem med at indgive anmeldelser i tilfælde af diskrimination, hvilket i sidste ende vil forbedre indsamlingen af data;

89. opfordrer medlemsstaterne til at udnytte muligheden i direktivet for at indføre positiv særbehandling i tilfælde af grupper, der er udsat for grov og strukturel forskelsbehandling, såsom romaer;

90. bifalder, at et overvældende flertal af medlemsstaterne har overvejet en eller anden form for positive foranstaltninger inden for direktivets anvendelsesområde;

91. fremhæver behovet for formidling af relevante afgørelser fra EU-Domstolen, og for en udveksling af nationale retsafgørelser i overensstemmelse med EU-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis vedrørende bestemmelserne i direktivet for beskæftigelseslighed;

92. understreger betydningen af at sikre garanti for støtte til uformelle plejere, der kombinerer arbejde og pasningsansvar (f.eks. fleksible arbejdstider, aflastende pleje), således at disse plejere (for det meste kvinder) kan give pleje samt bidrage enormt til deres familier og samfundet uden at blive straffet for dette bidrag hverken nu eller senere i livet;

93. anser det for at være nødvendigt, at beskæftigede hos nationale, regionale og lokale myndigheder, retshåndhævende organer og arbejdstilsyn modtager passende videreuddannelse; mener, at videreuddannelse af alle relevante interessenter såsom dommere, anklagere, advokater, efterforskere, politi og fængselspersonale om lovgivningen om ikke-forskelsbehandling inden for beskæftigelse og retspraksis er afgørende sammen med videreuddannelse i kulturel forståelse og ubevidste skævheder;

94. anser det for at være nødvendigt, at Kommissionen giver private virksomheder, herunder SMV'er og mikrovirksomheder, rammemodeller for lighed og mangfoldighed, der senere kan kopieres og tilpasses i henhold til deres behov; opfordrer interessenter i erhvervslivet til at gå længere end at give løfter om overholdelse af lighed og mangfoldighed blandt andet ved at rapportere årligt om deres initiativer på dette område med hjælp fra ligestillingsmyndigheder, hvis de ønsker det;

95. opfordrer arbejdsgivere til at skabe arbejdsmiljøer uden forskelsbehandling for deres medarbejdere gennem overholdelse og gennemførelse af eksisterende direktiver om bekæmpelse af forskelsbehandling baseret på princippet om ligebehandling uanset køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering; opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med gennemførelsen af foranstaltningerne i forbindelse hermed;

96. minder om arbejdsmarkedets parters, NGO'ers og civilsamfundets vigtige rolle i tilbud af bistand til ofrene og understreger, at det ofte er nemmere for personer, der er udsat for forskelsbehandling at henvende sig til dem end andre aktører; opfordrer derfor til at støtte de civilsamfundsorganisationer, der er aktive på dette område;

⁽¹⁾ EPRS, op.cit.

Torsdag den 15. september 2016

97. opfordrer til respekt for menneskerettigheder og indførelse af folkeoplysning, som fremmer bevidstgørelse og accept af forskellighed, og som søger at skabe et inkluderende miljø ved at opfordre til omdefinering af normer og fjernelse af fornærmende etiketter;

98. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte undervisning i medborgerskab og menneskerettigheder i skoler på primær- og sekundærtrinnet;

99. anser det for nødvendigt, at Kommissionen vedtager en europæisk ramme for nationale strategier til bekæmpelse af antisemitisme, islamofobi og andre former for racisme;

100. tilskynder medlemsstaterne til at planlægge egnede programmer til at hjælpe indsatte, som har afsonet deres straf, tilbage på arbejdsmarkedet;

101. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forenkle adgang til finansiering for relevante interessenter, herunder civilsamfundets organisationer og ligestillingsorganer for at muliggøre bevidstgørelses- og uddannelseskampagner om forskelsbehandling i beskæftigelse; opfordrer den private sektor til også at bidrage til skabelsen af et arbejdsmiljø uden forskelsbehandling;

102. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde på at etablere udveksling af bedste praksis i forbindelse med bekæmpelsen af forskelsbehandling på arbejdspladsen;

103. opfordrer arbejdsmarkedets parter til at fremme den interne opmærksomhed på ulighed i forbindelse med beskæftigelse og komme med forslag til at håndtere spørgsmål på organisations- eller virksomhedsplan via sektorspecifikke kollektive overenskomstforhandlinger, videreuddannelse og kampagner rettet mod medlemmer og arbejdstagere;

104. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at inddrage arbejdsmarkedets parter (fagforeninger, arbejdsgivere) og civilsamfundet, herunder ligestillingsorganer, i at føre lighed inden for beskæftigelse ud i praksis med henblik på at fremme ligebehandling; opfordrer desuden medlemsstaterne til at forbedre den sociale dialog samt udvekslingen af erfaringer og bedste praksis;

o

o o

105. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0361

Aktiviteterne i samt indvirkningen af og merværdien ved Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen mellem 2007 og 2014**Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om aktiviteterne i samt indvirkningen af og merværdien ved Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen mellem 2007 og 2014 (2015/2284(INI))**

(2018/C 204/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 546/2009 af 18. juni 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽³⁾,
- der henviser til rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om aktiviteter gennemført af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) i 2013 og 2014 (COM(2015)0355),
- der henviser til efterfølgende evaluering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) — endelig rapport af august 2015,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 7/2013 med titlen »Har Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen tilført EU-merværdi med hensyn til reintegration af afskedigede arbejdstagere?«,
- der henviser til Eurofound's ERM-rapport 2012 med titlen »Efter omstrukturering: arbejdsmarkeder, arbejdsvilkår og livstilfredshed«,
- der henviser til Eurofound's casestudie med titlen »Added value of the European Globalisation Adjustment Fund: A comparison of experiences in Germany and Finland (2009)«,
- der henviser til Eurofound's ERM-rapport 2009 med titlen »Restructuring in recession«
- der henviser til sin beslutning af 29. september 2011 om Den Europæiske Globaliseringsfonds fremtid ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: finansiering og funktionsmåde ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ EUT L 167 af 29.6.2009, s. 26.⁽³⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.⁽⁴⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 119.⁽⁵⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 30.

Torsdag den 15. september 2016

- der henviser til de beslutninger, det har vedtaget siden januar 2007 om anvendelse af Globaliseringsfonden, herunder bemærkningerne fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om de respektive ansøgnings,
  - der henviser til drøftelserne i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggendes særlige arbejdsgruppe om Globaliseringsfonden,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelserne fra Budgetudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetkontroludvalget, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0227/2016),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med det formål at yde støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene; der henviser til, at målet med Globaliseringsfonden er at bidrage til intelligent, inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst og fremme af bæredygtig beskæftigelse ved at gøre afskedigede arbejdstagere jobparate og støtte dem i at få et nyt job; der henviser til, at Globaliseringsfonden blev oprettet til at afhjælpe nødsituationer ved at intervenere hurtigt og yde kortvarig bistand som reaktion på akutte og uforudsete vanskeligheder på arbejdsmarkedet, der indebærer omfattende afskedigelser, i modsætning til Den Europæiske Socialfond (ESF), som også yder støtte til afskedigede arbejdstagere, men hvis formål er at afhjælpe langsigtede strukturelle ubalancer, navnlig gennem programmer for livslang læring; mener, at Globaliseringsfonden under den næste programmeringsperiode bør fortsætte med at fungere uden for den flerårige finansielle ramme;
- B. der henviser til, at omstrukturering i Europa er en praksis, der er i de seneste år er blevet mere udbredt, idet den er blevet forstærket i nogle sektorer og har spredt sig til andre; der henviser til, at virksomhederne har ansvaret for de ofte uforudsete virkninger af disse afgørelser for befolkningsgrupper og for den økonomiske og sociale struktur i medlemsstaten; der henviser til, at Globaliseringsfonden hjælper med at afbøde de negative virkninger af disse omstrukturingsbeslutninger; der henviser til, at flere og flere Globaliseringsfondsager er relateret til store virksomheders og multinationale selskabers omstrukturingsstrategier, som sædvanligvis besluttes uden inddragelse af arbejdstagerne og deres repræsentanter; der henviser til, at flytning, udflytning, lukninger, fusioner, opkøb, overtagelser, omstrukturering af produktion og outsourcing af aktiviteter er de mest almindelige former for omstrukturering;
- C. der henviser til, at tilpasningsevne og proaktivitet ved jobskifte eller ændring af beskæftigelse imidlertid kan blive hæmmet af usikkerhed, fordi overgange indebærer en potentiel risiko for arbejdsløshed, lavere løn og social usikkerhed; der henviser til, at reintegrationen på arbejdsmarkedet af støttemodtagere i Globaliseringsfondsager vil blive mere vellykket, hvis den fører til beskæftigelse af god kvalitet;
- D. der henviser til, at kooperativer håndterer omstruktureringer på en socialt forsvarlig måde, og at den specifikke kooperative forvaltningsmodel, som er baseret på fælles ejerskab, demokratisk deltagelse og medlemmernes kontrol, samt kooperativers evne til at basere sig på egne finansielle ressourcer og støttenetværk forklarer, hvorfor kooperativer er mere fleksible og innovative i håndteringen af langsigtede omstruktureringer og i skabelsen af nye forretningsaktiviteter;
- E. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1309/2013 hvert andet år skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en kvantitativ og kvalitativ rapport om Globaliseringsfondens aktiviteter i de to foregående år;
- F. der henviser til, at der ikke er nogen EU-lovramme for information og høring af arbejdstagere, foregribelse og styring af omstruktureringer med henblik på at foregribe ændringer og hindre jobtab; der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 15. januar 2013 ⁽¹⁾ anmodede Kommissionen om i overensstemmelse med artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde hurtigst muligt og efter høring af arbejdsmarkedets parter at fremsætte et forslag til en retsakt om information og høring af arbejdstagere, foregribelse og styring af omstruktureringer (efter de detaljerede henstillinger i bilaget til sin beslutning); der henviser til, at der i øjeblikket er betydelige forskelle på nationalt plan med

⁽¹⁾ EUT C 440 af 30.12.2015, s. 23.

Torsdag den 15. september 2016

hensyn til arbejdsgivernes forpligtelser over for deres arbejdstagere i denne proces; der henviser til, at parterne på det europæiske arbejdsmarked er blevet hørt to gange om sagen, og at Kommissionen har forsømt at handle; der henviser til, at Kommissionen har reageret skuffende på Parlamentets beslutninger om information, høring og omstrukturering, der har fremhævet behovet for hurtig og konkret handling på dette område; der henviser til, at det er væsentligt med veludviklede arbejdsmarkedsmodeller, der sikrer arbejdstagerne og deres repræsentanter rettigheder på områderne høring og information; der henviser til, at en styrkelse af direktivet om information og høring kunne bidrage til at sikre, at forhandlingerne om en passende plan kan finde sted på fair betingelser og rettidigt;

- G. der henviser til, at minimumstærsklen for antallet af afskedigelser blev reduceret fra 1 000 afskedigelser til 500 afskedigelser, med mulighed for, at en ansøgning til Globaliseringsfonden under ekstraordinære omstændigheder eller på små arbejdsmarkeder vil blive overvejet, hvis afskedigelserne har en alvorlig indvirkning på beskæftigelsen og den lokale, regionale eller nationale økonomi;
- H. der henviser til, at tidligere selvstændige erhvervsdrivende siden den 1. januar 2014 også har kunne komme i betragtning som modtagere og har kunnet modtage støtte; der henviser til, at Kommissionen bør sørge for, at Globaliseringsfonden tilgodeser de særlige behov hos selvstændige erhvervsdrivende, idet antallet af selvstændige erhvervsdrivende er konstant stigende; der henviser til, at unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er), i regioner, der er støtteberettigede under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, frem til den 31. december 2017 kan få støtte fra Globaliseringsfonden i et antal svarende til det antal støttemodtagere, der er tiltænkt støtte;
- I. der henviser til, at den nuværende Globaliseringsfond ikke kun har til formål at støtte afskedigede arbejdstagere, men også at vise solidaritet med disse arbejdstagere;
- J. der henviser til, at det oprindelige budget for Globaliseringsfonden var på 500 mio. EUR pr. år; der henviser til, at det nuværende budget er på 150 mio. EUR pr. år, og at den gennemsnitlige årlige udgift har været på ca. 70 mio. EUR siden dens oprettelse;
- K. der henviser til, at den oprindelige medfinansieringssats var på 50 %, at denne blev forhøjet til 65 % for perioden 2009-2011, gik tilbage til 50 % i perioden 2012-2013, og nu er på 60 %;
- L. der henviser til, at der mellem 2007 og 2014 er blevet indgivet 134 ansøgninger fra 20 medlemsstater vedrørende 122 121 ramte arbejdstagere, og at der er blevet anmodet om et beløb på 561,1 mio. EUR i alt; der noterer sig, at budgetudnyttelsesgraden i perioden 2007-2013 kun var på 55 %, og at produktionssektoren i perioden mellem 2007 og 2014 tegnede sig for den største antal ansøgninger, navnlig bilindustrien, som vedrørte 29 000 ud af 122 121 arbejdstagere (23 % af det samlede antal, der var omfattet af de indgivne ansøgninger); der henviser til, at den økonomiske krise hidtil er gået værst ud over de mindre virksomheder, som ligger under tærsklen på 500 ansatte;
- M. der henviser til, at Revisionsretten anbefaler Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet at overveje at begrænse EU's finansiering til foranstaltninger, der sandsynligvis vil give EU-merværdi, i stedet for at finansiere allerede eksisterende nationale arbejdstageres indkomststøtteordninger, jf. artikel 7, stk. 1, litra b); der henviser til, at EGF-foranstaltninger har vist sig at have størst merværdi, når de anvendes til at medfinansiere tjenester for afskedigede arbejdstagere, der ikke normalt eksisterer under medlemsstaternes arbejdsløshedsunderstøttelsesordninger, og når de er fokuseret på uddannelse snarere end bistand samt i tilfælde, hvor disse foranstaltninger er blevet individualiseret og supplerer de almindelige bestemmelser, særlig for de mest sårbare grupper af afskedigede arbejdstagere; bemærker i denne forbindelse behovet for at investere i tidligere ansattes potentiale og betydningen af en fuldstændig vurdering af det lokale arbejdsmarkeds behov og krav om færdigheder, idet dette bør danne grundlag for uddannelse og kompetenceopbygning med henblik på at fremme arbejdstageres hurtige tilbagevenden til arbejdsmarkedet; minder om, at medlemsstaterne er forpligtede til at gennemføre EGF-budgettet effektivt;

Torsdag den 15. september 2016

- N. der henviser til, at Globaliseringsfonden ikke løser problemet med arbejdsløshed i EU; der henviser til, at en løsning af arbejdsløshedskrisen i EU kræver, at jobskabelsen, -beskyttelsen og -holdbarheden sættes i centrum af EU's politik; der henviser til, at arbejdsløshedsprocenten i EU's medlemsstater, særlig blandt unge og langtidsledige, kræver en hurtig indsats, der kan åbne nye karrieremæssige perspektiver;
- O. der henviser til, at referenceperioden for vurdering af Globaliseringsfonden i forbindelse med denne rapport er 2007-2014; der henviser til, at Kommissionens efterfølgende evaluering dækker perioden 2007-2013 og at Revisionsrettens beretning reviderer perioden 2007-2012;
- P. der henviser til, at principperne om ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling, som hører til Unionens kerneværdier og er nedfældet i Europa 2020-strategien, bør sikres og fremmes ved gennemførelsen af EGF;
1. noterer sig den efterfølgende evaluering af Globaliseringsfonden og den første toårige rapport; bemærker, at Kommissionen opfylder sin indberetningspligt; mener ikke, at disse og andre rapporter er tilstrækkelige til at fuldt ud af sikre gennemsigtigheden og effektiviteten af Globaliseringsfonden; opfordrer de medlemsstater, der har modtaget støtte fra Globaliseringsfonden, til at gøre alle oplysninger og evalueringer af sagerne offentligt tilgængelige og til at inkludere en kønsspecifik konsekvensanalyse i evalueringen af sagerne; opfordrer kraftigt alle medlemsstater til at offentliggøre deres ansøgninger og endelige rapporter under den nuværende forordning i tide; mener, at Kommissionen ganske vist overholder sin indberetningspligt, men at den godt kunne offentliggøre alle relevante dokumenter vedrørende Globaliseringsfondens sager, herunder dens interne kontrolbesøgsrapporter fra kontrolbesøg vedrørende igangværende ansøgninger i medlemsstaterne;
  2. glæder sig over forlængelsen af finansieringsperioden fra et til to år; minder om, at 12 måneder ifølge Eurofound's forskning ikke var en tilstrækkelig lang periode til at hjælpe alle afskedigede arbejdstagere, særlig de mest sårbare grupper såsom lavt kvalificerede arbejdstagere, ældre arbejdstagere, kvinder og navnlig enlige forældre;
  3. bemærker, at evalueringerne af Globaliseringsfonden viser, at resultaterne af denne fonds interventioner påvirkes af faktorer såsom de berørte arbejdstageres uddannelses- og kvalifikationsniveau samt de relevante arbejdsmarkeders absorptionskapacitet og de modtagende landes BNP; understreger, at sådanne faktorer påvirkes mest af langsigtede foranstaltninger, der kan understøttes effektivt af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde); påpeger behovet for at tage højde for disse faktorer og for de lokale arbejdsmarkedssituationer, når der ydes hjælp fra Globaliseringsfonden; bemærker, at forbedrede synergier mellem Globaliseringsfonden og ESI-fondene er vigtige for at opnå hurtigere og mere effektive resultater; understreger, at ESI-fondene kan fungere som opfølgende foranstaltninger til Globaliseringsfondens støtteområder ved at stimulere investeringer, overordnet vækst og jobskabelse; understreger, at Globaliseringsfondens interventioner bør rettes mod investeringer, der bidrager til vækst, uddannelse, færdigheder og arbejdstageres geografiske mobilitet, og bør koordineres med de eksisterende EU-programmer med henblik på at hjælpe mennesker med at finde beskæftigelse og fremme iværksætterånd, især i de regioner og sektorer, der allerede lider under de negative virkninger af globaliseringen eller omstruktureringer af økonomien; understreger, at integrerede tilgange baseret på programmering for flere fonde bør foretrækkes, således at der gennem en effektiv tildeling af ressourcer og tættere koordinering og synergier, navnlig mellem ESF og ERDF, kan findes mere permanente løsninger på problemerne omkring afskedigelser og arbejdsløshed; er af den faste overbevisning, at en strategi for integreret programmering for flere fonde ville mindske risikoen for udflytning og skabe gunstige betingelser for en tilbageflytning af industriproduktion til EU;
  4. mener, at Globaliseringsfondens funktion er blevet forbedret gennem reformerne af forordningen; noterer sig, at de forbedringer, der er sket, har forenklet procedurerne for medlemsstaternes adgang til Globaliseringsfonden, og at dette bør føre til øget anvendelse af dette instrument fra medlemsstaternes side; opfordrer Kommissionen til at foreslå tiltag til at fjerne eventuelle hindringer vedrørende administrativ kapacitet, som har forhindret EGF-deltagelse; mener ikke, at Globaliseringsfonden bør tillægges en makroøkonomisk stabiliseringsfunktion;
  5. bemærker, at de reducerede bevillinger, der er øremærket til Globaliseringsfonden i det årlige budget har været tilstrækkelige til at sikre den fornødne bistand og støtte, der er både afgørende og nødvendig for personer, der har mistet deres arbejde; understreger imidlertid, at Globaliseringsfondens anvendelsesområde siden 2014 er blevet udvidet til at omfatte NEET'er og krisekriteriet, og at bevillingerne i tilfælde af en markant stigning i antallet af ansøgninger eller en tilføjelse af nye befojelser muligvis ikke vil være tilstrækkelige, men vil skulle øges for at sikre Globaliseringsfondens effektive funktion;

Torsdag den 15. september 2016

6. understreger relevansen af en stærk social dialog baseret på gensidig tillid og fælles ansvar som det bedste redskab til at finde konsensusløsninger og fælles tilgange til at foregribe, forhindre og forvalte omstrukturingsprocesser; fremhæver, at dette vil hjælpe til at hindre jobtab og dermed situationer, hvor Globaliseringsfonden må mobiliseres;
7. bemærker den betydelige stigning i antallet af ansøgninger i løbet af undtagelsesperioden fra 2009-2011, hvor der blev givet mulighed for at indgive ansøgninger på baggrund af kriserelaterede kriterier, og at dette anvendelsesområde blev yderligere udvidet til permanent at omfatte krisekriteriet og selvstændige fra 2014 til 2020; glæder sig over forlængelsen af denne undtagelse efter 2013; noterer sig, at over halvdelen af det samlede antal projekter mellem 2007 og 2014 var kriserelaterede; understreger endvidere, at de negative virkninger af den økonomiske krise fortsat er fremherskende i visse medlemsstater;
8. bemærker, at der i perioden 2007–2014 blev indgivet 131 ansøgninger om finansiering fra tyve medlemsstater til et samlet beløb på 542,4 mio. EUR vedrørende 121 380 arbejdstagere;
9. konstaterer, at Kommissionen har foretaget forbedringer af EGF-databasen, hvori de kvantitative oplysninger om EGF-sager registreres til statistiske formål, hvilket gør det lettere for medlemsstaterne at indgive ansøgninger og for Kommissionen at analysere og sammenligne tal vedrørende EGF-sager; bemærker endvidere, at Kommissionen medtog Globaliseringsfonden i det fælles system for delt fondsforvaltning, hvilket bør resultere i indsendelse af mere korrekte og fuldstændige ansøgninger og en yderligere reduktion af den tid, det tager for en medlemsstats ansøgning at blive behandlet; bemærker, at dette system giver mulighed for en forenkling af ansøgningerne for medlemsstaterne, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremskynde behandlingen af ansøgningerne, således at der kan ydes finansiering hurtigt med henblik på at maksimere dens virkning;
10. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at forudse virkningerne af handelspolitiske beslutninger på EU's arbejdsmarked, også under hensyntagen til de evidensbaserede oplysninger om disse virkninger, som er blevet belyst gennem EGF-ansøgninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre grundige regelmæssige forudgående og efterfølgende konsekvensanalyser, herunder socialkonsekvensanalyser, der omfatter eventuelle indvirkningerne på beskæftigelsen, konkurrenceevnen og økonomien, samt indvirkningerne på små og mellemstore virksomheder, idet der sikres en effektiv forudgående koordination mellem GD for Handel og GD for Beskæftigelse; opfordrer Parlamentet til at tilrettelægge regelmæssige fælles høringer af Udvalget om International Handel og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender med henblik på at bidrage til at forbedre koordinationen mellem handelspolitik og Globaliseringsfonden og overvågningen heraf; mener, at det er nødvendigt at fremme anvendelsen af Globaliseringsfonden yderligere i forbindelse med udflytninger samt sektorspecifikke kriser som følge af udsving i efterspørgslen på verdensplan; modsætter sig kraftigt enhver idé om, at Globaliseringsfonden i sin nuværende form og med sit nuværende budget skulle være et interventionsredskab for mistede arbejdspladser i Den Europæiske Union som følge af de handelstrategier, der fastlægges på EU-niveau, herunder fremtidige handelsaftaler eller dem, der allerede er på plads; fremhæver behovet for en stærk sammenhæng mellem handels- og industripolitikker og behovet for at modernisere EU's handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger;
11. anmoder Kommissionen om kun at tildele markedsøkonomisk status til handelspartnere, hvis de opfylder de fem kriterier, som den har fastsat; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at fastlægge en klar og effektiv strategi vedrørende spørgsmålene om tildeling af status som markedsøkonomi til tredjelande med henblik på at bevare EU-virksomheders konkurrenceevne og fortsætte bekæmpelsen af enhver form for illoyal konkurrence;
12. fremhæver, at et af de vigtigste mål for Globaliseringsfonden er at hjælpe arbejdstagere, der mister deres job som følge af en alvorlig forskydning i Unionens handel med varer og tjenesteydelser, som fastsat i artikel 2, litra a), i forordningen; er af den opfattelse, at en vigtig opgave for Globaliseringsfonden er at sikre støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af de negative konsekvenser af handelstvister; opfordrer derfor Kommissionen til at præcisere, at tabet af arbejdspladser som følge af handelstvister, som medfører en alvorlig forskydning i Unionens handel med varer og tjenesteydelser, falder helt inden for anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden;
13. understreger, at Globaliseringsfonden på ingen måde kan fungere som erstatning for en seriøs politik til forebyggelse og foregribelse af omstruktureringer; insisterer på betydningen af en reel industripolitik på EU-plan, der kan sikre bæredygtig og inklusiv vækst;

Torsdag den 15. september 2016

14. anmoder Kommissionen om at gennemføre sektoropdelte undersøgelser af virkningerne af globaliseringen og på baggrund af resultaterne fremsætte forslag, som vil tilskynde virksomhederne til at foregribe sektorbestemte ændringer og forberede deres ansatte forud for afskedigelser;

15. understreger, at nogle medlemsstater har foretrukket at anvende Den Europæiske Socialfond (ESF) frem for Globaliseringsfonden, fordi medfinansieringssatsen er højere for ESF, der er en hurtigere gennemførelse af ESF-foreanstaltninger, der ikke er nogen forfinansiering i forbindelse med Globaliseringsfonden og på grund af den langsommelige godkendelsesprocedure i forbindelse med Globaliseringsfonden; mener imidlertid, at den øgede medfinansieringssats og den mere rettidige gennemførelses- og godkendelsesproces, der indgår i den nye forordning, løser nogle af disse problemer; beklager, at Globaliseringsfonden stadig ikke er nået ud til afskedigede arbejdstagere i alle medlemsstaterne, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af denne støtte i tilfælde af masseafskedigelser;

16. gør opmærksom på, at den gennemsnitlige varighed af godkendelsen af en EGF-ansøgning ifølge Revisionsrettens beretning er 41 uger; opfordrer til, at der gøres alt for at fremskynde procedurerne; glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at minimere forsinkelserne og strømline ansøgningsprocessen; understreger, at det er nødvendigt at styrke medlemsstaternes kapaciteter på området, og anbefaler kraftigt, at alle medlemsstater begynder at gennemføre foranstaltningerne, så snart som muligt; bemærker, at mange medlemsstater allerede gør dette;

17. bemærker, at Globaliseringsfonden lider under, at nogle medlemsstater, arbejdsmarkedsparter og virksomheder i høj grad mangler kendskab til den; opfordrer Kommissionen til at optrappe sin kommunikation til medlemsstater, nationale og lokale faglige netværk og til offentligheden; opfordrer medlemsstaterne til at fremme arbejdstagernes og deres repræsentanters kendskab til Globaliseringsfonden og til at gøre dette i tide til at sikre, at man når ud til det maksimale antal potentielle modtagere, som kan få gavn af Globaliseringsfondens foranstaltninger, og til i højere grad at promovere fordelene på baggrund af de resultater, der er opnået af Globaliseringsfonden;

18. minder om betydningen af foranstaltninger, der skal forhindre udflytning af virksomheder, der drager nytte af EU-finansiering inden for en fastsat periode, hvilket kan føre til udløsning af supplerende støtteordninger som følge af afskedigelser;

EGF-støttemodtagere

19. udtrykker tilfredshed med konklusionen i Revisionsrettens beretning, om at næsten alle EGF-støtteberettigede arbejdstagere fik tilbudt individuelt tilpassede og velkoordinerede foranstaltninger, der var skræddersyede til deres individuelle behov, og at næsten 50 % af de arbejdstagere, der har modtaget finansiel støtte, nu er tilbage i beskæftigelse; bemærker, at en mangel på rettidig og effektiv gennemførelse af EGF-programmer i nogle medlemsstater har medført underudnyttelse; mener, at inddragelsen af de ramte støttemodtagere eller disses repræsentanter, arbejdsmarkedets parter, lokale arbejdsformidlere og andre relevante interessenter i den indledende vurdering og gennemførelsen er af afgørende vigtighed for at sikre positive resultater for støttemodtagerne; opfordrer Kommissionen til at bistå medlemsstaterne i at udvikle innovative foranstaltninger og programmer, samt til i sine revisioner at vurdere, i hvilket omfang udførelsen af den samordnede pakke af individualiserede tilbud foregreb fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og krævede færdigheder og var forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi; opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med artikel 7 i den nuværende forordning at gøre yderligere bestræbelser på at indrette udførelsen af den samordnede pakke af individualiserede tilbud på en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi; bemærker, at innovation, intelligent specialisering og ressourceeffektivitet er nøglen til industriel fornyelse og økonomisk diversificering,

20. bemærker, at den gennemsnitlige andel af modtagere på 55 år eller derover i de 73 projekter, der blev analyseret i Kommissionens efterfølgende evalueringsrapport, var på 15 %, og at andelen af personer i aldersgruppen 15-24 var på 5 %; glæder sig derfor over den vægt, der i den nye forordning lægges på ældre og yngre arbejdstagere og inklusionen af NEET'er i visse ansøgninger; noterer sig, at den gennemsnitlige andel af kvindelige modtagere var på 33 % og mandlige på 67 %; bemærker, at disse tal afspejler den kønsmæssige sammensætning af arbejdsstyrken, som kan variere alt efter, hvilken sektor, der er tale om; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at mænd og kvinder behandles ens i alle EGF-ansøgninger, og opfordrer medlemsstaterne til at indsamle data med fokus på et kønsperspektiv, med henblik på at se, hvordan det påvirker kvindelige modtageres genbeskæftigelsesfrekvens; bemærker endvidere, at antallet af støttemodtagere i nogle EGF-ansøgninger er lavt sammenlignet med det samlede antal støtteberettigede modtagere, hvilket kan medføre, at virkningerne ikke bliver optimale;

Torsdag den 15. september 2016

21. mener, at inklusionen af NEET'er i EGF-ansøgninger ofte kræver forskellige former for interventioner, og mener, at alle behørigt aktører, herunder arbejdsmarkedets parter, lokale samfundsgrupper og ungdomsorganisationer, bør være repræsenteret i implementeringsfasen af hvert enkelt program, og at de bør fremme de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre maksimal deltagelse af NEET'er; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at få en stærk ledende organisation til at koordinere implementeringen af programmet, at sikre dedikeret og vedvarende støtte til at bistå NEET'er i at gennemføre programmet samt at sikre størst mulig udbetaling af programmidlerne; mener, at en uafhængig gennemgang med særligt fokus på spørgsmålet om NEET'ers deltagelse ville afdække bedste praksis; mener klart, at undtagelsen vedrørende inklusion af NEET'er bør videreføres frem til udgangen af programmeringsperioden i december 2020;

22. opfordrer Kommissionen til i sin midtvejsevaluering af Globaliseringsfonden at medtage en specifik kvalitativ og kvantitativ vurdering af EGF-støtten til unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er), navnlig i lyset af gennemførelsen af ungdomsgarantien og de nødvendige synergier mellem nationale budgetter, ESF og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet;

23. bemærker, at den gennemsnitlige andel af støtteberettigede, der blev nået, ifølge den efterfølgende evaluering i alle de 73 undersøgte sager var på 78 %. Dette omfatter 20 sager med andele af støtteberettigede på 100 % eller mere; fastholder dog, at tallet maksimalt kan være på 100 %, og at anvendelsen af tal, der er større end 100 % således fordrejer dataene, således at de peger på en betydeligt større succesrate end den faktiske rate; bemærker, at dette også gælder for budgetudnyttelsesgraden; opfordrer Kommissionen til at justere sine tal for at få en mere nøjagtig vurdering af, hvor mange støtteberettigede modtagere man har nået, og hvilken budgetudnyttelsesgrad der er tale om;

24. glæder sig over, at mange støttemodtagere først og fremmest har kunnet finde et nyt job takket være individualiseret hjælp fra Globaliseringsfonden i deres jobsøgning, og at deres færdigheder er blevet opgraderet via uddannelsesprogrammer og yderligere befordringstilskud; glæder sig ligeledes over, at Globaliseringsfonden har givet nogle arbejdstagere mulighed for at blive iværksættere ved hjælp af støtte til etablering og overtagelse af virksomheder; understreger derfor de betydelige positive virkninger, som Globaliseringsfonden angives at have på selvtilliden, følelsen af indflydelse og motivationen; understreger, at støtte fra Globaliseringsfonden har øget den sociale samhørighed og givet mennesker mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet og undgå negative arbejdslededsfælder;

25. bemærker, at EGF-støttemodtagere ifølge tal fra den efterfølgende rapport synes at have et relativt lavere uddannelsesniveau end gennemsnittet og dermed færre kvalifikationer, der kan overføres, hvilket under normale omstændigheder forringer deres beskæftigelsesmuligheder og gør dem mere sårbare på arbejdsmarkedet; er af den opfattelse, at Globaliseringsfonden kan levere den bedste EU-merværdi ved at støtte uddannelses- og omskolingsordninger for arbejdstagere, der støtter navnlig lavtuddannede sårbare grupper, og som prioriterer færdigheder, der er brug for på arbejdsmarkedet og åbner mulighed for iværksætteri;

26. bemærker, at en undersøgelse, der er gennemført som led i den efterfølgende evaluering gav blandede resultater, idet 35 % angav, at kvaliteten af den nye beskæftigelse var bedre eller langt bedre, 24 %, at den var den samme, og 41 % erklærede, at den var værre eller langt værre; idet der ikke findes nogen systematiske data, der kan danne grundlag for en vurdering, anbefales Kommissionen at indsamle mere detaljerede oplysninger om virkningerne af Globaliseringsfondens interventioner og om kvaliteten af disse med henblik på efterfølgende at kunne gennemføre eventuelle afhjælpende foranstaltninger, som måtte vise sig nødvendige;

Omkostningseffektivitet og merværdi ved Globaliseringsfonden

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udnytte mulighederne for at anvende EGF-budgettet mere fleksibelt og effektivt med fokus på resultater, virkninger og merværdi, uden at det sker på bekostning af passende og gennemsigtig anvendelse af midlerne samt overholdelse af reglerne; mener, at ansøgningsproceduren bør gøres hurtigere for at gøre fonden mere effektiv for afskedigede arbejdstagere; er bekymret over forskellen mellem de midler, der anmodes om fra Globaliseringsfonden, og de beløb, der refunderes af medlemsstaterne, idet den gennemsnitlige budgetudnyttelsesgrad kun er på 45 %; opfordrer derfor Kommissionen til nøje at undersøge årsagerne til den ringe udnyttelsesgrad og til at foreslå foranstaltninger til at fjerne eksisterende flaskehalse og sikre optimal udnyttelse af fonden; bemærker, at genbeskæftigelsesfrekvensen ved EGF-støtten ophører varierer betydeligt fra 4 % til 86 %, og understreger derfor vigtigheden af aktive og

Torsdag den 15. september 2016

inklusive arbejdsmarkedsforanstaltninger; bemærker, at EGF-midler konsekvent giver bedre resultater i nogle medlemsstater end i andre; foreslår, at Kommissionen fortsætter med at yde vejledning og give medlemsstaterne mulighed for at udveksle bedste praksis med hensyn til udnyttelsen af EGF-midler og deres anvendelse for at sikre maksimal genbeskæftigelsesfrekvens pr. udbetalt euro;

28. mener ikke, at medfinansieringssatsen på 60 % bør forhøjes;

29. glæder sig over, at i gennemsnit kun 6 % af Globaliseringsfondens midler ifølge Kommissionens efterfølgende evaluering er blevet anvendt til administrations- og forvaltningsomkostninger;

30. bemærker, at det vigtigste aspekt af omkostningseffektivitet, der kom frem under høringen af de berørte parter, var antallet af genansatte arbejdstagere, der nu betaler skatter og sociale sikringsbidrag i stedet for at trække arbejdsløshedsunderstøttelse eller andre sociale ydelser;

31. bemærker, at der i en række EGF-sager er større omkostninger til foranstaltninger i henhold til EGF-forordningens artikel 7, stk. 4, hvilket svækker den samlede virkning af EGF's investering; opfordrer Kommissionen til at håndtere spørgsmålet om sådanne omkostninger ved at indføre grænser;

32. noterer sig forslaget i den efterfølgende evaluering, om at en evaluering af den kontrafaktisk virkning er et vigtigt element i at forstå merværdien af Globaliseringsfondens; beklager, at en sådan vurdering endnu ikke er på plads;

33. glæder sig over Revisionsrettens konklusion om, at Globaliseringsfondens har tilført reel EU-merværdi, når den er blevet brugt til at medfinansiere ydelser til afskedigede arbejdstagere eller bistand, som ikke normalt findes i medlemsstaternes arbejdsløshedsunderstøttelsesordninger, og dermed har bidraget til at fremme en bedre social samhørighed i Europa; understreger, at visse medlemsstater mangler sociale sikringsbestemmelser, der er tilstrækkelige til at imødegå behovene hos de arbejdstagere, der har mistet deres arbejdspladser;

34. beklager, at en tredjedel af midlerne fra Globaliseringsfondens ifølge Revisionsretten anvendes til at godtgøre udgifter til nationale indkomststøtteordninger for arbejdstagere, hvilket ikke skaber EU-merværdi; påpeger, at den nye EGF-forordning begrænser omkostningerne til de særlige tidsbegrænsede foranstaltninger, f.eks. tilskud til jobsøgning og rekrutteringsincitamenter for arbejdsgivere, til 35 % af de samlede omkostninger til den samordnede pakke, og at de tiltag, der støttes af EGF, ikke har til formål at erstatte de passive socialsikringsforanstaltninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed i deres nationale systemer; insisterer på, at Globaliseringsfondens ikke må anvendes til at erstatte arbejdsgiveres forpligtelser over for deres arbejdstagere; opfordrer endvidere Kommissionen til ved den næste revision af forordningen at præcisere, at Globaliseringsfondens ikke må anvendes til at erstatte medlemsstaters forpligtelser over for de afskedigede arbejdstagere;

35. beklager, at budgetgennemførelsesgraden varierer fra 3 % til 110 % med en gennemsnitlig udnyttelsesgrad på 55 %; mener, at dette sommetider afspejler svagheder enten på planlægningsstadiet eller i gennemførelsesfasen, og at dette bør forbedres gennem bedre udformede og bedre gennemførte projekter;

36. beklager den mindskede finansiering til Globaliseringsfondens; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte Globaliseringsfondens yderligere med henblik på at sikre, at behovene opfyldes; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der er tilstrækkeligt personale i forhold til arbejdsbyrden og til at undgå unødvendige forsinkelser;

37. er af den opfattelse, at EGF- og ESF-foranstaltninger bør anvendes til at supplere hinanden for at give både specifikke kortsigtede og mere generelle langsigtede løsninger; noterer sig den konklusion, at medlemsstaterne generelt har koordineret Globaliseringsfondens effektivt med Den Europæiske Socialfond og de nationale arbejdsmarkedsforanstaltninger, og at der ikke er blevet konstateret nogen tilfælde af overlapning eller dobbeltfinansiering af enkeltpersoner under Revisionsrettens revision;

38. er tilfreds med konstateringen i Kommissionens rapport om Globaliseringsfondens aktiviteter i 2013 og 2014 af, at der ikke blev indberettet nogen uregelmæssigheder til Kommissionen i forbindelse med EGF-forordningerne i 2013 og 2014, og at der heller ikke blev afsluttet nogen EGF-relaterede uregelmæssigheder i 2013 og 2014;

Torsdag den 15. september 2016

Virkninger for SMV'er

39. bemærker, at SMV'er udgør 99 % af alle virksomheder i EU og beskæftiger størstedelen af EU's arbejdstagere; udtrykker i den forbindelse bekymring over, at Globaliseringsfonden har haft en meget begrænset indvirkning på SMV'er, på trods af at der klart er mulighed for, at målrette den mod SMV'er ved hjælp af visse kriterier; anerkender Kommissionens forklaring om, at de berørte arbejdstagere hos leverandører nedad i forsyningskæden aldrig bevidst er blevet udelukket, men opfordrer Kommissionen til i højere grad at omlægge Globaliseringsfonden, således af den gavner SMV'er, der spiller en væsentlig rolle i den europæiske økonomi, bl.a. ved at lægge større vægt på bestemmelsen fra artikel 8, litra d), om behovet for at identificere afskedigende virksomheders leverandører, producenter eller underleverandører i efterfølgende produktionsled eller ved at følge op på tidligere sager, hvor Globaliseringsfonden har været til gavn for SMV'er, sociale virksomheder og kooperativer med henblik på at fremme bedste praksis; understreger, at der skal tages større hensyn til proportionaliteten mellem arbejdstagere fra SMV'er og fra store virksomheder;

40. mener, at der bør være en bredere anvendelse af undtagelsen fra berettigelsestærsklen, navnlig til fordel for SMV'er; understreger betydningen af bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, i den nuværende forordning for SMV'er, eftersom de giver mulighed for, at sektorer af økonomien, der er berørt af krisen eller af globaliseringen, kan omstruktureres på regionalt plan, efter en vurdering af det enkelte tilfælde; anerkender de udfordringer, ansøgninger indgivet i henhold til disse bestemmelser støder på, og opfordrer Kommissionen til at hjælpe medlemsstaterne med at imødegå disse udfordringer for at gøre Globaliseringsfonden til en brugbar løsning for de afskedigede arbejdstagere; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til princippet om at »tænke småt først« i planlægnings- og anvendelsesfaserne;

41. noterer sig koncentrationen af ansøgninger inden for produktions- og konstruktionssektorerne og navnlig i automobil- og luftfartsindustrien, hvor støtten primært går til store virksomheder; opfordrer medlemsstaterne og de regionale myndigheder med enekompetence til proaktivt at støtte afskedigede arbejdstagere i SMV'er, kooperativer og sociale virksomheder ved at anvende den fleksibilitet, der gives mulighed for i artikel 4, stk. 2, i den nuværende forordning, især hvad angår kollektive ansøgninger vedrørende SMV'er og andre faciliteter, som fremmer mere udtalt støtte og bredere adgang for SMV'er; opfordrer også til at informere SMV'er om de muligheder, de har i forbindelse med Globaliseringsfonden; understreger, at disse sager, hvor SMV'er støttes, bør betragtes som en merværdi ved Globaliseringsfonden;

42. er tilfreds med resultatet af Kommissionens efterfølgende gennemførelsesrapport, hvori der blev konstateret en positiv tendens mellem de ressourcer, der anvendtes på fremme af iværksætteri og antallet af personer i selvstændig beskæftigelse ved afslutningen af foranstaltningerne; bemærker imidlertid, at den gennemsnitlige selvstændige beskæftigelsesfrekvens for samtlige EGF-sager er helt nede på 5 %, og at der bør iværksættes foranstaltninger til at fremme iværksættere såsom støtte til etablering af virksomhed og andre incitament; understreger i denne forbindelse vigtigheden af livslang læring, mentorordninger og peer-to-peer-net; mener, at der er plads til yderligere forbedringer i anvendelsen af Globaliseringsfonden, alene eller i samarbejde med andre fonde som f.eks. ESI-fondene, til at støtte iværksætteri og opstart af virksomhed, men understreger, at støtte til iværksætteri bør være baseret på bæredygtige forretningsplaner; opfordrer medlemsstaterne til at lægge vægt på inddragelsen af kvinder og piger i iværksætterprogrammer;

43. glæder sig over de bestræbelser, der udfoldes i flere medlemsstater for at øge anvendelsen af foranstaltninger til støtte for iværksætterkulturen og den sociale økonomi i form af støtte til etablering af virksomhed og foranstaltninger til fremme af iværksætterkultur og sociale kooperativer og tjenesteydelser for nye iværksættere;

Datakrav

44. mener, at Kommissionens metodiske tilgang i forbindelse med en række komplicerende faktorer såsom potentielle dataundladelser, regionale og nationale karakteristika, forskellige makro- og mikroøkonomiske forhold, små prøvestørrelser og visse nødvendige forudsætninger skal være stringent og gennemskuelig og medvirke til at gennemføre foranstaltninger, der sigter mod at rette op på de mangler, der vanskeliggør en sådan tilgang;

45. understreger, at det i Revisionsrettens beretning konkluderes, at nogle medlemsstater ikke har fastsat nogen kvantitative mål for reintegration, og at de eksisterende data ikke er tilstrækkelige til, at man kan vurdere, hvor effektive foranstaltningerne er med hensyn til at få arbejdstagerne tilbage i beskæftigelse igen; anerkender Kommissionens erklæring om, at EGF-forordningen ikke indeholder kvantitative mål for reintegration på arbejdsmarkedet, og at de forskellige EGF-foranstaltninger kan vurderes ved hjælp af andre midler; anbefaler derfor, at medlemsstaterne opstiller kvantitative mål for reintegration og systematisk differentierer mellem Globaliseringsfonden, Den Europæiske Socialfond og andre nationale

Torsdag den 15. september 2016

foranstaltninger specifikt udformet med henblik på arbejdstagere, der rammes af masseafskedigelser; opfordrer endvidere Kommissionen til at fremlægge oplysninger om typen og kvaliteten af de arbejdspladser, som de mennesker, der er blevet reintegreret på arbejdsmarkedet, har fundet, og oplyse om de mellem- og langsigtede tendenser, hvad angår andelen af personer, der er vendt tilbage på arbejdsmarkedet som følge af EGF-interventioner; medlemsstaterne bør endvidere sondre mellem de to vigtigste former for EGF-foranstaltninger, dvs. aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger og indkomststøtte til arbejdstagere, samt give mere detaljerede oplysninger om de foranstaltninger, der bruges af de enkelte deltagere, for at muliggøre en mere nøjagtig cost-benefit-analyse af de forskellige foranstaltninger; opfordrer også Kommissionen til at fremskaffe oplysninger om, og begrundelser for, hvorfor EGF-ansøgninger ikke er blevet godkendt på Kommissionsniveau;

46. minder medlemsstaterne om deres forpligtelse til at tilvejebringe oplysninger om, hvor stor en procentdel, der er kommet i beskæftigelse igen 12 måneder efter gennemførelsen af foranstaltningerne, med henblik på at garantere den nødvendige overvågning af Globaliseringsfondens virkning og effektivitet;

47. understreger, at der er behov for at strømline revisionsprocedurerne på nationalt plan for at sikre sammenhæng og effektivitet og for at undgå unødvendige gentagelser mellem organer på forskellige kontrolniveauer;

48. anbefaler en styrkelse af informationsstrømme og støtteordninger mellem den nationale kontaktperson og de regionale eller lokale partnere, der behandler sagerne;

49. anbefaler, at der gennemføres mere regelmæssige peer reviews, tværnationale udvekslinger og parringer af nye EGF-sager med tidligere EGF-sager med henblik på at udveksle god praksis og indarbejde erfaringer; anbefaler derfor at oprette en platform for bedste praksis, der er let tilgængelig og støtter en bedre udveksling af integrerede løsninger

50. bemærker, at Europa-Parlamentets Forskningstjeneste giver udtryk for betænkeligheder med hensyn til metoden til beregning af fordelene ved EGF; fremhæver behovet for yderligere krav om resultatindikatorer.

51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bevare bestemmelserne i den nuværende EGF-forordning om ydelser til plejere; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at udvikle fleksible arbejdsordninger og uddannelsestiltag og om muligt at henlægge disse foranstaltninger til lokalsamfund, idet mange kvindelige afskedigede arbejdstagere kan have mindre geografisk fleksibilitet på grund af familiemæssige omsorgsforpligtelser

52. opfordrer de regionale og lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundets organisationer til at koordinere indsatsen blandt aktørerne på arbejdsmarkedet for at opnå bedre adgang til støtte fra Globaliseringsfondens i tilfælde af fremtidige afskedigelser; opfordrer endvidere til øget deltagelse af arbejdsmarkedets parter i overvågningen og evalueringen af fondens aktiviteter og navnlig til at tilskynde repræsentanter for de kvindelige interesserede parter for at sikre, at der lægges mere vægt på kønsaspektet.

53. opfordrer Kommissionen til at overveje at overdrage evalueringen af Globaliseringsfondens, jf. forordnings artikel 20, til Eurofound; mener, at Kommissionen i forbindelse med et sådant forslag kunne forsyne Eurofound med de nødvendige finansielle midler, svarende til de nuværende udbudsudgifter og personalemæssige omkostninger i forbindelse med EGF-evalueringer; desuden kunne Kommissionen — i og med at den største hindring for bedre evalueringer er manglen på tilstrækkelige data — pålægge medlemsstaterne at indberette de relevante data til Eurofound;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 13. september 2016

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0323

Anmodning om ophævelse af István Ujhelyis immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om anmodning om ophævelse af István Ujhelyis immunitet (2015/2237(IMM))**

(2018/C 204/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af István Ujhelyis immunitet besluttet ved kendelse af 26. november 2014 fra den centrale distriktsdomstol i Pest (Ungarn) i forbindelse med en verserende straffesag ved denne domstol, som er fremsendt af Ungarns faste repræsentant den 15. juli 2015, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 7. september 2015,
- der har hørt István Ujhelyi den 28. januar 2016, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 5,
- der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 4, stk. 2, i den ungarske grundlov,
- der henviser til artikel 10, stk. 2, i den ungarske lov nr. LVII fra 2004 om de ungarske medlemmer af Europa-Parlamentets status,
- der henviser til artikel 74, stk. 3, og artikel 79, stk. 2, i den ungarske lov nr. XXXVI fra 2012 om nationalforsamlingen,

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tirsdag den 13. september 2016

- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0229/2016),
  - A. der henviser til, at den centrale distriktsdomstol i Pest har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet István Ujhelyis parlamentariske immunitet i forbindelse med en sag ved den pågældende domstol;
  - B. der henviser til, at domstolens anmodning vedrører en straffesag om ærekrænkelse i forbindelse med nogle udtalelser fra István Ujhelyi den 25. april 2014 angående en person i Ungarn;
  - C. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;
  - D. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer under mødeperioderne i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
  - E. der henviser til, at parlamentsmedlemmerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i den ungarske grundlov har ret til immunitet og til et vederlag for at fremme deres uafhængighed;
  - F. der henviser til, at et medlem af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 10, stk. 1, i den ungarske lov nr. LVII fra 2004 om de ungarske medlemmer af Europa-Parlamentets status indrømmes samme grad af immunitet som et medlem af det ungarske parlament;
  - G. der henviser til, at der i henhold til artikel 74, stk. 3, i den ungarske lov nr. XXXVI fra 2012 om nationalforsamlingen skal indgives et forslag om ophævelse af immuniteten til formanden af chefanklageren, inden der rejses tiltale, eller af retten, efter at der er rejst tiltale;
  - H. der henviser til, at en person, der er registreret som kandidat ved valget af medlemmerne, i henhold til artikel 79, stk. 2, i den ungarske lov nr. XXXVI fra 2012 om nationalforsamlingen nyder den samme immunitet, og at de udtalelser, der blev fremsat den 25. april 2014, derfor bør være omfattet af det ungarske parlaments absolutte immunitet, bortset fra at en eventuel afgørelse om ophævelse af immuniteten træffes af den nationale valgkomité, og eventuelle forslag om ophævelse af immuniteten indgives til formanden for den nationale valgkomité;
  - I. der henviser til, at de omhandlede udtalelser blev fremsat den 25. april 2014 på et tidspunkt, hvor István Ujhelyi ikke var medlem af Europa-Parlamentet, men medlem af det nationale parlament;
  - J. der henviser til, at anklagerne mod István Ujhelyi ikke har forbindelse med synspunkter, han har tilkendegivet, eller stemmer, han har afgivet, under udøvelsen af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet, og at artikel 8 i protokol nr. 7 dermed ikke finder anvendelse;
    1. vedtager at ophæve István Ujhelyis immunitet;
    2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de kompetente ungarske myndigheder.
-

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0324

Anmodning om beskyttelse af Rosario Crocettas privilegier og immuniteter**Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om anmodning om beskyttelse af Rosario Crocettas privilegier og immuniteter (2016/2015(IMM))**

(2018/C 204/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 7. januar 2016 fra Rosario Crocetta om beskyttelse af hans privilegier og immuniteter i forbindelse med en verserende straffesag ved den tredje strafferetlige afdeling i domstolen i Palermo, Italien (RGNR No 20445/2012), hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 21. januar 2016,
  - der har hørt Rosario Crocetta, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 5,
  - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
  - der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013 ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 595 i den italienske straffelov,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, og artikel 7 og 9,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0230/2016),
- A. der henviser til, at Rosario Crocetta, tidligere medlem af Europa-Parlamentet, har anmodet om beskyttelse af sin parlamentariske immunitet i forbindelse med en verserende straffesag ved den tredje strafferetlige afdeling i domstolen i Palermo; der henviser til, at ifølge underretningen fra anklagemyndigheden påstås Crocetta at have fremsat æreskrænkende udtalelser, hvilket er strafbart i henhold til artikel 595 i den italienske straffelov;
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv; der henviser til, at da en sådan immunitet har til formål at beskytte Europa-Parlamentets medlemmers ytringsfrihed og uafhængighed, må den anses for en absolut immunitet, som forhindrer enhver form for retsforfølgning på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af parlamentariske hverv ⁽²⁾;
- C. der henviser til, at Domstolen har fastslået, at en meningstilkendegivelse for at være omfattet af immuniteten skal være fremsat af et medlem af Europa-Parlamentet under udøvelsen af hans hverv, hvilket således forudsætter, at der foreligger en forbindelse mellem den udtrykte meningstilkendegivelse og det parlamentariske hverv; forbindelsen skal fremgå direkte og klart ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

⁽²⁾ Forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra, jf. ovenfor, præmis 27.

⁽³⁾ Sag C-163/10, Patriciello, jf. ovenfor, præmis 33 og 35.

Tirsdag den 13. september 2016

- D. der henviser til, at Rosario Crocetta var medlem af Europa-Parlamentet, da han fremsatte de omhandlede udtalelser;
- E. der henviser til, at Rosario Crocettas parlamentariske arbejde viser, at han altid har været meget aktiv i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og indvirkningen heraf på Unionen og dets medlemsstater; der henviser til, at han også har haft fokus på den systematiske korruptions indflydelse på politik og økonomi, især med hensyn til offentlige udbud på det miljøpolitiske område;
- F. der henviser til, at sagens faktiske omstændigheder, som de kommer til udtryk i de dokumenter, der er fremlagt for Retsudvalget og under høringen i udvalget, viser, at Rosario Crocettas udtalelser har en direkte og klar forbindelse med hans parlamentariske hverv;
- G. der henviser til, at Rosario Crocetta derfor kan anses for at have handlet som led i udøvelsen af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet;
1. vedtager at beskytte Rosario Crocettas privilegier og immuniteter;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Italienske Republiks kompetente myndigheder og Rosario Crocetta.
-

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0325

Anmodning om ophævelse af Sotirios Zarianopoulos' immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om anmodning om ophævelse af Sotirios Zarianopoulos' immunitet (2016/2083(IMM))**

(2018/C 204/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Sotirios Zarianopoulos' immunitet, som er fremsendt af anklageren ved Grækenlands højesteret den 28. marts 2016 i forbindelse med en sag, der foreslås af Thessalonikis anklager for lovovertrædelser (sag ABM A2015/1606), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 27. april 2016,
  - der henviser til, at Sotirios Zarianopoulos har givet afkald på retten til at blive hørt, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 5,
  - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
  - der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013 ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 62 i Den Helleniske Republiks forfatning,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0233/2016),
- A. der henviser til, at anklageren ved Grækenlands højesteret har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Sotirios Zarianopoulos' parlamentariske immunitet i forbindelse med en sag om en påstået lovovertrædelse;
- B. der henviser til, at, Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- C. der henviser til, at det fastslås i artikel 62 i Den Helleniske Republiks forfatning, at et parlamentsmedlem under sit mandat ikke kan retsforfølges, fastholdes eller fængsles eller på anden måde berøves sin frihed uden parlamentets samtykke;
- D. der henviser til, at de græske myndigheder planlægger en retsforfølgning af Sotirios Zarianopoulos for manglende opfyldelse af nogle retlige forpligtelser sammen med andre;
- E. der henviser til, at den planlagte retsforfølgning vedrører byrådet i Thessalonikis udstedelse i 2011 af nogle angiveligt ulovlige tilladelser til at benytte offentlig ejendom med henblik på anlæg af terrasser på gågader, og at Sotirios Zarianopoulos retsforfølges i sin egenskab af tidligere medlem af det pågældende byråd;
- F. der henviser til, at den planlagte retsforfølgning klart ikke har forbindelse til Sotirios Zarianopoulos' status som medlem af Europa-Parlamentet, men derimod til hans tidligere hverv som medlem af byrådet i Thessaloniki

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tirsdag den 13. september 2016

- G. der henviser til, at den planlagte retsforfølgning ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- H. der henviser til, at der ikke er nogen grund til at formode, at den planlagte retsforfølgning har til formål at skade medlemmets politiske virksomhed (*fumus persecutionis*), så meget mere som retsforfølgningen vedrører alle de daværende medlemmer af byrådet;
1. vedtager at ophæve Sotirios Zarianopoulos' immunitet;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de græske myndigheder.
-

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0362

Vedtagelse af ændringer til et kommissionsforslag (fortolkning af forretningsordenens artikel 61, stk. 2)**Europa-Parlamentets afgørelse af 15. september 2016 om vedtagelse af ændringer til et kommissionsforslag (fortolkning af forretningsordenens artikel 61, stk. 2) (2016/2218(REG))**

(2018/C 204/26)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til skrivelse af 13. september 2016 fra formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

— der henviser til forretningsordenens artikel 226,

1. vedtager at vedføje følgende fortolkning til forretningsordenens artikel 61, stk. 2:

»Intet forhindrer Parlamentet i at beslutte at afholde, hvis det er hensigtsmæssigt, en afsluttende forhandling som følge af betænkningen fra det kompetente udvalg, til hvilket sagen er henvist til fornyet behandling.«

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Tirsdag den 13. september 2016

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0326

Aftale mellem EU og Kina i tilslutning til Kroatiens tiltrædelse ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kina i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens toldtarif i tilslutning til landets tiltrædelse af Den Europæiske Union (15561/2015 — C8-0158/2016 — 2015/0298(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 204/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15561/2015),
  - der henviser til aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kina i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens toldtarif i tilslutning til landets tiltrædelse af Den Europæiske Union (15562/2015),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0158/2016),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0231/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Folkerepublikken Kinas regering og parlament.

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0327

Aftale mellem EU og Uruguay i tilslutning til Kroatiens tiltrædelse ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Østlige Republik Uruguay i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens liste i tilslutning til dens tiltrædelse af Den Europæiske Union (06870/2016 — C8-0235/2016 — 2016/0058(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 204/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (06870/2016),
  - der henviser til udkast til aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Østlige Republik Uruguay i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens toldtarif i tilslutning til dens tiltrædelse af Den Europæiske Union (06871/2016),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0235/2016),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0241/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Østlige Republik Uruguays regering og parlament.
-

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0328

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten — Lazaros Stavrou Lazarou

Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om den foreslåede udnævnelse af Lazaros Stavrou Lazarou til medlem af Revisionsretten (C8-0190/2016 — 2016/0807(NLE))

(Høring)

(2018/C 204/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0190/2016),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 121,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A8-0258/2016),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget den 5. september 2016 afholdt en høring med den af Rådet indstillede kandidat til posten som medlem af Revisionsretten;
1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Lazaros Stavrou Lazarou til medlem af Revisionsretten;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.
-

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0329

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten — João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredo**Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om den foreslåede udnævnelse af João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredo til medlem af Revisionsretten (C8-0260/2016 — 2016/0809(NLE))****(Høring)**

(2018/C 204/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0260/2016),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 121,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A8-0259/2016),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget den 5. september 2016 afholdt en høring med den af Rådet indstillede kandidat til posten som medlem af Revisionsretten;
1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af João Alexandre Tavares Gonçalves de Figueiredo til medlem af Revisionsretten;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.
-

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0330

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten — Leo Brincat

Europa-Parlamentets afgørelse af 13. september 2016 om den foreslåede udnævnelse af Leo Brincat til medlem af Revisionsretten (C8-0185/2016 — 2016/0806(NLE))

(Høring)

(2018/C 204/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0185/2016),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 121,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A8-0257/2016),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget den 5. september 2016 afholdt en høring med den af Rådet indstillede kandidat til posten som medlem af Revisionsretten;
1. afgiver negativ udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Leo Brincat til medlem af Revisionsretten og anmoder Rådet om at trække sit forslag tilbage og fremsætte et nyt forslag om udnævnelse over for Parlamentet;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0331

Statistikker over varehandelen med tredjelande (delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser) ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, vedrørende vedtagelsen af visse foranstaltninger (08536/1/2016 — C8-0226/2016 — 2013/0279(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2018/C 204/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (08536/1/2016 — C8-0226/2016),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0579),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 76,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om International Handel (A8-0240/2016),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 12.3.2014, P7_TA(2014)0226.

Tirsdag den 13. september 2016

P8_TA(2016)0332

Statistikker over priserne på naturgas og elektricitet ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske statistikker over priserne på naturgas og elektricitet og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/92/EF om en fællesskabsprocedure med hensyn til gennemsigtigheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien (COM(2015)0496 — C8-0357/2015 — 2015/0239(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 204/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0496),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 338, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0357/2015),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 22. juni 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0184/2016),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2015)0239

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. september 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2016/... om europæiske statistikker over priserne på naturgas og elektricitet og om ophævelse af direktiv 2008/92/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/1952.)

Onsdag den 14. september 2016

P8_TA(2016)0339

Protokol til aftalen EF-Schweiz om fri bevægelighed for personer (Kroatiens tiltrædelse) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. september 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Republikken Kroatiens deltagelse som kontraherende part i medfør af landets tiltrædelse af Den Europæiske Union (14381/2013 — C8-0120/2016 — 2013/0321(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 204/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14381/2013),
  - der henviser til protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Republikken Kroatiens deltagelse som kontraherende part i medfør af landets tiltrædelse af Den Europæiske Union (14382/2013),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 217, artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0120/2016),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, artikel 99, stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0216/2016),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Det Schweiziske Forbunds regering og parlament.
-

Onsdag den 14. september 2016

P8_TA(2016)0340

Socialt trepartstopmøde om vækst og beskæftigelse ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. september 2016 om udkast til Rådets afgørelse om det sociale trepartstopmøde om vækst og beskæftigelse og om ophævelse af afgørelse 2003/174/EF (05820/2014 — C8-0164/2016 — 2013/0361(APP))

(Særlig lovgivningsprocedure — godkendelse)

(2018/C 204/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05820/2014),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 352, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0164/2016),
  - der henviser til sin interimsbeslutning af 15. april 2014 om forslag til Rådets afgørelse om et socialt trepartstopmøde om vækst og beskæftigelse ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0252/2016),
1. godkender udkastet til Rådets afgørelse;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0377.

Onsdag den 14. september 2016

P8_TA(2016)0341

Tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. september 2016 om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, om ændring af direktiv 2009/100/EF og om ophævelse af direktiv 2006/87/EF (07532/2/2016 — C8-0227/2016 — 2013/0302(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2018/C 204/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets holdning ved førstebehandling (07532/2/2016 — C8-0227/2016),
  - der henviser til udtalelse af 21. januar 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse af 31. januar 2014 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0622),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 76,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0256/2016),
1. godkender Rådets holdning;
  2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 177 af 11.6.2014, s. 58.

⁽²⁾ EUT C 126 af 26.4.2014, s. 48.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 15.4.2014, P7_TA(2014)0343.

Onsdag den 14. september 2016

P8_TA(2016)0342

Økonomisk partnerskabsaftale mellem EU og SADC-ØPA-landene ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. september 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og SADC-ØPA-landene på den anden side (10107/2016 — C8-0243/2016 — 2016/0005(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 204/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10107/2016),
  - der henviser til udkast til økonomisk partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og SADC-ØPA-landene på den anden side (05730/2016),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 3 og 4, artikel 209, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0243/2016),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A8-0242/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne og i SADC-ØPA-landene (Botswana, Lesotho, Mozambique, Namibia, Sydafrika og Swaziland).
-

Onsdag den 14. september 2016

P8_TA(2016)0347

Beslutning om at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: Dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer

Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2016 om Kommissionens delegerede forordning af 30. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) vedrørende reguleringsmæssige tekniske standarder for præsentation, indhold, gennemgang og revision af dokumenter med central information og betingelser for opfyldelse af kravet for stillen til rådighed af sådanne dokumenter (C(2016)03999 — 2016/2816(DEA))

(2018/C 204/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2016)03999) (i det følgende benævnt den delegerede forordning),
- der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), navnlig artikel 8, stk. 5, artikel 10, stk. 2, og artikel 13, stk. 5,
- der henviser til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF,
- der henviser til det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som blev forelagt den 6. april 2016 af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 10 og 56 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010,
- der henviser til den skrivelse, som Kommissionen er blevet meddelt, og som blev sendt af formanden for Økonomi- og Valutaudvalget til Kommissionen den 30. juni 2016, og den skrivelse, der blev sendt af formanden for Økonomi- og Valutaudvalget den 12. juli 2016,
- der henviser til forslag til beslutning fra Økonomi- og Valutaudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 3,
- A. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at forbrugeroplysninger om investeringsprodukter er sammenlignelige med henblik på at fremme lige konkurrencevilkår på markedet, uanset hvilken type finansiel formidler der producerer eller markedsfører dem;
- B. der henviser til, at det ville være vildledende over for investorer at fjerne kreditrisikoen fra beregningen af forsikringsprodukters risikoklassificering;

Onsdag den 14. september 2016

- C. der henviser til, at behandlingen af produkter med flere optioner stadig skal præciseres, navnlig med hensyn til den udtrykkelige undtagelse, som gælder for investeringsinstitutter i henhold til forordning (EU) nr. 1286/2014;
- D. der henviser til, at den delegerede retsakt, som Kommissionen har vedtaget, indeholder fejl i metoden til beregning af fremtidige resultatscenarier og derfor ikke opfylder kravet i forordning (EU) nr. 1286/2014 om at forelægge oplysninger, som er nøjagtige, redelige, klare og ikke vildledende, og viser navnlig ikke i forbindelse med visse PRIIP'er — selv i det negative scenarie og endda for produkter, der regelmæssigt har ført til tab i løbet af den anbefalede korteste holdeperiode — at investorerne kan miste penge;
- E. der henviser til, at der i den delegerede forordning mangler en detaljeret vejledning om »advarslen vedrørende forståelighed«, hvilket skaber en alvorlig risiko for inkonsekvent gennemførelse af dette element i dokumentet med central information i hele det indre marked;
- F. der henviser til, at Parlamentet fortsat er af den opfattelse, at en yderligere standardisering af, hvornår advarslen vedrørende forståelighed skal anvendes, bør indføres som et supplerende mandat for reguleringsmæssige tekniske standarder;
- G. der henviser til, at der, såfremt den delegerede forordning ikke ændres, er en risiko for, at reglerne i den delegerede forordning vil være i strid med ånden i og formålet med lovgivningen, som er at give klare, sammenlignelige, forståelige og ikke-vildledende oplysninger om PRIIP'er til detailinvestorer;
- H. der henviser til, at Parlamentets forhandlingsteam i en skrivelse af 30. juni 2016, som blev sendt til Kommissionen af formanden for Økonomi- og Valutaudvalget, anmodede Kommissionen om at vurdere, om gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1286/2014 burde udsættes;
1. gør indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning;
  2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og underrette den om, at den delegerede forordning ikke kan træde i kraft;
  3. anmoder Kommissionen om at forelægge en ny delegeret retsakt, som tager hensyn til ovenstående bekymringer;
  4. opfordrer Kommissionen til at overveje et forslag til udsættelse af datoen for anvendelse af forordning (EU) nr. 1286/2014 uden at ændre nogen anden bestemmelse i niveau 1 med henblik på at sikre en gnidningsløs gennemførelse af kravene i forordningen og den delegerede forordning og undgå anvendelsen af niveau 1, uden at der på forhånd er trådt reguleringsmæssige tekniske standarder i kraft;
  5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0348

Udnævnelse af en ny kommissær**Europa-Parlamentets afgørelse af 15. september 2016 om godkendelse af udnævnelsen af Julian King til medlem af Kommissionen (C8-0339/2016 — 2016/0812(NLE))**

(2018/C 204/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 246, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til artikel 106a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
  - der henviser til punkt 6 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ⁽¹⁾,
  - der henviser til Jonathan Hills fratræden som medlem af Kommissionen, der fandt sted den 25. juni 2016,
  - der henviser til Rådets skrivelse af 15. juli 2016, hvorved Rådet hørte Parlamentet vedrørende en afgørelse, der skal træffes ved fælles overenskomst med formanden for Kommissionen, om udnævnelse af Julian King til medlem af Kommissionen (C8-0339/2016),
  - der henviser til høringen den 12. september 2016 af Julian King ved Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, og til den evalueringsudtalelse, som er udarbejdet efter den mundtlige høring;
  - der henviser til forretningsordenens artikel 118 og bilag XVI hertil,
1. godkender udnævnelsen af Julian King til medlem af Kommissionen;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer.

⁽¹⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0352

Rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. september 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (COM(2015)0668 — C8-0405/2015 — 2015/0306(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 204/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0668),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 79, stk. 2, litra c, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0405/2015),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 30. juni 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0201/2016),
  1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2015)0306

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. september 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om indførelse af et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold og om ophævelse af Rådets henstilling af 30. november 1994

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/1953.)

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0353

Prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel ***I**Europa-Parlamentets ændringer af 15. september 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel (COM(2015)0583 — C8-0375/2015 — 2015/0268(COD))⁽¹⁾****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)****[Ændring 1, medmindre andet er angivet]**

(2018/C 204/41)

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,**under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank⁽²⁾,****efter høring af** Regionsudvalget,efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽³⁾, og

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 61, stk. 2, andet afsnit (A8-0238/2016).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ■ .

⁽¹⁾ EUT C 177 af 18.5.2016, s. 9.

⁽²⁾ EUT C 195 af 2.6.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af ... [(EUT ...)] [(endnu ikke offentliggjort i EUT)] og Rådets afgørelse af ... .

Torsdag den 15. september 2016

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning er et afgørende skridt i oprettelsen af kapitalmarkedsunionen som fastsat i meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 30. september 2015 om en handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion. Formålet med kapitalmarkedsunionen er at gøre det lettere for virksomheder at få adgang til mere diversificerede kapitalkilder i hele EU (herefter »Unionen«), at gøre markederne mere effektive og give investorer og sparere yderligere muligheder for at sætte deres penge i arbejde med det formål at øge væksten og skabe arbejdspladser.
- (2) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF ⁽¹⁾ blev der fastlagt harmoniserede principper og regler om det prospekt, der skal udarbejdes, godkendes og offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel. I lyset af den lovgivningsmæssige og markedsmæssige udvikling siden direktivet trådte i kraft bør dette direktiv erstattes.
- (3) Videregivelse af oplysninger i forbindelse med udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked er af afgørende betydning for beskyttelsen af investorerne, idet informationsasymmetrien mellem investorer og udstedere afhjælpes. Harmoniseringen af denne videregivelse af oplysninger gør det muligt at etablere en grænseoverskridende pasordning, der fremmer et effektivt fungerende indre marked for en bred vifte af værdipapirer.
- (4) Forskellige tilgange vil føre til en fragmentering af det indre marked, da udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse, vil være underlagt forskellige regler i forskellige medlemsstater, og prospekter, som godkendes i én medlemsstat, kan forhindres i at blive anvendt i andre medlemsstater. Hvis der ikke indføres en harmoniseret ramme, der sikrer en ensartet videregivelse af oplysninger, og at emittentpasset fungerer i hele Unionen, vil forskelle i medlemsstaternes lovgivning sandsynligvis hindre, at det indre marked for værdipapirer fungerer tilfredsstillende. For at sikre, at det indre marked fungerer effektivt, og forbedre betingelserne for dets gennemførelse, navnlig med hensyn til kapitalmarkederne, og for at sikre et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse bør der derfor fastlægges en retlig ramme for prospekter på EU-plan.
- (5) Når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, er det hensigtsmæssigt og nødvendigt, at oplysningsreglerne fastlægges i en forordning for at sikre, at bestemmelser, der pålægger personer, som er involveret i udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel af værdipapirer på et reguleret marked, direkte forpligtelser, anvendes på samme måde i hele Unionen. Da den retlige ramme for prospektregler nødvendigvis involverer foranstaltninger, der præciserer krav vedrørende alle de forskellige aspekter af prospekter, kan selv små afvigelser i tilgangen til et af disse aspekter skabe væsentlige hindringer for grænseoverskridende udbud af værdipapirer, for noteringer på flere regulerede markeder og for EU's forbrugerbeskyttelsesregler. Derfor bør anvendelsen af en forordning, som finder direkte anvendelse uden national lovgivning, mindske muligheden for, at der træffes divergerende foranstaltninger på nationalt niveau, og sikre en ensartet tilgang og større retssikkerhed samt forhindre væsentlige hindringer for grænseoverskridende udbud og noteringer på flere regulerede markeder. Anvendelsen af en forordning vil ligeledes styrke tilliden til markedsgennemsigtigheden i hele Unionen og mindske reglerens kompleksitet og virksomhedernes søge- og overholdelsesomkostninger.
- (6) Vurderingen af **Europa-Parlamentets og Rådets** direktiv 2010/73/EU ⁽²⁾ har vist, at de oprindelige mål for visse ændringer indført ved dette direktiv ikke er blevet opfyldt, og at der er behov for yderligere ændringer af prospektordningen i Unionen for at forenkle og forbedre dens anvendelse, øge dens effektivitet og styrke Unionens internationale konkurrenceevne og således bidrage til at mindske de administrative byrder.

⁽¹⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).**

⁽²⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (EUT L 327 af 11.12.2010, s. 1).**

Torsdag den 15. september 2016

- (7) Formålet med denne forordning er at sikre investorbekyttelsen og markedseffektiviteten og samtidig styrke det indre marked for kapital. Fremlæggelsen af de oplysninger, som afhængigt af de karakteristiske træk ved udstederen og ved værdipapirerne er en forudsætning for, at investorerne er i stand til at træffe en informeret investeringsbeslutning, sikrer sammen med reglerne for forretningsvirksomhed investorbekyttelsen. I øvrigt er sådanne oplysninger et effektivt middel til at styrke tilliden til værdipapirer, og de bidrager således til at sikre, at værdipapirmarkedene fungerer tilfredsstillende, og til at fremme udviklingen af disse. Disse oplysninger bør offentliggøres i et prospekt.
- (8) Oplysningskravene i denne forordning forhindrer ikke en medlemsstat eller en kompetent myndighed eller en børs i via sine regler at pålægge andre særlige krav i forbindelse med værdipapirers optagelse til handel på et reguleret marked (navnlig med hensyn til virksomhedskultur). Disse krav kan ikke direkte eller indirekte begrænse udarbejdelsen, indholdet og udsendelsen af et prospekt, der er godkendt af en kompetent myndighed.
- (9) Værdipapirer, der ikke er kapitalandele, men som udstedes af en medlemsstat eller af en af dennes regionale eller lokale myndigheder, af et offentligt internationalt organ, som en eller flere medlemsstater er medlem af, af Den Europæiske Centralbank eller medlemsstaternes centralbanker, bør ikke omfattes af denne forordning og berøres således ikke af denne forordning.
- (10) For at sikre investorbekyttelse bør prospektkravet både finde anvendelse på værdipapirer, der er kapitalandele, og værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som udbydes til offentligheden eller optages til handel på regulerede markeder. Visse værdipapirer omfattet af denne forordning giver ihændehaveren ret til at erhverve omsættelige værdipapirer eller modtage et kontant beløb gennem en kontant afregning, der er fastlagt under henvisning til andre instrumenter, navnlig omsættelige værdipapirer, valutaer, rente eller afkast, råvarer eller andre indekser eller målestokke. Denne forordning finder navnlig anvendelse på warrants og covered warrants, beviser, aktiebeviser og konverterbare obligationer, f.eks. værdipapirer, der kan konverteres efter investors eget valg.
- (11) For at sikre, at prospektet godkendes og kan anvendes under pasordningen, og at der føres tilsyn med overholdelsen af denne forordning, navnlig hvad angår annoncering, skal der udpeges en kompetent myndighed for hvert prospekt. Det skal således fastlægges klart i forordningen, hvilket hjemland der er bedst placeret til at godkende prospektet.
- (12) Ved udbud af værdipapirer til offentligheden til en **samlet værdi i Unionen** af mindre end **1 000 000 EUR** vil omkostningerne til udarbejdelse af prospektet i henhold til denne forordning sandsynligvis være uforholdsmæssigt store i forhold til det forventede provenu fra udbuddet. Det er derfor hensigtsmæssigt, at kravet om at udarbejde et prospekt i henhold til denne forordning ikke finder anvendelse på så små udbud. Medlemsstaterne bør ikke **anvende kravet om udarbejdelse af et prospekt i henhold til denne forordning på udbud af værdipapirer med en samlet værdi på under denne tærskel. Endvidere bør medlemsstaterne ikke på nationalt plan** pålægge andre oplysningskrav, der **kan udgøre** en uforholdsmæssig stor og unødvendig byrde i forhold til disse udbud, og således øge fragmenteringen på det indre marked. **Såfremt medlemsstaterne pålægger sådanne oplysningskrav på nationalt plan, bør de underrette Kommissionen og ESMA om de regler, der finder anvendelse.**
- (12a) **Kommissionen bør analysere sådanne nationale oplysningskrav og indarbejde resultaterne heraf i sit arbejde vedrørende crowdfunding under hensyntagen til nødvendigheden af at undgå fragmentering på det indre marked. Det er vigtigt, at de lovgivningsmæssige rammer på EU-plan sikrer, at virksomhederne har tilstrækkelige muligheder for at rejse kapital. I kapitalmarkedsunionens ånd og for at frigøre investeringer bør Kommissionen derfor foreslå et lovgivningsinitiativ med henblik på at regulere og harmonisere crowdfunding-praksisser i hele EU.**
- (13) **Da de finansielle markeder i Unionen desuden varierer i størrelse, bør medlemsstaterne have mulighed for at fritage udbud af værdipapirer til offentligheden med en værdi på højst 5 000 000 EUR fra prospektforpligtelsen i denne forordning. Medlemsstaterne bør derfor navnlig selv kunne fastsætte den tærskel mellem 1 000 000 EUR og 5 000 000 EUR i den nationale lovgivning for den samlede værdi af udstedelsen i Unionen beregnet over en periode på 12 måneder, hvorfra denne fritagelse skal finde anvendelse, under hensyntagen til det beskyt-**

Torsdag den 15. september 2016

telsesniveau for indenlandske investorer, som de finder passende. **Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen og ESMA om den tærskel, de har valgt. Udbud af værdipapirer til offentligheden, som er omfattet af en sådan fritagelse, bør ikke være omfattet af pasordningen i henhold til denne forordning. Derudover bør sådanne udbud til offentligheden indeholde en klar oplysning om, at de ikke er grænseoverskridende, og i forbindelse med dem bør der ikke aktivt søges hvervet investorer uden for den pågældende medlemsstat.**

- (13a) **Såfremt en medlemsstat vælger at fritage udbud af værdipapirer til offentligheden med en samlet værdi på højst 5 000 000 EUR, bør intet i denne forordning være til hinder for, at medlemsstaterne indfører regler på nationalt plan, som giver multilaterale handelsfaciliteter mulighed for at fastlægge indholdet af det optagelsesdokument, som en udsteder skal fremlægge ved den første optagelse af vedkommendes værdipapirer til handel. I et sådant tilfælde kan det være hensigtsmæssigt at lade operatøren af den multilaterale handelsfacilitet definere, hvordan optagelsesdokumentet skal kontrolleres, hvilket ikke nødvendigvis bør indebære en formel godkendelse fra den kompetente myndigheds eller den multilaterale handelsfacilitets side.**
- (14) Hvis udbuddet kun er rettet mod en begrænset kreds af personer, der ikke er kvalificerede investorer, **eller andre investorer, der opfylder betingelserne i forordning (EU) nr. 345/2013, artikel 6, stk. 1, litra a) og b)**, vil udarbejdelse af et prospekt være en uforholdsmæssig stor byrde i lyset af det lille antal personer, som udbuddet er rettet mod, og der bør derfor ikke stilles krav om udarbejdelse af et prospekt, f.eks. i forbindelse med et udbud til en virksomheds ledelsesmedlemmers slægtninge eller personlige bekendte.
- (15) Tilskyndelse af bestyrelsesmedlemmer og ansatte til at erhverve værdipapirer i deres egen virksomhed kan have en positiv indvirkning på virksomhedernes ledelse og kan gøre det nemmere at skabe værdi på lang sigt ved at fremme de ansattes engagement og følelse af ejerskab, **idet** aktionærernes og de ansattes respektive interesser **bringes på linje med hinanden**, og give de ansatte investeringsmuligheder. Medarbejdernes deltagelse i ejerskabet af deres virksomhed er navnlig vigtig i små og mellemstore virksomheder (SMV'er), hvor de enkelte medarbejdere ofte spiller en betydningsfuld rolle for virksomhedens succes. Der bør derfor ikke stilles krav om udarbejdelse af et prospekt i forbindelse med udbud inden for rammerne af en medarbejderaktieordning, såfremt der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om værdipapirernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved transaktionen for at sikre investorbeskyttelsen. For at sikre, at alle bestyrelsesmedlemmer og ansatte har lige adgang til medarbejderaktieordninger, uanset om deres arbejdsgiver har hjemsted i eller uden for Unionen, bør der ikke længere stilles krav om en ækvivalensafgørelse vedrørende tredjelandsmarkeder, forudsat at ovennævnte dokument gøres tilgængeligt. Alle deltagere i medarbejderaktieordninger vil således blive behandlet ens og få de samme oplysninger.
- (16) Udstedelser ved udvanding af aktier eller værdipapirer, som giver adgang til aktier, er ofte transaktioner med en væsentlig indvirkning på udstederens kapitalstruktur, udsigter og finansielle situation, hvor oplysningerne i et prospekt er nødvendige. Når en udsteder allerede har aktier optaget til handel på et reguleret marked, bør der derimod ikke stilles krav om et prospekt i forbindelse med en eventuel efterfølgende optagelse af de samme aktier på det samme marked, herunder når disse aktier udstedes ved konvertering eller ombytning af andre værdipapirer eller som følge af udøvelsen af rettigheder i henhold til andre værdipapirer, såfremt de nyligt optagne aktier udgør en mindre del af aktierne af samme klasse, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, medmindre denne optagelse er kombineret med et udbud til offentligheden omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Det samme princip bør mere generelt finde anvendelse på værdipapirer, som kan ombyttes med værdipapirer, der allerede er optaget til handel på et reguleret marked.
- (17) Ved anvendelse af definitionen af »udbud af værdipapirer til offentligheden« bør en investors mulighed for at træffe en individuel beslutning om at købe eller tegne værdipapirer være et afgørende kriterium. Når værdipapirer udbydes uden et element af modtagerens individuelle valg, herunder ved en tildeling af værdipapirer, der ikke kan ophæves, bør disse transaktioner ikke omfattes af definitionen af »udbud af værdipapirer til offentligheden« som fastsat i denne forordning.

Torsdag den 15. september 2016

- (18) Udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om at få værdipapirer, som ikke er omfattet af forpligtelsen til offentliggørelse af et prospekt, optaget til handel på et reguleret marked, bør **have ret til frivilligt at udarbejde et fuldstændigt prospekt eller et EU-vækstprospekt, afhængigt af hvad der er relevant, i overensstemmelse med denne forordning. Derfor bør de** drage nytte af det fælles emittentpas, når de frivilligt vælger at opfylde bestemmelserne i denne forordning
- (19) Afgivelse af oplysninger ved brug af prospekt bør ikke være nødvendigt for udbud, der er begrænset til kvalificerede investorer. Derimod kræver ethvert videresalg til offentligheden eller offentlig omsætning gennem optagelse til handel på et reguleret marked offentliggørelse af et prospekt.
- (20) Et gyldigt prospekt, der er udarbejdet af udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, og som ved den endelige placering af værdipapirerne via finansielle formidlere eller ved et eventuelt videresalg af værdipapirerne stilles til rådighed for offentligheden, skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til, at investorerne kan træffe kvalificerede investeringsbeslutninger. Finansielle formidlere, der placerer eller videresælger værdipapirerne, bør derfor kunne anvende det oprindelige prospekt offentliggjort af den udsteder eller person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af prospektet, så længe det er gyldigt og behørigt ajourført, og den udsteder eller person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af prospektet, erklærer sig indforstået med anvendelsen heraf. Udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, bør have mulighed for at stille betingelser i forbindelse med sit samtykke. Samtykket til at bruge prospektet, herunder de eventuelle betingelser hertil, bør gives i form af en skriftlig aftale, som muliggør relevante aktørers bedømmelse af, hvorvidt videresalget eller den endelige placering af værdipapirerne er i overensstemmelse med aftalen. I tilfælde af at der er givet samtykke til anvendelse af prospektet, er det den udsteder eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af det oprindelige prospekt, der er ansvarlig for de heri anførte oplysninger, og i tilfælde af et basisprospekt, for at opstille og indgive de endelige betingelser, og der bør ikke kræves noget nyt prospekt. Såfremt udstederen eller den person, der har udarbejdet det oprindelige prospekt, imidlertid ikke erklærer sig indforstået med dets anvendelse, bør den finansielle formidler være forpligtet til at offentliggøre et nyt prospekt. I sådanne tilfælde bør den finansielle formidler være ansvarlig for de oplysninger, der er anført i prospektet, herunder alle oplysninger integreret ved henvisning, og i forbindelse med basisprospekter, de endelige betingelser.
- (21) En harmonisering af de oplysninger, der skal indgå i prospektet, vil kunne yde ensartet investorbeskyttelse på EU-plan. For at sætte investorer i stand til at træffe en informeret investeringsbeslutning bør **et prospekt, som er udarbejdet i henhold til denne forordning, indeholde de relevante og nødvendige oplysninger om en investering i værdipapirer, som en rimelig investor har brug for at foretage en informeret vurdering af** udstederens **og eventuelle garanters aktiver og passiver, finansielle stilling, overskud og tab samt forventede udvikling** og de rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne. **Sådanne oplysninger bør formuleres og præsenteres** i en let analyserbar, kortfattet og forståelig form **og bør tilpasses den type prospekt, som udarbejdes** i henhold til denne forordning, herunder prospekter udarbejdet i overensstemmelse med **den forenklede oplysningsordning** for sekundære udstedelser og **EU-vækstprospektordningen**. Et prospekt bør ikke indeholde oplysninger, der ikke er væsentlige eller specifikke for den pågældende udsteder og de pågældende værdipapirer, da det kan sløre de oplysninger, der er relevante for **investorerne**, og således underminere investorbeskyttelsen. **Derfor bør de oplysninger, som medtages i et prospekt, tilpasses, så de afspejler udstederen og dennes situation, værdipapirernes art, den investortype, udbuddet eller optagelsen til handel på et reguleret marked er rettet til, og den viden, som sådanne investorer kan forventes at have, samt de oplysninger, som allerede er til rådighed for sådanne investorer, fordi de er blevet offentliggjort i medfør af andre juridiske eller lovmæssige krav.**
- (22) Prospektresuméet bør være en nyttig informationskilde for investorer, navnlig private investorer. Det bør være en særskilt del af prospektet med fokus på de nøgleoplysninger, som investorer skal bruge til at beslutte, hvilke udbud og optagelser til handel af værdipapirer **de ønsker at undersøge nærmere ved at gennemgå prospektet som helhed med det formål at kunne træffe en informeret investeringsbeslutning. Ovenstående indebærer, at oplysninger, der anføres i resuméet, ikke gentages i prospektets hoveddel, medmindre det er absolut nødvendigt.** Disse nøgleoplysninger bør indeholde de væsentligste karakteristika ved og risici forbundet med udstedere, eventuelle garantier samt de værdipapirer, der udbydes eller optages til handel på et reguleret marked, **herunder**

Torsdag den 15. september 2016

identifikatorerne for juridiske enheder (legal entity identifier, LEI) for de aktører, der deltager i udbuddet, og værdipapirernes internationale identifikationsnummer for værdipapirer (ISIN). Udbuddets generelle vilkår og betingelser bør ligeledes anføres. De risikofaktorer, der anføres i indledningen, bør navnlig være begrænset til de specifikke risici, der efter udstederens opfattelse er **mest relevante for investoren, når vedkommende træffer en investeringsbeslutning. Beskrivelsen af risikofaktorerne i resuméet bør være relevant for det konkrete udbud og bør udelukkende udarbejdes til gavn for investorer og må hverken indeholde generelle erklæringer om investeringsrisici eller begrænse ansvaret hos udsteder, udbyder eller personer, der handler på deres vegne.**

- (22a) **Resuméet bør indeholde en tydelig advarsel om de risici, især for private investorer, der er ved værdipapirer, der udstedes af banker, som er omfattet af bail-in i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (BRRD) ⁽¹⁾.**
- (23) Prospektresuméet bør være kort, enkelt, klart og letforståeligt for investorerne. Resuméet bør affattes i et almindeligt, ikke-teknisk sprog, således at oplysningerne præsenteres på en lettilgængelig måde. Der bør ikke blot være tale om en række uddrag fra prospektet. Det er hensigtsmæssigt at fastsætte en maksimumslængde for resuméet for at sikre, at investorerne ikke afholder sig fra at læse det, og for at tilskynde udstederne til at udvælge de oplysninger, som er væsentlige for investorerne. **I undtagelsestilfælde bør den kompetente myndighed dog kunne give udsteder tilladelse til at udarbejde et længere resumé på op til ti A4-sider i trykt udgave, såfremt det er nødvendigt på grund af kompleksiteten af udstederens aktiviteter, de karakteristiske træk ved udstedelsen eller de karakteristiske træk ved de udstedte værdipapirer, eller såfremt investor ville blive vildledt uden de yderligere oplysninger, der således medtages i resuméet.**
- (24) For at sikre, at prospektresuméet har en ensartet struktur, bør det opdeles i hoved- og underoverskrifter med vejledende indhold, som udstederen udfylder med en kort beskrivelse, herunder med angivelse af tal, når det er relevant. Udstederne bør selv kunne udvælge de oplysninger, der efter deres opfattelse er væsentlige og relevante, så længe de fremlægges på en retfærdig og afbalanceret måde.
- (25) Prospektresuméet bør i videst muligt omfang modelleres efter det dokument med central information, der skal udarbejdes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 ⁽²⁾. Hvis værdipapirerne både er omfattet af denne forordning og forordning (EU) nr. 1286/2014, bør det være tilladt at genanvende indholdet af dokumentet med central information i resuméet fuldt ud for at minimere udstedernes overholdelsesomkostninger og administrative byrde. Kravet om udarbejdelse af et resumé bør imidlertid ikke fraviges, når der er behov for et dokument med central information, da dette dokument ikke indeholder nøgleoplysninger om udstederen og udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel af de pågældende værdipapirer.
- (26) Der bør ikke påhvile nogen person noget civilretligt ansvar udelukkende på grundlag af resuméet, herunder eventuelle oversættelser heraf, medmindre det er misvisende, ukorrekt eller uoverensstemmende med de relevante dele af prospektet. Resuméet bør indeholde en klar advarsel herom.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1).

Torsdag den 15. september 2016

- (27) Udstedere, der gentagne gange rejser kapital på kapitalmarkederne, bør have mulighed for at anvende specifikke formater for registreringsdokumenter og prospekter samt specifikke indgivelses- og godkendelsesprocedurer, således at de får større fleksibilitet og mulighed for at gribe mulighederne på markedet. Disse formater bør under alle omstændigheder være valgfri for udstederne.
- (28) Udstederne bør have mulighed for at udarbejde et prospekt i form af et basisprospekt i forbindelse med værdipapirer, der ikke er kapitalandele, herunder når disse udstedes løbende eller ad gentagne gange eller som led i et udbudsprogram. Et basisprospekt med endelige vilkår bør indeholde de samme oplysninger som et prospekt.
- (29) Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at endelige vilkår i basisprospekter udelukkende bør indeholde oplysninger om værdipapirnoten, der er særlige for den enkelte udstedelse, og som kun kan fastslås i forbindelse med hver enkelt udstedelse. Sådanne oplysninger kan for eksempel indeholde det internationale identifikationsnummer for værdipapirer, pris ved udstedelse, udløbsdato, enhver kupon, udnyttelsesdato, udnyttelseskurs og indfrielseskurs samt andre betingelser, der ikke er kendt i forbindelse med udarbejdelsen af basisprospektet. Hvis de endelige vilkår ikke indgår i basisprospektet, bør de ikke skulle godkendes af den kompetente myndighed, men kun indgives til denne. Yderligere nye oplysninger, der kan påvirke vurderingen af udstederen og værdipapirerne, bør være angivet i et tillæg til basisprospektet. Hverken de endelige vilkår eller et tillæg bør anvendes til at medtage en type værdipapirer, som ikke er beskrevet i basisprospektet i forvejen.
- (30) I forbindelse med et basisprospekt bør udstederen kun udarbejde et resumé for den enkelte udstedelse for at reducere de administrative byrder og gøre dokumentet mere læsevenligt for investorerne. Dette udstedelsesspecifikke resumé bør vedlægges de endelige vilkår og bør kun godkendes af den kompetente myndighed, hvis de endelige vilkår indgår i basisprospektet eller i et tillæg hertil.
- (31) For at gøre basisprospektet mere fleksibelt og omkostningseffektivt bør en udsteder have mulighed for at udarbejde et basisprospekt som særskilte dokumenter og anvende et universelt registreringsdokument som en integreret del af det pågældende basisprospekt, hvis udsteder er en løbende udsteder.
- (32) Løbende udstedere bør opfordres til at udarbejde deres prospekter som særskilte dokumenter, da dette kan reducere deres omkostninger til overholdelse af denne forordning og sætte dem i stand til at reagere hurtigt på markedsmuligheder. Udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked eller multilaterale handelsfaciliteter, bør således have mulighed for, men ikke pligt til, at udarbejde og offentliggøre et registreringsdokument hvert regnskabsår med juridiske, forretningsmæssige og finansielle oplysninger og regnskabs- og aktionæroplysninger og en beskrivelse af udstederen det pågældende regnskabsår. Det bør give udstederen mulighed for at ajourføre oplysningerne og udarbejde et prospekt, når markedsvilkårene bliver gunstige for et udbud eller en optagelse, ved at tilføje en værdipapirnote og et resumé. Det universelle registreringsdokument bør tjene flere formål, og indholdet bør derfor være det samme, uanset om udstederen efterfølgende anvender det i forbindelse med et udbud eller optagelse til handel af aktier og obligationer eller derivater. Det bør anvendes som referencekilde for udstederen og sikre investorer og analytikere det minimum af oplysninger, de har behov for, når de skal foretage en kvalificeret vurdering af virksomhedens aktiviteter, finansielle stilling, indtjening og udsigter og ledelses- og ejerstruktur.
- (33) En udsteder, der allerede har indgivet og fået et universelt registreringsdokument godkendt i to år i træk, kan betragtes som velkendt af den kompetente myndighed. Alle efterfølgende universelle registreringsdokumenter **og eventuelle ændringer af dem** bør derfor kunne indgives uden forhåndsgodkendelse og kontrolleres efterfølgende af den kompetente myndighed, hvis den pågældende kompetente myndighed finder det nødvendigt, **medmindre disse ændringer vedrører en undladelse, en væsentlig fejl eller en væsentlig unøjagtighed, der kan medføre, at offentligheden vildledes med hensyn til faktiske omstændigheder og forhold, der er afgørende for en informeret vurdering af udstederen.** Den enkelte kompetente myndighed bør træffe afgørelse om hyppigheden af denne

Torsdag den 15. september 2016

kontrol, bl.a. under hensyntagen til myndighedens vurdering af udstederens risici, kvaliteten af udstederens tidligere fremlæggelser af oplysninger eller til, hvor lang tid, der er gået siden den sidste kontrol af et indgivet universelt registreringsdokument.

- (34) Det bør være muligt at ændre det universelle registreringsdokument, så længe det ikke er blevet en integreret del af et godkendt prospekt, enten frivilligt af udstederen — f.eks. i forbindelse med en væsentlig ændring af udstederens organisation eller finansielle situation — eller på den kompetente myndigheds anmodning i forbindelse med en kontrol efter indgivelsen, hvis standarderne for fuldstændighed, forståelighed og sammenhæng ikke er opfyldt. Disse ændringer bør offentliggøres i henhold til samme regler som dem, der finder anvendelse på det universelle registreringsdokument. Når den kompetente myndighed identificerer en unndladelse eller en **væsentlig** fejl eller ukorrekthed, bør udstederen navnlig ændre sit universelle registreringsdokument og offentliggøre denne ændring uden unødigt forsinkelse. Da der hverken er tale om et udbud til offentligheden eller optagelse af værdipapirer til handel, bør proceduren for ændring af et universelt registreringsdokument afvige fra proceduren for udarbejdelse af tillæg til prospektet, der kun bør anvendes efter prospektets godkendelse.
- (35) Når en udsteder udarbejder et prospekt som særskilte dokumenter, bør alle integrerede dele i prospektet være underlagt godkendelse, herunder i påkommende tilfælde det universelle registreringsdokument og ændringer heraf, hvis dokumenterne tidligere er blevet indgivet til den kompetente myndighed, men ikke er blevet godkendt. **Er der tale om en løbende udsteder, bør eventuelle ændringer i det universelle registreringsdokument ikke skulle godkendes forud for offentliggørelsen, men i stedet kunne kontrolleres efterfølgende af den kompetente myndighed.**
- (36) For at fremskynde prospektudarbejdelsesprocessen og lette adgangen til kapitalmarkeder på en omkostningseffektiv måde bør løbende udstedere, der udarbejder et universelt registreringsdokument, kunne drage fordel af en hurtigere godkendelsesproces, da prospektets hoveddokument enten allerede er godkendt eller til rådighed for den kompetente myndigheds kontrol. Fristen for godkendelse af prospektet bør derfor forkortes, når registreringsdokumentet er et universelt registreringsdokument.
- (37) Hvis udstederen overholder procedurerne for indgivelse, udbredelse og opbevaring af regulerede oplysninger i artikel 4 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF⁽¹⁾, bør udstederen have mulighed for at offentliggøre de års- og halvårsrapporter, der skal offentliggøres i henhold til direktiv 2004/109/EF, som en del af det universelle registreringsdokument, medmindre udstederens **hjemland** er et andet i henhold til denne forordning og direktiv 2004/109/EF, og medmindre det sprog, som det universelle registreringsdokument er affattet på, ikke opfylder betingelserne i artikel 20 i direktiv 2004/109/EF. Det bør lette den administrative byrde i forbindelse med indgivelse flere steder og ikke berøre de oplysninger, der er tilgængelige for offentligheden, eller tilsynet med disse rapporter i henhold til direktiv 2004/109/EF.
- (38) For at undgå investeringsbeslutninger baseret på forældede oplysninger bør der fastlægges en tydelig gyldighedsfrist for prospektet. For at forbedre retssikkerheden bør prospektet være gyldigt fra tidspunktet for dets godkendelse, hvilket er et tidspunkt, som let kan kontrolleres af den kompetente myndighed. Et udbud af værdipapirer til offentligheden på grundlag af et basisprospekt bør kun videreføres efter udløbet af basisprospektets gyldighedsperiode, hvis et efterfølgende basisprospekt godkendes før udløbet af denne gyldighedsperiode og dækker det videreførte udbud.
- (39) Oplysninger om beskatning af indtægter fra værdipapirerne i et prospekt kan i sagens natur kun være generiske og af begrænset informationsværdi for den enkelte investor. Da disse oplysninger ikke kun skal dække det land, hvor udsteder har sit hjemsted, men også de lande, hvor værdipapirerne udbydes eller søges optaget til handel ved hjælp af emittentpasset, er de omkostningstunge at tilvejebringe, og de kan være til hinder for grænseoverskridende udbud. Et prospekt bør derfor kun indeholde en advarsel om, at skattelovgivningen i investorens medlemsstat og i den medlemsstat, hvor udsteder har sit hjemsted, kan have indvirkning på indtægterne fra værdipapirerne. Prospektet

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

Torsdag den 15. september 2016

bør imidlertid stadig indeholde relevante oplysninger om beskatning, hvis den foreslåede investering foretages under en specifik beskatningsordning, f.eks. i forbindelse med investeringer i værdipapirer, hvor investorer begunstiges skattemæssigt.

- (40) Når en klasse af værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, får investorerne løbende oplysninger fra udstederen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014⁽¹⁾ og direktiv 2004/109/EF. Behovet for at få hele prospektet er derfor mindre presserende i forbindelse med en sådan udsteders efterfølgende udbud til offentligheden eller optagelser til handel. Der bør derfor foreligge et særskilt, **forenklet** prospekt, som kan anvendes ved sekundære udstedelser, og kravene til prospektets indhold bør lempes i forhold til den normale ordning under hensyntagen til de allerede offentliggjorte oplysninger. Investorerne har dog fortsat behov for konsoliderede og velstrukturerede oplysninger om elementer såsom vilkårene for udbuddet og **dets kontekst. Det forenklete prospekt i forbindelse med en sekundær udstedelse bør derfor omfatte de relevante, mere begrænsede oplysninger, som en rimelig investor har brug for at forstå udsteders og en eventuel garants forventede udvikling, de rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne, samt grundene til udstedelsen og dens konsekvenser for udsteder, især erklæringen om arbejdskapital, oplysninger om kapitalisering og gældssætning, konsekvenserne for den generelle kapitalstruktur og et koncist resumé af relevante oplysninger, som er fremlagt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014 siden datoen for den seneste udstedelse.**
- (41) De **forenklede** oplysningsregler for sekundære udstedelser bør udvides til at omfatte **værdipapirer, der handles på SMV-vækstmarkeder**, da operatørerne på disse markeder i henhold til direktiv 2014/65/EU er forpligtet til at fastlægge og anvende regler, der sikrer, at udstedere, hvis værdipapirer handles på disse markeder, løbende videregiver tilstrækkelige oplysninger. **Reglerne bør også gælde for multilaterale handelsfaciliteter, der ikke er et SMV-vækstmarked, såfremt oplysningskravene for disse multilaterale handelsfaciliteter svarer til dem, der gælder for SMV-vækstmarkeder i henhold til direktiv 2014/65/EU.**
- (42) De **forenklede** oplysningsregler for sekundære udstedelser bør kun finde anvendelse efter udløbet af en minimumsperiode efter den første optagelse af en udsteders værdipapirer til handel. Et forsinkelse på 18 måneder bør sikre, at udstederen mindst én gang har opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre en årsrapport i henhold til direktiv 2004/109/EF eller reglerne for en markedsoperatør på et SMV-vækstmarked **eller en multilateral handelsfacilitet med tilsvarende oplysningskrav.**
- (43) Et af de centrale mål for kapitalmarkedsunionen er at lette adgangen til finansiering på kapitalmarkeder for SMV'er i Unionen. Da disse virksomheder normalt har behov for at rejse mindre beløb i forhold til andre udstedere, kan **omkostningerne til udarbejdelse af et fuldt prospekt** være uforholdsmæssigt høje og afholde dem fra at udbyde deres værdipapirer til offentligheden. På grund af deres størrelse og kortere levetid kan der, **sammenlignet med større udstedere**, samtidig være en **specifik** investeringsrisiko forbundet med SMV'er, og de bør videregive tilstrækkelige oplysninger til, at investorerne kan træffe deres investeringsbeslutning. **For at tilskynde SMV'er til at søge finansiering via kapitalmarkederne bør denne forordning også sikre, at der tages særlige hensyn til SMV-vækstmarkeder. SMV-vækstmarkeder er et lovende instrument, som giver mindre virksomheder i vækst mulighed for at rejse kapital. Sådanne markedspladsers succes afhænger dog også af, om de kan tiltrække virksomheder af en vis størrelse. Også udstedere, der udbyder værdipapirer til offentligheden med en samlet værdi i Unionen på højst 20 000 000 EUR, vil have gavn af en lettere adgang til kapitalmarkedsfinansiering, så de kan vokse og udfolde deres fulde potentiale, og bør have mulighed for at rejse midler, uden at omkostningerne herved bliver uforholdsmæssigt høje. Derfor er det hensigtsmæssigt, at der med denne forordning indføres en særskilt**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).

Torsdag den 15. september 2016

proportional ordning med et EU-vækstprospekt, som er til rådighed for SMV'er, for udstedere, der udbyder værdipapirer til offentligheden, som skal optages til handel på et SMV-vækstmarked, og for udstedere, der udbyder værdipapirer til offentligheden med en samlet værdi i Unionen på højst 20 000 000 EUR. Der bør derfor skabes den rette balance mellem omkostningseffektiv adgang til finansielle markeder og investorbeskyttelse ved tilpasningen af indholdet af **et EU-vækstprospekt** for SMV'er, og der bør derfor udarbejdes specifikke oplysningsregler for SMV'er for at nå dette mål. **Når et EU-vækstprospekt er godkendt, bør det være omfattet af pasordningen i denne forordning og bør følgelig kunne anvendes ved ethvert udbud af værdipapirer til offentligheden overalt i Unionen.**

- (44) **De mere begrænsede** oplysninger, som **skal være indeholdt i EU-vækstprospektet**, bør tilpasses, således at der er fokus på **oplysninger, der er væsentlige og relevante for at foretage en investering i de omhandlede værdipapirer**, og **det vil være nødvendigt at sikre**, at der er et rimeligt forhold mellem virksomhedens størrelse og finansieringsbehov på den ene side og prospektudarbejdelsesomkostningerne på den anden side. For at sikre, at **sådanne virksomheder** kan udarbejde prospekter uden afholdelse af omkostninger, der ikke står i rimeligt forhold til deres størrelse og således deres finansieringsbehov, bør **ordningen med et EU-vækstprospekt** være mere fleksibel end **den ordning, der gælder** for virksomheder på regulerede markeder, forudsat at de nøgleoplysninger, som investorerne har brug for, offentliggøres.
- (45) Den **proportionale** oplysningsordning **for EU-vækstprospekter** bør **ikke** finde anvendelse, **hvis værdipapirerne skal optages til handel på et reguleret marked**, da investorer på regulerede markeder bør kunne have tillid til, at de udstedere, hvis værdipapirer de investerer i, **alle** er omfattet af et enkelt sæt oplysningsregler. Der bør derfor ikke være to forskellige sæt oplysningskrav for optagelse af værdipapirer på regulerede markeder afhængigt af udstederens størrelse.
- (46) **Et EU-vækstprospekt bør være et standardiseret dokument, som er nemt for udstedere at udfylde, og det bør indeholde nøgleoplysninger om udstederen, værdipapirerne og udbuddet. Kommissionen bør udarbejde delegerede retsakter vedrørende fastlæggelse af det mere begrænsede indhold i og format for det standardiserede EU-vækstprospekt. Kommissionen bør ved fastsættelsen af de nærmere regler i den proportionale oplysningsordning for EU-vækstprospekter tage hensyn til behovet for at sikre, at EU-vækstprospektet er betydeligt og reelt lettere end det fulde prospekt for så vidt angår den administrative byrde og udstedelsesomkostningerne samt behovet for at lette SMV'ers adgang til kapitalmarkeder og samtidig sikre investorernes tillid til at investere i sådanne virksomheder, behovet for at minimere omkostninger og byrder for SMV'er, behovet for at tilvejebringe specifikke former for oplysninger af særlig relevans for SMV'er, herunder udsteders størrelse og hvor lang tid udsteder har opereret som sådan, de forskellige former for udbud og deres karakteristika samt de forskellige former for oplysninger, som investorerne har behov for i relation til de forskellige typer af værdipapirer.**
- (48) Det primære formål med at inkludere risikofaktorer i et prospekt er at sikre, at investorerne danner sig et kvalificeret billede af disse risici og således træffer investeringsbeslutninger på et kvalificeret grundlag. Risikofaktorerne bør derfor være begrænset til væsentlige og specifikke risici for udstederen og dennes værdipapirer, som bekræftes af indholdet i prospektet. Et prospekt bør ikke indeholde generiske risikofaktorer, der kun tjener som ansvarsfraskrivelse, da de vil sløre mere specifikke risikofaktorer, som investorerne bør være opmærksomme på, og således betyde, at oplysningerne i prospektet ikke fremlægges i en let analyserbar, kortfattet og forståelig form. **ESMA bør udarbejde retningslinjer for vurderingen af risikofaktorerne særlige karakter og betydning, som skal være til hjælp for de kompetente myndigheder ved deres gennemgang af risikofaktorer på en måde, som tilskynder til passende og fokuseret offentliggørelse af risikofaktorer fra udstedernes side.**
- (49) Det bør under visse omstændigheder tillades at udelade følsomme oplysninger i prospektet gennem en dispensation udstedt af den kompetente myndighed for dermed at undgå skadelige situationer for en udsteder.

Torsdag den 15. september 2016

- (50) Medlemsstaterne offentliggør omfattende oplysninger om deres finansielle situation, som normalt er tilgængelige for offentligheden. Hvis en medlemsstat garanterer et udbud af værdipapirer, bør det derfor ikke være nødvendigt at angive disse oplysninger i prospektet.
- (51) Uden at det går ud over investorbekyttelsen, vil det kunne lette prospektudarbejdelsen og mindske omkostningerne for udstederne, hvis de får mulighed for at integrere oplysninger i et prospekt **eller et basisprospekt** ved at henvise til referencedokumenter indeholdende de oplysninger, der skal indgå i prospektet, og som allerede er blevet offentliggjort elektronisk af den kompetente myndighed. Målet om at forenkle og mindske udgifterne ved at udarbejde prospekter bør imidlertid ikke nås til skade for de øvrige interesser, som skal beskyttes af prospektet, herunder tilgængeligheden af oplysninger. Det sprog, som de oplysninger, der integreres ved henvisning, er affattet på, bør være i overensstemmelse med sprogordningen for prospekter. Oplysninger, der integreres ved henvisning, kan omfatte historiske oplysninger, men hvis disse oplysninger ikke længere er relevante som følge af væsentlige ændringer, bør dette klart fremgå af prospektet, og de opdaterede oplysninger bør også indgå. **Desuden bør løbende udstedere frit kunne vælge at integrere eventuelle ændringer i det universelle registreringsdokument ved hjælp af en dynamisk henvisning i prospektet. En sådan dynamisk henvisning vil sikre, at læseren altid henvises til den seneste version af det universelle registreringsdokument, uden at der er behov for et tillæg. Brug af en dynamisk henvisning i stedet for et tillæg bør ikke påvirke investorens tilbagekaldelsesret.**
- (52) Alle regulerede oplysninger **■** bør kunne integreres ved henvisning i et prospekt. Udstedere, hvis værdipapirer handles på en multilateral handelsfacilitet, og udstedere, der er fritaget fra kravet om offentliggørelse af års- og halvårsrapporter i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/109/EF, bør ligeledes kunne integrere alle eller dele af deres årsregnskaber og delårsregnskaber, revisionsberetninger, regnskaber, ledelsesberetninger eller redegørelser for virksomhedsledelse ved henvisning, hvis offentliggørelsen sker elektronisk.
- (53) Det er ikke alle udstedere, som har adgang til tilstrækkelig information og vejledning om kontrol- og godkendelsesprocessen og om de nødvendige skridt, der skal tages for at få et prospekt godkendt, da medlemsstaternes kompetente myndigheder har forskellige tilgange. Denne forordning bør eliminere disse forskelle ved at harmonisere reglerne for kontrol- og godkendelsesprocessen **og strømline de nationale kompetente myndigheders godkendelsesproces** med henblik på at sikre, at alle myndigheder anvender en konvergent tilgang ved kontrollen af, om prospektet er fuldstændigt, og om oplysningerne er sammenhængende og forståelige. Vejledning i ansøgning om godkendelse af et prospekt bør være offentligt tilgængelig på de kompetente myndigheders websteder. ESMA bør spille en afgørende rolle med hensyn til at fremme tilsynskonvergens på dette område gennem udøvelse af sine beføjelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾. ESMA bør navnlig gennemføre peerevalueringer af de kompetente myndigheders aktiviteter i henhold til denne forordning inden for en rimelig tidsfrist forud for revisionen af denne forordning og i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010. **ESMA bør udarbejde et centralt workflowsystem, der dækker prospektgodkendelsesprocessen fra begyndelse til godkendelse og gør det muligt for kompetente myndigheder, ESMA og udstedere at forvalte og følge anmodninger om godkendelse online. Dette system bør indeholde central information og fungere som et redskab for ESMA og de kompetente myndigheder til at fremme konvergens mellem prospektgodkendelsesprocesserne og -procedurerne i hele Unionen samt sikre, at prospekter fremover godkendes på samme måde overalt i Unionen.**
- (53a) **ESMA bør sammen med de nationale kompetente myndigheder foretage en vurdering af udformningen, finansieringen og driften af et centralt workflowsystem inden for rammerne af kapitalmarkedsunionen.**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

Torsdag den 15. september 2016

- (54) For at lette medlemsstaternes adgang til markederne er det vigtigt, at de gebyrer, som de kompetente myndigheder opkræver for godkendelsen og indgivelsen af prospekter og tilknyttede dokumenter, **er rimelige og offentliggøres. De gebyrer, som opkræves hos udstedere, der er etableret i et tredjeland, bør afspejle den ekstra byrde, som en sådan udstedelse forårsager.**
- (55) Da internettet sikrer let adgang til oplysninger, og for at sikre investorerne bedre adgang bør de godkendte prospekter altid offentliggøres elektronisk. Prospektet bør offentliggøres i et særligt afsnit på webstedet tilhørende udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, eller i påkommende tilfælde på webstedet for de finansielle formidlere, der placerer eller sælger værdipapirerne, herunder pengeinstitutter, eller på webstedet for det regulerede marked, hvor ansøgningen om optagelse til handel indgives, eller for operatøren af den multilaterale handelsfacilitet, og videregives af den kompetente myndighed til ESMA sammen med de relevante klassificeringsdata. ESMA bør oprette en central mekanisme til opbevaring af prospekter med gratis adgang for offentligheden og passende søgeværktøjer. **For at sikre, at investorer har adgang til pålidelige data, der kan bruges og analyseres rettidigt og effektivt, bør de vigtigste oplysninger i prospekterne, f.eks. værdipapirers ISIN-identifikationsnummer og udsteders, udbyders og garanters LEI-identifikator være maskinlæsbare, også når der gøres brug af metadata.** Prospekter bør forblive offentligt tilgængelige i mindst ti år efter offentliggørelsen for at sikre, at de er offentligt tilgængelige lige så længe som de i direktiv 2004/109/EF omhandlede års- og halvårsrapporter. Investorerne bør imidlertid altid på anmodning kunne få prospektet udleveret gratis **på et varigt medium.**
- (56) For at undgå at underminere offentlighedens tillid til skade for velfungerende finansielle markeder er det også nødvendigt at harmonisere reglerne for annoncering. En fair og korrekt annoncering, som er i overensstemmelse med prospektets indhold, er af største betydning for beskyttelsen af investorer, herunder private investorer. **Uden at det berører pasordningen i denne forordning er det en integreret del af de kompetente myndigheds opgaver at føre tilsyn med denne annoncering. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor annonceringen sker, bør have beføjelse til at udøve kontrol med overholdelsen af principperne i denne forordning, når der annonceres i forbindelse med et udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked. Om nødvendigt bør hjemlandet bistå den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor annonceringen finder sted, med at vurdere annonceringens sammenhæng med oplysningerne i prospektet. Uden at det berører beføjelserne i artikel 30, stk. 1, må en kompetent myndigheds kontrol af annonceringen ikke udgøre en forudsætning for, at et udbud til offentligheden eller en optagelse til handel i et værtsland kan finde sted.**
- (57) Enhver væsentlig ny omstændighed, **væsentlig** fejl eller ukorrekthed, der kunne influere på evalueringen af investeringen, og som indtræffer efter prospektets offentliggørelse, men inden udbuddets endelige afslutning eller handelens start på et reguleret marked, skal kunne vurderes hensigtsmæssigt af investorerne og skal derfor godkendes og udsendes som tillæg til prospektet uden unødigt forsinkelse.
- (58) For at forbedre retssikkerheden bør de respektive frister for udstederens offentliggørelse af et tillæg til prospektet og for investorernes udøvelse af deres ret til at trække deres accept af udbuddet tilbage efter tillæggets offentliggørelse præciseres. På den ene side bør forpligtelsen til at supplere et prospekt derfor være gældende indtil udbudsperiodens endelige udløb eller påbegyndelsen af handelen med sådanne værdipapirer på et reguleret marked, alt efter hvad der sker sidst. Retten til at tilbagekalde en accept bør på den anden side kun gælde, når prospektet vedrører et udbud af værdipapirer til offentligheden, og såfremt den nye omstændighed, fejl eller ukorrekthed opstod inden den endelige afslutning af udbuddet og værdipapiroverdragelsen. Derfor bør tilbagekaldelsesretten være forbundet med tidspunktet for den nye omstændighed, fejl eller ukorrekthed, der gør et tillæg nødvendigt, og forudsætte, at denne udløsende begivenhed er sket, mens udbuddet er åbent, og inden værdipapirerne overdrages. For at forbedre retssikkerheden bør tillægget til prospektet præcisere, hvornår retten til at tilbagekalde en tidligere accept ophører. Finansielle formidlere bør lette proceduren, når investorer udøver deres ret til at trække deres accept tilbage.

Torsdag den 15. september 2016

- (59) Udstederens forpligtelse til at lade hele prospektet oversætte til alle relevante officielle sprog bremser grænseoverskridende udbud eller handel flere steder. For at lette grænseoverskridende udbud i tilfælde, hvor prospektet er udarbejdet på et sprog, der sædvanligvis benyttes i internationale finansielle kredse, bør det kun være resuméet, der bliver oversat til det eller de officielle sprog i et værts- eller hjemland **eller til et af de officielle sprog, der benyttes i den del af medlemsstaten, hvor investeringsproduktet udbydes.**
- (60) **ESMA og værtslandets kompetente myndighed bør være berettiget til at få tilsendt et certifikat fra hjemlandets kompetente myndighed, hvoraf det fremgår, at prospektet, eller det enkelte universelle registreringsdokument i tilfælde, hvor kun et sådant dokument er godkendt,** er udarbejdet i overensstemmelse med denne forordning. Hjemlandets kompetente myndighed bør ligeledes give udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets **eller i givet fald det universelle registreringsdokuments** udarbejdelse, meddelelse om prospektgodkendelsescertifikatet, der stilles til rådighed for værtslandets myndighed, for at give udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets **eller i givet fald det enkelte universelle registreringsdokuments** udarbejdelse, sikkerhed for, om og hvornår anmeldelse er sket.
- (61) For at sikre, at forordningens målsætninger bliver fuldstændig opfyldt, skal anvendelsesområdet også omfatte værdipapirer, som udstedes af udstedere, der er underlagt lovgivningen i tredjelande. Med henblik på at sikre udveksling af oplysninger og samarbejde med myndigheder i tredjelande med hensyn til effektiv håndhævelse af denne forordning skal de kompetente myndigheder indgå samarbejdsordninger med de tilsvarende myndigheder i tredjelande. Enhver overførsel af personoplysninger, der sker på grundlag af disse aftaler, bør være i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001.
- (62) Mange forskellige slags kompetente myndigheder i medlemsstaterne med forskellige ansvarsområder kan skabe unødvendige omkostninger og overlappende ansvar uden yderligere fordele i øvrigt. Der bør i hver medlemsstat udpeges én enkelt kompetent myndighed til godkendelse af prospekterne, og denne skal have ansvaret for at føre tilsyn med overholdelsen af denne forordning. Denne kompetente myndighed bør være af administrativ karakter for at sikre de kompetente myndigheders uafhængighed af økonomiske beslutningstagere og for at undgå interessekonflikter. Udpegelsen af en kompetent myndighed for godkendelse af prospektet bør ikke udelukke andet samarbejde mellem den kompetente myndighed og andre enheder såsom bank- og forsikringsreguleringsmyndigheder eller noteringsmyndigheder med henblik på at sikre effektiv kontrol og godkendelse af prospekter under hensyntagen såvel til udstedere, investorer og markedsdeltagere som til selve markederne. Den kompetente myndigheds uddelegering af opgaver til en anden enhed bør kun tillades, når uddelegeringen vedrører offentliggørelsen af godkendte prospekter.
- (63) Det vil sikre effektivt tilsyn, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne får stærke hjælpemidler og beføjelser. Denne forordning bør derfor omfatte et minimumssæt af beføjelser til at føre tilsyn og gennemføre undersøgelser, som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør tillægges i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Disse beføjelser bør, når den nationale ret kræver det, udøves ved begæring til de kompetente retslige myndigheder. Når de kompetente myndigheder og ESMA udøver deres beføjelser i medfør af denne forordning, bør de handle objektivt og uvildigt og træffe uafhængige beslutninger.
- (64) Med henblik på at opdage overtrædelser af denne forordning bør kompetente myndigheder have mulighed for at få adgang til fysiske personers private boliger for at beslaglægge dokumenter. Adgangen til sådanne lokaler er nødvendig, når der er rimelig mistanke om, at der findes dokumenter og andre data vedrørende genstanden for en kontrol eller undersøgelse, som kan være af relevans som bevis for overtrædelse af denne forordning. Desuden er adgangen til sådanne lokaler nødvendig, når den person, over for hvem der er anmodet om oplysninger, undlader at efterkomme anmodningen, eller hvor der er rimelig grund til at formode, at en anmodning, hvis den blev fremsat, ikke ville blive efterkommet, eller at dokumenter eller oplysninger, som anmodningen om oplysninger vedrører, ville blive fjernet, forvansket eller tilintetgjort.

Torsdag den 15. september 2016

- (65) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser og for at sikre, at kravene i denne forordning opfyldes, er det vigtigt, at medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at overtrædelser af denne forordning er underlagt passende administrative sanktioner og foranstaltninger. Disse sanktioner og foranstaltninger bør være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning og sikre en fælles fremgangsmåde i medlemsstaterne og en afskrækkende virkning. Denne forordning bør ikke indskrænke medlemsstaternes mulighed for at indføre administrative sanktioner på højere niveauer.
- (66) For at sikre at afgørelser, der træffes af kompetente myndigheder, har afskrækkende virkning på den brede offentlighed, bør de normalt offentliggøres, medmindre den kompetente myndighed i overensstemmelse med denne forordning anser det for nødvendigt at offentliggøre sanktionerne anonymt, at forsinke offentliggørelsen eller ikke at offentliggøre sanktionerne.
- (67) Selv om medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om administrative og strafferetlige sanktioner for de samme overtrædelser, bør der ikke stilles krav om, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser af denne forordning, der er underlagt national straffelovgivning **før** den **[den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse]**. I overensstemmelse med national ret er medlemsstaterne ikke forpligtede til at pålægge både administrative og strafferetlige sanktioner for den samme overtrædelse, men de bør have mulighed for at gøre det, hvis deres nationale ret giver mulighed herfor. Opretholdelse af strafferetlige sanktioner i stedet for administrative sanktioner for overtrædelser af denne forordning bør dog ikke begrænse eller på anden måde berøre de kompetente myndigheders mulighed for at samarbejde med og rettidigt få adgang til og udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med denne forordning, heller ikke efter at de pågældende overtrædelser måtte være henvist til de kompetente retslige myndigheder med henblik på strafferetlig forfølgning.
- (68) Informanter kan give de kompetente myndigheder nye oplysninger, som hjælper dem med at afsløre og pålægge sanktioner i tilfælde af overtrædelser af denne forordning. Denne forordning bør derfor sikre, at der er passende foranstaltninger til rådighed til at gøre det muligt for informanter at advare de kompetente myndigheder om faktiske eller mulige overtrædelser af denne forordning og beskytte dem mod repressalier.
- (69) For nærmere at fastlægge kravene i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår **■** mindstekravene til oplysninger i de dokumenter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra f) og g), og artikel 1, stk. 4, litra d) og e), justeringen af definitionerne i artikel 2, **■** formatet af prospektet, basisprospektet og de endelige vilkår og de specifikke oplysninger, der skal indgå i prospektet, mindstekravene til oplysninger i det universelle registreringsdokument, de mere begrænsede oplysninger indeholdt i det forenklede **prospekt ■** i forbindelse med sekundære udstedelser og udstedelser foretaget af SMV'er, **det mere begrænsede indhold i og format for EU-vækstprospektet som indført ved denne forordning**, annonceringen af værdipapirer omfattet af denne forordning og de generelle ækvivalenskriterier for prospekter udarbejdet af tredjelandsudstedere. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, **og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.**
- (70) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning med hensyn til ækvivalensen af lovgivningen om prospekter i tredjelande bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at træffe afgørelse om denne ækvivalens. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Torsdag den 15. september 2016

- (71) Tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser bør sikre passende beskyttelse af investorer og forbrugere i hele Unionen. Da ESMA er i besiddelse af højt specialiseret viden, vil det være rationelt og hensigtsmæssigt, at myndigheden får til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til forelæggelse for Kommissionen i de tilfælde, der ikke indebærer politikbeslutninger.
- (72) Kommissionen bør vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ESMA udarbejder, for så vidt angår indholdet af og formatet for fremlæggelsen af de vigtige historiske regnskabsoplysninger, der skal indgå i resuméet, **kontrollen, godkendelsen, indgivelsen og gennemgangen af det universelle registreringsdokument og betingelserne for ændring eller opdatering heraf og de betingelser, hvorunder status som løbende udsteder borttages**, de oplysninger, der skal integreres ved henvisning, og yderligere dokumenttyper, der kræves i henhold til EU-retten, **procedurerne for kontrol og godkendelse af prospektet**, offentliggørelsen af prospektet, de nødvendige data for klassificering af prospekter i ESMA's opbevaringsmekanisme, **bestemmelserne vedrørende annoncering**, de situationer, hvor en væsentlig ny omstændighed, **væsentlig** fejl eller ukorrekthed i forbindelse med oplysningerne i prospektet nødvendiggør, at der skal offentliggøres et tillæg til prospektet, de oplysninger, der udveksles mellem kompetente myndigheder som led i opfyldelsen af forpligtelsen til at samarbejde, og **minimumsindholdet i samarbejdsaftaler med tilsynsmyndigheder i tredjelande**. Kommissionen bør vedtage disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- (73) Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010. ESMA bør tildeles opgaven med at udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder til forelæggelse for Kommissionen for så vidt angår standardformularer, -modeller og -procedurer for meddelelse af godkendescertifikatet, prospektet, tillægget til prospektet og oversættelsen af prospektet og/eller resuméet og standardformularer, -modeller og -procedurer for samarbejde og udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og procedurer for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og ESMA.
- (74) Kommissionen bør under udøvelsen af sine delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser i henhold til denne forordning overholde følgende:
- behovet for at sikre de private investorers og SMV'ernes tillid til de finansielle markeder ved at fremme en høj gennemsigtighedsstandard på de finansielle markeder
  - behovet for at kalibrere oplysningskravene til et prospekt under hensyntagen til udstederens størrelse og de oplysninger, som udsteder allerede er pålagt at offentliggøre i henhold til direktiv 2004/109/EF og forordning (EU) nr. 596/2014
  - behovet for at lette SMV'ers adgang til kapitalmarkederne og samtidigt sikre, at investorerne har tillid til investering i sådanne virksomheder
  - behovet for at give investorerne en bred vifte af konkurrerende investeringsmuligheder og et oplysnings- og beskyttelsesniveau, der er skræddersyet til omstændighederne
  - behovet for at sikre, at reglerne håndhæves af uafhængige regulerende myndigheder, navnlig med hensyn til bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet
  - behovet for et højt gennemsigtighedsniveau og for høring af samtlige markedsdeltagere, Europa-Parlamentet og Rådet
  - behovet for at fremme innovation på de finansielle markeder, hvis de skal forblive dynamiske og effektive
  - behovet for at sikre systemisk stabilitet i finanssystemet gennem nøje og reaktiv overvågning af finansielle nyskabelser
  - betydningen af at mindske omkostningerne ved og øge adgangen til kapital
  - behovet for på lang sigt at udligne omkostningerne og fordelene ved de enkelte gennemførelsesforanstaltninger for alle markedsdeltagere

Torsdag den 15. september 2016

- behovet for at skabe internationalt konkurrencedygtige finansielle markeder i Unionen uden i øvrigt at bremse den meget nødvendige opbygning af internationalt samarbejde
  - behovet for at stille samtlige markedsdeltagere på lige fod ved at indføre EU-lovgivning, når det er hensigtsmæssigt
  - behovet for at sikre konsistens med den øvrige EU-lovgivning på dette område, da misforhold i oplysningerne og manglende gennemsigtighed kan få skadelige virkninger for markedernes virke og først og fremmest skade forbrugere og småinvestorer.
- (75) Enhver behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, f.eks. udveksling eller videregivelse af personoplysninger foretaget af de kompetente myndigheder, bør udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾, og udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af ESMA bør udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾.
- (76) Kommissionen bør gennemgå anvendelsen af denne forordning senest fem år efter forordningens ikrafttræden og navnlig vurdere, om oplysningsreglerne for sekundære udstedelser og for SMV'er, det universelle registreringsdokument og prospektresuméet fortsat er hensigtsmæssige i forhold til opfyldelsen af målene for denne forordning. Anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning bør udskydes, således at der kan vedtages delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, og således at markedsdeltagerne kan tilpasse sig og planlægge anvendelsen af de nye foranstaltninger.
- (77) Anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning bør udskydes, således at der kan vedtages delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, og således at markedsdeltagerne kan tilpasse sig og planlægge anvendelsen af de nye foranstaltninger.
- (78) Målene for denne forordning, nemlig at øge investorbeskyttelsen og markedseffektiviteten og oprette kapitalmarkedsunionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af forordningens virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (79) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Denne forordning bør følgelig fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper.
- (80) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med denne forordning er at fastsætte kravene ved udarbejdelse, godkendelse og udsendelse af det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, der er **etableret** i en medlemsstat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Torsdag den 15. september 2016

2. Denne forordning finder, **med undtagelse af artikel 4**, ikke anvendelse på følgende former for værdipapirer:

- a) andele, der udstedes af institutter for kollektiv investering
- b) værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og der udstedes af en medlemsstat eller en af dennes regionale eller lokale myndigheder eller af offentligretlige internationale organer, som en eller flere medlemsstater er medlem af, eller af Den Europæiske Centralbank eller medlemsstaternes centralbanker
- c) kapitalandele i medlemsstaternes centralbanker
- d) værdipapirer, der i fuld udstrækning er dækket af en ubetinget og uigenkaldelig garanti fra en medlemsstat eller en af dennes regionale eller lokale myndigheder
- e) værdipapirer, der med henblik på at skaffe den nødvendige finansiering til deres almennyttige mål udstedes af medlemsstaternes statsanerkendte foreninger med lovbestemte vedtægter eller statsanerkendte foreninger, som ikke arbejder med gevinst for øje

g) ikke-omsættelige kapitalandele, hvis hovedformål er at give ihændeoveren ret til at opholde sig i en lejlighed eller anden form for fast ejendom eller en del heraf, og som ikke kan sælges, uden at denne rettighed fortabes

i) værdipapirer, der ikke er kapitalandele og udstedes løbende eller ad gentagne gange af et kreditinstitut, hvor den samlede aggregerede værdi i Unionen for de udbudte værdipapirer beløber sig til under 75 000 000 EUR pr. kreditinstitut over en periode på 12 måneder, forudsat at disse værdipapirer:

- i) ikke er underordnede, konverterbare eller ombyttelige
- ii) ikke giver ret til at tegne eller erhverve andre former for værdipapirer, og ikke er tilknyttet et afledt instrument.

3. Denne forordning finder, **med undtagelse af artikel 4**, ikke anvendelse på følgende former for udbud af værdipapirer til offentligheden:

- a) værdipapirer udelukkende til kvalificerede investorer
- b) værdipapirer, der er rettet til færre end **350** fysiske eller juridiske personer pr. medlemsstat **og til i alt højst 4 000 fysiske eller juridiske personer i Unionen**, som ikke er kvalificerede investorer **eller andre investorer, der opfylder betingelserne i forordning (EU) nr. 345/2013, artikel 6, stk. 1, litra a) og b)**
- c) værdipapirer, der er rettet til investorer, som erhverver værdipapirer for i alt mindst 100 000 EUR pr. investor for hvert særskilt udbud
- d) værdipapirer til en samlet værdi i hele Unionen af mindre end **1 000 000 EUR**, som beregnes over et tidsrum på 12 måneder
- e) aktier udstedt med henblik på ombytning af allerede udstedte aktier af samme klasse, såfremt udstedelsen af disse nye aktier ikke indebærer en forhøjelse af den udstedte aktiekapital
- f) værdipapirer, der udbydes i forbindelse med en overtagelsestransaktion gennem et ombytningstilbud, såfremt der tilvejebringes et dokument indeholdende oplysninger om transaktionen og dens konsekvenser for udsteder
- g) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusion eller spaltning, såfremt der tilvejebringes et dokument indeholdende oplysninger om transaktionen og dens konsekvenser for udsteder

Torsdag den 15. september 2016

- h) udbytte, der udbetales til eksisterende aktionærer i form af aktier af samme klasse som de udbyttegivende aktier, såfremt der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om aktiernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved udbuddet
- i) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles til eksisterende eller tidligere bestyrelsesmedlemmer eller ansatte af deres arbejdsgiver eller et tilknyttet selskab, uanset om dette er etableret i Unionen eller ej, såfremt der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om værdipapirernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved udbuddet eller tildelingen.

Medlemsstaterne anvender ikke kravet om udarbejdelse af et prospekt i henhold til denne forordning på udbud af de i første afsnit, litra d), omhandlede værdipapirer. Medlemsstaterne undlader endvidere at pålægge sådanne former for udbud af værdipapirer andre oplysningskrav på nationalt plan, som kan udgøre en uforholdsmæssig stor eller unødvendig byrde. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og ESMA om eventuelle oplysningskrav, der anvendes på nationalt plan, herunder i givet fald ordlyden af de relevante bestemmelser.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på optagelse til handel på et reguleret marked af:

- a) værdipapirer, som kan ombyttes med værdipapirer, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, såfremt de over en periode på 12 måneder udgør mindre end 20 % af antallet af værdipapirer, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked
- b) aktier, der udstedes ved konvertering eller ombytning af andre værdipapirer eller som følge af udøvelsen af rettigheder i henhold til andre værdipapirer, såfremt de nævnte aktier er af samme klasse som de aktier, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, og såfremt de nævnte aktier over en periode på 12 måneder udgør mindre end 20 % af antallet af aktier af samme klasse, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked. Når et prospekt er udarbejdet i henhold til denne forordning eller direktiv 2003/71/EF efter udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel af de værdipapirer, der giver adgang til aktierne, eller når de værdipapirer, der giver adgang til aktierne, blev udstedt inden denne forordnings ikrafttræden, finder denne forordning ikke anvendelse på optagelsen til handel på et reguleret marked af de pågældende aktier, uanset deres andel i forhold til antallet af aktier af samme klasse, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked
- c) aktier, udstedt med henblik på ombytning af aktier af samme klasse, som allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, såfremt udstedelsen af disse nye aktier ikke indebærer en forhøjelse af den udstedte aktiekapital
- d) værdipapirer, der udbydes i forbindelse med en overtagelsestransaktion gennem et ombytningstilbud, såfremt der tilvejebringes et dokument indeholdende oplysninger om transaktionen og dens konsekvenser for udsteder
- e) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusion eller spaltning, såfremt der tilvejebringes et dokument indeholdende oplysninger om transaktionen og dens konsekvenser for udsteder
- f) aktier, der udbydes, tildeles eller skal tildeles gratis til eksisterende aktionærer, og udbytte, der udbetales i form af aktier af samme klasse som de udbyttegivende aktier, såfremt de nævnte aktier er af samme klasse som de aktier, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, og der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om aktiernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved udbuddet eller tildelingen
- g) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles til eksisterende eller tidligere bestyrelsesmedlemmer af deres arbejdsgiver eller et tilknyttet selskab, uanset om dette er etableret i Unionen eller ej, såfremt de nævnte værdipapirer er af samme klasse som de værdipapirer, der allerede er optaget til handel på det samme regulerede marked, og der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om værdipapirernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved udbuddet eller tildelingen

Torsdag den 15. september 2016

- h) værdipapirer, der allerede er optaget til handel på et andet reguleret marked på følgende betingelser:
- i) at disse værdipapirer eller værdipapirer af samme klasse har været optaget til handel på dette andet regulerede marked i mere end 18 måneder
  - ii) at optagelsen til handel på dette andet regulerede marked, for så vidt angår værdipapirer, der første gang blev optaget til handel på et reguleret marked efter den 1. juli 2005, var tilknyttet et prospekt, der blev godkendt og offentliggjort i overensstemmelse med direktiv 2003/71/EF
  - iii) at prospektet for værdipapirer, der første gang blev optaget til notering efter den 30. juni 1983, undtagen i tilfælde henhørende under nr. ii), blev godkendt i overensstemmelse med kravene i Rådets direktiv 80/390/EØF⁽¹⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF⁽²⁾
  - iv) at de faste forpligtelser i forbindelse med handel på dette andet regulerede marked er opfyldt
  - v) at den person, der anmoder om at få optaget et værdipapir til handel på et reguleret marked under henvisning til denne undtagelse, udarbejder et dokument, hvis indhold opfylder kravene i artikel 7, der stilles til rådighed for offentligheden i den medlemsstat, hvor det regulerede marked er etableret, og hvor anmodningen om optagelse til handel er fremsat, efter fremgangsmåden i artikel 20, stk. 2, på et sprog, der er accepteret af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det regulerede marked er etableret, og hvor anmodningen om optagelse er fremsat. Det angives i dokumentet, hvor det seneste prospekt kan rekvireres, og hvor de finansielle oplysninger, som udstederen har offentliggjort i overensstemmelse med sin faste oplysningspligt, findes.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 42 vedrørende fastlæggelse af mindstekrav til oplysninger i de dokumenter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra f) og g), og stk. 4, litra d) og e).

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
  - a) »værdipapirer«: omsættelige værdipapirer som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i direktiv 2014/65/EU, bortset fra obligationer og andre pengemarkedsinstrumenter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i direktiv 2014/65/EU med en løbetid på mindre end 12 måneder
  - b) »værdipapirer, der er kapitalandele«: aktier og andre omsættelige værdipapirer svarende til aktier i selskaber samt enhver anden form for omsættelige værdipapirer, der giver ret til at erhverve et af førnævnte værdipapirer som følge af en konvertering eller udøvelse af de dertil knyttede rettigheder, forudsat at sidstnævnte form for værdipapirer er udstedt af udstederen af de underliggende aktier eller af en enhed, der tilhører samme koncern som nævnte udsteder
  - c) »værdipapirer, der ikke er kapitalandele«: alle værdipapirer, der ikke er kapitalandele
  - d) »udbud af værdipapirer til offentligheden«: henvendelse til personer i enhver form og ad enhver vej med tilstrækkelige oplysninger om udbudsbetingelserne og de udbudte værdipapirer, således at en investor bliver i stand til at træffe afgørelse om køb eller tegning af disse værdipapirer. Denne definition finder også anvendelse ved placering af værdipapirer gennem finansielle formidlere

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/390/EØF af 17. marts 1980 om samordning af kravene ved udarbejdelse af, kontrol med og udstedelse af det prospekt, der skal offentliggøres med henblik på optagelse af værdipapirer til officiel notering på en fondsbørs (EFT L 100 af 17.4.1980, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).

Torsdag den 15. september 2016

- e) »kvalificerede investorer«: personer eller enheder, der er opført i bilag II, afsnit I, punkt 1-4, i direktiv 2014/65/EU, og personer eller enheder, der på anmodning behandles som professionelle kunder i henhold til bilag II, afsnit II, i direktiv 2014/65/EU, eller er anerkendt som godkendte modparter i henhold til artikel 30 i direktiv 2014/65/EU, medmindre de har anmodet om at blive behandlet som ikke-professionelle kunder. Investeringselskaber og kreditinstitutter meddeler på anmodning deres klassifikation til udstederen under forbehold af den relevante databeskyttelseslovgivning
- f) »små og mellemstore virksomheder (SMV'er)«:
- selskaber, der ifølge de seneste årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber opfylder mindst to af følgende tre kriterier: et gennemsnitligt antal ansatte i løbet af regnskabsåret på mindre end 250, en samlet balance på mindre end 43 000 000 EUR og en årlig nettoomsætning på mindre end 50 000 000 EUR, eller
  - små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 13), i direktiv 2014/65/EU
- g) »kreditinstitut«: en virksomhed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾
- h) »udsteder«: en juridisk enhed, der udsteder eller tilbyder at udstede værdipapirer
- i) »udbyder«: en juridisk enhed eller person, der udbyder værdipapirer til offentligheden
- j) »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU
- k) »annoncering«: bekendtgørelser, der:
- vedrører et specifikt udbud **af værdipapirer** til offentligheden █ eller optagelse til handel på et reguleret marked
  - **offentliggøres af eller på vegne af udstederen, udbyderen, personen, som anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller garanten** og
  - specifikt har til formål at fremme den potentielle tegning eller anskaffelse af værdipapirer
- l) »regulerede oplysninger«: samtlige oplysninger, som **udstederen eller enhver anden person, der har ansøgt om optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked uden udstederens samtykke, skal fremlægge i henhold til direktiv 2004/109/EF eller i henhold til love eller administrative bestemmelser i en medlemsstat som vedtaget i medfør af artikel 2, stk. 1, litra k), i samme direktiv og i medfør af artikel 17 og 19 i forordning (EU) nr. 596/2014**
- m) »hjemland«:
- i) for alle udstedere af værdipapirer etableret i Unionen, der ikke er omhandlet i nr. ii), den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted
  - ii) for så vidt angår udstedelse af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og hvis pålydende pr. enhed beløber sig til mindst 1 000 EUR, samt for så vidt angår udstedelse af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som giver ret til at erhverve omsættelige værdipapirer eller modtage et kontant beløb som følge af, at de konverteres, eller af, at de rettigheder, de giver, udøves, forudsat at udstederen af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, ikke er udstederen af de underliggende værdipapirer eller en enhed, der tilhører samme concern som sidstnævnte udsteder, den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller hvor værdipapirer skulle eller skal optages til handel på et reguleret marked, eller hvor værdipapirerne udbydes til offentligheden efter valg foretaget af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse. De samme regler gælder for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som udstedes i en anden valuta end euroen, forudsat at den mindste pålydende værdi er næsten lig med 1 000 EUR

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Torsdag den 15. september 2016

- iii) for alle udstedere af værdipapirer etableret i tredjelande, der ikke er omhandlet i nr. ii), den medlemsstat, hvor værdipapirerne efter hensigten skal udbydes til offentligheden for første gang, eller hvor den første anmodning om optagelse til handel på et reguleret marked indgives, efter valg foretaget af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse, med forbehold af efterfølgende valg foretaget af udstedere etableret i et tredjeland, under en af følgende omstændigheder:
- hvis hjemlandet ikke var bestemt efter disse udsteders valg
  - i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. i) og iii), i direktiv 2004/109/EF
- n) »værtsland«: den medlemsstat, hvor der foretages et udbud **af værdipapirer** til offentligheden eller ansøges om optagelse til handel **på et reguleret marked**, når denne stat er forskellig fra hjemlandet
- na) **»kompetent myndighed«: den myndighed, der udpeges af hver medlemsstat i overensstemmelse med artikel 29, medmindre andet er fastsat i denne forordning**
- o) »institutter for kollektiv investering **■**«: **institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), der er godkendt efter artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF⁽¹⁾, samt alternative investeringsfonde (AIF'er) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU⁽²⁾**
- p) »andele i et institut for kollektiv investering«: værdipapirer, som udstedes af institutter for kollektiv investering, og som repræsenterer deltagernes rettigheder i disse institutters aktiver
- q) »godkendelse«: det positive udfald af hjemlandets kompetente myndigheds kontrol af, om prospektet er fuldstændigt, og om oplysningerne er sammenhængende og forståelige
- r) »basisprospekt«: et dokument, der opfylder kravene i artikel 8 i denne forordning og, efter udstederens valg, de endelige vilkår for udbuddet
- s) »arbejdsdage«: den **relevante** kompetente myndigheds arbejdsdage, uden lørdage, søndage og helligdage, som defineret i den nationale lovgivning, der finder anvendelse på **denne** nationale kompetente myndighed
- t) »multilateral handelsfacilitet«: et multilateralt system som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i direktiv 2014/65/EU
- u) »SMV-vækstmarked«: et SMV-vækstmarked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 12), i direktiv 2014/65/EU
- v) »tredjelandsudsteder«: en udsteder, der er etableret i et tredjeland
- va) **»varigt medium«: ethvert instrument, der:**
- i) **sætter kunden i stand til at lagre oplysninger, der er rettet personligt til den pågældende kunde, på en måde, der giver mulighed for fremover at tilgå dem igen i et tidsrum, der er tilstrækkelig langt til at opfylde formålet med oplysningerne, og**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

Torsdag den 15. september 2016

ii) giver mulighed for uændret reproduktion af de lagrede oplysninger.

2. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 med henblik på at præcisere visse tekniske aspekter af definitionerne i stk. 1 i denne artikel **med undtagelse af** definitionen af »små og mellemstore virksomheder (SMV'er)« i stk. 1, litra f), under hensyntagen til situationen på de forskellige nationale markeder, EU's lovgivning og den økonomiske udvikling.

Artikel 3

Forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt og fritagelse

1. Værdipapirer må **først** udbydes til offentligheden i Unionen, **når** der er offentliggjort et prospekt **i overensstemmelse med denne forordning**.

2. **Uden at det berører bestemmelserne i artikel 15, kan** en medlemsstat **beslutte at** fritage udbud af værdipapirer til offentligheden fra **forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt som omhandlet i** stk. 1, hvis den samlede værdi af udbuddet **ikke overstiger 5 000 000 EUR** beregnet over et tidsrum på 12 måneder.

Et udbud af værdipapirer til offentligheden, der finder sted med en fritagelse som omhandlet i første afsnit,

- a) er ikke omfattet af pasordningen i henhold til denne forordning, hvorfor dens artikel 23 og 24 ikke finder anvendelse på det*
- b) skal indeholde en klar oplysning om, at det ikke er grænseoverskridende, og*
- c) må ikke være genstand for, at der aktivt søges hvervet investorer uden for den medlemsstat, som er nævnt i første afsnit.*

Medlemsstaterne underretter Kommissionen og ESMA om **en eventuel beslutning, de har truffet i medfør af første afsnit, og om den tærskel, der er valgt for den samlede værdi som nævnt i det afsnit.**

3. Værdipapirer optages **først** til handel på et reguleret marked, der er **etableret i Unionen, når der er offentliggjort** et prospekt.

3a. For at tage hensyn til udsving i vekselkurser, herunder inflation og kurser på andre valutaer end euroen, kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 vedrørende foranstaltninger til nærmere fastlæggelse af tærskelværdien i stk. 2.

Artikel 4

Frivilligt prospekt

Såfremt et udbud af værdipapirer til offentligheden eller en optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde som **specificeret** i artikel 1, kan en udsteder, en udbyder eller en person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, frivilligt udforme et prospekt eller **i givet fald et EU-vækstprospekt** i overensstemmelse med denne forordning.

Et **sådan** prospekt, **der er udarbejdet frivilligt og** godkendt af den kompetente myndighed i hjemlandet som defineret i artikel 2, stk. 1, litra m), er forbundet med de samme rettigheder og forpligtelser som et **prospekt, der er påkrævet** under denne forordning, og er omfattet af alle bestemmelserne i denne forordning under den pågældende kompetente myndigheds tilsyn.

Artikel 5

Videresalg af værdipapirer

Ethvert videresalg af værdipapirer, der tidligere var omfattet af en eller flere af de i **artikel 1**, stk. 3, litra a)-d), omhandlede former for udbud af værdipapirer, **som er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde**, betragtes som et særskilt udbud, og definitionen i artikel 2, stk. 1, litra d), finder anvendelse for at afgøre, hvorvidt der er tale om et udbud af værdipapirer til offentligheden. Investering i værdipapirer gennem finansielle formidlere er betinget af offentliggørelse af et prospekt, hvis ingen af de i artikel 1, stk. 3, litra a)-e), omhandlede betingelser er opfyldt, for så vidt angår den endelige investering.

Torsdag den 15. september 2016

Der stilles ikke krav om et yderligere prospekt ved videresalg af værdipapirer eller endelig placering af værdipapirer via finansielle formidlere, når der foreligger et gyldigt prospekt i overensstemmelse med artikel 12, og den udsteder eller den person, som er ansvarlig for udarbejdelsen af dette prospekt, på grundlag af en skriftlig aftale erklærer sig indforstået med anvendelsen heraf.

KAPITEL II UDARBEJDELSE AF PROSPEKTET

Artikel 6

Prospektet

1. Med forbehold af artikel 14, stk. 2, og artikel 17, stk. 2, skal prospektet indeholde de **relevante og nødvendige** oplysninger, som **en rimelig investor har brug for i forbindelse med en investering i værdipapirer for at kunne foretage en informeret vurdering af:**

- a) udstederens og en eventuel garants aktiver og passiver, finansielle stilling, resultater og forventede udvikling og
- b) de rettigheder, der er knyttet til disse værdipapirer.

Sådanne oplysninger **udformes og** fremlægges i en let analyserbar, kortfattet og forståelig form, **og de kan variere afhængigt af:**

- a) **de karakteristiske træk ved udstederen**
- b) **værdipapirernes klasse**
- c) **udstederens forhold**
- d) **hvor det er relevant, den type investor, som udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel er rettet mod, denne type investors sandsynlige viden og det marked, som værdipapirerne skal optages til handel på**
- e) **eventuelle oplysninger, som stilles til rådighed for investorer ud over de krav, der er pålagt udstederen af værdipapirerne i henhold til EU-retten eller national ret eller regler fra en kompetent myndighed, der har noteret udstederens værdipapirer, eller fra en markedsplads, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel, og som der kan opnås adgang til via en officielt udpeget mekanisme som omhandlet i artikel 21 i direktiv 2004/109/EF**
- f) **hvorvidt den forenklede eller den proportionale oplysningsordning som omhandlet i hhv. artikel 14 og 15 finder anvendelse.**

2. Udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, kan udarbejde prospektet som et enkelt dokument eller særskilte dokumenter.

Med forbehold af artikel 8, stk. 7, **og artikel 7, stk. 1, andet afsnit**, anføres de påkrævede oplysninger i et prospekt, der består af særskilte dokumenter, i et registreringsdokument, en værdipapirnote og et resumé. Registreringsdokumentet indeholder oplysninger om udstederen. Værdipapirnoten indeholder oplysninger om de værdipapirer, der udbydes til offentligheden eller skal optages til handel på et reguleret marked.

Artikel 7

Prospektrésuméet

1. Prospektet indeholder et resumé med de nøgleoplysninger, som investorer skal bruge til at forstå karakteren af og risiciene ved udstederen, garanten og de værdipapirer, der udbydes eller optages til handel på et reguleret marked, og som **for at gøre** det lettere for investorerne at tage stilling til, om de vil investere i de pågældende værdipapirer, **skal** læses sammen med prospektets andre dele.

Torsdag den 15. september 2016

Som en undtagelse fra første afsnit kræves der intet resumé, når prospektet vedrører optagelse til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der ikke er kapitalandele og udelukkende udbydes til kvalificerede investorer.

2. Indholdet af resuméet skal være nøjagtigt, redeligt, klart og ikke vildledende. Resuméet skal **læses som en indledning til prospektet og skal** være i overensstemmelse med de andre dele af prospektet.
3. Resuméet udfærdiges som et kort dokument skrevet på en koncis måde og på højst seks A4-sider i trykt udgave.

I undtagelsestilfælde kan den kompetente myndighed dog give udsteder tilladelse til at udarbejde et længere resumé på op til ti A4-sider i trykt udgave, såfremt det er nødvendigt på grund af kompleksiteten af udstederens aktiviteter, de karakteristiske træk ved udstedelsen eller de karakteristiske træk ved de udstedte værdipapirer, eller såfremt der er risiko for, at investor ville blive vildledt uden de yderligere oplysninger, der således medtages i resuméet.

Resuméet skal være:

- a) udformet og opstillet således, at det er letlæseligt, med brug af en læsbar skriftstørrelse
- b) skrevet i et sprog og en stil, som fremmer forståelsen af informationen, navnlig i et sprog, der er klart, ikke-teknisk, kortfattet og letforståeligt **for den berørte type af investorer.**
4. Resuméet opdeles i følgende fire afsnit:
  - a) en indledning med **generelle og specifikke** advarsler, **herunder i hvilket omfang investorer kan tabe deres investering i det værste tænkelige scenarium**
  - b) nøgleoplysninger om udsteder, udbyder eller den person, der anmoder om optagelse **til handel på et reguleret marked**
  - c) nøgleoplysninger om værdipapirerne
  - d) nøgleoplysninger om udbuddet og optagelsen til handel.
5. I resuméets indledning anføres
  - a) værdipapirernes betegnelse **og internationale identifikationsnummer (ISIN)**
  - b) identitet og kontaktoplysninger for udstederen, **herunder dennes identifikator for juridiske enheder (LEI)**
  - c) **identitet og kontaktoplysninger for** udbyderen, **herunder dennes LEI hvis udbyderen har status som juridisk person, eller for** den person, der anmoder om optagelse
  - d) identitet og kontaktoplysninger for den kompetente myndighed i hjemlandet og dokumentets dato.

For så vidt angår litra d) skal der i resuméets indledning i de tilfælde, hvor prospektet består af særskilte dokumenter, som er blevet godkendt af forskellige kompetente myndigheder, anføres identitet og kontaktoplysninger for alle disse kompetente myndigheder.

Det skal indeholde advarsler om:

- a) at resuméet bør læses som en indledning til prospektet
- b) at enhver beslutning om investering i værdipapirerne bør træffes af investoren på baggrund af prospektet som helhed
- c) at den sagsøgende investor, hvis en sag vedrørende oplysningerne i prospektet indbringes for en domstol, i henhold til national lovgivning i medlemsstaterne kan være forpligtet til at betale omkostningerne i forbindelse med oversættelse af prospektet, inden sagen indledes

Torsdag den 15. september 2016

d) at kun de personer, som har indgivet resuméet eller eventuelle oversættelser heraf, kan ifalde et civilretligt erstatningsansvar, men kun såfremt resuméet er misvisende, ukorrekt eller uoverensstemmende, når det læses sammen med de andre dele af prospektet, eller ikke, når det læses sammen med prospektets andre dele, indeholder nøgleoplysninger, således at investorerne lettere kan tage stilling til, om de vil investere i de pågældende værdipapirer.

6. Det afsnit, der er omhandlet i stk. 4, litra b), skal indeholde følgende oplysninger:

a) I et underafsnit med overskriften »Hvem er udstederen af værdipapirerne?« — en kort beskrivelse af udstederen af værdipapirerne, herunder som minimum en beskrivelse af:

— udsteders domicil og retlige form, **udsteders LEI-nummer**, den lovgivning, som udsteder fungerer under, samt indregistreringsland

— udsteders hovedvirksomhed

— udsteders større aktionærer, herunder om udsteder direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af andre, herunder hvem

— de centrale **ledende** direktørers identitet **og bestyrelsesmedlemmernes identitet**

— revisorerens identitet.

b) I et underafsnit med overskriften »Hvad er de vigtige regnskabsoplysninger om udsteder?« — udvalgte vigtige historiske regnskabsoplysninger, herunder i givet fald proformaoplysninger, angivet for hvert regnskabsår i den periode, som de historiske regnskabsoplysninger vedrører, og eventuelle efterfølgende midlertidige perioder ledsaget af sammenlignelige oplysninger for den samme periode i det foregående regnskabsår. Kravet til sammenlignelige balanceoplysninger opfyldes ved fremlæggelse af balanceoplysninger fra årets udgang.

c) I et underafsnit med overskriften »Hvad er de vigtigste risici, der er specifikke for udstederen?« — en kort beskrivelse af højst **ti** af de **betydeligste** risikofaktorer, der er specifikke for udstederen, **og som er indeholdt i prospektet, herunder især operationelle risici og investeringsrisici.**

7. Det afsnit, der er omhandlet i stk. 4, litra c), skal indeholde følgende oplysninger:

a) I et underafsnit med overskriften »Hvad er værdipapirernes vigtigste karakteristika?« — en kort beskrivelse af de værdipapirer, der udbydes og/eller optages til handel, herunder som minimum en beskrivelse af:

— deres form og klasse, **deres ISIN-nummer**, valuta, pålydende værdi, antal udstedte værdipapirer, værdipapirernes vilkår

— de rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne

— **værdipapirernes relative anciennitet i udstederens kapitalstruktur i tilfælde af udstederens insolvens, herunder hvor det er relevant oplysninger om deres placering i rangordenen og behandlingen af dem i tilfælde af afvikling inden for rammerne af BRRD**

— eventuelle indskrænkninger i værdipapirernes omsættelighed

— i påkommende tilfælde dividende- eller betalingspolitik.

b) I et underafsnit med overskriften »Hvor vil værdipapirerne blive handlet?« — en indikation af, om de udbudte værdipapirer er eller vil blive genstand for en ansøgning om optagelse til handel på et reguleret marked eller **til handel i** en multilateral handelsfacilitet, og angivelse af alle de markeder, hvor værdipapirerne (skal) omsættes.

Torsdag den 15. september 2016

- c) c) I et underafsnit med overskriften »Er der en garanti knyttet til værdipapirerne?« — en kort beskrivelse af arten og omfanget af en eventuel garanti samt en kort beskrivelse af garanten, **herunder dennes LEI-nummer**.
- d) I et underafsnit med overskriften »Hvad er de vigtigste risici, der er specifikke for værdipapirerne?« — en kort beskrivelse af de **betydeligste** risikofaktorer, der er specifikke for værdipapirerne **■**, **som er indeholdt i prospektet**.

Hvis der skal udarbejdes et dokument med central information i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 ⁽¹⁾, kan udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse, erstatte indholdet i dette stykke med oplysningerne i artikel 8, stk. 3, litra b)-i), i forordning (EU) nr. 1286/2014. I så fald, og hvis et enkelt resumé dækker flere værdipapirer, som kun afviger med hensyn til visse yderst begrænsede detaljer, f.eks. emissionskursen eller forfaldsdatoen, i henhold til artikel 8, stk. 8, sidste afsnit, udvides begrænsningen af resuméets længde som fastsat i stk. 3 med yderligere tre A4-sider for hvert yderligere værdipapir.

8. Det afsnit, der henvises til i stk. 4, litra d), skal indeholde følgende oplysninger:

- a) I et underafsnit med overskriften »På hvilke betingelser og i henhold til hvilken tidsplan kan jeg investere i dette værdipapir?« — i påkommende tilfælde de generelle vilkår, betingelserne og den forventede tidsplan for udbuddet, nærmere oplysninger om optagelsen til handel, fordelingsplanen, beløb og procentdel for umiddelbar udvinding som følge af udbuddet og et estimat over de samlede udgifter ved udstedelsen og/eller udbuddet, herunder anslåede udgifter, som investor pålægges af udsteder eller udbyder.
- b) I et underafsnit med overskriften »Hvorfor har udsteder udarbejdet dette prospekt?« — en kort beskrivelse af årsagerne til udbuddet eller til optagelsen til handel samt af det samlede forventede nettoprovenu og anvendelsen heraf.

9. Udstederen kan tilføje underoverskrifter under de enkelte afsnit beskrevet i stk. 6, 7 og 8, hvis det skønnes nødvendigt.

10. Resuméet må ikke indeholde krydshenvisninger til andre dele af prospektet eller indeholde oplysninger integreret ved henvisning.

11. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere indholdet af og formatet for fremlæggelsen af de vigtige historiske regnskabsoplysninger, som der henvises til i stk. 6, litra b), under hensyntagen til de forskellige former for værdipapirer og udstedere **og sikrer samtidig, at de fremlagte oplysninger er korte, koncise og forståelige**.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [**12 måneder fra datoen for denne forordnings ikrafttræden**].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 8

Basisprospektet

1. For værdipapirer, der ikke er kapitalandele, kan prospektet efter valg foretaget af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelsen til handel på et reguleret marked, bestå af et basisprospekt indeholdende **de** relevante oplysninger om udstederen og de værdipapirer, der udbydes til offentligheden, eller som skal optages til handel på et reguleret marked.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1).

Torsdag den 15. september 2016

2. Basisprospektet skal indeholde følgende oplysninger:
  - a) en liste med de oplysninger, der vil indgå i de endelige vilkår for udbuddet
  - b) en »skabelon for de endelige vilkår«, som skal udfyldes i forbindelse med hver udstedelse
  - c) adressen på det websted, hvor de endelige vilkår vil blive offentliggjort.
3. De endelige vilkår udformes som et separat dokument eller indgår i basisprospektet eller et tillæg hertil. De endelige vilkår fremlægges i en let analyserbar og forståelig form.

De endelige vilkår indeholder kun oplysninger om værdipapirnoten og anvendes ikke til at supplere basisprospektet. I sådanne tilfælde finder bestemmelserne i artikel 17, stk. 1, litra a), anvendelse.

4. Er udbuddets endelige vilkår hverken inkluderet i basisprospektet eller i tillægget, skal udsteder gøre dem tilgængelige for offentligheden i henhold til artikel 20 og indgive dem til hjemlandets kompetente myndighed så hurtigt som praktisk muligt inden begyndelsen på udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel.

Der indsættes en klar og tydelig erklæring i de endelige vilkår, som angiver:

- a) at de endelige vilkår er udarbejdet i henhold til denne forordning og skal læses i sammenhæng med basisprospektet og tillæg hertil for at få alle de relevante oplysninger
  - b) hvor basisprospektet og tillæg hertil er offentliggjort i henhold til artikel 20
  - c) at resuméet for den konkrete udstedelse er knyttet som bilag til de endelige vilkår.
5. Et basisprospekt kan udarbejdes som et enkelt dokument eller særskilte dokumenter.

Hvis udsteder, udbyder eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, tidligere har indgivet et registreringsdokument for en bestemt type værdipapir, der ikke er kapitalandele, eller et universelt registreringsdokument som defineret i artikel 9, og senere vælger at udarbejde et basisprospekt, skal basisprospektet indeholde følgende:

- a) de oplysninger, der indgår i registreringsdokumentet eller det universelle registreringsdokument
  - b) de oplysninger, som ellers ville indgå i den relevante værdipapirnote med undtagelse af de endelige vilkår, hvis de endelige vilkår ikke indgår i basisprospektet.
6. De specifikke oplysninger om de forskellige værdipapirer i basisprospektet skal være klart adskilt.
  7. Der udarbejdes kun et resumé, hvis de endelige vilkår **indgår i basisprospektet som nævnt i stk. 3** eller **er** indgivet, og dette resumé skal være specifikt for den konkrete udstedelse.

8. Resuméet af den konkrete udstedelse underlægges samme krav som de endelige vilkår som fastlagt i denne artikel og knyttes som bilag til dem.

Resuméet af den konkrete udstedelse skal opfylde bestemmelserne i artikel 7 og indeholde nøgleoplysningerne fra basisprospektet og de endelige vilkår. Det skal indeholde følgende:

- a) de oplysninger i basisprospektet, som kun er relevante for den konkrete udstedelse, herunder **de væsentlige oplysninger** om udsteder
- b) de valgmuligheder i basisprospektet, som kun er relevante for den konkrete udstedelse som fastsat i de endelige vilkår

Torsdag den 15. september 2016

c) de relevante oplysninger fra de endelige vilkår, som tidligere stod tomme i basisprospektet.

Hvis de endelige vilkår vedrører flere værdipapirer, som kun afviger med hensyn til visse yderst begrænsede detaljer, såsom emissionskursen eller forfaldsdatoen, kan der vedlægges et enkelt resumé for den konkrete udstedelse for alle disse værdipapirer, forudsat at de oplysninger, der henviser til de forskellige værdipapirer, er klart adskilt.

9. Oplysningerne i basisprospektet suppleres om nødvendigt med ajourførte oplysninger om udstederen og om de værdipapirer, der skal udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked i overensstemmelse med artikel 22.

10. Et udbud til offentligheden kan videreføres efter udløbet af det basisprospekt, der dannede grundlag for udbuddet, hvis et efterfølgende basisprospekt godkendes senest på det tidligere basisprospekts sidste gyldighedsdato. I de endelige vilkår for dette udbud skal den sidste gyldighedsdato for det tidligere basisprospekt angives tydeligt på den første side, og det skal ligeledes angives, hvor det efterfølgende basisprospekt vil blive offentliggjort. Det efterfølgende basisprospekt skal indeholde eller integrere skabelonen for de endelige vilkår for det første basisprospekt ved henvisning og henviser til de endelige vilkår af relevans for det videreførte udbud.

Tilbagetrækningsretten i artikel 22, stk. 2, finder ligeledes anvendelse på investorer, der har indvilliget i at købe eller tegne værdipapirer i det tidligere basisprospekts gyldighedsperiode, medmindre de allerede har fået leveret værdipapirerne.

Artikel 9

Det universelle registreringsdokument

1. Enhver udsteder med hjemsted i en medlemsstat, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, kan hvert regnskabsår udarbejde et registreringsdokument i form af et universelt registreringsdokument, der beskriver virksomhedens organisation, aktiviteter, finansielle stilling, indtjening og udsigter og ledelses- og ejerstruktur.

2. **Enhver** udsteder, der vælger at udarbejde et universelt registreringsdokument hvert regnskabsår, forelægger dokumentet for den kompetente myndighed i hjemlandet til godkendelse i henhold til proceduren i artikel 19, stk. 2, 4 og 5.

Når udsteder har fået et universelt registreringsdokument godkendt af den kompetente myndighed hvert regnskabsår **to** år i træk, kan efterfølgende universelle registreringsdokumenter **og ændringer af sådanne universelle registreringsdokumenter** indgives til den kompetente myndighed uden forhåndsgodkendelse, **medmindre disse ændringer vedrører en undladelse, en væsentlig fejl eller en væsentlig unøjagtighed, der kan medføre, at offentligheden vildledes med hensyn til faktiske omstændigheder og forhold, der er afgørende for en informeret vurdering af udstederen.**

Hvis udsteder herefter ikke indgiver et universelt registreringsdokument for et regnskabsår, fortabes retten til at indgive uden godkendelse, og alle efterfølgende universelle registreringsdokumenter forelægges den kompetente myndighed til godkendelse, indtil betingelsen i andet afsnit opfyldes på ny.

3. Udstedere, der inden denne forordnings anvendelsesdato har fået et registreringsdokument udarbejdet i henhold til bilag I eller XI til forordning (EF) nr. 809/2004⁽¹⁾ godkendt af en kompetent myndighed i mindst **to** år i træk og derefter i henhold til artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/71/EF har indgivet eller fået godkendt et sådant registreringsdokument hvert år, kan indgive et universelt registreringsdokument uden forhåndsgodkendelse i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit, fra denne forordnings anvendelsesdato.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (EUT L 149 af 30.4.2004, s. 1).

Torsdag den 15. september 2016

4. Efter godkendelse eller indgivelse uden godkendelse gøres registreringsdokumentet og de i stk. 7 og 9 omhandlede ændringer heraf tilgængelige for offentligheden uden unødigt forsinkelse og i henhold til ordningerne i artikel 20.
5. Det universelle registreringsdokument skal opfylde sprogkravene i artikel 25.
6. Oplysninger kan integreres ved henvisning i et universelt registreringsdokument på de betingelser, der er fastsat i artikel 18.
7. Efter indgivelsen eller godkendelsen af et universelt registreringsdokument kan udsteder til enhver tid ajourføre oplysningerne i dokumentet ved at indgive en ændring til det universelle registreringsdokument til den kompetente myndighed.
8. Den kompetente myndighed kan til enhver tid gennemgå indholdet af ethvert universelt registreringsdokument, der er blevet indgivet uden godkendelse, samt indholdet af ændringer heraf.

Den kompetente myndigheds gennemgang omfatter en kontrol af, om oplysningerne i det universelle registreringsdokument og ændringerne heraf er fuldstændige, sammenhængende og forståelige.

9. Den kompetente myndighed underretter udstederen, hvis den under gennemgangen konstaterer, at det universelle registreringsdokument ikke opfylder standarderne for fuldstændighed, forståelighed og sammenhæng, og/eller der er behov for ændringer eller yderligere oplysninger.

Udsteder skal først tage hensyn til en anmodning om ændring eller yderligere oplysninger fra den kompetente myndighed til udsteder i det næste universelle registreringsdokument indgivet for det følgende regnskabsår, undtagen hvis udsteder ønsker at anvende det universelle registreringsdokument som en integreret del i et prospekt forelagt til godkendelse. I dette tilfælde indgiver udsteder en ændring til det universelle registreringsdokument senest ved indgivelsen af den i artikel 19, stk. 5, omhandlede ansøgning.

Når den kompetente myndighed meddeler udsteder, at dens anmodning om ændring vedrører en undladelse eller en **væsentlig** fejl eller ukorrekthed, der kan medføre, at offentligheden vildledes med hensyn til faktiske omstændigheder og forhold, der er afgørende for bedømmelsen af udstederen, skal udstederen uanset andet afsnit indgive en ændring til det universelle registreringsdokument uden unødigt forsinkelse.

10. Bestemmelserne i stk. 7 og 9 finder kun anvendelse, hvis det universelle registreringsdokument ikke anvendes som en integreret del af et prospekt. Når et universelt registreringsdokument anvendes som en integreret del af et prospekt, er det kun bestemmelserne i artikel 22 om tillæg til prospektet, der finder anvendelse mellem tidspunktet for godkendelsen af prospektet og den endelige afslutning af udbuddet til offentligheden, eller i givet fald påbegyndelsen af handelen på et reguleret marked, alt efter hvad der sker sidst.

11. En udsteder, der opfylder betingelserne i stk. 2, første **og** andet afsnit, eller i stk. 3, har status som løbende udsteder og drager fordel af den i stk. 19, stk. 5, omhandlede hurtigere godkendelsesproces, forudsat at:

- a) udsteder ved indgivelse eller forelæggelse til godkendelse af det enkelte registreringsdokument forelægger en skriftlig bekræftelse for den kompetente myndighed på, at alle regulerede oplysninger, som udsteder skal offentliggøre i henhold til direktiv 2004/109/EF, hvis det er relevant, og forordning (EU) nr. 596/2014, er blevet indgivet og offentliggjort i overensstemmelse med kravene i disse retsakter, og
- b) udsteder, hvis den kompetente myndighed foretager den i stk. 8 omhandlede gennemgang, ændrer sit universelle registreringsdokument i overensstemmelse med ordningerne i stk. 9.

Hvis udsteder ikke opfylder ovennævnte betingelser, fortabes status som løbende udsteder.

Torsdag den 15. september 2016

12. Hvis det universelle registreringsdokument indgivet til eller godkendt af den kompetente myndighed offentliggøres senest fire måneder efter regnskabsårets udløb og indeholder de oplysninger, der skal offentliggøres i årsrapporten som omhandlet i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF⁽¹⁾, anses udsteder for at have opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre årsrapporten i henhold til denne artikel.

Hvis det universelle registreringsdokument eller en ændring heraf indgives til eller godkendes af den kompetente myndighed og offentliggøres senest tre måneder efter udløbet af regnskabsårets første seks måneder og indeholder de oplysninger, der skal offentliggøres i halvårsrapporten som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2004/109/EF, anses udsteder for at have opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre halvårsrapporten i henhold til denne artikel.

I de tilfælde, der er beskrevet i første eller andet afsnit, skal udsteder:

- a) medtage en krydsreferencetabel i det universelle registreringsdokument, der viser, hvor de enkelte elementer, der skal indgå i års- og halvårsrapporterne, er anført i det universelle registreringsdokument
- b) indgive et universelt registreringsdokument i henhold til artikel 19, stk. 1, i direktiv 2004/109/EF og gøre det tilgængeligt for den officielt udpegede mekanisme, der henvises til i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2004/109/EF
- c) medtage en ansvarserklæring i det universelle registreringsdokument som defineret i artikel 4, stk. 2, litra c), og artikel 5, stk. 2, litra c), i direktiv 2004/109/EF.

13. Stk. 12 finder kun anvendelse, hvis udsteders hjemland i henhold til denne forordning ligeledes er hjemlandet i henhold til direktiv 2004/109/EF, og hvis det sprog, som det universelle registreringsdokument er affattet på, opfylder betingelserne i artikel 20 i 2004/109/EF.

14. **ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder** med henblik på at præcisere proceduren for kontrol, godkendelse, indgivelse og gennemgang af det universelle registreringsdokument og betingelserne for ændring heraf og de betingelser, der kan betyde, at status som løbende udsteder fortabes.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [12 måneder fra datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 10

Et prospekt bestående af særskilte dokumenter

1. En udsteder, der allerede har fået registreringsdokumentet godkendt af den kompetente myndighed, skal kun udarbejde værdipapirnoten og resuméet, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked. I dette tilfælde godkendes værdipapirnoten og resuméet særskilt.

Hvis der efter godkendelsen af registreringsdokumentet er indtruffet en væsentlig ny omstændighed, **væsentlig** fejl eller ukorrekthed i forbindelse med oplysningerne i prospektet, der kan påvirke vurderingen af værdipapirerne, forelægges et tillæg til registreringsdokumentet til godkendelse samtidig med værdipapirnoten og resuméet. Retten til at trække en accept tilbage i henhold til artikel 22, stk. 2, gælder ikke i dette tilfælde.

Registreringsdokumentet og tillægget, eventuelt ledsaget af værdipapirnoten og resuméet, udgør et prospekt, når det er blevet godkendt af den kompetente myndighed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

Torsdag den 15. september 2016

2. En udsteder, der allerede har fået et universelt registreringsdokument godkendt af den kompetente myndighed, **eller der har indgivet et universelt registreringsdokument uden godkendelse i henhold til artikel 9, stk. 2, andet afsnit**, skal kun udarbejde værdipapirnoten og resuméet, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked. I dette tilfælde godkendes værdipapirnoten, resuméet og alle ændringer til det universelle registreringsdokument indgivet efter godkendelsen **eller indgivelsen** af det universelle registreringsdokument, **med undtagelse af en løbende udsteders ændringer til det universelle registreringsdokument, jf. artikel 19, stk. 5**, særskilt.

Når en udsteder indgiver et universelt registreringsdokument, der ikke er godkendt, skal hele dokumentationen, herunder ændringer til det universelle registreringsdokument, godkendes, selv om disse dokumenter fortsat udgør særskilte dokumenter.

Det universelle registreringsdokument ændret i henhold til artikel 9, stk. 7 eller 9, ledsaget af værdipapirnoten og resuméet, udgør et prospekt, når det er blevet godkendt af den kompetente myndighed.

Artikel 11

Ansvar i tilknytning til prospektet

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansvaret for de oplysninger, der gives i et prospekt, påhviler udstederen eller dennes bestyrelses-, direktions- eller tilsynsorganer, udbyderen, den person, der anmoder om optagelsen til handel på et reguleret marked, eller garanten. De ansvarlige personer angives tydeligt i prospektet med navn og stillingsbetegnelse, eller når det drejer sig om juridiske personer, navn og vedtægtsmæssige hjemsted, samt en erklæring fra dem om, at oplysningerne i prospektet efter deres bedste overbevisning stemmer overens med virkeligheden, og at der i prospektet ikke er udeladt oplysninger, der vil kunne berøre betydningen af dets indhold.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres love og administrative bestemmelser om civilretligt ansvar finder anvendelse på de personer, der er ansvarlige for oplysningerne i prospektet.

Medlemsstaterne sikrer dog, at der ikke påhviler nogen person noget civilretligt ansvar udelukkende på grundlag af resuméet, herunder eventuelle oversættelser heraf, medmindre det er misvisende, ukorrekt eller uoverensstemmende, når det læses sammen med andre dele af prospektet, eller ikke, når det læses sammen med prospektets andre dele, indeholder nøgleoplysninger, således at investorerne lettere kan tage stilling til, om de vil investere i de pågældende værdipapirer. Resuméet skal indeholde en tydelig advarsel herom.

3. Ansvar for de oplysninger, der gives i et universelt registreringsdokument, påhviler kun de personer, der henvises til i stk. 1, hvis det universelle registreringsdokument udgør en integreret del af et godkendt prospekt. Dette finder anvendelse med forbehold af artikel 4 og 5 i direktiv 2004/109/EF, hvis oplysningerne i disse artikler er indeholdt i et universelt registreringsdokument.

Artikel 12

Prospektets, basisprospektets og registreringsdokumentets gyldighed

1. Et prospekt eller et basisprospekt, uanset om der er tale om et enkelt dokument eller et prospekt bestående af særskilte dokumenter, er gyldigt i 12 måneder fra godkendelsen, for så vidt angår udbud til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked, såfremt det er suppleret med tillæg påkrævet i henhold til artikel 22.

Er der tale om et prospekt eller et basisprospekt, som består af særskilte dokumenter, løber gyldighedsperioden fra værdipapirnotens godkendelse.

2. Et tidligere indgivet eller godkendt registreringsdokument, herunder et universelt registreringsdokument som omhandlet i artikel 9, er gyldigt som en integreret del af et prospekt i 12 måneder efter indgivelsen eller godkendelsen.

Udløbet af gyldighedsperioden for dette registreringsdokument berører ikke gyldigheden af et prospekt, som det udgør en integreret del af.

Torsdag den 15. september 2016

KAPITEL III PROSPEKTETS INDHOLD OG FORMAT

Artikel 13

Mindstekrav til oplysningerne og formatet

1. Kommissionen vedtager i henhold til artikel 42 delegerede retsakter vedrørende formatet af prospektet, basisprospektet og de endelige vilkår og skemaerne over de specifikke oplysninger, der skal indgå i prospektet, og som skal hindre gentagelse af oplysninger, når et prospekt består af særskilte dokumenter.

Der tages i udformningen af de forskellige prospektskemaer navnlig hensyn til følgende:

- a) de forskellige former for oplysninger, som investorerne har behov for vedrørende værdipapirer, der er kapitalandele, i forhold til værdipapirer, der ikke er kapitalandele: fremgangsmåden er den samme for oplysninger, der skal indgå i prospektet for værdipapirer, som har et lignende økonomisk grundlag, navnlig afledte instrumenter
- b) de forskellige former for udbud og optagelser til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og de vigtigste forhold i forbindelse hermed
- c) det anvendte format og de oplysninger, der skal indgå i prospekter for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, herunder alle former for warrants
- d) i givet fald udstederens offentlige status
- e) i givet fald den særlige karakter af udstederens virksomhed.

Kommissionen udarbejder navnlig to sæt separate og materielt forskellige prospektskemaer, som indeholder de oplysningskrav, der gælder for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som er tilpasset de forskellige investorklasser — kvalificerede og ikkekvalificerede investorer — som udbuddet er henvendt til, og tager i den forbindelse hensyn til disse investorers forskellige oplysningsbehov.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 vedrørende fastlæggelse af skemaet over mindstekrav til oplysninger i det universelle registreringsdokument samt et særligt skema over kreditinstitutters universelle registreringsdokument.

Dette skema sikrer, at det universelle registreringsdokument indeholder alle de nødvendige oplysninger om udsteder, således at det samme universelle registreringsdokument ligeledes kan anvendes i forbindelse med efterfølgende udbud til offentligheden eller optagelse til handel af aktier og obligationer eller derivater. Med hensyn til de finansielle oplysninger, gennemgangen af drift og regnskaber og prospekter og virksomhedsledelsen tilpasses disse oplysninger i muligt omfang de oplysninger, der skal offentliggøres i årsrapporterne og halvårsrapporterne som omhandlet i artikel 4 og 5 i direktiv 2004/109/EF, herunder ledelsesberetningen og redegørelsen for virksomhedsledelse.

3. De delegerede retsakter i stk. 1 og 2 baseres på de standarder for finansielle og andre oplysninger, der fastlægges af internationale børstilsynsorganisationer, navnlig IOSCO, og på bilag I, II og III til denne forordning. Disse delegerede retsakter vedtages senest [***seks måneder før denne forordnings anvendelsesdato***].

Artikel 14

Forenklet oplysningsordning for sekundære udstedelser

1. Følgende personer kan vælge at udarbejde et **forenklet** prospekt i overensstemmelse med **den forenkledede oplysningsordning for** sekundære udstedelser i forbindelse med et udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel af værdipapirer på et reguleret marked:

Torsdag den 15. september 2016

- a) udstedere, hvis værdipapirer har været optaget til handel på et reguleret marked eller et SMV-vækstmarked **eller i en multilateral handelsfacilitet, som ikke er et SMV-vækstmarked, med oplysningskrav mindst svarende til dem, der gælder på et SMV-vækstmarked i medfør af artikel 33, stk. 3, litra d), e), f) og g), i MiFID-direktivet**, i mindst 18 måneder, og som udsteder flere værdipapirer af samme klasse
- b) udstedere, hvis værdipapirer, der er kapitalandele, har været optaget til handel på et reguleret marked eller et SMV-vækstmarked **eller i en multilateral handelsfacilitet, som ikke er et SMV-vækstmarked, med oplysningskrav mindst svarende til dem, der gælder på et SMV-vækstmarked i medfør af artikel 33, stk. 3, litra d), e), f) og g), i MiFID-direktivet**, i mindst 18 måneder, og som udsteder værdipapirer, der ikke er kapitalandele
- c) udbydere af en klasse af værdipapirer, der allerede har været optaget til handel på et reguleret marked eller et SMV-vækstmarked **eller i en multilateral handelsfacilitet, som ikke er et SMV-vækstmarked, med oplysningskrav mindst svarende til dem, der gælder på et SMV-vækstmarked i medfør af artikel 33, stk. 3, litra d), e), f) og g), i MiFID-direktivet**, i mindst 18 måneder.

Det i første afsnit nævnte forenklede prospekt omfatter **et prospektresumé som omhandlet i artikel 7**, et specifikt registreringsdokument, der kan anvendes af de personer, der henvises til i litra a)-c), og en specifik værdipapirnote, der kan anvendes af de personer, der henvises til i litra a) og c).

For så vidt angår litra a), b) og c) i første afsnit skal EMSA offentliggøre og regelmæssigt ajourføre en liste over multilaterale handelsfaciliteter, som ikke er SMV-vækstmarkeder, med oplysningskrav mindst svarende til dem, der gælder på et SMV-vækstmarked i medfør af artikel 33, stk. 3, litra d), e), f) og g), i MiFID-direktivet.

2. **I overensstemmelse med principperne** i artikel 6, stk. 1, og med forbehold af artikel 17, stk. 2, skal **det i stk. 1 nævnte forenklede prospekt** indeholde de relevante, **mere begrænsede** oplysninger, som **en rimelig investor har brug for i forbindelse med en sekundær udstedelse for at kunne foretage en informeret bedømmelse af:**

- a) udsteders eller en eventuel garants forventede udvikling ud fra de finansielle oplysninger indeholdt eller integreret ved henvisning i prospektet udelukkende for det sidste regnskabsår
- b) de rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne
- c) årsagerne til udstedelsen og dens konsekvenser for udsteder, **især erklæringen om arbejdskapital, oplysninger om kapitalisering og gældssætning, konsekvenserne for den generelle kapitalstruktur og et koncist resumé af relevante oplysninger, som er fremlagt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014 siden datoen for den seneste udstedelse.**

Resuméet skal kun omfatte de relevante oplysninger, som er påkrævede i henhold til den forenklede oplysningsordning for sekundære udstedelser.

Oplysningerne i **det i stk. 1 nævnte forenklede prospekt** skal **udarbejdes og** fremlægges i en let analyserbar, kortfattet og forståelig form og sætte investorer i stand til at træffe en informeret investeringsbeslutning.

3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 med henblik på at præcisere de **i stk. 2 nævnte** mere begrænsede oplysninger, der skal inkluderes i skemaerne udarbejdet i overensstemmelse med **den i stk. 1 nævnte forenklede oplysningsordning.**

Når Kommissionen præciserer de mere begrænsede oplysninger, der skal medtages i skemaerne udarbejdet i overensstemmelse med de forenklede oplysningsregler, tager den hensyn til behovet for at lette adgangen til kapitalmarkederne, betydningen af at mindske omkostningerne ved og øge adgangen til kapital og de oplysninger, som udsteder allerede er pålagt at offentliggøre i henhold til direktiv 2004/109/EF, hvor det er relevant, og forordning (EU) nr. 596/2014. For at undgå at pålægge udstederne unødvendige byrder. Tilpasser Kommissionen kravene, således at de fokuserer på de oplysninger, som er væsentlige og relevante for sekundære udstedelser, og således at de er proportionale.

Torsdag den 15. september 2016

Disse delegerede retsakter vedtages senest [*seks måneder før denne forordnings* anvendelsesdato].

Artikel 15

EU-vækstprospektet

1. *Følgende har ret til at udarbejde et EU-vækstprospekt i overensstemmelse med den proportionale oplysningsordning i nærværende artikel i forbindelse med et udbud af værdipapirer til offentligheden, dog undtagen når det drejer sig om værdipapirer, som skal optages til handel på et reguleret marked:*

- a) *SMV'er*
- b) *udstedere, som ikke er SMV'er, hvis udbuddet til offentligheden drejer sig om værdipapirer, som skal optages til handel på et SMV-vækstmarked*
- c) *andre udstedere end dem, der er nævnt i litra a) og b), hvis den samlede værdi af udbuddet af værdipapirer til offentligheden i Unionen ikke overstiger 20 000 000 EUR beregnet over en periode på 12 måneder.*

Et EU-vækstprospekt, der er godkendt i henhold til denne artikel, er gyldigt for ethvert udbud af værdipapirer til offentligheden i et hvilket som helst antal værtslande på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24 og 25.

Et EU-vækstprospekt i overensstemmelse med den proportionale oplysningsordning som nævnt i første afsnit er et standardiseret dokument, som det er nemt for udstedere at udfylde.

1a. *EU-vækstprospektet skal dække følgende tre centrale elementer*

- a) *nøgleoplysninger om udstederen såsom*
  - i) *navn på udstederen og de ansvarlige for prospektet*
  - ii) *forretningsoversigt, aktuelle handelsaktiviteter og udstederens forventede udvikling*
  - iii) *risikofaktorer vedrørende udstederen*
  - iv) *finansielle oplysninger, der dog kan integreres ved henvisning.*
- b) *nøgleoplysninger om værdipapirerne såsom*
  - i) *antallet af værdipapirer, som indgår i udbuddet, og deres art*
  - ii) *betingelser og vilkår for værdipapirerne og en beskrivelse af eventuelle rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne*
  - iii) *risikofaktorer vedrørende værdipapirerne*
- c) *nøgleoplysninger om udbuddet såsom*
  - i) *udbudsbetingelser og -vilkår, herunder emissionskursen*
  - ii) *årsagerne til udbuddet og hvad man agter at anvende nettoprovenuet til.*

3. *Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 med henblik på at præcisere **det** mere begrænsede indhold i og format for det i stk. 1 og 1a omhandlede standardiserede EU-vækstprospekt. I disse retsakter præciseres, hvilke oplysninger der kræves i prospektskemaerne, at oplysningerne skal formuleres i et enkelt sprog og at de, hvor det er hensigtsmæssigt, integreres ved henvisning.*

Torsdag den 15. september 2016

I forbindelse med præciseringen af det mere begrænsede indhold af og format for det standardiserede EU-vækstprospekt tilpasser Kommissionen oplysningskravene, således at der er fokus på:

- a) oplysninger, der er væsentlige og relevante for investorer med henblik på at foretage en investering i de udstedte værdipapirer*
- b) behovet for at sikre proportionalitet mellem virksomhedens størrelse og dens finansieringsbehov og*
- c) prospektudarbejdelsesomkostningerne*

Kommissionen tager i den forbindelse hensyn til følgende:

- behovet for at sikre, at EU-vækstprospektet er betydeligt og reelt lettere end det fulde prospekt for så vidt angår den administrative byrde og omkostningerne for udstederne*
- behovet for at lette SMV'ers adgang til kapitalmarkederne og samtidigt sikre, at investorerne har tillid til investering i sådanne virksomheder*
- behovet for at minimere SMV'ernes omkostninger og administrative byrde*
- behovet for at tilvejebringe specifikke typer oplysninger af særlig relevans for SMV'er*
- udstederens størrelse, og hvor lang tid udstederen har opereret som en sådan*
- de forskellige former for udbud og deres karakteristika*
- de forskellige former for oplysninger, som investorerne har behov for vedrørende de forskellige former for værdipapirer.*

Disse delegerede retsakter vedtages senest [*seks måneder for denne forordnings anvendelsesdato*].

█

Artikel 16

Risikofaktorer

1. Risikofaktorerne i et prospekt skal være begrænset til risici, der er specifikke for udstederen og/eller værdipapirerne og af væsentlig betydning for muligheden for at træffe en informeret investeringsbeslutning, som bekræftet af indholdet i registreringsdokumentet og værdipapirnoten. █

1a. Risikofaktorer skal også omfatte de risici, der skyldes et værdipapirs placering i rangordenen, og konsekvensen heraf for den forventede størrelse og timing af betalinger til indehavere af værdipapiret i forbindelse med konkursbehandling eller enhver anden lignende procedure, herunder, hvor det er relevant, et kreditinstituts insolvens, afvikling eller omstrukturering i henhold til direktiv 2014/59/EU (BRRD).

2. ESMA udarbejder retningslinjer for █ vurderingen af risikofaktorerens særlige karakter og væsentlighed og for fordelingen af risikofaktorer █. Derudover udarbejder ESMA retningslinjer, som skal være til hjælp for de kompetente myndigheder ved deres gennemgang af risikofaktorer på en måde, som tilskynder til passende og fokuseret offentliggørelse af risikofaktorer fra udstedernes side.

Torsdag den 15. september 2016

Artikel 17

Udeladelse af oplysninger

1. Når den endelige udbudspris og/eller det antal værdipapirer, der udbydes til offentligheden, ikke kan indgå i prospektet:

- a) indeholder prospektet de kriterier og/eller de betingelser, der gælder for fastsættelsen af ovennævnte elementer, eller for så vidt angår prisen, maksimumsprisen, eller
- b) kan købs- eller tegningsaccepter for værdipapirerne trækkes tilbage i mindst to arbejdsdage efter, at den endelige udbudspris og/eller antallet af værdipapirer, der udbydes til offentligheden, er indgivet.

Endelig udbudspris og antal værdipapirer indgives til hjemlandets kompetente myndighed og offentliggøres i henhold til artikel 20, stk. 2.

2. Hjemlandets kompetente myndighed kan tillade udeladelse i prospektet af visse af de oplysninger, der normalt skal indgå i et prospekt, hvis den mener, at en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) videregivelsen af disse oplysninger vil stride mod den offentlige interesse
- b) videregivelsen af disse oplysninger vil tilføje udstederen betydelig skade, forudsat at udeladelsen af disse oplysninger ikke kan medføre, at offentligheden vildledes med hensyn til faktiske omstændigheder og forhold, der er afgørende for bedømmelsen af udstederen, udbyderen eller en eventuel garant, og af de rettigheder, der er knyttet til de værdipapirer, som prospektet vedrører
- c) sådanne oplysninger er af ringe betydning for et specifikt udbud eller en specifik optagelse til handel på et reguleret marked og vil ikke indvirke på vurderingen af udstederens, udbyderens eller en garants finansielle situation og forventede udvikling.

Den kompetente myndighed forelægger ESMA en rapport hvert år om de oplysninger, som den har givet tilladelse til at udelade.

3. I særlige tilfælde, hvor visse af de oplysninger, der skal indgå i et prospekt, ikke er relevante for udstederens aktivitetsområde eller udstederens retlige udformning eller for de værdipapirer, som prospektet vedrører, kan prospektet, uden at det berører en hensigtsmæssig oplysning af investorerne, indeholde andre oplysninger, der svarer til de krævede oplysninger, medmindre der ikke foreligger sådanne oplysninger.

4. Når værdipapirer er garanteret af en medlemsstat, har en udsteder, en udbyder eller en person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, ved udarbejdelsen af et prospekt i overensstemmelse med artikel 4, ret til at udelade oplysninger om den pågældende medlemsstat.

5. **ESMA kan udarbejde udkast til retningslinjer** med henblik på at præcisere de tilfælde, hvor oplysninger kan udelades i henhold til stk. 2 under hensyntagen til de i stk. 2 omhandlede rapporter fra de kompetente myndigheder til ESMA.

Artikel 18

Integrering ved henvisning

1. Oplysninger kan integreres ved henvisning i et prospekt **eller et basisprospekt** til et eller flere tidligere eller samtidigt elektronisk offentliggjorte dokumenter udarbejdet på et sprog, der opfylder kravene i artikel 25, **og indgivet inden for rammerne af EU-rettens offentliggørelseskrav eller på grundlag af regler på markedspladsen eller SMV-vækstmarkedet:**

- a) dokumenter, der er godkendt af **en kompetent** myndighed eller indgivet til den i overensstemmelse med denne forordning

Torsdag den 15. september 2016

- b) de dokumenter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra f) og g), og stk. 4, litra d) og e)
  - c) regulerede oplysninger som defineret i artikel 2, stk. 1, litra l)
  - d) årsregnskaber og delårsregnskaber
  - e) revisionsberetninger og regnskaber
  - f) ledelsesberetninger som defineret i artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾
  - g) redegørelser for virksomhedsledelse som defineret i artikel 20 i direktiv 2013/34/EU
  - h) [aflønningsrapporter som defineret i artikel [X] i [revideret direktiv om aktionærrettigheder ⁽²⁾]
- ha) årsrapporter eller enhver af de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til artikel 22 og 23 i direktiv 2011/61/EU**
- i) stiftelsesoverenskomst og selskabsvedtægter.

Sådanne oplysninger skal være de senest tilgængelige for udstederen.

Hvis det kun er visse dele af et dokument, der er integreret ved henvisning, anføres det i prospektet, at de dele, der ikke er integreret, ikke er relevante for investor eller er dækket i en anden del af prospektet.

2. Når de integrerer oplysninger ved henvisning, skal udstedere, udbydere og personer, der ansøger om optagelse til handel på et reguleret marked, sikre oplysningernes tilgængelighed. Der skal navnlig medtages en krydsreferencetabel i prospektet, så investorerne let kan identificere specifikke oplysningselementer, og prospektet skal indeholde hyperlinks til alle dokumenter med oplysninger integreret ved henvisning.

3. Udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, forelægger — om muligt sammen med det første udkast af prospektet indgivet til den kompetente myndighed, eller under alle omstændigheder i forbindelse med gennemgangen af prospektet — alle oplysninger, der er integreret ved henvisning i prospektet, i søgbar elektronisk form, medmindre disse oplysninger allerede er blevet godkendt af eller indgivet til den kompetente myndighed, der skal godkende prospektet.

4. ESMA **kan** udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at opdatere den i stk. 1 **fastlagte** liste **over dokumenter** ved at tilføje yderligere dokumenttyper, der skal indgives til eller godkendes af en offentlig myndighed i henhold til EU-retten.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL IV

ORDNINGER FOR GODKENDELSE OG OFFENTLIGGØRELSE AF PROSPEKTET

Artikel 19

Kontrol og godkendelse af prospektet

1. Prospektet må ikke offentliggøres, før det **eller alle dets integrerede dele** er godkendt af det pågældende hjemlands **relevante** kompetente myndighed.

⁽¹⁾ Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ EUT C [...] af [...], s. [...].

Torsdag den 15. september 2016

2. Den kompetente myndighed giver udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, meddelelse om myndighedens afgørelse vedrørende prospektets godkendelse inden for ti arbejdsdage efter indgivelsen af udkastet til prospekt.

Den kompetente myndighed giver ESMA meddelelse om godkendelse af prospektet og af eventuelle tillæg hertil, samtidig med at udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, får meddelelse om denne godkendelse.

3. Den i stk. 2 omhandlede frist forlænges til 20 arbejdsdage, hvis udbuddet til offentligheden vedrører værdipapirer udstedt af en udsteder, som ikke har nogen værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, og som endnu ikke har udbudt værdipapirer til offentligheden.

Fristen på 20 arbejdsdage gælder kun for den første indgivelse af udkastet til prospekt. Hvis der er behov for yderligere indgivelser i henhold til stk. 4, finder tidsfristen i stk. 2 anvendelse.

4. Hvis den kompetente myndighed konstaterer, at udkastet til prospekt ikke opfylder standarderne for fuldstændighed, forståelighed og sammenhæng, der er nødvendige for dets godkendelse, og/eller at der er behov for ændringer eller yderligere oplysninger:

a) underretter myndigheden udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, herom inden for ti arbejdsdage **fra** indgivelsen af udkastet til prospekt og/eller de yderligere oplysninger og angiver **i detaljer** årsagerne **til afgørelsen, og**

b) finder fristen i stk. 2 **og 3** først anvendelse fra den dato, hvor et ændret udkast til prospekt og/eller de yderligere oplysninger, der anmodes om, forelægges den kompetente myndighed.

5. Uanset stk. 2 og 4 reduceres fristen i disse stykker til fem arbejdsdage for de i artikel 9, stk. 11, omhandlede løbende udstedere. Den løbende udsteder underretter den kompetente myndighed mindst fem arbejdsdage inden den forventede dato for indgivelse af en ansøgning om godkendelse.

En løbende udsteder indgiver en ansøgning til den kompetente myndighed med de nødvendige ændringer af det universelle registreringsdokument og i påkommende tilfælde værdipapirnoten og resuméet forelagt til godkendelse.

Det kræves ikke af en løbende udsteder, at vedkommende indhenter godkendelse af ændringer i det universelle registreringsdokument, medmindre disse ændringer vedrører en undladelse, en væsentlig fejl eller en væsentlig unøjagtighed, der kan medføre, at offentligheden vildledes med hensyn til faktiske omstændigheder og forhold, der er afgørende for en informeret vurdering af udstederen.

6. De kompetente myndigheder opstiller retningslinjer for kontrol- og godkendelsesprocessen på deres websteder for at fremme en effektiv og rettidig godkendelse af prospekter. I disse retningslinjer anføres kontaktpunkterne for godkendelse. Udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, har mulighed for at kommunikere og interagere direkte med personalet hos den kompetente myndighed under hele prospektgodkendelsesprocessen.

9. De gebyrer, som hjemlandets kompetente myndighed opkræver for godkendelsen af prospekter, registreringsdokumenter, herunder universelle registreringsdokumenter, tillæg og ændringer, samt for indgivelsen af universelle registreringsdokumenter, ændringer heraf og endelige vilkår, **skal være rimelige og proportionale og skal** offentliggøres som minimum på den kompetente myndigheds websted.

10. **ESMA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder**, der præciserer procedurerne for kontrol af, om prospektet er fuldstændigt, sammenhængende og forståeligt, og for godkendelse af prospektet.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Torsdag den 15. september 2016

11. ESMA anvender sine beføjelser i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 til at fremme den tilsynsmæssige konvergens af de kompetente myndigheders kontrol- og godkendelsesprocesser ved vurderingen af, om prospektet er fuldstændigt, og om oplysningerne er sammenhængende og forståelige. **Med dette formål udarbejder ESMA retningslinjer til de kompetente myndigheder om tilsyn med og efterlevelse af prospekter, som omfatter undersøgelse af overholdelsen af denne forordning og af delegerede retsakter og gennemførelsesakter, der er vedtaget i henhold hertil, samt anvendelse af passende administrative foranstaltninger og sanktioner i tilfælde af overtrædelser, jf. artikel 36 og 37. [Ændring 2]** ESMA fremmer især konvergens med hensyn til effektivitet, metoder og timing af de kompetente myndigheders kontrol af oplysningerne i et prospekt, **hvor det er relevant under anvendelse af peerevalueringer.**

11a. ESMA udarbejder et centralt workflowsystem, der dækker prospektgodkendelsesprocessen fra begyndelse til godkendelse og gør det muligt for kompetente myndigheder, ESMA og udstedere at forvalte og følge anmodninger om godkendelse online og overalt i EU.

12. Med forbehold af artikel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 tilrettelægger og gennemfører ESMA som minimum en peerevaluering af de kompetente myndigheders kontrol- og godkendelsesprocedurer, herunder de kompetente myndigheders indbyrdes anmeldelser om godkendelse. Peerevalueringen omfatter ligeledes en vurdering af indvirkningen af de kompetente myndigheders forskellige tilgange til kontrol og godkendelse på udsteders muligheder for at rejse kapital i EU. Rapporten om denne peerevaluering offentliggøres senest tre år **fra** anvendelsesdatoen for denne forordning. I forbindelse med denne peerevaluering **tager ESMA hensyn til** rådgivning fra interessentgruppen for værdipapirer og markeder nedsat i henhold artikel 37 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 20

Offentliggørelse af prospektet

1. Når prospektet er godkendt, gøres det tilgængeligt for offentligheden af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, i rimelig tid og senest inden begyndelsen på udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel af de pågældende værdipapirer.

I tilfælde af udbud til offentligheden af aktier i en klasse, der optages til handel på et reguleret marked for første gang, skal prospektet være tilgængeligt mindst seks arbejdsdage før udbuddets afslutning.

2. Prospektet, uanset om der er tale om et enkelt dokument eller et prospekt bestående af særskilte dokumenter, betragtes som tilgængeligt, når det er offentliggjort i elektronisk form på et af følgende websteder:

- a) webstedet tilhørende udsteder, udbyder eller den person, der anmoder om optagelse til handel
  - b) webstedet tilhørende de finansielle formidlere, der placerer eller sælger værdipapirerne, herunder pengeinstitutter
  - c) webstedet for det regulerede marked, hvor ansøgningen om optagelse til handel indgives, eller i påkommende tilfælde for operatøren af den multilaterale handelsfacilitet.
3. Prospektet offentliggøres i et særligt afsnit på webstedet, der er let tilgængeligt. Det skal kunne downloades, udskrives og være i en søgbar elektronisk form, der ikke kan ændres.

Der skal være adgang til dokumenterne med oplysninger integreret ved henvisning i prospektet og tillæggene til og/eller de endelige vilkår for prospekterne i samme afsnit som prospekterne, herunder via hyperlinks om nødvendigt.

Uden at det berører tilbagetrækningsretten i artikel 22, stk. 2, kan løbende udstedere, jf. artikel 9, stk. 11, i stedet for at udarbejde et tillæg vælge at integrere eventuelle ændringer af det universelle registreringsdokument ved hjælp af en dynamisk henvisning til den seneste version af det universelle registreringsdokument.

Torsdag den 15. september 2016

4. Adgang til prospektet må ikke være betinget af gennemførelsen af en registreringsproces, accept af en erklæring om begrænsning af det juridiske ansvar eller betaling af et gebyr.

5. Hjemlandets kompetente myndighed offentliggør alle godkendte prospekter på sit websted, eller i det mindste listen over godkendte prospekter, herunder et hyperlink til de i stk. 3 omhandlede særlige afsnit på webstedet, og anfører den eller de enkelte værtslande, hvis prospekterne anmeldes i henhold til artikel 24. Den offentliggjorte liste, herunder hyperlinkene, ajourføres, og de enkelte elementer forbliver tilgængelige på webstedet i det i stk. 7 omhandlede tidsrum.

Den kompetente myndighed fremsender en elektronisk kopi af prospektet eller af eventuelle tillæg hertil samt de nødvendige data for ESMA's klassificering i den i stk. 6 omhandlede opbevaringsmekanisme og for udarbejdelsen af den i artikel 45 omhandlede rapport, samtidig med at myndigheden underretter ESMA om godkendelsen af et prospekt eller af eventuelle tillæg hertil.

Hjemlandets kompetente myndighed offentliggør oplysninger om alle anmeldelser modtaget i henhold til artikel 24 på sit websted.

6. Senest inden begyndelsen på udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel af de pågældende værdipapirer offentliggør ESMA alle prospekter modtaget fra de kompetente myndigheder på sit websted, herunder eventuelle tillæg hertil, endelige vilkår og tilknyttede oversættelser i påkommende tilfælde, samt oplysninger om det eller de enkelte værtslande, hvis prospekterne anmeldes i henhold til artikel 24. Offentliggørelse sker gennem en opbevaringsmekanisme, der giver offentligheden gratis adgang og søgeværktøjer. **De vigtigste oplysninger i prospekterne, f.eks. værdipapirens ISIN-identifikationsnummer og udstederes, udbyderes og garanters LEI-identifikator, skal være maskinlæsbare, også når der anvendes metadata.**

7. Alle godkendte prospekter forbliver offentligt tilgængelige **i et digitalt format** i mindst ti år efter offentliggørelsen på de i stk. 2 og 6 nævnte websteder.

8. I forbindelse med et prospekt, der omfatter flere særskilte dokumenter eller integrerer oplysninger ved henvisning, kan de dokumenter og oplysninger, der udgør prospektet, offentliggøres og distribueres særskilt, såfremt de pågældende dokumenter gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med stk. 2. Det anføres i de enkelte dokumenter i prospektet, hvor de øvrige dokumenter, der allerede er blevet godkendt af og/eller indgivet til den kompetente myndighed, er tilgængelige.

9. Prospektets tekst og format og/eller tillæg til prospektet skal, når det gøres tilgængelig for offentligheden, til enhver tid være identisk med den originale udgave, der er godkendt af hjemlandets kompetente myndighed.

10. Enhver fysisk eller juridisk person kan på anmodning få prospektet udleveret vederlagsfrit **i kopi på et varigt medium** fra udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel, eller de finansielle formidlere, der placerer eller sælger værdipapirerne. Udleveringen er begrænset til de jurisdiktioner, hvor udbuddet til offentligheden foretages, eller hvor optagelsen til handel sker i henhold til denne forordning.

11. For at sikre konsekvent harmonisering af procedurerne i denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for yderligere at præcisere kravene vedrørende offentliggørelse af prospektet.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

12. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de nødvendige data til klassificering af de i stk. 5 omhandlede prospekter.

Torsdag den 15. september 2016

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [12 måneder *fra datoen for denne forordnings ikrafttræden*].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 21

Annoncering

1. Enhver annoncering i tilknytning til enten et udbud af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked skal opfylde de principper, der er indeholdt i denne artikel.
2. Det skal af annonceringen fremgå, at der er eller vil blive offentliggjort et prospekt med angivelse af, hvor det er eller vil blive tilgængeligt for investorerne.
3. Det skal af annonceringen tydeligt fremgå, at det drejer sig om annoncering. De oplysninger, der indgår i annonceringen, må ikke være forkerte eller misvisende. De oplysninger, der indgår i annonceringen, skal ligeledes være i overensstemmelse med oplysningerne i prospektet, hvis prospektet allerede er offentliggjort, eller med de oplysninger, der skal være i prospektet, hvis det offentliggøres senere.
4. Oplysninger vedrørende udbud *af værdipapirer* til offentligheden eller optagelse til handel skal, når de fremlægges mundtligt eller skriftligt, være i overensstemmelse med prospektets indhold, også når fremlæggelsen ikke sker i annonceringsøjemed.

Væsentlige oplysninger, der fremlægges af en udsteder eller en udbyder og meddeles en eller flere udvalgte investorer mundtligt eller skriftligt, skal fremlægges for alle andre investorer, som udbuddet er rettet til, uanset om der kræves et prospekt eller ej i medfør af denne forordning. Når det kræves, at der offentliggøres et prospekt, skal sådanne oplysninger medtages i prospektet eller i et tillæg til prospektet, jf. artikel 22, stk. 1.

5. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor annonceringen finder sted, skal have beføjelse til at udøve kontrol med overholdelsen af principperne i stk. 2-4, når der annonceres i forbindelse med et udbud *af værdipapirer* til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked.

Om nødvendigt skal hjemlandets kompetente myndighed bistå den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor annonceringen finder sted, med at vurdere annonceringens sammenhæng med oplysningerne i prospektet.

Uden at det berører beføjelserne i artikel 30, stk. 1, må en kompetent myndigheds kontrol af annonceringen ikke udgøre en forudsætning for, at et udbud af værdipapirer til offentligheden eller en optagelse til handel på et reguleret marked kan finde sted i et værtsland.

- 5b. En kompetent myndighed må ikke opkræve gebyrer for kontrol af annonceringen i medfør af denne artikel.

5c. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor annonceringen finder sted, kan aftale med den kompetente myndighed i hjemlandet, såfremt sidstnævnte er en anden kompetent myndighed, at den kompetente myndighed i hjemlandet skal have beføjelse til at udøve kontrol med, at annonceringen overholder principperne i stk. 5. I tilfælde af en sådan aftale underretter den kompetente myndighed i hjemlandet omgående udstederen og ESMA herom.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere bestemmelserne om annoncering i stk. 2-4 og 5a, herunder for at præcisere bestemmelserne om annoncering og for at etablere procedurer for samarbejdet mellem den kompetente myndighed i hjemlandet og den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor annonceringen finder sted.

Torsdag den 15. september 2016

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [12 måneder fra datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 22

Tillæg til prospektet

1. Enhver væsentlig ny omstændighed, **væsentlig** fejl eller ukorrekthed i forbindelse med oplysningerne i prospektet, der kan påvirke vurderingen af værdipapirerne, og som indtræder eller konstateres mellem tidspunktet for godkendelsen af prospektet og den endelige afslutning af udbuddet til offentligheden, eller starten af handlen på et reguleret marked, afhængigt af hvad der sker sidst, skal angives i et tillæg til prospektet uden unødigt forsinkelse.

Et sådant tillæg godkendes efter samme fremgangsmåde som et prospekt inden for fem arbejdsdage og offentliggøres i overensstemmelse med bestemmelser, som mindst svarer til de gældende bestemmelser på tidspunktet for det oprindelige prospekts offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 20. Resuméet og eventuelle oversættelser heraf skal også om nødvendigt ajourføres for at tage hensyn til de nye oplysninger i tillægget.

2. Når prospektet vedrører et udbud af værdipapirer til offentligheden, har investorer, der har indvilliget i at købe eller tegne værdipapirer allerede inden offentliggørelsen af tillægget, i **fem** arbejdsdage efter tillæggets offentliggørelse ret til at trække deres accept tilbage, såfremt den nye omstændighed, væsentlige fejl eller ukorrekthed som nævnt i stk. 1 opstod inden den endelige afslutning af udbuddet til offentligheden eller værdipapiroverdragelsen, afhængigt af hvad der sker først. Denne periode kan forlænges af udstederen eller udbyderen. Sidste dato for tilbagetrækningsretten skal fremgå af tillægget.

Såfremt en udsteder vælger at integrere ændringer af det universelle registreringsdokument ved hjælp af en dynamisk henvisning til den seneste version af det universelle registreringsdokument i stedet for ved et tillæg i henhold til artikel 20, stk. 3, berører dette ikke investorens tilbagetrækningsret som fastsat i første afsnit.

3. Hvis udstederen udarbejder et tillæg vedrørende oplysninger i basisprospektet, der kun vedrører en eller flere individuelle udstedelser, gælder investorernes ret i henhold til stk. 2 til at trække deres accept tilbage kun for den eller de relevante udstedelser og ikke for en eventuel anden udstedelse af værdipapirer, der er omfattet af basisprospektet.

4. Der udarbejdes og godkendes kun et tillæg, hvis den i stk. 1 omhandlede væsentlige nye omstændighed, **væsentlige** fejl eller ukorrekthed kun vedrører oplysningerne i **et registreringsdokument eller** et universelt registreringsdokument, og hvis dette **registreringsdokument eller** universelle registreringsdokument samtidig anvendes som en integreret del af flere prospekter. I dette tilfælde anføres alle de omfattede prospekter i tillægget.

5. I forbindelse med kontrollen af et tillæg inden godkendelse kan den kompetente myndighed, **uden at det berører artikel 20, stk. 3, afsnit 2a**, anmode om, at tillægget indeholder en konsolideret version af prospektet med tillæg i et bilag, hvis det er nødvendigt for at sikre, at oplysningerne i prospektet er forståelige. Denne anmodning betragtes som en anmodning om yderligere oplysninger i henhold til artikel 19, stk. 4.

6. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de situationer, hvor en væsentlig ny omstændighed, **væsentlig** fejl eller ukorrekthed i forbindelse med oplysningerne i prospektet nødvendiggør, at der skal offentliggøres et tillæg til prospektet.

Torsdag den 15. september 2016

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [12 måneder *fra datoen for denne forordnings* ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL V

GRÆNSEOVERSKRIDENDE UDBUD OG OPTAGELSE TIL HANDEL OG SPROGORDNING

Artikel 23

Virkning i Unionen af prospekters og universelle registreringsdokumenters godkendelse

1. Når der planlægges et udbud til offentligheden eller en optagelse til handel på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater eller i en anden medlemsstat end hjemlandet, er det prospekt, der er godkendt i hjemlandet, samt eventuelle tillæg hertil, gyldigt for udbud til offentligheden eller optagelse til handel i enhver medlemsstat, såfremt ESMA og den kompetente myndighed i hvert værtsland har modtaget en anmeldelse i overensstemmelse med artikel 24, jf. dog artikel 35. Værtslandenes kompetente myndigheder foretager ikke godkendelse eller anden administrativ behandling af prospekter.

Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på allerede godkendte universelle registreringsdokumenter.

Hvis et prospekt indgives til godkendelse i en eller flere medlemsstater, og det indeholder et universelt registreringsdokument, som allerede er godkendt i en anden medlemsstat, tager den kompetente myndighed, der behandler ansøgningen om godkendelse af prospektet, ikke på ny stilling til det universelle registreringsdokumentet, men accepterer i stedet den tidligere godkendelse af det.

2. Hvis der efter prospektets godkendelse optræder nye væsentlige omstændigheder, **væsentlige** fejl eller ukorrektheder som omhandlet i artikel 22, kræver hjemlandets kompetente myndighed offentliggørelse af et tillæg, der godkendes i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1. ESMA og værtslandets kompetente myndighed kan informere hjemlandets kompetente myndighed om behovet for nye oplysninger.

Artikel 24

Anmeldelse

1. På anmodning af udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, skal hjemlandets kompetente myndighed senest tre arbejdsdage efter modtagelse af denne anmodning eller, når anmodningen indgives sammen med prospektudkastet, en arbejdsdag efter godkendelsen af prospektet, stille et godkendelsescertifikat til rådighed for den kompetente myndighed i værtslandet, hvoraf det fremgår, at prospektet er udarbejdet i overensstemmelse med denne forordning, samt en elektronisk kopi af nævnte prospekt. **ESMA opretter en portal, som hver enkelt kompetent national myndighed lægger sådanne oplysninger ind på.**

Den i første afsnit omhandlede anmeldelse ledsages i givet fald af en oversættelse af prospektet og/eller resuméet, som udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, har ladet udarbejde.

Hvis et universelt registreringsdokument er blevet godkendt i henhold til artikel 9, finder første og andet afsnit i nærværende stykke tilsvarende anvendelse.

Udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets eller **i påkommende tilfælde det universelle registreringsdokumentets** udarbejdelse, får stillet godkendelsescertifikatet til rådighed samtidig med den kompetente myndighed i værtslandet.

Torsdag den 15. september 2016

2. Såfremt bestemmelserne i artikel 17, stk. 2 og 3, har fundet anvendelse, anføres dette i certifikatet sammen med begrundelsen herfor.
3. Hjemlandets kompetente myndighed giver ESMA meddelelse om prospektets godkendelsescertifikat, samtidig med at værtslandets kompetente myndighed får meddelelse herom.
4. Er de endelige vilkår i et tidligere anmeldt basisprospekt hverken inkluderet i basisprospektet eller i tillægget, underretter hjemlandets kompetente myndighed elektronisk den kompetente myndighed i det eller de relevante værtslande og ESMA herom så hurtigt som muligt efter indgivelsen.
5. De kompetente myndigheder opkræver ikke gebyr for anmeldelsen eller modtagelsen af anmeldelsen, for prospekter og tillæg hertil **eller i påkommende tilfælde for det universelle registreringsdokument** eller for eventuelle tilknyttede tilsynsaktiviteter i hjemlandet eller i det eller de enkelte værtslande.
6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne forordning og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for meddelelse af godkendelsescertifikatet, prospektet, tillægget til prospektet **eller det universelle registreringsdokument** og oversættelsen af prospektet og/eller resuméet.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 25

Sprogordning

1. Når der kun foretages udbud til offentligheden eller ansøges om optagelse til handel på et reguleret marked i hjemlandet, skal prospektet udarbejdes på et sprog, der accepteres af hjemlandets kompetente myndighed.
2. Når der foretages udbud til offentligheden eller ansøges om optagelse til handel på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater, bortset fra hjemlandet, udarbejder udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse, prospektet enten på et sprog, der accepteres af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finansielle kredse.

Den kompetente myndighed i hvert værtsland **kræver**, at det i artikel 7 omhandlede resumé oversættes til det eller de officielle sprog i værtslandet, men stiller ikke krav om oversættelse af andre dele af prospektet. [**Ændring 3**]

Med henblik på hjemlandets kompetente myndigheds kontrol og godkendelse udarbejder udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, prospektet enten på et sprog, som denne myndighed har accepteret, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finansielle kredse.

3. Når der foretages udbud til offentligheden eller ansøges om optagelse til handel på et reguleret marked i mere end en medlemsstat, herunder hjemlandet, skal prospektet udarbejdes på et sprog, der accepteres af den kompetente myndighed i hjemlandet, og udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, skal også gøre det tilgængeligt enten på et sprog, der accepteres af de kompetente myndigheder i værtslandet, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finansielle kredse.

Den kompetente myndighed i hvert værtsland kan kræve, at det i artikel 7 omhandlede resumé oversættes til det eller de officielle sprog i værtslandet, men stiller ikke krav om oversættelse af andre dele af prospektet.

Torsdag den 15. september 2016

4. De endelige vilkår og resuméet for den pågældende udstedelse udfærdiges på samme sprog som de godkendte basisprospekter.

Når de endelige vilkår meddeles den kompetente myndighed i værtslandet eller, hvis der er mere end et værtsland, til de kompetente myndigheder i værtslandene, er de endelige vilkår og resuméet af den konkrete udstedelse, der er knyttet som bilag dertil, omfattet af sprogkravene i denne artikel.

KAPITEL VI

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM UDSTEDERE ETABLERET I TREDJELANDE

Artikel 26

Udbud af værdipapirer eller optagelse til handel på grundlag af et prospekt udarbejdet i henhold til denne forordning

1. Hvis en tredjelandsudsteder **■** agter at udbyde værdipapirer til offentligheden i Unionen eller at anmode om optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked, **der er etableret** i Unionen, på grundlag af et prospekt udarbejdet i henhold til denne forordning, skal **vedkommende** have sit prospekt godkendt i overensstemmelse med artikel 19 af den kompetente myndighed i sit hjemland.

Når et prospekt er blevet godkendt i henhold til første afsnit, er det forbundet med de samme rettigheder og forpligtelser som et prospekt under denne forordning, og prospektet og tredjelandsudstederen er omfattet af alle bestemmelserne i denne forordning under den kompetente hjemlandsmyndigheds tilsyn.

■

Artikel 27

Udbud af værdipapirer eller optagelse til handel på grundlag af et prospekt udarbejdet i henhold til et tredjelands lovgivning

1. Den kompetente myndighed i en tredjelandsudstaders hjemland kan godkende et prospekt, der er udarbejdet i overensstemmelse med og omfattet af tredjelandsudstaderens nationale lovgivning, med henblik på udbud til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked, hvis:

- a) de oplysningskrav, der er fastlagt i det pågældende tredjelands lovgivning, svarer til kravene i denne forordning, og
- b) **den kompetente myndighed i hjemlandet har indgået samarbejdsaftaler med tredjelandsudstaderens relevante tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 28.**

2. I tilfælde af et udbud til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked af værdipapirer udstedt af en tredjelandsudsteder i en anden medlemsstat end hjemlandet finder kravene i artikel 23, 24 og 25 anvendelse.

For sådanne udstedere har hjemlandets kompetente myndighed ret til at opkræve et ekstra gebyr, der afspejler den byrde, en sådan udstedelse indebærer.

3. Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 om fastlæggelse af generelle ækvivalenskrav på grundlag af kravene i artikel 6, 7, 8 og 13.

På grundlag af ovennævnte kriterier kan Kommissionen **■** vedtage **en gennemførelsesafgørelse**, der fastslår, at **oplysningskrav, som er indført ved et tredjelands lovgivning, svarer til kravene i denne forordning. En sådan gennemførelsesafgørelse** vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 43, stk. 2.

Torsdag den 15. september 2016

Artikel 28

Samarbejde med tredjelande

1. Med henblik på artikel 27 og, når det skønnes nødvendigt, med henblik på artikel 26, indgår medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejdsaftaler med tilsynsmyndigheder i tredjelande om udveksling af oplysninger med tredjelandenes tilsynsmyndigheder og håndhævelse af de i denne forordning fastsatte forpligtelser i tredjelande, **medmindre det pågældende tredjeland står på Kommissionens liste over ikkesamarbejdende lande**. Disse samarbejdsaftaler skal som minimum sikre en effektiv udveksling af oplysninger, som gør det muligt for de kompetente myndigheder at udøve deres funktioner i henhold til denne forordning.

En kompetent myndighed skal underrette ESMA og de andre kompetente myndigheder, når den påtænker at indgå en sådan aftale.

2. Med henblik på artikel 27 og, når det skønnes nødvendigt, med henblik på artikel 26, fremmer og koordinerer ESMA udviklingen af samarbejdsaftaler mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og de relevante tilsynsmyndigheder i tredjelande.

Når det er nødvendigt, fremmer og koordinerer ESMA også udvekslingen mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder af oplysninger, der er modtaget fra tilsynsmyndigheder i tredjelande, og som kan være relevante, når der skal træffes foranstaltninger i henhold til artikel 36 og 37.

3. De kompetente myndigheder kan kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande, hvis de videregivne oplysninger er omfattet af en tavshedspligt, som mindst er ækvivalent med den, der er fastsat i artikel 33. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give de pågældende kompetente myndigheder mulighed for at udføre deres opgaver.

3a. ESMA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af minimumsindholdet af de i stk. 1 nævnte samarbejdsaftaler.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3b. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af et modeldokument for samarbejdsaftaler, som skal anvendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

KAPITEL VII

ESMA OG KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 29

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en enkelt kompetent administrativ myndighed med ansvar for at varetage de forpligtelser, der følger af denne forordning, og for at sikre, at bestemmelser vedtaget i medfør af forordningen anvendes. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de andre kompetente myndigheder i de andre medlemsstater herom.

Den kompetente myndighed er uafhængig af markedsdeltagere.

2. Medlemsstaterne kan tillade deres kompetente myndighed at uddelegere offentliggørelsen af godkendte prospekter på internettet.

Torsdag den 15. september 2016

Enhver uddelegering af opgaver til enheder sker på grundlag af en specifik afgørelse med angivelse af de opgaver, der skal varetages, og betingelserne for udførelsen af opgaverne, og betingelserne skal indeholde en klausul, der forpligter den pågældende enhed til at være organiseret således, at interessekonflikter undgås, og at oplysninger, der fremkommer i forbindelse med udførelsen af de uddelegerede opgaver, ikke anvendes uretmæssigt eller til at forhindre konkurrence. I denne afgørelse præciseres alle de aftaler, der indgås mellem den kompetente myndighed og den enhed, som opgaverne uddelegeres til.

Det endelige ansvar for kontrol af overholdelse af denne forordning og for godkendelse af prospektet påhviler den kompetente myndighed, der er udpeget i medfør af stk. 1.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om den i afsnit 2 omhandlede afgørelse, herunder om de nøjagtige betingelser for uddelegeringen.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke en medlemsstats mulighed for at indføre særskilte retlige og administrative ordninger for oversøiske europæiske områder, for hvis forbindelser udadtil den pågældende medlemsstat er ansvarlig.

Artikel 30

De kompetente myndigheders beføjelser

1. I overensstemmelse med national lovgivning tillægges de kompetente myndigheder som minimum tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser til følgende:

- a) at pålægge udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, at supplere oplysningerne i prospektet, hvis dette er nødvendigt af hensyn til investorbeskyttelsen
- b) at pålægge udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel, og personer, der kontrollerer dem eller kontrolleres af dem, at tilvejebringe oplysninger og dokumenter
- c) at pålægge revisorer og direktionsmedlemmer tilknyttet udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, samt finansielle formidlere, der har til opgave at forestå udbuddet til offentligheden eller søge om optagelse til handel, at tilvejebringe oplysninger
- d) at stille udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel i bero i højst **25** på hinanden følgende arbejdsdage, hver gang der er begrundet mistanke om overtrædelse af forordningens bestemmelser
- e) at forbyde eller stille annoncer i bero eller kræve, at udstedere, udbydere, personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, eller relevante finansielle formidlere indstiller eller stiller annoncer i bero i højst ti på hinanden følgende arbejdsdage, hver gang der er begrundet mistanke om overtrædelse af forordningens bestemmelser
- f) at forbyde et udbud til offentligheden, hvis de finder, at denne forordnings bestemmelser er blevet overtrådt, eller der er begrundet mistanke om, at de vil blive overtrådt
- g) at stille eller kræve, at de relevante regulerede markeder stiller handelen på et reguleret marked i bero i højst ti på hinanden følgende arbejdsdage, hver gang der er begrundet mistanke om overtrædelse af forordningens bestemmelser
- h) at forbyde handel på et reguleret marked, hvis de finder, at denne forordnings bestemmelser er blevet overtrådt

Torsdag den 15. september 2016

- i) at offentliggøre det forhold, at en udsteder, en udbyder eller en person, der anmoder om optagelse til handel, ikke overholder sine forpligtelser
- j) at stille kontrollen af et prospekt forelagt til godkendelse i bero eller stille udbuddet til offentligheden eller optagelse til handel i bero, hvis den kompetente myndighed anvender sine beføjelser til at udstede et forbud eller pålægge en begrænsning i henhold til artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽¹⁾, indtil forbuddet eller begrænsningen er hævet
- k) at nægte at godkende et prospekt udarbejdet af en bestemt udsteder, udbyder eller person, der anmoder om optagelse til handel, i højst fem år, hvis udstederen, udbyderen, eller den person, der anmoder om optagelse til handel, har overtrådt bestemmelserne i denne forordning gentagne gange og alvorligt
- l) at tilvejebringe eller pålægge udstederen at tilvejebringe alle væsentlige oplysninger, som kan påvirke vurderingen af de værdipapirer, der optages til handel på regulerede markeder, for at sikre investorbeskyttelsen eller garantere, at markedet fungerer tilfredsstillende
- m) at stille eller kræve, at det relevante regulerede marked stiller handelen med værdipapirerne i bero, hvis den mener, at udstederens situation kan foranledige, at handelen bliver til skade for investorenes interesser
- n) at gennemføre kontrolbesøg og undersøgelser på andre steder end i fysiske personers private boliger og med henblik herpå skaffe sig adgang til lokaler for at få adgang til dokumenter og andre data i enhver form, når der er begrundet mistanke om, at dokumenter og andre data vedrørende genstanden for kontrollen eller undersøgelsen kan være af relevans som bevis for en overtrædelse af denne forordning.

En kompetent myndighed kan, hvis det er nødvendigt i henhold til national ret, bede de relevante retslige myndigheder om at træffe afgørelse om anvendelsen af beføjelserne opstillet i første afsnit. I overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1095/2010 er ESMA berettiget til at deltage i de i litra n) omhandlede kontrolbesøg på stedet, såfremt de udføres i fællesskab af to eller flere kompetente myndigheder.

2. De kompetente myndigheder udøver de funktioner og beføjelser, der er nævnt i stk. 1, i hele det omfang, der er nødvendigt for udøvelsen af deres ansvar for tilsyn med overholdelsen af denne forordning og for godkendelsen af prospektet, på en af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på deres eget ansvar ved delegation til sådanne myndigheder
- d) ved anmodning til de kompetente retlige myndigheder.

3. Medlemsstaterne sørger for, at der træffes passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.

4. En person, der stiller oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed i overensstemmelse med denne forordning, anses ikke for at have overtrådt nogen af de fortrolighedskrav, som måtte være fastlagt ved kontrakter, love eller administrative bestemmelser, og kan ikke på nogen måde drages til ansvar for denne indberetning.

5. Stk. 1-3 berører ikke en medlemsstats mulighed for at indføre særskilte retlige og administrative ordninger for oversøiske europæiske områder, for hvis forbindelser udadtil den pågældende medlemsstat er ansvarlig.

Artikel 31***Samarbejde mellem de kompetente myndigheder***

1. De kompetente myndigheder samarbejder med hinanden og ESMA med henblik på anvendelsen af denne forordning. De udveksler oplysninger uden unødigt forsinkelse og samarbejder om undersøgelses-, tilsyns- og håndhævelsesaktiviteter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

Torsdag den 15. september 2016

Hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 36 har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, sikrer de, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at holde kontakt med de retslige myndigheder inden for deres jurisdiktion med henblik på at modtage konkrete oplysninger om strafferetlige efterforskninger af eller påbegyndte retssager om mulige overtrædelser af denne forordning og forsyne andre kompetente myndigheder og ESMA med tilsvarende oplysninger, således at de opfylder deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden og med ESMA om anvendelsen af denne forordning.

2. En kompetent myndighed kan kun afslå at reagere på en anmodning om oplysninger eller en anmodning om at samarbejde om en undersøgelse under følgende særlige omstændigheder:

- a) når efterkommelse af anmodningen kan forventes at få negativ indvirkning på medlemsstatens egen undersøgelse, håndhævelsesaktiviteter eller en strafferetlig efterforskning
- b) når der er allerede indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved denne stats myndigheder
- c) når disse personer allerede har fået endelig dom for de samme forhold i denne medlemsstat.

3. De kompetente myndigheder leverer efter anmodning omgående alle oplysninger, der er nødvendige med henblik på denne forordning.

4. Den kompetente myndighed kan anmode om assistance fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat med henblik på kontrol eller undersøgelser på stedet.

En anmodende kompetent myndighed underretter ESMA om enhver anmodning som omhandlet i første afsnit. ESMA varetager i tilfælde af en kontrol eller undersøgelse med grænseoverskridende konsekvenser samordningen i forbindelse hermed, hvis en af de kompetente myndigheder anmoder herom.

Når en kompetent myndighed modtager en anmodning fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at gennemføre et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse, kan den:

- a) selv foretage kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- b) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til at deltage i et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse
- c) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til selv at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- d) udpege revisorer eller andre sagkyndige til at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen, og/eller
- e) dele specifikke opgaver i forbindelse med tilsynsaktiviteter med de andre kompetente myndigheder.

5. De kompetente myndigheder kan indbringe situationer, hvor en anmodning om samarbejde, navnlig med hensyn til udveksling af oplysninger, er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist, for ESMA. Uden at det berører artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), kan ESMA i de i første punktum omhandlede tilfælde, handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal udveksles mellem de kompetente myndigheder i henhold til stk. 1.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. ESMA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder.

Torsdag den 15. september 2016

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 32

Samarbejde med ESMA

1. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA ved anvendelsen af dette direktiv i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.
2. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
3. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge procedurerne og formatet for udvekslingen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 2.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 33

Tavshedspligt

1. Alle oplysninger, der udveksles mellem de kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, der vedrører forretnings- eller driftsmæssige vilkår og andre økonomiske eller personlige anliggender, betragtes som værende fortrolige og underlægges krav om tavshedspligt, undtagen når den kompetente myndighed på det tidspunkt, hvor oplysningerne bliver kommunikeret, erklærer, at disse oplysninger kan videregives, eller når videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retssag.
2. Alle personer, der er eller har været beskæftiget hos den kompetente myndighed eller hos en enhed, hvortil den kompetente myndighed har delegeret sine beføjelser, er undergivet tavshedspligt. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til nogen anden person eller myndighed, medmindre der er hjemmel dertil i medfør af EU-ret eller national ret.

Artikel 34

Databeskyttelse

For så vidt angår medlemsstaternes behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning skal de kompetente myndigheder udføre deres opgaver i forbindelse med denne forordning i overensstemmelse med de nationale love eller administrative bestemmelser, der gennemfører direktiv 95/46/EF.

Hvad angår ESMA' s behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse.

Artikel 35

Forholdsregler

1. Når den kompetente myndighed i værtslandet finder, at udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel, eller de finansielle institutioner med ansvar for udbuddet til offentligheden har begået uregelmæssigheder eller overtrædelser af deres forpligtelser under denne forordning, forelægger den sagen for hjemlandets kompetente myndighed og ESMA.
2. Hvis udstederen, udbyderen, den person, der anmoder om optagelse til handel, eller de finansielle institutioner med ansvar for udbuddet til offentligheden på trods af de forholdsregler, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, fortsat overtræder de pågældende bestemmelser i denne forordning, træffer værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed og ESMA samtlige passende forholdsregler for at beskytte investorerne og underretter Kommissionen og ESMA herom uden unødigt forsinkelse.

Torsdag den 15. september 2016

3. ESMA kan i de situationer, der er omhandlet i stk. 2, handle inden for rammerne af de beføjelser, som den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL VIII

ADMINISTRATIVE FORANSTALTNINGER OG SANKTIONER

Artikel 36

Administrative foranstaltninger og sanktioner

1. Uden at det berører de kompetente myndigheders tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser i artikel 30 og medlemsstaternes ret til at indføre og pålægge strafferetlige sanktioner, skal medlemsstaterne i overensstemmelse med national lovgivning påse, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at træffe passende administrative foranstaltninger, og pålægge administrative sanktioner, **der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Sådanne administrative foranstaltninger og sanktioner pålægges** som minimum **ved:**

- a) overtrædelser af artikel 3, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1-10, artikel 8, artikel 9, stk. 1-13, artikel 10, artikel 11, stk. 1 og 3, artikel 12, artikel 14, stk. 2, artikel 15, stk. 1-2, artikel 16, stk. 1, artikel 17, stk. 1 og 3, artikel 18, stk. 1-3, artikel 19, stk. 1, artikel 20, stk. 1-4 og 7-10, artikel 21, stk. 2-4, artikel 22, stk. 1, 2 og 4, og artikel 25 i denne forordning
- b) manglende samarbejde eller imødekommenhed i forbindelse med en undersøgelse eller en kontrol eller anmodning omfattet af artikel 30.

Medlemsstaterne kan senest den [12 måneder **fra datoen for denne forordnings** ikrafttræden] beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner som omhandlet i første afsnit, hvis overtrædelserne omhandlet i nævnte afsnits litra a) eller b) allerede er genstand for strafferetlige sanktioner i deres nationale ret. Hvis de beslutter dette, skal medlemsstaterne i detaljer underrette Kommissionen og ESMA om de relevante dele af deres strafferet.

Medlemsstaterne skal senest den [12 måneder **fra datoen for denne forordnings** ikrafttræden] i detaljer underrette Kommissionen og ESMA om de i første og andet afsnit omhandlede bestemmelser. De giver omgående Kommissionen og ESMA meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

2. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national ret, at de kompetente myndigheder har beføjelser til som minimum at pålægge følgende administrative sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med de i stk. 1, litra a), omhandlede overtrædelser:

- a) en offentlig meddelelse, hvori den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed og overtrædelsens art angives **i overensstemmelse med artikel 40**
- b) en retsafgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde, der udgør en overtrædelse, til ophør
- c) administrative maksimumbøder på mindst det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- d) for juridiske personer, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i den nationale valuta, den [datoen **for denne forordnings** ikrafttræden] eller op til 3 % af den pågældende juridiske persons samlede årsomsætning ifølge de seneste tilgængelige regnskaber, som ledelsesorganet har godkendt.

Torsdag den 15. september 2016

Hvis den juridiske person er et moderselskab eller et datterselskab af det moderselskab, der skal udarbejde konsoliderede regnskaber i henhold til direktiv 2013/34/EU, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med de relevante EU-regler på regnskabsområdet ifølge det seneste tilgængelige konsoliderede regnskab, som det endelige moderselskabs ledelsesorgan har godkendt

- e) for fysiske personer, administrative maksimumbøder på mindst 700 000 EUR eller i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, det tilsvarende beløb i den nationale valuta den [datoen **for denne forordnings** ikrafttræden].
3. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere sanktioner eller foranstaltninger og højere administrative bøder end dem, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 37

Udøvelse af tilsyns- og sanktioneringsbeføjelser

1. Ved fastsættelsen af arten og niveauet af administrative sanktioner tager de kompetente myndigheder højde for alle relevante omstændigheder, herunder i givet fald:
- a) overtrædelsens grovhed og varighed
  - b) graden af ansvar hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen
  - c) den finansielle styrke hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst og nettoaktiver
  - d) overtrædelsens indvirkning på private investorers interesser
  - e) fortjeneste eller undgåede tab for den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, eller tabene for tredjeparter som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
  - f) viljen hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at det dog tilsidesætter kravet om tilbagebetaling af den pågældende persons fortjeneste eller undgåede tab
  - g) overtrædelser, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået
  - h) foranstaltninger truffet efter den ansvarlige persons overtrædelse for at hindre gentagelse af overtrædelsen.
2. I udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og træffe andre administrative foranstaltninger efter artikel 36 samarbejder de kompetente myndigheder for at sikre, at udførelsen af deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser og de administrative foranstaltninger, som de pålægger, er effektive og hensigtsmæssige efter denne forordning. De samordner deres indsats med henblik på at undgå dobbeltarbejde og overlapning ved udøvelsen af deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, og når de pålægger administrative sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med grænseoverskridende sager.

Artikel 38

Klageret

Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser, der er truffet i medfør af bestemmelserne i denne forordning, er behørigt begrundet og kan prøves ved en domstol.

Artikel 39

Indberetning af overtrædelser

1. De kompetente myndigheder indfører effektive mekanismer, som fremmer og muliggør indberetning af faktiske eller mulige overtrædelser af denne forordning til dem.

Torsdag den 15. september 2016

2. De mekanismer, der er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:
- a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om faktiske eller mulige overtrædelser og opfølgningen heraf, herunder oprettelse af sikre kommunikationskanaler til sådanne indberetninger
  - b) passende beskyttelse af ansatte, der arbejder i henhold til en ansættelseskontrakt, og som indberetter overtrædelser, mod repressalier, diskrimination eller andre former for uretfærdig behandling fra arbejdsgivers eller tredjeparters side
  - c) beskyttelse af identiteten på og personoplysninger om den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som påstås at være ansvarlig for en overtrædelse, i alle procedurernes faser, medmindre offentliggørelse heraf er påkrævet i henhold til national lovgivning i forbindelse med videre efterforskning eller efterfølgende retsforfølgning.
3. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om økonomiske incitamenter til personer, der tilbyder relevante oplysninger om faktiske eller mulige overtrædelser af denne forordning, som kan tildeles i overensstemmelse med national ret, hvis disse personer ikke har andre eksisterende retlige eller kontraktmæssige forpligtelser til at indberette sådanne oplysninger, og forudsat at oplysningerne er nye, og at de fører til pålæggelse af en administrativ eller en strafferetlig sanktion eller til, at der træffes en anden administrativ foranstaltning for en overtrædelse af denne forordning.
4. Medlemsstaterne stiller krav om, at arbejdsgivere, der udøver aktiviteter, som er reguleret som finansielle tjenesteydelser, har passende procedurer for deres ansatte, således at de ansatte kan indberette faktiske eller mulige overtrædelser internt gennem en særlig uafhængig og selvstændig kanal.

Artikel 40

Offentliggørelse af afgørelser

1. En afgørelse, som pålægger en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af denne forordning, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den sanktionerede person er underrettet om afgørelsen. Offentliggørelse omfatter som minimum oplysninger om overtrædelsens type og art og identiteten af de personer, som er ansvarlige. Denne forpligtelse gælder ikke for afgørelser, der pålægger foranstaltninger af undersøgelsesmæssig art.
2. Når offentliggørelse af juridiske personers identitet eller af fysiske personers identitet eller personoplysninger af den kompetente myndighed anses for at være disproportional efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller når sådan offentliggørelse ville udgøre en trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder enten:
- a) udsætter offentliggørelsen af afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, indtil grunden til at undlade offentliggørelse er ophørt med at eksistere, eller
  - b) offentliggør afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning anonymt på en måde, der er i overensstemmelse med den nationale lovgivning, hvis en sådan anonym offentliggørelse sikrer effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger. Ved en afgørelse om anonym offentliggørelse af en sanktion eller foranstaltning kan offentliggørelsen af de relevante oplysninger udskydes i en rimelig periode, inden for hvilken årsagerne til den anonyme offentliggørelse forventes at blive bragt til ophør; eller
  - c) undlader at offentliggøre afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, hvis mulighederne i litra a) og b) anses for at være utilstrækkelige til at sikre:
    - i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare

Torsdag den 15. september 2016

ii) proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne afgørelser vedrørende foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning.

3. Hvis afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning indbringes for de relevante domstole eller andre myndigheder, offentliggør de kompetente myndigheder også straks sådanne oplysninger på deres officielle websted sammen med efterfølgende oplysninger om resultatet af denne klage. En afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, offentliggøres også.

4. De kompetente myndigheder sørger for, at en offentliggørelse i henhold til denne artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen forbliver kun på den kompetente myndigheds officielle websted, så længe det er nødvendigt, i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

Artikel 41

Rapportering af sanktioner til ESMA

1. Den kompetente myndighed giver årligt ESMA sammenfattede oplysninger om alle administrative sanktioner og foranstaltninger, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 36. ESMA offentliggør disse oplysninger i en årlig rapport.

Hvis medlemsstater har valgt at iværksætte strafferetlige sanktioner i henhold til artikel 36, stk. 1, for overtrædelser af de i artikel 36, stk. 1, omhandlede bestemmelser, forsyner deres kompetente myndigheder årligt ESMA med anonymiserede og sammenfattede oplysninger vedrørende alle strafferetlige efterforskninger, der er iværksat, og strafferetlige sanktioner, der er pålagt. ESMA offentliggør oplysninger om pålagte strafferetlige sanktioner i en årlig rapport.

2. Har den kompetente myndighed offentliggjort administrative eller strafferetlige sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, underretter den samtidig ESMA om disse administrative sanktioner eller foranstaltninger.

3. De kompetente myndigheder informerer ESMA om alle de administrative sanktioner eller foranstaltninger, der pålægges, men ikke offentliggøres i henhold til artikel 40, stk. 2, litra c), herunder eventuelle klager i denne forbindelse og resultater af disse. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder modtager oplysninger og den endelige dom i forbindelse med eventuelle strafferetlige sanktioner, der pålægges, og videregiver disse til ESMA. ESMA opretholder en central database over sanktioner, der indberettes til den, udelukkende med henblik på udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Kun kompetente myndigheder må have adgang til denne database, og den skal ajourføres med de oplysninger, som de kompetente myndigheder indberetter.

KAPITEL IX

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER

Artikel 42

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. **Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 6, artikel 2, stk. 2, , artikel 13, stk. 1 og 2, artikel 14, stk. 3, artikel 15, stk. 3, og artikel 27, stk. 3** tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [datoen **for denne forordnings** ikrafttræden].

Torsdag den 15. september 2016

3. Den i artikel 1, stk. 6, artikel 2, stk. 2, artikel 13, stk. 1 og 2, artikel 14, stk. 3, artikel 15, stk. 3, og artikel 27, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, 6, artikel 2, stk. 2, artikel 13, stk. 1 og 2, artikel 14, stk. 3, artikel 15, stk. 3, og artikel 27, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 43

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 44

Ophævelse

1. Direktiv 2003/71/EF ophæves med virkning fra [den dato, *fra hvilken denne forordning finder anvendelse*].
2. Henvisninger til direktiv 2003/71/EF betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV til denne forordning.

4. Prospekter godkendt i henhold til nationale love til gennemførelse af direktiv 2003/71/EF inden den [den dato, fra hvilken denne forordning finder anvendelse] er fortsat omfattet af de pågældende nationale love indtil udløbet af deres gyldighedsperiode, eller indtil der er forløbet 12 måneder efter den [den dato, fra hvilken denne forordning finder anvendelse], alt efter hvilken dato der indtræder først.

Artikel 45

ESMA-rapport om prospekter

1. ESMA offentliggør hvert år på grundlag af de dokumenter, der offentliggøres via den i artikel 20, stk. 6, omhandlede mekanisme, en rapport med statistikker over godkendte og anmeldte prospekter i Unionen og en analyse af tendenser under hensyntagen til de forskellige typer udstedere, navnlig SMV'er, og typer udstedelser, navnlig udbudsværdi, type omsættelige værdipapirer, type markedsplads og pålydende værdi.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2001/528/EF af 6. juni 2001 om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirudvalg (EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45).

Torsdag den 15. september 2016

2. Rapporten skal navnlig omfatte:
- a) en analyse af, i hvilket omfang reglerne om mindstekrav til oplysninger i artikel 14 og 15 og det universelle registreringsdokument i artikel 9 anvendes i hele Unionen
  - b) statistikker over basisprospekter og endelige vilkår og over prospekter udarbejdet som særskilte dokumenter eller som et enkelt dokument
  - c) statistikker over de gennemsnitlige og samlede beløb rejst gennem udbud af værdipapirer til offentligheden omfattet af denne forordning iværksat af unoterede selskaber, selskaber, hvis værdipapirer handles på multilaterale handelsfaciliteter, herunder SMV-vækstmarkeder, og selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på regulerede markeder. I disse statistikker foretages i påkommende tilfælde en opdeling mellem børsintroduktioner og efterfølgende udbud og mellem værdipapirer, der er kapitalandele, og værdipapirer, der ikke er kapitalandele
- ca) statistikker over omkostningerne ved at udarbejde prospekter, som minimum opdelt i forskellige kategorier af udstedere, emissionsstørrelser og placering såvel som de kategorier af gebyrer og afgifter, som udstedere skal betale, og de kategorier af tjenesteydere, der opkræver dem; statistikkerne skal være ledsaget af en analyse af effektiviteten af konkurrencen mellem tjenesteydere, der er involveret i udarbejdelsen af prospekter, og anbefalinger om, hvordan omkostningerne kan nedbringes.**

Artikel 46

Revision

Senest [fem år **fra denne forordnings** ikrafttræden] forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, i givet fald ledsaget af et lovgivningsforslag.

Rapporten skal bl.a. vurdere, om prospektresuméet, oplysningsordningerne i artikel 14 og 15 og det universelle registreringsdokument i artikel 9 fortsat er hensigtsmæssige i lyset af de forfulgte mål. I rapporten tages hensyn til resultaterne af den i artikel 19, stk. 12, omhandlede peerevaluering.

Artikel 47

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
  2. Den anvendes fra [**24 måneder fra datoen for denne forordnings ikrafttræden**].
- 2a. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne vælge at anvende de tærskler, der er fastsat med henblik på undtagelsen i artikel 1, stk. 3, litra d), eller valgmuligheden i artikel 3, stk. 2, fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.**
3. Medlemsstaterne træffer senest den [**24 måneder fra datoen for denne forordnings** ikrafttræden] de nødvendige foranstaltninger til at overholde artikel 11, artikel 19, stk. 8, artikel 29, artikel 30, artikel 36, artikel 37, artikel 38, artikel 39, artikel 40 og artikel 41.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Torsdag den 15. september 2016

BILAG I

PROSPEKT

I. Resumé**II. Navne på bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer, rådgivere og revisorer**

Formålet er at identificere selskabets repræsentanter og andre involverede i selskabets udbud eller optagelse til handel. Disse personer er ansvarlige for udarbejdelse af prospektet og for revision af regnskaberne.

III. Statistikker om udbuddet og forventet tidsplan

Formålet er at tilvejebringe væsentlige oplysninger om udbuddenes forløb og kortlægge vigtige datoer i denne forbindelse.

- A. Statistikker om udbuddet
- B. Metode og forventet tidsplan

IV. Væsentlige oplysninger

Formålet er at skematisere væsentlige oplysninger om selskabets finansielle situation, kapitalisering og risikofaktorer. Hvis årsregnskaberne i dokumentet berigtiges for at afspejle væsentlige ændringer i selskabets koncernstruktur eller regnskabspolitik, skal de udvalgte finansielle oplysninger også berigtiges.

- A. Udvalgte finansielle oplysninger
- B. Kapitalisering og gældssituation
- C. Årsag til udbuddet og anvendelsen af provenuet
- D. Risikofaktorer

V. Oplysninger om selskabet

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets forretningstransaktioner, produktudvalg eller tjenesteydelser samt faktorer, der påvirker forretningerne. Formålet er også at tilvejebringe oplysninger om tilstrækkeligheden og egnetheden af selskabets ejendomme, anlæg og udstyr samt om selskabets planer for fremtidig udvidelse eller reducere af kapacitet.

- A. Selskabets historie og udvikling
- B. Forretningsoversigt
- C. Organisatorisk struktur
- D. Ejendomme, anlæg og udstyr

VI. Gennemgang af drift og regnskaber samt forventet udvikling

Formålet er at tilvejebringe direktionens forklaring på faktorer, der har påvirket selskabets finansielle situation og driftsresultat for regnskabsperioderne, og direktionens vurdering af faktorer og tendenser, som forventes at få væsentlig betydning for selskabets finansielle situation og driftsresultater fremover.

Torsdag den 15. september 2016

- A. Driftsresultater
- B. Likviditet og kapitalressourcer
- C. Forskning og udvikling, patenter og licenser osv.
- D. Tendenser

VII. Bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer og personale

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets bestyrelses- og direktionsmedlemmer, som kan sætte investorerne i stand til at vurdere deres erfaringer, kvalifikationer og vederlag samt deres forhold til selskabet.

- A. Bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer
- B. Vederlag
- C. Bestyrelsens arbejdspraksis
- D. Personale
- E. Aktionærforhold

VIII. Større aktionærer og transaktioner med nærtstående parter

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om større aktionærer og andre, som kontrollerer eller kan kontrollere selskabet. Der skal også oplyses om de transaktioner, som selskabet har indgået med personer, der er tilknyttet selskabet, og hvorvidt vilkårene for disse transaktioner er rimelige for selskabet.

- A. Større aktionærer
- B. Transaktioner med nærtstående parter
- C. Ekspert- og rådgiverinteresser

IX. Finansielle oplysninger

Formålet er at specificere, hvilke regnskaber der skal indgå i dokumentet, samt de omhandlede perioder, regnskabernes alder og andre oplysninger af finansiell karakter. De regnskabs- og revisionsprincipper, der kan accepteres for udarbejdelse og revision af årsregnskaber, fastlægges i overensstemmelse med internationale regnskabs- og revisionsstandarder.

- A. Konsoliderede regnskaber og andre finansielle oplysninger
- B. Betydelige ændringer

X. Nærmere oplysninger om udbuddet og optagelsen til handel

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om udbuddet og optagelsen til handel af værdipapirerne, fordelingsplanen for værdipapirerne og dertil knyttede spørgsmål.

- A. Udbud og optagelse til handel
- B. Fordelingsplan
- C. Markeder
- D. Værdipapirhændehavere, der ønsker at sælge
- E. Udvanding af ejerandele (kun for værdipapirer, som er kapitalandele)
- F. Emissionsomkostninger

Torsdag den 15. september 2016

XI. Yderligere oplysninger

Formålet er at tilvejebringe oplysninger, hovedsageligt vedtægtsmæssige, som ikke indgår i andre af prospektets dele.

- A. Aktiekapital
  - B. Stiftelsesoverenskomst og selskabsvedtægter
  - C. Væsentlige kontrakter
  - D. Ombytningskontrol
  - E. Advarsel om skattemæssige konsekvenser
  - F. Dividender og betalingsformidlere
  - G. Ekspertudtalelser
  - H. Dokumentationsmateriale
  - I. Oplysninger om datterselskaber
-

Torsdag den 15. september 2016

BILAG II

REGISTRERINGS-DOKUMENT

I. Navne på bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer, rådgivere og revisorer

Formålet er at identificere selskabets repræsentanter og andre involverede i selskabets udbud eller optagelse til handel. Disse personer er ansvarlige for udarbejdelse af prospektet og for revision af regnskaberne.

II. Væsentlige oplysninger om udstederen

Formålet er at skematiskere væsentlige oplysninger om selskabets finansielle situation, kapitalisering og risikofaktorer. Hvis årsregnskaberne i dokumentet berigtiges for at afspejle væsentlige ændringer i selskabets koncernstruktur eller regnskabspolitik, skal de udvalgte finansielle oplysninger også berigtiges.

- A. Udvalgte finansielle oplysninger
- B. Kapitalisering og gældssituation
- C. Risikofaktorer

III. Oplysninger om selskabet

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets forretningstransaktioner, produktudvalg eller tjenesteydelser samt faktorer, der påvirker forretningerne. Formålet er også at tilvejebringe oplysninger om tilstrækkeligheden og egnetheden af selskabets ejendomme, anlæg og udstyr samt om selskabets planer for fremtidig udvidelse eller reducere af kapacitet.

- A. Selskabets historie og udvikling
- B. Forretningsoversigt
- C. Organisatorisk struktur
- D. Ejendomme, anlæg og udstyr

IV. Gennemgang af drift og regnskaber samt forventet udvikling

Formålet er at tilvejebringe direktionens forklaring på faktorer, der har påvirket selskabets finansielle situation og driftsresultat for regnskabsperioderne, og direktionens vurdering af faktorer og tendenser, som forventes at få væsentlig betydning for selskabets finansielle situation og driftsresultater fremover.

- A. Driftsresultater
- B. Likviditet og kapitalressourcer
- C. Forskning og udvikling, patenter og licenser osv.
- D. Tendenser

Torsdag den 15. september 2016

V. Bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer og personale

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets bestyrelses- og direktionsmedlemmer, som kan sætte investorerne i stand til at vurdere deres erfaringer, kvalifikationer og vederlag samt deres forhold til selskabet.

- A. Bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer
- B. Vederlag
- C. Bestyrelsens arbejdspraksis
- D. Personale
- E. Aktionærforhold

VI. Større aktionærer og transaktioner med nærtstående parter

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om større aktionærer og andre, som kontrollerer eller kan kontrollere selskabet. Der skal også oplyses om de transaktioner, som selskabet har indgået med personer, der er tilknyttet selskabet, og hvorvidt vilkårene for disse transaktioner er rimelige for selskabet.

- A. Større aktionærer
- B. Transaktioner med nærtstående parter
- C. Ekspert- og rådgiverinteresser

VII. Finansielle oplysninger

Formålet er at specificere, hvilke regnskaber der skal indgå i dokumentet, samt de omhandlede perioder, regnskabernes alder og andre oplysninger af finansiell karakter. De regnskabs- og revisionsprincipper, der kan accepteres for udarbejdelse og revision af årsregnskaber, fastlægges i overensstemmelse med internationale regnskabs- og revisionsstandarder.

- A. Konsoliderede regnskaber og andre finansielle oplysninger
- B. Betydelige ændringer

VIII. Yderligere oplysninger

Formålet er at tilvejebringe oplysninger, hovedsageligt vedtægtsmæssige, som ikke indgår i andre af prospektets dele.

- A. Aktiekapital
  - B. Stiftelsesoverenskomst og selskabsvedtægter
  - C. Væsentlige kontrakter
  - D. Ekspertudtalelser
  - E. Dokumentationsmateriale
  - F. Oplysninger om datterselskaber
-

Torsdag den 15. september 2016

BILAG III

VÆRDIPAPIRNOTE

I. Navne på bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer, rådgivere og revisorer

Formålet er at identificere selskabets repræsentanter og andre involverede i selskabets udbud eller optagelse til handel. Disse personer er ansvarlige for udarbejdelse af prospektet og for revision af regnskaberne.

II. Statistikker om udbuddet og forventet tidsplan

Formålet er at tilvejebringe væsentlige oplysninger om udbuddenes forløb og kortlægge vigtige datoer i denne forbindelse.

- A. Statistikker om udbuddet
- B. Metode og forventet tidsplan

III. Væsentlige oplysninger om udstederen

Formålet er at skematisere væsentlige oplysninger om selskabets finansielle situation, kapitalisering og risikofaktorer. Hvis årsregnskaberne i dokumentet berigtiges for at afspejle væsentlige ændringer i selskabets koncernstruktur eller regnskabspolitik, skal de udvalgte finansielle oplysninger også berigtiges.

- A. Kapitalisering og gældssituation
- B. Årsag til udbuddet og anvendelsen af provenuet
- C. Risikofaktorer

IV. Ekspertinteresser

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om de transaktioner, som selskabet har indgået med eksperter eller rådgivere, der beskæftiges mod honorar.

V. Nærmere oplysninger om udbuddet og optagelsen til handel

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om udbuddet og optagelsen til handel af værdipapirerne, fordelingsplanen for værdipapirerne og dertil knyttede spørgsmål.

- A. Udbud og optagelse til handel
- B. Fordelingsplan
- C. Markeder
- D. Værdipapirhænder, der ønsker at sælge
- E. Udvanding af ejerandele (kun for *værdipapirer, som er* kapitalandele)
- F. Emissionsomkostninger

VI. Yderligere oplysninger

Formålet er at tilvejebringe oplysninger, hovedsageligt vedtægtsmæssige, som ikke indgår i andre af prospektets dele.

- A. Ombytningskontrol
  - B. Advarsel om skattemæssige konsekvenser
  - C. Dividender og betalingsformidlere
  - D. Ekspertudtalelser
  - E. Dokumentationsmateriale
-

Torsdag den 15. september 2016

BILAG IV

Sammenligningstabel

(jf. artikel 44)

Direktiv 2003/71/EF	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, undtagen artikel 1, stk. 2, litra h)	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 2, litra h)	Artikel 1, stk. 3, litra d)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 4
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 5, litra a) og b)
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 4	Artikel 2, stk. 2
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 3, litra a)
Artikel 3, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 3, litra b)
Artikel 3, stk. 2, litra c)	Artikel 1, stk. 3, litra c)
Artikel 3, stk. 2, litra d)	—
Artikel 3, stk. 2, litra e)	—
Artikel 3, stk. 2, andet og tredje afsnit	Artikel 5
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	Artikel 1, stk. 5, litra b)
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 1, stk. 3, litra e)
Artikel 4, stk. 1, litra b)	Artikel 1, stk. 3, litra f)
Artikel 4, stk. 1, litra c)	Artikel 1, stk. 3, litra g)
Artikel 4, stk. 1, litra d)	Artikel 1, stk. 3, litra h)

Torsdag den 15. september 2016

Direktiv 2003/71/EF	Denne forordning
Artikel 4, stk. 1, litra e)	Artikel 1, stk. 3, litra i)
Artikel 4, stk. 1, andet til femte afsnit	—
Artikel 4, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 4, litra a)
Artikel 4, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 4, litra c)
Artikel 4, stk. 2, litra c)	Artikel 1, stk. 4, litra d)
artikel 4, stk. 2, litra d)	Artikel 1, stk. 4, litra e)
Artikel 4, stk. 2, litra e)	Artikel 1, stk. 4, litra f)
Artikel 4, stk. 2, litra f)	Artikel 1, stk. 4, litra g)
Artikel 4, stk. 2, litra g)	Artikel 1, stk. 4, litra b)
Artikel 4, stk. 2, litra h)	Artikel 1, stk. 4, litra h)
Artikel 4, stk. 3	Artikel 1, stk. 6
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 7
Artikel 5, stk. 3	Artikel 6, stk. 2
Artikel 5, stk. 4, første afsnit	Artikel 8, stk. 1
Artikel 5, stk. 4, andet afsnit	Artikel 8, stk. 9
Artikel 5, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 8, stk. 4, og artikel 24, stk. 4
Artikel 5, stk. 5	Artikel 13, stk. 1
Artikel 6, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 11, stk. 2
Artikel 7, stk. 1	Artikel 13, stk. 1, første afsnit
Artikel 7, stk. 2, litra a)	Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra a)
Artikel 7, stk. 2, litra b)	Artikel 13, stk. 2, andet afsnit, litra b)
Artikel 7, stk. 2, litra c)	Artikel 13, stk. 2, andet afsnit, litra c)

Torsdag den 15. september 2016

Direktiv 2003/71/EF	Denne forordning
artikel 7, stk. 2, litra d)	Artikel 13, stk. 2, andet afsnit, litra c)
Artikel 7, stk. 2, litra e)	Artikel 15
Artikel 7, stk. 2, litra f)	Artikel 13, stk. 2, andet afsnit, litra d)
Artikel 7, stk. 2, litra g)	Artikel 14
Artikel 7, stk. 3	Artikel 13, stk. 3
Artikel 7, stk. 4	—
Artikel 8, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 8, stk. 2	Artikel 17, stk. 2
Artikel 8, stk. 3	Artikel 17, stk. 3
Artikel 8, stk. 3a	Artikel 17, stk. 4
Artikel 8, stk. 4	Artikel 17, stk. 5
Artikel 8, stk. 5	—
Artikel 9, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 9, stk. 2	Artikel 12, stk. 1
Artikel 9, stk. 3	Artikel 12, stk. 1
Artikel 9, stk. 4	Artikel 12, stk. 2
Artikel 11, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 18, stk. 2
Artikel 11, stk. 3	Artikel 18, stk. 4
Artikel 12, stk. 1	Artikel 10, stk. 1, første afsnit
Artikel 12, stk. 2	Artikel 10, stk. 1, andet afsnit
Artikel 12, stk. 3	—
Artikel 13, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	Artikel 19, stk. 2

Torsdag den 15. september 2016

Direktiv 2003/71/EF	Denne forordning
Artikel 13, stk. 3	Artikel 19, stk. 3
Artikel 13, stk. 4	Artikel 19, stk. 4
Artikel 13, stk. 5	Artikel 19, stk. 7
Artikel 13, stk. 6	Artikel 19, stk. 8
Artikel 13, stk. 7	Artikel 19, stk. 10
Artikel 14, stk. 1	Artikel 20, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	Artikel 20, stk. 2
Artikel 14, stk. 3	—
Artikel 14, stk. 4	Artikel 20, stk. 5
Artikel 14, stk. 4a	Artikel 20, stk. 6
Artikel 14, stk. 5	Artikel 20, stk. 8
Artikel 14, stk. 6	Artikel 20, stk. 9
Artikel 14, stk. 7	Artikel 20, stk. 10
Artikel 14, stk. 8	Artikel 20, stk. 11
Artikel 15, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 21, stk. 2
Artikel 15, stk. 3	Artikel 21, stk. 3
Artikel 15, stk. 4	Artikel 21, stk. 4
Artikel 15, stk. 5	—
Artikel 15, stk. 6	Artikel 21, stk. 5
Artikel 15, stk. 7	Artikel 21, stk. 6
Artikel 16, stk. 1	Artikel 22, stk. 1
Artikel 16, stk. 2	Artikel 22, stk. 2
Artikel 16, stk. 3	Artikel 22, stk. 6

Torsdag den 15. september 2016

Direktiv 2003/71/EF	Denne forordning
Artikel 17, stk. 1	Artikel 23, stk. 1
Artikel 17, stk. 2	Artikel 23, stk. 2
Artikel 18, stk. 1	Artikel 24, stk. 1
Artikel 18, stk. 2	Artikel 24, stk. 2
Artikel 18, stk. 3, første afsnit	Artikel 24, stk. 3
Artikel 18, stk. 3, andet afsnit	Artikel 20, stk. 5, tredje afsnit, og artikel 20, stk. 6
Artikel 18, stk. 4	Artikel 24, stk. 6
Artikel 19, stk. 1	Artikel 25, stk. 1
Artikel 19, stk. 2	Artikel 25, stk. 2
Artikel 19, stk. 3	Artikel 25, stk. 3
Artikel 19, stk. 4	—
Artikel 20, stk. 1	Artikel 27, stk. 1
Artikel 20, stk. 2	Artikel 27, stk. 2
Artikel 20, stk. 3	Artikel 27, stk. 3
Artikel 21, stk. 1	Artikel 29, stk. 1
Artikel 21, stk. 1a	Artikel 32, stk. 1
Artikel 21, stk. 1b	Artikel 32, stk. 2
Artikel 21, stk. 2	Artikel 29, stk. 2
Artikel 21, stk. 3, litra a)	Artikel 30, stk. 1, litra a)
Artikel 21, stk. 3, litra b)	Artikel 30, stk. 1, litra b)
Artikel 21, stk. 3, litra c)	Artikel 30, stk. 1, litra c)
Artikel 21, stk. 3, litra d)	artikel 30, stk. 1, litra d)
Artikel 21, stk. 3, litra e)	Artikel 30, stk. 1, litra e)

Torsdag den 15. september 2016

Direktiv 2003/71/EF	Denne forordning
Artikel 21, stk. 3, litra f)	Artikel 30, stk. 1, litra f)
Artikel 21, stk. 3, litra g)	Artikel 30, stk. 1, litra g)
Artikel 21, stk. 3, litra h)	Artikel 30, stk. 1, litra h)
Artikel 21, stk. 3, litra i)	Artikel 30, stk. 1, litra i)
Artikel 21, stk. 3, andet afsnit	Artikel 30, stk. 1, andet afsnit
Artikel 21, stk. 4, litra a)	Artikel 30, stk. 1, litra l)
Artikel 21, stk. 4, litra b)	Artikel 30, stk. 1, litra m)
Artikel 21, stk. 4, litra c)	—
artikel 21, stk. 4, litra d)	Artikel 30, stk. 1, litra n)
Artikel 21, stk. 4, andet afsnit	Artikel 30, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 21, stk. 5	Artikel 29, stk. 3, og artikel 30, stk. 5
Artikel 22, stk. 1	Artikel 33, stk. 2
Artikel 22, stk. 2, første afsnit	Artikel 31, stk. 1
Artikel 22, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 22, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 31, stk. 5
Artikel 22, stk. 3	—
Artikel 22, stk. 4	Artikel 31, stk. 6 og 7
Artikel 23, stk. 1	Artikel 35, stk. 1
Artikel 23, stk. 2	Artikel 35, stk. 2
Artikel 24	Artikel 43
Artikel 24a, stk. 1	Artikel 42, stk. 2
Artikel 24a, stk. 2	Artikel 42, stk. 4
Artikel 24a, stk. 3	Artikel 42, stk. 1

Torsdag den 15. september 2016

Direktiv 2003/71/EF	Denne forordning
Artikel 24b	Artikel 42, stk. 3
Artikel 24c	Artikel 42, stk. 5
Artikel 25, stk. 1	Artikel 36, stk. 1
Artikel 25, stk. 2	Artikel 40
Artikel 26	Artikel 38
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 46
Artikel 32	Artikel 47
Artikel 33	Artikel 47

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0354

Asyl: midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. september 2016 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse (COM(2016)0171 — C8-0133/2016 — 2016/0089(NLE))

(Høring)

(2018/C 204/42)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2016)0171),
  - der henviser til artikel 73, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0133/2016),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0236/2016),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Ændring 1

Forslag til afgørelse

Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) I henhold til artikel 4, stk. 2, i afgørelse (EU) 2015/1601 skal 54 000 ansøgere fra den 26. september 2016 flyttes fra Italien og Grækenland til andre medlemsstaters område, medmindre Kommissionen inden da fremsætter et forslag om at omfordele dem fra en anden af de deltagende medlemsstater, som står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af personer, jf. artikel 4, stk. 3.

Ændring

- (2) I henhold til artikel 4, stk. 2, i afgørelse (EU) 2015/1601 skal 54 000 ansøgere fra den 26. september 2016 omfordeles fra Italien og Grækenland **i det forhold, der er fastsat i nævnte afgørelse (dvs. 12 764 fra Italien og 41 236 fra Grækenland)** til andre medlemsstaters område, medmindre Kommissionen inden da fremsætter et forslag om at omfordele dem til andre deltagende medlemsstater, som står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af personer, jf. artikel 4, stk. 3.

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 2
Forslag til afgørelse
Betragtning 3

Kommissionens forslag

Ændring

- (3) *I henhold til artikel 1, stk. 2, i afgørelse (EU) 2015/1601 skal Kommissionen løbende overvåge situationen med massive tilstrømninger af tredjelandsstatsborgere til medlemsstaterne. Kommissionen bør om nødvendigt fremsætte forslag til ændring af denne afgørelse for at tage hensyn til udviklingen i situationen på stedet og dens indvirkning på omfordelingsordningen samt det voksende pres på medlemsstaterne, navnlig de medlemsstater, der er i frontlinjen.*

udgår

Ændring 3
Forslag til afgørelse
Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3a) *Artikel 4, stk. 1, litra c), i afgørelse (EU) 2015/1601 fastsætter, at 54 000 ansøgere flyttes til andre medlemsstater. Flytning er defineret i artikel 2, litra e), i afgørelsen som overførsel af en ansøger fra den medlemsstats område, som er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, til tilflytningsmedlemsstaten. Flytning omfatter ikke genhusning eller indrejse for personer, der har brug for international beskyttelse fra et tredjeland til en medlemsstats territorium.*

Ændring 4
Forslag til afgørelse
Betragtning 3 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3b) *Det bør påhvile Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning løbende at overvåge situationen vedrørende massive tilstrømninger af tredjelandsstatsborgere til medlemsstaterne.*

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 5
Forslag til afgørelse
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) EU's stats- og regeringschefer blev den 7. marts enige om med henblik på en aftale med Tyrkiet at arbejde på grundlag af en række principper, blandt andet at for hver syrer, som Tyrkiet tilbagetager fra de græske øer, genbosættes en anden syrer fra Tyrkiet i medlemsstaterne inden for rammerne af de eksisterende tilsagn. **Disse principper blev videreudviklet i Kommissionens meddelelse om de næste operationelle skridt i samarbejdet mellem EU og Tyrkiet på migrationsområdet, hvori der blev opfordret til at tage de nødvendige skridt til at overføre nogle af de tilsagn, der er afgivet under de gældende afgørelser om omfordeling, til den såkaldte 1:1-ordning, navnlig for en del af eller alle de 54 000 pladser, som ikke er udnyttet.**

Ændring

- (4) EU's stats- og regeringschefer blev **i en udtalelse** den 7. marts enige om med henblik på en aftale med Tyrkiet at arbejde på grundlag af en række principper, blandt andet at for hver syrer, som Tyrkiet tilbagetager fra de græske øer, genbosættes en anden syrer fra Tyrkiet i medlemsstaterne inden for rammerne af de eksisterende tilsagn. **Denne 1:1-ordning bør implementeres med henblik på at beskytte syrere, der flygter fra krig og forfølgelse og under nøje efterlevelse af retten til at søge asyl og non-refoulementprincippet, der er nedfældet i EU-retten, i Genèvekonventionen af 28. juli 1951 og protokollen hertil af 31. januar 1967 om flygtninges retsstilling.**

Ændring 6
Forslag til afgørelse
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) Genbosætning, indrejse af humanitære årsager eller andre former for lovlig indrejse fra Tyrkiet i henhold til nationale og multilaterale ordninger **kan forventes** at lette migrationspresset på **de** medlemsstater, **hvorfra der sker omfordeling, jf. afgørelse (EU) 2015/1601**, ved at gøre det muligt at rejse ind i Unionen på lovlig og sikker vis og **forebygge** irregulær migration. **Medlemsstaternes solidaritetsindsats, der består i at give syriske statsborgere, som befinder sig i Tyrkiet, og som har et klart behov for international beskyttelse, tilladelse til at rejse ind på deres område, bør derfor tages i betragtning i forbindelse med de 54 000 ansøgere om international beskyttelse, der er nævnt ovenfor. For så vidt angår de 54 000 ansøgere bør det antal personer, som en medlemsstat på denne måde har taget imod fra Tyrkiet, trækkes fra det antal personer, der skal omfordeles til den pågældende medlemsstat i henhold til afgørelse (EU) 2015/1601.**

Ændring

- (5) Genbosætning, indrejse af humanitære årsager eller andre former for lovlig indrejse **i stor skala** fra Tyrkiet i henhold til nationale og multilaterale ordninger **er nødvendigt for** at lette migrationspresset på **nogle** medlemsstater ved at gøre det muligt at rejse ind i Unionen på lovlig og sikker vis og **overflødiggøre** irregulær migration. **De bør derfor forlænges. Hidtil er kun et meget begrænset antal syriske flygtninge blevet genhuset i Unionen. Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 12. april 2016 om situationen i Middelhavet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration til, at der udvikles flere sikrere og legale ruter for asylansøgere og flygtninge ind i Unionen, herunder en bindende og obligatorisk EU-retlig tilgang til genbosættelse, etablering af humanitære indrejseprogrammer i alle medlemsstater og en bredere anvendelse af humanitære visa. Disse foranstaltninger vil skulle fungere som supplement til flytningsordningen vedtaget under afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601.**

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 7
Forslag til afgørelse
Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) Indrejseordninger kan omfatte genbosætning af eller indrejse af humanitære årsager eller andre former for lovlig indrejse for personer med et klart behov for international beskyttelse såsom programmer for visumudstedelse af humanitære årsager, overførsel af humanitære årsager, familiesammenføringsprogrammer, private sponsoreringsprojekter, stipendieprogrammer eller arbejdskraftmobilitetsordninger.

Ændring

- (6) Indrejseordninger kan omfatte genbosætning af eller indrejse af humanitære årsager eller andre former for lovlig indrejse for personer med et klart behov for international beskyttelse såsom programmer for visumudstedelse af humanitære årsager, overførsel af humanitære årsager, familiesammenføringsprogrammer, private sponsoreringsprojekter, stipendieprogrammer, **adgang til uddannelse** eller arbejdskraftmobilitetsordninger.

Ændring 8
Forslag til afgørelse
Betragtning 6 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (6a) **Stk. 2 i Rådets direktiv 2003/86/EF^(1a) fastsætter foranstaltninger vedrørende familiesammenføring, som skal vedtages i overensstemmelse med forpligtelsen til at beskytte familien og respektere familielivet som fastsat i indtil flere retsakter under folkeretten. Familiesammenføring er derfor ikke betinget af andre EU-politikker eller solidaritet eller nødforanstaltninger. Det bør respekteres og fremmes af medlemsstaterne i alle tilfælde.**

^(1a) Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

Ændring 25
Forslag til afgørelse
Betragtning 6 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (6b) **Mange ansøgere med behov for international beskyttelse, der i øjeblikket opholder sig i Grækenland og Italien, kan ikke drage nytte af omfordelingsordningen, idet de er omfattet af forordning (EU) nr. 604/2013. Medlemsstaterne er nødt til omgående at implementere retten til familiesammenføring i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013 og fremskynde behandlingen af sager om sårbare personer, så disse kan genforenes med deres familier så snart som muligt.**

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 9
Forslag til afgørelse
Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) De tilsagn, som medlemsstaterne afgav som led i den genbosætningsordning, som repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer blev enige om i konklusionerne fra mødet i Rådet den 20. juli 2015, bør ikke berøres af denne afgørelse og bør ikke medregnes i forbindelse med opgørelsen af, om forpligtelserne i henhold til afgørelse (EU) 2015/1601 er opfyldt. **De medlemsstater, som vælger at opfylde deres forpligtelser i henhold til afgørelse (EU) 2015/1601 ved via genbosætning at tage imod syrere, der befinder sig i Tyrkiet, kan derfor ikke medregne denne indsats som del af deres tilsagn i henhold til genbosætningsordningen af 20. juli 2015.**

Ændring

- (7) De tilsagn, som medlemsstaterne afgav som led i den genbosætningsordning, som repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer blev enige om i konklusionerne fra mødet i Rådet den 20. juli 2015, bør ikke berøres af denne afgørelse og bør ikke medregnes i forbindelse med opgørelsen af, om forpligtelserne i henhold til afgørelse (EU) 2015/1601 er opfyldt.

Ændring 10
Forslag til afgørelse
Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) For at sikre en passende overvågning af situationen bør den enkelte medlemsstat hver måned meddele Kommissionen, hvor mange af de syrere, der befinder sig i Tyrkiet, der har fået tilladelse til at indrejse på medlemsstatens område **i henhold til den mulighed, der er fastsat ved denne ændring, med angivelse af den nationale eller multilaterale ordning, i henhold til hvilken den pågældende har fået indrejse, samt hvilken form for lovlig indrejse der er tale om.**

Ændring

- (8) For at sikre en passende overvågning af situationen bør den enkelte medlemsstat hver måned meddele Kommissionen, hvor mange af de syrere, der befinder sig i Tyrkiet, der har fået tilladelse til at indrejse på medlemsstatens område, **hvilken form for indrejse, der er blevet anvendt, og ved hvilken type ordning, dette har fundet sted.**

Ændring 11
Forslag til afgørelse
Betragtning 8 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (8a) **Genhusning bør ikke ske på bekostning af omfordeling. Disse er begge vigtige solidaritetsinstrumenter. Omfordeling er en form for intern solidaritet mellem medlemsstaterne, mens genhusning og humanitær indrejse eller anden form for indrejse er en form for ekstern solidaritet med de tredjelande, der huser størstedelen af flygtningene.**

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 12
Forslag til afgørelse
Betragtning 8 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (8b) *Med hensyn til det nuværende antal asylansøgere i Grækenland og det stigende antal asylansøgere, der ankommer til Italien, forventes behovet for nødflytninger at forblive højt.*

Ændring 13
Forslag til afgørelse
Betragtning 8 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (8c) *Ifølge de seneste data fra UNHCR befinder 53 859 personer, der søger international beskyttelse, sig i øjeblikket i Grækenland, hvoraf størsteparten er syrere (45 %), irakere (22 %) og afghanere (21 %). Til trods for faldet i antallet af ankomne, og i betragtning af det politiske indhold af erklæringen af 18. marts 2016 fra EU's stats- og regeringschefer om samarbejdet med Tyrkiet, er det højest tvivlsomt, hvorvidt det nuværende fald i antallet af ankomne asylansøgere til Grækenland vil vare ved. Flygtninge kan tværtimod slå ind på nye ruter såsom den centrale Middelhavsroute til Italien, hvor UNHCR har konstateret en 42,5 % stigning i antallet af migranter, der ankommer fra Libyen sammenlignet med samme periode i 2015. Det kan derfor forventes, at behovet for omfordeling fortsat vil være stort.*

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 14
Forslag til afgørelse
Betragtning 8 d (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (8d) *I sin meddelelse »Første rapport om omfordeling og genbosætning« af 16. marts 2016 anførte Kommissionen, at gennemførelsen af afgørelse (EU) 2015/1601 har mange mangler. Medlemsstaternes reaktion på EASO's generelle anmodning om 374 eksperter er klart utilstrækkelig i lyset af den kritiske situation, som råder i Italien og Grækenland. Trods det stigende antal uledsagede mindreårige blandt asylansøgere og flygtninge, der kan komme i betragtning til omfordeling, er kun et meget begrænset antal af dem blevet omfordelt på trods af rådsafgørelser, der prioriterer omfordeling af sårbare ansøgere. Nogle medlemsstater har til dato ikke stillet nogen pladser til rådighed til omfordeling. Kun 18 medlemsstater har givet tilsagn om at modtage omfordelte personer fra Grækenland, og 19 medlemsstater har givet tilsagn om at gøre dette fra Italien. Blandt disse er der nogle medlemsstater, der har kun afgivet meget begrænsede tilsagn i lyset af deres samlede kvote.*

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 15
Forslag til afgørelse
Betragtning 8 e (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(8e) **Kommissionen har indledt traktatbrudsprocedurer mod Italien og Grækenland vedrørende gennemførelsen af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 ^(1a) og mod Grækenland i forbindelse med Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2013/33/EU ^(1b). Der er derimod ikke taget nogen retslige skridt mod medlemsstater, der ikke efterkommer forpligtelserne i henhold til afgørelse (EU) 2015/1601.**

^(1a) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodac-oplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (omarbejdning) (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

^(1b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 16

Forslag til afgørelse

Betragtning 8 f (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (8f) Tilflytningsmedlemsstaterne skal nøje implementere deres forpligtelser i henhold til afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601 i den hensigt at lette presset på de medlemsstater, der er direkte eksponerede. Tilflytningsmedlemsstaterne bør hurtigst muligt og i betydeligt omfang øge deres bestræbelser på at tage hånd om den presserende humanitære situation i Grækenland og forebygge, at situationen i Italien forværres. Medlemsstaterne har til dato kun stillet 7 % af omfordelingspladserne til rådighed. Frem til den 5. juni 2016 er kun 793 personer fra Italien og 2 033 personer fra Grækenland konkret blevet flyttet. Kommissionen gjorde i sin første rapport om omfordeling og genhusing af 16. marts 2016 opmærksom på, at medlemsstaterne skal opnå en månedlig omfordelingsrate på mindst 5 680 personer for at opfylde deres omfordelingsforpligtelser inden for den toårige tidsfrist.

Ændring 17

Forslag til afgørelse

Betragtning 8 g (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (8g) Afghanere bør også være berettiget til omfordeling i henhold til afgørelse (EU) 2015/1601. Antallet af asylansøgninger indgivet af afghanere i Unionen nåede i 2015 op på et rekordstort antal på ca. 180 000, hvilket har gjort afghanere til den næststørste gruppe asylansøgere til Unionen i dette år. Langt størstedelen af dem ankommer via Grækenland. Mange af dem er uledsagede mindreårige. De har særlige behov for beskyttelse, som Grækenland på grund af det akutte pres på landets asylsystem ikke kan imødekomme. Den stadig mere forværrede sikkerhedssituation i Afghanistan, hvor der fandt et rekordstort antal terrorangreb med civile dødsfald til følge sted i 2015, har medført en betydelig stigning i anerkendelsesprocenten for afghanske asylansøgere i Unionen: fra 43 % i 2014 til 66 % i 2015 ifølge data fra Eurostat.

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 18
Forslag til afgørelse
Betragtning 14

Kommissionens forslag

- (14) **I betragtning af sagens hastende karakter bør** denne afgørelse **træde** i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende —

Ændring

- (14) Denne afgørelse **træder øjeblikkeligt** i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende —

Ændring 19

Forslag til afgørelse

Artikel 1 — stk. 1 — nr. - 1 (nyt)

Afgørelse (EU) 2015/1601

Artikel 3 — stk. 2

Gældende tekst

2. Flytningsforanstaltningerne i denne afgørelse omfatter kun **en ansøger**, der tilhører en nationalitet, for hvilken andelen af afgørelserne om tildeling af international beskyttelse ifølge de seneste foreliggende EU-dækkende ajourførte kvartalsdata fra Eurostat udgør 75 % eller mere af de afgørelser, der er truffet i første instans om ansøgninger om international beskyttelse, jf. kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU¹. For så vidt angår statsløse henses der til det land, hvor de tidligere havde sædvanligt opholdssted. Kvartalsvise ajourføringer tages kun i betragtning i forbindelse med ansøgere, som ikke allerede er blevet udpeget som ansøgere, der kan flyttes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i denne afgørelse.

Ændring

-1. Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Flytningsforanstaltningerne i denne afgørelse omfatter kun **ansøgere af syrisk, irakisk, eritreisk eller afghansk nationalitet og ansøgere**, der tilhører en nationalitet, for hvilken andelen af afgørelserne om tildeling af international beskyttelse ifølge de seneste foreliggende EU-dækkende ajourførte kvartalsdata fra Eurostat udgør 75 % eller mere af de afgørelser, der er truffet i første instans om ansøgninger om international beskyttelse, jf. kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU¹. For så vidt angår statsløse henses der til det land, hvor de tidligere havde sædvanligt opholdssted. Kvartalsvise ajourføringer tages kun i betragtning i forbindelse med ansøgere, som ikke allerede er blevet udpeget som ansøgere, der kan flyttes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i denne afgørelse.«

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 20

Forslag til afgørelse

Artikel 1 — stk. 1

Afgørelse (EU) 2015/1601

Artikel 4 — stk. 3a

Kommissionens forslag

Ændring

I artikel 4 i afgørelse (EU) 2015/1601 indsættes følgende som stk. 3a:

udgår

»3a. Hvis en medlemsstat i henhold til nationale eller multilaterale ordninger for lovlig indrejse for personer, der har et klart behov for international beskyttelse, ud over den genbosætningsordning, som repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer blev enige om i konklusionerne fra mødet i Rådet den 20. juli 2015, giver syriske statsborgere, som befinder sig Tyrkiet, tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område, skal dette for så vidt angår omfordelingen af de ansøgere, der er omhandlet i stk. 1, litra c), føre til en tilsvarende mindskning af medlemsstatens forpligtelse.

Artikel 10 finder tilsvarende anvendelse på alle former for lovlig indrejse, som fører til en mindskning af omfordelingsforpligtelsen.

Medlemsstaterne meddeler hver måned Kommissionen, hvor mange personer der med henblik på dette stykke er indrejst lovligt, med angivelse af den type ordning, i henhold til hvilken indrejsen har fundet sted, samt den form for lovlige indrejse, der er anvendt.«

Ændring 21

Forslag til afgørelse

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 a (nyt)

Afgørelse (EU) 2015/1601

Artikel 5 — stk. 2

Gældende tekst

Ændring

1a. Artikel 5, stk. 2, affattes således:

2. Medlemsstaterne skal med regelmæssige mellemrum og mindst hver tredje måned meddele, hvor mange ansøgere der hurtigt kan flyttes til deres område, samt eventuelle andre oplysninger.

»2. Medlemsstaterne skal med regelmæssige mellemrum og mindst hver tredje måned meddele, hvor mange ansøgere der hurtigt kan flyttes til deres område, samt eventuelle andre oplysninger. **Medlemsstaterne skal stille mindst en tredjedel af deres omfordelingspladser til rådighed senest pr. 31. december 2016.**«

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 22**Forslag til afgørelse****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 b (nyt)**

Afgørelse (EU) 2015/1601

Artikel 5 — stk. 4

Gældende tekst

4. Efter tilflytningsmedlemsstatens godkendelse træffer Italien og Grækenland hurtigst muligt afgørelse om at overføre de udpegede ansøgere til en bestemt tilflytningsmedlemsstat i samarbejde med EASO og underretter ansøgeren herom i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4. Tilflytningsmedlemsstaten kan kun beslutte ikke at godkende tilflytningen af en ansøger, hvis der er rimelige grunde hertil, jf. denne artikels stk. 7.

Ændring

1b. Artikel 5, stk. 4, affattes således:

»4. Efter tilflytningsmedlemsstatens godkendelse træffer Italien og Grækenland hurtigst muligt afgørelse om at overføre de udpegede ansøgere til en bestemt tilflytningsmedlemsstat i samarbejde med EASO og underretter ansøgeren herom i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4. Tilflytningsmedlemsstaten kan kun beslutte ikke at godkende tilflytningen af en ansøger, hvis der er rimelige grunde hertil, jf. denne artikels stk. 7. **Hvis en medlemsstat i omfordelingsordningen ikke godkender omfordelingen inden for to uger, anses denne medlemsstat for at have givet godkendelse.**«.

Ændring 23**Forslag til afgørelse****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 c (nyt)**

Afgørelse (EU) 2015/1601

Artikel 5 — stk. 10

Gældende tekst

10. Den i denne artikel fastlagte flytningsprocedure skal være afsluttet så hurtigt som muligt og senest to måneder efter, at tilflytningsmedlemsstaten har givet meddelelse som omhandlet i stk. 2, **medmindre tilflytningsmedlemsstatens godkendelse som omhandlet i stk. 4 finder sted mindre end to uger inden udløbet af fristen på to måneder. I så fald kan fristen for afslutning af flytningsproceduren forlænges med en periode, som ikke må overstige yderligere to uger. Desuden kan denne frist også** forlænges med en periode på **yderligere** fire uger, hvis det er hensigtsmæssigt, hvis Italien eller Grækenland påviser, at der er objektive praktiske hindringer for, at overførslen kan finde sted.

Ændring

1c. Artikel 5, stk. 10, affattes således:

»10. Den i denne artikel fastlagte flytningsprocedure skal være afsluttet så hurtigt som muligt og senest to måneder efter, at tilflytningsmedlemsstaten har givet meddelelse som omhandlet i stk. 2. **Fristen** kan forlænges med en periode på fire uger, hvis det er hensigtsmæssigt, hvis Italien eller Grækenland påviser, at der er objektive praktiske hindringer for, at overførslen kan finde sted.«.

Torsdag den 15. september 2016

P8_TA(2016)0355

Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. september 2016 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2016)0071 — C8-0098/2016 — 2016/0043(NLE))

(Høring)

(2018/C 204/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2016)0071),
  - der henviser til artikel 148, stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0098/2016),
  - der henviser til sin holdning af 8. juli 2015 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0247/2016),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Ændring 1

Forslag til afgørelse

Betragtning - 1 (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(-1) **Rådet valgte ved afgørelse (EU) 2015/1848 ^(1a) endnu engang at se bort fra Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2015. Rådets tilgang stemmer ikke overens med ånden i traktaterne, svækker samarbejdet mellem Unionens institutioner og øger det »demokratiske underskud« i forholdet til EU-borgerne. Europa-Parlamentet beklager dybt Rådets tilgang og understreger, at dets lovgivningsmæssige beslutning bør tages i betragtning.**

^(1a) **Rådets afgørelse (EU) 2015/1848 af 5. oktober 2015 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker for 2015 (EUT L 268 af 15.10.2015, s. 28).**

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0261.

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 2
Forslag til afgørelse
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Det fastslås i artikel 145 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), at medlemsstaterne og Unionen arbejder på at udvikle en samordnet strategi for beskæftigelse og især for fremme af en velkvalificeret, veluddannet og smidig arbejdsstyrke og arbejdsmarkeder, som reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Ændring

- (1) Det fastslås i artikel 145 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), at medlemsstaterne og Unionen arbejder på at udvikle en samordnet strategi for beskæftigelse og især for fremme af en velkvalificeret, veluddannet og smidig arbejdsstyrke og arbejdsmarkeder, som reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). ***I overensstemmelse med artiklerne 9 og 10 i TEUF skal Unionen ved udformningen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter sikre et inkluderende og integreret arbejdsmarked, der er i stand til at tackle de alvorlige konsekvenser af arbejdsløshed og sikre et højt beskæftigelsesniveau, sikre anstændige arbejdsvilkår overalt i Unionen, herunder rimelige lønforhold, og sikre passende social beskyttelse i overensstemmelse med arbejdsmarkedslovgivningen, kollektive overenskomster og i overensstemmelse med nærhedsprincippet samt et højt niveau for almen og faglig uddannelse og bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.***

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 3
Forslag til afgørelse
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) »Europa 2020-strategien«, som Kommissionen har fremlagt, **sætter** Unionen i stand til at vende økonomien mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, ledsaget af høje beskæftigelses- og produktivitetsniveauer og et højt niveau af social samhørighed. **Fem overordnede mål, der er nævnt i de relevante retningslinjer, udgør de fælles målsætninger, der skal være retningsgivende for medlemsstaternes indsats, idet der tages hensyn til deres relative udgangssituationer og nationale forhold og til Unionens stilling og forhold.** Den europæiske beskæftigelsesstrategi er det vigtigste middel til gennemførelse af beskæftigelses- og arbejdsmarkedsmålsætningerne i den nye strategi.

Ændring

- (2) »Europa 2020-strategien«, som Kommissionen har fremlagt (Europa 2020), **bør sætte** Unionen i stand til at vende økonomien mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, ledsaget af høje beskæftigelses- og produktivitetsniveauer og et højt niveau af social samhørighed. **Unionen har behov for sammenhængende politikker og offentlige investeringer, der bekæmper arbejdsløshed og fattigdom. I den forbindelse er udviklingen i de beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer i Europa 2020 til dato dybt bekymrende, idet antallet af mennesker i risiko for fattigdom og udstødelse er steget med fem mio. i stedet for at falde, og beskæftigelsesfrekvensen i nogle lande har endnu ikke genvundet niveauet fra før krisen, mens andelen af unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er) i nogle medlemsstater er over 20 %, og andelen af personer med kort skolegang er steget til 23 %.** Den europæiske beskæftigelsesstrategi er det vigtigste middel til gennemførelse af beskæftigelses- og arbejdsmarkedsmålsætningerne **samt målsætningerne om social inklusion** i den nye strategi. **Alligevel er disse mål endnu ikke nået, og der er behov for mere betydelige bestræbelser fra medlemsstaternes side for at nå de forventede resultater. Gennemførelse af Europa 2020 på det beskæftigelsespolitiske og sociale område skal fortsat være et centralt mål for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker.**

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 4
Forslag til afgørelse
Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) De integrerede retningslinjer **er** i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd. De giver præcis vejledning til medlemsstaterne om fastlæggelsen af deres nationale reformprogrammer og gennemførelsen af reformer under hensyntagen til den indbyrdes afhængighed og i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten. Beskæftigelsesretningslinjerne bør **danne grundlag for** alle landespecifikke henstillinger, som Rådet måtte rette til medlemsstaterne i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF **parallelt med** de landespecifikke henstillinger, der rettes til medlemsstaterne i henhold til artikel 121, stk. 2, i **samme traktat**. Beskæftigelsesretningslinjerne bør **også** danne grundlag for udarbejdelsen af den fælles rapport om beskæftigelsen, som Rådet og Europa-Kommissionen fremlægger for Det Europæiske Råd én gang om året.

Ændring

- (3) De integrerede retningslinjer **bør være** i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd. De giver præcis vejledning til medlemsstaterne om fastlæggelsen af deres nationale reformprogrammer og gennemførelsen af reformer under hensyntagen til den indbyrdes afhængighed og i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten. **Der bør tages hensyn til beskæftigelsesretningslinjerne i forbindelse med alle landespecifikke henstillinger, som Rådet måtte rette til medlemsstaterne i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF, på en afbalanceret måde i forhold til de landespecifikke henstillinger, der rettes til medlemsstaterne i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF. De landespecifikke henstillinger bør tage hensyn til ikke alene økonomiske, men også — hvor dette er hensigtsmæssigt — beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer og omfatte en forhåndsvurdering af de reformer, der skal gennemføres, og deres virkninger for borgerne.** Beskæftigelsesretningslinjerne bør **udarbejdes i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet og bør danne grundlag for udarbejdelsen af den fælles rapport om beskæftigelsen, som Rådet og Europa-Kommissionen fremlægger for Det Europæiske Råd én gang om året. Tre beskæftigelsesindikatorer — erhvervsfrekvens, ungdomsarbejdsløshed og langtidsledighed — er for nylig blevet medtaget i proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, og Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 25. februar 2016 ^(1a) til, at disse indikatorer skulle føre til, at det blev iværksat en tilbundsgående analyse i de pågældende medlemsstater, hvilket kan medføre, at der foreslås og gennemføres yderligere økonomiske, arbejds-markeds-mæssige og sociale reformer.**

---

^(1a) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0058.

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 5
Forslag til afgørelse
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Gennemgangen af medlemsstaternes nationale reformprogrammer i den fælles beskæftigelsesrapport viser, at medlemsstaterne fortsat bør gøre deres yderste på de prioriterede områder, nemlig øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og reducere strukturel arbejdsløshed, udvikle en kvalificeret arbejdsstyrke, der **modsvare** arbejdsmarkedets behov, fremme **jobkvalitet** og livslang læring, **sikre effektive uddannelsessystemer** på alle niveauer og øge den andel af befolkningen, der har afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse, fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom.

Ændring

- (4) Gennemgangen af medlemsstaternes nationale reformprogrammer i den fælles beskæftigelsesrapport viser, at medlemsstaterne **bør tage hensyn til henstillingerne fra Europa-Parlamentet om den årlige vækstundersøgelse, de landespecifikke henstillinger og beskæftigelsesretningslinjerne** og fortsat bør gøre deres yderste på de prioriterede områder, nemlig øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og reducere strukturel arbejdsløshed **ved at skabe arbejdspladser, der understøtter velfungerende, dynamiske og inklusive arbejdsmarkeder**, udvikle en kvalificeret arbejdsstyrke, der **kan modsvare** arbejdsmarkedets behov, fremme **anstændige arbejdspladser** og livslang læring, **forbedre uddannelsessystemernes resultater** på alle niveauer og øge den andel af befolkningen, der har afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse, fremme social inklusion og **forening af familie- og arbejdsliv, modarbejde enhver form for forskelsbehandling og bekæmpe fattigdom, især fattigdom blandt børn, samt forbedre kapaciteten i den aldrende befolkning.**

Ændring 6
Forslag til afgørelse
Betragtning 6 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (6a) **120 millioner af Unionens borgere, ca. 25 % er i risiko for fattigdom og social udstødelse. Denne nødsituation, som også afspejles af det fortsat høje antal EU-borgere uden beskæftigelse, kræver, at Kommissionen vedtager foranstaltninger for at tilskynde medlemsstaterne til at udvikle nationale minimumsindkomstordninger, således at de kan sikres anstændige levevilkår.**

Torsdag den 15. september 2016

Ændring 7
Forslag til afgørelse
Artikel 1 — stk. 1

Kommissionens forslag

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker som fastsat i bilaget **til Rådets afgørelse af 5. oktober 2015 om retningslinjer for medlemsstaternes** ⁽⁴⁾ beskæftigelsespolitikker **opretholdes for 2016, og medlemsstaterne tager hensyn til dem i deres beskæftigelsespolitikker.**

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/1848 af 5. oktober 2015 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 268 af 15.10.2015, s. 28).

Ændring

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, som fastsat i bilaget, **vedtages hermed. Medlemsstaterne tager hensyn til disse retningslinjer i deres beskæftigelsespolitikker og reformprogrammer, som indberettes i overensstemmelse med artikel 148, stk. 3, i TEUF.**

Ændring 8
Forslag til afgørelse
Bilag (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Retningslinje 5: Fremme af efterspørgslen efter arbejdskraft

Medlemsstaterne bør i samarbejde med de regionale og lokale myndigheder effektivt og rettidigt gribe ind over for det alvorlige arbejdsløshedsproblem og fremme og investere i skabelsen af varige arbejdspladser af høj kvalitet, afhjælpe problemer med tilgængelighed for risikogrupper og mindske forhindringer for virksomheders ansættelse af folk på tværs af kvalifikationsniveauer og arbejdsmarkedssektorer, herunder ved at reducere bureaukrati, men samtidig respektere arbejdsmarkedsstandarder og sociale standarder, fremme iværksætterier blandt unge og særligt støtte skabelse af og vækst i mikro-virksomheder samt små og mellemstore virksomheder for at øge beskæftigelsesfrekvensen for både kvinder og mænd. Medlemsstaterne bør aktivt fremme bl.a. grønne arbejdspladser, job for funktionærer og arbejdere og den sociale økonomi samt fremme social innovation.

Torsdag den 15. september 2016

Kommissionens forslag

Ændring

Skattebyrden bør flyttes fra beskatning på arbejde til andre kilder til beskatning, der er mindre skadelige for beskæftigelse og vækst og samtidig beskytter indtægter til passende social beskyttelse og udgifter til offentlige investeringer, innovation og jobskabelse. Reduktioner i beskatningen på arbejde bør rettes mod de relevante dele af skattebyrden, mod bekæmpelse af forskelsbehandling og mod at fjerne hindringer og negative incitamentter for arbejdsmarkedsdeltagelse, navnlig for personer med handicap og de personer, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, samtidig med at man respekterer de eksisterende arbejdstagerrettigheder.

Politikker, der garanterer, at arbejdstagerne får en løn, der sikrer rimelige levevilkår, er fortsat vigtige for at skabe beskæftigelse og mindske fattigdommen i Unionen. Medlemsstaterne bør derfor sammen med arbejdsmarkedets parter respektere og tilskynde til lønfastsættelsesmekanismer, der tillader, at reallønnen justeres i forhold til udviklingen i produktiviteten og bidrager til at rette op på tidligere forskelle uden at give næring til deflationspres. Sådanne mekanismer bør sikre tilstrækkelige midler til opfyldelsen af basale behov under hensyntagen til de specifikke fattigdomsindikatorer i hver enkelt medlemsstat. I den henseende bør forskelle i kvalifikationer og lokale arbejdsmarkedsforhold evalueres grundigt for at sikre en løn, der gør det muligt at leve en anstændig tilværelse i hele Unionen. Når medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national lovgivning og praksis fastsætter mindsteløn, bør de sikre, at den er tilstrækkelig, og overveje dens indvirkning på fattigdommen blandt personer i beskæftigelse, husstandsindkomsten, den samlede efterspørgsel, jobskabelsen og konkurrenceevnen.

Medlemsstaterne bør mindske bureaukratiet med henblik på at lette byrden for små og mellemstore virksomheder, da disse yder et væsentligt bidrag til jobskabelsen.

Retningslinje 6: Styrke udbuddet af arbejdskraft og færdigheder

Torsdag den 15. september 2016

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne bør fremme bæredygtig produktivitet og beskæftigelse af høj kvalitet gennem et passende udbud af relevant viden og færdigheder, der er tilgængelige og økonomisk overkommelige for alle. Der bør lægges særlig vægt på sundhedspleje, sociale tjenesteydelser og transporttjenester, som allerede i dag står over for — eller på mellemlang sigt vil komme til at stå over for — personalemangel. Medlemsstaterne bør foretage effektive investeringer i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer af høj kvalitet, der inkluderer alle fra en tidlig alder, og samtidig forbedre deres effektivitet og funktion med henblik på at hæve knowhow- og kvalifikationsniveauet i arbejdsstyrken og samtidig øge diversiteten af kvalifikationer, således at arbejdsstyrken bedre kan forudse og leve op til de hastigt skiftende krav, der præger dynamiske arbejdsmarkeder i en i stigende grad digital økonomi. I denne forbindelse skal der tages hensyn til, at »bløde kompetencer« som kommunikationsfærdigheder bliver stadig vigtigere inden for en lang række erhverv.

Medlemsstaterne bør fremme iværksætterier blandt unge, bl.a. ved at indføre valgfrie iværksætterkurser og tilskynde studerende til oprettelse af virksomheder på højere læreanstalter og gymnasier. Medlemsstaterne bør i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder gøre en større indsats for at forhindre, at unge forlader skolen før tid, og sikre en lettere overgang fra uddannelse til arbejdsliv, forbedre adgangen til og fjerne hindringerne for voksenuddannelse af høj kvalitet for alle med særligt fokus på højrisikogrupper og deres behov ved at tilbyde omskoling, når tab af arbejdspladser og ændringer på arbejdsmarkedet nødvendiggør en aktiv reintegration. Medlemsstaterne bør samtidig gennemføre strategier for aktiv aldring for at muliggøre et sundt arbejdsliv helt frem til den faktiske pensionsalder.

Samtidig med at de sikrer det nødvendige kvalifikationsniveau, som kræves af et arbejdsmarked i stadig forandring, og støtter uddannelser og erhvervsuddannelser samt voksenuddannelsesprogrammer bør medlemsstaterne tage hensyn til, at der også er behov lavtkvalificerede job, og at beskæftigelsesmulighederne er bedre for højt kvalificerede end for dem med mellem- og korte uddannelser.

Torsdag den 15. september 2016

Kommissionens forslag

Ændring

Adgang til økonomisk overkommelig førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet bør være en prioritet i de overordnede politikker og investeringer, ledsaget af støtte til familier og forældre samt foranstaltninger, der kan hjælpe forældre med at skabe balance mellem deres arbejds- og familieliv, bl.a. med henblik på at forhindre skolefrafald og styrke unges chancer på arbejdsmarkedet.

Problemet med arbejdsløshed, navnlig langtidsledighed og høj regional arbejdsløshed, bør løses effektivt og hurtigt og skal forhindres gennem en blanding af foranstaltninger på efterspørgsels- og udbudssiden. Antallet af langtidsledige og problemet med kvalifikationsmismatch og forældelse af kvalifikationer bør imødegås ved hjælp af omfattende og gensidigt forstærkende strategier, herunder individuel, behovsbaseret, aktiv støtte til og hensigtsmæssige sociale sikringsordninger for langtidsledige til at vende tilbage til arbejdsmarkedet på en bevidst og ansvarlig måde. Der skal tages ordentligt hånd om ungdomsarbejdsløsheden gennem en overordnet strategi for ungdomsbeskæftigelse. Dette omfatter investering i sektorer, der kan skabe job af høj kvalitet for unge, og ved at udstyre de relevante aktører såsom støttetjenester for unge, uddannelses- og erhvervsuddannelsesleverandører, ungdomsorganisationer og offentlige arbejdsformidlingstjenester med de nødvendige midler til fuldstændigt og konsekvent at gennemføre deres nationale planer for gennemførelse af ungdomsgarantien, men også gennem en effektiv udnyttelse af medlemsstaternes ressourcer. Adgang til finansiering for dem, der vælger at starte egen virksomhed, bør fremmes gennem mere effektiv oplysning og mindre bureaukrati og ved at give mulighed for at kunne forvandle nogle måneders arbejdsløshedsunderstøttelse til et økonomisk tilskud til virksomhedsoprettelse ved fremlæggelse af en forretningsplan og i henhold til national lovgivning.

Ved udarbejdelse og gennemførelse af foranstaltninger mod arbejdsløshed bør medlemsstaterne tage hensyn til lokale og regionale uligheder og samarbejde med lokale arbejdsformidlinger.

Torsdag den 15. september 2016

Kommissionens forslag

Ændring

Der bør tages hånd om strukturelle svagheder i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne for at sikre læringsresultater af høj kvalitet og forebygge og tackle tidligt skolefravald samt for at fremme undervisning af vidtfavnende karakter og høj kvalitet, helt fra førskoleniveauet. Det kræver fleksible uddannelsessystemer med praktisk fokus. Medlemsstaterne bør i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder højne uddannelsesniveauet ved at gøre uddannelserne tilgængelige for alle, oprette og forbedre vekseluddannelsessystemer, der er tilpasset behovene, opgradere faglig uddannelse og de eksisterende rammer såsom Europass, og om nødvendigt sikre passende omskoling og anerkendelse af færdigheder erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem. Sammenhængen mellem uddannelserne og arbejdsmarkedet bør styrkes, samtidig med at det sikres, at uddannelserne er tilstrækkeligt brede til at give folk et solidt grundlag for livslang beskæftigelsesegnethed.

Medlemsstaterne bør tilpasse deres uddannelsessystemer bedre til arbejdsmarkedet for at lette overgangen fra uddannelse til arbejdsliv. Dette er navnlig vigtigt i forbindelse med digitaliseringen samt for nye teknologier, grønne arbejdspladser og sundhedsvæsenet.

Diskriminationen på arbejdsmarkedet samt ved adgangen til arbejdsmarkedet skal mindskes yderligere, navnlig for grupper, der er udsat for diskriminering eller udstødelse såsom kvinder, ældre arbejdstagere, unge, personer med handicap og lovlige migranter. Der skal sikres ligestilling, herunder lige løn, mellem kønnene på arbejdsmarkedet, ligesom der skal sikres adgang til økonomisk overkommelig førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet samt den nødvendige fleksibilitet til at forhindre udstødelse af arbejdstagere, der afbryder deres karriere for at tage sig af deres familie. I denne henseende bør medlemsstaterne fjerne blokeringen for vedtagelse af direktivet om kvinder i bestyrelser.

I denne forbindelse bør medlemsstaterne tage højde for, at andelen af unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, (NEET'er) er højere blandt kvinder end mænd, og at NEET-fænomenet hovedsagelig skyldes en stigning i ungdomsarbejdsløsheden, men ligeledes ikke-uddannelsesmæssig inaktivitet.

Torsdag den 15. september 2016

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne bør fuldt ud gøre effektiv og produktiv brug af Den Europæiske Socialfond og støtte fra andre EU-fonde for at bekæmpe fattigdom, fremme beskæftigelse af høj kvalitet og forbedre social inklusion, uddannelse, offentlig forvaltning og offentlige tjenester. Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og dennes investeringsplatforme bør også mobiliseres for at sikre, at der skabes job af høj kvalitet, og at arbejdstagerne udstyres med de kvalifikationer, der er nødvendige for at sikre Unionens udvikling i retning af en bæredygtig vækstmodel.

Retningslinje 7: Forbedre arbejdsmarkedernes måde at fungere på

Medlemsstaterne bør mindske segmentering af arbejdsmarkedet ved at gribe ind over for usikre kontrakter, underbeskæftigelse, sort arbejde og kontrakter uden fast timetal. Jobbeskyttelsesregler og -institutioner bør sikre passende rammer for ansættelse, samtidig med at de yder tilstrækkelig beskyttelse til personer, der allerede er i beskæftigelse, og til arbejdssøgende og ansatte på midlertidige kontrakter, deltidsansatte og personer med atypiske ansættelsesforhold eller selvstændige ansat på kontrakt ved aktivt at inddrage arbejdsmarkedets parter og fremme kollektive overenskomstforhandlinger. Der bør sikres beskæftigelse af høj kvalitet for alle i form af socioøkonomisk sikkerhed, fast arbejde, rimelige lønninger, rettigheder på arbejdspladsen, anstændige arbejdsforhold (herunder sundhed og sikkerhed), socialsikring, ligestilling mellem kønnene, uddannelses- og efteruddannelsesmuligheder. Det er derfor nødvendigt at fremme de unges adgang til arbejdsmarkedet, hjælpe de langtidsledige med at vende tilbage til arbejdsmarkedet og sikre balance mellem arbejde og privatliv ved at sikre økonomisk overkommelige pasningsordninger og modernisere tilrettelæggelsen af arbejdet. Opadgående konvergens inden for arbejdsforhold skal fremmes over hele Unionen.

Adgang til arbejdsmarkedet bør fremme iværksætter og bæredygtig jobskabelse inden for alle sektorer, herunder grønne arbejdspladser samt inden for sundheds- og socialsektoren og innovation med henblik på at udnytte folks færdigheder bedst muligt, fremme deres livslange udvikling og tilskynde til innovation, der stammer fra medarbejderne.

Torsdag den 15. september 2016

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne bør inddrage de nationale parlamenter, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundets organisationer og regionale og lokale myndigheder tæt i udformningen og gennemførelsen af de relevante reformer og politikker i overensstemmelse med partnerskabsprincippet og national praksis; de bør samtidig støtte op om en forbedring og effektivisering af den sociale dialog på nationalt plan, navnlig i de lande, der har store problemer med lønvaluering på grund af den seneste deregulering af arbejdsmarkedene og svage kollektive overenskomstprocesser.

Medlemsstaterne bør sikre grundlæggende kvalitetsstandarder for aktive arbejdsmarkedspolitikker ved at gøre dem mere målrettede og forbedre deres rækkevidde, dækning og samspil med støtteforanstaltninger såsom socialsikring. Disse politikker bør sigte mod bedre arbejdsmarkedsadgang, styrkelse af de kollektive overenskomster og den sociale dialog og understøtte bæredygtige overgange på arbejdsmarkedet, ved at højt kvalificerede offentlige arbejdsformidlinger leverer individuel støtte og implementerer resultatmålingssystemer. Medlemsstaterne bør også sikre, at deres sociale beskyttelsessystemer effektivt aktiverer og støtter personer, der kan deltage på arbejdsmarkedet, beskytter personer, der (midlertidigt) er udelukket fra arbejdsmarkedet og/eller ude af stand til at deltage heri, og forbereder den enkelte på mulige risici og ændrede økonomiske og sociale vilkår ved at investere i menneskelig kapital. Medlemsstaterne bør som en blandt flere mulige foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom og i overensstemmelse med national praksis indføre en mindsteløn, der er tilpasset deres særlige socioøkonomiske situation. Medlemsstaterne bør fremme rummelige arbejdsmarkeder, der er åbne for alle, og desuden indføre effektive foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling.

Der bør sikres mobilitet for arbejdstagere som en grundlæggende rettighed og som et frit valg ud fra et mål om at udnytte det fulde potentiale ved det europæiske arbejdsmarked, herunder ved at forbedre mulighederne for overførsel af pensioner, socialsikring og en effektiv anerkendelse af kvalifikationer og færdigheder samt fjernelse af bureaukrati og andre eksisterende hindringer. Medlemsstaterne bør samtidig løse problemer med sprogbarrierer ved at forbedre uddannelsessystemerne på dette område. Medlemsstaterne bør også udnytte Eures-netværket til at fremme arbejdstagernes mobilitet. Investeringer i regioner, der oplever fraflytning af arbejdskraft, bør fremmes for at afhjælpe hjerneflugt og tilskynde mobile arbejdstagere til at vende tilbage.

Torsdag den 15. september 2016

Kommissionens forslag

Ændring

Retningslinje 8: Forbedre kvaliteten og effektiviteten af uddannelsessystemer på alle niveauer

Medlemsstaterne bør prioritere adgang til økonomisk overkommelig børnepasning og førskoleundervisning af høj kvalitet, da begge dele er vigtige støtteforanstaltninger for aktørerne på arbejdsmarkedet og bidrager til at øge den samlede beskæftigelsesfrekvens og samtidig støtter den enkelte i opfyldelsen af sine forpligtelser. Medlemsstaterne bør indføre overordnede politikker og foretage de investeringer, der er nødvendige for at forbedre støtten til familier og forældre samt foranstaltninger, der kan hjælpe forældre med at skabe balance mellem deres arbejds- og familieliv, bl.a. med henblik på at forhindre skolefrafald og styrke unges chancer på arbejdsmarkedet.

Retningslinje 9: Sikre social retfærdighed, bekæmpe fattigdom og fremme lige muligheder

Medlemsstaterne bør i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder forbedre deres socialsikringsystemer ved at sikre grundlæggende standarder for en effektiv og bæredygtig beskyttelse i alle faser af en persons liv, idet der sikres værdighed, solidaritet, adgang til social beskyttelse, fuld respekt for sociale rettigheder og retfærdighed, samtidig med at der gribes ind over for uligheder og sikres inklusion med henblik på udryddelse af fattigdom, navnlig for personer, der står uden for arbejdsmarkedet, og for de mest sårbare grupper. Der er behov for forenklede, mere målrettede og mere ambitiøse socialpolitikker, herunder økonomisk overkommelig førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet, effektiv støtte til uddannelse, job og bolig samt adgang til sundhedspleje af høj kvalitet for alle og til grundlæggende ydelser såsom bankkonti og internet, og der er også behov for en indsats for at forhindre tidligt skolefrafald og bekæmpe ekstrem fattigdom, social udstødelse og mere generelt alle former for fattigdom. Særlig skal fattigdom hos børn afhjælpes effektivt.

Torsdag den 15. september 2016

Kommissionens forslag

Ændring

Med dette for øje bør der gøres brug af en række instrumenter, der supplerer hinanden, herunder arbejdsaktivering, støttetjenester og indkomststøtte målrettet individuelle behov. I den henseende bør de enkelte medlemsstater fastsætte et minimumsindkomstniveau i overensstemmelse med national praksis, der er tilpasset den særlige socioøkonomiske situation i den pågældende medlemsstat. Sociale sikringsystemer bør udformes på en måde, der gør dem lettere at få adgang til og bruge for alle personer uden forskelsbehandling, og som støtter investeringer i menneskelig kapital og bidrager til at forebygge, reducere og beskytte mod fattigdom og social udstødelse samt andre risici såsom sundheds- eller arbejdsløshedsrisici. Der bør navnlig rettes opmærksomhed mod fattigdom blandt børn, som skyldes forældrenes langtidsledighed.

Pensionssystemer bør tilrettelægges på en måde, der sikrer deres bæredygtighed, sikkerhed og tilstrækkelighed for både kvinder og mænd, ved at styrke pensionsordninger, som sikrer en anstændig pensionsindtægt, der som minimum ligger over fattigdomsniveauet. Pensionssystemerne bør sikre en konsolidering, videreudvikling og forbedring af de tre søjler i pensionsopsparingssystemerne. En sammenkædning af pensionsalderen med den forventede levetid er ikke den eneste måde at tackle udfordringerne ved en aldrende befolkning på. Reformen af pensionssystemerne bør bl.a. også afspejle tendenser på arbejdsmarkedet, fødselshyppigheden, den demografiske og sundhedsmæssige situation, indkomst- og formueforhold, arbejdsforhold og den samlede forsørgerkvote. Den bedste måde at imødegå udfordringerne ved en aldrende befolkning på er at øge den samlede beskæftigelsesfrekvens, ved bl.a. at bygge på sociale investeringer i aktiv aldring.

Medlemsstaterne bør forbedre kvaliteten og den prismæssige tilgængelighed, produktiviteten og effektiviteten af sundheds- og langtidsplejesystemer og sociale tjenester og adgangen hertil samt anstændige arbejdsforhold i de pågældende sektorer, samtidig med at de sikrer økonomisk bæredygtighed af disse systemer ved at forbedre den solidaritetsbaserede finansiering.

Medlemsstaterne bør udnytte Den Europæiske Socialfond og andre EU-fonde fuldt ud til at bekæmpe fattigdom, social udstødelse og diskrimination, forbedre tilgængeligheden for personer med handicap, fremme ligestilling mellem kvinder og mænd og forbedre den offentlige administration.

Torsdag den 15. september 2016

Kommissionens forslag

Ændring

De overordnede Europa 2020-mål, på grundlag af hvilke medlemsstaterne fastsætter deres nationale målsætninger, sigter under hensyntagen til medlemsstaterne forskellige udgangspunkter og nationale forhold mod at bringe beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år op på 75 % inden 2020, at reducere skolefrafaldet til mindre end 10 %, at øge den andel af de 30-34-årige, der afslutter en videregående eller tilsvarende uddannelse, til mindst 40 % og at fremme social inklusion, navnlig via reduktion af fattigdom, idet det tilstræbes at fjerne risikoen for fattigdom og udstødelse for mindst 20 mio. mennesker ^(1a).

^(1a) Befolkningsandel defineres som det antal personer, der er udsat for risiko for fattigdom og udstødelse på grundlag af tre indikatorer (udsat for fattigdomsrisiko, materielle afsavn, arbejdsløs husstand), idet det er op til medlemsstaterne at fastsætte deres nationale mål på grundlag af de mest hensigtsmæssige indikatorer under hensyntagen til deres nationale forhold og prioriteter.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA